

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவந்தியார் வரலாறு.

சமயங்கள் பல்வற்றுள்ளு மேன்மையாகிய முண்மையாகியும் ஜனனமரணசாகரத்தினின்றும் முத்தியென்னுங் கரையேறு தற்குக்காரணமாயுள்ள * நல்லமர்க்கலமாகியு மிராநின் நசைவசித்தார்த்தத்தினதுண்மையை யுணர்த்தவல்ல உய்வவந்தேவநாயனானொன்னுர் திருநாமத்தினையுடைய பரமகலியாணர் உத்தரபூமியினின்று தக்ஷணபூமியிலுள்ள வான்மாக்களை இரகஸ்திக்கவேண்டிச் சேதுபரியந்தஞ்சென்று மீண்டிங் காவேரிதீரத்திலெழுந்தருளியிருக்குகாளில் திருவிசலூரில் ஆளுடைய தேவநாயனார் அவரைத்தரிசிக்கப்பெற்று இந்தத்தரிசனவிசேஷத்தாற் கன்மத்திலுடே கைகூடியும் ஞானத்திலபேகையுமுண்டாயவருடைய ஸ்ரீபாதங்களைலே தண்டஞ்செய்து சவாமி அடியேனானதி தொடங்கியின்றளவுஞ் சன்னமரணங்களாகிய துக்கசாகரத்திலேவிழுந்துகரைகாணாமலமுந்தாநிற்கின் றேன். அடியேனை யிந்தப்பிறவிசாகரத்தினின்று மெடுத்தித் திருவடிகளாகியகரையிற் சேர்த்தருளவேண்டிமென்று வின்னப்பஞ்செய்ய, உய்வவந்தேவனானருமிவரது

* நல்லமர்க்கலமென்றது (மற்றப்பழுதுபட்ட மர்க்கலம், மர்க்கலங்களைப்போலத் தோன்றியு மதனைத் துணையாகக்கருதி செல்பவர்க்கிடையூறு விளைவிப்பதேபோல) மற்றச்சமயங்களுமுத்தியையடைவிப்பதேபோலத் தோன்றியு மதனைத்துணையாகக்கருதிச் செல்பவர்களுக்குத் துன்பம்விளைவிப்பதாகையா லங்நனமின்றி முத்தியிற்சேர்க்கும் உண்ணுச் சமயம்போல குறித்தகனையிற்சேர்க்கும் மர்க்கலத்தினை.

பஞ்சுவவிசேஷத்தைக் கண்டருளித்தமது திருவுளங்கூர்ந்துதிரு
க்கண்சாத்தித் திருவடியுஞ்சூட்டியருளி இவருக்கு ஞானவிரோ
தமாயுள்ள மலமாயாதி கன்மங்களையுங் கருவிகரணிகளையுந் தே
சுதிப்பிரபஞ்சங்களையு முணர்த்தி இவைவிசேஷமேயாகி விளை
யுங்கன்மத்தையு மறிவித்து இவற்றிலின்றும் விடுவித்து ஆத்ம
சொருபந்தையுஞ் சிவசொருபத்தையுமுணர்த்திச் சிவனொரும
ர்த்தியானானென்னும் தன்மையுந் தெளிவித்து “அனாதியே கூடி
ப்போந்தவாதனைதீரும்படி சிவருபத்துடனேகூடி யிதிவேநிற்கு
முபாயமுங்கொடுத்து இந்தநிலை திரிந்தாற்பார்த்துக்கடும்படி தி
ட்டமாகவொருசாத்திரம் வேண்டுமெனக்கருதி (ஆலின்விதையி
லாலினது பரிணாமமடங்கினுற்போல) சைவாகமங்களிற் சொல்
லியருளும் ஞானபாதத்திற்குரிய பொருள்களை நாற்பத்துநான்கு
திருவுந்தியாகச் சுருங்கவருளிச்செய்து முடிவிற்கும்முடையதிரு
நாமந்தோற்றுப்படி ஒருதிருவுந்தியுமாக நாற்பத்தைந்துதிருவுந்
தியருளிச்செய்து பின்பு உத்தரபூமிக்கெழுந்தருளினார்,

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.
திருவுந்தியார்

இதில்முற்பட்டகடவுளாகிய பரமாசாரியரை
அருளிச்செய்கிறார்.

அகளமா யாரு மறிவரி தப்பொருள்,
சுகளமாய் வந்ததென் றுந்தீபற
தானாகத் தந்ததென் * றுந்தீபற.

இதன்பொருள்.

அகளமாயாரும்றி வரிதப்பொருள்சுகளமாய் வந்ததென்றுத்
தீபற = அநாதியே நிர்மலமாய்த் தன்னைக் கூடினவர்களாலுங்

* உந்தி-என்றது குழங்கூடியமகளீரது ஓர்வினையாட்டு. பற என்றது ஒருமை பன்மை மயக்கம். இப்படியன்றிப்பறக்கவென்னும் வியங்கோளைப் பறவெனவிகாரமாக்கிக் கருதுவாரோல், உம் தீ பற எனப்பிரித்து, உம் உம்முடைய, தீ அனாதி குற்றத்தைவினாவிக்கிற மும்மலங்களையுங் கருவிகரணிகளையுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையும், பற விட்டுப்போம்படியிந்த்ருணசாஸ்திரத்தின் கருத்தே கருத்தாகநிற்பீனெனக்கொள்க. தீ என்றது குற்றத்தைக்கெடுத்தல். இப்படியன்றிப் பறக்கவென்னு மெச்சத்தைப் பறவென விகாரமாக்கியும்முடையதிமைகளெல்லாம் பறந்துபோம்படிக்குக் கருதி நிற்பீனெனினுமையும். இதில் நிற்பீனென்பது வருவித்துக்கொள்க, இவ்விதமன்றி வேறுபொரு ளுண்டாயினுங்கொள்க.

கூடாதவர்களாலுமறிதற்கரிப பரிபூரணமான வந்தப்பெரும்பொருள் நம்பொருட்டால்ஒருதிருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவந்தது தானாகத்தந்ததென்றும் தீபற=இப்படி யெழுந்தருளியவந்த அந்தப்பொருள் தீட்சையிலே சஞ்சிதத்தையு மொழித்துப் பிராரத்தம்புசிக்கச்செய்து அதிலழுந்தாதபடியுங் காட்டி யாகாமிய மேரூதபடி நிலையிலேநிறுத்தி மாயாபடலத்தையுமுரித்து மூலமலமாகிய * நிகளத்தையும்விவித்து அருளாகிய வழர்த்ததைப் புசிப்பித்துத்தன்னுடைய திருவடியிலே கூட்டி வேற்றறிநிற்கத்தந்தது ()

இனியனாகியேகூடிப்போந்தபிரபஞ்சவாதனையைக் கூடாதபடி

இந்தப்பொருளிலே யனவரதமும் வாதனைப்பதி

முறைமையையருளிச்செய்கிறார்.

பழக்கந் தவிரப் பழகுவீ தன்றி

யுழப்புவதென் [] பெணையுத்தீபற

ஒருபொருளாலேயென்றுத்தீபற.

இ-ள், பழக்கந்தவிரப் பழகுவதன்றி யுழப்புவதென்பெணையுத்தீபற=உபாயகுருவாலே இரகசிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிராரத்தகாரண மாயதேகநிற்கையால் அனாகாலந்தொடங்கியிந்திரியாதிகளுடனகூடி வருகிறவாதனையைவிடத்தீபற=விடத்தீபறாகும், அதென்போலவெனில் (பிறவிக்குருடனாய்த் திரிந்தவனுக்குக் கடைக்கத்தாலே கண்விழித்தாலு மனே கங்காலமந்தகாராகி வாதனைபண்ணிப் போந்ததால் மருட்சியாய் வழியைக்குழியென்று சந்தேகித்தும் முன்வந்தானா யாவனக்கேட்டு நிற்பன்) அதுபோல பிராரத்தாலே யிந்திரியாதிவிடயங்கள் வந்தடுத்தகால

* நிகளமென்பது விலங்கினே.

[] பெண்ணே ஏ-து. பெணையெனத்தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது.

த்தி விவற்றினைக்கியத்தாலே ஜனனங்கூடாநிற்கும் இது கூடாத படி பிராரத்தமான கன்மமனுபவிக்கச்செய்தே யவற்றினெந்து ண்ணைம்கூடுகிற உபாயத்தைத் திருவருட்கண்ணாகக்கண்டு இப் படிக்காட்டுகிற கண்ணுனதிருவருளிலே வாதனைபண்ணும் தொழிந்து பேய்த்தேர்போல் நிலையில்லாத பிரபஞ்சத்தைமெய்யெனக் கருகிப்பெறும் பேறென்னெஞ்சமே. ஒருபொருளாலேயென்று ந்திபற=ஒப்பில்லாத பொருட்கண்ணாகவந்தப் பொருளுடனே வாதனைபண்ணினில்.

இதில் நெஞ்சத்தைப் பெண்ணென்றதேதெனில் தன்னிடத்தில் நாயகனை தம்பிரானு ரனாதியாயிருக்க அவருடையதிருவடியைப் பேணுமலைப்புல வேடர்வசத்திலொழுதி நாயகனுடையுனியப்படுமிகத் துயரமாகிய நரகசொர்க்கங்களிலே யுழன்று அழிவில்லாதசுகத்தை யனுபவிக்கப்பெறுது போக்குவாருடனே திரிகையால் தன்னுடையநெஞ்சத்தைப்பார்த்து என்பெண்ணே, தகாதவற்றிற்குட்படுகின்ற யெனப்பேதமையதனால் நெஞ்சத்தைப்பெண்ணெனக்கூறியது. (2)

மேலிந்த வுபாயங் கூடினவர்களுக்கு சனனமரணங் கூடா

தென் றருளிச்செய்கிறார்.

கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர்

பிண்டத்தில்வாரா ஒன்றுந்திபற

பிறப்பிறப்பில்லை யென்றுந்திபற.

இ-ள். கண்டத்தைக்கொண்டு கருமமுடித்தவர் பிண்டத்திலவாராஒன்றுந்திபற=தம்முடைய பாக்கியத்தாலே தமக்குப்பிராணானுசுவன் அகோசரமாக யிப்படி யாசாரியனாக வெழுந்தருளி இவர்களைக்கொண்டேதிட்டசையாற்சஞ்சிதமான கன்மத்தை யும்போக்கித்தேகத்துடனேபிராரத்தகன்மத்தையும் போக்கி யவ

னிநுத்தினவருட்கண்ணிலே ஆகாமியத்தையும் போக்கி இப்படி
மூன்றகம்மத்தையு முடித்துத்தீர்த வாசாரியன் கைபட்டுநின்
றவர்கனொருக்காலுந் தேகவாதனையின்வழி நில்லார்கள். பிறப்பி
தப்பில்லையென்றுத்தீபற=ஆகையாலே கன்மங்கடாதடடி யா
சாரிபர்கடாகூத்தாலே சிவனதுதிருவடியிலே நின்றவர்கட்கொ
கப்படி தீர்த்திலுஞ் சகநமரணமில்லை. (க)

இந்நிலையிலேநின்று சிவனை யனுபவித்தலாலுண்டான
சுகம்வாக்காலுரைக்க வாராதென் றருளிச்செய்கிறார்.

எங்ஙனிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னங்ஙனிருந்ததென் னுந்தீபற
அறியுமறிவதன் னுந்தீபற.

இ-ள். எங்ஙனிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகேனங்
ங்னிருந்ததென் னுந்தீபற=தன்னுடையநிலையுஞ் சிவசொருபத்து
ண்மையு மித்தச் சிவருபங் கண்ணாகவேயறிந்து இந்தச்சிவருபத்
துடனே வேற்றநின்றனுபவிக்கத்தக்க வைக்கியமுண்டானபோ
து அதனால்விளைந்த பரமசுகத்தை வாக்காலுரைக்க வெண்ணும
ளவிலனுபோகமான துரைக்கப்படா தாகையாலு மனவாக்குக்
காமங்கள் மாயாவிசற்பமாகையாலே யிவற்றிற்கதிதமா யிருக்
கையாலு இப்பொருட்கொ ரொப்பில்லா தெயுழிகையாலு
மீப்படி யிருந்ததென் றெப்படி யுவமித்துச் சொல்லுவேன்
ஒருவனுக்குக் கன்மத்துலையொத்து மலப்பிரபாகமும் பிறந்துதேசி
கனுடைய திருவடிவையப்பெற்றுச் சிவசொருபத்தையுமுணர்ந்து
இரண்டறக்கூழிப் பரமானந்தமும்விளைந்து அந்தப்பரமசுகத்தி
லேயுமுந்தின காலத்தவனுக்கெப்படியிருந்ததோ அப்படியேயெ
ன்னுமதொழிந்து இன்னபடியென் றளவுபடுத்தி யுரைக்குமசல்
வவாதலா லப்படியேயிருந்தது. அறியுமறிவதன் னுந்தீபற=அப்ப
டியிருந்த இப்பொருளான் மருணத்தா லறிந்து கூடத்தக்கபொ
ருளல்ல. (சு)

இப்படிப்பட்டர்க்கையாய்நின்ற சொருபந்தானே
 உநாதியே நமக்குத்தன்மையுமாய் முன்னிலை
 யுமாய்க் கன்மபரிபாகமும்மலபரிபாகமும்
 பிறத்தியின் பாசாரியனுமாய் வந்ததென்
 றருளிச்செய்கிறார்

ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ
 னாதனுமான நென்றுத்தீபற
 நம்மையேயாண்டா நென்றுத்தீபற.

இ-ள், ஏகனுமாகி யனேகனுமானவ னாதனுமானென்று
 நீதிபற=இப்படிக்கொத்தபொருள்தானே யனாதியேஆன்மாவை
 க்கூடிப் பிரிதற்கரியதானாகையாலே யொன்றென்னும்படியுமாய்
 யாம்செய்த கன்மத்துக்கிடாக வுபகரிக்கவேண்டியவனவளதுவெ
 ன்னும்படி பலவாறாற்போல நிற்கத்தக்கதுமா யிப்படி நின்று
 கன்மத்தையுந்தொலைப்பித்து மலத்தையும் பக்குவமாக்கினஇந்த
 வவதரத்திலே நமக்காசாரியனுமாயெழுந்தருளிவந்தான், நம்மை
 யேயாண்டானென்னுத்தீபற=இப்படி யெழுந்தருளிவந்து அநா
 தியேதொடங்கி யின்றளவுந் திருவருள்கிடையாமல் நரசுத்திலே
 யுழைத்தநம்மையே காருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே பெறுதற்கரி
 யதெனவடிவையத்தந் தடிமைகொண்டான், ஏகார மிழிவின்கண்
 வந்தது.

(ரு)

இப்படியெழுந்தருளிவந்து அடிமைகொண்டபோதே
 தன்பாரங்கெட்டுச் சர்வமுந் தம்பிரானார்க்கே பாரமார்
 முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

நஞ்செயலற்றித்தநாமற்றபின் னாதன்
 றன்செயருளேயென்றுத்தீபற
 தன்னையேதந்தானென்றுத்தீபற.

இ-ள், நஞ்செயலற்றிந்த நாமற்றபின்னாதன்றன் செடரு
 னேயென்றுத்தீபற=சர்வத்தையுந் தம்பிரானார் கூடிநின்று கூட்
 டிகைசெய்த இந்தமுறைமையை உறியாமற் தன்னாலேசெய்யப்ப
 ட்டதென்று கருதப்பட்ட ஆன்மசபாவு முமருளாலேவிட்டுநீங்கி
 இப்படிநீங்கினேமென்கிற தன்னையுமருளிலேகொடுத்துத்தானு
 ம் அருளேயாயவப்பொழுதே கத்தாவியனைக்கிமகித்துக்கொண்
 டிவன்செயலெல்லாம் தன்செயலேயாக்கி யிவனுந்தானாகவேநிற்
 பன். தன்னையேதந்தானென்றுத்தீபற=இப்படிக்கூடினவிதானு
 ருவன்கைமாறு செய்யத்தக்கதாகத்தன்னையொழிந்தபொருளிலே
 வேண்டுவதுகொடுக்கையன்றித் தன்னையேதந்தானொருவனுக்கு
 ச் சிவனுமொருபதங்களைக் கொடாமற்களையற்ற பலமாகவவனை
 ப்போலத் தன்னையுமவனுக்கே கொடுப்பான். (௯)

இப்படிபெற்றபொருளு னே ஏனே பாவம்பிறந்தொரு
 நீர்மையாய் நிற்குமூபாய மெப்படியென்று
 கேட்டமானுக்கனைகோக்கி
 மேலருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளமுருகிலுடனாவரல்லது
 தெள்ளவரியொன்றுஃதபற
 சிற்பாச்செல்வொன்றுத்தீபற.

இ-ள், உள்ளமுருகி லுடனாவரல்லது தெள்ளவரியொன்றுந்
 தீபற =ஸ்திரீகள் தங்களுக்குரிய புருஷர்களிடத்துண்டாகியதலை
 யன்பு இடையன்பு கடையன்பென்னு * மூவகைப்பட்டஆசை

* ஸ்திரீகளுக்குரிய மூவகையன்பாவன-நாயகன்பேர் கேட்டக
 காலத்தி லவசமழிகை தலையன்பு, நாயகனைக்கண்டகாலத்திலவ
 சமழிகையிடையன்பு, நாயகனைக்கூடினகாலத்தி லவசமழிகை
 கூட்டையன்பு. இவற்றில் தலையன்புண்ட நாயகன்பேர் கேட்டக

மிகுதிக்கொப்பர்க நம்பொருட்டுத் திருமேணிவெஃகெட்டெழுந்தரு
ளிவந்த தம்பிரானார் தமக்குத்திருமாமாசிய பஞ்சாசைந்தி னு
ண்மையை யொருக்காலருளிச்செய்யக்கேட்டு முன்னபடி காட்ட
க்கண்டு மந்தர்சொருபமநாதியே தன்னிடத்திலேகூடி நிற்றிறமு
றை யையுணர்த்தி யவன்கூட்டுமுறைமைகளிலே கூட்டக்கூ
டியுமிப்படி மூன்றுவகையுங்கண்ட சிவனுனது நிருவிகாரியாய்
(அக்கினிகலந்தமெழுதுபோல்) உருகி பேரன்புகூர்ந்து களையழி
ந்திருந்தகாலத்து (ருளிகையாலே காளிதாமப் பேதித்தசெய்யி
லே யுள்ளமாற்றெழுந்திருந்து செம்பெனும்பேர்கெட்டுப் பொ
ன்னென்னு பேர்பெறாற்ற்போல) ஆன்மசொருபமறைத்து நி
வசொருபமேயாய்ச் சிவனெனநிற்பன் இப்படிக்கூடுகையொழி
ந்து தன்னுடையபோதத்தா லாராய்த்தகண்டுகூழற்கரியர், சேற்
பாச்செல்வவென்றாந்தீபு = இப்படித்தன் செயல் கூடாதேகூ
டினவர்களே மேலான ஞானிப் பரிபத்தையுடையவர்கள். (௭)

இந்தரிலே கூடாதவளவெஃகெழுமோருபாய

முண்டென் றருளிச்செய்கிறார்.

ஆதாரத்தாலேநிராதரத்தேசென்று

மீதானத்தேசெல்கவுந்தீபற

விமலநகிடமெதன் றுந்தீபற.

இ-ள், ஆதாரத்தாலே நிராதரத்தேசென்று மீதானத்தே
செல்கவுந்தீபற=மூலாதாரஞ் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் ஆநா
கதம் விசுத்தி யாக்கினையென்று சொல்லப்படாநின்ற வாதாரங்
களிலே யொவ்வொரு வாதாரத்தோறு மிந்த வாதாரங்களுக்கும்
லத்திலவசமழியத்தக்கநாயகி கேட்டுக்கண்டுங் கூடியுமுண்டான
காலத்துறுகியோல குறுமொழி கேட்டுங் கண்டுங் கூடியுமென
உவமானத்தை வருவித் துணர்த்துமைகாண்க.

பொருத்தினைதோதைகளைத் தியானித்துச் சமாதியடைந்து இது
கைவந்தவாறே நிராதரயோகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆன்ம
சொருபத்தையுணர்ந் தொருபற்றற்ச் சமாதிபாளுந்நிற்கவந்த நி
ராதரயோகத்துக் ரூபாயயோகமாகிய மேலானயோகத்திலே சா
தித்துத்தன்னுடைய செயலற்றிற்கு மதைச்சாத்திரத்தின் டழிகளி
லே யாராய்ச்சிசெய்து மீதானமாகிய சிவசொருபத்திலேகூடும்ப
டிசிரத்தையுணர்வாயாக, விமலந்கிடமதென்றுந்தீபற=இப்படி
க்கொத்தவிடமேநின்மலனாகிய சிவனைக்கூடத்தக்கவிடமாவது,()

ஆதரயோகத்துக்கிட்ட வுபாயமொழிந்தது சரியுச்சியத்துக்
கிலகணமான யோகமல்லவென்
றருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்லதங்கில்லையாய்ப்
பார்க்கிற்புரமதன் ற்தீபற
பாவனைக்கெய்தாதென்றுந்தீபற.

இ-ன், ஆக்கிலங்கேயுண்டாயல்ல தங்கில்லையாய்ப் பார்க்கிற
புரமதன்றுந்தீபற=தற்போதத்தாலே மூலாதாமுதல் பிரமந்
தரமீராகவுள்ள வாதாரங்கனிலே ~~கொண்டவாருகேவதைகளைக்கி~~
யானித்தகாலத்தி லுண்டோலத்தோன்றியுந் தியானியாதகாலத்
தில்லையாகிய மிப்படித் தியானிக்கப்பட்ட தேவதைகளிருந்ததே
கத்தி வாதாரங்கனேபோலப் போகத்துக்குத் தானமாகியவண்ட
த்திற்குட்பட்ட பதங்களிலே யடைவிக்குமதொழிந்து பரிபூரண
மான சாயுச்சியத்தை யடைவிக்கமாட்டாது அஃதேதெனில் ஆ
ன்மபோதமானது சீவிக்ருமனவி லதோமுகமாக வொழிந்துசீவி
யாதானையா லதனாகற்பிக்கப்படு மவைமெல்லந் தனக்கநாதி
யே வாதனைபண்ணிப்போந்த மாயாருபமேயொழியத் தன்னைவி
ட்டு நீங்காத சிவசொருபத்தையுணர்ந்தாது ஆதலின்தன்னுடை

ஊபோதத்தாற் கற்பிக்கப்படு மவைமெல்லாம் விசாரித்துப்பார்க்
கிற் சொருபமல்ல பாவுனைக் கெய்தாதென்றும் தீபந=இவ்வித
அவாங்க்மனோகோசரமாயுள்ள பொரு ளினனுடைய கற்பனையி
லகப்படாது (க)

மேல முன்சொல்லப்பட்ட நிராதாரயோகத்தை
விரித்தருளிச்செய்கிறார்

அஞ்சேயஞ்சாகவறிவேயறிவாகத்
துஞ்சாதுணர்ந்திருத்தந்தீபந
துய்யாபொருளீதென்றத்தீபந.

இ-ள், அஞ்சேயஞ்சாக வறிவேயறிவாகத் துஞ்சாதுணர்ந்
திருத்தந்தீபந=பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய தேகம் ஆன்மாவைக்கூ
டினாலொழிந்து சேட்டியாதாகையா லிந்தத்தேகத்துடனே கூடி
நின்றால் உள்ளதோஷத்தையறிந்து வேறுகக்கண்டுநீங்கிநிற்கவே
இந்தத்தேகமும் பிரமாண்டமாகிய பஞ்சபூதங்கள்போல விவனு
ச்சுவேராகியேநிற்கும் இவற்றை யருட்கண்ணாலேகண்டுநீங்கின
ஆன்மாவுக்கு நீங்கினபொழுதே விவனுடையவிச்சாநூனகிரியை
சுருந்தொலைந்து இவனுக்கநாதியே பிராணனாய் மறைந்துநின்றி
ரகூட்டித் தவனுமியனைக் கூடிகரித்துக்கொண்டு தானுன்மாவா
கியே நில்லாநிற்பன் இந்நிலை தவருமநிற்கும்படி (ஒருவனோருர்
க்குப்போருமளவில் மற்றொருவன் காட்டிவிட்ட குறிவழிச்செல்
லாமற் பக்கமேசெல்லத்தக்க கள்ளருடைப்பாட்டையையவ
ழியெனக்கருதிச்சென்றார் கள்ளராலே விதனப்படாநிற்பன். இ
ந்தவிதனங்கன்கூடாதபடி பக்கவழிகளிற்செல்லாம லொருவன்
காட்டிவிட்ட குறிவழிச்சென்றா லொருவியாகுலமுமறப் போய்
க்கருகினவூரிலேசென்று தன்னுடையகோட்பாடுமுடியாநிற்பன்
(அதுபோல சொருபத்திலேசென் றிரண்டறக்கூடுகிற வழிக்கு
வீரோதாழியாகிய உயக்கவிசுப்பங்களிலேவிழுந்து சமீபமணங்

கனை யடையாதே தன்னுடையசொரூபத்திலே வந்து கூடும்படி
வழிகாட்டிநிற்கிற வுணர்வு கண்ணாகக்கேவலசகலத்திற் றுக்காம
லிருக்கவேண்டும். துயம்பொருளினென்றுந்தீபற=இதுவேவேதா
கமங்களிற் றீர்வானபொருள். (ய)

இப்படிக் கூடும்படிதொழிந்துத் தன்னுடைய போதத்தாலே
கூடும்படி விசாரிக்கி லிப்பொருள் கைகூடாதென்
லருளிச்செய்கிறார்

தாக்கியேதாக்காதா தின்றதோர் * தற்பர
னோக்கிற்குழையுமென்றுத்தீபற
நோக்காமனோக்கெ ன் னுத்தீபற.

இ-ள், தாக்கியேதாக்காது தின்றதோர்தற்பர னோக்கிற்கு
ழையுமென்றுத்தீபற=ஆன்மாவடனேகூடி யான்மாவாய்நிற்கச்
செய்து உன்றனுடையவுண்மை குன்றாமற் பரமானந்தசொரூப
மாய்நிற்கிற வந்தச்சொரூபத்தைக் கூடவிடாரித்து அதுதனியே
யொருபொருளுமாக உன்னி விரண்டிபட்டுநின்றுபொருத்தவிசா
ரிக்கில் உனக்கப்பொருள் கைகூடாது. நோக்காமனோக்கென்
னுத்தீபற=அகம்பதியுந்தச் சொரூபத்தனைத் தோற்றமல்லியா
கிதின்ற முறைமைபோல் நீயுமுன்னேத்தோற்றமல்லாதச் சொரூ
பந்தானாகியே நிற்கிலப்பொழுதே பரிபூரணபரமானந்தசொரூபி
யாய்வினை. (மக)

இனிவித்தவுபாயத்தை யருளிச்செய்தருவின்
பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்

மூலையிருந்தாரைமுற்றத்தேவிட்டவர்
சாலப்பெரியொன்றுத்தீபற
தவத்திறழ்வொன்றுத்தீபற.

இ ள், மூலையிருந்தாரை முற்றத்தேவிட்டவர் சாலப்பெரிய
 றென்றுதிபற = மாதாவினிடத் துண்டான சுரோணித்திலே
 பிதாவினிடத்துண்டாகிய சுக்கிலம்பவளப்பையில் முத்தவைத்
 தாற்போலப் படுகிறநாளில் சீவனானது பிராணவாயு வாகனமா
 கவு மனதுவழியாகவுந் சிவனுடையவாஞ்சையாலே சென்று சுக்
 கிலசுரோணித்தின் தலையிலேபதித்து சன்மத்துக்கடோக மூன்ற
 ளைக்கோடி யுரோமத்துவாரமும் எழுபத்திராயிரநாடியும் வாயு
 விற்பிரதானம் "எதசவாயுலம் நவத்தவாரமும் என்சாணுடம்பு
 ம் ஏழுதாதுவுட ஆறுதாரமும் ஐந்துபொறியு நாலுகரணமுமூன்
 றுமண்டலமும் இரண்டெவ்வேறு மென்பேர்பெற்று ஜீவந்தை
 மொன்றென்ப் போர்த்த புறத்தோலுமாக ரூபிகரித்து இந்தரூப
 த்தையுடைய சீவனுமன்ன ரசத்திற்குப் பிராரத்தமளவுந் தன்
 னுடைய தேசத்தி லுந் தி சக்கரத்தின் மேலே கிடந்தாராமாதமு
 தலுந் தி நாளத்தாலே மாதாவினி ள்திலே அன்னரசமுங்கொண்
 டு அத்தவன்னரசத்தின் பிசுதிவாலே சுழுமுனைநாடி யடைபட்டு
 இடையும் பிங்கலையுந்திறத்து பிராணவாயு புருந்துமேடுருக்கிகா
 சித்துவாரங்களாலே விட்டவெழுத்தாலே நாளொன்றுக் கிருபத்
 தோராயிரத்தறுதுறு சவாசவுச்சாரணந்தோன்றி முப்பத்திரண்
 டொன்றாயிரத்து நாற்பதினாயிர முருச்சென்றவாறே யுதரகன்மந்
 தொலெந்து மாதாவினிடத்துண்டான பிராணவாயுவிலே தம்பி
 ரானுருடைய காருண்ணியத்தாலே சத்தியதிஷ்டித்துக்கொண்டு
 இந்தச்சத்திபலத்துடனே வாயுவானது பிராஞ்ஞையை பூமியிலே
 பதிவிக்கவேண்டிப் பிராஞ்ஞாபத்தியமென்னும்பேர்பெற்றிவனு
 டைய போதம்போல்விவனுடைய தேசமுங் சீழ்நோக்கி விரும்ப
 டித்தன்னுடையபலத்தாலே தலைகீழாகத்தள்ளிப் பூமியிலவந்தபி
 ன்பு தேகத்துக்ககித்த கன்மங்களாலே புசிப்புக்களைக்கருதி யிந்தி
 ரியங்களாகிய மூலையிலேயிருந்து விடையங்களைப் புசித்துப்புசி
 ப்பொழிந்தா விவனுடையபோதமானது சீழ்நோக்கிச் சாக்கிர

முதலதீதமளவாக வவத்தை கருக்கடுத்தானங்களாகிய மூலைகளிலேயடைந்தும் இப்படியியரவுபகலிந்த மூலைகளிலுண்டானவிருளினுலேமறைத்துவிகற்பித்துமயங்கியும் இப்படிப்பொய்ப்பிரகாசமானசுகதுக்கங்குளிலமுத்தாமற்கீழ்நோக்கினபோதத்தையொழிந்து உண்மையையுணர்த்திமேலாகியபிரகாசமானபரமாகாசவொளியிலேவிழித்துப்பரபோகத்திலமுந்தும்படிக்கூட்டிவிட்டவுபாயகுருடிகவுமளவிடப்படாதபெருமையையுடைய தம்பிரானவர், தவத்திற் றிலைவொன்றுந்தீபற= அரியதவத்திலேநின்று வழிபட்டவர்க்கு வேண்டுமவரங்களைக் கொடுக்கவல்ல கர்த்தாவுமாவார். ()

இப்படி சொல்லுக்கு நினைவுக்குமெட்டாத பொருள்
கூடுகைக்கோ ரிடமுண்டென் றருளிச்செய்கிறார்.

ஒட்டற்றுநின்றவுணர்வுபதிமுட்டித்
தேட்டற்றிடஞ்சிவமுத்தீபற
தேடுமிடமதன்னுத்தீபற.

இ-ள். ஓட்டற்றுகின்ற வுணர்வுபுகிமுட்டித்தேட்டற்றிட்டு
சிவமுத்திபற = தனக்கொரு போக்குவரவின்றியே யொழிவற நி
றைத்து சலிப்பற்றிற்கிற ஞானத்தை யான்மாவின் கண்ணாகக் கூ
டியத்தஞானமேயாய் அத்தஞானத்தி னைக்கியத்தாலே கூடினோ
மென்கிற விகாரமு மத்தஞானமுஞ் சேரக்கரைந்த விடந்தானோ
சிவரூபமாம். தேடுமிடமதன்றிபற=இத்தவிடம் போதங்கரை
ந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்குமதொழிந்து ஆன்மபோதத்தாலே யா
ராய்த்தறியத்தக்க விடமல்ல. (மக)

இச்சவிடத்தை தேசிகனாலே யறிந்தே அவனறிவித்த
வுபாயத்திலே யவகூடாமற் கூடவே சிவம்பிரகாசிக்கு

முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்,

கிடந்தகிழுவியைகிளப்பியெழுப்பி

யுடந்தையுடனேநின்றூந்திபற

உன்னையேகண்டதென்றுந்திபற.

இ - ள். கிடந்த கிழுவியைக்கீளியெழுப்பி யுடந்தையுட்
னேநின்றூந்திபற = ஆன்மாவை யநாகியேபொருந்திப் போது
கிறவருளாகிய சிவசத்தியை யாசாரியன் கடாசுத்தாலே பிர
காசிப்பிக்க ஞானத்துடனேகூடி யந்தஞானமேயாய் நிற்பாய்.
உன்னையே கண்டதென்றுந்திபற = அப்படிநிற்கவே சிவமான
துன்னையே கண்டுகொடுத்துக் கொள்ளாநிற்கும். (௧௪)

மலமாயா கன்மங்களைப்போக்குகிற ஞானத்தை யாசாரியன்,
கடாசுத்தாலே யிவன் பற்றறவே அப்பொழுதே சிவ
னிவனைப் பற்றினோமென்கிற நினைவையு மறுத்துத்
தானுக்குவென்னு முறைமையை
யருளிச்செய்கின்றார்,

பற்றறயறுப்பதோர்பற்றினைப்பற்றிலப

பற்றையறுப்பரென்றுந்திபற

பாவிக்கவாராரென்றுந்திபற.

இ - ள். பற்றையறுப்பதோர் பற்றினைப்பற்றிலப் பற்றை
யறுப்பரென்றுந்திபற = தேகேந்திரியாதி பிராணவாயுவந்தக்
கரணங்கள் முதலாயுள்ள பற்றுனை யறுக்கத்தக்க திருவருளை
யான்மாபொருந்தி யந்த ஞான மேயாய்நிற்கி லப்பொழுதே
ஞானமாய் நிற்கினோமென்கிற பற்றையறுத்துச் சிவன்றானுக்
கியே விடுவன், பாவிக்க வாராரென்றுந்திபற = அல்லது சிவ

னேத் தியானித்துக் கூடவேணுமென்று விசாரிக்கிலவ்னெரு
காலமுங் கூடப்படான், (௧௫)

இப்படி கூடி நின்றவர்களொன்றிற் பற்றாம னிற்கு
முறைமையை யருளிச்செய்கிறார்,

உழவாதுணர்கின்ற யோகிகளொன்றோடுந்
தழுவாமனிற்பரென்றுத்தீப,
தாழ்மணிநாவேபோலுத்தீபற,

இ - ள், உழவாதுணர்கின்ற யோகிகளொன்றோடுந் தழு
வாமனிற்பரென்றுத்தீபற = உணர்த்துமுறைமையினு மவத்
தையினு மமுந்தாமற் சிவனது ஞானத்தாலே சிவனைத்தெரிசிக்
கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத்தாலே கன்மங் கூடிற்றாயி
னுந் திருவடி ஞானங்கண்ணாக, நிற்கையாலே யொருவிடயங்
களினு மிரார்கள், தாழ்மணிநாவேபோலுத்தீபற = ஒசைதாழ்ந்த
மணியினது நாப்போல வசையு மாவாரமு மற்றிருப்பார்கள்,

இப்படி கூடுங்காலத்து நடுவேயொரு குறிநிகழுமென்றும்
நிகழ்ந்தாற் செய்யும் பரிகாரமு மருளிச்செய்கிறார்,

~~திருச்சிலம்போனசொலிவழியேசென்று~~
நிருத்தனைக்கும்பிடென்றுத்தீபற
நேர்படவங்கேநின்னுத்தீபற.

இ - ள், திருச்சிலம்போனசொலிவழியேசென்று நிருத்
தனைக்கும்பிடென்றுத்தீபற = தம்பிரானார் திருவுள்ளத்தடைத்த
வான்மாக்கள் கருவி கரணதிகளாலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கடா
கூடத் துணையாகநீவ யோட்டி வெற்றியுடனே திருவடிசேரச்
செல்லுங்காலத்து (இராஜாவின் குமாரன் மறுதலையான நிரூ

முனையோட்டி வெற்றியுடனே தன்னுடைய பதிமைச் சேரச் செல்லுமளவி விராஜாவி னருகுநின்ற வாச்சியங்களைநீர் கொள்ளுந் தன்மைபோல) அனவரதமும் பரமானந்த நிருத்தம் பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானார் திருவடிக்குச் சிலம்போசையுமான பரவிந்து பரநாதமான தடியார்; பிறவித் துக்கங்கெடும் படியாரவாரியாநிற்கும் இந்தப்பரநாதவழியேசென்று பரமானந்த நிருத்தம்பண்ணி யருளாநின்ற தம்பிரானையு முன்னுடைய போதங்களைவதற்குத் தொழுவாயா. நேர்படவங்கேநின் றுந் தீபற = மயக்க விகற்ப மென்று சொல்லப்பட்ட வுட்பக்கவழிக ளாகிய கள்ளாடிப்பாட்டை யிற்சென்று தட்டுப்படாமல் நல்ல டிக்குச் செல்லுகிற செவ்வைவழியே சென்று. (க)

இப்படி திருவடிக்குச்செல்லுகிறவழிக்கு விரோதமாகிய

மயக்க விகற்பங்க ளொருகாலமும் பொருந்தாதபடி.

தம்பிரானார் திருவருளை மறவாதிருக்கவென்.

றருளிச்செய்கிறார்.

மருளுந்தெருளுமறக்குமவன்க

ணருளைமறவாதேயுத்தீபற

அதுவேயிங்குள்ளதென் றுத்தீபற.

இ - ன். மருளுந்தெருளுமறக்குமவன்க ணருளைமறவாதே யுத்தீபற = உனக்கனுபூதிக்கு விரோதமாகிய மயக்கவிகற்பங்க ளொருகாலமங்கூடாது. அஃதெதருவென்னில் உனக்குக் கண்ணாகிய சிவனரு ளொருகாலமங் கைவிடாமற் கூடிநிற்கித் ததுவே யிங்குள்ளதென் றுத்தீபற = இவ்விடத்திற் செய்ய வேண்டிக்காரியமுமதுவே யொழிந்து வேறொன்றுமில்லை. (2)

இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனின்றும் சிவம் பிரகாசிக்கும்

வினாயை யருளிச்செய்கிறார்.

கருதுவதன்முன் கருத்தழியப்பாயு
மொருமகள்கேள்வனென்றுத்தீபற
உன்னவரியனென்றுத்தீபற.

இஃள். கருதுவதன்முன் கருத்தழியப்பாயு மொருமகள்
கேள்வனென்றுத்தீபற = இப்படி யருளிலே யிடைவிடாமனின்
றவனிந்த வருளிலே சிவனைக் கூடவேண்டுமென்று விசாரிக்கு
மளவில் இவன் கருத்துக்குக்கருத்தாய் நிற்பது திருவருளையா
கையாலு மிவனுக்குத்தனித்தொரு ருத்தில்லாதொழுகையா
லும் (குகையிலுருக்கின செம்பிலே குளிகைபாய்ந்தவளவிற
செம்புங் காளிதமுயறப் பொன்னு மாற்றமா யிருந்தாற்போல)
இவன் கருதிய வப்பொழுதே யிவனையுங் கிரகித்துக்கொண்
டிவனுடைய கருத்தையுமொழித்துத் தானுந் தன்னுடைய கரு
த்துமாய் நில்லாநிற்பன் ஒப்பில்லாத சத்தியஞான சத்தியினை
யனவரதமும் பொருந்திக்கொண்டிருக்கத்தக்க நாயகன். உன்
னவரியனென்றுத்தீபற = ஆகையாலிப்படியொழிந்து ஆன்ம
போதத்தா லெக்காலமு நினைந்துகூடவரிதா யுள்ளவர். (கக)

இப்படிக்கொத்த வண்ணம்பொருளைப் பெற்றகாலத்

திடைவிடாதே நின்றனுபவிக்கவேண்டுமென்

றருளிச்செய்கிறார்.

இரவுபகலில்லாவின்மவெளியூடே
விரவிவிரவிநின்றுத்தீபற
வினாயவினாயநின்றுத்தீபற.

இ - ள், இரவுபகலில்லாவின்பெள்ளியுடே விரவிவிரவி
நின்றூந்தீபற = உணர்ந்தகாலத்து மாயையு மொடுங்கினகால
த்து ஆணவமுங்கூடாமல் ஞானமு மானந்தமுமே பிரகாசிக்கத்
தக்க பரமாகாசத்திலே கூடிப்பொருந்தியின் றனுபவிக்க, வீ
னாயவீனாய நின்றூந்தீபற = தேசிகனாலே யறிந்தோமாகிற்
பின்பே சாதித்துக்கொள்ளுகிறோமென்று முன்புள்ளவாஷை
யின் மிகுகியாலே பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையு ம விசுவா
தீதமானதேகத்தையு மொருநிலையில்லாத மனதிகளினுடை யசிக்
கென்றவைகளை மெய்ப்பெயர்க்கருதி சந்நிரணங்கனிலே யடை
யாமல் பரமானந்தத்திலேகூடி நின்றுநினைப்பாறும்படிக் கடுகெ
னவிரைந்து கூடுவாயாக. (உய)

இப்படி கூடத்தக்க சிவமான்மபோதத்தா லுனதென்னும்

பொருளினுமில்தென்னும், பொருளினுமன்றியே

யுண்டானபொருளென் றருளிச்செய்குரார்.

சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமக

கல்லனாயானென் றுந்தீபற

ஆம்பிகைபாகனென் றுந்தீபற.

இ - ள், சொல்லும் பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமக
கல்லனாயானென் றுந்தீபற = வாக்கால்வடிபடுத்தி யுரைக்
கத்தக்க சொருபாதிகளாயுள்ள பொருள்களும் வாக்காலுரைக்
கப்படாத முயற்கோடுபோன்றில்லாத பொருள்களு மிவையிர
ண்டமல்லாதவனுமாய் வாக்குமனத்தித்திலேநின் றுணரத்தக்க
சுபாவ சொருபியாயுள்ளானொருவன். ஆம்பிகைபாகனென் றுக்
தீபற = அவனே காருண்ணியசத்திக்கு நாயகனாகிய கர்த்தா. ()

இப்பொருளைக் கூடுகைக்கு வேறுமோருபாய்
மருளிச்செய்கிறார்.

காற்றினைமாற்றிக்கருத்தைக்கருத்தினு
ளாற்றுவதாற்றலென்றுத்தீபற
அல்லாததல்லென்றுத்தீபற.

இ-ள், காற்றினைமாற்றிக் கருத்தைக்கருத்தினு ளாற்றுவதா
ற்றலென்றுத்தீபற = இடைபிங்கலைகளாற் பிராணவாயு நின்று
சலிக்குமளவு மனதுமான்மாவு மொக்கின்று சிவிக்குமாகையா
லிப்படிச்சலித்துப் புறப்படுகிற வாயு பன்னிரண்டங்கலமும்
புறம்புசலியாம லுள்ளேதானே சுவறும்படி குருவசனத்திலேநி
ன்று சாதிக்க மனச்சலிப்புள்ளதற்றுவிடும் இப்படி சலிக்கத்தக்க
விகாரமற்றபொழுதே யிவன் கருத்தான சவிகாரத்திலே செல்
லுமாகையா லிந்தவிகாரத்திலும் விழாமற் தன்னுடையகருத்
துக்குக் கருத்தாய்நிற்கிற தம்பிரானார் திருவடியிலேகூடியிருந்
தனைப்பாறுகிறதே பொருள். அல்லாததல்லென்றுத்தீபற =
இப்படி கூடுகிறதொழிந்து வேறொரு பிரகாரங்களாற் கூடுகிற
தென்று நினைநிலலாது.

(உஉ)

இத்தவபாயத்திலே பொருந்திநிற்கவே இவன் சுத்தனுமாய்
வீடு மெளிதாகப்பெறலாமென் தருளிச்செய்கிறார்.

கள்ளரோடில்லமுடையார்கலந்திடில்
வெள்ளவெளியாமென்றுத்தீபற
வீடுமெளிதாமென்றுத்தீபற.

இ - ள், கள்ளரோடில்லமுடையார் கலந்திடில் வெள்ள
வெளியாமென்றுத் தீபற = களவுகாண்பாடுருவன் தன்னு
டைய சொருபத்தையும் பேதித்துத் தன்னுடைய சாத்திரத்தி
ன்வழியிலே மிகுத்த பதார்த்தங்களுடைய ஞானவீனப்பார்த்

தவனை மந்திரத்தாலும் அஷ்டத்தாலும் தியானத்தாலும் பேதித்துத் தன்னுடைய வசத்திலேயாக்கி யவனகத்திலேயுள்ள பதார்த்தங்களை யவன்பொருந்தியின் றெடுப்பித்தாற்போலத் தம்பி சாளுகு மிவனுடைய வநாதி மலசம்பந்தத்தாலே யிவனுக்குத் தெரியாதபடி கள்ளறைப்போல மறைத்துநின்றபுகரித்துக் கன்மவொப்பு மலபரிபாகமுண்டான வவநரத்திலே யிவனுக்குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியிலே பிரகாசித்துத் திருநீறென்ற வலிழத்தாலுஞ் ஸ்ரீபஞ்சாங்குரமென்கிற மந்திரத்தாலுஞ் சொருபென்கிற தியானத்தாலு மிவனைபேதித்து இவனைத் தம்முடைய வசத்திலேயாக்கி இவன் சஞ்சிதமாக நெடுங்காலங்களிலே தேடியவத்துவாக்களாகிய வறைகளைச் சோதித் தெடுப்பிக்கிறவளவில் தேகமாகிய இல்லத்தையுடைய வான்மாவு மிதற்குப்பொருந்தி யொருவழிப்பட்டா லிவனுக்கொருமுதலுமில்லையா யிவனுடைய இருதமும் வெளிக்கு வெளியாய்ப் பரமாகாயமாய்விடும். வீடுமெளிதாமென்றுந்தீபற = இப்படியான காலத்தைர்புலவேடராகிய கள்வர்க்கீடுபடாத வீடுமிவனுக்கு வருத்தமறக்கிடைக்கும். (௨௩)

இப்படி நின்றவர்கள் பிராரத்தத்தாற் நேகத்தானே

விசுவத்திலே இருந்தார்களாயினு மவர்கள் விசுவ

மயக்கத்திற் படார்கனென்றருளிச்செய்கிறார்.

எட்டுக் கொண்டார்தமைத் தொட்டுக்கொண்

விட்டாருலகமென்றுந்தீபற (டேநின்றார்

வீடேவீடாகுமென்றுந்தீபற.

இ - ன். எட்டுக்கொண்டார் தம்மைத்தொட்டுக்கொண்டே நின்றார் விட்டாருலகமென்றுந்தீபற = பஞ்சபூதமுஞ் சந்திராதித்தரு மான்மாக்களுமாக வெட்டுவகையுந் திருமேனியாக வெழுந்தருளினின்ற சூழ்பிரானுநாதியே தன்னையிட்டு நீங்காது

நின்ற முறைமையை யவருடைய திருவருளாலே யறிந்து தர்னு
மலாைப்போலே சிறேகிதம்புரிந்து கூடினவர்கள் பிராரத்தர்
துலையுமளவுக தேகவிசுவங்களிலே நின்றாரேயாயினுஞ் (சாக்கா
ளியென்னும் புழுப்போல) கருத்து வேறே பூண்டு கிடைக்கை
யாலே விசுவத்திற்படார்கள். வீடே வீடாகுமென்ற்தீபற =
இப்படி விசுவத்தை யருட்கண்ணாலே பொய்யானபடிகண்டு நீங்
கிறிந்தயே யொருகாலத்தினு மழிவில்லாத திருப்பாதமே யவர்
களுக்குப் புகலிடமாம். (உச)

இப்படி ஞானசுவரியத்துடனே நிற்கப்பெற்றவர்களே
புண்ணியபாவச் துலையொத்த வான்மாக்கிளென்
றருளிச்செய்கிறார்.

சித்தமுத்தீபகரணமுஞ்சித்திலே
யொத்ததேயொத்ததென்றுத்தீபற
ஒவ்வாததொவ்வாதென்றுத்தீபற.

இ - ள், சித்தமுத் தீயகரணமுஞ்சித்திலே யொத்ததே
யொத்ததென்றுத்தீபற = அருளாலே சிவானது பசுத்தவநீங்
கிச் சிவத்துவமாகவுங் குற்றத்தைக் குணம்பே ல வினைவிக்கிற
வாத்தக்கரணங்கள் பசுகரணபாவங்கெட்டுச் சிவகரணமாகவு
யிப்படி கூடினவர்களே கன்மங்கள் பக்குவத்தையடைந்து து
லையொத்தவான்மாக்கள். ஒவ்வாததொவ்வாதென்றுத்தீபற =
இப்படி. வினைகள் துலையொவ்வாத வான்மாக்களுக்குத்தம்பி
சாரார் திருவடிகடகிடையாது. (உரு)

இந்நிலையிலேயின் நிரண்டறச்சாதித்தாற் பின்பு

வினையுமாறருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளும்புறம்புவினைப்பறினின் னுள்ளே
மொள்ளாவமுதாமென்றுத்தீபற
முனையாதுபத்தென்றுத்தீபற,

இ - ன். உன்ருப்புறம்பு நினைப்பறி னின்னுள்ளே பெ. ன். னர்
 உமு. நாமென் னுத்திபற = கன்மயோகிகள் கருத்துப்போலத்
 தானிற்றிற் தேகத்திலே யொருதானத்தி லவிகாரமாயிருந்துங்
 கிரியாபாதத்தில் நிற்கிற சமயிகளைப்போலப் புறம்பே பாவித்தி
 ருத்தம் இப்படிசெய்து வனுபுகி நிரிந்தாற் பிரபஞ்சமாய் நில்
 லாதே தேசிகள் கடாசுத்தாலே தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை
 யணர்ந்து நீங்கினதன்னைபுற் தெரிசிப்பிந்த சொருபத்தை யு
 மதின் கண்ணாகவுணர்ந்து தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களை யு மில்லை
 யாக்கித் தன்மை முன்னிலையுமொழிந்து ஒரு நீர்மையாகப் பட
 ர்க்கையாயுள்ளொன்றும் புறம்பென்றுத் தானென்று ம.உ.னென்
 னுவ் கூடயேன்மென்றுங் கூடினொமென்றுங் விசாரிக்கிற
 வுணர்வொழியிலுன்னுடையவிடத்தில யொருவராலு முகந்து
 கொள்ளப்படாத வனுபோக விரசவான வானந்தவமுத்தமுறிப்
 பெருகி யுன்னையே கிரகித்துக்கொண்டு தானேயாய்விடும். மு
 னையாதுபந்தமென் னுத்திபற = இப்படியானபின் சரணமரணங்க,
 னுக்குற் பத்தியாக உங்குரிக்கத்தக்க பசுபாசங்க ஞண்டாகாது
 இப்படி பொருத்தினவர்களுக்கே பசுபாசவிகற்பங்களுக்கிய

கிலேசத்திர்வதென்று மல்லது தீராதென்று

மருளிச்செய்கிறார்.

அவிழுவீருக்குமறிவுடனின்றவர்க்

கவிமுயில்வல்லலென்றுத்திபற

அன்றியவிழாதென்றுத்திபற.

இ - ன். அவிழுவீருக்குமறிவுடனின்றவர்க் கவிமுயில்வல்ல
 லென்றுத்திபற = ஆண்மபோதம்போல வொருபொருளைப் பற்
 திக்கொண்டு நின்றுவிசாரித்து மயங்காதே யநாதியே பற்றும்
 விகற்பமு மயக்கமுமின்றித் தன்னுடைய வாஞ்ஞையாலே சர்வ

மு நடவாழிற்கத் தானென்றையு மறிபாதே பரமானந்தமயம்
யெல்லாவற்றினு முளையு நிற்கச்செய்தேயவற்றிற் படாமலனவ
ரதமுள்ளு பிரகாசிக்கிறசொருபத்தை யாசாரிய னனக்கிரகத்
தாலேபெற்று அகின்கண்ணாகவதிலே கூடி யதுவாய் நின்றவர்
களுக்கு (ஆகித்தன் சந்நிதியி லான்மாக்கள் கண்ணுக்கந்தகாம
நினைவறவல்வியமாய் விந்தன்மைபோல) ஞானாதித்தனுதயர்
தெரிசன மானபோதே சநமரணங்களுக் குற்பத்தியாய் வரு
கிற பசுபாச விகற்பங்களாகிய பேரந்தகாமமானது இன்னவிட
த்திலே போனதென்றறியாதபடி தானே யிவனைக்கைவிட்டிப்
போம். அன்றிய விழாவென் றுந்தீபற = இய்யம் நீங்காத
வாவிட வேறொருபாயங்களான மித்தக்கிலேசங்கைவிடாது. ()

இப்படி சநமரணங்களுக் குற்பத்தியாகவாங்குரிக்கத்தக்க

பசுபாசவிகற்பங்களைவிட்டு முத்திக்கு வித்தாகியசத்திய

ஞானத்தை யபேட்சித்தவர்கள்பெறும்பேற்றி

ஹரிதிப்பாட்டை யருளிச்செய்திருந்

வீத்தினைந்தேடி முனையைக்கைவிட்டவர்

பித்தேறிஞாகளென்றுநீபற

பெருவதெங்கென்பேனையுந்தீபற.

இ - ள். வித்தினைந்தேடி முனையைக்கைவிட்டவர் பித்தே
றிஞர்களைன்றுந்தீபற = முத்திக்கு வித்தாகிய பசுபாசத்தையே தனக்
குப் பிரானையு நின்று னோன்ருமலுபகரிந்துந் தொலைப்பித்
தும் வருகிறவருளைத்தேசிகன் கடாஷுத்தாலே சந்தேகமறப்
பெற்றுச் சநமரணங்களுக் குற்பத்தியாக வாங்குரிக்கத்தக்க
பசுபாச விகற்பங்களைவிட்டு பார்த்துக்கொள்ள யெங்காலமுந்
தொலைத்தற் கரிதானே தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கொன்று சுதனக்கு

தேவனைக் கண்டித்துக் கைவிட்டேயெலாவிட ஞானம் பிரகாசித்தக்க பர
மானந்த சொருபத்திலே மீளாத உழிசென்று புருந்தார்கள்
பெறுவதற் சென்பே லேயுந்தீபற = இவ்விடத்திலே யிப்படி
நின்று பெறத்தக்கப் பேருழிந்து பகபாச விகற்பங்களே
பொருளுன நின்றலவ்விடத்துப் பெறும்பேறெது தெஞ்சமே.

இப்படி யரியப்பறறைப் பெறுமளவில் பெறுகைக்

கோவதாரமுண்டென் றருளிச்செய்குரர்.

சொல்லுமிடமனது சொல்லப்புகுமிட

மெல்லேசிவனுக்கென் றுந்தீபற

என்றானமென் செய்கோமுந்தீபற.

இ - ன், சொல்லுமிடமன்று சொல்லப்புகுமிட மெல்லே
சிவனுக்கென் றுந்தீபற = இப்படி கூடவரிய சிவனைக்கூடந்
தக்கவிட மாண்மபோதத்தா லுணர்ந்து வாக்குகளா லின்னவிட
மென்று வுரைக்கத்தக்கதொருவிடமல்ல சொல்லுகைகருக கர்த்
தாவாகிய வான் மா பொருபொருளைக் கருதி யுரைப்பதாகவுண
ருமளவி லொருவனுணர்ந்த வுணருமொழிந்து தானாக வொ
ன்றையுணரமாட்டாததலால் ஒருவனுணர்ந்த வுணருவதானப
டியை யாசாரியனாலேபெற்று வுணர்ந்த வுணருவதான வெல்லே
யி லவனுணர்ந்துகிற தன்மையை யவனாலேயுணரி னவ்விட
மே சிவனைப்பெறுதற் கெல்லையானவிடம், என்றானமென் செ
ய்கோமுந்தீபற = இந்தவிடத்தை யறித்துகூடினாலியானென்று
மெனதென்றுஞ்சொல்லி நின்றதான்மா வவ்விடத்தென்செய்த
தீதா வறிகின்றிலேன்,

இந்த உவதாத்திலேகின்று கூடுமுடாயத்தை மன்னீ

விடாதே யுணரப்பெறி நெல்லாநிலையு

நிற்கலாமென்றருளிச்செய்கிறார்.

வீட்டி விருங்கிலென்னாட்டிலேபோகிலென்

கூட்டில்வாட்சாத்திரின்றுத்தீபற

கூடப்படாததென்றுத்தீபற.

இ - ன், வீட்டிலிருங்கி லென்னாட்டிலே போகிலென்
கூட்டில்வாட்சாத்திரின்றுத்தீபற = எல்லாவற்றையுந் தன்னு
லேவிடப்பட்டுத் துறவறத்திலே யிருந்தாற் பிரயோசனமென்ன
விதுவொழிந்து நாடத்தக்க வர்ச்சனாதுகளினுந் தீர்த்தெரிசன
ங்களினு முறன்னாலும் பிரயோசனமென்ன (பொன்னுக்கு மா
ற்று நின்றாற்போல) ஆன்மாவே குகையாகிவநாடியேதனக்குப்
பிரானாய் நிற்ற திருவடிமுனாத்தை தேசிகன் கடாஷுத்
தாலேயுணர்ந்து தன்னுடை சுதந்தரவீனத்தையுந் கர்த்தாவின்
செயலென்றே கண்டு தனக்குப்பொருந்தினதொரு நிலையிலே
நில்லானாகில், கூடப்படாததென்றுத்தீபற = இப்படியுண்மை
யறிந்துநில்லாமற் தன்னாலே செய்யப்பட்டதுவாகக் கருதில்
போஷுங்கூடாது போதத்துக்கு விரோதமே வினையாநிற்கும்
ஆஃதெப்படியென்னில் (கர்த்தாவையறியாமற் சகலர்க்குமித
மாக வெங்கியம்பண்ணின துஷுப்பிரசாபதிக்கு விரோதமே வி
னைந்தும் சகலரையுங் கைவிட்டுத் தன்னுடையசெயலறக் கர்த்தா
வின்வசத்திலேகின்று தண்டிசநாயனார் சிவனை யர்ச்சிக்கிறாள்
வில் சகலருக்கு மகிதமான பிரமஹத்திவினைய இதுவுஞ் சிவனுக்
கிதமாகவே பலித்துத் திருவருள்வினைத்தபடியுந் மண்கொள்க,
அகலா லுண்மையறிந்து சருமுவ் கர்த்தாவின் செயலென்றே

கொள்ளாமற் றன்னுடைய செயலென்றே யொவ்வொருவர்த் தி
லே நின்றவற்கு வினையேராகிராது. (கங)

இத்தவுபாயத்தை யுடைய சைவசித்தாந்தத் திறமொழிந்து

மற்றொருசமையினின் பொருளைப் பொருளெனக்

கருதவேண்டமென் றருளிச்செய்கிறார்

சாவிபோமற்ற சமயங்கள் புக்குநின்

ருவியருதேயென் னுந்தீபற

அவ்வுறைகேளாதேயுந்தீபற.

இ - ள், சாவியோமற்றச் சமயங்கள் புக்குநின் ருவியரு
தேயென்றுந்தீபற = ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறறநிற்கு மனு
போகவிரதமாகிய சைவசித்தாந்தத் திறமொழிந்து ஒருவன் பசி
தீரச்செய்த பயிரானதுபயன்படுமளவும் பயிர்போலவந்து டலி
க்சத்தக்க நாள்களிலே சாவிபோன தன்மை போல் முடிவிலொ
ன்றென்றுரைப்பார், இரண்டெனறுரைப்பார், இரண்டாய்நின்
றே யொன்றுமென்பார், உடலந்தானே யுயிருமென்பார் வாயு
வையுயிரென்பார், கரண நாசமேபொருளென வுலாப்பார்,
மோகம்ஷயிக்க முத்தியென்பார் இப்படி சொல்லப்பட்ட வெ
ருவிதமான சமயங்களிப்புருந்து நின்று தனக்குப்பிராணனை
சிவனைத்தெரிசிபாமல் நரகங்களிலடைவார், அவ்வுயிராகே
ளாதேயுந்தீபற = இப்படிக்கொத்த சமயிகள்வார்த்தை யுன்
சுரோத்திரத்துக்கு விடையமாகாதபடி நில். (கக)

இப்படி சைவசித்தாந்தத்தினுண்மையிலே நின்றவர்கள் கருவி

கரணுகளினி லொருகாலங்களினுங்கூடாததுறவை

யுடையவர்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

துரியங்கடந்தவித்தொண்டர்ச்சுச் சாக்கிரத்

துரியமாய்சின்று தென் னுந்தீபற

துறந்தாரவர்களுள் னுந்தீபற.

இ - ள். துரியங்கடந்தவிந் தொண்டர்க்குச் சாக்கிடம் துரியமாய் நின்றதென்றந்தீபற = பிருதிவிமுதலாக நாதமிழுந தத்துவங்களையும் பஞ்சமலங்களையும் மருளாலேகண்டு நீக்கித் தண்ணைத்தெரிசித்துத் தண்ணையும் பொருளல்லவென்று கண்டு திருவடியிலே பொருந்திநிற்கத்தக்க திருவடியார்க்குப் பிரார்த்தித்தாலே சாக்கிரத்தானங்கடற்றாயினு மிவர்கள் திருஷ்டிக்குப் பரமதுரியமானானமே பிரகாசிக்குமதொழிந்து ஒருகாலங்க ளினும் பிரபஞ்சத்துடன் கூடார்கள், துறந்தாரவர்களென்றிந் தீபற = அவர்களே துறவையுடைய கல்வியாணர்கள்.

இதில் முற்பெந்துரியமென்றது தற்போதத்தை இரண்டாவது துரியமென்றது பரபோதத்தைபெனக்காண்க, (கஉ)

இப்படி துறவையுடைய கல்வியாணர்களுக்கும் பிரார்த்த சன்மம் புசித்தே தொலையேண்ணுகையாலும் புசிக்குமளவில் கருவிகரணதிகள் கூட்டேஷ்டுகையாயினு மிவைக்கடி ஓலு மியற்றின் வசத்தி லமுந்தாமற் புசிக்கு முபாயமு மாகாமிபமே ஸாமல் நிற்கு முபாயமு மிப்படி யருளிலே நின்றவர்க்குப் பெந்த திசையிற சுகந்தானே முத்திசையிற சுகமாமுபாயமு

மருளிச்செய்கிரார்.

பெற்றசிற்றின்பமேபேரின்பமாயங்கே டு

முற்றவரும்பரிசுத்தீபற

முனைமாதாமையென்றுத்தீபற.

இ - ள். பெற்றசிற்றின்பமே பேரின்பமாயங்கே முற்ற வரும்பரி சுத்தீபற = தேசிகன் கடாசுந்தாலே சொருபத்தை யுணர்ந்தகாலத்துப் பிராரத்தமான தெடுத்தவுடலிலே நின்று புசித்தே தொலையவேண்ணுகையா லந்த சன்மத்தாலே நிலை நிலை லாத சுகங்கள்வந்து கூடாநிற்கும் இது கூடாநிற்கச் செய்து

பிதிலமுந்தாம விந்தசுகததையுங் கன்மத்தையுங் கருவிகாண
 திகளையுந் தன்னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற திருவருளையது கண்
 னாக வுணரவே சந்நமு மேருமற் கன்மமும் தொலைந்து யவ்
 விடத்திற் கூடின வற்ப சுகமான திவன் ஞான திருவடிமயிலே
 நிற்கையாலே யதுதானே பரமசுகமாம். முனையாது மாயை
 யென்றுந்தீபற = இப்படிநிற்கவே மலமாயாதி கன்மங்களுரு
 காலத்தினு மங்குரிமாது. (௩௩)

இப்படி யளவிடுதற் கரிதான பரமானந்த சுகங்கைகூடின
 காலத் தினைவிடத்து வேறொன்றும் வந்துகூடாதபடி
 இந்தச்சுகத்தானே விவனை வேறல யடைவித்துக்
 கொள்ளுமென் றருளிச்செய்கிறார்

பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோ
 டோரின்பத்துள்ளானெ ன்றுந்தீபற
 உன்னையேயாண்டானெ ன்றுந்தீபற.

இ - ள். பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தியோடோரின்பத்துள்ள
 னா னென்றுந்தீபற = ஒருவனையோரின்பம் வந்தித்தகாலத்
 திவற்றிலுக் கோரளவுமுண்டா யிதூநீங்கினகாலத்துச் சுகமான
 வந்த விரதத் துக்கமாகவும்-வந்துகூடாநிற்குமாதலால் இந்தச்
 சுகதுக்கங்களிரண்டும் வந்துகூடாதபடி தம்பிரானார் திருவடி
 மிலே யடைந்தகாலத் திவனைவிடுதற் கரிதாகி வினைந்தவனு
 போக விரதமானது பரமாநந்தமாகிய பிரமசத்தியினைக்கூடின
 பொழுதே யொருதன்மையான சுகசொருபமாய்விடும். உன்
 னையே யாண்டதென் னுந்தீபற = இப்படியே அசத்தியத்தைச்
 சத்தியமாகக் கொண்டொழுகின உன்னையுமேலாயுள்ள ஞான
 ிச்சத்திலே சேர்ந்தடி மைகொண்டது. (௩௪)

இத்தப்பேறைப் பெற்றவர்களுக்குத் தேகநிற்கச்செய்தேயுமான்
மசெய்து கிளையாமலொடுங்கிச் சிவனுடையசெய்தியாய்

நிற்குநிலைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

பெண்டிர் பிடிபோலவாண்மக்கள் பேய்போலக்

கண்டாரோகண்டாரொன்குத்திபற

காணாரகாணொன்றுத்திபற.

இ - ள், பெண்டிர் பிடிபோல வான்மக்கள் பேய்போலக்
கண்டாரோகண்டாரொன்றுத் திபற = ஆன்மாவானது ஒருத்தி
யைப் பேய்ப்பிடித்தகாலத்துத் தன்னுடைய செருபம் வேராகா
திருஞ் சமனதும் வாக்குஞ் செயலும் பேயின்வசத்தேயாய்த் தன்
னை மறந்து பேயென நின்றதன்மைபோலவும் நாயகனான தப்பி
தானார் தேகியை யாவேசித்த பிசாசமானது தன்னுடைய சொரு
ப மொருவர் காணநின்று தேகியினுடைய செயலை யழித்துத்
தன்னுடையசெயலே பிரகாசிப்பித்துத் தானே தேகியாய்நின்ற
தன்மைபோலவும் இப்படி பாவினையாற் பாவகமாகக்கூடி நின்
றவனோ சிவனையுள்ளபடி கண்டு கூடினவர்கள், காணாதார் கண
ொன்றுத்திபற = இப்படி கண்டுகூடாதொக்காலமும் விழியா
த்கண்டையுடையவர்கள். நகு

இந்நிலை கூடாதவர்களுக்கு வேறேயு மோருபாய

முண்டென் றருளிச்செய்கிறார்.

நாலாயபூதமுநாதமுமொன்றிடி

னூலாநிலையாமென்றுத்திபற

நாததருமமென்றுத்திபற.

இ - ள், நாலாயபூதமு நாதமொன்றிடி. னூலாநிலையாமென்
றுத்திபற = சுக்கில சரோணித்தின் றிலையிலே சிவன் பதி
நிறவனாவில் சிவனுடைய கிரியாசத்தியாலே நாலாய் பூதமாகிய
வாயுபுத்ர சத்தப்பிரபுமான நாதமுங் கூடப்பதிந்து சரீரம் பரி

னமிக்க வாயுவானது நாடிகடோறும் பூரணமாகப் பிரதான வாயுவான பிராணவாயுவும் பின்பு மரணமுண்டாக்குகைப்பொருட்டு நாபிச்சக்கரத்தின் கீழேசென்று பதியாநிற்குஞ் சந்தப்பி ரமமான நாதார்த்தம் தானந்தோறு நிற்கு மெழுத்துளாகிச் சென் று பின்பு மரணமுண்டாக்குகை காரணமாக மூலாதாரத்திலே பிரணவமாகப்பதிந்து கிடவாநிற்கும் இவற்றைத் தேசிகனரு னாலே யறிந்து சந்தவீசந்தையுஞ் சிவவீசந்தையுங் கொடுத்து திருமந்திரப் பிரசாதமாக்கி மனதை யொருமைப்படுத்தி இந்தத் திருமந்திரப் பிரசாதத்தைக்கொண்டே நாதத்தையெழுப்பி இந் தநாதத்தையும் பிராணவாயுவையுட்கட்டிச் சுழிமுனைவழியே செலுத்தி முன்புதோன்றின பிரமரந்தரத்திலேகூடத் தான் பா மாகாசத்திலுமுந்தில் நாலாநிலையாகிய சாயுச்சிய மப்பொழுதே கைகூடும் நாதக்கிடமதென்றும் தீபற=கர்த்தா வெழுந்தருளி யிருக்கத்தக்க விடமு மவனைக்கூடுகைக்குவடமுமதுவே, கூகூ

இப்படியன்றி வேறுவழிகளிற்சென்று தன்போதத்தாற் கூடத்தக்கதென்று பாவித்துச்சனை மரணங்களிலே விழுந் தழுந்தாதிருக்கும்படி யருளிச்செய்கிறார்:

சென்றநெறியெல்லாஞ்சென்னெறியாம்படி,
நின்றபரிசுறிந்துந்தீபற
நீசெயல்செய்யாதேயுந்தீபற.

இ-ள், சென்றநெறியெல்லாஞ் சென்னெறியாம்படி. நின்ற பரிசுறிந் துந்தீபற = கன்மங்களுக் கீடாகத் துணைசெய்கிறமனது திகளுடனே கூடி நச்சவழியான விலக்கடியென்னு மைந்து பொறிவழியுஞ் சென்று விடையாதிகளிலே பொருந்தி யிதாகித் தங்கள்கூடி மறுமைக்கு வித்தாகிய குற்றங்களை வினைவிக்கிற வழி தானே ஐயமற்ற சூதான பெருவழியாம்படி. தேகங் கூடினபடி.

யுந் தேகத்திலே தானிற்கிற முறைமையுங் கன்மங்கள்வந்துகூடு முறைமையுந் தன்னுடைய போதமித்தவகை தெரியாம லிந்நி ரியாதி கரணங்களுடனேகூடி நின்றுரலித்தமுறைமையும் (கா ந்தமும் பசாசமும்போல) தம்பிரானார் சந்நிதியிலேகூடிச் சிவிக் குமுறைமையு மருட்கண்ணாகக் கண்டு தன்செயலறநிற்கப்பிரா ரத்தமும் தெல்லெந் தாகாமியமு மேரூமற்பின்பு தேகாந்தத்திலு ன்நிருவடியிலே கூடுகைக்கு காரணமுமாதலாற் பக்கநோக்காம லொருவிலையிலே சில் நீ செயல் செய்யாதே யுந்தீபற = இப்படி. பொழிந் துன்னுடைய செயலாலே கூடத்தக்கதென்று பாவித் துச் சன்னமரணங்களிலே விழுந்தழுந்தாதே. (கௌ)

இப்படி தேசிகன் கூட்டிசத்தாலே பெற்ற திருவருளைக்கொண்டு சன்னமரணங்களுக்குற்பத்தி சேடாம லெந்தவுபாயத்திலே யாயினுந் திருவடியை டலடைகைக்கு விரும்புவதே பொருளென்றருளிச்செய்கிறார்,

பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதே
- லுக்கொழுக்கீடறிந்துநீபற
ஆறிந்தறியாவண்ணமுந்தீபற.

இ-ள், பொற்கொழுக்கொண்டு வரகுக்குழுவதே னக்கொழு கீயறிந்துநீபற=பொன்னுலே சமைத்த கொழுவைக்கொ ண்டி வரகுவினாய்வு முதகாலத்திற் பலமுங்குறைந்து மிகுத்த சேதமுமா யுழவு பிறழ்த்தன்மைபோல தேசிகனாலே பெற்ற திருவருளைக்கொண்டு பிறழ்வேபெருக்கிச் சன்னமரணங்களிலே போக்குவரவுசெய்ய வற்புத்தியான வந்திரியாதி விடையங்களி ல் நீழுந்தாதே யந்ததிருவருள் முன்பு தோன்றாமல் நின்றபகரி த்தமுறைமையறிந்து தோன்றினபின்பதுகண்ணாகவதிலே கூடி யழுந்தினகாலத்துச் சன்னமரணங்களுக்குக் கைதுக்க வேதனைகளு ன்நி யொருகாலத்தினு நீங்குங் பரமாரணந்தமிழ் வினாயுமென்னு

மீட்டியு மறித்து தன்னுடையசெயலற வதுவாய்நிற்கிறதே நிலை
அறித்தறியா வண்ணமுந்தீபற=இப்பொருளே யுணராதே யுணர்
ந்துநில், (௩௮)

இப்படியுணர்த்தாநின்ற சிவனை யுணராதே யுணரக்கூடாதாகிற்
சிவனைப்பாவித்து நிற்கவே யிந்தவுண்மை கூடுமென்
றருளிச்செய்கிறார்.

அதுவிதுவென்னாவனைத் தறிவர்கு

மதுவிதுவென்றநீந்துந்தீபற

அவிழ்ந்தசடையா னென்றுநீடுபற.

இ-ள், அதுவிதுவென்னாவனைத்தறிவாரு மதுவிதுவென்
றநீந்துந் தீபற=ஆன்மாவின்னுடைய கருத்துப்போல வநாதியே
மறைத்த சகசமலத்தாலே மாரையுங் கன்மமும்பொருந்திய சன
னத்தையே வினைவித்தித்திரியவியர்த்தனாய் விடயங்களிலே பொ
ருந்துங்காலத் திரண்பொருளைச்சேர வறியமாட்டாம லொன்
றென்றாக வறிந்தும் அறியுங்காலத்திலே யதுவதுவென்று சுட்
டிப்பற்றிநின்று சலித்து மயக்கவிகற்பங்களிலே யடைந்து பொ
ய்யை மெய்யெனக்கருதித் தன்னுடையவுண்மை விளங்காம வி
ரவுபகல் அகப்பட்டவாகாசம்போல யிடைவிடாமல் நின்றமூந்
தாதே தப்பிரானுடையருத்தான தனாகியேயுள்ள காரணயத்தி
ன்மிகுகியாலே யான்மாக்களுடைய மலமாயாதிகன்மத்தை தொ
லைப்பித்துத் திருவடியிலே கூட்டவேணுமென்கிறவிச்சையாலே
யான்மாக்களுக்கனாகியே பிராணனாய் நின்றவ்வவ் கன்மங்களுந்
கிடானவைத் திருவுருத்தடைத்துச் சர்வத்தையுமொருகாலத்திலே
சேரவுணர்ந்து முணர்த்துவித்தும் புசிப்பித்தும் பிரிப்பித்து மொ
டுக்குவித்துந் செய்யாநிற்கத் தானொன்றையு மதுவிதுவென்று
சுட்டிப்பற்றிநின்று சலியாதே தன்னுடைய வருளாலே நடக்கத்
தூ னொழிவறநிறைந்து மயக்கவிகற்பங்களுமின்றி யசைவற நின்று

லாநிற்கும் அந்தப்பொரு ளனாதியே யிவன் றானாய்நிற்கிற முறை
மையையருளாலேயறிந்து ஆன் மபாவனையைவீட்டுச்சிவபாவனை
யிலே நிற்கவும் அவிழ்த் தசடையானென்றுத் தீபற=இப்படி கூடி
நிற்கிறபொருளே யொருவராற் கட்டப்படாத திருச்சடாபாரத்
தையுடைய தம்பிரானார். (சுசு)

நின் மலனான தம்பிரானு ரான்மாவுடனேகூடி யான்மாவாய்
நிற்குகைக்குக் காரண மவனுடையகாருண்யத்தின்,
மிகுதியேயென் றருளிச்செய்கிறார்.

அவனிவனான தவனருளாலல்ல
திவனவனாகானென்றுத்தீபற
என்றுமிவனேயென்றுத்தீபற.

இ-ள், அவனிவனான தவனருளாலல்ல திவனவனாகானெ
ன்றுத்தீபற=வாக்கு மனாதீதமாயிருக்கத்தக்க தம்பிரானார் பிரா
ணனாயிருக்கச்செய்து மனாதியே பசுத்தவமான வாணவமல மு
ண்டாகையா லித்தவானவமலம் பக்குவப்பட்ட வவதரத்திலே
(செம்பிற்கிடந்த மாற்றுப் பிரகாசித்துப்பொன்னென்னும் பேர்
பெற்றாப்போல) தம்பிரானாரும் பிரகாசித்திவனைத் திருவடியி
லே கூட்டிக்கொள்ளுகை பொருட்டுத் தன்னுடையகாருண்யத்
தினாலே யிவனாகவெழுந்தருளி நின்றதொழிந்து சிவனான்மாவா
கின்றானல்லன் ஆன்மாவார் தம்பிரானார் திருவடியிலேகூடிப்
பரமானந்தத்தை யனுபவிக்கிறதொழிந்து சிவனாலாய பஞ்சகிரு
த்தியகடத்துகையிலிலே, என்றுமிவனேயென் றுத்தீபற=சிவன்
ன்னுடைய கருணையாலே யான்மாவாகியுஞ் சிவனாகியு நிற்கவல்
வான் ஆன்மாவானவனென்றுத் தன்னுண்மை குன்றாமற் கூடி
னதொன்றிலே யதுவாய்நிற்க வவ்வவன். (சுடு)

இந்தப்பொருளைக்கூடாம லனாதியே யுண்டாகத்தக்க விக்கினமு
மிதுநீருமுபாயமு மருளிச்செய்கிறார்.

முத்திமுதலுக்கேயொப்பக் கொழுபடர்
தத்திபழுத்ததென்னுத்தீபற
அப்பழமுண்ணுதையுத்தீபற.

இ-ள். முத்திமுதலுக்கே மோகக்கொடிப்படர்ந் தத்திபழுத் ததென் றுந்திபற = முத்தியைப்பெறுகைக்கு முதன்மையான வான்மாவிலே யஞ்ஞாயெமறைக்கத்தக்க வானவமலத்தின் காரி யமான வஞ்ஞானமென்னுங்கொடி. வெருவிதமாகப்படர்ந் திதா கிதமேவினீந்து இதுகாரணமாக மயக்கத்தைச் செய்கிறமாய்க்கை யாலே பூதகாரியமானவுடம்பு சநநந்தோறும் பவியாநிற்கும் அ ப்பழ முண்ணுதேயுந்திபற=இந்தப்பழத்தையருந்தி நரிகேயது வாகாதே யாசாரியன் கடாஷுந்தாலேபெற்ற அருளாகியவருளா லே யாணவமலமாகிய மூலத்தை வேரறுத்து முத்திப்பழமாகிப் பரமானந்தத்தை யனுபவித்துச் சிவனுடனே யொ ருதன்மையா ய்விடுக.

இப்படியொழியப் பரிபூரணத்துவமாக நிற்கத்தக்க
தோருபாயமருளிச்செய்கிறார்.

அண்டமுதலாய்நைத்தையுமுட்கொண்டு
கொண்டத்தைகொள்ளா தேயுந் தீபற
குறைவற்றசெல்வமென் றுந் தீபற.

இ-ள், அண்டமுதலா யனைத்தையுமுட்கொண்டு கொண்ட
த்தைக்கொள்ளாதே யுந்திபற=அண்டமென்று சொல்லப்பட்ட
சக்கரவாளகிரியு மகாமேருவு மண்டகோளையு மட்டிருல பரு
வதங்களுந் திக்குக்கெசங்களு மட்டநாகங்களுந் சத்தசமுத்திர
முந் சத்தமேகங்களும் பதினாலுபவனமுந் தேவர் சுரர் சித்தவித்
தியாதார் கின்னரர் கிம்புருந் மற்றமுண்டான அண்டர்முத
லாக வுள்ளிட்டபேதங்களுந் சந்திராதித்தரும் பஞ்சபூதிய யாநி

ஞாமங்களும் பேய்த்தேர்போன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த
 திரட்சியோரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களு மிப்படி
 யொவ்வொருவ ண்டங்களைத் தசமடங்குபொதிந்தசலமு மந்தசல
 த்தைத் தசமடங்குபொதிந்த வக்கினியுமிந்த வக்கினியைத் தசம
 டங்குபொதிந்தவாயுவு மித்தவாயுவைத் தசமடங்குபொதிந்த வா
 காசமு மிவையெல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த பேரண்டத்
 தையு மிவை யெல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்டி நின்மலமாய் நிற்கிற
 நாதசொருபத்தையு மிதற்குமப்பாற்பட்ட நின்மலமா யெல்லே
 படாதபரமாகாசமான பெருவெளியுமுனக் ஞாப்பாகிநின்று உ
 ணக்கு நிலைநின்றவாதே யுன்னை யுணர்த்தின சொருபமுடம்பாகி
 நின்று வான்மபோதத்தையு மித்தப் பரிணாமங்களையுஞ் சேர
 நினைவறவிடுவாயாக குறைவற்றசெல்வமென் றுந்தீபற=அப்பொ
 முதே நீ யகண்டபரிபூரணனாய்விடுவாய், (சஉ)

இப்படிப்பெற்று மித்த வுண்மையில் நில்லாமல் தேகத்தையும்
 விசுவத்தையுமெய்வென நின்றொருடைய வுண்மையை
 யருளிச்செய்கிறார்.

காயத்துண்மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டா
 மாயக்கள்ளுண்டானொன் றுந்தீபற (தே
 வரட்டுப்பசுக்களென் றுந்தீபற.

இ-ள், காயத்துண்மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டாதே
 மாயக்கள்ளுண்டானொன் றுந்தீபற = தேகத்துநிற்கித் தேகியான
 சிவனுடைய சத்தியஞானமான திருவடித்தாமரையி லுண்டான
 பரமானந்தத்தேனாகிய மதுவையுண்டு தேகவிசுவங்களுந் தெரி
 யாமற்றன்னையும் சிவனையும்றியாதபடி சீவேசுவத்திலே யடை
 யாதே (மிகவும் பசித்தானொருவன் றன்னையில் வந்திருந்தபாற்
 றிரளையைப்போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை நக்கிப் பசி
 ஞீரவிசாரித்த தன்மைபோல) பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையு

மித்திரசாலம்போன்ற வாழ்வையு மெய்யெனக்கருதி நரகவேது
வான விடைய சமூகங்களினு ண்டாகு மிதாதிதங்களாகிய மது
வையுண்டார்கள். வரட்டுப்பசக்கொன்றுத் தீபற = அவர்களே ஒரு
காலங்களினும் பயன்படாதவாண்மாக்கள், (சுந)

இப்படியாவராலும் பெறுதற்கரியபெற்றைக் காருண்ணியத்தின்
மிகுதியாலே தச்சுருவைத்தம்முடையசினேகத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே துதித்தருளுகிறார்.

சின்னையினுள்ளுமென்சென்னியிலுஞ்சேர
* வந்தவர்வாழ்கவென்றுத்தீபற
மடவாளுடனெயென்றுத்தீபற.

இ-ள், சின்னையிலுள்ளுமென் சென்னியிலுஞ்சேர வந்தவர்
வாழ்கவென்றுத்தீபற = ஒழிவறவிறைத்த தம்பிரானு ரானுதியே
யடியனுக்குப் பிராணனாயிருக்க வானுதியே யுண்டானமலத்தின்
மிகுதிப்பாட்டாலே சநம; மரணங்களிலே யுழன்று போக்குவா
வேபொருளாகத் திரிந்தவடியேனைத் தம்முடைய காருண்யத்தி
ன் மிகுதியாலே பொருந்தின திருமேனியுடனே யெழுந்தருளீ
வந்து மல்மாயாதிகன்மங்களும் சநமமரணங்களுங் கூடாதபடி
மென்னுடைய பொல்லாப் புலாற்றலையிலே யாவராலுங் குறித்
தற்கரிய சிவகந்ததையுடைத்தாகிய திருவடித்தாமரையைச்சே
ர்த்து மந்தத்திருவடியடியேனுக்கு அனாதியேபிராணனாய் நின்ற
முறைமையையுமுணர்த்தியு மென்னுடைய சித்தமானதுசலியா
மலத்தத்திருவடியுடனே விட்டு நீங்காம லொருவழிப்படக் கூடி

* தியானத்திலுண்டான நிஷ்களத்தைச் சிந்தையில் வந்தவ
னொனவும், பக்குவங்கண்டு அருளே திருமேனிடாக வாசாரியமூர்
த்தமாய்வந்து திருவடிசூட்டிய சுகளத்தைச் சென்னியில் வந்த
வனொனவுங் கூறினார்.

ஞாமங்கனும் பேய்த்தேர்போன்ற வியாபாரங்களும் பொதிந்த
 திரட்சியோரண்டமாக வளர்ந்த கோடியண்டங்களு மிப்படி
 யொவ்வொருவன்டங்களைத் தசமங்குபொதிந்தசலமு மந்தசல
 ப்தைத் தசமங்குபொதிந்த வக்கினியுமிந்த வக்கினியைத் தசம
 டங்குபொதிந்தவாயுவு மித்தவாயுவைத் தசமங்குபொதிந்த வா
 காசமு மிவைவெல்லாவற்றையுஞ் சேரப்பொதிந்த போண்டத்
 தையு மிவைவெல்லாவற்றி ம்கு மேற்பட்டி நின்மலமாய் நிற்கிற
 நாதசொருபத்தையு மிதற்குமப்பாற்பட்ட நின்மலமா யெல்லை
 படாதபரமாகாசமான பெருவெளியுமுனக் ஈ ம்பாகிநின்று உ
 னக்கு நிலைநின்றவாறே யுன்னை யுணர்த்தின சொருபமுடம்பாகி
 நின்று வான்மபோதத்தையு மித்தப் பரிணாமங்களையுஞ் சேர
 நினைவறவிவாயாக குறைவற்றசெல்வமென் றுத்திபற=அப்பொ
 முதே நீ யகண்டபரிபூரணனுய்விடுவெ, (சஉ)

இப்படிப்பெற்று மித்த வுண்மையில் நில்லாமல் தேகத்தையும்
 விசுவத்தையுமெய்யென வண்ணருடைய வுண்மையை

யருளிச்செய்கிறார்

காயத்துண்மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டா
 மாயக்கள்ளுண்டாரென் றுத்திபற (தே
 வரட்டுப்பசுக்களென் றுத்திபற.

இ-ள், காயத்துண்மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ணமாட்டாதே
 மாயக்கள்ளுண்டாரென் றுத்திபற = தேகத்துநிற்கி தேகியான
 சிலனுடைய சத்திமஞானமான திருவடித்தாமரையி லுண்டான
 பரமானந்தத்தேனாகிய மதுவையுண்டு தேகவிசுவங்களுந் தெரி
 யாமற்றன்னையும் சிவனையும்றியாதபடி சீவேசுவத்திலே யடை
 யாதே (மிகவும் பசித்தானொருவன் றன்னையில் வந்திருந்தபாற்
 றிரானையைப்போட்டு நாவுக்கெட்டாத முழங்கையை நக்கிப் பசி
 திரவிசாரித்த தன்மைபோல) பேய்த்தேர்போன்ற விசுவத்தையும்

வ.

(1)

சிவமயம்.

திருக்கடவுர்

உய்யவந்ததேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்களிற்றுப்படியார்மூலமும்

திருவாவடுதறையாதீனம்

தில்லைச்சிறம்பலவரென்னும்

சிவப்பிரகாசனார்செய்த உரையும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

க் - முருகேசமுதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாசஅச்சக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆ

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களிற்றுப்படியார் வாலாறு.

ஞானசாத்திரம் பதினான்கினுக்கு முன் னுண்டான
திருவுந்தியானோ யருளிச்செய்த உய்யவந்த தேவநாயனா
ரது மாணக்கர் திருவிசுவூர் ஆளுடைய தேவநாயனார்,
அவர்மாணக்கர் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார்.

இவர் பெரும்பற்றப்புலியூரி லெழுந்தருளியிருக்கு
நாளில் மிகுந்த பங்குவழுடையாரொருவர் தன்னைக்க
ண்டுதிரிசுக்க அவருக்குச் சிவதிசைஞ்செய்து அவர்சந்
தேகவிபரீத மகல்வதாயும் சிவானுபூதிச்செல்வத்தை யி
டைவிடாம லனுபவிப்பதாயும் தனதுபரமசாரியார்செ
ய்த திருவுந்தியாரின் கருத்தை விளங்கக்காட்டுவதாயும்
நூலுவெண்பாவில் ஓர்சாஸ்திரஞ்செய்தனர்.

அச்சாத்திரத்தை விசுவந்துள்ளா ரங்குகரித்துய்யு
ம்படி திருவம்பலத்திற்சென்று நடேசரைத்தியானித்து
த் தாமருளிச்செய்த திருவெண்பாவை நடேசர் முன்னி
ருக்கப்பெற்ற திருக்களிற்றுப்படியில் வைத்தருளின
அத்திருக்களிற்றானது கைநிமிர்ந்து இச்சாத்திரம்நடேச
ர்திருவடியடைவோர்க் கெளிதாகிய கருவியென அங்கு
ள்ளாருணரும்படி நடேசர் திருவடியில்வைத்தருளியது

அப்போதங்குள்ள தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும், திருப்படைவீட் டெழுநூறுமடத்து முதுவிகளும் மகேஸ்வரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயில்க்கிமித்தஞ்செய்யும் திருப்பே மோழாயிரத்துத் தொளாயிரவரும், இத்திருப்படைவீட்டி லெழுந்தருளியிருக்கும் கல்லியாணர்களும் கண்டதிகயித்திந்தூலுக்குத் திருக்கனிற்றுப் படியென்னும் காரணப்பெயரிட்டருளினர்.

இந்நூற்குமுன்னொருவர் திருவெண்காடுடையார் காரணமாய் உரைசெய்தனர் அவ்வுரை இச் சாத்திரக்கருத்துக் கமைவாததால் திருநந்திதேவராயனார் பரியாயத்தில் திருவெண்ணெய்கல்லூர் மெய்கண்டதேவர் திருவடியாரில் திருவாவடுதிறையில் தில்லைச்சிற்றம்பலவர் சிவப்பிரகாசர் முன்னுற்கும் இந்நூற்கும்மாறுபாடின்றி உரைசெய்தருளினர்.

இந்நூல் தில்லையம்பலத்தில் நடேசராலங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும் அதிபக்குவமுடைய மானுடர்க் கெளிதி லுணரப்படுவதாயும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களின் கருத்தைக் காதலாம்பலகம்போற் சுருக்கியுணர்த்துவதாயுமிருப்பதால் இதைப்பத்தி சிரத்தையுடன்மனனஞ்செய்பவர்கள் சனனசாகரத்தை நீங்கி மோகூதமென்னுங் குளாயேறுகை உண்மை! உண்மை!! உண்மை!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

திருக்களிற்றுப்படியார்.

வெண்பா,

அம்மையப்பரேயுலகுக் கம்மையப்பொன்றிக
வம்மையப்பரப்பரிசே வந்தளிப்ப-ரம்மையப்ப
ரெல்லாவுலகுக்கு மப்புறத்தாரிப்புறத்து ,
மல்லார்போ னிற்பாரவர்.

இ-ள். அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்பொன்றிக =
மாணவகனே சங்கரமானகாலத்து மலசகிதரான மூன்றுவகை
ப்பட்ட வான்மாக்களையு மாயைகளிலேயொடுக்கி யிந்தமலமா
யாதி கன்மங்களுடனே யான்மாக்களையுஞ் சிவசத்தியிடத்திலே
யொடுக்கி யித்தச்சத்தியையுந் தம்மிடத்திலே காத்துக்கொண்டு
சிவமொன்றுமேயாய் நிற்கையில் பின்பு மித்தக்காலமானதுசெ
ன்று சிருஷ்டிகர்லமான வவதரத்திலே தம்முடைய காருண்யத்
தின் மிகுதியாலே யிருந்த வான்மாக்களைப் பக்குவப்பட்ட கண்
மமலத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கவு மாணவமலத்தைப்பக்குவமா
க்கும்பொருட்டு மந்தச்சத்தியை மீண்டும் பிரகாசிப்பித்து அந்த
ச்சத்தியிடத்திலே தாமும்பொருந்தி யந்தச்சத்தியி லொடுக்கி
டந்த மலசகிதரான வான்மாக்களையுந் தோற்றவித்து இவர்களு
க்கு முன்புவிட்ட ஞறைக்கீடான தனுசரணபுவனபோகங்களை
யுங்கொடுத்துத் தாமும்முதல்கெடாமல்நின்றும் அவற்றிற்குமவை
யவராயவர்களைக் கன்மமலங்களுந் கீடாகநின்று புசிப்பித்துஇப்
படிச்செய்கிற தம்மையுமிந்த வுபகாரங்களையுந் தெரியாமல்விஷ
யாதிகளிலேயிடுகிக்கும்படி திரோபவித்து இந்தநாலுகிருத்திய

த்தினாலுங் கன்மமும் துலையொத்த மலபாகமுமுண்டா யிவர்க ள்முத்திக்கும் பிராரத்தராவா னெட்டோதென் றவரதமுந் திரு வுள்ளத்தினு லலுங்கிரகமேபண்ணி யிப்படியுள்ள பஞ்சகிருத்திய ங்களைத் தம்முடையவருளாலே நடத்திப்போதாநின்ற காலங்க ளிலே பஞ்சுவப்பட்ட ஆன்மாக்களையறிந்து அவர்க ளாவுக்கள வான திக்கைகளாலே யிரகூழித்து முறைமைடலேகூட்டிக்கொ ள்ளுகையால் இத்தச்சத்தியையுடையசிவனே சர்வ லோகங்களு க்குந் தாயுந்தந்தையுமென்றறிவாயாக பஞ்சுவப்பட்டஆன்மாக்க ளைத் தம்முடையவருளாலே நடத்திப்போதாநின்ற காலங்களி லே யிரகூழிக்குமுறைமை யெப்படியெனில்?—அம்மையப்பரப் பரிசேவந்தளிப்பர்=அத்தச்சத்தியையுடைய சிவன் பஞ்சுவப் பட்டவான்மாக்களை யறிந்து ஒருமலத்துடனேநின்ற விஞ்ஞானக லரிந் பஞ்சுமார்க்கு பிராணனாய்தின் தம்முறைமையிலே பிரகாசி த்தும், இரண்மெலத்துடனேநின்ற பிரளையாகலரிந் பஞ்சுவற்கு திவ்வியமான திருமேனியுடனே தோன்றி யந்தத்தரிசனத்தாலு ம் இரகூழித்து மூன்றுமலத்துடனேநின்ற சகலரில் பஞ்சுவற்குஅ வர்களைப்போன்ற திருமேனியுடனே யெழுந்தருளிரந்து சத்தி னிபாதத்துக்கீடாக நாலாவகைப்பட்டதீட்சைகளாலும் “திருநோ க்கால் பரிசுத்தால் திகழும்வாக்கால் பாவனையால் மிகுதூலாஸ்யோகப்பண்பால், எனகிறபிரமாணப்படியே ஆறுவகைப்பட்ட காருண்ணியத்தாலு மிரகூழித்து இப்படி இத்தமுறைமைகளிலே யதுக்கிரகியாநிற்பார். இப்படித்திருமேனிகொள்வாராகிலவருமி ன்த லோகங்களிலுள்ளாரிலே பொருவ ராகாரோவெனில்?—அம்மையப்பொல்லாபுலகுக்கு மப்புறத்தார்=அருளாலேதிருமே னிகொண்டு இரகூழித்ததொழிந்து அவருண்மையறியாரறியுமிட த்தம் பிருதுவிழுதல் நாதமிருன தத்துவங்களுக்குஅப்பாற்பட் டென்றே யறியவேண்டுகையா லறியப்பட்டசத்தியுடையசிவனு டித்தச சர்வலோகங்களுக்கு மப்பாற்பட்டே யிராநிற்பன் சிவன்

பிரபஞ்சத்துக்குமப்பாற்பட்டே யிருப்பானாகில் பிரபஞ்சந்தானே நடந்ததோவென்னில்?—இப்புறத்து மல்லார்போனிற்பாரவர்=தம்முடையவருளாலே சர்வலோகங்களை யு நடத்தும்பொருட்டுத் தம்முடைய சொரூபந் தோன்றாதபடி யாவைகைப்பட்டவத்துவாக்களே திருமேனியாகக்கொண்டு தந்தாம்பிரக்கிணையாலே பிரபஞ்சநடவாதிருக்கத் தாமவையவராயசைவின்றியே யொருபணியற லில்லாநிற்பர்,

இதனாற்சொல்லியது கர்த்தாவையுஞ் சத்தியையு ம் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களையுந், மலங்களையுந், பஞ்சகிருத்தியத்தையும், மூன்றுவகைப்பட்ட ஆசாரிய மூர்த்தியையும், திஷ்டாக் கிரமங்களையுந், பதமுத்திகளையும், சாயுச்சியத்தையும், கத்தாவேகீதசியுமல்ல பரிபூரணனுமல்ல பூவிற்கந்தம்போலப் பக்குவங்களிலே பிரகாசிப்பனென்னு முறைமையையும், அவன்கிருபாமூர்த்தியென்னு முறைமையையும், சர்வத்தையுங் கூடிநிற்சர்வசெய்தே தானொன்றோடுந் தோய்விலனென்னு முறைமையையுமறிவித்தது. (க)

இப்படிச் சிவரூபத்தைத் தரிசித்துக் கூடுமுறைமையெப்படியென்ற மாணவகளைநோக்கி யருளிச்செய்குறார்,

தம்மிற் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
தம்மிற் தலைபடுத ருமுணரிற்-றம்மி
னிலைப்படுவ ரோரிருவர் நீக்கநிலையாக்கித்
தலைப்படுவர் தாமத் தலை.

இ-ள், தம்மிற்றலைப்பட்டார் பாலேதலைப்பட்டு=தந்தாம்மீடங்களிற் பக்குவமறிந்து ஏழுந்தருளிவந்த ஆசாரியனிடத்திலே தாமும் கூடிவழிபட்டு,—தம்மிற்றலைபடுதருமுணரில்=ஆசாரியனனுக்குக் கத்தாலே முன்பு தானாக உபிமானம்பண்ணி யிருந்த

திருக்களிற்றுப்படியார்

தேகாதிகளைத் தமக்கு வேறென்றறிந்து நீக்கித் தம்மையுந் தரிசித்தத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளியவ் துணர்த்தினதம்பிராணர் தம்மிடத்திலேநின்று பிரகாசிக்கிற முறைமையுந்தாமறியப்பட்டு, —தம்பினிலப்படுவரோ ரிருவர் = தம்மிடத்திலே யனாதியே தோன்றாமல்நின்று நடத்திப் பக்குவமாக்கி யந்தப் பக்குவத்திலே யிப்படித் தரிசிப்பித்த வித்தஞானநேயங்களாகிய சத்திசிவமான விரண்டுமுதலுந் தோன்றாநிற்கும், —நீக்கிலையாகத்தலைப்பவெவர் தாமத்தலை = இப்படி தரிசிக்குறோமென்கிறதன்னுடையசட்டானபோதத்தைவிட்டு அஞ்ஞானத்திலே, பொருந்திநிற்கி லப்பொழுதே யந்தரோபசொலுபமாகிய சிவமுங்கூடி யந்தச் சிவமாகியே பிரகாசியாநிற்பர். (உ)

இத்தவவதரத்தை யடியேனுக்குக் கடாசுந்தருளவேணுமென்ற மாணவகளைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

என்னறிவு சென்றளவில் யானின் றறிந்தபடி
யென்னறிவி லாரறிக வென்றொருவன்-சொன்னபடி
சொல்லக்கேளென்றொருவன் சொன்ன னெனக்கதனை
சொல்லக்கே னுனுனக்கச்சு சொல்.

இ-ள், என்னறிவு—சொல் = ஆசாரிய னனுக்கிரகத்தாலே பென்னுடைய பசுஞானம்போனவளவில் நானந்தவவதரத்திலே நின்றனுபவிக்கிறப்படி யெப்படியெனில்? பசுஞானம்போய்ச்சிவஞானத்திலே யபேகையுண்டானவர்க ளறியுங்கொண்டு ஒரு பரமாசாரிய னருளிச்செய்தபடியே சொல்லக்கேளென் றெனக் கொரு பரமாசாரிய னென்னுடைய பக்குவத்துக்கிடாகப் பாரம்பரியம்போல வோருபாயமாக வருளிச்செய்தான், அந்த வவதரத்தை யந்தமுறைமையிலே நான்சொல்லமாணவகளை நீடித்திப் பண்ணிக்கேட்பாராக. (ங)

பசுஞானம்போம்ச செவஞானத்திலேநின் நகுபவித்தபடி
பேகேனென்றசாரிய னருளிச்செய் கையா லாசாரியனுமான்மக்
களி லொருவனெயென்ற மாணவகனோகோக்கி யருளிச்செய்
கினார்.

அகனமய மாய்நின்ற வம்பலத்தென் கூத்தன்
சகனமயம் போலுலகிற் றக்கி - நிகளமா
மாணவ மூல மலமகல வாண்டனன்கான்
மாணவக வென்னுடனாய் வந்து.

இ-ள். அகனமயமா நின்ற வம்பலத்தென்கூத்தன், சகன
மயம்போலுலகிற்றக்கி = திருவம்பலத்தே ஞானமயரூபானந்த
நிருத்தஞ்செய்தருளுகிற வெம்முலைய சவாமி தன்னுடைய கா
ருண்ணியத்தின் மிகுதியாலே வென்னுடைய பிறவித்துன்பத்
தைப்போக்கும் பொருட்டாகவெனக்குஞானக்கண்ணில்லாமெ
ய்ருலே யுனக்கண்ணுக்குத்தொன்ற விலங்கு சாதிகளை யுபாய
மாகப்பார்வையிட்டுப் பார்வை பிடிப்பாரைப்போலச் சர்வமுந்
தனக்குத் திருமேனியாகையா லெண்ணப்போலச் சுகளிகரித்
தாற்போல விசுவத்தி லொருதேவபோலத்தோன்றி - நிகளமா
மாணவமூலமலமகலவாண்டனன்கான் மாணவகவென்னுடனாய்
வந்து = மாணவகனே, ஞன்மாவையும் மாயாதேகத்தையுங்
கூட்டம் பிடுங்குக்காசனமான விலங்காகியகன்ம முண்டாம்
படி நிற்றிற வானவமலமாகிய மூலமலம் வீட்டுப்போம்படி
மகாதியே பெண்ணவாடி நீங்காமல்நின்று யிப்பொழுது பக்கு
வப்பிட்ட வலதரத்திலே யிப்படித் திருமேனிகொண்டெழுந்
தருளிவந்த என்னுடைய பிறவிநோய்க்கிடாக வபாயமாகவே
அவனே சங்கரங்களினாலே பேதித்தடிவமகொள்ளும் பொரு
ட்டாகவிப்படி வருளிக்கொத்தொழிந்து வாக்குமநாதிதேகாசன
மாபுள்ளினை ஞன்மாவாடினோ.

(சு)

இப்படிப்பட்டவிவன் திருமேனிகொண்டிருக்கவேண்
மோ தானே யிராதிக்கமாட்டானேவென்ற மாணவகளைநோ
க்கி யருளிச்செய்குநர்.

ஆகமங்க ளெங்கே யறுசுமயத் தானெங்கே
யோகங்க ளெங்கே யுணர்வெங்கே - பாகத்
தருள்வடிவுத் தானுமா யாண்டிலனே லத்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு.

இ-ள், ஆகமங்களுக்கே - பேசு = எனக்காகதியே தொ
டங்கி விடியாமல்நின்ற பேரந்தகாரமான வாணவமலம் பக்கு
வப்பட்டபடியறிந்து பாமேச்சுரன் தன்னுடையவருளாலே தி
ருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து என்னுடைய மலமாயதி
கன்மங்களையும் விடுவித்து என்னையு மென்னுடைய சுதந்தரங்
கைத்தையு மறிவித்துத் தன்னுடைய வடிமைகொண்டு ரூபசொ
ரூபங்களையு மெனக்கேற்கத் தெளிவித்துத் தன்னுடைய பரமா
ந்தபேரூபத்திலே யென்னைத் திருத்தியடைவித்து அடிமைகொ
ண்டிலனாகில் அவனுடைய எல்லைப்பட்டாத சொரூபத்தை யறிய
வல்லாயார், அதனை யநாதியே சொல்லப்பட்ட வாகமங்களு
மதிலே வகுப்புண்டவாறு சமயங்களு மந்தச்சமயங்களில் முடி
ந்தபொருளின் யோகங்களு மிவற்றை யறியத்தக்க விவேகஞா
னங்களு மென்செய்யாற்று, இதனை விசாரித்துச்சொல்லாய். ()
ஆனால் சாத்திரத்தால் பிரயோசன மொன்றுமில்லையோ
வென்ற மாணவகளைநோக்கி யருளிச்செய்குநர்.

சாத்திரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின் நன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்த்தவளம் வந்துறுமே - யார்த்தகடற்
றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத் தாகத் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீர்மை யாயிதினைச் செப்பு.

இ-ள். சாத்திரத்தை யோதினர்க்குச் சற்குருவின்ரன் உசு
 னமாத்திரத்தே வாய்த்துளம் வந்தறுமே = உபதேசமின்றியே
 சாத்திர மாத்திரமே யோதினால் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளி
 வந்த ஞானசாரிபன் கருணையாலே யுபதேசிக்கத்தக்க சத்தான
 வாத்தையிலே பெரிய பிரபலமான முண்டாகமாட்டாது. அதெ
 ன்போலவெனில், - ஆர்த்தகடற்றண்ணீர் குடித்தவர்க்குத்தா
 கத்தணித்திடுமோ தெண்ணீர்மையிதனைச் செப்பு = ஆர
 வாரத்தையுடைய கடலில்நீர் பெரிதென்றினை மிகவுங்குடிநீ
 தாலு மொருசுற்றுந் தாகத்தணியாது, அந்தக்கடலினீர் மேகத்
 தின் கைப்பட்டிவந்தபொழுதே குறைந்தசலத்திலே மிகுந்தநா
 கத் தணியாநிற்கும் அதுபோலச் சாத்திரமுங் குருமுசத்தாலே
 பெற்றாலொழிந்த பிரயோசனமாகாது, தெளிந்த நீர்மையினை
 யுடையா யிதற்குச் சந்தேகமுண்டாயிற்சொல். (சு)

ஆசாரியனுமெமைப்போல வோருடம்பிலே நின்றதற்குத்
 தக்க கிருத்தியங்களுஞ்செய்து நிற்கச்செய்தேயும் ஆன்மாக்களு
 டைய மலங்களைப்போக்கிச் சத்தஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல
 சாமார்த்தியத்தை யுடையனாவென்று மைடப்பட்ட மாணவ
 களைநோக்கி யிதனை யின்னமும் விளங்கவருளிச்செய்குமா,

இன்று பசுவின் மலமன்றே யிவ்வலகி
 னின்ற மலமனைத்து நீக்குவதிங் - கென்ற
 னுருவுடையா னன்றே யுருவழியப்பாயு
 முருவருள வல்லா னுரை.

இ-ள். இன்று பசுவின் மலமன்றே யிவ்வலகிநின்ற மல
 மனைத்து நீக்குவதிங்கு = இந்தலோகத்தி லெல்லாமலங்களை
 யிப்பொழுது பசுவின் மலத்தாலல்லவோ போக்கப்பட்டது, -

என்குவரு வுடையானன்றே யுருவழியப்பாயுமுரு வருள வல்லா
னுரை = ஆனால் அநாதியே கூடிப்போதுகிற தேகாதிசுளா
னது பஞ்சுஉப்பட்ட வான்மாக்களுக்கில்லை யாய்விடும்படி பொ
ருத்தப்பட்ட சுத்தரூபமான ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கவல்ல
சாமர்த்தியம் திருமேனிகொண் டெழுத்தருளிவந்த வாசாரியனாக்
கொழிந்து வேறொருவர்க் குண்டாகிற்செயல். (எ)

இப்படிக்கொத்த ஞானசரியன் பிரசாதத்தைப்பெற்றவர்
கன்பெருமை வருளிச்செய்கிறார்.

கண்டத்தைக் கொண்டு கரும முடித்தவரே
யண்டத்தி னப்புறத்த தென்னுதே - யண்டத்தி
னப்புறமு மிப்புறமு மாரறிவுஞ் சென்றறியு
மெப்புறமுங் கண்டவர்க ளின்று.

இ-ள், கண்டத்தைக் கொண்டு கரும முடித்தவரே =
அநாதியே பூரணனாய்த் தோன்றாமல் நின்ற சிவன் காரணன்
யத்தினாலே கம்மைப்போலே யெழுத்தருளிவந்த வாசாரிய முர்த்
தையு மவருலே மிகுதானல்லவா யிருந்ததென்றுகண்ட சிவனு
டைய வுடம்பையு மிந்தவுடம்பை மேறென்றறிவிச்சு உழிந்த
தன்னையுமாகப் பதி - பசு - பாசமென்று சொல்லப்பட்ட வித்த
மூன்றுபொருளையுங்கண்டு வுட்கொண் டிதனாலே கன்மத்தை
முடித்தவர்களே. (இதனாற் கன்மத்தை முடித்தபடி யென்னெ
னில் கன்மமானது சஞ்சிதமென்றும் பிராரத்தமென்று மாகா
மியமென்று மூன்றுவகைப்பட் டிருக்கையாலிதனை யாசாரிய
னாலே தீக்கையிலே யத்துவாரோதனை பண்ணுகையினாலே சஞ்
சிதமான கன்மத்தையும் தேகமுள்ளவரும் பிராரத்தமுண்டா
கையா லிந்த தேகத்துடனே கூடப்பிராரத்த மானகன்மத்தையு
ம் அவனருளிச்செய்த வுபாயத்திலே தானின்று மாகாமிய
சன்மமேராமலும் போக்குஇனத்தவருளிகள்) அண்டத்தினப்

புறந்ததென்னுதே = அந்த ஞானசொருபத்தை யண்டத்துக்
ஞள்ளையென்றும் புறம்பேயென்றுங் கொள்ளாமல் - அண்டத்
தினப்புறமுமிப்பிறமுமாரறிவுஞ்சென்றறியும் = அந்த ஞானத்
துவாதிதமாயிருக்கிற முறைமையு மந்தத்தத்துவங்களுக்குத்
தத்துவமாய் நிற்குமுறைமையு மான்மங்களுக் கன்மமொ
நிற்கு
முறைமையுமுணர்ந்து தாழ் மிந்தப்பரிபூரணமான ஞானமே
யாய்நிற்கவே யாவர்களுக்கிந்த ஞானத்தினுக்கிவத்தாலே யிப்ப
டியானேமென்கிற கருத்துமழியாமணிந்தும், அப்பொழுதேய
வர்கள் சிவமாயே நிற்பர்கள் -- எப்புறமும் கண்டடக்கரின்று
= அவர்களே இப்பொழு தெல்லாப்பொருள்களையு முணர்ந்து
பரிபூரணமாக்கிநிற்கி கலியாணர்கள். (அ)

அந்தச் சிவசொருபத்தா னெப்படியிருக்குமென்ற மாணவு
களைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அன்றுமுத லாரேனு மானா யுட னுசிச்

சென்றவர்க்கு மின்னதெனச் சென்றநிலை-யின்றிதனை
பெவ்வா றிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ் சொல்லுகே
னவ்வா றிருந்ததது.

இ - ள். அன்றுமுதலாரேனு மானாயுடனுசிச் சென்றவர்க்
குமின்னதெனச் சென்றநிலை = அநாதியே தொடங்கி யீஸ்வர
னுடைய வேகலினுலே இருக்கி திதிகளுக்குக் கந்தாவுமாய்ப்
பின்பு சங்காரகாலத்திலே யீஸ்வரனிடத்திலே கூடத்தக்க பிரம
விஷ்ணுக்களு மவனுடைய வன்மையான சுசுருபமிப்படியே
யிருக்குமென்று மின்னறவுந் தெரிந்ததில்லை. -- இன்றிதனை பெவ்
வாறிருந்ததென் றெவ்வண்ணஞ்சொல்லுகே னவ்வாறிருந்தது =
அவர்களாலு மறிதற்கரிய விர்தப்பொருளை யிப்பொழுதெப்படி
யிருக்குமென்று மெந்தருபத்தையுவமிந்துச்சொல்லுவே னந்தப்

பொருளை யாவர் செலர்கூடி யதுபவித்தவர்களுக் கெப்படியிருந்-
ததோ வப்படியே யிருக்கும். (க)

இன்னமு மிதினவிளங்க வருளிக்கெய்கிரார்.

ஒன்றுங் குமியே குறியாத லாலதனுக்
கொன்றுங் குறி யொன்றி லாமையினு - லொன்றோ
சிவமிக்க லாவதுவுந் தானில்லை யொவ்வாத்
தவமிக்கா ரேயிதற்குச் சான்று.

இ - ள். ஒன்று—சான்று = இந்தப்பொருளுக்கநாதியே
தொடங்கித் தான்பிரிந்துணில்லாம லதுவதுவாய் நிற்கிறதே
யடையாளமாதலா விதுவொழிந்து மந்தப்பொருளுக்கு வேறோ
ரடையாளமுமில்லைபாகையாலே யொருபொருளுடனுமவித்துச்
சொல்லுதற் கிதற்கொப்பபான தொருபொருளுமில்லை, ஆகலா
விப்பொருளாதியே யிரண்டறநிற்கு முறைமைபோல விடை
யருதே யிரண்டறநிற்குந் சிவாதுபவத்தையுடைய சிவயோகி
களே யிதற்குச்சான்று. (ங)

இப்படிப்பட்ட ஞாநாக்களுக்குப் பிராரத்தந்தாலே தேக
முன்னவு மித்திரியாதிகள் சிவியாதோ? இவர்களிடையிடா
மற் சிவனை யதுபவிக்கிறபடி யெப்படியென்ற மாணவகளை
நோக்கி யருளிச்செய்கிரார்.

ஆற்ற லலைகடற்கே பாய்ந்த நீ ரநீர்மை
மாற்றியவ் வாற்றான் மரித்தாற்போற் - ரோற்றிப்
புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியு நத்த
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

இ - ள். ஆற்றலலைகடற்கே பாய்ந்தநீரநீர்மை மாற்றியவ்
வாற்றான்மரித்தாற்போல் = ஆற்றலேசென் லுலையுடைய)

கடலிலே கூடியநன்னீர் கடல்நீருடனே யொன்றாய்த்தன் தன் லுமகெட்டு மீன்மெந்தவாற்றாலே நெடுந்தாரமெதிர்த்தாலு முன் புபோல நன்னீராகாம லந்தவுப்புநீரேயானற்போல,— தோற் றிப்புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியும் = ஞானத்தாலே சிவனைக்கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவயோகிகளுக்குப் பிராரத்தத் தாலே யனுபுகிதிரித்தாலுங் கண்டவர்களுக்கு மிந்திரியங்கள் சிவிப்பதுபோலத்தோன்றி யவர்களுக்குச் சுகரூபத்திலேக்கியத் தாலே பசுகரணங்கூடாமல் சிவகரணமே பிரகாசிப்பாநிற்கும்.— நந்தமலங்களற முாற்றவிக்கும் வந்து = இவ்வளவேயன்றியுந் தரிசனமாத்கிரத்திலே யவர்கள் கருணையானது நம்முடையமல ங்கள் நில்லாதபடியும்போக்கி நம்மையுமிரணியாநிற்கும். (கக]

இதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில், சிவகரணம் பிர காசித்த சிவஞானிகளிடத்திலே வினைந்த விசேஷங்களை யொரு செய்யுளிலே பல பிரமாணங்களையு மருளிச்செய்கின்றார்.

பாலேநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனை யன்றிறவி கராங்கொண்ட - பாஸன்
மாணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்
கரணம்போ லல்லாமை காண்

இ - ள். பாலே—காண் = சிவனுடைய வருளாலேசிவனைப் பெற்ற நாயன்மார் பாலேநிலம் நெய்தல் நிலமாகப்பாடியதும், பாம்புகடித்துமறித்தவன் பிராணன் பெற் றெழுந்திருக்கும்படி பாடியதும், பக்குவத்திலே காலனையேவி முதலைப்பிடித்த மரித்த புதல்வனைக் காலத்தைப்போக்கி யழைப்பித்ததுவும் மாணவகளை? யவர்களுக்கு நம்மைப்போலப் பசுகரணமாக வேசேவியாமல் சிவகரணமாகவே யிருத்தலால்காண். (கஉ]

இத்தவத்தம் பெற்றவர்களுள்லார்க்கு மிப்படி விசேஷஞ் செய்யுமோவென்ற மானவகளைகோங்கி மிகுந்த சத்திநிபாத முடையவர்க்கே யிவையுண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

தூங்கினரைத் தூய சயனத்தே விட்டசற்பின்
 றுங்களே சட்ட வறங்குவர்க - ளாங்கனுபோ
 லைய னருட்கடைக்க னுண்டதற்பி னப்பொருளாய்ப்
 பைய விளையுமெனப் பார்.

இ - ள். தூங்கி—பார் = கததுக்கவெதனைகளிலே மிகவு
 மொத்தாண்டாளுருபுணுகு விருவிகள் நீங்கி மயக்கம்வந்ததி
 ன்தகாலத்திவனாவி லன்புடையவர்கள் கண்டாகப்படுத்த சயனத்
 திலே யவர்கள் கூடியபின் தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையுமறக்கத்
 தக்க பேருறக்க மவர்கள் கூட்டவேண்டிவதன்றியே தன்னிட
 த்கிலே யதுதானே யுண்டாகாதிட்டும். அந்த முறைமைபோ
 லச், சரிதநெரியபோகங்கொின் முற்றலாலே மிகுந்த சத்திநி
 பாதமுண்டாயவர்க ளந்த முன்றுபாதந்தையு மிகழ்த்திப் பிரபஞ்
 சத்தையும் விட்டு ஞானத்திலே யபேகை யுடையாரென்னை
 பிரபஞ்சத்தைக்கு ஞானசாரியனை யெங்கே பெறுவேனென்று
 மிகச்சுத் தேட்டத்தினனே சென்றடைய அடன்மீது ஆகாரிவாளு
 மிகுந்த வாய்ப்பைவந்து ஞானநிகழாக் கிரமங்களிலே மலமாயா
 திகம்பங்களைப்போங்கி யான்மா வினுண்மையைபுணர்த்தி யிவ
 னுடைய சுதந்தரவீழ்ந்தையுங்காட்டி ஞானத்தையும் தரிசிப்பி
 த்து இதிலே யொருதன்மையாயிடு த்துஞானத்தி னெக்கியத்
 தாலே தன்னைம் பிரபஞ்சத்தையு மறப்பிப்பதான வந்தச்சிவ
 சொருபத்தானே பிரகாசித்தொரு நீர்மையாகவே யெல்லாவிசே
 ஷங்களுள் விளையாதிட்டும், நீயிரிப்படி யிந்தத்திருந்தடியிலே நிற்
 மாயாக.

இனியிந்த ஸ்வதரத்திலே யிடன்நிலைநிற்கும் படியையின்
னமுவினங்க வருளிச்செய்கிறார்,

உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வருகவரி
உள்ள முருகவர் துன்னுடனாக - தெள்ளி
யுணரும்வர் தாங்க ஞ்ளராக வென்றும்
புணரவர நில்லாப் பொருள்.

இ-ள். உள்ள முதலனைத்து மொன்ற வருகவரி உன்னமுரு
கவர் துன்னுடனாக = மாணவகனை? ஆன்மாவக்குப் பிரபஞ்
சவேதுவாயுள்ளி தத்துவங்களு மலங்களுமாயுள்ளவை கடாக்கூ
த்தாலே யிவை யொருவழிப்பட வில்லையாய் விடும்படி ஞானம்
பிரகாசிக்கி லந்தஞானத்தி ணைக்கியத்தாலே யிப்படிப் பெற்றோ
மென்கிற வன்னுடைய கருத்தானதழியும்படி யப்பொழுதேசி
வம் பிரகாசித் துன்னையொரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளா நிற்கும்
தெள்ளி யுணரும்வர் தாங்க ஞ்ளராக வென்றும் புணரவர நில்
லாப்பொருள் = இப்படி யொழிந்து சிவனை யாராய்ந்தறிய வி
சாரிக்குமவர்கள் தங்கள்பாவனை சூலையாது நிற்கச் சிறிதே யறி
ந்துகூட விசாரிக்கி லவர்களுக் கெப்பொழுதும் பொருந்துகை
க்கு முன்னில்லா தந்தப்பொருள். (கச)

இந்தப் பதினாலுவெண்பா உபதேசத்தின் முறைமையா
கையால், இதற்குப் பிரமானமாகத் திவ்வியாகமங்களைத் தம்
பிரானுருளிச்செய்த வடைவே யான்மாக்களுக் கநாதியாய்வ
ருகிற சகநமரணங்களுஞ் சுகதுக்கங்களும் ஞானத்தா லல்லது
போகாதாகையா லிந்தஞான முண்டாகும் பொருட்டுப் பஞ்
வங்களுக்கிடாக வாசாரியர் கடாக்கூத்தாலே சரிதைகிரியா யோ
கங்களைச்செய்து, இதின் முற்றுதலாலே ஞானசாரியனை வழிப்
ட்டு ஞானோபதேசத்தைப் பெற்று, ஞானத்தி ணைக்கியத்தாலே
சிவனைப்பெற்று முத்தராம்படியும், இந்த ஞானங்கூடாமல் மு
ற்பட்டடவளவுகளிலே நின்றவர்கள் பதமுத்திப் பெறும்படியும்;

இவற்றைச் சுருங்கக்கொண்டு சரிதையையுங் கிரியையு மொ
வாறுக்கிச் சிவதன்மமென்றும், யோசத்தைச் சிவயோகமென்று
ம், ஞானத்தைச் சிவஞானமென்றும் நாலுபாதத்தை யொன்றா
க்கி யிவற்றிலே சாதிக்கு முபாயங்களையும் பேறுகளையு மருளிச்
செய்கிறார்.

நல்லசிவ தன்மத்தா நல்லசிவ யோசத்தா
நல்லசிவ ஞானத்தா ஞானழிய - வல்லதனா
லாரோனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா
றாரோனுங் காணு வான்.

இ-ள், நல்ல—வரன் = சிவனைக் கர்த்தாவாகக் கொள்
ளாத சமயங்களுடனே நின்று சாதித்துக்கொடாத சூற்றமற்றசிவ
னைநோக்கின சைவசித்தாந்தத்திற் சிவதன்மத்தாலேயாதல், சி
வயோசத்தாலேயாதல், சிவஞானத்தாலேயாதல், சிவனைக் கூடு
ம்படி சாதிக்குமவர்கள் தங்களாலே செய்யப்பட்டதாகக்கருதா
தே கத்தாவி னேவலென்றே யறிந்து தம்முடைய சதந்தரத்
தவிட் டவன்கைப்பட்டு வரவல்லார் யாவர் சிவ ரவர்க ளந்த
க்கத்தாவி ன்மேலே மிக்கவன்பைவைக்கி லவ்வவரிடங் களிலே
சென்று தலைப்படாநிற்பன் மாணவகனே ? பிரம விஷ்ணுக்க
ளின்றளவுங் காணப்படாத சிவன். (௨௫)

இந்தவெண்பா மூன்றுவகைக்குங்காட்டும் இந்த மூன்று
வகையிலு முற்பட்ட சிவதன்மத்தையறிந்து வழிபடுவார் வழி
படும்படியேயின்ற மாணவகனைநோக்கிச் சிவதன்மத்தை மெல்லி
னையென்றும் வல்வினையென்று மிரண்டாக்கி யிந்தமுறைமையி
லே யருளிச்செய்கிறார்.

மெல்வினையே யென்ன வியலுவகி லாற்றரிய
வல்வினையே யென்ன வருமிரண்டுஞ் - சொல்லிந்
சிவதன்ம மாமவற்றிற் சென்றதிலே செல்வரய்
பவசன்ம நீங்கும் படி.

இ-ள், மெல்வினை—நீங்கும்படி = மெல்வினையென்று மு
ல்தத்தாரால் செய்தற்கரிய வல்வினையென்றுஞ் சிவனை வழிபட
த்தக்க விர்த விரண்வெகையுஞ் சொல்லு மிடத்துச் சிவதன்ம
மென்றே சொல்லப்படுமாதலால் இவை யிரண்டினு முன்னு
டைய கருத்துக்குப் பொருந்தினதொன்றை வேறொரு பலன்க
ளையுங் கருதாதே செய்வாயாக, மாணவகனே? யுன்னுடையபிற
ப்பாறியவினை விட்டு நீங்கும்படி. இதனாற்சொல்லிய பலன்களை
க்கருதிப் பதங்கலையடையாமல் சாயுச்சியமே பெறுகைப் பொ
ருட்டாக வுண்மையான சிவஞானத்தைப் பெறவேணு மென்று
கருத்து. (மசு)

இந்த விரண்டு வகையில் முற்பட்ட மெல்வினையின்மூ
றைமை யருளிச்செய்குநர்.

ஆதியை யர்ச்சித்தற் கங்குழி மங்கங்கே
தீதி நிறம்பலவுஞ் செய்வனவும். வேதியனே
நல்வினையா மென்றே நமக்குமெளி தானவற்றை
மெல்வினையே யென்றதூறாம் வேறு.

இ-ள். ஆதியை—வேறு = வேதியனே யாகமங்களி லரு
ளிச்செய்தபடியே சிவனை யுள்ளபடி யர்ச்சித்து வழிபடத்தக்க கி
ரியாவிதிக்குப் பக்குவனும்படி இவனுடைய வவயவங்களினாலே
யந்தந்த வவதரங்களிலே செய்யத்தக்க திருவலகு, திருமெழுஞ்,
திருவிளக்கு, திருநந்தனவனம், திருப்பள்ளித்தாமம், திருமஞ்ச
னம், திருமாலை, கூத்து, பாட்டு, முதலாயுள்ள தொழில்களும்,
திருவேடத்தாரை வழிபடுகையும், சிவபத்தருக்கு வேண்டிவன
செய்கையும், திருமந்திரம் சமிக்கையுமாக விப்படியே செய்யப்
பட்ட குற்றமற்ற வழிபாடான சரிதையும், இந்தச்சரிதையின் மு
திரச்சியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனையர்ச்சித்து வழிப
டுகிற கிரியாவிதியும், நல்ல செயற்பாடு என்று நமக்கெளி தாகச்

செய்யலாகையாலே யிவை யிரண்டையு மெவ்வினையென்று தி
வ்வியாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட படியாலே நாமு மிதினை
யுனக்குச்சொன்னோம். வேதியனே யென்றது இந்தச் சரிதைகி
ரியையிலேநின்று வழிபடுகிற வளவில் கொலை, களவு, கள், காம
ம், பொய்யென்கிற வைந்தையும் விட்டு நிற்கையாலும், வாக்கு
மனங் காயங்களால் நினைப்பன, சொல்வன, செய்வன, வெல்லாந்
தெய்வ கிருத்தியத்தினாலே யாகையாலும், சுத்தத்திலே நின்றுந்
நீங்கிச்சுத்தனாய் நிற்கையாலும் சர்வான் மாக்களையுந் தண்ணீப்
போலேகாண்கையாலும், வேதாகமங்களின் முறைமைகளிலே
வழுவாமல் நிற்கையாலும். இவனை வேதியனே யென்று ஆசாரி
யானுலேயழைக்கப்பட்டது.

இந்தச் சரிதையுங் கிரியையும் மெவ்வினையாக்கி இந்தநிலை
களின் முதிர்ச்சியாலே பின்புண்டான சநத்திலே சிவனளவி
லே மிகுந்த சிநேகமா யிவனுக்கு வினைந்த வல்வினை யிருக்கும்ப
டியே யருளிச்செய்கிறார்.

வரங்கள் தருஞ் செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினு லன்றுகறி யாக்க - விரங்காதே
கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்வினையே யென்றதுநா மற்று.

பரதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ் - சேதிப்பக்
கண்டசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
தண்டசர் தன்செயலாற் றான்.

செய்யி லுகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
யைய விதுவமுது செய்கென்று - பையவிருந்
தூட்டி யறுத்தவர்க்கே யூட்டி யறுத்தவரை
நாட்டி யுரை செய்வதென்னோ நாம்.

ஆக விர்த்தமுன்றுதிரு வெண்பாலிலுள்ள முறைமைகள் சாத்திரங்களிற் சொன்னவழியன்றியே உளவற்றவன்பின் பெருமையாலே யுலகத்திலியற்கைவிட்டு யாவராலுஞ் செய்வொன்றை செயல்களைச் செய்ததாகையா விதனை யொருபிரமாணங்களால் சொல்ல வரிதாகையாலே வல்வினையென்று சொல்லப்பட்டது. (உரு)

இப்படிக் கொடித்தான வல்வினைகளைச் செய்யுமவர்களுமுத்தியைப்பெறுவார்களோவென் றறையப்பட்ட மாணவகளை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்,

செய்யுஞ் செயலே செயலாகச் சென்றுதமைப்
பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டா - லாயா
வுழவுந் தனிசு மொருமுகமே யானு
விழவுண்டோ சொல்லாயிது.,

இ - ள், செய்யுஞ்செயலே செயலாகச்சென்று தமைப்பையக்கொடுத்தார் பரங்கெட்டார் = இப்படித்தான் கொடித்தான வல்வினைகளைச் செய்யச்செய்தே யிந்தக் கொடியசெய்திகளா லகிதம்வாராமற் சிவனை நோக்கியேநின்று சிவனளவில் வைத்தவன்பின் பெருமையாலே யிரதச்செயல்களையு முறைமையான செயலென்றேகொண்டு தம்மையு மெள்ளச் சிவன்கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே யவர்கள் கத்தாவின் கைப்பட்டு முத்தியைப்பெறு நிற்பர்கள்,—ஐயா வுழவுந்தனிசுமொரு முகமேயானு விழவுண்டோ சொல்லாயிது = ஐயனே ? யொருவனுக் குழுவோரிடத்திலுந் தனிசோரிடத்திலுமானு லொன்றுக்கொன் றுதவிக்கடாது, அவை யிரண்டுமோரிடத்திலேயானு விவன் சுத்தனாய்விடுகை சந்தேகமில்லை, அது போலச் செய்கிறசெயல்களி லகிதம் வாராமற் சிவனை நோக்கியே செய்தும் இந்தச் செயல்களுஞ் சிவன் செயலென்றேகொண்

மெதம்மையு மவன்கையிலேகொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகை யாலே யியன் பெறுகிறமுத்திக்கு மிழவுண்டாகுமோ விதனை விசாரித்துச்சொல்லாய். (உக)

இனிச் சரிதைகிரியைகளிலேநின்று சாதித்தவர்க்கும் பிற்பட்ட சநகத்தி விப்படிமுதிர்ந்த வல்வினைகூடாமல்யோகத்துக் கதிகாரியானவனுக்கு யோகம் வெருவிதமாகையினாலே விதனைச் சுருங்கக்கொண்டு ஆதாரயோகமென்றும் நிராதாரயோகமென்றும் உத்தமமானயோகங்களை யெடுத்தருளிச்செய்கிறார்.

ஆதார யோக நிராதார யோகமென

மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே - யாதாரத்

தாக்கும் பொருளாலே யாக்கும் பொருளாமொன்றுக்காப் பொருளேயொன்றும்.

இ - ள். ஆதாரயோக நிராதாரயோகமென மீதானத் தெய்தும் விதியிரண்டே = ஆதாரயோகமென்று நிராதாரயோகமென்று மெல்லாவற்றிற்கு மேலானவிடமாகிய திருவடியிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் பொருந்தும்படி சாதித்துக்கூட்டுகைக்கு வேதாகமங்களிலெ விதிக்கப்பட்ட திரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும்.— ஆதாரத்தாக்கும் பொருளாலேயாக்கும் பொருளாமொன்று = ஆதாரங்களிலே யொவ்வொரு திவ்வியரூபங்களை யாசாரியனிடத்திலேபெற்று அந்தத்தானங்களிலே தியானித்திருக்கத்தக்க வாதாரயோகமொன்று.—ஆக்காப்பொருளே யொன்றும் = இந்த வாதாரயோகங் கைவந்தவாறே யாதாரங்களில் பார்த்திருக்கும்படி சுற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிற சைதன்னிய சோருபத்தைப்பாராதே பார்த்துநிற்கிறது நிராதாரயோகம். ()

இந்தத் திருவெண்பா வாதாரயோகத்துக்கு நிராதாரயோகத்துக்குங் காட்டாகையி லிதில் முன்னே சொல்லப்பட்ட வா தாரயோகத்தை மேல்விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கி யொருபொருளை யாதாரத் தப்பொருளை
நோக்கி யனுவி லனுநெகிழப் - பார்க்கி
விவனுகை தானொழித்திட் டேகமா மேகத்
தவனுகை யாதார மாம்.

இ - ன். ஆக்கியொருபொருளை யாதாரத்து = தேகத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட வாறுதாரங்களிலே யாசாரியனருளிச்செய்த தொருகிவ்யரூபத்தை யிதற்குப்பொருந்தின தோராதாரத்திலே தன்னுடையமனமானது விஷயங்களிற் பற்றாம விதிலே பற்றும்படி கற்பித்துக்கொண்டு, — அப்பொருளைநோக்கி = அப்படி கற்பித்துக்கொண்ட ரூபங் கைவரும்படி நெடுநாள் தியானித்து, — அனுவி லனுநெகிழப்பார்க்கி விவனுகை தானொழிந் திட்டேகமாம் = அந்தத்தியானங் கைவந்தவாறே யந்தவாதாரங்களைவிட்டுத் தன்னிலே யந்தப்பொருளைத் தியானிக்கி லந்தத் தியானத்தின் முறுகுதலாலே தியானிக்கிறோமென்கிற நினைவுகெட்டு அந்தப்பொருளொன்றுமேயாம், — ஏகத்தவனுகையாதாரமாம் = இப்படித் தியானிப்பானுந் தியானிக்கப்படும் பொருளுமன்றியே தன்னைமறந் தந்தத் திவ்யரூபந் தானாகநிற்கிறது தானே யாதாரயோகம். (உரு)

இனி யிந்த வாதாரயோகத் தன்னைச் சூக்குமமாசதுண்ணிதாகச்சாதிக் குமுறைமை வருளிச்செய்கிறார்.

கொண்ட தொருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெயிற்
கொண்டவனு மப்பரிசே கூறுபடுங் - கொண்ட
விருபொருளு மன்றியே யின்னதிது வென்ற
வொருபொருளே யாயிருக்கு முற்று.

இ - ள் கொண்டதொருபொருளைக் கோடிபடச் கூறுசெய்
யிற் கொண்டவனு மப்பரிசேகூறுபடும் = யாதொன்று தான்கை
வரத்தியானித்தபொருளை துண்ணிதாக துணிக்கிப் பரமானுவி
லும் துண்ணியதாகத் தியானிக்கி னிப்படித்தியானிக்கிறவனுந்
தியானித்தபொருள்போலப் பரமானுவினு துண்ணியதாக நிற்ப
ன்.—கொண்டவிருபொருளுமன்றியே யின்னதிதுவென்னவொ
ருபொருளேயாயிருக்குமுற்று = இப்படி நிற்கவே தியானிப்பா
னுந் தியானிக்கப்படு பொருளுமன்றியே யொருகற்பணையற
வப்பொழுதேயந்த வொப்பில்லாதபொருள் தானேயா யிருக்
கும். (உச)

• இனி யிந்த துண்ணியதான தியானமுங்களைய வாதார
யோகத்துக்கு முடிந்தயோகமுமா யுபாயயோகமுமா யிருக்கிற
மந்திரயோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்செழுத்து மேயம்மை வப்பர்தமைக் காட்டுதலா
லஞ்செழுத்தை யாறாகப் பெற்றறிந் - தஞ்செழுத்தை
யோதப்புகுள்ள மதியுந் செடிவுமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்.

இ - ள். அஞ்செழுத்துமே யம்மையப்பர் தமைக்காட்டுத
லால் = அகார-உகார-மகார-விந்து-நாதமென்கிற பஞ்சாக்கா
மான பிரணவத்துக்குப் பிரமா - விஷ்ணு - உருத்திர - மஹே
சுர - சதாசிவர் இவர்களை வருமதி தேவதையுமாய் - மந்திரமூத்
திபமாய் - ஓங்காரமாயே நின்று நடத்துகையா விர்தவைந்
தெழுத்தே சத்தியையுடைய சிவன் திருமேனிகொண்டு நடத்து
கிற முறைமை காட்டுதலால்,—அஞ்செழுத்தை யாறாகப்பெற்
ற்றறிந்து = இந்தவைந்தெழுத்து மூலாதாரத்திலே அகாரமும்
பிரமாவும் - நாபிக்கமலத்திலே உகாரமும் விஷ்ணுவும்-இருதய
கமலத்திலே மகாரமும் உருத்திரனும் - சுண்டத்திலே விந்து

வும் மஹேஸ்வரனும் - புருஷமத்தியிலே நாதமும் சதாசிவமும் இப்படிச்சுழிமுனைவறியாகநிற்கிற முறைமையைக் குருவுபதே சந்தாலேபெற்று இந்தவைந்தெழுத்தையு மூலாதாரத்திலே பிரமரந்தரத்திலே செல்லவுச்சரித்தா விர்தப் பிரணவ சொரூப மூங்கரைந்து விக்கிரங்களு மொருநீர்மையா யுனக்கு நாதரூப மாய் நாதாந்தத்திலே யருணிப்பெருவைபென்று ஆசாரியனருளிச்செய்யவறித்து, — அஞ்செழுத்தை யோதப்புக்குள்ள மதியுங் செடில் = இந்த ஒங்காரமான வைந்தெழுத்து முச்சாரணபேதத்திலே நாற்பத்தொன்பதா மெழுத்தும் பதினாலாமெழுத்துமா ருமெழுத்து மிவை கூடினவிடத்திலே விர்தநாதமுமாகவித்த முறைமையிலே வைந்தெழுத்தாமென்றும் வேதாசுமங்களிலே விதிக்கையா விர்தவைந்தெழுந்தையு முன்தத்துவமாக வுச்சரிப்புக்கு விர்தநாதமுடிந்தவிடத்திலே கிஞ்சிஞ்ஞமான ஸுன்ம போதமுங்கெடில், — உமைகோன் கேதமறவந்தளிக்குங்கேள் = அப்பொழுதே சந்திக்குக் கந்தாவாகிய சிவன் குற்றமறத்தோன்றியுண்மையானசொரூபத்திலேகூடி யிரகூடியாநிற்பன். இந்தவாதாரயோகத்தைத் தூலஞ்சுருமமாக மூன்றுபடியாகக் கரைத்த விது பின்பு நிராதாரயோகத்துக்குப் பிராப்தனும்படி யெனவறிக ()

இந்த வாதாரயோகங் கைவறச் சாதித்தவர்களுக்குமேல் நிராதாரயோக மிருஞ்ஞப்படி யருளிச்செய்கிறார்.

ஆக்கப் படாத பொருளா யனைத்தினிலுந் தாக்கித் தா நென்றோடுத் தாக்காதே - நீக்கியுட் னிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய் நிற்கை நிராதார மாம்.

இ - ள். ஆக்கப்படாதபொருளாய் = ஆன்மபோதத்தாற் கற்பிக்கக்கூடாத வர்த்தமாய், — அனைத்தினிலுந் தாக்கித் தா நென்றோடுத்தாக்காதே = எல்லாப்பொருள்களிலுந் தாண்சூடி

நிற்கச்செய்தே யவையொன்றோடுந்தான் தோயர்மல்,— நீக்கி யுடனிற்கும் பொருளுடனே = ஆன்மாவுக்கு முத்திக்கு விரோதமாய் நீக்கத்தக்கபொருள்களையுந் தானேயறிந்து நீக்கியகூதியே யிப்படி நீங்கப்படாத வந்தஞானசொருபத்துடனே,— நிற்கும் பொருளுடனும்நிற்கை நிராதாமாம் = தன்னுடையபோதத்தை யொழிந்து இதனைக்கூடித்தானு மந்தஞானசொருபமா யொரு பற்றற்றிற்சிவது நிராதாமயோகமாம். (உ௬)

இந்த ஞானத்திலே யிப்படி இரண்டறநிற்கல் சிவனை யுள் ளபடியே காணலாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

காண்கின்ற தோர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே காண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலைக்-காண்கின்றார் காண்பானுங் காணப் படும்பொருளு மன்றியே காண்கையினுற் கண்டனரே காண்.

இ - ள், காண்கின்ற தோர்பொருளைக்காண்கின்றியோகிக ளேகாண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலை = எல்லாநிறையும றிந்தநிலித்துநிற்கிற ஞானத்தை மதுகண்ணாகக்காண் கின்ற சிவ யோகிகளே சிவனை யிறண்டறக்காண்கின்ற கலியாணர்கள்,— காண்கின்றார் காண்பானுங் காணப்படும் பொருளுமன்றியே காண்கையினுற் கண்டனரேகாண் = மாணவர்களே, இப்படிக் காண்கின்றவர்கள் தன்னாலே காணப்படாதாகவும் காணப் பட்டபொருள் தனக்கு வேறாகவுங்காணாம லந்த ஞானமாகவே நின்று காண்கையாலே யிந்தஞான சொருபமாகவுடைய சிவனை யப்பொழுதே பெற்று வேற்றற்றிருப்பார்கள். (உ௭)

இனி யிந்த நிராதாமயோகம் நிலைபெறும்படி யிதற்குபாய மான மௌனயோகத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

பேசாமை பெற்றதனிற் பேசாமை கண்டனரைப் பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான் - பேசாதே யெண்ணென்றும் வண்ண மிருக்கின்ற யோகிகன்பா லுண்ணின்றும் பேசா நுணன்.

இ - ன், பேசாமைபெற்றதனிற் பேசாமைகண்டனரைப் பேசாமைசெய்யும்பெருப்பெருமான் = வாக்கு மனக்காயங்கள் மூன்றினுமட்ப்படாதது வாக்காகையாலும் மாற்றமுண்டெல்வஞ்சமுண்டென்கையாலும் பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன் பக்கவிலேபெற்று அத்தப்பேசாமை தன்னுடவா தனையிற்போகாமல் வாக்கு மனங் கிட்டப்படாத சிவனைத் தங்க ளிடத்திலே ஞானதிருத்தியாலேகண்டு கூடிச்செயலற்றிருக்கிற சிவயோகிகளைப் பின்பொரு சரீரங்கூடி வாக்குண்டாகாதபடி சநந்ததை வேரறுத்து விடாநிற்பன் சிவன்,—பேசாதே யெண் னென்றும் வண்ணமிருக்கின்ற யோகிகள்பாலுண்ணின்றும் போ காணுனன் = இப்படி யுரையிற்று சிவனுடனே யிரண்டற்றி ருக்கிற சிவயோகிகளிடந்துப் பரமேஸ்வர நெவ்விடத்தினும்வி யாத்தமாயினு மடவிடங்களிலே மறைத்தேயின்றிவர்களிடத் தே பிரகாசித்து இவர்க்கேயுடனாயிருப்பன்.—பேசாமையாகிற பரமோபாயத்தை யாசாரியன் பக்கவிலே பெற்றபடி யென்னெ னில் தேகமுதலாயுள்ளவை யுனக்கு வேறென்று மிவற்றுடன் கூடினால் பிறப்புக்குக் காரணமான கன்முண்டாமென்று மு னக்கு ஞானமே வடிவென்றுத் திகையிலே நாமிசைவிக்க நீயு மிசைந்தாயென்றும் அல்ல தூஉம் சரீரம் அத்தம் பிராணனி வை தந்தம் பண்ணியுமேயென்றும் நமக்குத் தத்தம் பண்ணி னபொருளை நீ விரும்பக்கடவை யல்லையென்று மாசாரியன் றுளிச்செய்ய விவனும் நமக்கில்லாததொருங்கிர விரும்பக்கட வோ மல்லவென்று அறுதியிட்டான். (உ௮)

நிராதாரயோகத்துக்குத் தூலகுக்கும பரமாத்மனது திரு வெண்பா வருளிச்செய்து மேலிந்த பரமாகிய சிவனை யான்ம போக மிறந்தாலொழிந்து கூடவொண்ணாதென்னு முறைமை யையப் பல செய்துள்ளாலும் விளங்கு வருளிச்செய்துருத்

ஒட்டற்று நின்ற வுணர்வு படுமுட்டித்
தேட்டற்று நின்ற விடஞ்செவமா - நாட்டுற்று
நாடும் பொருளனைத்து நானு விதமாகத்
தேடு மிடமன்று சிவம்.

இ - ள் ஒட்டற்றுநின்ற வுணர்வுபடுமுட்டித் தேட்டற்று
நின்றவிடஞ் சிவமாம் = ஒருவசைவின்றியே நின்ற பரம
ஞானத்தை யதுகண்ணாகக் கண்டுகூடின ஆன்மா வந்தஞான
மேலாய்த் தானுமசைவின்றியேநிற்கி லந்தஞானத்தில் நிலை
யாலே தன்னுடைய வான்மபோதமொழிந் தந்த ஞானமாயே
நின்ற விடந்தன்னிலே சிவமே பிரகாசித் தவனைப் படு மொரு
நீர்மையாக்கிக் கொள்ளாநிற்கும், - நாட்டுற்றுநாடும் பொரு
ளனைத்து நானுவிதமாகத் தேடுமிடமன்று சிவம் = இப்படி
யொழிந்து சுட்டியறியத்தக்க வான்மபோதத்தாலே வெகுவித
மாக வாராய்ச்சறியத்தக்கவிடம் பிரபஞ்ச வியாபாரமாகையா
லவ்விடஞ் சிவருபமாகாது, (உக)

இன்னமு மிதனை விளங்கவறியு முபாயமருளிச்செய்கிறார்.
பற்றினுட் பற்றைற் தொடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப்
பற்றுவிடி லநிலையே தானே பரமாரு
மற்றுமிது சொன்னேன் மதி.

இ - ள். பற்றி—மதி = புன்மவுக்குக் கண்மயல்தை விளை
விக்கிறதேயும்களாகிய தனுசரண புவனபோகங்களினுள்ளே
பற்றிக்கொண்டு நிற்கிற விச்சாஞானக்கிரமங்களை யொழிப்ப
தான சிவபோசத்தை விளைக்கத்தக்க சிவஞானத்தை யதுவண்
னாகக் கண் டதனைக் கூடினோமென்று பிரியப்பட்டிருந்தறிநிற
கருந்தையுங் கைவிடி லந்தநிலைதன்னிலே யந்த ஞானத்துக்கு
மேலான சிவந்தானே பிரகாசியாநிற்கும் அறுதியாகச்
சொன்னே னிதனைப் புத்தியுண்ணிக்கொள்வாய், (கஉ)

இன்னமு மித்தநிலைக்குக் குற்றம்வாராதபடி வேறுமொருபாய மருளிச்செய்கிறார்.

உணராதே யாது முறங்காதே யுண்ணிப்
புணராதே நீபொதுவே நிற்கி - லுணர்வரிய
காலங்கள் சொல்லாத காலத் துடனிருத்திக்
காலங்கண் மூன்றினையுங் கண்டு.

இ - ள். உணராதேயாது முறங்காதே யுண்ணிப்புணராதே நீ பொதுவேநிறில் = நீ பொருளல்லவென்றறித்து நீயின தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களிலே வாதனைமிகுதியுள்ளே கூடிநின்று விசுறையாதே யித்த விசுற்பர்கள் நீங்கின வவதாங் களிலுண்டான மயக்கங்கா லமுத்தாதே சுசொருபத்தை யுன்போதத்தாலறித்து கூடவிசாரியாதே யித்தக்குற்றங்கள் நீங்கும்படி யுனக்குக் கண்ணுமா யுக்கு மெவேநிற்கிற ஞானத் திற்கூடி அத்த ஞானத்தானாகவேநிறில்,-- உணர்வரிய காலங் கன்சொல்லாத காலத்துடனிருத்திக் காலங்கண் மூன்றினையுங் கண்டு = யாவராலுங் குறித்தற்கரிய செல்காலம் வருகாலம் நிகழ்காலமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுகாலங்களினும்படாம லித்தக்காலங்களிலே விசுவத்தைடைத்திக் காலசொருபமா யிருத்திற சிவத்துடனே நீயு மத்தக்காலங்கள் மூன்றையும் வேளுக்கக்கண்டுகூடி யத்தச்சிவமேயா யழிவின்றியேயிருப்பை

இத்த லத்தத்தினுண்மையு மித்தவத்தத்தை பெறத்தக்க வர்களுண்மையும் விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

அறிவறிவாய் நிற்கி லறிவுபல வாமென்
றறிவி னறிவவிழ்த்துக் கொண்டவ் - வறிவினராய்
வாழ்ந்திருப்பர் நீத்தவர்கண் மானுடரின் மாணவகர
தாழ்த்தமணி நாவேபோற் றான்.

இ - ன். அநி—தான் = மானவகனே ? ஆன்மா தன்னுடையபோதத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நிற்றில் விகற்பிக்குறதே சுபாவமாய் போதமும் பலவாய்ச்சித்தித்து விடுமென்றும் இதனை யாசாரிய னதுக்கிரகத்தாலேயறிந்து தனக்கவத்யே பிராணனுப்பிற்கிற ஞானத்தைக்கூட்டித் தன்னுடைய ஆன்மசுபாவத்தையுமொழிந்து அந்தஞானமேயாயந்தஞானத்தி ழனக்கிப்பத்தாலே தனக்கின்றளவுங் கிடையாத பெருவாழ்வாகிய பரமானந்தசொரூபமாகிய சிவனைப்பெற்றுத்தானு மந்தப் பரமானந்தமேயா யிராநிற்பன். இந்த வாழ்கைப்பெறவுரியாரியாரொன்னில் ? மானுடப்பிரப்பி லுள்ளாரில் தேகாதிப்-பிரபஞ்சங்களிலுள்ள ஆரவாரங்களைக் கைவிட்டு நிலத்திலேவைத்த மணியினது நாவேபோலச் சலிப்பற்றிருக்கிற சீமான்கள், (கஉ)

இந்த பிராதாரயோகத்திலே நிகழ்வதொரு குறியுண்டென்று மிது நிகழ்த்தாற்செய்ய முபாயமு மருளிச்செய்கிறார்.

ஓசையெலா மற்று லொலிக்குந் திருச்சிலப்பி
 னோசை வழிபேசென் றொத்தொடுங்கி - லோசையினி
 லத்தத்தா னத்தா னரிவையுட சம்பலத்தே
 வந்தொத்தா னத்தான் மகிழ்த்து.

இ - ன் ஓசை—மகிழ்த்து = இந்த பிராதாரயோகத்தைச் செய்கிற சிவபோகிகள் சிவனைப் பெறுகைப்பொருட்டாகத் தேகேத்திரியாதி யத்தக்கரணங்களாயுள்ள ஆரவாரங்களொடுங்கும்படி ஞானத்தினாலே தன்னுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளை யொழித்தவதரத்திலே யானந்தநிருத்தம் பண்ணியருளாநின்ற தம்பிரானார் ஸ்ரீ பாதத்தில் பரவிந்துவென்கிற திருச்சிலப்பிற் பரநாதமென்கிற வோசைதோன்றாநிற்கும், அந்த வோசைவழியே நாடிச்சென்று கூடி யந்தவோசை முடிந்தவிடத்தே தன்னுடையபோதமு மொக்கமுடியில்தானே யப்பொழுதே

வந்தவோசை முடிந்தவிடமே யிடமாகவுடைய தம்பிரானார்
காருண்ணிபசத்திபுடனே யம்பலமாகிய ஞானப்பிரகாசத்திலே
வந்திகனைப் பிரிபத்துடனே கூவொன், (௩௩)

இனித்தாமருளிச்செய்த நிராதாரயோகத்தினுண்மையைத்
தம்மையொழியப் பிறருள்வினங்க வருளிச்செய்தபடி வினங்க
வருளிச்செய்கிறார்.

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுதி னென்றமையாற்
சார்புணர்ந்த றானே தியானமுமாஞ் - சார்பு
கெடவொழுதி னல்ல சமாதிபுமாங் கேதப்
படவருவ தில்லைவினைப் பற்று.

இ - ள், சார்பு—பற்று = தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ
தேவரும் “ சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுதின் ., என்றமை
யால் தனக்கநாதியே நாரகமாய்நிற்கிற திருவடிஞானத்தை
யதுகண்ணாகவறிந்து அதனுடனே யிரண்டறக்கூடிநிற்சிற்
மீண்டுமொரு சகமுண்டாகைக்குக் கண்மமுண்டாகாதென்
றருளிச்செய்த பிரமாணப்படியே தனக்குத் தரிசனமான
ஞானத்தைக்கூடி யசைவறநிற்கி லதுவே சிவத்தியானமாம்.
அந்த நிலையில் தியானிக்கிறோமென்கிற பாவனைகுலையி
லப்பொழுதே ஈகசொருபமான சிவனைக்கூடி நன்றான சமாதி
பரநாகாநிற்பன். இப்படிக்கூடின சிவயோகிகளுக்குப் பின்பு
சகந்தையுண்டாக்கிற வாகாமிய கண்மமுண்டாகாது. (௩௪)

ஞானத்திலே சிவனைக் கூடவேணுமென்று சிந்தனை
பண்ணுவாரா யந்தச்சிவமானது மலதிகூடாமல்வந்து கூடி
முறைமை வருளிச்செய்கிறார்.

அன்றிவரு மைம்புலனு நீயு மசையாதே
நின்றபடி யேநிற்க முன்னிற்குஞ் - சென்று
கருதுவதன் முன்னங் கருத்தழியப் பாபு
மொருமகடன் கேள்வ னுனக்கு.

இ - ள். அன்றி—உனக்கு = அநாதியே யுன்னை மாறுபட்டு வருகிற விஷயங்களுள் கூடிநின்ற சலியாதே யவற்றை வேறுபடுத்தண்டு நீயினை வுனக்குப் பிராணஸங்கிற்கு ஞானமான தன்னுடனே யிரண்டறவிற்கு முறைமைபோல நீயுமதனைத் தரிசித்து அத்தஞானமாகவே இரண்டறநிற்கல், அப்பொழுதே யித்தஞானத்துக்கு முதலாகிய நேயசொருபமாகிய சிவம்தோன்றுகிற்கும். இப்படித் தரிசனமானசிவனைக் கூட வென்று சிரத்தை பண்ணுமளவி லதற்குமுன்னே நம்முடைய கருத்தை யு மறித்துத் தன்னுடனே யொரு நீர்மையாக்கிக் கொள்ளாநிற்பன், ஒப்பில்லாதசத்திக்கு நாயகனான சிவன்.

ஆளு லான்மாவாலே சிவனைநினைத்துக் கூடலாமேர் வென்னில் ? சிவனை யான்மாவாலறியப்பட்ட பொருளல்ல வென் றருளிச்செய்கிறார்.

உண்டென்னி லுண்டாகு மில்லாமையிலையெனினுண்டாகு மானமையி லோரிரண்டா - முண்டில்லையென்னு மிவைதவிர்த்த விற்பத்தை யெய்தும்வகையுன்னிலவ லுன்னுடனே யாம்.

இ - ள். உண்டெனிலுண்டாகு மில்லாமையிலையெனினுண்டாகும் = உண்டென்னி லுண்டாவதில்லை யென்றுமாம் இல்லையெனினுண்டாவதில்லையென்றுமாம். எங்ஙனையென்னில் ? சிவனை யான்மபோதத்தாலறிந்து கூடலாமென்னில் ஆன்மபோதத்தாலறிந்து கூடத்தக்கப்பொருளாவது இந்திரஞாலம்போன்ற பிரபஞ்சமாயினாலுஞ் சிவன் வாக்குமனத்தினாகையாலு மிப்பாடிச்சொல்லு மவனிடத்திலுண்டாம் பொருளாவது சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே. சிவனான்மாவாலறியப்படாத பொருளென்னில்? அவனிடத்திலு முண்டானது சிவனைத் தெரியாததொன்றுமே,—ஆனமையிலோரிரண்டாம்—

ஆனபடியினாலே யிப்படிச் சிவனைத் தெரியாதிருப்ப தொரு முறைமை யிரண்டுபிரகாரமாயிருக்கும்,—உண்டிலையென்னு மிவைதவிர்த வின்பத்தையெய்தும் வகைவுன்னி லவனுன் னுடனேயாம் = இந்த பாவ அபாவமென்கிற விரண்டெழியா லுஞ் சிவனைக் கூடிவொண்ணதென் றறிந்து இவற்றை விட் டுத் தானாகவேநிற்கிற ஞானமாயேநின்று அளவிலாத பேரின் பத்தைப் பெறுப்படி. சிவனிடத்திலே யன்பைவைக்கி லப் பொழுதேயொன்றாலும் பாவிக்கப்படாத சிவன் தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே யுன்னை யிரண்டறக்கூடநிற்பன். நிரா தாரயோகமுற்றும்.

(கக)

இந்த நிராதாரயோகத்திலே மிகவும் வாதனைபுண்டவர் களுக்கு ஒருபக்குவங்களிலே கூடாமைகூடினா லென்செய்வோ மென்ற மாணக்கனை கோக்கிச் சிவஞானமாகிய தத்துவஞான மிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

தூல வுடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமு

மூல உடம்பர் முதனானு - மேலைச்

சிவமாம் பரிசினைபுந் தேர்த்துணர்ந்தார் சேர்ந்த

பவமாம் பரிசுறுப்பார் பார்.

இ - ன். தூலவுடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமும் ஂ ஆன்மா கன்மபலத்தைப் புசிக்கும்பொருட்டாக அன்னமயத் தால் பரிணமித்த சரீரத்திலேநின் றிதுபரிணமமாம்படி யிந்தச் சரீரத்துக் காரணமுமாம், ஆன்மாவிற்குத் தனாகரண புவன போகங்களுமாய்நிற்கிற வான்மதத்துவ மிருபத்துநாலும் புரி கைக்குக் காலநியதிகளுமாய், இச்சாஞானக்கிரியைகளை சேவிப் பிக்கைக்குக் கலைவித்தியராகங்களுமாய், போகங்களிலேயழு த்துகைக்குப் பிரகிருதியுமாய், மயக்குகைக்கு மாயையுமாய் நிற்கிற வித்தியாதத்துவமேமூமாகத் தூலவுடம்பிலேபொருத்தி

நிற்றித்தத்துவ முப்பத்தொன்றும்,—மூலவுடம்பா முத்தன்கும்
—ஒத்த மாயாதத்துவங்களைப் பிரேரிக்கவுங் கன்மங்களுக் கீடா
களுக்கிளிபைகளை நூலுநிகம்பிறப்பிக்கவும் வாக்குகளையெழு
ப்பவுங் காரணத்துக்குத் திருமேனிபாகவும் பதப்பிராரத்தற்குப்
புதல்வனாகவுந்தோன் டியுள்ளே மூலவுடம்பாய்கின்று நடந்துகிற
வித்துசத்திமுதலான தத்துவம் காலம்,—மேலைச் சிவமாம் பரி
னெயும் = இத்தத் தத்துவங்களுக்குக் காரணமுமா யான்மாவுக்
குப் பிராணனுமாய் நிற்கிற சிவதத்துவ மொன்றின்முறைமை
யும்,—தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்த பாயும் பரிசுறுப்பார் பார் = ஆ
கவிந்தத்தத்துவ முப்பத்தொன்றும் பாயும் புண்ணகக்குத் துணைக்
காரணமாகத் தூலஞ் சூமபரமாய் நிறையி லித்தமுறைமையா
சாரியனருளாலே குபசதரிசன சுருதிபுடனேபார்த்து நிற்கித்தன்
னாயும் ஞானஸ்வரூபுந் சிவனே புமுணர்ந்த சிவஞானிகளே யநா
தியே பொருத்திப்போதுகிழ் சுகமரணங்களாகிற முறைமையை
ப் போட்டாநிற்றொன்றானதலா லுணக்குத் திருசியமாதி விரோ
தமாக பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சத் தோன்றினதாயினும் மிப்ப
டிப்பார்த்துக் கூடுவாயாக. (கூ)

இப்படிப்பார்க்க வரிதானவர்களுக்கு வேழேயுமோருபாய
மருளிச்செய்தோர்.

எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர்கோட்பாடுடைய
வத்தனையுந் சென்றங் களவாதே - சித்தமெனும்
தத்துவனைப் போக்கிப்போய்த் தூக்கற்ற சொதிதனிற்
பாதிசனைக் கும்பிடலாம் பார்.

இ-ள், எத்தனையோ தத்துவங்க ளெவ்வெவர் கோட்பா
டுடைய வத்தனையுந் சென்றங்களாதே = அநேகவிதமான த
த்துவங்களையும் பலசமயிகள் கொண்டிருக்கத் தக்க கோட்பாடு
களடங்கலையுந் சென்றவியப்புக்கு அகற்றிலே மொத்துண்டழி
வாதே,—சித்தமெனும் துத்துவனைப்போக்கிப் போய்த் தூக்கற்ற

சோதிதனீற் பாதிதனைக் குட்பிடலாம்பார் = உன்னைச் சேற மர
ணங்களிலே தள்ளுகைக்கு அநாடியே தூதருகி விசுவத்திலே
வாதனைப் படுத்திப்போதுகிற சித்தவிகாரத்தை ஞானத்தாலே
வெழித்துச்சென்று ஒப்பில்லாத வந்த ஞானத்தைக்கூடி யிந்த
ஞானசத்தியை யொருபாதியாகவுடைய சிவனை வாக்குமனைக் கா
ங்கன் கூடாதபடி யவன்திருவடியிலே யழுந்திரிக்கலாம்; இத்
னை விசாரித்துப்பார். (௬௮)

இந்த வன்மையிலே கடமனவில உயிர்ச்சார்பு பொருட்சா
ர்ப்பிற் பற்றவிடபோனுமென் றருளிச்செய்திருர்.

சாம்பொழுது மேதுஞ் சலமில்லை செத்தாற்போ
லாம்பொழுதி லேயடைய வாகையறிற்- சோம்புதற்குச்
செல்லுந் துணையாகுஞ் சொல்லாத தூய்நெறிக்கட்
செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று,

இ-ள். சாம்பொழுதுமேதுஞ் சலமில்லை செத்தாற்போலா
ம் பொழுதிலேயடைய வாகையறில் = இப்படிக்கொத்த சிவ
ஞானிகளுக்குச் சரீரம்விடுவதாகிய சாக்காடு வந்ததெத்த காலத்து
அந்தச் சிவரூபமாயே விடுவதொழிந்து சுற்றம் சூட்டி உளாலு
ள்ள வாகையுடையது. இ-ற்குக்காரண மேதென்னின்? தேகநிற்
றெப்பொழுதே தேகமில்லாதபார்களைப்போலவாதியே வாதனைப்
படுத்திப்போதுகிற வுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளிற் பற்றடங்க
லும் விடுவகயால். — சோம்பற்குச் சொல்லுந் துணையாகுஞ் சொ
ல்லாத தூய்நெறிக்கட் செல்லுந் துணையாகுஞ் சென்று = இ
ப்படிச் சரீரநிற்கச்செய்தே யுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பில் பற்றட
ங்கலும் விடுவாகி விதுதானே பணியறுத்த லென்கிற நிலைக்குச்
சொல்லப்பட்ட தொருதுணையாக நிற்கும்; இதுவொழிந்துவாக்
காலுரைக்கப்படாத சுத்தநெறியாகிய வீட்டின்பத்திலே பெருந்
ருந்துகிற வாதாரத்துக்குத் துணையாகநிற்கும்;

இந்தவாறுவந்தது மவனருளாலே வேண்டிமென் றருளிச் செய்கிறார்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால் வேண்டினஃ தொன்றுமே வேண்டுவது - வேண்டினது வேண்டாமைவேண்டவரு மென்றமையால்வேண்டிகே வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்.

இ-ள். வேண்டுங்கால் வேண்டும்பிறவாமை யென்றமையால் வேண்டினஃதொன்றுமே வேண்டுவது = தெய்வப்புலமை த் திருவள்ளுவரும் "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை", எ ன்றருளிச் செய்கையாலே தேகமுள்ளனவு மிவன் விரும்பாதொழிநும் பிராரத்தத்தாலே யுள்ளது கூடுமாகையால் ஒன்றைவிரு ம்பவேண்டுமிடத்தப் பிறவாமை யொன்றுமே விரும்ப வேண்டுவது,—வேண்டினது வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிகே வேண்டாமை வேண்டுமவன்பால் = அந்தப் பிறவாமையானது தான்வேண்டாமை வேண்டவருமென்று பிர மாணமுண்டாகையாலே நாம் விரும்பத்தக்க கர்த்தாவின் பக்க லிலே பிறவாமைக் குற்பத்தியான அவாவதுத்த லொன்றுமே வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுவது. இந்த வவாவதுத்த லுண்டாக வே யந்தப் பிறவாமைதானே யுண்டாம்.

இப்படி யுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றற்றதே சமாதி பரனாகவும் நிற்கச்செய்தே சமாதியிலேகூட விசாரித்தவர்களுக் குச் சமாதிகூடாமல் நினைவுகூடி யிதனாலே சநநங்கள் கூடுமு னைமையை யருளிச்செய்கிறார்.

அரண வுணர்வுதனி லவ்வுணர்வை மாற்றிற் கரணமுங் காலுங் கைகூடும் - புரணமது கூடாமை யுங்கூடுங் கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

இ-ள். அரணவுணர்வுதனி லவ்வுணர்வைமாற்றிற் கரண முங்காலுங்கைகூடும் = இத்திரிய வேடர்சென் றீடுகொள்ளப் படாத புகவிடமான திருவடிஞானத்திலே தன்னுடைய போத த்தை யொழிக்க விசாரிப்பானாகில் அந்தவவதரத்திலே முன்பு தான்பற்றிப் போந்த வுயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பின் வாதனையா லே சொருபமானது கைகூடாமல் மனதிகளும் பிராணவாயுவு க்குடி மீண்டு விடயாதிகளிலே சலிப்பினுஞ் சலிக்கும்.—புரண மது கூடாமையுங்கூடும் = இது கூடாமற் றுரிந்து மயக்கம்வந் து கூடினும்கூடும்.—கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு வாடாமையுங்கூ டும் வந்து = இப்படிமயக்க விசற்பங்கூடிப்போதவே யெடுத்த தேகம்போனது மித்தப்பற்றுக்களாலே மீண்டுமொரு தேகம்வ ந்து கூடாநிற்குமாதலா லிது கூடாதபடி வுயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்புகளில் பற்றுக்களையற்றே சுசுருபத்திலே பொருந்தி நிற்பா யாக.

(சுக)

சமாதிரானவனுக்கும் பற்றுக்களாலே சமாதி கூடாமல் சுருங்கக் கூடுமாயில் சிவதிசைகளும் தரிசனமில்லாத வான்மாக் கள் மரியாதையோ விவனுக்குப் பெற்றுள்ளதென்று கேட்டமா ணுக்கணைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்,

இன்றிங் கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ் சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே-யென்றுந்தான் தீதுறுவ னானற் சிவபதிதான் கைவிடுமோ மாதொருங் றல்லனோ மற்று.

இ-ள். இன்றிங் கசேதனமா மிவ்வினைக ளோரிரண்டுஞ் சென்றுதொடரு மவன்சென்றிடத்தே = இப்பொழு திர்த்தத் தே கத்திலே நிற்கச்செய்தே கூடின வசேதனமான புண்ணியபாவங் களிரண்டு மிவன் பின்னொருதேகத்தை யெடுத்தபொழுதே யொக்கச்சென்று கூடாநிற்கும்.—என்றுந்தான் தீதுறுவ னானற்

சிவபதிதான் கைவிடுமோ மாநொரு கூறல்லனோ மற்று = ஒரு வன் சிவநிலைநடிப்பும் சிவஞானமும்பெற்றுத் தெளிந்திருக்கச்செய்தேயும் முன்புபோல வழிச்சார்பு பொருட்சார்பிற் பற்றுவிடாமற் கருங்கூடற்றூயினும் கர்த்தாவாகிய சிவனு மிவனைக் கைவிடாமல் முன்புண்டானமனம் பற்றுகைக்குத் தக்கவற்றைக் கூட்டித் தொலைப்பித்து முற்சுருத்திலே சாதித்தருறையிலே வந்தெடுத்துக்கொண்டு திட்டையில்கூட்டிச் சாயுச்சியத்தைக்கொடாநிற்பன். இவன் காருண்ணிய சந்தியினை மெப்பொழுதுத்தன்னிடத்திலே யுடையனாதலால்.

இன்னமு மான்மாக்களுடைய பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமிவர்களைப் பாதுகாத்து நடேற்றுக்கை யநாதியே கத்தாவுக்குக் காரணமான முறைமைதோன்ற வருளிச் செய்கிறான்.

அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே
யநாதியெனப் பெற்ற வனுவை - யநாதியே
யார்த்து துயரகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்துங்
காத்த லவன்கடனேகாண்.

இ-ள். அநாதி சிவனுடைமையா லெவையுமாங்கே = அநாதியானசிவனுக்கு எண்ணித்த வான்மாக்களு மடிமையானகையாலே மித்த வான்மாக்களு மிப்படியே. — அநாதியெனப் பெற்றதுநுடைய யநாதிபே யார்த்ததுயரகல = இப்படி யநாதியான வான்மாக்களை யநாதியே பேதித்துக்கொண்டு நிற்கிற பாசமானது விட்டு நீங்கும்படி, — அம்பிகையோ டெவ்விடத்துங் காத்த லவன் கடனேகாண் = விட்டு நிற்காத சந்தியுடனே பெத்தத்தினுங் கூடிநின்று தொலைப்பித்து முத்தியினுமின்றி மோருடம்பு கூடாதபடி திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுநிற விது மாணவனே? யவனுக்கு யநாதியே முறைமைகாண்.

தேகாதிபாச மராதியாகில் முத்தியிலும்போகாதே யென்று
சுத்தேந்திரமாணசுகனை ஸோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

தம்மிற் சிவலிங்கங் கண்டதனைத் தாம்வணங்கித்
தம்மன் பான் மஞ்சனகீர் தாமாட்டித் - தம்மையொரு
பூவாகப் பூவழியா மற்கொடுத்துப் பூசித்தா
லோவாமை யன்றே யுடல்.

இ - ள் தம்மிற் சிவலிங்கங்கண்டு = ஆசாரியனாலே தனது
கரணபூனபோகங்களை விட்டுச்சிங்கித் தன்னைத்தரிசித்துத் தன்
னிடத்திலே தனக்குபிரானனுமாய்ச் சிவனுக்கடையானமுமாய்
சிற்றிற ஞான மாகிய சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து, — அதனைந்தாம்
வணங்கி = அந்தச்சிவலிங்கத்தைத் தம்முடைய போதம் விட்
டுப்போம்படிச் சார்தமாயிய வணக்கஞ்செய்து, — தம்மன் பான்
மஞ்சனகீர்தாமாட்டி. = இப்படிப்பெறுதற்கரிய பேற்றைப்பெற்
றேமென்கிற சிரத்தையாகிய சலத்தாலே திருமஞ்சனம் பண்
ணி, — தம்மை யொருபூவாகப் பூவழியாமற்கொடுத்து = இப்ப
டிச்செய்கிற வான்மொருபத்தை யொப்பில்லாத் திருப்பள்ளித்
தாமமாக மயங்காமற்சாத்தி, — பூசித்தால் = இப்படிஞானத்திற்
சரிதை கிரியா யோகங்களினாலே உள்ளே சிவனைக்கண்டைக்கி
யஞ்செய்கிறவிது — ஓவாமையன்றேயுடல் = செம்புகுண பதத்
திலேயுடன குணிகயினது ஐங்கியத்தாலே யராதியான காளி
தமும் செம்பொன்னு முருகு முட்க மார்தூப்பிரகாசித்துப் பி
ன்பிவைவென்றும் கூடாதவாறுபோல வொருவன் தன்னுடைய
சத்திசிபாதத்திலுண்டானவன்பின்மிகுகியாலே தேகேந்திரியாதி
களை நீங்கின தன்னுடைய வண்மையான சொருபத்தைத் தனக்
கேற்பப்பெற்றுத் தன்னிடத்திலே சிவனைக் கண்டைக்கியஞ்செ
ய்து வாதனைவிட்டால் பிராரத்தநாசம்பிறந்து தேகம் விட்ட
பொழுதே திருவடியிலே யிரண்டற்றுவிமேதொழிந்து மிண்டுந்
தேசமெடுக்கவல்லவே.

(சச)

அக்ஷிமானபாசம்விட்டு நீங்குமாகி ஸ்ராதியென்று ஆன்
மாவுக்கு வழியுண்டாமோவென்ற மாணக்கனைநோக்கிப் பாசத்
திலேவிரிந்த போதத்தைவிட்டுத் தன்னைத் தனக்கறுதியாகப்
பெறுகிறதொழிந்து இவனுக்கழிவில்லையென்றும் பாசத்தை நீங்
கென்பொழுதே யினும் வியாத்தனைன்னு முறைமையுமுளசிச்
செய்கிறார்.

தன்னைப் பெறுவதின்மேற் பேறில்லைத் தானென்றுந்
தன்னைத்தான் பெற்றவன்ற னானென்றிற்-றன்னாலே
யெல்லாந்தனுட்கொண்டு கொண்டதனைக்கொள்ளாதே
யெல்லாமாய் நிற்கு மிவன்.

இ - ள். தன்னைப்பெறுவதன்மேற் பேறில்லை = ஒருவன்
பெறத்தக்க பேறுகளி ற்முனழிந்துபோகாம லருளாலே தன்னை
யுரிதியாகப்பெறுகிற பேற்றின்மேல் வேறுபேரில்லை,—தானென்
னுந் தன்னைத்தான்பெற்ற வன்றானானெனில் = தானென்றுந்
தன்னைத்தான் பெற்றவனென்று மிரண்டாக விவவிடத்திற்
சொன்ன தாரையென்னில்,—தன்னாலேயெல்லாந் தனுட்கொ
ண்டு கொண்டதனைக்கொள்ளாதே யெல்லாமாய்நிற்குமிவன் =
ஆன்மா தன்னையறியாமல் முன்பு பாசமேயாய்நின்ற முறைமை
யொழிய றருளாலே பரத்தையுமிற்று பாசத்தையுமிற்று இந்
தப்பாசத்தையொழிந்ததுபோல இதையுமொழியவிட்டுத் தன்
னுடையபோதஞ் சலியாமற் பூரணஞய்நிற்கவே யெல்லாவடிவு
களும் தன்னுடைய வடிவாய்த்தானே யிந்தவண்டாண்ட பகிர
ண்டத்துக் கெல்லாங் கத்தாவாய்நிற்ப னிவன்றான். (சுரு)

இத்தவான்மபோதந்தானே பொருளாயில் ஞானயோகஞ்
சுவயோகமென்று சொல்லவேண்டுமோ யென்ற மாணக்கனை

யித்தவான்மயோகந்தானே ஞானயோகமாம்படி யருளிச்செய்து
இந்த ஞானயோகந்தானே சிவயோகமாம்படி யருளிச்செய்திருந்
துன்பமா மெல்லாம் பரவசனாய்த் தான் றுவளி
லின்பமாந் தன்வசனாய்த் தானிருக்கி - லென்பதனா
னின்வசனா யேயிருக்கி னின்னுடனா நேரிழையா
டன்வசனா யேயிருப்பன் றான்.

இ - ன். துன்பமாமெல்லாம் பரவசனாய்த் தான் றுவளில் =
ஆன்மா தானே கர்த்தனா யெல்லாவற்றையு மறிகிறானாக நின்று
விகற்பிக்கி லிம்மை மறுமை யிரண்டுக்கும் பிரயோசனமாகவுள்
ளது கி்லசமொழியவேறில்லை, — இன்பமாந் தன்வசனாய்த் தானி
ருங்கில் = ஆன்மா திரிவுகாசுநியான பிரபஞ்சநீதியை விட்டுநீந்
கித் தனக்கு உண்மையான சைதன்னிய சொருபமா யிதிவே
நிருவிசாரமாயிருக்கி வித்தவான்மயோகந்தானே ஞானயோகமு
மா யித்தவழியிலே சுருபம் வந்து பிரகாசியாநிற்கும், — என்பத
னால் = என்று வேதாகமங்களுக்குங் கருத்தாகையால், — நின்
வசனாயேயிருக்க நின்றுடனானேரிழையா டன்வசனாயே யிருந்
பன்றான். = மாணவகனே ? இத்திரிய வசனாகாமல் நீயு முன்
னையொழிந்த பொருள்க ளெல்லாவற்றையு முனக்கு வேறென்
றறிந்துவிட்டு நீங்கி நிருவிசாரமான ஞானமே சுருபமாயிரு
க்கி லப்பொழுதே யந்த ஞானசத்தியின் வசமாயிருக்கிற ஞைய
சொருபனானசிவ னுண்ணக்கூடி வேற்ற நிற்பன். (சக)

இந்தச் சிவயோகத்திலே யிடைவிடாம 'லதுபவித்தலாவது
இந்தக் கருவி கரணங்க ளொருகாலமும் கூடாதபடி யருளிலே
நிற்க வல்லவர்களுக்கேயென்றந் தோன்றவருளிச்செய்திருந்.

செத்தாரே கெட்டார் கரணங்கள் சேர்ந்ததனா
டொத்தாரே யோகபர ரானவர்க - ளெத்தாறு
மாராத வக்கரணத் தார்ப்புண்டிங் கல்லாதார்
பேராமற் செல்வரதன்பின்.

இ - ள், செத்தாரே கெட்டார் கரணங்கள் = அந்தக்கரணங்கள் செராசு வஞ்சுரியாதபடி ஞானத்திலேகூடி மறித்த வான் மாக்களே சநமரணங் கெட்டவர்கள்.—சேர்ந்ததனோடொத்தாரே யோகபர ரானவர்கள் = இந்த ஞானத்தி னழுத்தத்தினாலே பிரகாசித்த சிவரூபத்திலே பொருந்தி யதுவாய் நின்றவர்களே சிவயோகத்தில் தர்ப்பரமானவர்கள்.—எத்தாலு மாராத வக்கரணத் தார்ப்புண்டிங் கல்லாதார்பேராமற் செல்வரதன் பின் = இப்படிச் சிவயோகத்தில் பொருத்தப்பெறாத பாக்கிய லீன ரெத்தாலுந் திருத்தியடையப்பெறாத கருவி கரணங்களாலே கட்டுண்டு இவற்றின் பின்னே தப்பாமலே வரச்செய்து சந மரணங்களிலே செல் றதுலாநிற்பர். (சௌ)

இத்தக்கருவி கரணங்க ளொருகாலமும் பொருந்தாதபடி நித்திரையோசைகள் பெருமையுட்கும்படி யருளிச்செய்கிறார்.

கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர - நண்ணி
வடமடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
வுடனடக்கி நிற்பார்களா னுற்று.

இ - ள், கண்ணுங் கருத்துங் கடந்ததொரு பேறேயுங்
கண்ணுங் கருத்துங் களிகூர நண்ணி = யாவர்க்குங் கண்ணுக் குங் கருத்துக்கு மளவுபூடாத தொரு பேறாயினுஞ் சிவஞானிகள் சிவனுடனே யிரண்டறக்கூடிப் பரமானந்தமே சொருபமாயிருக்கையாலு மவர்கள் கண்ணில் விசுவமில்லையாகையாலு மொடுங்கினும் வீழிப்பினும் பொருளையாவவர்கள் கண்ணுக்குங் கருத்துக்குங் களிகூறப்பொருந்தி,—வடமடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல வுடனடக்கி நிற்பார்களா னுற்று = அநேக தூரம்படர்ந்ததோ ராலின் பரிணாமமெல்லா மொருகளைகயொத்த வீத்திலே யடங்கின தன்மைபோல அளவியுட்படாத வத்துவாயினுந் தன்

கூறாநீ யடக்கித் தங்கனான்ம சபாவத்தைவிட்டு இந்தச் சிவ
மாகியே நில்லாநிற்பான். (சுஅ)

அளவிடப்படாத பொருளை யோருடம்பிலே நிற்பானொரு
வனடக்கிக் கொண்டிருந்தபடி யெப்படி யென்ற மாணக்களை
நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்பொருளை
யுனகத்தே யுன்னுமதெங் கென்றனையே - லேனகத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலா
மாதனமே யன்றோவ தற்கு

இ - ள், வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான் பொ
ருளை யுனகத்தே யுன்னுமதெங் கென்றனையேல் = ஆகாசமுதல்
பிருதிவி யீராகவுள்ள பஞ்சபூத பரிணாமமான பிண்டப் பிரமா
ண்டங்களு மிவற்றிற்குக் காரணமான தத்துவங்களு மிதற்குட்
பட்ட வான்மகோடிசைந் தானையாய்ப் பூரணமாய் நிற்கிற
சொருபத்தை யொருசரியானவன் தனக்குள்ளேயடக்க நினைத்
தபடி யெப்படியென்னில், - ஏனகத்து வாதனையை மாற்றும்
வகையதுவே மண்முதலா மாதனமேயன்றோ வதற்கு = மாண
வகனே ? பிருதிவி முதலாக முன் சொல்லப்பட்டவை யெல்லா
மந்தப் பொருளுக் காதனமாத்திர மல்லவோ வாகையாலுமப்
பொருளை யாசாரியனாலே கூடப்பெற்றவர்களிடத்தி லந்தப்பொ
ருளின் வியாத்தமெல்லாநின்று பிரகாசிக்கையாலும் ஞானதிரு
ஷ்டி யில்லாதவர்களுக்குச் சரீரிகன்போலத்தோற்றினுமவனந்த
வண்மையேயாய் நிற்பானாகையாலு மென்போல்வாரிடத்து மநா
தியே கூடிப் போந்த வாதனையைப் போக்குகைக்கு இந்தநிலை
ளேகாண் முறைமையாகவுள்ளது. (சுக)

இந்தப்பொருளை யுள்ளேகண்டு வாதனை தீர்த்திருப்பார்
போல் புறம்புங்கண்டு வாதனை போக்கலாமோ வென்ற மாணக்
களை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.

கல்லிற் கமரிற் சதிர்வாரிற் சாணையினில்
வல்லுப் பலகையினில் வாநனைபைச் - சொல்லு
மகமார்க்கத் தாலவர்கள் மாற்றினர்கா னையா
சகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.

இ - ன். கல்லில்—தான்=கல்லினுங் கமரினு மொளிவையுடைய வானினுஞ் சாணைக்கல்லினு நெத்தைப்பலகையினுந் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் முதலாகவுள்ள நாயன்மா ரொவ்வொருநொழில்சொச் செய்மச்செய்தேயு மவற்றைச் சொல்லைப்பார்க்கிலவர்களுஞ் சிவனனவி லொருவழிபட்ட கருத்தினாலே யல்லோ வவர்களுக்குப் புறம்பேயும் பிரகாசித்துப் பிறப்புக்கு வித்தான வாதனையைப்போக்கினார்கள், ஐயனே? இந்த முறைனை பொய்யான வுலகநெறிமல்லவே. (ரு)

இந்த விரண்டுவகையாலு மெதிலேநின்று வாதனை போக்கலாமென்ற மாணக்கனை நோக்கி இதனை யிரண்டுவகையாகக் கருதவேண்டாமென்று மொருபடித்தாகக் காணவேணுமென்று மருளிச்செய்தோர்.

உள்ளும் புறப்பு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே
வள்ள லெழுந்தருளு மாதினெடுங் - தெள்ளி
யறிந்தொழிவா யன்றிய மன்புடையை யாயிற்
செறிந்தொழிவா யேதேனுஞ் செய்.

இ - ன். உள்ளும் புறப்பு நினைப்பொழியி லுன்னிடையே உள்ளலெழுந்தருளு மாதினெடுங் = உள்ளேகாண வென்றும் புறம்பே காணவென்ற நீ விசாரித்த விடத்து உன்னுடையபோதத்தையுஞ் சரீரத்தையு முன்புபோலே கைவிடாததுகொண்டு இரண்டிபட்டுத் தீதான்றினதொழிந்து அந்தப்பொருளுக்குத் துணித்தனி ஓரிடமா யிராதாகையால் பிண்டப் பிரமாண்டங் களையுந் தத்துவங்களைப் பான்மேபாதத்தையும் ரூபதரிசனசத்தி

யாலே யருளாக்கி யொருநீர்மையான ஞானமேமா யுன்னினை
வொழியறிந்தி லப்பொழுதே யுன்னிடத்திலே பரமசிவானுவர்
தன்னுடைய காருண்ணிய சத்தி யுடனே கைம்மாறு கருதாமல்
உந்து தோன்றி யுன்னை ஒருதன்மையாக்கிக்கொண்டு தானேப் ப
காசியாநிற்பன்—தெள்ளியறிந் தொழிவாய்=இதனைச் சிவயோ
கத்தின் கண்ணே நின்றாராய்த் ததபவிக்கிறோ மென்றிற தன்
மையுங் கைவிட்டு நின்றாயாதல்,—அன்றியே யன்புடையையா
லிற் செறிந்தொழிவாய் = இந்த முறைமையல்லவாகிற ஸிவனு
டைய வுண்மையைக் கேட்டுத் தல் நினைக்குதல் காண்குதல் செய்
தபொழுதே யுன்னுடைய கருத்தை யுருக்குவதான தொரு பேர
ன்பு கூடுமாயி னதனாலே யுன்னுடைய கருத்தானது நேராக
வழிந்து சிவனுடனையொரு நீர்மையாய் விட்டாயாதலால்,—
ஏதேனுஞ்செய்=இந்த ஞானயோகத்திலும் பத்தியோகத்திலு மி
வையிரண்டினுங் கூடின தொன்றைச் செய்வாயாக. (௫௧)

இனியிந்தப் பத்தியோகந்தா னெப்படியென்ற மாணுக்
கனை நோக்கிப் பத்தியிலேநின்று பெற்றவர்கள் பெருமை இப்
படியென் றருளிச்செய்தொர்,

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாத்
கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யாறித லல்லதும்ற்
ரூரறியி மன்பன் றது.

அவிழ்ந்த துணியி லவிழ்ந்த வவிழை
யவிழ்ந்த மனத்தா லவிழ்க்க - வவிழ்ந்தசடை
வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பிற்
சேந்தனார் செய்த செயல்.

சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யசெவ ஞானஞ்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்-சுரந்த
தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு.

அன்பேயென் னன்பேயென் றன்பா லழுதாற்றி
யன்பேயன் பாக வறிவழியு - மன்பன்றித்
தீர்த்தத்தி யானஞ் சிவார்ச்சனைகங் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தாண்.

இ - ள், இப்படிப்பட்ட பத்தியோகத்திலே விட்டகுறைந
ளாலே சிவனுடைய வுண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்கு
தல் செய்தபொழுதே கரையழிந்த வன்பினாலே யொருபலத்தை
யுங் கருதாம லந்த வன்புதானே தங்களுக்குச் சுகரூபமாகின்று
தங்களை மறந்து பேறுபெற்ற கண்ணப்பநாயனார் முதலாயுள்ள
நாயன்மா ரன்பையொழிந்து தீர்த்தங்களுந் தியானங்களு மர்ச்
சனைகளு மிப்படி யவதிகொடாமல் பேறுகூட்டமாட்டா தா
கையா லவையுமிந்த வுத்தமமானபத்தி கூட்டுதற்குவித்தாம் இத்
னைச்செய், (ருஉ)

இனியாவர்க்கும் பத்திகூடுதற்கரிதென்று முறைமையிலே
கூடத்தக்க ஞானபோகமே வாதனையைத் தீர்த்து முத்தியைத்
தருவதென்று முன்னே பலபிரகாரங்களாகச் சொல்லப்பட்ட
வுபாயங்களுந் தாற்பரிய மிதுவேயென்று மற்றுள்ள சமயிகள்
தாற்ரியங்க ளிந்த வுண்மையைக் கூடமாட்டாதென்று மெல்
லாவற்றையுந் தொடுத்து வாதனை தீர்த்திருக்கைக்கு ஞானயோக
மே பொருளென்று துணிய வருளிச்செய்கிறார்.

எல்லா ரறிவுகளின் ரூற்பரிய மென்னறிவு
செல்லு மிடத்தளவுஞ் சென்றறிந்தேன் - வல்லபடி
வாதனையை மாற்றும் வகையினுவே மற்றவற்று
ளோதமறக் கண்ட விதம்.

இ - ள். எல்லார் - விதம்=மாணவகனே? இந்த நூலிற் சொல்லப்பட்ட வுபாயமொழித்து வேறு மறியவேண்டுவ துண்டோவென்று நீ சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை, எல்லாச்சமயங்க ளினு மெல்லாச் சாத்திரங்களினு முண்டான தாற்பரியார்த்தங்க ளென்னு லாராயத்தக்கவளவு மாராயந்தறித்தேன், அவையெல் லாவற்றினும் வாதினையைப் போக்கி முத்தியைக் கூட்டுகைக்கு முறைமையாகக் கண்டது கைசித்தாந்தத்தில் சொல்லப்பட்ட விந்தனானயோக மொன்றுமேயாதலா விந்தனதுபூகியெல்லாக் குற்றங்களுந் தருகைக்குக் கண்ட வர்த்தமாதலின் நீயுமித்த மு றைமையிலே சாகிப்பாயாக,

(இ. ௪)

இனியிந்த வந்தத்தைப் பெறுதற்கரிய முறைமையும் பெற் றால் நிற்கவரிதான முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

வித்துமத னங்குரமும் போன்றிருக்கு மெஞ்ஞானம் வித்துமத னங்குரமு மெய்யுணரில் - வித்ததனிற் காணுமை யாலதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள் பேணுமை யாலற்றார் பேறு.

இ - ள். வித்துமத னங்குரமும் போன்றிருக்கு மெய்ஞ்ஞா னம் = நெல்லுமுதலான பலவித்துக்களு மங்குரிக்கும்பொழுது அங்குரத்துட னிரண்டுபட னில்லாமலந்த வங்குரமுள்ளவும் வியாத்தமாய் நின்று பரிணமித்து இந்தப் பரிணமத்தைப் பிர யோசனைக் காரணமாக வங்குரித்த நாண்முத லாசரித்துக்கொ ண்டிருந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பரிணம முதிர்ந்த அந்தக் காலங் களிலே வித்தானது வெகுவிதமாகப் பலித்தவர்கள் தாகங்களை ஊழிப்பித்துச் சந்துஷ்டிப் பிறப்பிக்க விற்பத்தையே கொடா நிற்கும் அதுபோல வித்தான சிவமும் ஆன் மாக்களுக்குக் கன்ம வொப்பு மலபாகமு முண்டான வவதரத்திலே காருண்ணியமே திருமேனியாக வெழுந்தருளிவந்துபக்குவப்பட்ட வான்மாக்களை

த்தம்முடைய ஁ளவிலே சினேகித்கும்படியும் திருவுள்ளத் தடை
த்து இவர்களுடத்திலே யநாதியே யெழுந்தருளினின்ற வுண்மை
யையும் பிரகாசிப்பித்து இந்த வுண்மையான ஞான சுகரூபத்
திலே யான்மாக்களையுங் கூட்டிநிறுத்தி யிந்த நிலையின் முதர்ச்சி
யாலே தன்னுடைய சுகரூபமான பேரின்பத்திலே யிவர்களு
பவித்துச் சம்பூரணத்தை யடையும்படி. வெருபலமாகக் கொடா
நிற்கும்,—வித்துமத னங்குரமு மெய்யுணரில்=இந்த வித்தாகிய
சிவனுண்மையு மங்குரமாகிய ஞானத்தினுண்மையு முணர்வா
ருணருமிடத்து,—வித்ததற் காணாமையா லதனைக் கைவிடுவர்=
நெல்லு முதலான வங்குரங்களை யிந்தவித்தின் பரிணாமமென்று
மித்தப் பரிணாமங்களிலே யந்தவித்துக் கலந்துநிற்குமென்று மங்
குரத்தின் பரிணாம முதிரந்தபொழுதே யந்தவித்தே வெருபல
மாகப் பவிக்குமென்று பிதினை யாசரித்துக்கொண்டிருந்துபவிப்
பிச்சுங் காலங்களிலே பலவ்கொள்ளவரியாம லங்குரம் பரிண
மிக்கிற காலத்திலே வித்துதோன்றாததுகொண்டு இந்தப் பரிண
மத்தி லோர்விட்துங் கண்டிலோமென் றந்தப் பரிணாமத்தையுங்
கைவிட்டு அகினுடைய பிரயோசனமு மிழந்துபோயிற புத்தரை
ப் போலச் சரிசித்து ஞானத்திலேநின்ற சாதித்து இந்த ஞான
மேயாய் இந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவனைக்கூடிப் பே
ரின்பத்தையே பெறமாட்டாம லந்தஞானத்தைத் தரிசித்தவள
விலே யிவ்வளவே பிரயோசனமென்று சிவரூபத்தி னுண்மை
யையறியாம லந்தஞானத்தையுங் கைவிட்டுப்போன பாக்கிய
வீனர் சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பர்கள்,—கண்டவர்
கள் பேணாமையால்ற்றாப்பேறு=அந்த நெல்லுமுதலான வங்கு
ரங்களிலே வித்துகலந்து நிற்குமென் றறிந்தவர்களும் பயன்படு
மளவு மந்தப் பரிணாமத்தை யாசரித்துக்கொண்டிருந்து பிரயோ
சனப்படுங்காலங்களிலே பிரயோசனங் கொள்ளமாட்டாமல் பரா
முகத்தாலே யதின் பிரயோசனத்தை பிறர்கொள்ள தாமிழந்து
போயிற பாக்கியு வீனரைப்போலச் சிவனைத்தாரமாகவொழிந்து

ஞானம்பிரகாசியாதென் றறித்தவர்களும் தஞானத்தைக் கைவிடாமலின்று விசுவத்தைக் கைவிட்டு மந்தஞானமாகவே சாதித்துஇந்த ஞானத்தி னென்கியத்தாலே சிவனைப்பெற்றுப் பேரின் பமே யதுபவித்துத் திருப்தியடையமாட்டாமல் வாதனையின் மிகுதியாலே பராமுகமாய்த் தாம்பெற்ற ஞானத்தினைப் பின்பு துபவிக்கலாமே யென்றும் நித்தத்தவம்பெற்று மிருப்பானாய் போல நெகிழ்த்திருத்தவர்கள் தமக்குப்பேறான சிவயோகத்தை யிழந்துபோகாநிற்பர்கள் ஆதலால் நீயுமித்தத்தவத்தைப்பெற்றோமென்று கர்வியாப்போகாதே யிடைவிடாமல் ஞானமாய்கின் றே சாதித்துப் பின்பித்த ஞானத்தி லுறுதலாலே ஞானமான துத் தலைமறையப் பவிக்கத்தக்க சிவபோகத்திலேயழுத்தி யது பவிப்பாயாக. இதற்குப்பிரமாணம் திருமந்தரம்—“ வித்தினில ன்றி முனையிலையம்முனா, வித்தினிலன் றி வெளிப்படுமாறில லை, வித்துமுனாயு முடனல்லவேறல்ல, வத்தன்மைத்தாகு மற நெறிநானே” (இள)

இத்தச் சிவருபந்தனை யெப்படி யறிவேனென்ற மா, னாக்கணைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்,

ஒன்றன் றிரண்டன் றுளதன் றிலதன்று
நன்றன்று தீதன்று நானன்று - நின்ற
நிலையன்று நீயன்று நின்னறிவு மன்று
தலையன் றடியன்று தான்.

இ - ள், ஒன்றன்று = எல்லாப் பொருள்களுங் கரைந்த விடத்திலே யுதிப்பதொன்றாகையாலே யெல்லாப்பொருளுந் தானு யொன்றாயிருப்பதுமன்று,—இரண்டன்று = தன்னிடத் திலே சுட்டறவின்கிற வத்தமாகையினாலே யிரண்டாயிருப்ப துமன்று,—உளதன்று = வாக்குமனத்திதழா யிருப்பதொன்றாக

யாலே பிரத்தியகூதமா யிருப்பதமன்று,—இலதன்று = ஞான வான்களுக்கு ஞானயோகத்தின் முதுர்ச்சியிலே பரமானந்தத்-
தையளித்த நிறையாலே யில்லாத பொருளுமன்று,—நன்ற ன்றுதிதன்று=ஆன்மபோத மிறந்தால் கூடும்பொரு ளாகையா லே ஆன்மாக்களால் நன்று திதன்று சுட்டப்படுவதமன்று,—
நானன்று=நானே பிரமமென் றலங்கரிக்கிற பசுஞானமன்று,—
நின்றநிலையன்று=அராதியேதொடங்கி யின்புளவும் நிலையான பாசஞானமன்று,—நீயன்று = பசுஞானத்தையும் பாசஞானத் தையுமுடைய ஆன்மாவமன்று,—நின்னறியுமன்று=உனக் கறி வாய்நிற்கிற ஞானமுமன்று,—நிலையன் றடியன்றுதான் = ஆதி யந்தமில்லை யந்தச் சிவசொருபுத்திக்கு. (நிஅ)

இப்படி நிச்சயார்த்தமா யிருப்பதொன்று கூடும்படி யெப் படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்,

செய்யாச் செயலையவன் செய்யாமை கண்டுதனைச்
செய்யாச் செயலிற் செலுத்தினு - லெய்யாதே
மாணவகவப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கு
மாணவமு மித்தா லறி.

இ - ள்' செய்யாச்செயலையவன் செய்யாமைகண்டு தனைச் செய்யாச்செயலிற் செலுத்தினுல்=ஆன்மாவினிடத்திற் பக்கு வத்திலேவினைந்த பரமானந்தத்தை யான்மாவறிந் துண்டாக் கிக் கொண்டதமல்ல சிவன் விகாரியாய்நின்று கொடுத்ததம ல்ல ஞானமானது கரைந்தவிடத்திலே பிரகாசிக்கிற படியை யறிந்து இந்தப் பரமானந்தம் பிரகாசிக்கிறபொழுதே விதுவுந் தோன்றாம லதுவே சுசுரூபமாய் நிற்கும்படி யந்த நினைவா னதவிழத்தானுமந்த நிராலம்பமேயானால்,—எய்யாதே மாணவக வப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கு மாணவமு மித்தா லறி=மாணவகனை? சந்தத்துக்குக் காரணமாகவுங் குறிக்கப்படு

டாபின்ற வாசையாகிற கொடிகளை வளர்க்ப்ப்படாபின்ற மூல
மலமாயி ஆணவமல மப்பொழுதே வேற்றறு விடாபிற்கும் நீ
யொன்றுக்கு மஞ்சாதே இப்படி யறிவாயாக. (ருக)

இத்தப்பொருளை சாதிப்பா னொருவனுக்கொரு செயலுங்
கூடவொண்ணாதடியாலே யவனுக்கொரு நியமம் வேண்டா.
மென் றருளிச்செய்கிறார்.

ஏதேனுங் காலமுமா மேதேனுங் தேசமுமா
மேதேனுங் திக்கா சனமுமா - மேதேனுங்
செய்வா னொருவனுமாஞ் செய்யாச் செயலதனைச்
செய்யாமை செய்யும் பொழுது.

இ - ள். ஏதேனு - பொழுது = ஆன்மபோதமுள்ளவு யித
ற்கறிதாயி வந்திராலம்பமான வுண்மை ஒருவந்தன்செய
லன்றியே கூடுமிடத்து யின்னகாலமென்றும் வெல்லாக்கால
முமா வெல்லாத் தோமுமா வெல்லாத் திக்குகளுமா வெல்லா
வாதனங்களுமா வெல்லாத் தொழில்களினு நிற்பா னொருவனு
மாம்.

இனியித்தச் சிவயோகத்தை யெளிதாகச் செய்தாயிருக்
கச்செய்தே செய்யாதிருத்தெபடிய மித்தச் சிவயோகத்தின்
பெருமையு மருளிச்செய்கிறார்.

செய்தற் கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசில
ரெய்தற் கரியதனை யெய்தினர்க - னையோராஞ்
செய்யாமை செய்து செயலறுக்க லாயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

இ - ள். செய்தற்கரிய செயல்பலவுஞ் செய்துசில ரெய்த
ற்கரியதனை யெய்தினர்கள் = சிலர் கர்த்தாவைநோக்கித் தங்கள்
நீர்த்தையு மனத்தையும் வருத்தி யாவராலுஞ் செய்தற்கரியு.

செயல்கள் பலவற்றையுஞ்செய்து பெறுதற்கரிய பேற்றினைப் பெற்றார்கள்,—ஆயோனஞ் செய்யாமெய்து செயலறுக்கலாயிருக்கச் செய்யாமெய்யாதவாறு = என்னே மாணவகனே ? எல்லாவிதப்பங்களு மொழிந்து நிர்விகாரணமான சபாவத்தைப்பொருத்திச் சுகத்துக்கங்களிலே மொத்துண்பதான சமநமரணங்களை வேறுத்துவிடலாயிருக்க விந்த நிர்விகாரமான வுண்மையை நான் செய்யாதிருப்பதேதான். இப்படிப் பொதுப்படச் சொன்ன விந்த வுண்மையை யிவன் நெகிழாமல் விரைந்துகூடுகைப் பொருட்டாக வுபாயமாகவே யருளிச்செய்ததெனக்கொள்க. (ஊக)

இந்த வுண்மைக ளொன்றுமறியாத விசுவத்தார் படுகிற கிலேசத்தைக் கண்டு மேல்நொந் தருளிச்செய்கிறார்.

இப்பொருள்க ளியாதேனு மேதெனினு மொன்று செய்த, லெப்பொருளுஞ் செய்யா தொழிந்திருத்தன் மெய்ப்பொருளைக், கண்டிருத்தல் செய்யாதே கண்ட மனிதனொலா, முண்டிருப்ப தென்னோ வுனா.

இ - ள். இப்பொருள்—உரை,=மாணவகனே ? எண்ணிறந்த வான்மாக்களிற் பெருதற்கரிய மங்களயாக்கையைப் பெற்ற வான்மாக்கள் கிரைனோக்கி மெல்வினையென்று சொல்லப்பட்ட சரிதையாதல் கிரியையாதல் வல்வினையாத லாதாமயோகங்களாதல் இவற்றிலே யாதொண்ணாச்செய்கி விவையொன்றையுஞ்செய்யாத பிராதா:யோகத்தைச் செய்திருத்தல் இந்தவுண்மையான பொருள் நித்தமுறைமை யறிந்து தானுமந்த வுண்மையிலே முறைமைபாகப் பார்த்துக் கூடியிருந்த விந்தமுறைமைகளிலே யொன்றைச்செய்து பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறுதே தாந்தாம் விரும்பப்பட்ட தேகங்களு மத்தங்களும் நிலையில்லாதபடி கண்டிபோதுகிற வான்மாக்க ளெல்லாருந்

தேகங்களைப் போற்றிநின்று இதாவிதங்களைப் புசித்து அஞ்ஞான மெஞ்ஞானமாய்ப் போதுகிறவிது என்னகாபணத்தால் இதனை நீ சொல்வாயாக. ஞானத்துக்குப் பக்குவமல்லாத வான்மாக்களை நோக்கி நொந்தருளிச் செய்தாராக வருளிச்செய்த விதுவும் சர்வான்மாக்களுக்குக் கிட்டாதபொரு ளுன்னுடைய பாக்கியத்தினாலே சிட்டின விதனைக் கைவிட்டு வாதனைகைக் கைவிடாமல் நின்று இத்திரிய வேடர்க் கடிமையாய்ப் பேரிழந்து போகாதே இந்தவுண்மையிலே யிடைவிடாமல் நின்று சாதிக்கைப்பொருட்டாக வந்திய வுபதேசமாக வருளிச்செய்த தெனக்கொள்க.

(௬௨)

இனிச் சீடனைப்பார்த் தொன்றருளிச்செய்கிறார்.

வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிழலென்
நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திழலென்-கூட்டில்வாட்
சாத்தியே நின்றிலையேற் றக்கனார் வேள்விசெய்த
பாத்திர மேயாங்கண்டாய் வத்து.

இ - ன். வீட்டிலே சென்று வினையொழிந்து நின்றிழலென் = முன்பு மருவிப்போந்த தொழில்களையும் புத்திரமித்திர களத்திராதிகளையும் கைவிட்டுத் துறவறத்திலேபோய் நின்றாலும் பிரயோசனமென்:- நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திழலென் = இல்லறத்திலேயிருந்து நன்றானவெக்கியாகி கன்மங்களைச் செய்தாலும் பிரயோசனமென்:-கூட்டில்வாட் சாத்தியே நின்றிலையேல் = பொருந்தினதொரு நிலையிலே நின்றாயினுனக்குப்பிராணான சிவனைக்கூடி யவன்செயலாகவே கருதியுன்னுடைய செயலற நின்றாயில்லையாகில்:- தக்கனார்வேள்வி செய்தமாத்திரமேயாங் கண்டாய்வந்து = தகஷப்பிரஜாபதி தன்னுடைய வாகங்காரத்தின் மிகுதியாலே சர்த்தாவை யிகழ்த்து தன்னாலே செய்யப்பட்டதாகவே நின்று எக்கியத்தைச் செய்தொ

ருபிரயோசனமுங் கைகூடாமல் நீங்காத துன்பமே பெற்றோர்
போல நீயும் கர்த்தாவைக் கைவிட்டுன்னுடைய செயலென்றே
நின்றபெருதற்கரிய பேற்றையிழந்து போவாயாகையா லிப்ப
படிச்செய்யாம லந்தவுண்மையிலே நிற்பாயாக. இது திட்டாந்த
பூர்வமாக வறிவித்தது. (௬௬)

இன்னமுமிதன் செயலறின்று சாதிக்குமுபாயத்தை யுறு
திப்பிறக்கும் வண்ணமருளிச்செய்கிறார்.

சிவன்முதலே யன்றி முதலில்லை யென்றுஞ்

சிவனுடைய தென்னறிவு தென்றுஞ் - சிவனவன்

தென்செயல தாகின்ற தென்று மிவையிற்றைத்

தன்செயலாக் கொள்ளாமை தான்.

இ - ள். சிவன்முதலேயன்றி முதலில்லைபென்றும் = நித்த
னாய்ச் சந்தன யெப்பொருட்குத் தாரகமாய்த் இருந்தியகாரண
ஹமாய்ச் கைவல்லிய தியாயிற்று யனைவி-சுழிபெற்றிற் சிவனு
தகர்த்தாவை மொழியே னுந்நென் வொருமுதலில்லைபென்
றும். — சிவனுடையதென் னெனதென்றும் = தன்மாக்கள் யா
னே யறிந்தேனென்றே வறிவெல்லா மவனுவொழிந்தறிப்பபடா
தானகயால் நீயுறிதனை யவனறிவேயென்றும், — சிவனவன் தெ
ன்செயலதாகின்ற தென்றும் = எக்காலமு மான்மாக்கள் யான்
செய்தேனென்று செய்யத்தக்க செயல்கவெல்லா மந்தக் கத்தாவி
ன் செயலானகயால் நீயுறிதனை யந்தக் கற்காவின் செயலேயெ
ன்றும் — இவையிற்றைத் தன்செயலாக் கொள்ளாமைதான் =
இப்படி நினைப்பன சொல்வன செய்வனவான விவற்றை யெப்
பொழுதுந் தன்னுடைய செயலாகக் கொள்ளாமல் சகலமுங் க
ர்த்தாவின் செயலேயென்று யாவர் சிலர் தானறநின்றார்கள்
ஆவர்க ளந்தப்பொருள் தானாய் விடுவார்கள். (௬௭)

இனிமிந்த வத்தம்சைவ சிந்தாத்தத்தி லொழிந்து வேறொருசமயங்களினு மில்லையென்றருளிச்செய்கிறார்.

இன்றிச் சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுட

னென்றுசொலி மன்றத்து சின்றவரா - ரின்றிங்கே

யங்கமுயிர் பெறவே பாடு மடியவரா

ரெங்குமிலைக் கண்டா யினு.

இ-ள். இன்றிச்சமயத்தி னல்லதுமற் றேழையுடனென்று சொலி மன்றத்து சின்றவரார் = இப்பொழுதிந்தச் சைவசிந்தாந் தத்திலொழிந்து இப்படிக்கொத்த பரமஞானத்தையு முருளிச் செய்த ஞானசத்தியுடனே கத்தா திருவர்பலத்திலே யெழுந்த ருளினின்று ஆனந்த திருத்தஞ்செய்தருளித் தன்னுடைய மெய்ய டியார்த்து எடுத்தருளிய ஸ்ரீபாதமே யிரண்டையென்று காட்டிய கையுடனே மோனத்தாலேமொழிந்து திருக்கண்சாத்தியருளி பெல்லாருங் காணவேதின்னார் டேறொரு சமயங்களினுண்டோ, —இன்றிங்கே யங்கமுயிர் பெறவே பாடுமடியவரார் = இன்றித்த லோகத்திலே ஞானமுதமாயே திருமுலைப்பாலை யழுதுசெய்து இத்தப்பெருமையாலே நெடுநாளாக வஸ்தியாகக்கிடந்து முன்பு போலே பிராணன் பெற்றப் பிண்ணியுமாயுள்ள வயதுஞ்சென்று எழுந்திருக்கும்படி திருவாய்மலர்த்தருளி இதனைப் பரசமயிகள் தங்களுஞ்ஞானத்தாலே சித்தஞ்காட்டினு ரொன்மைல் (சித்தர் சித்தஞ்காட்டினு மீண்டு மப்பொழுதே பொய்யாய் விடுமானக யால் இப்படியன்றியே) யித்தப்பென்பின்னை நெடுங்காலமிருந்து முன்னே பிதாவானவன் ஞானனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தவேண் றபடியாலும் அவரிதற்குப் பொருந்தாதபடியாலும் இவர்களும் வேறொன்றற்கும் பொருந்தாமல் தவத்திலேகின்று பின்பெல் லாருங்காணவே திருப்பெருமணத்திலே கூடப்புருந்திட இப்ப டிநிறுத்தின வித்தச்சமயத்திலு சம்பந்தப்பெருமா னாயுரொழி

ந்து வேறுமொரு சமயங்களிலுண்டோ,— எங்குமில்க் கண்டா யிது = இந்தமுறைமைகளிந்தச் சமயத்திலொழிந்து மாணவக ணே? வேறொரு சமயங்களினு மில்லையாண்,

இனியிந்தச் சைவசித்தாந்தத்தி லுறுதிப்பாட்டிலே நின்ற சிவஞானிகள் பெருமையை யருளிச்செய்கிறார்.

விரிந்துங் குவிந்தும் விழுங்குவர்கண் மீண்டும்
தெரிந்துங் தெரியாது நிற்பர் - தெரிந்துங்
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபா லென்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

இ-ள், விரிந்துங் குவிந்தும் விழுங்குவர்கள் = இந்தச் சிவ ஞாபக தன்னிடத்தி னிற்கிறுப்போல பெய்விடத்து நிற்கிற மு றைமையைக்கண்டு பேரின்பத்தை பெய்தியு மிதிலுறுதலாலே தன்னையும் பிரபஞ்சத்தையு மந்தப்பொருள் தன்னையும்றந்து சுபாவத்திலேயழுத்தி யதுபவித்துஞ்செய்யாநிற்பர்கள்,—மீண்டும் தெரிந்துங் தெரியாதுநிற்பர் = இந்த முறைமைகளிலே யதுபவி யாநிற்கச்செய்தேயும் பிராரத்தத்தாலே பிரபஞ்சம் தோன்றின லுஞ் சொருபத்தி லேக்கையத்தாலே பிரபஞ்சநியமியாமலந்த வுண் மையைக்கண்டு நில்லாநிற்பர்கள்,—தெரிந்துங் தெரியாது நிற்கி ன்ற சேயிழைபா லென்றும் பிரியாதுநின்றவனைப்பெற்று=அநா தியே சர்வத்தையுமறிந்து மறிவித்து நடத்தாநிற்கச் செய்தேயுந் தானொரு விகாரங்களினும் படாமல் நிற்கிற ஞானசத்தியுடனே பெக்காலமும்விட்டு நீங்காத சிவனைத் தங்களிடத்திலுறுதியா கப்பெற்ற சிவஞானிகள், இதுசிவஞானிகளுக் கொடுக்கத்திலும் விரிவிலும் திருவிலு மிந்தவுண்மையே யொழியப் பிரபஞ்சவாத னை கூடாதென்றறிவித்தது. (கக)

இன்னமுமொரு திருவெண்பாவாலே யிதனை விளங்கவரு வரிச்செய்கிறார்,

ஆதனமு மாதனியு மாய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனைக் கொண்டே தெளிவுற்றுச்-சேதனைக்
சேதனனி லேசெலுத்திச் சிற்பரத்த ராயிருப்ப
ரேதமறக் கண்டவர்க ளின்னு.

இ - ள். ஆதன—இன்று = ஆன்மாக்களுக் கிருப்பிடமான
தத்துவங்களைப் பிவையிடமாக நிற்கிற ஆன்மாக்களையு மநாதி
யே பொருந்தி யவையவரா யல்லவுமாய்நிற்கிற சைதன்னிய
சொருபளுன சிவனை யவன்காருண்ணியத்தினாலே ஞானமேதிரு
மேனியாகக் கொண்டெழுந்தருளி வந்த டாசாரியனைக்கொண்
டே தெளிந்து தானு மந்தச் சைதன்னிய சொருபனும் . நிற்கிற
தன்னையு மந்தச் சைதன்னியமானது கரையும்படியந்தச் சிவன்
கையிலேகொடுத்து ஞானத்துக்கு மேலாகிய வந்தச்சிவமாகியே
யிராநிற்பார்கள் திரோநாயிநீங்கத் தரிசித்த கலியாணர்கள். ()

இப்படி நிற்கத்தக்க சிவஞானிகளிடத்திலுண்டான விசே
ஷங்க ளருளிச்செய்கிறார்.

தாமடங்க விர்தத் தலமடங்குத் தாபதர்க
டாமுணரி விர்தத் தலமுணருத் - தாமுணரியிற்
பூமடந்தை தந்நான் புழும்மடந்தை போயகளு
தாமடந்தை நில்லா ணயந்து.

இ-ள். தாமடங்க விர்தத்தலமடங்குத் தாபதர்கடாமுணரி
விர்தத் தலமுணரும் = இப்படி ஞானத்திலேறின்று சாதித்தவர்
களந்தச் சிவனைப்பெற்று சிவனிடத்திலே யொடுக்கவே ஞான
மு மொக்கவொடுங்காநிற்கும்,—இப்படிக்கொந்த சிவஞானிக
ள் பிராகத்தத்தாலே நிலைகிரிந்தாலு முன்பொடுக்கின ஞானமு
மொக்கவுணர்ந்து முன்பு மாயை சிவத்தாற்போல விப்பொழு

து மித்தஞானமே யினனுக்குத் தனுகாரண புவனபோசமுமாய்
 நிற்கும், — தாமுனியிற் பூமடந்தைதங்கான் புகழ் மடந்தைபோ
 யவனு நாமடந்தைநில்லா னயத்து = இப்படிப்பட்ட சிவஞா
 னிகளுக்குக் கோபப்பிரியங்க ளில்லையாயினு மிகுத்த பாவிக
 னால் அவர்கள் திரிவுகள் கரிசினகாலத்து அந்தப் பாவிகளுக்கு
 ண்டான ஐஸ்வரியமும்போ யவர்கள் கீர்த்தியும் விட்டுப்போ
 யவர்கள் வாக்குகளுந் தம்பியானிற்கும். சிவனைக்கூடி நின்ற
 சிவஞானிகளுக்கும் பிராரத்தத்தாலே நிலைநின்றாலும் விசுவங்
 கூடாமல் ஞானங்கூடின காரணமேதென்னில் ? ஞானத்திலே
 நின்றவன் விழுந்தா லதற்குக்கீழான பிரபஞ்சத்திலே விழாநிற்
 பன், ஞேயத்திலேயழுத்தினவனுக்கு நிலைநின்றா லதற்குக்கீ
 ழான ஞானத்திலேவிழுபன், இதனையொழித்து விசுவங்கூடா
 தெனவறிக. (௬௮)

இப்படிச் சிவனைப்பெற்றவர்கள் முத்தராய் விதிவதொழி
 ந்த ஒன்றையாக்குத லழிக்குதல் செய்கிறவிது ஈஸ்வரன்நிருத்
 தியமாயிருக்க விவர்களுந்ருண்டா படி யெப்படியென்ற மாணு
 க்களைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

துரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்
 பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - துரியத்தைச்
 சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யுந் தன்மைகளு
 மாக்கியிடு மன்பர்க் கவன்.

இ - ன். துரியங்கடந்த சுடர்த்தோகையுடனென்றும் பிரி
 யாதே நிற்கின்ற பெம்மான் = ஆன்மபோதத்தா லறிதற்கரிய
 ஞானசத்தியுடனே யெக்காலமும் விட்டு நீங்காமல்நிற்கிற பா
 மேஸ்வரானவன். — துரியத்தைச் சாக்கிரத்தே செய்தருளித்
 தான்செய்யுந் தன்மைகளுமாக்கியிடு மன்பர்க்கவன் = தன்னு
 ணையவனவிலே மிகுத்த வன்பைவைத்த வான்மாக்களை யான்ம

போதங்கட்டாமல் விழிப்பித்த ஞானசத்தியிலேகூட்டித் தன்னு
லேசெய்யப்பட்ட வறுக்கிரகிக்கிரகங்களையு மவர்களைக்கொண்டு
தான் கூடிநின்று செய்வித்து அவர்கள் செய்தார்களாம்படியே
நிறுத்தாநிற்பார்கள். (கக)

இப்படிப்பட்ட சிவஞானிக ளருளாலே செய்த சாமர்த்தி
யங்களை நாலுசெய்யுளாலே யருளிச்சொய்கிறார்.

ஒடஞ் சிவிகை யுலவாக் கீழிபடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைசெய்த - லேடெதிர்வெப்
பென்புக் குயிர்கொடுத்த லீங்கிவைதா னோங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல்.

கொல்கரிபி னீற்றறையி னஞ்சிற் கொலைதவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடனீந்த - னல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாச நிறப்பித்த
நிருவாழ் ராளி செயல்.

மோக மறுத்திடின முத்தி கொடுப்பதென
வாகமங்கள் சொன்ன வவர்தம்மைத் - தோகையர்பாற்
றுதாகப் போகவிடும் வன்றொண்டன் ரெண்டுகளை
யேதாசுக் சொல்வே னியான்.

பாய்பரியொன் றத்தப் பரமானந் தப்பரனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறிபா வாயுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத ஔராளுந் தேன்.

இ - ள். இப்படி நாயன்மார்க்கெய்த் செயற்பாடுகளையு மந்
தூயாக, (எது)

இப்படிப்பட்ட சிவயோகமே முத்தியைத் தருவதென்றும்
நின்றபோகங்களெல்லாம் சநாததை விளக்குமென்று மருளிச்
செய்கிறார்.

‘அம்மையிலு மிம்மையிலு மச்சந் தவிர்த்தடியா
ரெம்மையுமா பெங்கு மியங்குதலான் - மெம்மைச்
சிவயோக மேயோக மல்லாத யோக
மவயோக மென்றே யறி.

இ - ன் அம்மை—யறி=தம்பிரானார் திருவடியைப்பெற்ற
சிவயோகிகள் பதமுத்திகளாலுண்டான பயங்கலையும் பிராரத்
தத்தாலே யித்தலோகத்திலுண்டான பயங்கலையுஞ் சொருபத்தி
னைக்கிபத்தாலேகெடுத்து அத்தச் சொருபத்துக்குள்ளாவும்
விபாத்தர பொருசங்கற்ப விகற்பமின்றியே பெவ்விடத்துந்
தங்கள் சுவைச்சையிலே திரிகையால் மாணவகளை ? இப்படிச்
சற்காரியமான சிவயோகமே சிவனைபுள்ளபடியறிந்து கூடின
யோகமாவது. மற்றுமுள்ள யோகமெல்லாங் சிவனைபுள்ளபடி
யறியாத யோகமாகையா லவைவெல்லாங் சநாததையுண்டாக்
குமென்றே யறிவாயாக. (எசு)

ஆன்மாக்க ளெல்லார்க்குங் கர்த்தா வொருவனுயிருக்கச்
சிலரைப் பதமுத்திகளிலே வைத்துத் திலரைத் திருவடியிலே
சேர்த்துக்கொண்டுத் திலரை விஸ்வத்திலேநிறுத்தியுஞ் செய்
தாற் பகைவாதிபாகானோ வவனுடையகிருபைக்குப் போதுமோ
வென்ற மாணுக்களை ரோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

மன்னரு ளெவ்வண்ண மா னுடர்பான் மாணவக
வன்ன வகைய தானருளு - மென்னி
லடியவரே பெய்லாரு மாங்கவர்தா மொப்பி
லடியவரே பெல்லா மறி.

இ - ன். மண்—புறி = மானாவதனே ? இராஜாவான வன் தன்னுடைய வாக்கினையினாலே தனக்கு நடக்கு மந்தராக் கிபங்களில் பிராணிகளெல்லாரையு மிரஷித்தகேஹமெங்கிற கருந்தெப்பொழுது முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் புத்திமான்க ளுமாய்ச் சாந்தருமாய்த் தன்னுடையவனவிலே மிருத்தகிளேகங் களை யுடையவருமா யிருக்கக்கவர்களைத் தானாகப் பார்த்துத் தன்னுடைய வளவிலே சிகேகமின் றியே காரியத்தைப்பெற்ற வாத்தினக்குப் பயந்திருக்கத்தக்கவர்களை யொர் வெரு முகங் காரிலேவைத்தும், குணஜீவரா யிருக்கத்தக்கவர்களை யவர் களுக்குத்தக்க தண்டங்களிலே தண்டித்து அவர்கள் குண வான்களாகும்படிசெய்கிற வினையெல்லாங் கிருபையேயானுந் போலப், பரமேஸ்வரருடைய கிருவுளமெல்லா ரளவிலுமொத்த வன்பாயிருப்பினு மலபாகமுண்டாமளவும் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுனைபோகங்களையும் கன்மபலங்கொழிந்தபடிச் சுக துக்க வேதனைகளிலேவைத்துச் சிலளைச் சத்திரிபாதத்துக் குறைதலைக்கீடாகப் பதமுத்திகளிலேவைத்து, மிருத்த சத்தி ரிபாத முடையவர்களைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொண்டு முறைமையிலே சேர்த்தருளாநிற்பனென்று சொல்லுகையா லெ ல்லாரும்வருக்கடி.மையா யிருக்கச்செய்தேயுந் திருவடியைப் பெற்றவடியா ரொப்பில்லாத வடியாராகையால் சீயுமிவையெல் லாவற்றையும்விட்டு திருவடியிலே பொருந்தியிருக்கிற சிவ யோகமே சநந்ததை யறுக்கிறயோகமென்று மிதிலே நிலைநின் றதுபலிப்பாயாக, (எரு)

இப்படி யொப்பில்லாத வடியார்க்குந் தேகமுன்னளவும் பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டிகையில் பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமியமேறும் புசித்தபடி யெண்ணென்ற மாணுக்களை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் நின்படங்
மடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கிற் - றொடங்கி
முனைப்பதுமொன் நிலை முடிவதுமொன் நிலை
யினைப்பதுமொன் நிலை யிவர்.

இ - ன். உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் நின்படங்
கத்தம் பேரின்பத் தாக்கில் = பிராரத்தநாசம் பிறக்குமளவு
முடம்பிருக்கத்தக்க சிவயோகிகள் தாம் சிற்றின்பத்தைப் பொ
ருத்தினார்களாயினு மந்தச் சிற்றின்பமானது நிலையில் வேறு
பாடும் பாவணியில் வேறுபாடு மொழியப் பேரின்பத்திலே வேறு
பாடில்லையாகையா விவர்களுக்கித்த விரண்டிவேறுபாடுமின்றிச்
சொருபத்திலே நிலைத்திருந்தாலும் ஞானத்திலொழிந்து மலமா
யாதி கன்மங்களிற்படார்கள். ஆதலாலே கூடின சிற்றின்பங்
களெல்லாம் ஞானத்திலையாலே மீண்டு மந்தப்பேரின்பத்
திலே யாக்கிக்கொள்ளாநிற்பார்கள். இப்படிச் செய்யி விவர்
களுக்கு — தொடங்கி முனைப்பது மொன்றிலை முடிவது
மொன்றிலை யினைப்பது மொன்றிலை யிவர் = பிராரத்தம்
புசிச்ச்செய்தேயு மறுமைக்கு வித்தான வாகாமியமங்குரிப்பது
மொன்றிலை பிராரத்தநாசம் பிறந்து தேகமானது நழுவுங்
காலத்து இவ்வுடம்புடன்கூடி மரிப்பதுமில்லை ; ஆகையா
விவர்களுரு கன்மங்களாலு மொருசற்றுஞ் சலியார்கள். (2)

ஞானத்தாலே சொருபத்தைக் கூடவேணுமாகி லந்த ஞா
னந்தானே யமைபாரதோ சொருபமென்று ஒருபொருள்கூட
வேணுமோவென்ற மாணாக்கினேநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியுட

னோரின்பத் துள்ளானே புள்ளபடி - பேரின்பங்

கண்டவரே கண்டார் கடலுயிர்த்த வின்னமுத

முண்டவரே புண்டார் சுவை.

இ - ன். பேரின்பமான பிரமச்சூத்தியுட னோரின்பத் துள்ளானையுள்ளபடி பேரின்பங்கண்டவரே கண்டார் = அள விடப்படாத பரமானந்தமான பிரமசத்தியுடனே யிடைவிடாத சுகரூபனாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை முனறமையிலேகூடியவர்தப் பரமானந்தமே யதூபவித்திற் சிவயோகிகளே சிவனை யுள்ளபடி யறிவார்கள்,—கடலுயிர்த்த வின்னமுதமுண்டவரே யுண்டார் சுவை = சடலிற்பிறந்த வினியாயுதத்தைப் புசிந்து அதிலு ண்டான விரதத்தி லுருத்தினவர்களே யமுதத்தைப் புசித்தவர்க ளு மிதிப்பிரயோசனமான நித்தியத்தூய்ம் பெற்றவர்களுமல் லது, அந்த யமுதத்தைத் தரிசித்தமாதிரத்தி லதினுடைய விரதமுத்தெரியாது பேதுங்கூடாது. அதுபோல், மலயுயாதி கன்மங்களை நீங்கி ஞானத்தைத் தரிசித்தாலுஞ் சிவனைக்கூடிப் பரமானந்தத்தை யதூபவித்தாலொழிந்து ஞானமறிந்த மாத்திர த்தில் சாயுச்சியங்கூடாது. (எள)

இப்படிச் சுகரூபமாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன் நானுவிதமா யிருக்கிற பிரபஞ்சத்துக்குக் கத்தாயாகி லவனும் விகாரியாகா னே வென்றமரணங்களைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

நங்கையினு னுமனைத்துஞ் செய்தாற்போ னுடனேத்து நங்கையினுற் செய்தனிக்கு நாயகனு - நங்கையினு நம்பியாய்த் தானடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகா னெம்பெருமா னுர்த மியல்பு.

இ - ன். நங்கை—இயல்பு = நம்முடைய நினைவின்வசத் திலேநின்று கைகள் முதலான வங்கங் களெல்லாந் தொழில்களை யுஞ் செய்துமுடியாநிற்க வந்தச் செயற்பாடுகளெல்லா நம் முடையமேலே யேறுமாப்போலச் சுகரூபியாயிருக்கிற சிவன் சாஸிமாத்திரமாயிருக்கத் தன்னுடைய சத்தியாலே பிரபஞ்ச நடத்தாநிற்க விந்தச்சத்தியினு நிர்விகாரமாயிருக்கிற சிவன்

தானென்றைச் செய்யாதிருக்கச் செய்தேயு மின்றச் சத்திக்குப் பிராணனுமாய் நாயகனுமானையாலே யிந்தச்சிவனைப் கர்த்தா வாகச் சொல்லப்படுதலால் மானாவகனே? இவ்வளவேகாணெம் முடைய கத்தாவுக்குச் செயலாயுள்ளது. (எஅ)

இப்படி வெருவிதமான சத்தியிலே நிர்விகாரமான சிவன் பொருத்திநின்றபடி பெப்படிபென்ற மாணக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்தோர்.

பொன்னிறங் கட்டியினும் பூணினு நின்றற்றோ
லந்திற மண்ணு மம்பிகையுஞ் - செந்நிறத்த
னெச்சிறத்த னாயிருப்ப னெங்கள் சிவபதியு
மந்திறத்த னாயிருப்ப னாங்கு.

இ - ள். பொன் - ஆங்கு = பொன்னுக்கு நிறமானமாற்றா னது கட்டியானபோது மாபரணங்ளானபோது மாற்றுக்கு வேறுபாடில்லாதாற்போலச் சுகருபனு சிவனும் ஞானசொரு பியுடைய சத்தியுமிந்த முறைமையேயாதலால் பிரபஞ்சரிமித்த மாகச் சத்தியானது யாதொருருபமா யிருத்தது தம்முடைய கத்தாவாகிய சிவனு மந்தவிடங்கள்தோறு மந்தந்த முறைமைக் காயே யிராநிற்பன், (எக)

இன்னமுஞ் சிவனுடைய நிலைமையை விளங்க வருளிச் செய்கிறார்.

தாரத்தோ டொன்றாவர் தாரத்தோர் கூருவர்
தாரத்தோ டெங்குந் திலேறிப்பர் - தாரத்தி
னாதந்தத் தேயிருப்பர் நன்றானத் தேயிருப்பர்
வேதாந்தத் து. 1 ப்பர் வேறு.

இ - ள். தாரத்தோ டொன்றாவர் = சிருட்டிகாலத்திலே யான்மாக்கள் குக்குமதேகத்துடனே யிச்சா ஞானக்கிரியை சீவிகைப்பொருட்டாகச் சிவனும் தம்முடைய சத்தியைத்

தோற்றுவித்துத் தாமு மந்தச்சத்தியுடனேகூடி யிச்சாநானக்
கிரிபாசொருபமாவர்—தாரத்தோர் கூறவர் = அவர்களுக்குத்
தூலதேகமாய் வகுப்புண்ணவேண்டித் தாமுஞ் சத்தியுமாக
அர்த்த நாரீச்சுரமான விக்किரகமாகாநிற்பர்,—தாரத்தோடெங்
குந் தலைநிற்பர் — அந்த வான்மாக்களுக்கு மலபாக முண்டா
கைப்பொருட்டு அவர்கள் கன்மங்களிலே உருபவிக்கவும் ஆர்ஜி
ஜிக்கவும்வேண்டி சத்தியுருவமான பிரமவிஷ்ணு உருத்திரர்
மஜேறஸ்வரர் சதாசிவரென்று சொல்லப்பட்ட விக்किரகங்க
ளுடனே யந்தரமூர்த்தியான பிரணவசொருபமாய் ஆன்மக்க
ளிடங்களிலே மாயாதத்துவங்களுடனேகூடி நடத்தாநிற்பர்,—
தாரத்தினுதாந்தத்தேயிருப்பர் = மீண்டு மான்மாக்களையும் சத்து
வங்களையும் பிரிக்கவேண்டி மஹாமாயாசத்தியான நாதாந்த
மான நிருவிசாரத்திலேயிராநிற்பர்,—நாற்றானத்தேயிருப்பர் =
இவையொன்றையுமுறியாம லுபாதானங்களிலே மறைப்பட
வேண்டி நாலாந்தானமான திரோதானசத்தியிலேயிராநிற்பர்,—
வேதாந்தத்தேயிருப்பர் = இவற்றுக்கு அதுக்கிரகமே செய்ய
வேண்டி வேதத்திலே முடிந்தபொருளான பராசத்தியிலே யிரா
நிற்பர்,—வேறு = இப்படி யெல்லாமாய் நிற்கச்செய்தேயு
மிவற்றுக்குத் தான்வேறுமாய் தன்னுடைய சுபாவமான சொரு
பமா யிராநிற்பர். (ஆறு)

இப்படி பரமேஸ்வர னெல்லாமாயல்லவாமாய் நிற்கிற
முறைமையைப் பேதமென்னவோ வபேதமென்னவோ பேதா
பேதமென்னவோ வென்ற மாணுக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்
கிறார்.

ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்களொன்றாக
நின்றுரைத்து விச்சயிக்க மாட்டாவா - வின்றுரைக்க
வென்னு வியன்றிடுமோ வென்போல்வா ரேதேனுஞ்
— சொன்னுற்று நேனுமோ சொல்.

இ - ள். ஒன்று—சொல் = வெருவிதமாயுள்ள சாத்திரங்
 னெல்லாமொரு சற்றுத்தரித்துநின் றவனுடைய வுண்மையை
 யறுதியிட்டுச் சொல்லமாட்டா, இப்படிப்பட்ட தொன்றை
 யிப்பொழுது தறுதியிட்டுச்சொல்ல வென்றால் முடியுமோ, வெண்
 னையொப்பார் சிலர் சொன்னாலும் விசுவசத்தினுள்ளார்கள் கேறிடு
 மோசொல்லாய். இன்னமுமிவனுக் கித்தமுறைமை விளங்
 கிறநிலையென்று மொந்து இப்படி வருளிச்செய்ததெனக்
 கொள்க. (அக)

இதனை யின்ன மிவனறியும்படி வருளிச்செய்கிறார்.
 யாதேனுங் காரணத்தா லெவ்வுலகி லெத்தியழு
 மாதேயும் பாக னிலச்சினையே - யாதலினுற்
 பேதமே செய்வா யபேதமே செய்திவாய்
 பேதாபே தஞ்செய்வாய் பின்.

இ - ள். யாதேனும்—பின் = யாதொருக்காரணத்தினாலுந்
 சர்வலோகங்க ளெல்லாப்பொருளுக்களுந் சத்தியைப்பொருந்
 தின சிவனுடைய வடயாளமேயாகையால் நியமித்தனைப் பேத
 மென்பாய் அபேதமென்பாய் பேதாபேதமென்பா யிவற்றிற்
 பொருத்தினதொன்றைச் சொல்வாயாக. பின்னென்றது ஞா
 தாங்களுக்கு இந்த மூன்று காரியமும் கருத்தல்லவென்றது,
 அடையாளமென்றது சர்வமுஞ் சைதன்னியமாக நின்றவர்கட்
 கன்றி நின்றிருக்கையாலெனவறிக, (அஉ)

இத்தமுறைமையைத்தந்திலமுது தினவனுக்கொழிந்த கேட்
 டவனுக்கு விளங்காதென்று இன்னமுமிதனை விளங்க வருளிச்
 செய்கிறார்.

நின்றபடி நின்றவர்கட் கன்றி நிறந்தெரியா
 மன்றினுணின் ருடன் மகிழ்த்தானுந் - சென்றுடனே
 யெண்ணுறுமைம் பூகமுத லெட்டுருவாய் நின்றனும் —
 பெண்ணுறவின் ருமே பிரான்.

இ - ள். நின்ற—பிரான்=ந் சொல்லுகிறபேதமும் அபேதமும் பேதாபேதமுமன்று சங்கரகாலத்திலே சத்தியமமொடுக்கிக்கொண்டு சங்கரதாண்டவஞ் செய்ததருவரின தம்பிரானே இருந்திகாலத்திலே தோற்றுவிக்கத்தக்க பொருள்களுடனே பொருத்திய பஞ்சபூதங்களுஞ் சந்திராதித்தரு மான்மாக்களுமாய் நின்றானும், திகிக்காலத்திலே மடியார்பிறவித்தயரங் கெடத்திருவமபலத்தி லாந்தநிருத்தத்தை விரும்பினனுமாகையாலாகியே தன்னுடைய சொருபத்தோன்றாமலான்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல வான்மபோதத்தோன்றாதபடிச் சிவனுடையே நின்றவர்களுக்கொழிந்து சிவனுடைய ஷண்மைநெரியாத.)

இனிச்சொருபத்திலே சொருதன்மையாய் நின்றமுறைமையுள்ளிச்செய்தொரு.

சிவமே சிவமாக யானினைந்தார் போலச்
சிவமாகி யேயிருப்ப தன்றிச் - சிவமென்
றுணர்வாரு மங்கே யுணர்வழியச்சென்று
புணர்வாரு முண்டோ புவி.

இ - ள். சிவமேசிவமாக யானினைந்தாற்போலச் சிவமாகியே யிருப்பதன்றி = பேதமுமபேதமும் பேதாபேதமுமறபக்ருவத் திற்பிறக்கென ~~பேதமுமபேதமும் பேதாபேதமுமறபக்ருவத் திற்பிறக்கென~~ விதற்பமுங்கடாமல் நானதுபவித்தபடியே யுன்னையும் நிறுத்த நினைந்தாற்போல மாணவகனே நீயுமொருவிகற்பங்கள் கடாமலத்தச்சொருபமே சொருபமாகவிருப்பதொழிந்து, —சிவமென்றுணர்வாருமங்கே யுணர்வழியச்சென்று யுணர்வாருமுண்டோ புவி = தானுத்தனியே யொருமுதலென்றும் சிவனுத் தனித் சொருமுதலென்றுத் தன்னுடையபோதத்தாலே யிந்தச்சிவனை யறியவிசாரிப்பாரு மவ்விடத்தேதான்கெட்டுச் சிவத்துடனே பொருத்த விசாரிப்பாருமுண்டோ வுலகங்களில். (அச)

இன்ன மிதனை விளங்க வருளிச்செய்கிறார்.

அதுவிது வென்று மவனானே யென்று
மதுகீயே யாகின்ற யென்று - மதுவானே
னென்றுத் தமையுணர்ந்தா ரெல்லாமி றண்டாக
வொன்றாகச் சொல்வரோ வுற்று.

இ - ள். அது—உற்று = ஆன்மாவுஞ்சொழு மெப்பொழுது
மி. றண்டாயிருக்குமென்றும், சிவமென்றொருமுதலில்லை யான்
மாதானே சிவமென்றும், சிவ கீயென்றும் வேழில்லை யுள்
னுடைய வுபாதிக்கள் நீங்கினபொழுதே நீதானே சிவமாகின
யென்றும் நான் சிவனுடனேகூடிச் சிவனாய் விட்டேனென்
றும் தம்மையுள்ளபடி யறிந்திருக்கிற சிவபோகிக ளிப்படியே
பேதமாகவும் அபேதமாகவும் பேதாபேதமாகவும் சொல்லுவார்
களோ மாணவகனே. (அதி)

இனி சர்த்தாவெல்லாமாய்நிற்கிற கபாவத்தை விளங்க
வருளிச்செய்கிறார்.

ஈராகி யங்கே முதலொன்ற ஸீங்கிரண்டாய்
மாறாத வெண்வகையாய் மற்றிவற்றின் - வேரு
யுடன யிருக்கு முருவுடைமை யென்றுங்
கடன யிருக்கின்றன காண்.

இ - ள். ஈராகியங்கே முதலொன்றாய் = சர்வமுமுடிந்த
விடத்துச் சிவமொன்றமேயாய்,—ஈங்கிரண்டாய் = மீண்டுஞ்
சிருஷ்டிகாலத்திலே சத்தியைத்தோற்றுவித்து மந்தச்சத்தியுந்
தாமுமாய்,—மாறாதவெண்வகையாய் = சர்வத்தை யு மந்தச்
சத்தியிடமாய்நின்றந் தோற்றுவித்து அந்தச்சத்தியு மிவையுங்
கூடிநின்று நடக்கும்படி யொழிவற்ற வட்டமூர்த்தியுமாய்,
மற்றிவற்றின்வேராய் = இப்படி யிவற்றிற்பொருத்தி நிற்குந்

செய்தது மிகுந்திருந்த தான்வேதமாய்.—உடனாயிருக்க முரு
வுடைமை = இப்படி வேராய்நிற்கச்செய்தேயு மொருமுதல்
போல விவாதானையாய் நிற்கிறவுண்மை.—என்றுங் கடனா
யிருக்கின்றனகாண் = மாணவகளை ? எப்பொழுது மட
னுடையன யிருக்கின்றனகாண். 'இது பேதமென்பார்க்கு
மபேதமென்பார்க்கும் பேதாபேதமென்பார்க்கு மிவையொன்று
மல்லவென்பார்க்கும் பொருத்திநிற்ப நென்னுமுறைமை யறி
வித்தது. (௨௭)

சிவனுக்குச் சர்வமுன் திருமெனியாகி லுடலுறவுதெல்லா
முயிருளுதோவென்ற மாணுக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

உன்னுதரத் தேகிடந்த கீட முறுவதெல்லா
முன்னுடைய தென்னாகி யுற்றனையோ - மன்னுயிர்க
ளவ்வகையே காணிங் சழிவதுவு மாவதுவுஞ்
செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்.

இ - ள், உன்—பால்=மாணவகளை ? உன்னுடையவுதரத்
திலே நானாவிதமாய்கிடக்கிற ஜந்துக்கள் வினைக்கிடாக அவை
படுகிற சுகதுக்கவேதனைகளெல்லா முனைக்குள்ளவினைபோல நீ
கூடியின் துறப்பலிந்ததனாகவே. யயமொரு மட - - - - -
நிற்கச்செய்தேயு மவையொன்றுடனும் பற்றறநின்று பிரகாசிக்
கிற சிவனிடத்திலே யவனருளாலே நிலைபெற்றுநிற்கிற வான்
மாக்க ளாகையுமழிகையுமாய் வருகிறவுண்மை யந்தமுறைமை
போலக்காண், இது சுகதுக்கவேதனைக ளான்மாவுக்கொழிந்து
சிவனுக்கில்லையென்னுமுறைமை யறிவித்தது. (௨௭)

சிவன் சுகதுக்கவேதனைகள்கூடாமல் நிற்கச்செய்தே
சர்வமுன்னாக நிற்கிறசாமர்த்திய மருளிச்செய்கிறார்.

திருக்களிற்றுப்பொருள்

மலனே மலனே முதலாகி இவ்
மலனே மறிவாட்டின் முனு - மலனேகா
இவ் முனிப் பெண்ணு மலையாகி மீளமுனுங்
காணுமை சிவமுனுங் காண்கி.

திரு. ப. ப. பொருள்—கண்டி = மலையாகனே மிகுவி
முதல் மலையாகித்துவங்கள் மேட்டிப் பட்டி மந்தத் தத்து
மந்தரத்தித் தத்துவமுன்னு மந்தப்பரமேச்சரனே, யித்தத்
தத்துவங்களைப்பொருத்தி மலையாகி கர்மபலத்தையித்
தும்படி மந்தமர்மத்தித் துன்மாவயிற்முனு மந்தப்
பரமேச்சரனே, தே துன்பட்டி புகளியங்க ளான்மயக்கள்
செய்த வினைக்கடாச பெண்ணுளவியென்று வகுப்பணி
வகுப்பிப்படிவற்றை வகுப்பிப்படி கிச்சுருப் ப்ரு வகுப்பாய்
பிச்சுரு மந்தப் பரமேச் சரனே, இவற்றை யிப்படி மந்தகடி
யிலை தாழ்ந்து நடத்திச்செய்தி யிச்சுரு மந்தமக
னேமந்துமயிப்படி மந்திராயிற் தொழுவ மந்தி முனு
மந்தப் பரமேச்சரன்.

இப்படிப்பட்ட பாட்டு மலையாகித்திருந்தியாலே காண்
பொருள்முனை மெய்திப் பித்தியாலேகேட்ட மாணுக்கனை
கேக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

~~வந்திப்பா னுன்னனைக் கண்டேனோ - வெனரு~~
~~லாமாமை யின்றவாய்க் பந்தையார் காண்பார்~~
பெருமையைச் சூழப் பிழைத்து.

திரு. ப. ப. இன்ற—பிழைத்து=இப்பொழுது நீ யெனனைக்
கண்டி மிகவெயல்வா மறியச்செய்தோடு மென்னுடைமசொரு
பத்தை யுன்னுடைய மாங்கிஷ திருந்தியாலேகண்டாயோ வல்
வது மிவற்றையெல்லா வறித்தறிவிக்கிற நார்தா னுன்னுடைய

சொருபத்தை மீத்தத் திருத்தியாலே சண்டேடுமென்று வாய்ந்தெரிமாத மாயையைப் பெற்ற சதகையைப் பாதிக்கிய யுடையபாசைமேற்றனை மாங்கிஷத்திடுதி உயாலே சூனாவல்லார் யாவர், வீடப்படாத மாயையாலே மறைக்கத்தக்க மறைப்பை மெல்லாந்தப்பி இத்தத் திருடிக்கோசாமாகக்கண்டு வழி பட்டி வீர்பெறுகைக்கு நம்மைப் பாலெழுந்தருளி உத்தலுக்கொ கித்த வாசாரியமூர்த்தியையொழிந்து மேடுருடுதெய்வமில்லை மென்றறிவித்தது. (௨௧)

இப்படி கடல்கித்த ஞானகுருவின் பெருமையை உருளிச் செய்கிறார்.

கடலிலத்தே யாதெற்குக் கைவந்து நின்றங்
கடலளக்க வாராதாற் போலப் - படியி
லருந்திச் செய்த வன்பரைவர் தாண்டதுவு மெல்லா
கருத்துக்குச் சேயனாப்க் காண்.

இ - ள். கடலிலை—காண் = மாணவகனே ? கடலின்கண் ணெய்தி கிளாகளையிலத்து நின்றாடுதிற்து வல்லசாமர்த்திய வான்களுக்குங் கடலிலுடையவாழுமு மகலமு நீளமுமறிய வாராதபோலச் பூமியின்கண்ணே சரியைசிறியையோகங்களி லே தீரவதுட்டித் + பத்திரமான்களுக்குந் சிவனுடைய ரூப னொருப் சுவாவங்களை யறியவிசாரிக்கி லவர்கள் கருத்துக்கு மெட்டாதாகையாலே நம்மைப்போலச் தம்பிரான் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியவந்து ஞானதிசைக் கிரமங்களினாலே மலங்களைப்போக்கி யவர்களை யடிமைகொண்டது (௨௨)

ஆகையால் நம்முடையபொருட்டாத் திருமேனிகொண் டெழுந்தருளியுண் வாசாரியனே யருளுந் சீவமுமென் றருளிச்செய்குந்,

சிவனெனவே தேறினன்யா நென்றமையா லீன்றுஞ்
சிவனவனரி வத்தபடி செப்பி - லவனிதனி
லுப்பெனவே கூர்மை யுருச் செய்யக் கண்டமையா
லப்படியே கண்டா யவன்.

இ - ன், சிவன்—அடல் = சிவனெனயானுத் தேறினன்
கான் என்று திருவாதவூர் கையனாருளிச்செய்த பிரமாணப்
படி கம்மை யிடைக்கும்காரணத்தா லிப்பொழுதும் பரமேஸ்
வரன் கம்மைப்போ லெழுந்தருளி வந்த முறைமைசொல்லி
லுலகநளி லுடறிதமானகூர்மை யப்பாதவே படிவங்கொண்ட
தெல்லங் காண்கையா லப்படியேகான் மாணவகனே யரு
ளாலே சிவன் திருமேனிகொண்ட முறைமை. (௬௧)

இன்னமு மிடங்கத்தென்திராததுகண்டு ஆசாரிய னான்
மங்கனி லொருவனல்லா னபடியைத் திட்டாத்தபூர்வமாக
உருளிச்செய்தார்.

அவனிவனாப் பின்ற தவனருளா லல்ல
தெவனவனாப் பிற்கின்ற தேழா - யவனிதனிற்
ரேன்றாமாப் புல்லுரி தொல்லுலகி லம்மாமா
யீன்றிடுமோ சொல்லா யிது.

இ - ன், அவன்—யிது = வாக்குமனுகித் கோசரமாயுள்ள
சர்வேஸ்வரன் ஆன்மாக்களைப்போல தேகியாய்த்தோன்றின
விது சகலரிப்பக்குவரான ஆன்மாக்களுக் கவர்களுடைய சத்
திதிபாதத்துக்கீடான சங்காரங்களாலே யவர்களுடைய மலமா
யாதி கன்மங்களைப்போக்கித் தனக்குடைமையான பரமானந்தத்
தையளிக்கைக்குத் தன்னுடையவருளாலே திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளியுந்தொழிந்து எப்படிப்பட்டவ னெப்படியாய்
விர்பானென்றுசொன்னு யறிவில்லாதவனே ; அதென்போல
கென்னில், பூமியின் கண்ணே தோன்றினமுரமானது புயன்

படுங்காலங்களிலே கைம்மாறுகருதாமல் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்குப் பலன்களைக்கொடுத்துச் சந்துஷ்டிபிறப் பியாநிற்கும், இஃ தொழிந்து இந்த மார்தாரகமாய்நிற்கிற புல்லுரிமறத்தின் பலத்தைக்கொடுக்கவற்றோ மாணவகனே சொல்லாய், இதனை=இது திருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்த வாசாரியனைச் சிவன்றானென்றே தெளியவழிவித்தது, (கஉ)

உருவென்ப தொன்றுவேண்டுமோ சிவமொன்றுமேயமை யாதோவென்ற மாணக்கினனோக்கி யந்தச்சிபு மு மருளா லொழிந்த, 'மோகத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதென் றத்தவருளின் பெருமையை மருளிச்செய்தோர்,

முத்தி முதற்கொடிக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்
தத்தி பழுத்த தருளென்னுங் - கத்தியினுன்
மோகக் கொடியறுக்க முத்திப் பழம்பழுக்கு
மேகக் கொடியெழுங்கா ணின்து.

இ - ள், முத்தி — இன்று = முத்தியைப்பெறுவதற்குமுத லான வான்மாவென்ப தொருகொடியிலே யநாதியே மறைக் கத்தக்க வானவமலத்தின்காரியமான வஞ்ஞானமானகொடி வெருவிதமாகப்படர்ந்து, இதனாலே யிதாகிதம்வளைந்து, இது காரணமாக மயக்கத்தைச்செய்கிறமாயையாலே பூதகாரியமான வுடம்பு சநந்தோறும் பலியாநிற்கும், இவை பக்குவப்பட்ட வெல்லைகளிலேயறிந்து தம்பிரானுந் திருமேனிகொண் டெழுந் தருளிவந்து அருளாலேசமைந்த வநேகதாரைப்பட்டவாளானே யிந்தவானவமலமான மூலத்தைவோறுக்க, வப்பொழுதெல்லா மலவ்வளின்முத லடங்கலுஞ்சோர்ந்துபோய் முத்தியானது வெகுபலமாகப் பலியாநிற்கும், இந்தப்பழக்கத்தினுடைய விட சத்தினாலே சிவமென்று மான்மாவென்று மிரண்டல்லாதபடி வப்பொழுதேயொரு நீர்மையானகபாலத்திற் றொழுநிற்கும்;

இனி யிந்தவந்தத்தத் தமக்கருளிச்செய்து தப்மை யிர
புதித்தாசாரியனையும் திக்கைமுதலாக வவனிராவித்த முறை
மைபயமுடின்ற கேழுசெய்யுளாலு மருளிச்செய்தொர்,

அகளந்தி லானந்தத் தானந்தி யாயே
சுகளந்திற் றையலுடன் ரோன்றி - நிகளத்தைப்
போக்குவதுஞ் செய்தான்றன் பொன்னடியென் புன்ற
லேமே. லாக்குவதுஞ் செய்தா னவன்.

இ - ள் அகன—அவன் = அடியேனை யிடேற்றுகைப்
பொருட்டாகச் சுகரீகரமான திருமேனியிலே தன்னுடைய
காருண்னிய சத்தியுடனேதோன்றிக் குற்றமற்ற நிலத்தினுண்
டாயிவ டாந்தத்தி லானந்தியாய்ச் சமைந்தெழுந்தருளியிருந்
தநாதியே பிணித்தலிலங்காகிய மலமாயா திகன்மங்களை யகேச
சங்காரங்களுலே போய்கி யிடுவதுஞ்செய்து, தன்னுடைய
பொலியினையுடைத்தாயிவ திருமடியை மெல்லுடைய பொல்
வந்தலையிலே டைப்பதுஞ்செய்தான். இது திக்கைமுறைமை
யுடையது. (கசு)

குற்றமறுத் தென்னையாட் கொண்டருளித் தொலை
னுற்ற தியானத் துடனுறைவர் - முற்றவரின் டுனே
மாட்சியுமாய்ப்பிற்பரியான்மற்றொன்றைக்கண்டிடினக்
காட்சியுமாப் பிற்பார் கலந்து.

இ - ள். குற்ற - கலந்து = இப்படித் தம்முடைய வருளா
யென்னுடைய மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கியெயென்னு
டைய நத்தரத்தையும் தடிமைகொண்டனைக் கநாதியே
பிராணனாய்ப்பிற தம்முடைய திருமடிநூலத்தைதையும் பிரகா
சிப்பித்து, பாணென்று மதுவென்றுஞ் சொல்லுகிற வேறுபாட்
டையமறுத்துத் தம்முடையவசத்திலே யாக்கிக்கொண்ட வவ

நான் கட்டிக்கொண்ட முறைமையிலே நான் தியானிப்பாராய்
 பிறர்களுக்கு வந்தத் தியானமும் தாமேயாய் நில்லாதிற்பார். இக்
 துறியை முதிர்வாகிற நெய்த்தமும் தலும் தாமேயாகாநிற்பார்.
 பிராரத்வத்தாலே நிலைதிரிந்து விசுவந்தோன்றுங் காலத்து மக்
 தவிசுவத் தோன்றாமல் காண்பானுங் காணப்படும் பொருளுந்
 தாமேயா பிராநிற்பார். இது தீர்க்கைக்குப்பின்பு உண்மையிலே
 நிறுத்தின நிலையிலிவ்ந்த தெனக்கொள்க. (கரு)

ஆளுடையா னெந்தாமு மாளுடையா னெய்யியுத்
 தாளுடையான் நெண்டர் தலைக்காவல் - நெண்டர்
 திருவிசுவா ராளுந் சிவயோகி யின்றென்
 வருவிசையை மாற்றினான் வந்து.

இ - ன். ஆளுடையான் = இப்படி. பெருந்தருளியைத் தென்
 னையரிதாக வடிமைகொள்ளுகையாலே மாளுடையதேவதொன்
 கிற திருநாமத்தையு முடையான், — எந்தாமுமாளுடையானே
 = என்னைப்போலும் தளர்ந்தவடியாராய வடிமைகொள்ளுநானு
 மவனே, — அறியுந்தாளுடையான் = சர்வான்மாக்கள் பொருட்
 டாகப் பஞ்சகிருத்தியத்தையும் நடத்தியிடுகில பக்குவப்பட்ட
 வான்மாக்களை யறிந் திவ்விக்கவல்ல திருவடியுமுடையான்,
 — தொண்டர் தலைக்காவல் = உரியவடியாரை மரம்ப்படைமேலி
 டி வினைசெய்யாது பாதுகாக்கைக்குத் தலைக்காவலாயுள்ள
 னன், — தாளுந்திருவிசுவா ராளுந் சிவயோகி, = எக்காலமும் திரு
 விசுவாநோ திருப்படை வீடாகவுடைய சிவயோகி, — இன்றென்
 வருவிசையை மாற்றினான் வந்து = இப்பொழுது தென்னுடைய
 வஞ்ஞானத்தாலே கண்மபலங் காரணமாக மாயையாகிற பூச
 லிலே யுழலாநிற்கிற சகல மரணங்களுகிய விச்சையை யொழி
 த்து அசைவற்றநிலமாகிய திருவடியிலே வைத்தான். இது தம்
 முடைய வாசாரியன் திருநாமமு மடனது மகிமை யு மருளிக்
 செய்ததெனக் கொள்க. (கரு)

தூலத் தடுத்த பளிங்கின் தூளக்கமெனத்
தூலத்தே சின்று தூளங்காமற் - காலத்தாற்
ஞானேந்தத் தென்பிறவித் தானே யறவிழித்தார்க்
காளன்றி பென்மா றதற்கு

இ - ன். தூல—அதற்கு = படிக்கல்விற் பிரகாசமான
தெத்தவன் என்களினுடைய ரூபங்களைக்கொண்டு தன்னுடைய
சத்தமான பிரகாசத் தோன்றாம லதுவதுவாய் நின்றாலொக்க
நானுந் தேகத்திலே பொருந்தின்று, சகல மானங்களிலே
மொத்துண்ணுமல் மலபாகமும் கன்மவொப்புத் சத்திரிபாதமு
முண்டான வாதாததே டவதிசுடாமலெழுந்தருளியவ்ந்து தம்
முடைய பொன்னு நிறுத்திய யென்பிலேனு மிருதயத்தி
னுந் திற்கும்படி தந்தருளி, எனக் கொழுகையா யெண்பத்து
நாள்நாள் யோனியேபதங் கிவண்டான சகல்கள் காலத்
தப்பொம்படி திருக்கண்சாத்தி, ஞான சம்பிரபுர்த்துத் கை
நாள்நாள் கொண்டையி லவந்வேழுந்துக்குந் றுறை
விலருகையா வெள்ள யடிமையாகக் கொடுத்து நான் பாந்
கெட்டி விடுமதொழிந்து வேறேரு வகையா கவந்தவேன்.
இது கைம்மாற்ற வேண்டியருளிடத் திரைத்தவ செயமறிவித்
தெனக்கொள்க.

(கௌ)

இக்கணமே முத்தியினை யெந்திடினு மியானினைந்து
வக்கணமே யானந்தத் துத்திடினு - நற்பனாத்தார்
நாயகற்கு நாயகிக்கு நானடிமை யெப்பொழுது
மாயிருத்த லன்றியிலே னியான்.

இ - ன். இக்கணமே - யான், = பெறுதற்கரிய முத்தியினை
இப்பொழுது கூடினமாத்திரைக்குள்ளே பெரினும் நான் கரு
தப்பட்ட பரமானந்தம் கருகின கருத்து மாறுவதன் முன்னே -
நெரினு மினைவொன்றையு மாதரிப்பதில்லை, இத்தப்பெற்றை

யளிக்கைப்பொருட்டி அடியேனுக்காகத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவந்த சிவயோகிகள் தம்பிரானுக்கு மருங்கு வாங்குமனம் காயமாம்பின்ற ஞானசத்திக்கு நானெப்பொழுது மீளா வடிமையா யிருப்பதெழுந்த கேரொன்றுமில்லை. இது பேற்றினதிசயத்தா லடிமை சாதித்ததென வறிக. (கூடி)

என்னை யுடையவன்வந் தென்னுடனாயெனவனவி
லென்னையுத்தன னுளாகக் கொள்ளுதலா - லென்னை
யறியப்பெற் றேனறிந்த வன்பருக்கே யாளாய்ச்
செறியப்பெற் றேன்குழுவிற சென்று.

இ - ள். என்னை - சென்று = எனக்குக் கத்தாவாகிப் பரமேஸ்வர நென்னுடைய வநாதிமயக்கத்தை நீக்குதல் பொருட்டென்னைப்போ லெழுந்தருளியவ் துணக்குள்ளே பொருத்தி நித்தோமென்று மென்னைத்தொனிய அறிவிக்குமளவி லந்தக்கருணைபாலே நானு மப்பொழுதே தம்முடைய வசமாமென்னையுமப்பொழுதே தாம்விரும்பின வடிமையாகக் கொள்ளுநகையாவிப்படித் தம்பிரானுக்கு மீளாவடிமை யானேமென்று மென்னுடைய வுண்மையு மறியப்பெற்றேன், இப்படி முன்னேயறித் திருக்கிற சிவயோகிகளுக்கு ஏவற்செய்து மவர்கர் திரட்சியிலே சென்றிருக்கவும் பெற்றேன். இனியென்னபெறவேண்டும். இது பேற்றாலுண்டான நித்தபல வேட்கையெனவறிக.

சிந்தையிலு மென்றன் சிரத்தினிலுஞ்சேரும்வகை
வந்தவனை மன்னிடநாம் வாராமற் - றந்தவனை
மாதினுட நெத்திறமும் வாழ்த்திருக்க வென்பதலா
லேதுசொலி வாழ்த்துவே னின்று.

இ - ள். சிந்தை - இன்று, = தன்னுடைய திருடியான தென்னுடைய தலையினு மிருதயத்தினும் பொருத்தம்படிதிரு

மேனிகொண் டெழுந்தருளி வந்த தம்பிரானே, பூமியின்கண்
 ணே நான் பிறந்திரந்து திரியாதபடி பரமானந்தத்தை யளித்
 தானே, எப்பொழுதும் வாழ்த்துமளவில் லெல்லெப்படா தானை
 யால் தண்ணிவிட்டு நீங்காத ஞானசத்திபுடனே யெவ்விடத்
 தும் வாழ்த்திருக்கென்று சொல்லுவ தல்லாலவனை யெப்படி
 வாழ்த்துவேன். இது சிவனைக் கூடப்பெற்றவர்க ளுடைய
 விரந்து மின்றதுபவிக்கும் தொழிந்து மானுடைய வுண்மை
 யறிந்து துதிக்கவெண்ணுமளவிலவனுடையுணர்வுக் கெட்டாத
 லெனன்ற வீடமறிவித்தது.

‘நா’

ஆதார மாகி யருளோடு கிற்பின்ற
 ஞான வின்பச் சுகவடிவை - யோதாம
 ளுள்ளவர்கள் கூடி. புணர்வொழிய கிற்பதலால்
 தெள்ளவா ராதே சுவம்.

திருக்களிற்றுப்படியார் மூலமுமுரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

த ரி ய ன்.

சேடன் படிபுரக்குத் தென்கடவு ருய்யவத்தான்
 பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு - நீடிமையேரர்
 தேடும் புகழ்ச்செஞ்சொற் சிவப்பிரகாசன் திருந்த
 பாடிபுரை பாடா நயத்து.

௮௨

செ.ம.ம.

திருச்செந்தம்பலம்.

அருளாத்திசுவாசாரியா

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃதுமூலமும்

திருவாரூர் துறையாதிபதி

தமச்சிவாயத்தம்பிரான் செய்த உரையும்.

இவை,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தாமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வைபட்டு,

கன்னிகப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898(ஆடி)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருபாவிருபஃது

வேண்பா.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி (நல்லூர் மண்ணிடையின் மாக்கண் மலமகற்றும் - வெண்ணெய் மெய்கண்டானென்றொருகான் மேவுவரால்வேறின்மை கைகண்டா நுள்ளத்திற் கண்.

விவாக்கியரினம்.

கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி- பூரணகத்தா டாக விருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்ட பாமேஸ்பர ஞ்சாரிய விக்கிரகமாகத் திருமேனிகொண் டெழுச்சருளு மவதரத்து நெற்றியிற் திருநயனமும் திருமிடற்றிற் தரித்தருளின நஞ்சமாகி யகறுப்பினையு மறைவுசெய்தருளி,--மண்ணிடையின் மாக்க ண் மலமகற்றும்-புமியின் கண்ணே வியாபரிக்கப்பட்ட ஆன்மா க்கருஞ்ஞண்டாய பாசத்தைத் தீநாக்கிரமங்களினாலே போக்கு கிற,--வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டான் - திருவெண்ணெய் நல்லூரென்கிற திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்த மெய்கண்ட தேவனென்கிற திருநாமத்தினையுந் தரித்தருளினவ னை,--என்றொருகான் மேவுவரால் - ஒருகாற்சென்று பொருந் து நினைத்தவர்கள்,--பேறின்மை கைகண்டா நுள்ளத்திற்கண் - உயிர்க்குயிரா யிருக்கிற சிவனைத் தங்களிடத்திலே புலப்படக் கண்டார்கள். (இதன்கருத்து) கடவுள் வணக்கமாகிய குருதி.

தி என்னவே சீவமென்று மாசாரியரென்றும் வேரூயிராதிரண்
டு மொருமுதலென்பது கண்டுகொள்க. அப்படியானு ஸ்ந்தச்
சிவ னிப்படி மானிடவேடமாக வேண்டுவா னேனெனில் அஃ
தாவது விஞ்ஞானகலர் பிரஜையாகலர் சகலரென்னப்பட்ட மூவ
கையான்மாக்களைபுஞ் சிவனிரகஸிக்கு மிடத்து யாதாமொருட
ட்சிகளை மிருகங்களைப் பிழக்கவேண்டினவர்க ளதற்கதற் கேற்
ற வினப்பார்வையகளைக் காட்டிப் பிழத்தாற்போல ஆன்மாக்க
ளெடுக்கப்பட்ட வருவத்துக்குத் தக்க திருமேனி கொண்டரு
ளி யிரட்சிக்கை கடனாகையால் சகலராயுள்ள மானுடரை யிரட்
சிக்குமிடத் தவர்களைப்போல மானிடச் சட்டை சாத்தியாசாரிய
விக்கிரகமாக வெழுத்தருளின தென்படிக, சிவனாய்மாக்களெ
டுக்கப்பட்ட வருவத்துக்குத் தக்க திருமேனி கொண்டருளுவ
னென்பதற்குப் பிரமாணம். நான்மூலா கரணத்திற், "ஏ-வுல
கத்து மூர்த்தி மேதுகொண் டினனியக்கு, மஃவுலகத்து மேனி
மதுகொண்டங்கமரு மிசை", ம-ற, கண்டுகொள்க சகலரா
யுள்ள மானுடரை யிரட்சிக்குட்பட்ட தவர்களைப்போல மானிடச்
சட்டைசாத்தி யானிட விக்கிரகமாக வெழுத்தருளுவனென்ப
தற்கு, ம-ம், போத்திப் பரிபெடையில், "சன்னெறி விஞ்
ஞானகலர் நாமலமொன்று எனபு, மந்திரமே யுண்ணின் றறுத்
தருளிப் -பின்னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரஜையாகலருக்குத், தே
வாய்மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் - பூவலயம், தன்னின்றுந்நகாச்சக
லச்சகர்போல, மூர்த்தின்று மும்மலத்தீர்த் தாட்கொள்ளை
மன்னபுறக் காதி ந. அ. ம. லீரு லாதித்திருத்தொழிலுஞ், சோ
தி மணிமிடற்ற சுந்தரமும் - பாதியாம், பச்சையிடமும் பவள
த் திருச்சடைமே, வைச்சுநியு மதிக்கொழுத்து - மச்சமற, வா
மேரவு மதுகார் திருநாதன்மே, லீமிரு - உன்னி நெடுங்கண்ணங்
- கேடிலயம், மட்டுச் தமருகமுத் கோலவெரியகலும், பூட்டா
ருக் கச்சுத் புலிபத்தும், புதித்திழைப்ப, இடள்ளத் தழுத்தி விடுத்

தானினு மடியா. குள்ளத்தினும் பிரியா வொண்சிலம்பும் - கள்ள விரினை, பென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரங்கழலு, மொன்ற முருந்தோன்றும் ஓர்நாட்கி - டென்று. மிறவாதவின்பத் தெமை யிருத்தவெண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பிறத்து - நறவாரூர், தாரு லாவும் புயத்துச் சம்பர்தநாதனைன்று, பேரிலா நாதனொரு பேர் , னேத்து - பாரோர்த், முண்டி யறக்கம் பயமின்ப மொத்தொ முகி, கொண் டெடுத்தருணம்போற்றி" என்றும் திருவாசகத் தில் அருபரத்தொருப ன்னிநிலாத்த, ஒருபானுவி யருளிய பெருமைமையச், சிறுமைமையச் நிசழாதே" எ-ம், சிவப்பிரகா சத்தில், உணர்வாய்ப்பின்ற ஞானக்கூத்த னொருமூர்த்தி கொடு குறுகி" எ-ம், "இறைவருநருவாய் வந்துகூட்டிடும்" எ-ம், வருமிதழக்கனக்கண்டுகொர்க, இர்வுதாரணங்களைக் காட்டி யது இத்தாலாகாரியை முன்னிலைக் கத்தாவாக காட்டிவரு வையா லாசாரியருக்குச் சுத்தாவுக்கும் வேற்றமை யில்லை யென்னுந் கருவிகளப்பற்றியெனவாக, இத்தாற்பயன் புறச்சம யத்தாரால் மயங்காலம், இத்தாற்காரணம் பொருணிச்சயமுற்று நிட்டடைகடடல்,

(க)

இங்ஙன மாசாரிய மூர்த்தியாகவந்து இரட்சிக்கிற தேவரீ ருயிர்த்துயிராயின் மறிவிக்கச் செய்தேயு மடிமேனுக்கு அறி யாலம் புண்டா லாகே னென்றும் வினாமுதற்கு விடையமே வருவிச்செய்து செடுத்துக் கொண்டருளியது.

தேவியை: சிவியப்பா,

கண்ணகல் ஞாலத்துக் சுதிரவன் றானென
வெண்ணையத் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ
காரார் சிரகக் கவிமாத் வெண்கின்
பேரா வின்பத் கிருத்திய பெரும
வினவ லானு துடையே னெனதுள

நீங்கா நிலைமை யூங்கு முனையா
 லறிவின் மைமலம் பிரிவின் மையெனீ
 னொராலினே யுணர்த்தும் விராய்நின் தனையேற்
 றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
 சுத்த மைலன் சோதி நாயகன்
 முத்தன் பரம்பர னெனும்பெயர் முடியா
 வேறுநின் னுணர்த்தின் வியாபக மின்றாய்ப்
 பேறு மின்ற மெமக்கெம் பெரும
 விருநிலத் தீந் நியமா னன்காலெனும்
 பெருநிலைத் தாண்டவம் பெருமாற் கிலாதனின்
 வேறே வுடனே விளம்பல் வேண்டுஞ்
 சிறி மருளல் சிறுமை யுடைத்தா
 லறிபாது கூறினே யபங்கு உயர்குவக்
 குறிபாற் தருளுந் குருமுத லாமெனீ
 னபக்குவ மருளினீ மனியல் மிகத்தரும்
 பக்குவம் வேண்டித் தவனியல் மின்றாய்
 பக்குவ மதனாத் தவனியல் வரனே
 நின்னைப் பருவ விகழ்த்தா தன்னே
 தன்னொப் பாரினி யென்பதுத் தருமே
 மும்மலஞ் சடமனு மூப்பின மையினீ
 நின்மலன் பருவ விகழ்த்திய தியார்க்கோ
 வுணர்வெழு நீக்கத்தை யோதிய தெனினே
 யினையினி யாயினே யென்பதை யறியேன்
 யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுந்
 கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
 காண்டா நியார்கொல் காட்டாக் காலெனும்

மாண்புரை யுணர்ந்தில் மன்றபாண்டி யன்
கேட்பக் கிளக்கு மெய்த் துனத்தி
ஓட்பா லவர்க்கரு ளென்பதை யறிமே.

பி-ம். கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன்முன்னென் னெண்
ணைய்த்தோன்றிய பெய்கண்டதேவ - இடமகன்ற பூதியினிடத்
துண்டாகிய விருளைக் கடித்து பொருட்டாக வாகாசமாரக்கத்
திலே தோன்றப்பட்ட வாதித்தென்பெல வான்மாரக்களுக்
குண்டாகிய வஞ்ஞானமாயி விருளைக் கடித்துபொருட்டாகத்
திருவெண்ணைய் நல்லாராயி திருப்படை வீட்டிலே திருவவ
தாரஞ்செய்தருளின மெய்கண்டநாதனை, — காராந்திரக் கலி
யாழ் வெண்கின் பேராவிற்பத் திருத்திய பெரும் - அந்தான
மாயி சிறைச்சாலைப்பட்டு விலங்காகிய தேவத்திற்குடர் தழுக்
துகிற வடியேனை நின்றுடைய வசைவற்ற பேரின்பமான வ
துபவத்திலே யிருத்திய தம்பிரானே, — வினவலா ஞாதுடையே
ன் - அடியேனுக்கொருவினா தேவரீர் சந்தியிலேவிண்ணப்பஞ்
செய்யவேணுமென்று அனவாதமு முண்டாயிருத்தது : அந்நெ
ன்று கேட்டருளுமாகில். எனதுளநீங்க மைநிலேபூங் ஞாயினையா
ல் - அடியேனுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காமல் நிந்திற முறைமை யகா
தியே தொடங்கி மிகவு முண்டாயிருக்கமிடத்தும், — அறிவின்
மை - அடியேனுக் சிவாமமை வருவானெனென்று கேட்கில் —
மலம்பிரி வின்மைபெனின் - அஃதான்மாவினேடு மனநியேகடி
வாரப்பட்ட வாணவமல முன்னவிட்டு நீங்காதபடியினுலேகா
னுனக்கறியாமை யுண்டானதென்று தேவரீரருளிச்செய்யில், —
ஓராலினையுணர்த்தும் - அடியேனைவிட்டுத் தேவரீர் நீக்கமாக
வொதுங்கினின் றருளுமென்நின்றதை யுண்டாக்கும், — விராய்
நின்றனையேல் அப்படிநம்மை நீக்கமாகச்சொல்லாதுகாமு முன்
னோடுகடியே நிற்போமென் றருளிச்செய்யில், — திப்பியமந்தோ
அப்படித் தேவரீரருளிச்செய்தது தெய்வீகமான தோராச்சரிய

மாகவிருந்தது. அது வென்னென்று கேட்டருளுமாகில், - பொய்
ப்பகை யாகாய் - அப்படி யஞ்ஞானத்தோடும் கூடியிருக்கப்
பட்ட வடியேறோடு தேவரீருங் கூடியிருக்குமாகில் பொய்யென்கி
றவஞ்ஞானத்தைச் சேதிக்கிறவனென்று தேவரீரைச் சொல்ல
வேண்டியதில்லையாம். அன்றியும், - எத்தனமலன் சோதிநாயகன்
முத்தன் பரம்பானெனும் பெயர் முடியா-அநாதி சத்தனாயிருக்
கிறவனென்றும் நின்மலனென்றும் எல்லாத்துக்கு மேலான வா
தியந்தமில்லாத பேரொளியா யிருக்கப்பட்ட சத்தாவென்றும்
சர்வ வுபாதி சூரியங்களுல்லாங் கழற் றப்பாற்பட்டவனென்
றும் வஸ்துவென்று சொல்லப்பட்டதற் கெல்லா மப்பாற்பட்ட
வஸ்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களுந்
தேவரீருக் குண்டாகா (பாதிப்படி வென்னில் மலமெனக் மல
சுட்பத்தியா யிருக்கிறவனென) - அடி மலனென்று எடன் வினா
வ) அப்படியல்ல, - அதுதான் உணர்ச்சி-காமுள்ளோடுகூடி
நிற்பதில்லை புரந்தரீயுந் ததியாக லோகே சிந்தே யுண்ணையந்
வித்து சிந்தையென்ற தேவரீரொளிச்செய்தில், - விபாகசின்
றும்ப்பேறு மின்புமொன் கெம்பெரும - என் னுடைபெருமா
னே அப்பெருகுற தேவரீருந் தன் சர்வலயாயியென்கிறது மில்
லையா அடியேனுக்குச் சபட்சியமென்கிற பேருமில்லையாம்,
அன்றியும், - இருநிலந் நிகீ ரியமானன் காலெனும் பெருநிலைத்
தாண்டவம் பெருமாற்கிளாதலின் - இருநிலனாய்த் தியாகீருமாகி
யியமானனாகெழிப்புந் தாற்றமாகி யருகிலையதிக்களாய் ஞாயிருவி
யாகையமா யட்டவாற்றி பாதி வென்னுந் திருத்தாண்டகத்தின்ப
டி பூரணநிலையாகிய திருச்சுத்தந் தேவரீருக் கில்லையாகவேணு
ம். ஆஸக்யால், - கேட்கோடினோ லின்பல்வேண்டும் - தேவரீ ரடி
யேனை யறிவிக்குமிடத்து வேறும் நின்றறிவிக்குமோர் கூடியொ
ன்றாய் நின்றறிவிக்குமோ வினை யிரண்டினுமொன்று திரவ
ருளிச் செய்தருளவேண்டும், - சிறியருளல் - அப்படி யடியேன்

கேட்ட வினாவுக்கு விடைபுருனாமற் நிரூபிக்கேடாக வேண்டு வதில்லை. அது வெள்ளென்று கேட்டருளுகில்,... சிறுமைய டைத்தால் - அடியேன் தற்போதனுசையால் தோன்றினைதை விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தே எதற்குத்தா மருளிச்செ ய்து தெளிவிக்கையே வேண்டுவது - அடியாது கூற்றினை - அப் படியே கேட்ட வினாவுக்குத்தாற் சொல்லாமற் கோபித்துக்கொ ண்டோமென்று பிடியாய்ந்தொன்றும், அப்படியானால் தே வரீர் நிரூபிக்கேடாவானே செவ்வாய் கேட்கில், - அபக்ருவ பக்ருவக் குறிபார்த்தருளினல் ஒரு முத்தலையெனின் - அதுவயம் குருமுதலாய பக்ருவ பக்ருவ குறிபார்த்தருளினமெனின் - நா மாசாரியமூர்த்த மாகையாலே அபக்ருவனைக்கண்டாம். கோபி க்திறதும் பக்ருவனைக்கண்டாம் பிடியப்படுகிறது மாசாரியனுக் கு முறைமையாந் தன்மைபோல நான்சொன்னவத்தங்களை நீ மாறுபாடாகக் கொள்ள நாம் கோபித்துக்கொண்டதா யிருக்கு மென்றால், அப்படியே தேவரீர்சொன்ன வத்தங்களை யடியே னையுமிடத்து, - அபக்ருவ மருளினுமறியேன் - அடியே னபக்ருவனாகையாலே தேவரீரருளிச்செய்கிற வத்தங்களை யறியப் போகிறதில்லை. அதுதான், - மிகத்தரும் பக்ருவம் வேண்டி டில் - மிகுந்த சந்திரிபாதத்துக் குறிப பக்ருவனுயிருக்க வேணு மென் தருளிச்செய்யில். - பயனில் நின்றால் - பக்ருவனுக்கு ஒருவர் சாதாரணமாகவந் தறிவிக்க வேண்டாதது கொண்டே தேவரீராலொரு பிரயோசனமு மில்லையாம், அல்லது, - பக்ருவ மதனும் படைவாரினே - ஆன்மாக்கல் பக்ருவத்துக்குத் தக்கபய னாகத் தேவரீரொழுந்தருளுமாடுவல், - நினைப்பருவ நிகழ்த்தா து - அந்தப்பக்ருவமென்று சொல்லப்பட்டது சடமானபடியின லே அது தேவரீரையடியேறுவ் குண்டாக்கமாட்டாது, - அன் னே - அல்லல், அந்தப்பப்ருவமே யுண்டாக்குமென்கிலோ, -

அ

இருபாவிருப்து.

தன்னொப்பாரிவி யென்புதந்தருமே - தேவரீனாயொத் தாரு
மிக்காரு மில்லாதவரென்று சிவாகமங்கள் சொல்லுகிறதும் மழ
க்கல்லவாய், அதன்றிபம். — மும்மலஞ் சடமணு மூப்பிளமையின்
நின்மலன்பருவ நிகழ்த்திய தியார்க்கோ - ஆணவமாயை காமிய
மென்னு மூன்றுமலங்களுஞ் சடமாயிருப்பதுகொண்டு பக்குவம்
வேண்டுவதில்லை, ஆன்மாவச்சுமாறி யெடுத்தவுடல்தோறு மடுத்
ததின் றன்மையாய் மூப்பிளமை வருதலால் மூப்பிளமை யில்
லாதவனுக்குப் பக்குவங்கூடாது, தேவரீரோ வென்றால் தேக
சம்பந்தமில்லாம லமலனாயிருக்கையினாலே யதுசொல்லவொண்
னாது, ஆதலாற் பக்குவ மார்த்தாயதென்று வினாவியவிடத்து,
— உணர்வெழு நீக்கத்தையோதியது - உணர்க்கோ ரறிவுண்டா
கிடந்து அந்தமலங்களைவிட விரைந்தாற் புண்ணியபாவந்
தையொப்புத்தான்டாய்ப் பாசனீச்செய்த தானும்பக்குவமெ
ன்றது. — யானினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில், — இணையி
லியாயினே மென்பதைப்பயேன் - தேவரீனா யொப்பாரு மிக்
காரு மில்லாது சொப்பிததை யடியெனின்றவிட்டேன், அதே
யென்று கேட்டருளில், — யானே நீக்கினுந் தானே நீங்கினுங்
கொணேயென்டா - அந்த மலங்களை யடியேன் தானே நீக்கிக்
கொள்வானு மலை தானேநீங்கினுந் கோளுகிய தேவரீர் வேண்
டா, ஆலகயால் தேவரீர் நீக்க விகாரியல்லீரென்று வினாவியவி
டத்து. — உறல்வேண்டுந் - அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்
புத்தக தொன்றுகிடை அத்தேதென்று கேட்டருகில், — காண்
பாய்மர் கொல்சாட்டாக் காலெனு மான் புரையுணர்ந்திலை -
“கான்பாசரர் கண்ணுடைய காட்டாக்கால்” எனு மழகிய
பிருத்தலாண்டகந்தி னுனாயைத் தேவரீரின் மிங்கருளிற்தி
ல்லையாம், — மன்ற - அதுதிப்பட்டி நிச்சயமாக அடியே
னாந்து முறைமைபுரது, — பாண்டியன் கேட்புக் கிளக்கு

மெய்ஞ்ஞானத்தி னுட்பாலவர்க்கரு ளென்பதையறிவே - பாண்
டிய ராசாவானவன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசம்பந்தசுவா
மிக ளருளிச்செய்த புட்பா லவர்க்கருளென்னும் உண்மைஞான
வுபதேசத் திருப்பாட்டினுரையாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தே
னில்லை, நிச்சயமாக வதுவேயறிவென்று அடியாராயுள்ளவர்களுக்
குத் தேவரீர் நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறொன்று
விசம்பித்துக்கேட்க வாழ்கில்லையென்கிற முறைமையே யறிவா
யுள்ளது என்று வினாவுற்றேன் - (சு-து) பதியொன்றுண்டென்
று மப்பதி தொழிற்படுத்தினாலன்றி யாவுக் தொழிற்பட்ட தென்ப
தாம் (துட்பம்) மலம் பிரிவின்றமையெனின் என்பதற்கு ஆன்மா
வினோடு மனாதியேகூடி வரப்பட்ட வாணவமல முன்னிலிட்டு
நீங்காதபடியினாலென்று பொருள்கூறியதற்கு பி - ம், சித்தியா
ரில், “அறிவிலன்மூர்த்தனர்த்தன்” என்னுஞ் செய்யுளில் “பிரி
விலன் மலத்தினோடும் கண்டுகொள்க. விராய்நின்றனையேல் -
அப்படி நம்மை நீக்கமாகச்சொல்லாது நாமு முன்னோடுகடி
யே நிற்போமென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம், சிவஞானபோ
தத்தில், “மெய்ஞ்ஞானந்தன்னில் வினாயாதசத்தாதல்” என்ற
பாடத்தில் “தண்கடனீருப்புப் போற்றானேயுளமுனவாய்த்தா
ன்” கண்டுகொள்க, வேறுநின்றனார்த்தின் எ-கு நாமுன்னோடு
கூடி நிற்பதில்லை யுன்னறிவுக் கறிவாக நாம் வேறேநின்றே யுன்
னையறிவித்து நிற்போமென்று பொருள் கூறுதற்கு பி-ம், சிவ
ஞானபோதத்தில், ‘மன்னுசிவன் சந்திநிபின் மற்றலகஞ் சேட்
டித்த, தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய் - சொன்னசிவன்,
கண்ண யுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா, னெண்ணான்
சிவனசத்தை யின்று’ எ-து கண்டுகொள்க, சிறுமையுடைத்
தால் எ-கு ஆசாரியன் மேல்வைத்து ஆன்மா வவனுக்குச் சிறு
மையாமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர் அது குருஷீஷக்கிரமத்
துக்குப் போதாதாகையால் பொருளாகாதென வறிக. பக்குவ
மதனாற் பயனீவரினே எ-கு ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக்குத்தக்க

பயனாகத் தேவரீ ரெழுந்தருளுமாகில் என்று பொருள் கூறிய தற்கு பி - ம், சிவப்பிரகாசத்தில், “நாடியசத்திரிபாத நாலுபாத நண்ணு ம்வகை யெண்ணரிய ஞானபாதங், கூடுமலர் தமக்குணர் வாய்நின்ற ஞானக்கூத்தனொரு மூர்த்தி கொடுகுறுகிமோக, நீடி யகே வலசகல் நிகழாவாறு நிறத்திமல் மறுக்குமிது நிலையார்சுத் தங், கேடில்புகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக் கேண்மையரே லிவை யுணர்த்தக் கிளக்குளுவே” கண்டுகொள்க. உணர்வெழு நீக்கத்தை யோதியது உனக்கோ ரறிவுண்டாமிடத்து அந்த மலங் கணிக்ஹ வவதாரத்தாற் புண்ணிய பாவந் துலையொப்புவந் துண்டாய்ப் பாசநீக்கினதுதானாம் பக்குவமென்றதற்கு பி - ம், சிவப் பிரகாசத்தில், “எண்ணரிதா” என்ற விருத்தத்தில் “மலபா கம்பொருத்தியக்கா லருளாமுண்ணிலடிமொளியதனா லிருளகற் திப் பாதமுற்றிநிம்,” என்று கண்டுகொள்க. பாண்டியன்கேட் பட்டினைக்குமெட்டு ஞானத்தி னுட்பாலவர்க்கரு ளென்பதையறி யே - கு பாண்டிய ரரசா வானவன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞா னசம்பந்த சுவாமிக ளருளிச்செய்த னுட்பாலவர்க்கருள் என்னு முண்மைஞான ஷபதேசப் பாட்டினுடையாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனில்லை நிச்சயமாக வதுவே யறிவென்று அடியார்களா யுள்ளவர்களுக்குத் தேவரீர் நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறென்று விகற்பித்துக்கேட்க வழக்கில்லையென்கிற முறை னாமையே உடையாயுள்ளது என்று வினாவற்றே என்றதுக்கு பி - ம், திருக்கலையக்காட்டி, “நுட்பாலவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதி பாண்புங், கேட்பாண்புலையெளியில்லை கிளக்கவேண்டா” கண்டு கொள்க.

(உ)

இவ்வனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசுவிலக் குணக்கேட்டும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

அறிவறி யாமையிரண்டு மடியேன்
செறிதலான் மெய்கண்ட தேவே - யறிவே
வறியேனோ யாதென்று கூறுகே னாய்த்
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

வி - ம். அறிவறியாமையிரண்டு மடியேன் செறிதலால் -
ஓரவதரத்திலே யறித்து மோரவதரத்திலே ரறியாமலுமாக வித்த
விரண்டி பகுதியு மடியேன் கூடிவருகையினால், - மெய்கண்ட
தேவே - மெய்கண்டதேவனே, - அறிவோவ ரியேனோ யாதென்
றுகூறுகேன் - அடியேனை யறிவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கு
மோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்குமோ விவையிர
ண்டினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வேன், - ஆய்த் - இவ்
விரண்டி பகுதியுச் திருவுள்ளத்திலேயாராய்த் து பார்த்தருளி, -
குறிமாறு கொள்ளாமற்கூறு - தேவரீருளிச்செய்கிற வத்தத்தின்
குறிப்புக் கடியேன்மறுத்து விண்ணப்பஞ் செய்யாம லருளிச்
செய்தருள். (க-து) ஆன்மா சத்துமல்ல அசத்துமல்ல கூடின
து தானுத்தன்மையாத் சதசந்தென்னுஞ் சிறப்பினையுடைத்தாம்
அதாவது அறிவித்தா லறிகிறதென்றது. உ-ம். சித்தியாரில்,
“அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவன்” எ-ம். சிவஞானபோதத்தில்,
“அறிவிக்கவன்றி யறிபாவுளங்கள்” எ-ம், திருவாசகத்தில், “அ
றிவிலாமை யன்றிறக்கண்டேதாண்டநான்” எ-ம், கண்டுகொள்க

பசுவிலக்கணங் கேட்ட மாணவகன் மேற் பாசவிலக்கண
ங்கேட்டும் வினாவருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையோர் மதங்கை
விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினை

யஞ்ஞா னம்பொய் யயர்வே மோகம்
 பைசா சூர்நிய மார்ச்ச ரியம்பய
 மாயவேழ் குணனு மாயைக் கருளினை
 யிருத்தலுங் கிடத் தலு மிருவினை யியற்றலும்
 விடுத்தலும் பரவித்தை மேவலென் றெடுத்த
 வறுவகைக் குணனுங் கறுமத் தருளினை
 யாங்கவை தானு நீங்காது நின்று
 தன்வழிச் செலுத்தித் தானே தானு
 யென்வழி யென்பதொன் றின்ற மன்ன
 லூரும் பெயரு முருவுங் கொண்டென்
 னாரும் பெயரு முருவுங் கெடுத்த
 பெண்ணை சூழ்த்த வெண்ணெயம் பதிபிற்
 சைவ சிகாமணி மெய்யர் மெய்ய
 மும்மலஞ் சடமென மொழித்தனை யம்ம
 மாறுகோள் கூறல் போலுங் தேறுஞ்
 சடஞ்செய லதனைச் சார்த்திடு மெனினே
 கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் வீடம்படு
 மூன்றிாள் போன்ற தாயிற் றேன்றி
 யணைந்தாங் ககறல் வேண்டுங் குணங்களும்
 பன்மையின் ருகு மெம்மைவத் தணைதாத்
 தானே மாட்டா தியானே செய்கில
 னீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்
 டியல்பெனிற் போகா தென்று மயல்கெடப்
 பந்தம் வந்த வாழிங்
 கந்தமாதி யில்லாயருளே,

வி - ம். கூறியமூன்று மலத்தின் குணங்கூட வேறுகின்
கின்—அடிமேலுக்கு முன்னே யுபதேசக் கிரமமாகப் பதி பசு
பாசமாகிய திரிபதார்த்தங்களையும் தேவரீ ரருளிச்செய்திற உப
தரத்து ஆணவ மாயை காரிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலங்க
களினுடைய குணங்களையும் சுறிசீரையும் வெவ்வேறாகச் சொல்
லுமிடத்து.—விசற்பப் கற்பங் குரோதமோகங் கொல்லுதலு
மத கைவிரா பெண்குணனு மண்டமென விளப்பினை - ஆன்ம
போதமானது யாதாமொன்றுஞ் தன்னை விசற்பித்தத் தன்
னையொழிய மற்றொருவரு மொடவாநடரென்று நின்றதும், யா
தொன்றினைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நின்றதும், யாதொண்
றுக்குச் கோபம்பண்ணிக்கொண்டு நின்றதும் விரோதனைக்
கிறதும், யாதொன்றுக் காசைப்படுகிறதும், யாதோ ருயிர்களைக்
கொல்லுதலும், யாதொருதலுப்பங்கள் தன்னிடத்தில் வந்தற்றா
லதற்கு விசைப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத்துஞ்
செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய் நின்றதும், யாதொன்றுக்குஞ்
சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதமாக விங்ஙனங் கூறப்பட்ட குணங்
களெட்டும் ஆணவ மலத்தினுடையதென் றருளிச்செய்தாயித்
அன்றியும்,—அஞ்ஞானம் பொய்யடாவே மோகம் பைசாகுந்
நியமார்ச் சரிமப்படியாய வேழ்குணனு மாயைக்கருளினை - பொ
ய்யை மெய்யென்று கொள்ளுதல் பொல்லாங்கு செய்தலும்,
பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மயங்கி வருத்து
கிறதும், காமவாசையால் மூர்ச்சிக்கையும், ஆசையுண்டா
யதனை யில்லைபாக கொளித்தலும், ஆன்மாக்களைக் கொல்ல
வடிக்க வெழுநினைவும் பிறர்க் கழுக்காறுவெய்து கேடுநினைக்
கிறதும் பிறரோடு வயிராக்கியம் பாராட்டிகிறதும், உயிருக்கிறதி
வருமென்று அச்சப்பட்டதே திரிகையுமாக விங்ஙனஞ் சொல்லப்
பட்ட குணங்களேமும் மாயாமலத்தினுடையதென் றருளிச்
செய்தனை,—இருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவனை யியற்றலும் விடு
த்தலும்பர நித்தைமேடலென் றெடுத்த வறுமைக் குணனுங்

கருமத்தருளினை - ஒவ்வொரு தலங்களைப்பற்றி யிருத்தலும்
 கோயாய்க் கிடத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும்—
 ஒவ்வொரு பற்றுக்களாய் நின்ற தொத்தனைகளை விடுதலும், சர்
 வையு நிச்சித்து நடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருந்தியிருக்
 கிறது, உடல்மாறிப் பிறத்தலு மிகுந்தாருடன் பொருந்தலு
 மாக விவ்மனஞ் சேர்ந்திருக்கு மறுவகைக் குணங்களையுங் கன்ம
 மலத்தினுடையதென் மருளினாய்,—ஆங்கவைதானு நீங்காது
 நின்று - முன்சொல்லப்பட்ட காரண மலங்களினின்றும்விரியப்
 பட்ட காரியமாகிய - உக - வகையு மடியேனைவிட்டு நீங்
 காம லனவாதமுமின்று,—தன்வழிச் செலுத்தி - தனக்குண்
 டாயெ தொழில்களின் முறைமையிலே யடியேனையுங் காரியப்
 படுத்தி,—தானேதானும் - அடியேனென்றொரு முதலில்லையெ
 ளும்படி மேலிட்டு நின்றுகொண்டு,—என்வழியென்ப தொழி
 ன்றாமன்னை - தம்பிரானே அடியே னிச்சைவழி யென்கிறதா
 சற்றும் வருகிறதில்லையாம்,—ஊருப்பெயரு முருவுங்கொண்டு
 ள் ஊரும்பெயரு முருவுக்கெடுத்த - அடியேனுக்குண்டாயிரு
 க்கப்பட்ட மலங்களை நீக்குகைப் பொருட்டாக ஊருப்பேரு
 முருவுயில்லா தேவரீர் ஊரும்பேரு முருவுங்கொண்டு அடியே
 னுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட பாரிணயப் பேரிணையு முருவத்தினை
 யுங் கெடுத்தாய் என்னவே மேலொரு சகலமடாத வண்ணங்
 கெடுத்துப் போட்டவனென்பது கருத்து,—பெண்ணை சூழ்ந்த
 வெண்ணெயம் பதியிற் சைவசிகாமணி - பெண்ணை யாற்றுகீர்
 சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருப்ப
 தாய் சைவசமயத்துக்கோ ரபிஷேகரத்தினமாயுள்ளவனே,—
 மெய்யர்மெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடியப்பட்ட
 சத்தியவான்களுக் குண்மையா யுள்ளவனே,—மும்மலஞ்சட
 மெனமொழிர்சனை-அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக் கிரம
 மாக வருளிச்செய்கிற வவதரத்தி லாணவமாயை கன்மமென்
 னப்பட்ட மூன்று மலங்களையுஞ் சடமாகிய வசேதனமென்ற

ருளிச்செய்தனை,—அம்ம - அடியேன் லின்னப்பஞ்செய்கிறதை அழகிதாக்கக் கேட்பாமாக,—மறுகோள் கூறல்போலும் - முன்னே யடியேனுள் கருளிச்செய்கிற வவதரத்தினில் உசித்தாகிய மலங்களைச் சடமென்றும் மாறுபாடாக கருளிச்செய்ததாயிருக்கும், அப்படி யல்லகாண்,—தேறுஞ்சடம் - அறுதியாகவந்த மலங்கள் சடமே தப்பாது என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில் அவை சேட்டைப்படுவானேன்.—செயலதனைச் சார்ந்திடும் - நீ யறிவுள்ளவனாகையா ஆண்டுநினைக்கையி லந்தமலங்க ளுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும்,—எனினே - என்மு தேவரீ ரருளிச்செய்யுமாகில்,—கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் - கடபடா திகளாயுள்ள சால் ரூடம் புடவை சீலைமுதலாயுள்ளவை யடியே னுநி கூடின வவதரத்து அப்படிச் சேட்டைப்படக் கண் டேனில்லை, விடம்படு மூன்றிரள்போன்றது - அந்த மலங்கள் கடபடாதிகள்போலல்ல விடத்தையுடைய வசகாவிமுதலாயு ள்ள நஞ்சுகள் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயிருந்த வான்மாக்கள் புசித்த வவதரத் தந்தவறிவை உழித்துத் தன்குண மேலிட்டி மயக்கினுற்போல வந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலு மறிவா யுள்ள வுன்னேடு சம்பந்தமான வவதரத்து அவையு மப்படி மேலிட்டி மயக்கும்,—ஆயின் - அப்படி யானால்,—தோன்றிய ணைந்தாங் ககறல்வேண்டும் - அந்த நஞ்சானது புசித்தவர்களை மறைத்து மேலிட்டிநின்று மிளவும் விட்டிப்போனுற்போல வந் தமலங்களு மப்படிச் செய்யவேணும் அப்படிக்கண்டோ மில் லையே, அன்றியும்,—குணங்களும் பன்மையின்றாகும் - இந்த மலங்களுக் குவமைமாகச் சொல்லப்பட்ட நஞ்சுகளுக்கிர்தமலங் களைபோலப் பலகுணங்கள் செய்யக்கண்டதில்லை, ஆகையா லது திருட்டாந்த விரோதமென்று கண்டுகொள்க, அன்றியு மந்த மலங்கள் தான்,—எம்மை வந் தனைதரத்தானோமாட்டாது சடமேயானு லடியேனைவந்து பொருந்துகைக்குத் தானாகமாட் டாது,—யானேசெய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ளது

வேணுமென்று அடியேன் தானே யுண்டாக்கிக் கொள்வது
 மில்லை,—நீயோ செய்யாய் நின்மலனாய்ட்டு - தேவரீர் மலரகி-
 துறுபுருக்கையா லஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேனுக் குண்-
 டாக்ப்போகிறதில்லை, இவை மூன்றுவகையு மன்றி,—இயல்
 பெனில் - அந்தமலங்க ளான்மாவுள்ளவன்றே சுபாவமாக வுள்
 ளதென் றருளிச்செய்யில்,—போகாதென்று - பாலில் வெளுப்-
 புங் கரிபிற் சுறுப்பும்போல வியல்பாயுள்ள சுபாவத்துக் கொ-
 ருகாலத்திலு மழிவில்லையாம்,—மயல்கெட - அடியேனுக் கிந்-
 தச் சந்தேகந் திரத்தக்கதாக,—பந்தம் வந்தவாறின் கந்தமாதியி-
 ல்லாமருளே - முடிவுமுதலு மில்லாத தம்பிரானே மயக்கந்திர-
 வித்தப்பாசபந்தங்க ளடியேனோடு வந்துபொருத்தின முறை
 யெப்படியென் றருளிச்செய்யவேணும். (க-து.) பாசம் நெல்-
 லுச் சூழிபோலவும், செம்பிற் காளிதம்போலவும் நின்றநிலைமை
 கூண்டதல்ல நீக்கங்கூட்டமில்லை என்பதாம். உ-ம், சிவஞான
 போதத்தில், “கெல்லிற் குமியு நிகழ்ச்செப்பினிற் களிம்புஞ்,
 சொல்லிற் பதிதன்று தொன்மையே” எ - ம், சித்தியாரில்,
 “மூட்டல கெல்லினுக்கு முனைமொடு தவிடுமிப்போல்” எ-ம்,
 சிவப்பிரகாசத்தில், “கெல்லுமுனை தவிடுமிபோ லநாதியாக
 நிறுத்தி” எ-ம், சொன்னமுறைமை கண்டுகொள்க. (து-ம.)
 தேவஞ்சடம. எ-கு. அறுதியாகவந்த மலங்கள் சடமே தப்-
 பானு என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம், உன்மைகெறிவிளக்-
 கத்தில், “மலச்சடமென்றஸ்காட்சி” எ - ம், சிவப்பிரகாசத்-
 தில், “மாமைதான் சித்தஞாயாய் மருமாட்டாது” எ - ம்,
 சித்தியாரில், “உலகத்துக்கோர் வித்துமாயசித்தாய்” எ - ம்,
 கண்டுகொள்க. செயலதனைச்சார்ந்திடம் எ-கு. நீயறிவுள்ளவ-
 னாகையா னுன்றோடு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப்-
 பட்டதாயிருக்கும் என்றுபொருள்கூறியதற்கு பி-ம், சிவப்பிரகா-
 சத்தில், அந்நியமானவையுணர்த்தி யகந்தியமாய் நிறைந்தவறி-
 வறிமாமையினுறு மருணிலவுங்காலம், தன்னிலவனையாவுமா

நின்றதொன்மை தாமுணர் தலானுமுயிர் தானெனவொன்றில்
தாய், மன்னியிடுமலம்” எ-து. கண்டுகொள்க, இவை மூன்று
செய்யுளானும் கத்தாவறிவிப்போனென்று மான்மா வறிவித்தா
லறிகிறவனென்றும் பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றுங் கூறிய
வாறு காண்க. (ச)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக்கண
ஞ்சொல்லிப் பாசதரிசனஞ்சொன்னபின் ஆன்மதரிசனஞ்சொல்
லவேண்டுகையாலு மல்தரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியினாலுந்
தேவரீ ரருளமுன்னே பாசநில்லாது, அடியேனுக்குச் சுதந்திர
மாய்க் காண வறிவுமில்லை, இந்தமலத்தைக் கண்டமுறைமை
யெப்படி யென்னுந் வினா மேலருளிச்செய்கின்றது. *

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாரென்கொ லெந்தாய் - மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைய
மாலையா மாற்ற மதி.

வி-ம். அருள்முன்பு நில்லாது - அந்தமலங்க ளஞ்ஞான
மாகையாலே தேவரீர் சந்நிதியிலே நில்லாது, — அடியேற்குக்
கண்ணின் — அடியேனுக்குச் சுதந்தரமாகக் காணாமறிவுமில்லை
யாம். அப்படியிருக்க, — இருள்கண்டவா ரென்கொ லெந்தாய்
தம்பிரானே அடியேனந்த விருண்மலமாகிய வஞ்ஞானத்தை
யறிந்தபடி யெப்படி, — மருள்கொண்ட மாலையா மருளா
கிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினையு
டையானே, — வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெய்

* இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களடியேனோடுத் தேவ
ரீருங் கூடியின் றறிவிக்கச்செய்தே யடி யேனை மயக்கிறவழி யெ
ப்படி யென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றதென்று சொல்லு
வாரு முளர் அது வினாவல்ல.

== மருள், இஃது குறிஞ்சியாழ்த்திறம்;

நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—என்னு
டையமால்-அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விர்தமயக்கத்
தை,—முயா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—மாற்ற
மதி - போக்கத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே யடைத்தருள்.
(உ-து.) மலதரிசனத்தைப் பரமசுகத்திலே யழுத்துமிடத்தினுவ
லாயு மலசம்பந்தத்தினாலேயல்லோ சுகத்தைப் பெறுதிருந்தோ
ம் என்ன மதுமானத்தினாலே யறிகவென்பதாம், உ-ம். சிவப்
பிரகாசத்தில், ‘அந்நியமானவையுணர்த்தி யந்நியமாய் நிறைந்த
வறிவரியாமையினு மருணிலவுங்காலந், தன்னிலவனையாவு
மாய்நின்றநொன்மை தாமுணர்தலானுமுயிர் தானெனவொன்
நிலதாய் மன்னியிடுமலம்’ எ-து. கண்டுகொள்க. (ரு)

இங்ஙனம் பாசதரிசனஞ் சொல்லிப் பாசதரிசன மெப்படி-
யென்னும் வினா மேலருளிச் செய்கின்றது.

மதிநுதல் பாக னாகிக் கதிதா
வெண்ணெய்த் தொன்றி நண்ணியுள் புருந்தென்,
னுளம்பெனரி செய்துந் னளவில் காட்சிக்
காட்டியெற் காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
னுண்மையும் பெருமையு நுவலி னண்ணல்
பாதாள சுத்தி பரியந்த மாக
வோதி யுணர்ந்த யானே யேக
முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தும்
புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன் கலங்கி
யாங்நைந் தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
போக்கு வரவு புரிந்தனன் றாக்கி
யெவ்விடத் துண்மையு மிவ்விடத் தார்தலுஞ்

செல்லிடத் தெய்தலுங் தெரித்த மூன்றினு
 ளொன்றெனக் கருளல் வேண்டு மென்று
 மில்லா திலதா யுள்ள துளதெனஞ்
 சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லுங் காலைச்
 சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே சிறுத்தி
 யானே யெழும்பி னுனது போலெனின்
 ஞான மன்றவை காய வாழ்க்கை
 மற்றவை யடைந்தன வுளவெனி னற்றன்று
 விட்ட குறையி னறிந்து தொன்று
 தொட்டு வந்தனவென வேண்டு நட்பு
 பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு
 முரியது நினக்கே யுண்மை பெரிவே
 யெனக்கின் றுகு மென்று
 மனக்கினி யாயினி மற்றது மொழியே.

வி - ம். மதிதுதல் பாகனாகி - சந்திரனைப்போலத் திருநெ
 ற்றியினையுடைய பரமேஸ்வரியை யொருபாசத்திலே வைத்
 திருக்கப்பட்ட தேவரீர், - கந்திர வெண்ணெய்த் தேவரீர் - அடி
 யேனுக்கு மோசனத்தைத்தருவது பொருட்டாகத் திருவெண்
 னெய் நல்லூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளி - டண்ணியுள்புகுந்
 து - அடியேனிடத்திலே வந்துபொருந்தி, - என்னுளம் வெளி
 செய்து - அடியேனிடத் துண்டாகிய வஞ்ஞானத்தைநீக்கிச் சிவ
 ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து, - உன்னவில்க் காட்சிக்காட்டி.
 ஆன்மபோதத்தா லளவுபடுத்த வொண்ணாத வுன்னுடை வியல்
 பிணையு மடியேனுக்குத் தரிசனப்படுத்தி, - ஏற்காட்டினை - அடி
 யேனுடைய வியல்பினையுந் தரிசனப்படுத்தினாய், - எனினே -
 அப்படி தரிசனப்படுத்தினாய், - நாட்டியென் னுண்மை

யும் பெருமையு தவலில் - தேவரீ ரறுதிப்படுத்தி யருளிச்செய்
யப்பட்ட வடியேனுடைய நேர்மையும் பெருத்த வியாத்தத்தை
யும் விண்ணப்பஞ் செய்யுமிடத்து,—அண்ணல்: பாதாளசத்தி
பரிமந்தமாக - தம்பிரானே, பாதாளசத்தி முடிவாக,—ஒதியுண
ர்ந்த யானேயேயு முழுத்துநின்றனனே-தூல்களைக் கற்றறிந்தடி.
யே னறிவுசென் றியப்பட்டு வீடமெல்லா மடியென்றானே
முழுதும் வியாத்தமாய் நின்றதுண்டே,—முதல்வ - சர்வான்
மாக்களுக்கு மொருமுதலாக நின்றணர்ந்துகிற கத்தாவே,—
முழுத்தும் - அப்படி யோதியுணர்ந்த வீடமெங்கு மடியேன்
வியாத்தமா யிருக்கச்செய்தேயும்,—புலன்கடைப் பூழைதுழைந்
தனை-ஒன்றை யறியுமிடத்துச் சோத்திராதிசுளாயுள்ள வற்பத்
துவாரங்களாகிய புலன்களோடுக்கடி யறிந்தேன். அன்றியும்,—
கலங்கியாவ் கைந்தவத்தையு மடைந்தனன் - அடியேனறிகிற
வழியையும் விட்டு மயங்கிவிட விடத்திலே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ்
சமூத்தி துரியந்துரியாதீத மென்னப்பட்ட வைந்தவத்தையும்
பட்டுகின்றேன். அன்றியும்,—நீங்கிப் போக்குவரவு புரிந்தனன்—
அப்படிக்கூடி வாதனைசெய்து நிற்கிற சரீரத்தையும்விட்டு நீங்கி
பிராவமொவ்வொரு சரீரத்தையும் வந்தெடுப்பதுஞ் செய்தேன்,—
தூங்கி - இவையிறறைத் திருவுள்ளத்திலே யாராய்ந்து பார்த்த
ருளி,—எவ்விடத்துண்மையும் - அடியே னோதியுணர்ந்த வீட
மெங்கு மடியேன் வியாத்தமாயிருக்கிறதும்,—இவ்விடத்தாலும்—
இப்பொழுதிந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடிநின்று சேவிக்கிறது மவத்
தைப்படுகிறதும்,—செல்லிடத் தெய்தலும் - இந்தச் சரீரதொந்
தனைவிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களுக் கீடானசுவர்க்க நரக்கங்களி
லே சென்றதுபவிக்கிறதும்,—தெரிந்த மூன்றினு ளொன்றை
னக் கருளல்வேண்டும் - தேவரீ ரிவைமூன்று பகுதியினு மிது
வாயிருக்கு மான்மாவி னுண்மையென்று ஒன்றை யடியேனுக்
குத் தெரிய வருளிச்செய்யவேணும். அப்படி யொன்றைச்
சொல்லுகிறதென்ன வவை மூன்றுபகுதியு மான்மாவுக்குடைய

ஆல்லோவென்று திருவுள்ளச் செய்தருளுமானால்,—என்றமில்
 வதிலதாயுள்ள துளதெனுஞ்சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லு
 ங்காலே - எக்காலத்து மொவ்வொன்றி னியல்புசனைச் சொல்லு
 மிடத்து இல்லதில்லாததே யுள்ளதுள்ளதேயென்று சொல்லுகிற
 சொல்லே யறுதிப்பட்ட சொல்லாகச் சொல்லுமிடத்து,—
 சிறுத்தலும் பெருத்தலுமில்வே - ஒருமுதலாயிருக்கப்பட்ட வா
 ன்மா வோரவதரத்தி லனுவாகச் சிறுத்து மோரவதரத்திலே
 மகத்தாகப் பெருத்தும்வர வழக்கில்லையே. அதுநிற்றா,—நிதத்
 தியான யெறும்பிணைதுபோல் - அப்படிச் சிறுத்துப் பெருத்
 தும் வாரா தெப்பொழுது மொருதன்மையாகிய வியாத்மாய்
 நிற்கச்செய்தேயும் யோனிசம்பத்தஞ்செய்ததுவதாயிருக்கிறது
 ஆனையாய்நின்ற வான்மா வெறும்பானுற்போலிருக்கும்,—எனி
 ல் - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—ஞானமின்றவை காய
 வாழ்க்கை - தேவரீ ரருளிச்செய்த தடியேன்கேட்ட வறிகல்ல
 சரீரத்தின் வழக்கைச் சொல்லலாம்,—மற்றவை யடைந்தன
 வுள் - அதனை நாமப்படிச்சொன்னது மறிவாயுள்ள வாள்
 மாக்கள் கன்மத்துக்கேற்ற கொவ்வொரு சரீரங்களோடுங்
 கூடினா லதற்கதற்குத் தக்கதாக வறிவுசேவித்து நிற்குமென்
 றே சொன்னோம்,—எனில் - என்றருளிச் செய்யில்,—அற்றன்
 று - அஃசப்படியன்று, அதென்னென்று கேட்டருளுமாகில்,
 விட்டருறையினறிந்து தொன்றுதொட்டு வந்தனவேண்டும் -
 அப்படிக்கூடின யோனிக்குத்தக்க வாயிருக்குமேயானால்
 முன்னையெடுத்து விட்டுவந்த யோனிகளை யினனதின தல்
 லவோவென் றடியேனறியவேணும். அப்படியல்ல கூடின
 யோனிக்குத் தக்கதாக வான்மா வறிந்து சேவிக்குமென்று
 நான்சொன்னது அந்தந்த வவதரத்தோறு மெடுக்கப்பட்ட
 சிறியயோனிக்கும் பெரியயோனிக்குந்தக்க வறிவாக வறிந்து
 சேவிக்கிறதா யிருக்குமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—எட்ட

பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு முரியது நினக்கே
யுண்மை-தேவரீர் கூடினதின் நன்மையென்று நாட்டப்பட்ட
பெரியயோனிக்ஞத் தக்கதாகப் பெருத்தவறிவுஞ் சிறியயோனிக்
ஞத் தக்கதாகச் சிறுத்தவறிவு மப்படிவருகிற சுதந்தரமணுவுக்
கணுவு மகந்துக்கு மகத்துமாயிருக்கிற தேவரீருக்கேயுள்ளது,—
பெரியோம் - மகத்தாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,— எனக்கிண்
னாகும் - அந்தவழங் கடியேனுங் கில்லையாம்,—என்றுமனக்கினரீ
யாய்-எங்காவத்து மெம்மனத்துக் கினியையாக விருக்கப்பட்ட
தம்பிரானே,—இனி மற்றதுமொழியே-இன்னந் தானுணியு மடி
யேன் முன்னேகேட்ட வினாவுக்கு விடையருளிச் செய்யவேண்
டும். (கூது.) ஆன்மாவீனிய லெப்படியென்னிறி பழகம்போல
வெடுத்ததின் நன்மையாக விருக்குமென்றும் வசிப்பைப்பற்றின
வியாபகமென்று மதுவதுவாய் நிற்பதென்றுஞ் சொல்லப்படும்
உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில், ஓரிடத்துணருமுண்மை யொளிதரும
பலம்போலும்” எ-ம் சித்தியாரில், “வெத்திடவருந்லியாபி யெ
னுப்படிருடையனா” எ-ம். வருவது கண்டுகொள்க, (து-ம்.)
கவை மூன்றுபகுதியு மான்மாயுக் குடையதல்லோவென்றுதிரு
வுளம் பற்றினதுக்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “குக்கும தேதியாகித்
தலருபத்தின் மன்னிச், சாக்கிரமுதலாயுள்ள வயத்தையுட் டங்
கியெங்கும், போர்கொடுவரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள்
பாவ, மாக்கியும் பலன்களெல்லா மருந்தியு நிற்குமாண்மா, எ-து
கண்டுகொள்க, சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே, எ-கு. ஒரு
முதலாயிருக்கப்பட்ட வான்மா வோரவதரத்தி லணுவாகச் சிறு
த்துமோரவதரத்திலே மகத்தாகப் பெருத்தும்வர வழக்கில்லை.
என்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம், சிவஞானபோதத்தில், “மா
யாதனுவினக்காய் மற்றுள்ளங்காணுதே, லாயாதாமொன்றைய
துவதுவாய்” எ-து, கண்டுகொள்க. மற்றவை யடைந்தனவுள்,
எ-கு, நாமப்படிச் சொன்னது மறியாயுள்ள வான்மாக்கள் கண்

மத்துக்கேற் ற வொவ்வொரு சரீரங்கனோடுகூடினா லதற்கதற்கு
த்தக்கதாகவறிவு சீவித்து நிற்குமென்று பொருட்கூறியதற்கு
பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், “செறிந்திடு முடலுண்மண்ணிச் சேர்பு
லன் வாயில்பற்றி, யறிந்ததிலமுந்தும்” ஏ-து, கண்டுகொள்க,

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வான்மா வவத்தைப்படுமிட
த்து ஓரவத்தையைக் கண்டதொழிய மற்றுள்ளவவத்தைநாலு
மடியேனா லறியப்பட்ட தில்லையேயென்னும் வினாமேலருளிச்
செய்கின்றது.

மொழிந்த வவத்தை முதலடியே னின்றங்
கொழிந்தன நான்கு முணர - விழிந்தறிந் [வே
தேறிற்றிங் கில்லை யெழில்வெண் ணைய்மெய்த்தே
தேறிற்றென் கொண்டு தெரித்து.

பி-ம், மொழிந்த வவத்தை-சொல்லப்பட்ட வவத்தைகளைந்
திலும்;—முதலடியேனின்ற- முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்திலே
யடியேனின்றதுண்டு,—ஆங்கொழிந்தன நான்கும் அந்தச் சாக்
கிரத்தைத்தவிர மற்றுண்டான சொப்பன சுழுத்திதரியந் துரி
யாதீத மென்னப்பட்ட நான்கவத்தையும்,—உணரவிழிந் தறிந்
தேறிற்றிங்கில்லை - அடியேனறிவுக்கு நினைவுண்டாம்படி யொப்
பொன்றாக விறங்கினதுமில்லை யறிந்தேனது மிவ்விடத்திற் கண்
ட தில்லை,—எழில்வெண்ணெய் மெய்த்தேனே - அழகினையுடைய
திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்
கண்ட நாதனே,—தேறிற்றென்கொண்டு தெரித்து = அந்தவவத்
தை நாலு முண்டென்று அடியேனுக் கறுதிப்பட்டு வாக்கறுதிவந்
தது எந்தப்பிரமாணங்கொண்டறிந்தது. (க-து.) பிறிந்திட வை
ந்தவத்தைப் பெருகிய மலத்தாற் பேணியுறு மாகையாலே சுத்த
தத்துவங்க ணீங்கினவிடத்திலே யைந்தவைத்தையும் படுமென்
றதுமானப் பிரமாணத்தினாலே யறிகுவென்றது. (எ)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஷான்மா வொன்றுண்டென்
தெதைத் தரிசித்த வழியேதென்னும் வினா மேலருளிச் செய்
கின்றது.

தெரித்த தென்கொண்டெனே யுருத்திர பசுபதி
செடியே னேனையு மடிமை செய்யப்
படிவங் கொண்டு வடிவு காட்டில்லாப்
பெண்ணை யானும் வெண்ணெய் மெய்ய
வவத்தையிற் தெரித்தன னாயி னவத்தை
தெரித்தாய் கிருத்தலு மிலனே திருத்துங்
கால முத்திய கருவி யாயின
மாலும் பிரமனும் வந்தென யடையா
ரோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
சேதக மன்றவை பேதைச் செயலிச்
சேதக வானுற் செயல்கொள வேண்டுந்
போகன மிவற்றைப் புணர்வதை யறியேன்
கருவிந் திரவியுங் காண்பதோ ரொன்றா
யொருவுவ தறியே னுணர்வில னாதலி
னிர்கொடு கண்டன னாயினெற்குக்
கருவி யாயினே பெருமைபு மிலவே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வின்னுங் கேண்மோ மன்ன நின்னின்
முன்னே மென்ற னுணர்வில னாதலி
னென்னைக் காண்பினுங் காண்பல காணா
துன்னைக் காண்பினுங் காண்பல வுன்றோ
டொருங்கு காண்பினுங் காண்பல வருந்துணை

கண்டவாறே தெனது கண்ணே

யண்ட வாண வருட்பெருங் கடலே.

வி - ம். தெரித்ததென் கொண்டெனை யுருத்திரபசபதி செ
டியனேனையு மடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு வடிவுகாட்டில்
லாப் பெண்ணையாளும் வெண்ணெய்மெய்ய. அதுவயம். உரு
த்திரபசபதி - உருத்திரமூர்த்தியுமா யான்மாக்களுக் கெல்லா
முயிர்க்குயிராய் நின்றிரகஸித்தருளுகிற கத்தாவாயிருக்கப்பட்ட
வனே,—செடியனேனை-மூடலை யாக்கையோடுங்கூடிச் சநநம
ரண துக்கத்திலே கிடந்தழந்துகிற பாலியாயிருக்கப்பட்ட வெ
ண்ணையும்,—அடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு - தேவரீர் திரு
வடிக் குரித்தாக்கிக் கொள்ளவேண்டி யடியேனைப்போல வடி
வை யெடுத்ததுக்கொண்டு,—வடிவுகாட்டில்லாப் * பெண்ணை
யாளும் வெண்ணெய்மெய்ய - தேவரீருக் குண்டாயிருக்கப்பட்
ட்ட வுண்மைவடிவை யொருவருக்குங் காட்டாத நீபெண்ணை
யாற்றை யாட்சியாகவுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெ
ழுச்சுருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,—தெரித்ததெ
ன்கொண்டெனை - அடியேனென் றொருமுதலுண் டென்கிற
தை யறியப்பட்டதேது பிரகாரமென் றருளிச்செய்யவேணும்
—அவத்தையிற் றெரித்தனனாயின் - அடியேன் சாக்கிராதி பஞ்
சுவத்தைப்பட்டு வருகையினாலே யதுகொண்டே அடியேனை
ன்றொரு முதலை யறியப்பட்டதென் றருளிச் செய்யுமாயில்,—
அவத்தைக் தெரிந்தாங் கிருத்தலு மிலனே - அடியே நைப்படி
யவத்தைப்பட்டு வருகிறதேயுண்டாமாடு லப்படி மறைக்கப்பட்ட
யெருகிற வந்த வயந்தையு மின்னதின்தென்று கண்டு அவ்
விடங்களிலே யவற்றை யடியேனறிந்து நீக்கிக்கொண்டேனா

* பெண்ணையாளும் என்றதைப் பண்ணையாள எனப்பாட
மோதி பண்ணையாளாக நின்றவடியேனை யேவற்பணி கொள்
ளப்பட்டவனே என்று பொருள் கூறுவாருமுள்ளு.

மில்லை,—திருத்தங் காலமுதலிய கருவியாயின் - அப்படி யற் சுவலத்தையின் மறைப்பை நீக்குகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென் றருளிச்செய்யுமாயில்,— மாலும் பிரமனும் வந் தெனையடைபார் - அப்பொழுது சிருட்டிக்குந் திதிக்குந் கத் தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமனும் விஷ்ணுவு மடியேனக்கூடி நின் றுணர்த்துகிறதில்லையாம். அன்றியும்,—ஒதுங்காலை யொ ன்றையொன்றுணரா - அந்தக் கருவிகளியல்பைச் சொல்லுமி டத்து ஒருகருவியை யொருகருவி யறியாது. அன்றியும்,— சேதனமன்றவை பேதைச்செயல் - அந்தக் கருவிகளறிவுள்ள தல்ல வறியாமையாயிருப்பதோர்செயல் அப்படியல்ல ஆன்மா வறியா•யிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுங்கூடி லவை, சேட்டைப்படுமென் றருளிச் செய்யில்,—இச்சேதனவாறற் செயல்கொளவேண்டு நற்போத மிவற்றைப் புணர்வதை யறி யேன் - அப்படி யடியேனறியும் பகுதிக்குரியவனுமா யந்தக் கருவிகளின் பயனைக் கொள்ளத்தக்கவனுமாயிருக்கி லடியேனு டைய வறியு அந்தக்கருவிகளைக் கூட்டுகிறதை யறிகின்றேனா ல்லை. அன்றியும்,—கருவித்திராணினுங் காண்பதோரென்றும் - அந்தக் கருவிகளெல்லாங்கூடின சாக்கிரத்தானத்திலுஞ் சத்தா நிஷ்டையங்கொ யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றாக வறிகிறதொழிந் தைந்தையு மொக்கவறிகின்றதில்லை. அன்றியும்,—ஒருவுவதறி யே னுணர்விலனாதலின் - அப்படி நின்று சேவிக்கிறவவதரத்து அந்தக் கருவிக ணீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை. அறிவில் லாதவருகையாலே யெப்படி யோரொன்றினை யறியுமிடத்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தா லறி வையென் றருளிச்செய்யில்,—நிற்கொடுகண்டன னாயினெற் குக் கருவியாயினை பெருமையுமில்வே - அப்படி யடியேனறி தெதெல்லாந் தோர் மறிவித்தா லறிவே னமாகி லப்பொழுது தேவரீரா யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்படும் கத் தாவென்கிற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம் ஆகையாலே

யானேபிரமங் கோனேயேண்டா - அடியேன்றானே கத்தாவென்று சொல்லப்படும், தேவரீராயடியேனுக்குக் கத்தாவென்ன வென்வெது மில்லை. அதுவன்றியும், — இன்னுவ் கேண்மோமன்ன - தம்பிரானே யடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க தின்னமு மொன்றுண்டு அதுவேதென்று தேவரீர் கேட்டருளுமாகில்; — நின்னின் முன்னமென்ற னுணர்வில னாதலின் - அப்படித் தேவரீரறிவிக்க வடியே னறிந்தேனாகில் அங்ஙன நின்றறிவிக்கிற தேவரீரை யெதிர்பட்டின்று இதுவல்லோ நம்மை யறிவிக்கிற முதலென்று அபியமாட்கிறே னில்லை அடியே னறிவில்லாதவ னாகையினாலே, என்னவோ யிரண்டாய் நிற்கலாகாதென்பது கருத்து, — என்னைக் காண்பினுவ், காண்பலகாணு துன்னைக்காண்பினுவ் காண்பலவுன்னோ டொருங்கு காண்பினுவ் காண்பல-இரண்டாய்ப்படியின் றடியேனை யறிய வென்றாலு மறிப்பபிம் பகுதியுமில்லை. அது வன்றியுத் தேவரீரை யறிபவென்றாலு மறிப்பபிம் பகுதியுமில்லை. தேவரீரோடு மடியேனுங்கூடி யறிபவேனு மென்றாலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை, — அருத்துணைக்கண்ட வாறேதெனது கண்ணையண்டவாண வருட்பெருங்கடலே. என்பதனைப் பொருளுக்கேற்க மாறிக்கொள்க. பொருளாவது, அடியேனுக் கரியதுணையா யிருக்கப்பட்டவனே, அடியேனுக் கறிவாகிய கண்ணாயிருக்கப்பட்டவனே, தேவர்களுக்கும் கத்தாவா யிருக்கப்பட்டவனே, அருளமுத வெள்ளத்தை நின் னடியவர்க்குக் கொடுத்தருளுவிற சமுத்திரமா யிருக்கப்பட்டவனே, யடியேனென்னைத் தரிசிக்கப்பட்டது ஏது பிரகாரங்கொண்டு. (க-து.) இப்படி இருபை தாற்பரியமாய்த் திருமேனிகொண்டு ஆன்மா தனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதை யறிந்து தானந்த ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத் தரிசிக்கலாமென்று அருளிய - விடத்தன்றி யானறியும் பகுதி யொன்றுமில்லை யென்பதாய், ஆன்மாதனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதையறிந்து தானந்த

ஞான்மாய் நிற்கவே தன்னைத் தரிசிக்கலாமென் றதற்கு, உ-ம்
 சிவப்பிரகாசத்தில். ” தன்னறிவதனாலேதுந் தனக்கழிவில்லை
 யேனுந் தன்னறிவாகவெல்லாந் தனித்தனிப்பயனருந்தும் தன்
 னறிவறியுத்தன்மைதன்னாலேதனையறிந்தற், தன்னைபுத்தானே
 காணுந் தானதுவாகின்றே”, எ-ம். பட்டணத்துப் பிள்ளை
 யார் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையில், “ மாயப்பட
 லக்கிழித்தாய, ஞானநாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின், னின்
 பெருத்தன்மையுங் கண்டேன்காண்டலு, மென்னையுங் கண்
 டேன் பிறனையுங்கண்டே, னின்னிலை யனைபத்தினுங் கண்டே
 னென்னை”, எ-ம். சித்தியாரில் “ அடிஞானமான்மாவற் றோ
 ன்றுந்தோன்றத் தூரியனஞ்சிவந்தோன்றத்தானுந்தோன்றும்”
 எ-ம், கண்டுகொள்க. (து-ம்) அவத்தையிற் றெரித்தனனாயின்,
 எ-கு சாக்கிராதி பஞ்சவத்தைப்பட்டு வருகையினாலே யது
 கொண்டே யடியேனென்றொரு முதலே யறியப்பட்டதென்று
 பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், பனையொடுபவனீ
 போதும் பார்மன்னன் புறம்போதில்லிற், கடைதொறும் விட்
 டெய்திக் காவலுமிட்டிப்பின்னை, யடைதருத்தனியேயந்தப் பா
 ட்நிலினிலதுபோலான்மா, வுடலினிலவுத்தையெந்து முறுமுயிர்
 க்காலாக” எ-து, கண்டுகொள்க. திருத்துங்கால முதலிய
 கருவியாயின், எ-கு அப்படி யந்தவவத்தையின் மறைப்பைப்
 நீங்குறது காலவியதி முதலிய கருவிகளென்று பொருள்கூறி
 யதற்கு, பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், “ இத்தகையயிறையரு
 னா ஸுயிரியுறியுத் தோகவாடாதே யீரிரண்டாலுரைத்த, வித்
 தைமுதலையான் விளங்குஞான மேவியிடுமெனவுரைப்பரசுத்
 துமாயை, வைத்தகலைதான்மூல மலஞ்சிறிதேரீக்கி மருவும்வ
 னைதெரிவிக்கும் வாயில்களின் பயனைப், புத்திதரவித்தையி
 டை நின்றறிவையுயிர்க்குப் பொருந்தியிடும் வகைபுணரும்
 புனிதசத்தி புணர்ந்தே” எ-து கண்டுகொள்க. ஆன்மா வறி
 வாயிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிக்குள்ளாகிவந்தி- லவைசே

இடைப்பிடிமென் தருளியதற்கு. பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். 'தனக்கெனவயிபிலாதான்' றத்துவகன்னரூபன், றகக்கெனவயிவானுவிச் சகலமுதுகருந்தானே" எ-ம். கண்டுகொள்க. அறிவில்லாதவ னுக்கையாலே யப்படி யோடொன்றினை யுயிமிடத்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தவ றிவையென் தருளிச்செய்ததற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் 'இருணனியிரவிதான்வத் திரித்தலுமிரவிலென்றும் பொருணி லேகண்டுமார்தர் பொருத்திமாமுபோல, மருணியெய்மு சீக்க மகிழ்ந்துயிர்தன்னுண்மன்னு. மருளியுமொழியுடையத் தந்த வாரறறியுமன்றே. எ-து. கண்டுகொள்க. (௨௭)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டு வருகிறவான்மா மூலாதாரத்தி லேயொடுக்கி யதிதப்பட்டிக் கிடக்கு மவதரத்துணரு முறைமை பெட்படியென்னும் வினாமே லருளிச்செய்கின்றது.

கடலமுதே வெண்ணெய்க் கரும்பேயென் கண்ணே
புடலகத்து மூலத் தெடுங்கச் - சடலக்
கருவியா தாங்குணர்த்தக் காண்பதுதா னென்னை
மருவியா தென்றுரைக்க மன்.

வி-ம். கடலமுதேவெண்ணெய்க் கரும்பே - சமுத்திரத்தி லுண்டாக்கப்பட்ட வமுதம்போலவுத் திருவெண்ணெய் நல்லுந் தி லே யுண்டாயிருக்கப்பட்ட கரும்புபோலவு மினியவனே,—என் கண்ணே - அடியேனுக்குக் காட்டாயிருக்கப்பட்ட கண்போலவு மியவனே அடியே வைத்தைப்படு மவதரத்து,—உடலகத்துமூல த்தொடுங்க - சரீரத்துக்குள்ளே மூலாதாரத்திலே யொருகருவிக றுவ் கூடாம லதிதப்பட்டிக் கிடக்கிற வவதரத்தடியே னுணரு கைக்கு,—சடலக்கருவியா தாங்குணர்த்த - சரீரக்கூட்டமாகி ன்றுணர்த்தின கருவியெது சடக்கென விரைவிலேயுணர,—கா ண்பதுதா னென்னைமருவி - அடியேனறிகிறது தானெதுடன்

கூடி, -யாதென்றுரைக்கமன் - தேவரீரடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்தற்கிது பென்றுவிளங்கவருளிச்செய்தருளவேண்டும் (க-து) ஆன்மதத்துவம்-உச, வித்தியாதத்துவம்-எ. சிவதத்துவம்-ரு, இவற்றிற்குமுறையே போககாண்ட மென்றும் போக்கிய காண்ட மென்றும் பிரேரகாண்டமென்றும் பெயர். இவற்றுள் ஆன்மதத்துவம்-உச-ம், உட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த் தேகமாய்ப்பொருந்திச் சிவதத்துவங்கள் கலாதிசைப்பிரேரித்து அறிவிக்குமென்பதாம். உ-ஈ, சித்தியாரில் 'வாயாதிசோத்திராதி புறத்துவாழ்கருவியாகு, மேயாதமனாகாயத் துணருமுட்கருவியாகு, மாய் வார்கட்கராகமாதி யவந்நினுட்கருவியென்பர்; மாயாடன்வயிற்றிவற்றாற்றுடக்குண்டெவாமுமான்மா' எ-ம். போற்றிப்பஃரொடையில், 'ஆலாருங்கட்டிலுயிர் மூடமாயுட்கிடப்பக், காலநியதியதகாட்டி - மேலோங்கு, முத்திலியன்கட்டிலுயிர்சேர்த்துக் கலைவித்தை, யந்தவராக மவைமுன்பு-தந்த, தொழிலறிவிச்சை-தணையாகமானி, செழிலுடைய முக்குணமுமெய்தி - மருளோடு, மன்னுமிதயத்துச் சித்தத்தாற் கண்டபொரு, ளின்னபொருளை நியப்பவொண்ணு - வந்நிலைபாய்க்; கண்டவியன்கட்டிற் கருவிகளீரைத்தொழியக், கொண்டுநியமித்தற்றை நாட்கொடுப்பப்-பண்டை, யிருவினையான்முன்புள்ள விற்பதுண்பங்கண், மருவும்வகையங்கே மருவி', எ-ம். சொன்ன முறைமைகளைக் கண்டுகொள்க, (க)

இங்கனஞ் சீர்தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வடியேனுக்குத் தேவரீர் திகழாக்கிரமங்களிலே பாசமோசனம் பண்ணியிருக்கவுமடியேன் மீளவு மலமாயாதி கன்மங்களோடு தொந்தித்து நிற்கைக்கு வழியேதென்னும் வினாமே வருளிச்செய்கின்றது.

மன்னிய கன்பச் சமத்திடை மலங்களை
யந்திய மாக்கி யருள்வழி யதன

லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்

திரிமலத் தீர்த்த தேசிக நின்றே

டொருவுத வின்றி யுடந்தையே யாகும்

பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு

மும்மல மதனா லெம்முணின் நிலையெனி

னம்மலத் திரிவுஞ் செம்மலர்த் தாணிழற்

சேர்தலு மிலவாய்ச் சார்பவை பற்றிப்

பெயர்வில னாகும் பெரும தீர்வின் -

றமைந்த கருமத் தியைத்தவை யல்லது

சமைத்தன விலவெனச் சாற்றின மைந்த

மாயேயங் கன்ம மாமல மூன்று

மாயா தாகவே யார்ச்சந மாயையி

னுற்பவந் தீரா தொழுருமொன் றென்றி

னிற்சம மாயி னல்லது நிற்பெற

விலவென மொழிந்த தொல்லறந் தனக்கு

மேயா தாகு நாயே னுளத்து

நின்றனை யென்பனே நின்றிலை யென்பனே

பொன்றிய பொன்றிற் நிலமல மென்பனே

வொன்றினை யுரைத்தருண் மன்ற குன்றப்

பெண்ணைப் புனல்வயல் வெண்ணெய்க் கதிபதி

கைகண் டலைவாய் கால்செவி மூக்குயர்

மெய்கொண் டென்வினை வேரறப் பறித்த

மெய்கண்ட தேவே வினையிவி

மைகொண்ட கண்ட வழுவினென் மதியே.

வி-ம். மன்னியகன்மச் சமத்திடை மலங்களை யந்நியமாக்
அந்நியே யடிமேனோடுங் கூடி நிலைபெற்று வருகிற கன்மம். இ

புண்ணிபாவங்கள் தன்னிற்சமமாகத் துலையொத்த வவதீர்த்து அடியேனோடு கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்களைத் தேவரீர் திருநாச் சிரமங்களினாலே வேறுபடுத்தி, — அருள்வழியதனாலே னுள்ள புருத்தனையெனின - தேவரீரதுச் சிரமத்தின் முறைபையாலே யடியேனுள்ளத்திலே யெழுந்தருளினதே யுண்டாமாகில், — முன்னேத் திரிமலத் தீர்த்ததேசிக நின்றோடுருவுதலின்றியுடன்தையே யாரும் பெருநிலை யாகல்வேண்டும் - குருமூர்த்தியாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே யடியேனுக் களாகியாயிருக்கப்பட்ட மூன்றுமலங்களை யுக்கின தேவரீரை யடியேன்விட்டு நீங்காமலுடன்தையாய்க் கலந்து நிற்கும்பேரின்பமாகிய திருவருட்பிரகாசமுண்டாகவேண்டும், அது நிற்க, முன்னே யென்னிடத்தில் தேவரீரில்லையாம், — மருவிடுமும்மல மதனாலெம்மு னின்றிலையெனில் அடியேனோடு கூடியவருகிற வாணவமாயை காமியமென்னு மூன்று மலங்களினோடும் வாதனைசெய்து நிற்கையினாலே யடியேனுள்ளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி நின்றதில்லையாமாகில், — அம்மலத்திரிவுஞ் செம்மலர்த்தானிழல் சேர்தலுமில்லவாய்ச் சார்பவைபற்றிப் பெயர்விலனாகும் பெருமதிர்வு - அந்தமலங்களைத் தேவரீர் போக்கினது மில்லையா? யடியேனுஞ் சிவந்த தாமரை மலர்பேர்ன்ற ஸ்ரீபாதத்திலே வந்துபொருந்தினது மில்லையாய்ப் பிரபஞ்சவாதனையாலே வந்துபொருந்தின கன்மங்களைப்புசித்து அதனாலே புண்ணிபாவங்களிற் கட்டுப்பட்டுச் சநநமரண துக்கத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கு வழியில்லாதவனாகும். தம்பிரானே யிதுநிச்சயம் தப்பாது. அப்படியல்ல, — இன்றமைந்த கருந் தியைந்தவை யல்லது சமைந்தன வில்லெனச்சாற்றின் - இப்பொழுது தடியேனெடுத்தவுடலுக் கடுத்த பிராரத்தாவ மறுபலக்கிறதொழிய மேலுடலெக்கைக்குள்ள வாகாமியகன்மமேறாதென்றருளிச்செய்யில், — அமைந்த மாயேயங்கன்ம மாமலமுன்று 'மயாது - அடியேனுகமைந்த பிராரத்தாவத்துக்கிடாகவெடுத்த மாயமேயென்னப்பட்ட காரியமாகியுடலுள்ளவது மதன்

சாஸனமாகிய மாயைபோகாது, மாயையுண்டாகவே கன்மமும் போகாது, அப்படி மாயையுள் கன்மமு முண்டாகவே யானை மலமுண்டெனப்படும்,—ஆகவே யார்ச்சகமாயையி னுற்படந் திராதொழுதும் - ஆக விங்ஙன மூன்று மலங்களுமுண்டாகவே யாகாமியங்களை யார்ச்சித்து மாயையின் தோற்றமாயுள்ள சரீர்தொந்தனை விடாமல் மென்மேலுந் தொன்றுதொட்டி வரும். அன்றியும்.—ஒன்றொன்றிற் சமமாயினல்லது நிற்பெறவியல் லென லொழிந்த தொல்லறந் தனக்குடியாதாகும் - இருவினை யாகிய புண்ணிய பாபங்களொன்றுக்கொன்று தம்மிற் சமமாகத் துலையொத்தாலொழியத் தேவரீரை யடிபார் பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பகையதாகிய விசாத்திரத்துத் தன்மமாகிய திருவாக்கும் பொருந்தாது. ஆகையால்,—நாயே னுள்ளத் துநின்றனை யென்பனே நின்றிலையென்பனே பொன்றியபொன்றிற் நிலமல மென்பனே கொன்றினை யுலாத்தருண்மன்ற - அடியேனுள்ளத்துத் தேவரீர் கூடிநின்றதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனே அந்த மலங்கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனே கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வனே யிவை யிற்றிலொன்றையருளிச்செய்தருள் அடியேனுக்க றுதிப்பட,—குன்றாப்பெண்ணைப் புனல் வயல்வெண்ணெய்க்குதிபதி - வளப்பங்கள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றுகீர் பாயப்பட்ட வயல்களையுடைய திருவெண்ணெயல்லாருக்குக் கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்டவனே,—ஐகண டலைவாய்க்கால் செவிமூக்குயர் மெய்கொண் டென்வினை வேரறப்பறித்த மெய்கண்டதேவே - கரசரணுதியாயுள்ள வவயவங்களோடுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட திருமேனி யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்களைக்களைப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்டதேவே,—வினையிலி - அப்படி ஞானிகரித்திருக்கச்செய்தேயுள் கன்ம தொந்தனை யில்லாதானே,—மைகொண்டகண்ட - நஞ்சமாகிய உஷ்ப்பினைக் கண்டத்திறந்திருக்கின சிறைமீடற்றனே,—வழு

வினென்மியே - அடியேனுக்குக் குற்றமற்ற - நிவாயிருக்கப்
 பட்ட தம்பிரானே மிக்கினதஞ்சுமை யெனக்கருள்வாய்.
 (க-அ) பொருத்திருப்பினுந் தோன் வினவிடத்துச் செல்வா
 ளுக்குத் திவகம்பண்டாளுத்தோலக் கர்மம் துலையொப்பிலே
 சந்திக்குத்தொகப்புவரும், அதுவே சந்தி தந்தொழில் செலுத்
 திருத்தலாம். அம்மாதிரித் தேவரீர விவதல்லது யாவற்றிலு
 ளொன்பதாம். (அ-ம.) அடியேனோடு கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்
 களத் திவகாக்கிரமங்களினாலே வேறுபடுத்தித் தேவரீர துக்கிர
 சந்தின் முறைமையாலே யடியேனுள்ளத்திலே மெழுந்தருளி
 னதே புண்டாமாமெல் என்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “சக
 லர்க்குக் கன்மமொப்பில் தனையிலாசான் மூர்த்தி யாதாரமா
 இந் தரித்தொழிப்பன்மலஞ் சதுர்த்தாசத்திரிபாதந்தால்.” எ-ம்.
 “நிறுத்துவதோர் குணமில்லான்றன்னை யொருவருக்கும் நினைப்
 பரிமாடுவன்று மிலானேர்படவந்துள்ளே, பொருப்பரிய பே
 தன்பை யருளிட தன்வழியே புருத்திடெனெங்குமிலாப் போகத்
 தைப்புகிந்தே.” எ-ம். கண்டுகொள்க. மருவமுமம்மலமதனா
 லெம்முணர்நிலவெனில் - அடியேனோடுகூடியிருகிற ஆணவ
 மாயை காமிடமென்னு டுண்டாமலங்களினோடும்வாதனைசெய்து
 நிற்கையினாலே யடியேனுள்ளத்திலே தேவரீரெழுந்தருளி நின்
 துலையாம் என்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்
 திலே. “அருக்கனேர் நிற்பினுமல்லிருளே தானூர்க், மருட்கண்
 னே பாகத்தார்க்கேன்” எ-ம். “தன்னுணர்வு, நேசத்தர் தம்
 பாணிகழுந்ததெய்ப்போற், பாசத்தார்க்கினரூம்புகி.” எ - ம்.
 போற்றிப் பட்டுடைபில், “என்னுள்ளமென்று நீங்காதொ
 ளரித்திருந்து.” எ-ம். கண்டுகொள்க. இன்றமைந்த கருமத்
 தியைத்தையல்லது சமைத்தன விலவெனச்சாற்றின். எ-ரு
 டுப்பொழு தடியேனெடுத்த வுடனுக்கடுத்த பிராரத்துவமதுபவீ
 ச்சிறு தொழியமேலுட லெடுக்கைக்குள்ள வாகாமியகன்ம மேற்
 சென்றருளிச்செய்யில் என்றுபொருள்கூறியதற்கு - திருவருட்பு

வளில். "என்றவினைபுடலோடேரு மினடமேறுவினை, தேன் வி
லருளே அடும்," எ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், தொல்லையில் ஒரு
தல்போலத் தோன்றிரு வினையதுண்டேல், அல்லொளிபுகையு
ருனத்தழகுற வழிந்துபோமே," எ-ம். சித்தியாரில், "என்ற
வுடல்கன்மமதுபாத்திரு லறுத்திந்தினிச் செய்கன்ம மூலமல
ருனத்தாவிழப்பன்," எ-ம், சிவஞானபோதத்தில், "பின்
செய்வினைமாயை படனில்லாது," எ - ம், கண்டிகொள்க,
அமைத்தமரீடியங் கன்மமாமல மூன்றமாய்து, எ - கு, அடி
மேலுங்கமைத்த பிராந்தவச் சீடாகவெடுத்த மடமேய் மென்
னப்பட்ட காரியமாடு புடலுள்ளனவு மதனகாரணமாய் மாயை
போகாது ; மாயையுண்டாகவே கன்மமும்போகாது அப்படி
மாயையும் கன்மமும் உண்டாகவே யானாமல முண்டெனப்
படும் என்று பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், "அங்
கித்தம்பினைவல்லார்க் கனல்கடாதாகு மெனடதமந்திர முடை
யார்க் கருவிடங்களுமு, வெங்கித்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்
தாலு ஞானிக்கிருவினைகள் சென்றனையா முற்செய்வினையங்
குத், தங்கப்போம் பாத்திரமுங்குலாலன் வினைதவிர்ந்த சக்க
ரமுங்கந்தித்துச் சுழலுமாபோன், மங்கிப்போய் வாதனையா
லுழல்விக்கு மெல்லா மலங்களும் பின்காயமொடுமாடு மாயு
மன்றே," எ-ம், வாதனாதேவாஷத்தினாலே யங்கினியைச் சேர்ந்த
வித்தைப்பெருவ மாயன் வெட்டின மரம்போலவும் புடல்
பண்ணின பணம்போலவும் வெந்த படம்போலவும் உருவ
மாத்திரமல்லாமல் பெத்தமில்லையாகையால் காரணமலங்களுஞ்
சரீரத்தோடு தேய்ந்தறுமென்றது கருத்து. தேவரீரையடியார்
பெறுகிறதில்லையென்று சொல்லப்பட்ட பழையதாகிய சிவசாத்
திரத்துத் தன்மமாகிய திருவாக்கும்பொருந்தாது. எ-சு, கருத்
தாவது புண்ணியபாகமொன்று சமத்துவமானால்லோ தேவ
ரீரைப்பெறுவதென்று சொன்ன பழைய திருவாக்கு புண்ணிய
பூவத்துக்கேற்ற தேகநிற்கவே வினையொத்த தெப்படியென்று

பெண் வினாயத்த இருவினைபொப்புக்குச் சீரமுண்ணின
யல்ல புண்ணியத்திலேயுப் பாவத்திலேயு மிரண்டிலேயுத் சம
மாகவொழிபுலந்ததே யிருவினையொப்பு அப்போதாசாரிய
மூர்த்தமாகவந்த சிவனிரகதிப்பன். இதற்கு, பி-ம். போற்றிப்
பட்டுறையில், “எல்லையாண்டு மிடைவொப்பிற் - பல்பிறவி,
யுத்தமதிலன்றோ வளவென்று பார்த்திருந்து, சத்தியதிக்குத்
சம்போற்றி,” எ-து. கண்டுகொள்க. நாயே னுள்ளது நின்
றனை யென்பதோ நின்றிலையென்பதோ எ-ரு. அடியேனுள்ளது
துத் தேவாரீர்கூடிநின்ற தென்று விண்ணப்பஞ் செய்வதோ
கூடிநின்ற தில்லையெ ன்று விண்ணப்பஞ்செய்வதோ என்று
பொருள் கூறியதற்கு, பி-ம். சித்தியாரில், “எவ்வுத்தானெ
ன்னினு மெய்தவேண்டா வெங்குமில்லென்னினில் யேறிநையு
மல்ல, நைக்கஞ்சேருயிர்போல்வ வெங்குமங்கத் தவயவங்கள்
கண்போலக்காணுநான்மா, விங்கு நாமியம்புத் தத்துவங்களின்
வைத்தநிபதிநைநானைத் தந்துதாளீதல் கூடரிழந்த, துங்க
விழிச் சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போற் சோதிக்குட்
சோதியாய்த் தோன்றிவன்கானே,” எ-து. கண்டுகொள்க.
பொன்றியபொன்றிற் றிலமலமென்பதோ. எ-ரு. அத்தமலங்கள்
கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ் செய்வதோ கெடாமல்
நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதோ என்றுபொருள் கூறி
யதற்கு, பி-ம். சித்தியாரில், நெல்லினுக்குத் தவிடுமிகளநாதி
வாயு நெல்லவிட்டி நீங்கியவை நின்றநிலைகழத்தீர், சொல்லி
“பிழற்றுசுளற்றாயிரியின் பாவில்லைத் தொக்கிருந்து மற்றொரு
நெற்றோற்றிடாவா, மெல்லவியை விடுமறவே யவைபோல
வருவவை மேவுமலமுடல் கன்மமநாதிவிட்டேநீங்கு, நல்லிய
முத்தியின் கட்டுபத்தான்மாவை நணுகிரிற்கு மாதலினுஞ்சமு
மின்றாமே,” எ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் “அழிந்திடும் பாசமென்
னினித்தமென் றுணாத்தல்வேண்டா, வழிந்திடா தென்னின்
னாணமடைவது கருதவேண்டா, வழிந்திடு சத்தினித்த வழிந்திடா
வொளியின்முன்ன, ரழிந்திடுமிருளு நாசமுடைந்திடாமிடைந்தி
டாயே,” எ-து. கண்டுகொள்க.

அடியேனறியப்பட்டதெல்லாம் தேவரீர் கூடியின் றறிவிக்க
 மதாக விருக்கவு மடியேனரிந்த பற்றுநானத்தோடுங் கூடியமகங்கி
 ரிற்சைக்கு உழியேதென்னும் விருமேலருளிச் சொல்லிற்றது.

மதிநின்பா லீர்த மலத்தின்பா னிற்க
 விதியென்கொல் வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய-பதிநின்பால்
 வந்தா லீதில்வாழ்த்தில் வந்திரண்டும் பற்றுதிலேன்
 எந்தா யிரண்டாமா றென்.

வி - ம். மதிநின்பால் - அடியேனுந் குண்டாய்நுக்கப்பட்ட
 டவறிவு தேவரீர் பருவிலே யுண்டானது. அப்படியிருக்கவும்,
 —இந்த மலத்தின்பாளிற்சை விதியென்கொல் - அடியேனரிந்த
 மலத்தின்ப பருதியிலேகூடி மயங்கி ரிற்சைக்கு முறைமையேது,
 —வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய - திருவெண்ணெய் நன்றுரிலே
 யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டநாதனே,—பதிநின்பா
 ல் வந்தால் - எந்தாவாயிருக்கப்பட்ட தேவரீராயடியேற்பந்து
 கூடியனல்,—இதில் வரத்தில் - இந்தமலத்திலே மிளவருகைக்கு
 மழக்கில்லை,—வந்திரண்டும் பற்றுதிலேன் - தேவரினா வந்துகூ
 டிநூலந்தவருளோடு மித்த மலத்தோடுமொக்க ரிற்றிற தடியே
 னுக்குண்டாகாது,—எந்தாயிரண்டா மாறென். அடியேனுந்
 குச் சுவாமியாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேனொருத்தன் தேவரீ
 ரோடுங் கூடியுறித்து மித்தமலத்தோடுங்கூடிய யுத்தாமலுமா
 யிரண்டோடுங்கூடி யதூதுவாய் ரிற்சைக்குழக்கேது. (சது.)
 அறிவுமிருத்தவனு மாகாமலறிவில்லாத மூடனுமாகாமல் கதி
 பெறவேண்டுமென்கிற நடுவார்த்தன்மையாகியவன் தான்பாற்
 திடத்தும் பரத்தினிடத்து மாசைப்பற்றிய பொழுதிரண்டின
 மன்றிப்பற்றிய ததுவாய்நிற்பன். (உ-ம்.) சித்தியாரில், “பாசி
 படுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறியப்படும் பொழுது நீங்கியது
 விடும்பொழுதுபரக்கு, மாசுபடு மலமாயை யறுக்கண் மனைத்
 து மானடியை யுணரும்போதகலும் பின்னையு நேசமொடுந்

திருவரு. 10. சங்காதே தாங்கு வினையுடையோர் நின்றிவிவர்
நிலையுடையோர், மாணையோர் மங்குமிங்கு மாநிலயம் வருவோ
சரும் பாசமறுக்கும் உகையருவின் வழிபுணாப்படாம். 11 எ-து.
கண்டுகொள். (சு-ம.) மதிகில் டாலிந்த மலத்தின்பானிற் கவி
தியென்கொல். எ-ரு, அடியேனுக்குண்டாயிருக்கப்பட்டவற்
று தேவரீர் பருதியிலே யுண்டாயிருந்து மடியேனின்ற மலத்தி
ன் பருதியிலேகூடி மயங்கி நிற்கைக்கு முறைமையேதென்னும்
வினாவுக்குக் கத்தா கன்மத்தின்வழி நடந்துவென்பதாகருந்து.
பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அடையே தானையா யிருவினே
யிற், போக்குவரவு புரியவானையி, லீர்க்கமின்றி.” எ-து. கண்டு
கொள்க. (கக)

தேவரீரனவாதமு முயிர்த்திராய்க்கின் தறிவிக்குமென்மி
ருக்கையிலே யடியேனேறி மொருகாற்கூடியு மொருகானீங்கி
யம் மருகைக்கு வழியேதென்று மாணவகன்கேட்கும் வினாமே
வருகிச்செய்கின்றது.

என்முகை விளங்க விரூட்படாம் போக்கி

முண்டக மலர்த்தி மூதறிவருரு

மெடுனி யுதய மெய்கண்ட தேவ

கோதிலமுத குணப்பெருங் குன்ற

வென்னி னுர்தலு மகறலு மெண்ணெகோ

லுன்னிற் றுன்னி யுனாவிடிற் பெயர்குவ

மென்னு மதுவே நின்னிமல் பெனினை

வியங்கோ ளாளனு மாகி யியங்கலு

முண்டெனப் படுவை யெண்டோண் முக்கண்

யாங்கனும் பிரியா தோங்கு நின்னிலையின்

யான் வந்தனைந்து மீள்குவ னாயி

ஐற்றத் துயருந் றோணி நிழனசைஇ

வீற்று வீற்றெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலும்
 மின்னிச் சாபைக்கு நன்னுமன் னியல்பே
 யானையே யாருவை நினைவருங் காலே
 யிநிலை யதனி னேழையேற் றோங்கி
 நின்னை வெளிப்படுத்தித் தொளிப்பை நீயே
 லருண்மா றாகும பெருமஃதன்மியு
 நிற்பெற் றவர்க்கு முற்பவ முண்டெனுஞ்
 சொற்பெறு மஃதித் தொல்லுல கில்லை
 யவ்வ வமைவுஞ் சோர்வு மயர்வறச்
 சொல்லிற் சொல்லெதிர் சொல்லாச்
 சொல்லே சொல்லுக சொல்லிற் தோயே.

வி - ம், என்டிசைவிளங்க விருட்டடம்போக்கி முன்
 மக மலர்த்தி ஸூதறிவருளும் - எட்டுத்திக்குமுள்ள வந்தகா
 ரங்களைக்கித் தாமரைமுகழையுமலர்த்து மாதித்தனைப்போல
 உடியேன் தேவரீரைப்பெற வேண்டுகைக்கு விசாரித்தறியவே
 ண்டும் பசுநிக்கெல்லாம் விளக்கஞ் செய்யத்தக்கதாக உடி
 யேனை மறைக்கப்பட்ட வஞ்ஞானமாயி போர்வைடைநீக்கி
 உடியேனிருதயமலத்தையு மலர்த்துவித்தகாதி யாயிருக்கப்
 பட்ட திருவருளையு மடியேனுக்குக் கடவுள்தந்தருளிய.—மேஜி
 னியுதய - பூமியிலே தோன்றியருளின ஞானதித்தனே,—
 மெய்கண்டதேவ - மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினை
 யுடையவனே,—கோதிலமுத - குற்றமற்ற வமுதமாயிருக்கப்
 பட்டவனே,—குணப்பெருங்குன்ற - நற்குணங்களெல்லா முடை
 ய பெரிமமையே, என்னவே மலைபோலும் பெருமையை யுடை
 யவனே,—என்னினாதலு மகறலு மென்னைகொல் - எங்கும் பூ
 ரணனாயிருக்கிற தேவரீரடியேனோடு மோரவதரத்திலே உடியு
 மோரவதரத்திலே நீங்கியு நிற்கிறதெனது பிரகாரமென் றருளிச்

பொய்க்கும், கொல் - ஐயம்;—உன்னுற்றுன்னி புருவீழ்ந்தெய
 ர்புறமென்னுமதுவே சிவ் னிடல்பெண்ணே - அப்படித்தேவ
 ர் கூடியும் பிறித்த நித்திரைது அடியேனின்க்கும்பொழுது
 கூடியு நினைவாப்பொழுது சிவ் பெயிருந்நிறதே தேவரீருக்கு மு
 றைமையாமென்றருளிச்செய்யல்,—வியங்கோளானனுமாயி யிய
 க்காறு முண்டெனப்படுவை - அப்பொழுது தேவரீரடியேனு
 க் கொன்றொழில் செய்கிறவனுமாய்ப் பூரணமில்லாத போக்
 கு வசவு செய்யப்பட்ட ஏகதேசியென்று சொல்லவும்படும். அப்
 படியில்லாமையை உறந்திக் கீதானே கூடியும் பிரித்தம் வருகு
 ளாயென்னில்,—என்னோன் முக்கண் யாங்கனும் பிரியாதோ
 ர் சிவ் னிலையி னியான் உந்தின்க்கு மிக்குவனுயின் - எட்டுத்
 திருப்புகழ் மூன்று திருப்புகழ் முடைந்தா யெவ்விடமு நீங்
 காமையாந்த லின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேன்வந்துகூ
 டிப் பிரிவுப் பிரிவேனாமாதிஸ்,—ஆற்றத்தாயருற்றோ ரணியிழை
 நைதி மீதழைத்தெழுதா வேண்டலும் வெறுத்தலுமின்றிச் சா
 னையாந் நன்ற மன்னியல்பே - வழிபடக்கிறார்கள் பொடிக்கு
 டியுந் வருந்தப்பட்ட உவநாத்த அழகிநாகக்குளிர்த்த நிழ
 ளுக்காணப்பட்டெச்சென்ற வேண்டத்தக்க விடங்களிலேயிரு
 ந்திருத்த நிபந்தித்த இவர்களின்வாயம் உத்திருக்கப்பெற்றதே
 பெருந்தே பிரியமும் உம்மைவிட்டுப் போனார்களென்கிற உப்பிரி
 யமும்ந்த விருகத்திற் கில்லையான்றபோல வொப்புச் சொல்
 லாத தேவரீருக்குண்டான முறைமையுள்ளது,— அனையை
 யாருந் நினைவருங்கால-தேவரீர் சர்வஞ்ஞனென்றிருக்கு மய
 தர்த்த மங்கனமருளிச் செய்ததே தாம், விசாரிக்கு மிடத்தப்
 படியில்ல, ரீயுநாமும் போக்குவரவின்றி நின்றுநிலை யதனிலே
 ரிதினைக்கும் பொழுது நாம் பிரகாசித்தா நீயினையர்தபொழுதும
 னைத்துநின்போமென்னில்—இக்கிலையாதனி னேழையேற்கிரங்
 கில்லைய வெளிப்படுத்தோளிப்பைரீயேல் - இப்பொழுதிவ்வண -
 னுந்நினைவருங்கால-தேவரீர் சர்வஞ்ஞனென்றிருக்கு மய

கக் கிருபைஜித் தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி மிளவுமறைந்
து நிந்துமாயின்—அருண்மாளாகும் பெரும -தம்பிரானே தேவரீ
ரதுக்கிரகவா நென்கிறதற்கு மாறுபாடுண்டாம்—அஃதென்பியும்
- அப்படியென்பியும்—நிற்பெற்றவர்க்கு முற்பவமுண்டென
சொற்பெறும் - அப்படி யதுக்கிரகவானல்ல வென்ற தன்நியு
தேவரீர் திருவடி யை யடைந்தவர்களுக்கு மிளவு ம் ஜநமுண்டெ
ன்ற சொல்லையுமுடைத்தாயிருக்கும்—அஃதித்தொல்லுலகில்
லை - அப்படி யநாதியே தொடர்ந்த தேவரீர் திருவடியைப்பெ
ற்ற பெரியோரென்று சில ருண்டாகப்போகிறதாயில்லை ; ஆகையால்—அவ்வவ்வமையும்—அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யு மந்த
தந்த நிறைவு—சொர்வுமயர்வற - அடியேனுக்கு மயங்கமும் நி
ரத்தக்கதாக—சொல்லில் - தேவரீரருளிச்செய்யில்—சொல்லெ
திர் சொல்லாச் சொல்லேசொல்லுக - அடியேன் மறுத் தெதிரு
த்தாம் விண்ணப்பஞ் செய்வாதபடியருளிச்செய்யல்வேண்டும்—
சொல்லிற்றோயே - வாக்கினாலுச் சரிதற்கு மப்பாற்பட்ட தம்
பிரோனே. (க - து.) அகவய்விடத்திலே சிவ னிறைந்திருக்கி
றது மான்மாபொருந்தி யிருக்கி ரதுமெப்படியென்னில். க-உது.
உடலு முயிரும்போலுங் கண்ணுமாதித்தன்போலும் மான்மாவு
மான்மச் சியானமுற்போலும் விட்டு நீங்காமற் பொருந்தியிருக்
கும் அப்படியிருக்க விட்டும் பற்றியும் வருவானேனென்னில் அ
நாதியே மலசம்பந்த னாகையாலே நீ கினைத்த விடத்திலே பிரகா
ஷப்போம் நினைவாதவிடத்திலே நீங்கி நிற்போமென்று திருவுள
ம்பற்றினது. உ- வது. விட்டுநீங்காத பரிபூரண நிலையிலே யான்
மாவந்து பொருந்தி நீங்குவனென்று சொன்னது மலபோத நீங்
கினவிடத்திலே சிவனைப் பொருந்துவனென்றும் போத மேலிட
டகாலத்திலே சிவனையிழந்துநிற்பனென்றுஞ்சொன்னது. க-வது.
ஏழையாயுள்ள வடிமைக்கிரங்கி யனுக்கிரகம்பண்ணி நிற்போமெ
ன்றது பத்தியினாலே வழிபடுகிறவடிவார்களுக்கு மதன நீத்தல்
நீர்த்த நீங்கிநிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது. ஆகையாலே

விட்டிப்பற்றித் திருத்தித் துறந்து முன்று பிரகாரணமாகத் திருவுளம்பி
 த்தி நததுப் கட்டுகொண்ட (அ-ம்) உன்னிற்றுன்னியு னுவிதற்பெய
 ச்சுவ மென் னுமதுகோ ின்னியல்பெனினே, எ-கு, தேவரீர் கூ
 டியும்பிரிந்து தித்தெது வடியேனினே க் தும்பொழுது கூடியுநிலை
 "தொழுது நீங்கியிருப்பதே தேவரீருக்கு முறைமையெ
 ற்று பொருள் கூறியதற்கு, பி-ம், தேவாரம், 'பன்னிலாநும் ப
 டித்திறுமியின்கலைமென்னிலா பி யெனக்கேகரிதரு, முன்னிலு
 ன்னுமுலுமிடில் விட்டிடு, மென்னுமிச னிருந்தவியற்கையே"
 எ-து, கண்டுகொள்க, எண்டோண்முக்கண் யாங்கணும் பிரியா
 நோங்கினின்னிலையின் யான்வந்தனைந்து மிங்குவனாயின், எ-கு,
 எட்டித்திருப்பயங்களு முன்று திருகயனமுமுடைத்தா யெவ்விட
 மு ிக்காமையுந்த ின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேன்
 வந்தாடி மிளவும் பிரிவேனாமாநில் என்றுபொருள் கூறியதற்
 கு, பி-ம், சிவஞானபோதத்திற், இப்பொறியினல்லைமெனு மந்
 தாசியேனே, "இப்பொறியை விட்டங்களை சகல - னைம்பொ
 றியி, விக்காரிப்பாசிபோ விங்கி மலகன்மம் வரி, வீங்கா
 னைநீங்கு நினைந்து" எ - ம், உதகல்கயிறற்குற்றாய் தரையேயா
 ம், எ-ம், எதிவிலைக்காதில், போதம்பதைப்பறவே பூரண
 மாம் பூரணமும, போதம்பதைத்தெழிலே பொய்யாகும்," எ-ம்,
 கண்டுகொள்க, இந்நிலையதனி னேழையேற்கிரங்கி நின்னைவெளி
 ப்படுத்தொளிப்பை நீயேல், எ-கு, இப்பொழுதிங்ஙன நின்றநி
 லைதன்னிற் கொச்சையாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்காகக் இரு
 மபலிற் தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளியினவு மறைந்து நிற்
 குமாயின் என்று பொருள் கூறியதற்கு, பி-ம், சித்தியாரில், "இ
 ன் னாயிக்கெங்கு, முருக்காணவெண்ணுத பான்முலைப்பால் வி
 ம்மி யொழுதுவதுபோல் வெளிப்பட்டருளுவ னன்மர்ச்சே,"
 எ-து, கண்டுகொள்க;

இங்ஙனம் தத்துவவாதிதனாயிருக்கிற தேவரீரடியே னுக்கித்
தமாயா கருவிகளையுண்டாக்கி யடியேனதனோடுங் கூடியிருந்து
ங் கூடாமல் நின்று வருகைக்கு வினாமே வருளிச்செய்கின்றது.

இறத்தோய் கரணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறத்தோ யெனினுமெய்த் தேவே - பிறத்துடனங்
காயங் கொளவுங் கொள லுங் கண்டதூர்
மாயன்கொல் பாதவத்தமு.

வி - ம். இறத்தோய் கரணங்களெல்லாம் - கருவிவர னாதிக
ளைக்கொண்டறியுமறிவுக் கெட்டாம லகன்றுகிறதற்கு, — எனக்கு
ச் சிறத்தோய் - அடையிறறை யெனக்குண்டாக்கியும், — எனி
னும் - அப்படியுண்டாக்கவும், — மெய்த்தேவே பிறத்துடனங்
ங்காயங்கொளவும் கொளாமலுங் கண்டதூர் - மெய்கண்ட தேவ
னே பிறத்துடனங் மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீரமிது
பொய்யென்று பொறுந்தாமலும் பண்ணினது தேவரீர், — ஆயன்
கொல்பாதவததற்று - இடையன்வெட்டின மரம்போலப் பாதி
பச்சையும் பாதியுலர்ந்ததும்போல் மெய்யாயிருந்த சரீரம் பொ
ய்யென்றறிவித்து நீங்கியுநீங்காமலிருந்தது. (து-ம்.) சரீரத்திலே
பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீங்க மெப்படியென்னில் சரீரம்
பொய்யென்னறிவித்துத் திகைக்கிரமங்களினாலே மலங்களைப்
போக்கினபடியினாலேயு மருளிலே பொருந்தினபடியினாலேயுந்
சிவனிடத்திலே சம்பந்தமில்லாமல் காயத்திலே சம்பந்தமில்லை.
இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், “தெரிவரியமெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்
தவாறே சிவம்பிரகாசிக்குமிங்கே சீவன்முத்தனாகு, முரியமல
மௌடசத்தாற்றப்பெண்ட விடமுமொள்ளெரியினொளி முன்ன
ரிருளுந்தேற்றின், வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கலும் போலாகு
மாயாதே தன்சத்தியுமாய்ந்துகாயந், திரியுமளவும் முளதாய்ப் பி
ன்புகாயஞ்சேராத வகைதானுந்தேயுமன்றே.” ௭-து. கண்டு
கொள்க, மெய்போலிருந்த சரீரம் பொய்யென்றதற்கு, பி-ம் சி

த்தியார் “ மண்டனில் வாழ்வும் வாணத்தாசயன் மாலார் வாழு, மெ
ண்டருபூதபேத யோனிகன்யாவுமெல்லாங், கண்டவித்திரமாசா
லங் கனாக்கழுதிரதங்காட்டி, புண்டுபோவின் றுப்பணி லுலகி
னையசத்துமென்ப” எ-ம், “கணத்திடைத்தோன்றிநின்று கழி
யுமென்றறித்தொருக்காலி, உணக்குவீரானையென்றும் வானவர்
வணங்கவைப்பன்” எ-ம், தேவாரத்தில், “ வாழ்வாவதுமாய மி
துமன்னுபது தின்னம், எ-ம், “ இன்றுளேனாயில்லே நென்
செய்வான் றோன்றினேனே” எ-ம், வருமேதுக்களைக் கண்டுகொ
ள்க. (கா)

அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவங்க ஞ்ண்டென்கைக்கு உழி
யே தென்னும் வினாமே வருளிச்செய்கின்றது.

அற்றதென் பாச முற்றதுன் கழலே
யருட்டுறை யுறையும்பொ ருட்சனைவ ராதி
வேறென் றிருக்கு வென்னை யான்பெற
வேறின்மை கண்ட மெய்கண்ட தேவ
விருவினை யென்ப தென்னேகொ லருளிய
மனமே காயம் வாக்கெனு மூன்றி
னிதமே யகித மெனாமிவை யாயிற்
கணத்திடை யழியுந் தினைத்துணை யாகா
காரணஞ் சடமதன் காரிய மஃதா
லாரணங் காம்பவழி யடியேற் கென்னைகொல்
செயலென தாயினுஞ் செயலே வாரா
தியமன் செய்திய தற்கெனி னமையும்
பின்னையின் ருகு மன்னது மிங்குச்
செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின்
மையறிரி யமற்கு வழக்கில்லை மன்ன
வொருவரே யமையு மொருவா வொருவற்

திருவரும் வேண்டா யிறைவனு கின்றனை
 நின்னது கருணை சொல்லா வின்றே
 யமைத்தது துய்ப்பி னெமக்கனை வின்ரு
 முள்ளது பிபாகா தில்லது வாரா
 துள்ளதே யுள்ள தெனுமு ரையதனற்
 கொள்ளும் வகையாற் கொளுத்தி மாயின்
 வள்ளன மையெலா முனாவிட வனமாபு
 மீய வேண்டு மெனுவிதி யின்ற
 மாயினு மென்னை யருத்துகர்ப் படுத்த
 நாயி னேற்கு நன்றுமன் பாயக்
 கருமமுங் கரும பந்தமுந்
 தெருள வருளு சிவபெருமானே.

வி-ம். அற்றதென்பாந் முற்றதுன்கழுவே - தேவரமுத்தி
 வகத்தினுலே யடிமேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட பாசபத்தங்களை
 நீக்கினதுத்தப்பாது. உன்னுடைய திருவடியிலே கூடினதுந் தப்
 பாது - அருட்டுறை யுறையும் பொருட்சுவைகாத - திருவருட்
 றையாகிய திருவெண்ணெய் சல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்
 பட்ட வடிமேனுக் கினிமைப் பயனாயிருத்தன்ன தப்பிரானே,
 — வேறெனெயிருத்த வென்னை யான். பெற வேறின்மைகண்ட
 மெய்கண்டதேவ-தேவரீனாவிட் டந்நியமாயிருப்பவென்று கண்
 டிருத்தவடியேனை யடிமையென்கிற முதலுங்கொடமற் தேவரீ
 னாவிட்டந்நியமாகாத முறைமையுங் கடாங்கித்தருளின மெய்க
 ண்டநாதனே, — இருவினையென்ப தென்னைகொல் அடியேனுக்
 குப் புண்ணிய பாவ முண்டென்ற தேது காரணம் கொண்டு, —
 கொல்-ஐயம்—அருளியமனமேகாயம் வாக்கெனுமூன்றி னிகமே
 யகிதமெனு மிவையாயில்-தேவரீ ரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தி
 னினைவாலும் வாக்கின்சொல்லாலும் காயத்தின் ரொழிலாலு மு

ண்டாகப்பட்ட விருப்பெறுப்பினலே யிருவினையாகிய புண்ணீ
யபாவங்க ஞாண்டாமாகில்,—கணத்திடையழிபுந் தினைத்துணை
யாகா-அப்படி யுண்டாகப்பட்ட நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந்
தோன்றினவுடனே யழிந்துபோமடையிற்றுக் கொருதினையளவு
கண்டிப்புமில்லையாம். அன்றியும்—காரணஞ்சடமதன் காரியமஃ
தால்-அத்த மனவாக்குக்காயங்களுகிய கன்மத்தின்காரணஞ்சட
மாயிருப்பதொன்று; அதன்காரியங்களு மப்படிச் சடமேயானால்
ஞானங்காமவழி யடியேற்கெண்ணெகொல்-அப்படிச் சடமாயிரு
க்கப்பட்ட கன்மகாரியங்க ளடியேன்மேலெடுக்கிற ஐநங்கனி
லேவந்துபொருத்தி வருத்துகைக்குச் செயலுண்டாம் வழியெது
தான், கொல், ஐயம், அப்படி யந்தக்கன்மங்கள் சடமாயிருந்தா
லு நீயறிவாயுள்ளனாகையாலே யுன்னேடுங்கூடு மாதரத்திற்செ
யலுண்டாயிருக்கும்—செயலெனதாயினுஞ் செயலே வாராது-அ
ப்படி யடியேனுத்தச் செயலுண்டென்று சொல்லுகைக்குவழியி
ல்லை. அப்படியறிவுண்டாமாகி லடியே னிச்சைப்படியேமுடியக்
கண்டதுமில்லை. அன்றியும்—இயமன்செய்தியதற்கென்-அடியே
னுக்கப்படியேண்டின காரியங்கள் செய்துக்கொள்ளுகிறதுக்குச்
செயலுண்டாமாகிலடியேனுக்கியமதண்டமுண்டாகத்தக்கபொ
ல்லாங்குகள் செய்துக்கொள்வதில்லை. அதுவுமன்றியும்,—நின்ன
மைவும் பின்னையின்றாகும்-அப்படி யடியேனுக்குவேண்டுங் கா
ரியஞ்செய்துகொள்ளத்தக்க செயலுண்டாமாகில் தேவரீர்செய்வி
க்கிறதும்மில்லையாய்முடியும்—அன்னதுமிங்குச் செய்திக்குள்ளசெ
யலவைவருத்திந்-அப்படித் தேவரீர்செய்விக்கிறது மிப்பொழுத
டியேன்செய்த கன்மத்துக்குத்தக்கது மேலைக்குப்புசிப்புமாகில்—
மையறிபமற்கு வழக்கில்லைமன்ன-தம்பிரானே மயக்கமற்றவிய
மனடியேனைத் தண்டப்படுத்துகைக்கு வழக்கில்லையாம், அப்படி
யானாலு நீசெய்ததற்குத்தக்கது நாமுஞ்செய்விப்போ மியமனுந்த
ண்டப்படுத்துவன் என்னில்,—ஒருவரோயமையு மொருவாவொ
ருவற் கிருவரும்வேண்டா, அதுஉயம், ஒருவாவொருவற் கொரு

வாயையு மிருவரும்வேண்டா-ஒப்பற்றதனிமுதலாயுள்ளனே யடியேனொருத்தனுக் கொருத்தமேயமையும் தேவரீரு மியமனுள் கூடித்தண்டிக்கவேண்டுமெனில்; ஆகையால்,—இறைவனுநின் தனை-சரமும் தேவரீர் செயற்படுமென் றிருக்குமிடத்துவேறேயு மொருவரைக்கூடித் தேவரீர் செயற்படுத்துதில் தேவரீர்சர்வகர்த் தாமென்கிறதமின்றே நின்றது. அதுவேனென்று கேட்டருளு கில்—நின்னதுகருணைசொல்லவின்மே-தேவரீர்காருண்ணியத் தின் பகுதியை யடியேனுல் விண்ணப்பிச்செய்தனவுபடுத்தித் தக்கதல்லவே. அப்படியிருக்க—அமைத்ததுதப்பி நெமக்களை வின்ற முன்னதுபோகா தில்லதுவாரா துள்ளதேயுள்ள செனுமு னாயதனால் அமைத்ததுதப்பி நெமக்களைவின்றும் - அடியே னுக்குண்டாகிய கன்மம்யாதொன்றுண்டு அதுபோகாது இல்லா தகன்மங்கன்வாராது ஆகையால் யாதொன் னாழிலே யுண்டாக்க ப்பட்டததுவே யிப்பொழுதுண்டாமென்று தேவரீருளிச்செய்த திருவாக்கினு லடியேனுக்குண்டான பிராரத்தம்புசிக்கிறதொழிய மேலைக்குற்பத்தியாக வாகாமியமுண்டாகைக்குவழக்கில்லையே— கொள்ளும்வகையாற் கொளுத்திமொயின்-பிராரத்தம்புசிக்கூமி டத் தாகாமியமுண்டாமென் றருளிச்செய்யில்—வள்ளன்மையெ லா முன்னிடவமையும் - தேவரீருக்குண்டாகிய வளப்பாடுகளெ ல்லா நினைத்திருத்தாற்போதும், அன்றியும்—ஈயவேண்டுமெனும் வீதியின்றும்-அப்படிப் பிராரத்தம்புசிக்கூமிடத் தாகாமியமே லுமாகில் கொடுத்துப் புண்ணியம்பெறவேனுமென்றுதூல்களைவிதி க்கவேண்டுவதில்லையாம்—ஆயினும்-அடியேன் கேட்ட வினாவுக் குத் தேவரீர் புலப்பட வருளிச்செய்ததில்லையாகிலுமின்னமுந்தே ராரருளிச்செய்யாம லடியே னறியும் பகுதியில்லை—என்னை யரு த்துயரப்படுத்த நாயினேற்கு நன்றுமண்மாயக் கருமமுங் கருமபத் தமும் தெருளவருளுகிவபெருமானே. அதுமாம், என்னையருந்து யரப்படுத்த கருமமுங் கருமபத்தமு நாயினேற்குநன்றுமண்மாயத் தெருளவருளு கிவபெருமானே - அடியேனுக்கரிய துக்கங்களையு

ண்டாக்கப்பட்ட கருமமாகிய புண்ணியபாவங்க ளுண்டாகிறது மந்தப் புண்ணியபாவங்கள் துபலிக்குமிடத்து ஜகதத்திற்சேதுவா யிய வாகாபியகன்மமான கருமபந்தங்க ளுண்டாகிறது நாயிரு க்கப்பட்ட கடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவுளம்வாழ்த்தருளி விளங்குபருளிச்செய்தருளவேணும் சிவமுதலாயிருக்கப்பட்டதம்பிரா னே. (த-ம்) அருளியமனமே காயம் வாக்கெனுமூன் நினைதமே யுதித மெனுமிவை யாயில். எ-ரு, தேவரீரருளிச்செய்யப்பட்ட ம னத்தினினைவாலும் வாக்கின்சொல்லாலும் காயத்தின்கொழிலா லுமுண்டாகப்பட்டவிருப்புவெறுப்பினாலே யிருவினையாகியபுண் ணியபாவங்க ளுண்டாமாகில் என்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், உற்றதொழில் நினைவுடையி லிருவினையுமுள வாம்” எ-து, கண்டுகொள்க. இருவினையாகிய மனவாக்குக்காய ங்களினாலே தோன்றப்பட்ட கன்மமும் ஜடமதன் காரணமும் ஜடமாகையா லந்தக்கன்மங்கள் சநநமரணத்திலேவந்து பொரு ள்த்துணைக்கு வடியேதென்றுகேட்க வசந் கறிவாயுள்ள வான்ம யோடு பொருத்திவிடத்திலே செயலுண்டென்ன வப்படிச்செ யலுண்டாதி பிபமதண்டம் அநாமனென்ன அதுவு நீசெய்த கன்மத்தால் தற்படி செய்கொடுமென்ன வதற்குத்தேவரீர் போ துமியமாய் கொண்டு தண்டிக்கவேண்டியவா வென்ன வியமனுக் தண்டிப்பா னுமுந்தண்டிப்போம்என்றதற்கு. பி-ம், சிவப்பிரகா சத்தில், படைத்ததொருபடி என்றவிருத்தமுழுமதம். போற்றிப் பரிசுடை யில், தான்மாள, வெற்றிக்கிறீர்தூதர் வேகத்துடன் வந்து, பற்றித்தம் வெங்குருவிற்பாற்கட்ட-விறறைக்கு, மில்லை யோபாவி பிறவாயையென்றெடுத்து, நல்லதோரின்கொ னடுவா ளர் - சொல்லியவர், செய்திக்குத்தக்க செய லுறுந்துவீரொன்று, வெய்துற்றுரைக்க விடைகொண்டி-மையறருஞ், செக்கிலிடைத் திரித்தும் திவாயிவிட்டெரித்துந், தக்கெருப்புத்தூண்டமுவித்து டிக்கோங்கு, நாராசங்காய்ச்சிச் செவ்வடித்தூவாரிந்துமீராவுன் னுதினத் திண்டென்றடித்தும்-பேராம, லங்காழ்நாகத் தழுத்து

வித்தும் பின்னுத்தம், கொங்கோபமாருத லேட்கமராமங்கொரு
 ரா, னெண்ணிமுதல்காளுத விண்ணற்கொகம், பன்னெடுகாட்
 செல்லும் பனிகொண்டி-முன்னாடிச், கண்டிகுடன் கழித்தல் காசி
 மமாமென்றெண்ணிச், கொண்கருவேயின் குறிப்பழிவார்-மண்
 டெரியிற், காய்ச்சிச்-படவறுங் கண்ணுரிக்க கண்ணிய, மிந்துத்
 தாய்தந்தைதமரிப் புறுதல் போலபம்படிச் செம்மிறதற்கு கருணை
 மே, எ-ம், வருமேதற்குக் கண் கொடுத்த, கொள்ளும்வகையா
 ந்கொருத்திப்பமாயிற், எ-ரு, பம்படித்தம் பசிக்குமிடத் தாகாமி
 மமுண்டாமென் தருகிச்செய்யில் எ-னது பொருள்கூறியதற், பி-ம்,
 சிவப்பிரகாசத்தில், மெய்க்குடருவீனையே தென்னில்க
 ண் விருப்புகெறுப்பெனவறியப் வீனையுமெல்லா, மூலத்தவீனைய்
 பயில்வா மென்னினுமேன்முற்றியதன் பயனுக்கு முனைக்குமென்
 பர் எ-து, கண்டிகொண்க. (கூ.)

இங்மனஞ் சொல்லப்பட்டகன்மங்களு மடியேனுங்குளேக
 க்கு அழியேதென்று கேட்கும்வினாமே லருளிச்செய்கின்றது.

மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய்வாழ்மன்ன,
 போனவினைதானே பொருத்துமோ-யானதனி
 லாவனோவாக்கா யமலனாநின்னருடான்
 நேவனையானுக்கேர நோர்.

வி-ம், மானமருஞ்செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன
 செத்தாமனாம்போன்ற மூயத்தத்திலே மான்மறியைத் தரித்
 துக்கொண்டி திருமுகினுயர்ச்சியாலே சிறப்பினையுடைத்தாகிய
 திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே மெழுத்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பி
 யானே—போனவினைதானே பொருத்துமோ - முன்னுதத்திலே
 யடியேன்செய்த புண்ணியபாடங்கூறான வினைவர் தானேவந்தடி
 யேனைச் கூடுமோ—யானதனிலாவனோ-அடியேன் தானத்தவினை
 கலிக் கூடுவோனோ—ஆக்காய் - இனையிரண்டுமின்றித் தீதுபூந்

கூட்டி முடியுந்தொழுது — அமலனாகின்றருடான் நேவனே
யாதுக்கோ தேர்-நின்மலனாகிய வுன்னுடையவருளானது தானே
துக்குண்டானதென்று நிறுவுவத்திலே விசாரித்தருளிச்செய்தருள்
(க-து.) கண்மமுமநாதி யான்மாவுமநாதி சிவமுமநாதியானையினு
லே யவ்வாராச்சிந்த கண்மத்தைக் கத்தாகூட்டி முடிப்பன் என்
பதாம். உ-ம், சிவனானபோதத்தில், அவ்வினையைச்செய்வதனில
ர்வினைஞர் தாஞ்சென்றங், கவ்வினையைக் காத்பாசம்போ-ல
ர்வினைபுட்ப, பேராமலாட்டும் பிரானிலும்காரோ, லார்தாமறித்த
னைப்பா ராங்கு எ-து, கண்டுக்கொள்க. (சுரு)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கண்மங்கள் தே-நீர் நனைக்க
ளினாலே கத்திபண்ணியிருக்கவு மிளவும் புதிக்கைக்குழி யேதெ
ன்னார் வினாமே லருளிச்செய்திற்றது.

தோரா துணைப்பன் நெருமா லுளத்தொடு
போரா தருளுநல் பெரியோர் கடனே
நின்னைக் கலப்பதென் னுண்மை யெனின்
நின்னது நேர்மை சொன்மனத் தின்றே
யெழுவதைத் தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும்
பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்தகத் தடக்கி
நீக்கி யென்றனைப் போக்கற நிறுத்தி
விச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும்
விச்சை சாலவும் வியப்பது நிற்க
வாக்கு மனமும் போக்குள தனவுஞ்
சொல்லு நினைவுஞ் செம்புஞ் செயலு
நல்லவுத் தீயவு மெல்லா மறித்து
முறைபிற நாமத் குறைவுநிறை வின்றாய்த்
காலமும் தேரமு மாலற வருத்து
கேவுநின் நருத்தலி னவென குதியே

சான்றோர் செய்தி மான்நிருப் பின்றே
சாலார் செயலே மாலா குவறே
யத்துவா மெத்தி யடங்கி வினைகளுஞ்
சுத்திசெய் தனையே பொத்தகன் டத்திடை
நீங்கன வெண்ணை யூங்குழ் வினைகளு
மாங்கலை யருத்தவ நானாகொ லதனும்
கரும டருத்தங் படனத வின்றும்
தருமம் புரத்தல் டெருமைப தன்றே
கண்ணினுண் மணிய கருத்தினுட் கருத்த
கெண்ணெய் வேந்த மெய்கண்ட தேவ
விடர்ப்படு ருரம்பையு ணிருத்தித்
துடைப்பதில் லாவரு டோன்றிடச் சோல்லே.

வி-ம். தோரணபீடம் நெருமரலுளத்தொடு-தேவரீர்சந்நி
தியிலொருவினு விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன் அடி
யேன் விதனந்நையுற்றவ னுலகயினாலே, அன்றியும்,—பேராத
ருளுதல் பெரியோர்கடனே-பேதையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் தங்
கள் தாகத்தின் மிகுதியாலே தங்களுக்கு வேண்டின தொன்றை
மெழுத்தது புத்தியாக விண்ணப்பஞ்செய்தாலு மவர்கள் தாகங்க
ண்டென கடாரத் தருந் தது பெரியோர்களுக்கு முறைமை
யாகையாலும் விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். அது மே
தென்று கேட்டருளுகில்,—பின்னைக்கலப்ப தென்னுண்மையெ
னின்-தோரணாக் கூடி யருபவிக்கிறது அடியேனுடைய வற்பு
போதமாமென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றுகில்,—நின்னதுரோமை
கொன் மனத்தினறே-தேவரீருடைய துட்பத்தை விசாரிக்குமிட
த்து வாக்கு மனத்துக்கு மெட்டப்பட்டதல்லவே, அப்படி யிருக்
கிற தேவரீருக்குள்ளே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வடியேனைத் தேவ
ரீர்—எழுவகைத்தாலுவி னெழுதுவிடும் பெருமுழைக்கு

ம்பையிற் பெரிதகத்தடர் - நரம்பு எஹம்பு மூளை தகை தோல்
 இரத்தம் சுரிலம் என்னப்பட்ட தாதுக்களேமும், கண், மூக்கு,
 செவி உபத்தொன்னப்பட்ட வற்பத்தாரங்க ளேமும், வாய்
 தபனமென்னப்பட்ட பெரியதவார மிரண்மொகத்துவாரமொ
 ன்பதமாயிருக்கப்பட்ட சரிரத்திலேயிட் தள்ளே யொடுக்கிவைத்
 து—கீகறி மென்நனைப் போக்கறநிறுத்தி-என்றனைப் போக்கற
 நிறுத்தி நீக்கி-அடியெனத்தச் சரிரத்தைவிட்டுப் போகாமலும்நிறு
 த்தி யதனை விட்டுப்போமவதரத்து வீடுவிப்பதுஞ்செய்து—இச்
 சைமுதலிய லெழுப்பிடத்திடும் விச்சைசாலவும் வியப்ப - அடி
 யெனுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட விச்சாளுளக்கிரிடைகளையுப்பிரோ
 ரிப்பித்தூக் காரியப்படுத்துகின்ற வித்தையிகவுங்கொண்டாட்ட
 மாயிருத்தது—அதுநீக்க - இவ்வாண் தேவரிச்செய்தருளினகாரிய
 மடியேனுலையோடிசூழப்பட்டிருப்பது அது கிற்கட்டும்—வாக்கு
 மனமும் பேர்த்துளததுவுந் சொல்லு நினைவுஞ் செய்யுஞ் செயலு
 ளல்லவுந் தமவு மெல்லாமறித்து-அடியென் வாக்கி ஒந் சொல்லுகி
 ருதினும் மனத்தெனல் நினைக்கிறதினும் காயத்தாற் செய்கிற
 தொழிலினு மூண்டாப் பப்பட்ட மனம சினைகளாயுள்ளபுண்
 ளெம்பார்க்கெல்லாம் தேவரித்திருவாந் தாடத்தருளி—முறை
 பிழாமற் குறைவு நிறையின்பு மிக் காலமும் சேசமு மால்றாரு
 த்து நடுவுநின்றருத்தவி னடுவானாகுதியே - அடியென் செய்துவந்த
 வடைவுக்குத் தவறுவாராம லதற்கேற்றக் குறைச்சலற வந்தப் பு
 ண்ணிமபாவுக்களை யுதபவிட்கத்தக்க காலங்களையுமடையிற்றைப்
 பசிக்கை' கெடுப்பிடமாந் தேசங்களையு மயக்கமறவகுத்து அடி
 யென மயக்கக்காற்மந் கொடுக்கட்டித் தேவரிர் நடுவனாகின்ற
 புசிப்பிக்கையினையே தேவரினா நடுவனென்கிறதுமுண்டே-ஆகை
 யாலே—சான்றோர்செய்தி மான்றிருப்பின்றே - நடுவாயிருக்கப்
 பட்ட பெரியோர்க ளிடல்புக்கு மயக்க முண்டாகாதே—சாலார்
 செயலேமாலாகுவதே-சான்றோரல்லாத வறிவினரா யுள்ளவர்கள்
 செயல்களை மயக்கமுண்டாவது, அப்படியிருக்க—அத்துவாமே

இதி யடங்காவினதொரு சத்திசெய்தனையெ-மந்திரக்கர் பதங்க
ள் வன்மங்கள் புறங்கன் சத்துவங்கள் கலையென்று சொல்ல
ப்பட்ட வாறுவகையாலும் நிரம்பி யிருக்கிடத்தே கன்மங்களை
யெல்லாம் தினைகளினாலே தேவரீர் சொத்தெனசெய் தடியேனுங்
ருச் சத்திவருத்தினதுண்டே அதுவுண்டென்றருளிச்செய்யில்—
ஒத்த கன்மத்தினால் நியமின வெண்ண - அடியேனுங் கிருவின
யொப்பியேலே போனதென்ன—மயம் பட்டியினதொரு மாங்ககையரு
த்துவ தான—இவ்விடத்தினாலே நியமினதென தேவரீர் செய்ய
ப்பட்ட தினைகளினாலே பத்தி செய்தியி-நீதர் கன்மங்கன், சி
க்திதநாணாயம். அதனால்—கருமபுத்தல் கடனாதுவிட்டு—
தேவரீர் சத்திசெய்தவர்கள் நயனைவென்றருளிச்செய்யில் தேவ
ரீர் சத்திசெய்தவர்களுல் மிளவுக் கன்மங்கள் நிரம்பி புதிப்பிந்
தைக்கக் கடனில்லையாம், அப்படிப் புதிப்பி-ருமென் தருளிக்
செய்யில்—தருமபுத்தல் பெருமையதர் தே-தேவரீர் தருமபத்
தாவென் தெழுந்தருளியிருக்கிறது பெருமையகத்தினையென்று
விண்ணப்பிடு செய்யப்படும்—கண்ணினுண் மணிய-கண்ணுக்கு
மணிபோலக் காட்டாகவுள்ளதென—சுருத்தினுட் சுருத்த-அறிவு
க்கறிவாக வுள்ளவனே—வெண்ணையேந்த - திருவெண்ணைய்
நல்லாருக்குக் சத்தாராக வுள்ளவனே—மெய்கண்டதேவ - மெய்
கண்டதானே—புட்பபதிதரம் பையிருத்தி-தடைப்பதில்
லா ஒருடோண்டிச் சொல்ல - துன்பத்துக்கெதுவாட்டின் கிர
த்துக்குள்ளே அடியேனை யிருத்திரகத்து அடியேனுக்குண்டான
கன்மங்களைத் தும்பப்பதாகப் போகாதவந்த வது நிரகத்தை அடி
யேனுக்கு விளங்கவருளிச்செய்தருள் (ச-து) தேவரினாக் கலத்
திருக்கிறதென் னுண்மையானால் தேவரிருடைய துட்பமானவ
ர்க்குக்கெட்டாதென்று சொல்லவேண்டிய கிலையாம், ஏனெனில்
சிவனு மான்மாவு மெக்காலமு மிடைவிடாம விருக்கையிலே
மான்மா மலத்திலே பற்றினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடிய
ன்றும் பற்றில்லை யாகையா லச்சிவன் பெத்தத்திலு மொத்தினு

பொன்பதாம், உ-ம், போற்றிப் பஃ றெடையில், “உள்ளமென்று
நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றின்று, களாமின்ற காட்டுங்க
ழல்போற்றி” ௭-து, கண்டிகொள்க, (து-ம்,) எழுபதைத்தானுக்
களினனும் நடத்துவாரங்கனிநுலு மிந்தச் சரித்திலே பொருந்
தடைத்து ஸந்தமரணமும் படுத்தி மடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்
பட்ட விச்சாநானக்கிரிமைகளையும் பிரேரிப்பித்து நடப்பித்தது
கொண்டாட்டமாயிருத்ததென்று சொல்லுவானேனென்னில்சில
னைப்பொருத்திற்று சரிபெந்தத்திலே வைப்பானே நென்பது
கருத்து, அது மலசம்பந்தமாகையாலே மலக்குருடனுக்கு மலசீ
ங்கவேண்டி மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக, பி-ம்,
போற்றிப் பஃ றெடையில், “கட்டலனார்காணுந்தங் கைக்கொடு
த்த கோலேபோற், பொற்புடையமானைப் புணர்ப்பின்கண்”
௭-து, கண்டிகொள்க, மனாரக்குக் காயங்களினாலே யார்ச்சிக்க
ப்பட்ட புண்ணியபாவங்களைத் தேவரீர்கிருவுள்ளத்தடைத்தருளி-
க்கண்மங்களை நடுவனாக நின்று புசிப்பிக்கையினாலே நடுவனென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கவுந் பெரியோர்களியல்புக்கு மயக்கமு முண்டா
காதே ஸ்ரத்ததுவாயுந் -த்திபண்ணினதுண்டே * கன்மசம
த்துவத்திலே போன தென்னவெனில், கன்மசமத்துவம்வந்தவி
டந்துச் சத்திரிபாதமுண்டா யதினாலே கத்தா வாசாரியமூர்த்த
மாகத் திருமேனிகொண்டெவந்து நோஷாக்கிரமங்களினாலே யத்து
வாசத்திபண்ணி மலத்தைப்போக்கி யிராசிற்பன், பி-ம், சித்தி
யாரில், “அநாதிமுத்தனயப் பரனாயசலனமெல்லா வறிவுதொழி
லுந்கிரகமுடையவா ன்கன்ம, துனாகிமற் றெத்தவிடத்தேசத்
திவிபாத துறை யித்துமலங்களைலா னுங்கனோக்கி, மனாகிரணங்
களைலாமடக்கித் தன்னை ஒழிபடுகல்ல, விருளிமாக்கருணைக்கை
யா, வினாதுபிறப்பினினின்று மெய்த்துமாறு விற்பமுத்திக்கே

* கன்மசமத்துவமாவது புண்ணியபாவங்க ளிரண்டிலேயு
மாவப்புவந்தது.

பைப்பெனெங்கண் முத்தியிதுவே” எ-ம். போற்றிப்பெற்றோடையிலு “நாமேவினை, யெல்லையின் மிடைமொப்பிற்-பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றோ வளவென்றுபார்த்திருந்து, சத்திபதிக்குந் தரம் போற்றி - முத்திதரு, நன்னெயிவிட்டுநானகலர் நாமெலமொன்றி னோயு, மந்நிலையே யுண்ணின் றதுத்தருளிப்-பின்னெயு, மேவாவி னங்கும் பிரளாயாகலருக்குத், தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்-புவலயந், தன்னின்றுந்நகரகலர்க்கவர்போல,முன்னின்றுமும் மலத்தித்தாட் கொள்ளை.” எ-ம், கண்டுகொள்க, இப்படிச்சுந் திபண்ணி யிருக்குமிடத்தும் பிராரத்தமாயே வினை புசிக்காத தானா? சத்திபண்ணி ஆன்மாக்களை, அநெப்படியென்னில் சஞ்சித மாசாரியர் ஞானதிருந்நிதியினுலு மாகாமியமாசாரியனை த்தருணத்தினுலும, பிராரத்தம்சரீரத்தோடேயும்நீங்கும். பி-ம், கெப்பிரகாசத்தில், “நிஞ்ஞமாலைய சேராவகைவினை திரிவிதத் தால் நீங்கிட” எ-ம், திருவாத்நிராருக்கு அதுக்கிரகம்பண்ணினதி லு, “விரித்த சஞ்சிதவினைக ளன்புறும் விழிக்கவெந்தது விரும்பு மிப்பிறப்பிற், புரிந்தவல்வினை யுடலுடனகலும் புந்திசேரருள் வ ருவினைபோக்கு” எ-ம், திருவருட்பயனில், என்றவினையுடலோ டேருமிடை யேறுவினை தோன்றி லருளேசகும். எ-ம், சித்தியா ரில், “அரும்பருவ மடைதலுமே யாசானாகித், தோன்றிதுகராதவ கை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்தங் கத்துவாதெர்டக்கறவே சோ தித், தேன்வெடற் கன்மபருபவத்தினுறுத்திங்குனிச்செய்கன்ம மூலமலஞானத்தாலிடிப்பன். எ-ம், சொன்னது கண்டுகொள்க, ஆகையாலே யாசாரியர் கடாஷுத்தினாலே மோஷுத்தையடைந் தாலும் பிராரத்தம் புசிக்குமளவும் சரீர நிற்குமென்றது, ஆனால் ஞானவான்கள் புசித்திருது பிராரத்தமுமாயவர்களுதேகமும்பிரா ரத்ததேகமானு லவர்களை யர்ச்சனைப்பண்ணினதினாலேயு நிவேதித் ததிருளேயு மான்மாக்கள் கதியடைவார்களென்றுசொல்லவேண் டுநதில்லையென்னில் அவர்கள் போகஞ் சிவனே யேற்றுக்கொண் டுநகையினாலே சிவபொகமாச்சது, மாயப்பதார்த்தந் சிவபோக

மாமோ வென்மாயா பதார்த்தஞ் சுத்திபட்டு மந்திரமயமாய்மந்திர
 ரமு ஞானதிருஷ்டியினாலே பார்க்கப்பட்டு ஆன்மாவைச்சிவனு
 டலாகுகொண்டு புசிக்கையினாலே சிவபோகமாகுது. பி-ம், உ
 ண்மைநெறி விளக்கத்தில், “பாதகங்கள்செய்திடினுங்கொலைகன
 வுந்ருப்பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றிவரினுஞ், சாதி
 நெறிதப்பிடினுத் தவறுகள்செய்திடினுத் துண்கெனவோர் செய
 லற்றுத் தானதுவாய்மிதி, னுதனிவனுடலுயிரா யுண்டிறங்கி நட
 ந்து நானுபோகங்கொழிந் தானாகச்செய்து, பேதமற நின்றிவனை
 த்தானுக்கிவிடுவன் பெருகுசிவபோகமெனப் பேசுநெறியினவே.
 எ-து.கண்டுகொள்க. அவர்கள்திருமேனிபிராரத்ததேகமல்லவெ
 ன்றதுக்குத்திருஷ்டாந்தம்; திருஞானசம்மந்தமூர்த்திகடாக்ஷிம்பெ
 ற்ற கலியாணத்துக்கு வந்த ஞாதாக்கள் திருமேனியடங்கலும் ஞா
 னத்திலே பொருந்துகையினலும் அப்பர்சுவாமிகள் திருமேனி
 சர்வான்மாக்களுங்காண ஞானப்பிழம்பாகிய மகாலிங்கத்திலே
 மூலதலினலும் பட்டணத்துப்பிள்ளை ஞானமாகிய விங்கமாய்
 முனக்கையினாலேயும் திருவாதவூரர் சர்வான்மாக்களுங் காணத்
 திருவாசகத்துக்கு உண்மைப்பொருள்க்கேட்கப் பொருளினுவெ
 ன்ற ஞானாகாசத்திலே பொருத்தினைபடியினாலேயும் பிராரத்ததே
 கமாகிய மாயாதேகத்துக்கும் ஞானத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாதப
 டியினாலே அவர்கள் திருமேனியும் ஞானமென்றேகண்டுகொள்க.

சர்வான்மாக்களுந் தேவரீருக்கடிமையாக விருக்கையிலேயு,
 ன் சிலர்க்குத் திருவருள்கடாக்ஷித்தும் சிலர்க்குக் கடாக்ஷியாமலு
 யிருப்பானெனென்றுகேட்கும் வினமே லருளிச்செய்கிறது.

சொற்றொழும்பு கொள்ளீ குழந்ததுவு நிற்செயல்கண்
 மற்றவர்க ணின்னோக்கின் மாயந்தவுயிர்க்-குற்றங்
 கொளுத்தியாங் கைய வுயர்வெண்ணெய் நல்லுநர்க்
 ஞானித்தம்துங் கொன்றையெங் கோ.

வி-ம், சொற்றொழும்பு கொள்ளீ சூழ்ந்ததுவும்-சர்வான்மா
கெளுந் தேவரீருக்கடிமையாக விருக்கவுஞ் சிலர் தேவரீர்திருவரு
ளைப் பெறத்தக்கதான வடிமைத்திறங்கள் செய்துவரு முபாயங்
கொடுத்தருளினாய்,—நிற்செயல்கண் மற்றவர்கள் - மற்றுள்ளபெ
த்தான் மாக்களையுந் தேவரீர் சேட்டைப்படுத்துகையினாலே செய
ற்பட்டுவருகிறவர்கள் இங்ஙனமிரண்டுவகையிலுள்ள ஆன்மாக்க
ளுந் தேவரீராலே செயற்பட்டு வருமிடத்தும்,—நின் னோக்கின்
மாய்ந்தவயிர்க்குற்றங்கு - தேவரீர் திருக்கண்சாத்தினாலே செயலு
கைகவந்த வான்மாக்களிடத்திலே யதுக்கிரகஞ்செய்து பிரகாசி
த்துநின்றும்,—ஒளித்தியாங்கு-மற்றுள்ளபெத்தரிடத்திலே கூடி நி
ற்குமிடத்து மறைந்துநின்றும். இங்ஙனம் வருகிறமுறைமையெ
ல்ல - அடிபேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—உயர்வெண்ணெய்
நல்லூர்க் குளித்தமதுக் கொன்றையெங்கோ - சிறப்பினு லுயர்ந்
திருக்கப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே மதுக்களினால் முழு
கப்பட்ட கொன்றைமாலையைச்சாத்தி யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்
ட கர்த்தாவாயுள்ளவனே,—சொல் - அடியேன்விண்ணப்பஞ்செ
ய்த காரியமிரண்டையு மருளிச்செய்தருள் (க-து.) சிவன் கத்தா
வென்கிறதும் ஆன்மாக்க ளடிமையென்கிறதும் பொது. இனிச்
சிறப்பாவது கத்தாவை யாண்டவனென்றறிந்து இரண்டற்றவன்
பினாலே வழிபடுகின்ற ஞானவான்களுக்குத் தயிரினெய்போற்
றோன்றியிருப்பன். ஆண்டவனடிமையென்றறியாத பெத்தான்
மாக்களிடத்திலே பாலினெய்போலத் தோன்றாதுநிற்பன்.உ-ம்,
சிவஞானபோதத்தில், “தன்னுணரு, நேசத்தர்த்தம்பானிகழந்தகி
றெய்போற் பாசத்தார்க் கின்றும்பதி” எ - ம், திருவாசகத்தில்,
“அரசேபொன்னம்பலத்தாமே” என்னும் செய்யுளில் “பிறை
சேர் பாலினெய்போலப் பேசாதிருந்தா லேசாரோ.” எ-ம், தே
வாரம், “விரகிற்றீயினன் பாலிற்படுறெய்போல், மறைய நின்ரு
ளன் மாமணிச்சோதியான், எ-ம், வருமேதுக்களை கண்டுகொள்கு

இங்ஙன முயிர்க்குயிராய் நின்று காரிடப்படுத்துந் சிவன்
பெத்தத்தில் மறைத்துநின்று காரியப்படுத்துந் முறைமையு மு
த்தியிற் பிரகாசித்தத்தான் மேலிட்டுநின் ஐயாரிக்குமுறைமையு
மேலருளிச்செய்தின்றது.

கோலங்கொண்ட வரணுரைதே
ஞாலங்காவல னியானெனக்கொளீஇப்
பெய்யையமெய்யெனப் புகன்றுவையத்
தோடாப்பூட்டைக நாடிநாட
வென்னுட்கரத்தென் பின்வந்தருளி
யென்னையுத்தன்னையு மறிவின்றியற்று
மென்னதியானெனு மகந்தையுங்கண்
டியாவரியாவையு மியாங்கணுஞ்சென்று
புக்குழிப்புக்குப் பெயர்த்துழிப்பெயர்த்து
மிக்கபோகம் விதியால்விளைத்திட்
டெற்பணியாநா யெனைப்பிரியாதே
யோடிமீள்கென வாடல்பார்த்திட்
டென்வழிநின்றன நெந்தையன்னே
வருண்மிகவுடைமையி னருட்டுறைவந்து
பொருண்மிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலுங்
கைகண்டு கொள்ளெனக் கடலுலகறிய
மெய்கண்டதேவனைனப் பெயர்விரீஇத்
தன்னுட்கரத்து தான்முன்னாகித்
தன்னதந்தாலுமா யென்னையின்றுக்கித்
தன்னையுமென்னையுந் தந்துதனது
செய்யாநையுமெ ன்நுசெயலின்மையு

மெம்மான் காட்டி யெய்த

லம்மாவெனக்கே யதிசயந்தருமே.

வி-ம். கோலங்கொண்டவாறுணரா தே ஞாலங் காவலனீ யர்
 னெனக் கொளிஇ-துக்கத்துக் கேதுவாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்தை
 யெடுத்தோமே யென்கிறதை விசாரியாமல் பூமிக்கிராசாவாயிருக்
 கிறவ ஞமல்லோவென்று கருதிக்கொண்டு,—பொம்மையெம்மெய்
 னப்புகன்று-அசத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை
 சத்தியமென்று சொல்லிக்கொண்டு,—வையத்தோடாப் பூட்டை
 நாடிநாடா வென்னுட்கார்து-பிரபஞ்ச வியாத்தி பண்ணுகிறதே
 மேற்கொளாகவிருப்பதைச் செய்து நமக்கொருகத்தாவுண்டென்
 றுவிசாரியாதபடி யெனக்குள்ளே மறைந்துகொண்டு,—என்பின் வந்
 தருளி - நான்செய்யுஞ் செயலுக்கெல்லா மொத்தொழுகிரின்று,
 —என்னையுந்தன்னையு மறிவின்றியற்று மென்னதியாதெனு மகந்
 தையுங்கண்டு நாமோரடிமையென்றுத் தானொருநாயென்னு ம
 நியாமற் செய்கிற யானெனதென்னு மகந்தையுங்கண்டு,—யாவரி
 யாவையு மியாங்கணுஞ்சென்று-உயர்திணை யன்றிணையாகியயோ
 னிபேதங்களினும் பூமியந்தர கூடர்க்கமென்கிற வுலகங்களினுமெ
 ன்னோ டொக்கச்சென்று,—புக்குழிப்புக்கு-நான்சென்று ஐநிக்கி
 றவிடங்களிலேதானு மொக்கப்புகுந்து,—பெயர்த்துழிப்பெயர்த்
 து-நான் விட்டுப்போருமிடத்துத் தானுமொக்கப்போந்து,—மிக்
 கபோகம் விதியால்வினைத்து - வெருவிதபோகங்களையு மெனக்
 குள்ள முறைமையின்படியேயுண்டாக்கி —இங்கெற்பணியாளாய்
 இவ்விடத்தென்னைபூட்டி யுறக்கிற்கிற பண்ணையாளுமாய்,—எ
 னைப்பிரியாதே-என்னைவிட்டு நீங்குவதுஞ் செய்யாமல்,—ஒடிமீ
 ள்கெனவாடல் பார்த்திட் டென்முறிநின்றன நெந்தையன்னோ-
 நான் சகநமரணப்பட்டுப் போக்குவரவுசெய்கிற நாடகத்தையும்
 பார்த்துத் தன்முதன்மையும்விட் டென்செத்திலேநின்றா னெம்
 முடைய சுவாமியாயுள்ளான். இஃதாச்சரியம், இந்தநிலைபுத்தம்

மேல்முத்தி. அருண்மிகவுடைமையின் - தனக்குக்கிருபைமிஞ்
திருக்கையினாலே,—அருட்டுறைவந்து - திருவெண்ணெய்நல்லூ
ராகிய திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்தருளி,—பொ
ருண்மிகவருடலும் சிவாதுபவமாகிய பொருளானது மிகுதியாக
நின்று அதுக்கிரகிக்கிறதையும்,—பொய்ப்பகை யாதலும் - அந்த
ப்பொருள் பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக்கடிந்து தீர்க்கிறவழக்கை
யுங்,—கைகண்டுகொள்ளென பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டுகொள்ளெ
னக் காட்டியருளி,—கடலுலகறிய மெய்கண்டதேவனைப் பெ
யர்விரீஇ - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த வையகத்தா ரறியத்தக்கதாக மெ
ய்கண்டநாதனைன்கிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி,—தன்
னுட்கரந்து தான்முன்னுகி - தன்னுடைய பேரறிவினுள்ளேயே
ன்னுடைய சிற்றறிவை யடக்கிக்கொண்டுதன்செயலேமேலீடா
—தன்னதுந்தானுமா யெண்ணையின்ருக்கி தன்னுடையவருந் தா
னுமா யென்னையு மென்னுடைய ஞானத்தோற்றத்தையு மடக்கி
தன்னையு மென்னையுந்தந்து தானொருமுதலுண்டென்றிதுங்கெ
டாமல் யானொரு முதலுண்டென்றிதுங் கெடாமலெனக்குப்புல
ப்படவறிவித்து,—தனது செய்யாமையுமெனது செயலின்மையும்
தான் சர்வமுங் காரியப்படுத்தி நிற்குமிடத்துத் தானொன்றிலுஞ்ச
ட்டியறியாமற் றோய்வறநிற்கிற முறைமையினையு நான்சர்வமுஞ்
செய்து நிற்குமிடத்து மென்னாலொன்று முடியாதென்கிற செய
லறுதியையும்,—எம்மான் காட்டியெய்தல்-எம்முடைய சுவாமியா
யிருக்கிறவ னெனக்குத் தரிசனப்பட்டுநின்ற முறைமையைப்பா
ர்த்தவிடத்து,—அம்மா வெனக்கேயதிகையர் தருமே-மிகவுங் கொ
ண்டாடப்பட்டு எனக்குத்தானே யாச்சரியத்தையுந் தரநிற்கும்.)

இங்ஙனம் பாசனாயம்பண்ணின வாச்சரியத்தை மேலருளிச்
செய்கின்றது.

தருமாதருமத் தலைநின்றூழ்வேனைக்

சுருமாகடல்விடமுண் கண்டப்-பெருமான்

திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேதவனத்தா
னுருவென்னவந்தெடுத்தா னுற்று.

வி-ம். தருமாதருமத் தலைநின்றமுழவேனை - தன்மமாகிய பசு
புண்ணியத்தையு மதன்மமாகிய பாவத்தையுஞ்செய்து துக்கசாக
ரத்திலே கிடந்தமுத்துகிற வென்னை, - கருமாகடல் விடமுன்க
ண்டப்பெருமான் - கருமைபொருத்தின மகத்தானசமுத்திரத்தி
லே யுண்டாகப்பட்ட நஞ்சினை யமுதுசெய்தடக்கப்பட்ட கண்ட
த்தினையுடைய கத்தாவாயுள்ளவனே, திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்படைவீ
ட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப் பெருமானென்
னும் பிள்ளைத்திருநாமத்தையுடையவன், உருவென்ன வந்தெடுத்
தானுற்று - சரீர்தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற வென்னைப்போலே யு
ருப்பட்டுவந்து நான் சநகக்குழியிலமுந்தாமலெடுத்துத்தனது திரு
வடியிலே கூட்டிக்கொண்டருளினான். (சூக)

கத்தா விங்ஙன மாநரியமூர்தியாகத் திருமேனிகொண்
டெழுந்தருளிப் பாசச்சேதனம்பண்ணித் தனது காருண்னியமாகி
யவுண்மைரூனத்தைக் கடாசித்த முறைமைபை வியந்துரை
ப்பாகப் புசிந்தமுறைமை மேலருளிச்செய்கின்றது.

உற்றவர்பெற்றவ ரற்றவர்முற்று

மற்றவர்க்கற்றவ னல்லவர்க்கல்லவ

னந்தமா தி யில்லவன்வந்து

குரக்குமனத்துக் கொடியேன்பரக்கும்

பரப்பைக்குவித்து நிறுத்திப்பிடித்திட்

டிருள்வெளியாகு மருளினையறுத்து

வந்துபுகுதலுஞ் சென்றுநீங்கலு

மின்றியொன்றாய் நின்றவநிலையி

லொன்றாகாம லிரண்டாகாம

லொள்ளுமிரண்டு மின்ருகாம்பற்
 றன்னதுபெருமை தாக்காறாயினு
 மென்னதுபெருமை யெல்லாமெய்தித்
 தன்னைபெனக்குத் தருவதையன்மியு
 மென்னையுமெனக்கே தந்துதன்னது
 பேராந்தப் பெருங்கடலதனு
 ளாராவின்ப மளித்துத்தீரா
 வுள்ளுப்புறம்பு மொழிவின்மிறீன்ற
 வள்ளன்மைகாட்டி மலரடியருளிய
 மன்னனெங்கோன் வார்புனற்பெண்ணை
 வெண்ணெய்க்காவலன் மெய்கண்டதேவ
 னண்ணலருளா லயத்தனண்ணிய
 மலமுத லாயினமாய்க்கு
 முலகவுயிர்க்கெல் லாமோருகண்ணை.

வி-ம். உற்றவர்பெற்றவ ரற்றவரமுற்ற மற்றவர்க்கற்றவன்
 தனதுறவின் முறையரா யுள்ளவர்கள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு
 வேற்றுமையற்றிருக்கப்பட்ட முனி மற்றுமுண்டான தனதான்னிய
 கேஷத்திரங்கள் முதலாயுள்ள சர்வவுபாதியாயிருக்கப்பட்டதேகா
 திரபரஞ்சத்தை நீக்கினவர்களுக் கிரண்டற்றுப் பிறிவறநிற்கப்ப
 ட்டவன், அல்லவர்க்கல்லவன் - அப்படிச் சர்வவுபாதிகளையும்நீங்
 காதவர்களுக்கு வேறாய்நிற்கப்பட்டவன், அந்தமாதியில்லவன் -
 தனக்குமுடிவுமுதலுமில்லாதவன், வந்து-ஆசாரியமூர்த்தமாகத்தி
 ருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவந்து - குரக்குமனத்துக் கொடியே
 ன்பரக்கும் பரப்பைக்குவித்து - குரக்குப்போதம்போல வொன்
 றிலுந் தரிப்பில்லாமலெழுந்தது புத்தியாகத்திரிகிற பாவியாயிருக்
 கிறவென்னைப் பிரபஞ்சப்பரப்பில் திரிகிறவியாத்கியை யொடுக்
 குவித்து, நிறுத்திப்பிடித்திட் டிருள்வெளி யாகுமருளிணையறுத்து

தீனது திருவடி ஞானத்திலேநிறுத்திப் பழைய பிரபஞ்சவாதனை யிலேபோகாமற் பிடித்துக்கொண்டு கேவலசகலமென்கிற யயக்கத் தையுநீக்கி, வந்துபுகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின் நிதான்வந்தென் னுள்ளத்திற் புகுதுகிறதும் நான்சென்று தன்னோடேகூடி யெனை க்குண்டானபாசங்களை நீக்குகிறதில்லாமல், ஒன்றாய்நின்றவந் திலையில் - அநாதியேதானு நானுநீங்காமல் நின்றநிலையிலே, ஒன்றா சாம விரண்டாகாமல் - தானுநானு மொன்றுபடுவதுஞ்செய்யாம விரண்பெடுவதுஞ் செய்யாமல், * ஒன்றுமிரண்டு மின்றாகாமல் தானும்யானும் ஒன்றுபட்டு நிற்கிறதும் பெறுவானும்பெறுமாயிர ண்டுபட்டு நிற்கிறது மில்லையாகாமல், சன்னதுபெருமை தாக்கா றாயினுமென்னது பெருமை யெல்லாமெய்தி - தனக்குண்டான சர்வஞ்ஞமும் பஞ்சகிருத்தியமுமெனக் குண்டாக்கினுனில்லையாயி னுமெனக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விச்சாஞானக்கிரியையையும்வி - யாத்திவிபாபகங்கனாகிய பெருமையு மிவைகளெல்லாம் தன்னு டைய பூரணத்திலே யடக்கிக்கொண்டு, தன்னையெனக்குத்தருவ தையன்றியு மென்னையு மெனக்கேதந்து - தன்னுடைய வாங்கத் தொருபத்தை யெனக்குக் கடாசுதித்ததுமன் றியேயந்தப்பேரின் பத்தோடுங்கூடி யதுபவித்திருக்கிற வான்மபோதமாகியசிற்றுறிவு கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற முறைமையுமெனக்குக்கடாசுதித்தருளி - தன்னதுபேரானந்தப் பெருங்கடலதனு ளாராவீன்பமளித்து தன்னுடையபரிபூரணமாகிய வாங்கத்வெள்ளமான பெரிய வருட் சமுத்திரத்திலே விளையப்பட்டிருப்பதாய் வொருகாலத்தினுமுவ ட்டாத வின்பத்தை யெனக்குக் கடாசுதித்தருளி, - தீராவுள்ளும் புறம்புமொழி வின்றிறின்ற வள்ளன்மைகாட்டி ஒருகாலத்தினும் விடப்படாம லகம்புறமெங்கும் பூரணமாய்நின் றனவரதமு மறி

* ஒன்றாகாமலிரண்டாகாம லொன்றுமிரண்டுமின்றாகாமல் ளன்பதற்கு, பேதமுமபேதமும் பேதாபேதமுமாகாமல் என்று பொருளுடைப்பினுமாகும்.

வித்துமிற்கிற வளப்பாட்டையுந் தரிசிப்பித்து,—மலரடியருளிய
மன்ன-தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக் கடாசுவித்தருளின்
தம்பிரானே,—எவ்ஞோன்-எமக்குக் கத்தாவா யுள்ளவன்,—வாரீ
புனற்பெண்ணை வெண்ணெய்க்காவலன் - மென்மேலும் வருகி
றபுனலினுலே பெருகப்பட்ட பெண்ணையாற்றையுடைய திரு
வெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கத்தாவா யிருக்கப்பட்டவன்,—மெய்
கண்டதேவன்-மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினை யுடை
யவன்,—அண்ணல் - எனக்குச் சவாமியா யிருக்கிறவன்,—அரு
ளாலயத்தன் - தனதருளே கோயிலாக வெழுந்தருளி யிருக்கப்ப
ட்டவன்,—நண்ணிய - எண்ணவந்து பொருந்திய,—மலமுதலா
லினமாய்க்கு முலகவயிர்க்கெல்லா மொருகண்ணே-ஆணவமலமு
தலாயுள்ள மலங்கனையெல்லாந் சேதனப்பண்ணினவன் சர்வ
லோகங்களினுமுள்ள வான்மாக்களுக்கெல்லா மோரறிவாகனின்
றதுக்கிரகஞ்செய் தருளுகிறவன்(து-ம்.) அற்றவர்க்கற்றவன்-எ-ரு
தேகாதிபிரபஞ்சங்களை நீக்கப்பட்ட தபோதனர்க்குக் கத்தாவிர
ண்டற்று நிற்பனென்று பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம். தேவாரம்.
“உலகினிவியற்றகையொழித்திட், டற்றவரகத்துச்சிவனுறைகி
ன்றவாலவாயாவதுமிதுவே,” எ-ம். தேகாதியென்றது உடம்பு
முதலானவற்றைநீங்கவே தவமாமென்பது கருத்தாகையாலென
வறிக. இதற்கு பி-ம். திருவாசகம், “பாவிதேற்குமுண்டாங்கொல்
பரமாரந்தப்பழங்கடல்சேர்ந், தாவியாக்கையானெனதெனயாது
மின்றியதுதலே,” எ-ம். திருவள்ளுவப்பவன். மற்றந் தொடர்ப்
பாடென்கொல் பிறப்பறுக்க ஹற்றார்க்குடம்புமிகை, எ-ம். கண்
டிகொள்க, அந்தமாதியில்லவன். எ-ரு. முடிவுமுதலுமில்லாதவ
னென்று பொருள்கூறியதேதென்னில் சிவன்குற்றமு மீறுமில்
லாதவனாகையாலே யப்படிச்சொன்னதென வறிக. இதற்கு, பி-ம்
திருவெம்பாவையில், “ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ்சோதி
யை,” என்பதுகண்டுகொள்க, இனிவந்து. எ-ரு. ஆசாரிய விக்
கிரகமாக வெழுந்தருளியென்று பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம். திரு

வெம்பாவையில் "இங்குமில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச் செங்
 கமலப்பொற்பாதந்தந்தருஞ்சேவகளை,, எ-து, கண்டுகொள்க,
 குரக்குமனத்துக்கொடியேன் பாக்கும்பரப்பைக் குவித்து, எ-கு
 பிரபஞ்சவியாத்தியையொடுக்குவித்து" என்று பொருள் கூறியத
 ற்கு, பி-ம், சிவஞானபோதத்தில் "சிறைவிட், டலைகடலிற்சென்
 மடங்குமாறுபோன்மீளா, தலைவிலரன் பாதத்தையும், எ-து,
 கண்டுகொள்க, இருள்வெளியாகு மருளினையுத்து" எ-கு, கேவ
 லசகல் மிரண்டினை யுநீங்கியென்று பொருள் கூறியதே தென்னிஸ்
 கேவலத்திலாணவத்தால் மறைப்புண்டு கிடக்கையா விருனென்ற
 தெனவறிக, சகலத்திற்கலையாதி தத்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவிக்
 கையா லொளியென்ற தெனவறிக, இதற்கு பி-ம், சிவப்பிரகா
 சத்தில் "புகலுமல மொழித்தற்கு என்னுஞ்செய்யுளில் இகலிவரு
 மிவையுணரி விருள்வெளியார் தன்மையெய்தும் எ-து, கண்டு
 கொள்க, இனிவந்து புகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி யொன்றா
 ய்வின்ற வந்நிலையில், எ-கு, சிவஞன்மாவை வந்து கூடவுமில்லை,
 ஆன்மாசென்று சிவனைக் கூடவுமில்லையென்று பொருள் கூறியத
 ற்கு பி-ம், போற்றிப்பாரொடையில், உள்ளமென்றுநீங்காதொ
 ளித்திருந்து தோன்றிநின்ற, கள்ளமின்றுகாட்டுங் சுழல்போற்றி,
 எ-து, கண்டுகொள்க, ஒன்றாகாம விரண்டாகாம லொன்று மிந்
 ண்டுமின்றாகாமல் எ-கு, ஆன்மாவஞ் சிவனுமிரண்டுமுதலாயிரு
 க்குமிடத்து ஒன்றுபட்டு நில்லாதென்று மிரண்டுபட்டுநில்லாதெ
 ன்று மொன்றுமிரண்டுமில்லாம விராதென்றும் பொருள் கூறியத
 ற்கு, பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் உடலுயிர்க்கண்ணருச்சுநறிவொ
 ளிபேர்ப்பிரிவருமத்துவிதமாகும் எ-ம், திருக்காளத்தியந்தாதியில்
 உரையும்பொருளுமுயிருமுடலும் விளையுமல்கும் போல்விம்மிச்
 சிதைவின்றிச் சென்றவாதெறங்ஙன் நிருக்கயிலை யெய் பெருமா,
 னின்றவாதெறங்குநிறைந்து,, உ-ம், கண்டுகொள்க, இனிதென்ன
 திபொருளைத் தாக்காலையினாம், எ-கு, தனக்குண்டாகிய சந்நித்

ஞத்துமும் பஞ்சகிருத்தியமு மெனக்குண்டாக்கினு ரீல்லையாய்
 னுமென்று பொருள்கூறியதேதென்னில் ஆன்மா முத்தியைப்பெ
 ற்றவிடத்துஞ் சிலனுக்குண்டான தன்மை யுண்டாகாதென்பது
 கருத்து. இதற்கு பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் இன்றோக்குறை
 நடக்குமிடப்பிலோர்க்கினையவாய்ந்து, நின்றதோரலகைநேர்ந்தா
 னிகழ்வதெனதுபோலுள்ளத் தொன்றியவுணர்வு தம்பாலுள்ளது
 நிகழ்த்துமிசன், நன்றொழிநடத்துமேனிதனைக் கெனக்கொண்டு
 தானே. எ-ம். சித்தியாரில்” உயிர்தானுஞ்சிவானுபவமொன்றினுக்
 குமுரித்தே. எ-ம். சங்கற்பிரகாசரணத்தில்”நாழிகொள்ளாதாழி
 யினலை புனலதனற்கருத்து முதலுளதாகவேண்டும் எ-ம், கண்டு
 கொள்க, என்னதுபெருமையெல்லாமெய்தி எ-கு. ஆன்மாவுக்கு
 ள்ள விச்சாரூபனக்கிரியைகளையும் வியாத்திவியாபகங்களையுஞ்சிவ
 னுள்ளே யடக்கிகொள்ளுவனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம்,
 சித்தியாரில், “விருப்பிப்பொன்னினைக்குளிகையொளிப்பதுபோ
 ல்டக்கி. எ-து, கண்டுகொள்க. இனிதன்னையெனக்குத்தருவதை
 யன்றியும் எ-கு. பி-ம். சித்தியாரில், “இந்தனத்தினெரிபாலிரெய்
 என்னுஞ்செய்யுளிலே,” தானுகித்தன்னுருவப்பரப்பையெல்லாங்
 கொடுபுகுந்துபதிப்பனிலன்பாலே” எ-ம், திருவாசகத்தில், “தந்த
 துன் நன்னைக்கொண்ட தென்றல்னைச்சங்கரா வார்கோலேசது
 ர்த்த ரந்தமொன்றில்லா வானந்தம்பெற்றேன் யானுநீபெற்றதொ
 ன்றென்பால், எ-ம். கண்டுகொள்க என்னையு மெனக்குத் தந்து,
 எ-கு, அந்தச் சிவானுபவத்தை யதுபவிக்கின்றசிறற்றிவுங்கெடா
 மலென்றுபொருட் கூறியதேதென்னில் சிறற்றிவுகெட்டாலதுப
 விப்பாரில்லாதாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. முத்தியி
 லான்மா நின்றனுபவிக்காமென்பதற்கு பி-ம், உண்மை விளக்கத்
 தில் முத்திதனில்மூன்றுமுதலுமொழியக் கேள், என்ற பாட்டும்,
 சித்தியாரில் உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே,
 எ-ம். சொன்னதிப் பொருள் பற்றியெனவறிக, தன்னது பேரா
 ர்த்தப் பெருங்கடல்தனுளாராவின் பமளித்து, எ-கு, அருட்சமு

த்திரத்திலே விளைப்பப்பட்ட விற்பத்தையெனக்குக்கடாஷித்தெ
ன்று பொருள்கூறியதற்கு வி-ம், சித்திபாரில் சித்தாந்தத்தே சிவ
ன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்சுநமொன்றிலே சீவன்முத்
தராக வைத்தாண்டிமலங்கழுவி ஞானவாரிமடுத்தாந்தம்பொழி
ந்து, எ-து, கண்டுகொள்க, தீராவுள்ளும் புறம்பு மொழிவின்னி
நின்ற வள்ளன்மைகாட்டி, எ-சு, ஒருகாலத்தினும் விடப்படா
மல் சிவனுள்ளும் புறம்புமாய்நின்றது நிற்பனென்றுபொருள்கூ
றியதற்கு, பி - ம், திருவாசகத்தில் உம்பர்கட்கரசேயொழிவற
நிறைந்தயோகமே, எ-து, கண்டுகொள்க, மலரமுயருளிய மன்
னெனங்கோன், எ - சூ, தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தைக்
கடாஷித்தருளினவெனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம், திருவெ
ம்பாவையில்,¹ செங்கமலப்பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை,
எ-து, கண்டுகொள்க, அருளாலயத்தன் எ - சூ, அருள்கோயிலாக
வெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டவெனென்று பொருள்கூறியதேதென்
னில் சிவன் தனதருளாகிய சுத்தியுடம்பாக வெழுந்தருளியிருக்
கையாலெனவறிக, இதற்கு, பி-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் நீபெராசத்
திரிகழிச்சாஞானநிறைகிரியைத் தரவதனைநிமலன்மேவி நாடரிய
சுருணைதிருவுருவமாகி, எ - ம், சித்தியாரில், காயமோமாயையன்
றுகாண்பதுசத்திதன்னால், எ-ம், திருவாசகத்தில் உடையாண்டிவு
நீயிருத்தி எ-ம், வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க, இனிமலமுதலா
யினமாய்க்கும், எ-சூ, ஆணவமலமுதலாயினவெல்லாவற்றையுஞ்
சேதனம்பண்ணினவெனென்று பொருள்கூறியதற்கு, பி-ம், போற்
றிப்பொற்றொடையில், முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை,
எ-ம், தத்துவவிளக்கத்தில் கதிதருகாழி மன்கட்டிடம்பாசங்கண்
மூன்றவைதாம், புதிதருமாணவம்போகஞ்செய்தகண்மமுமாயை
யுமா, முதியுததானொன்று முன்பினில்வந்தது சேதனன்க, ணதி
கமறைப்பனவாயிரகோடிவிருத்திகளே, எ - ம், கண்டுகொள்க,
உலகவுயிர்க்கெல்லாமொருகண்ணே, எ - சூ, சர்வான்மாக்களுக்
கும் ஓரறிவாகநின் றறிவிக்கிறவனுனன்ற தேதென்னில் ஆதித்த

னென்றாயிருந்தும் பலகண்களுக்குங் காட்டாநின்றதுபோல னவறிக. இதற்கு பி-ம், சித்தியாரில் கண்கட்கிருளினையொளியா லோட்டிமிரவியைப்போலவீசன். எ-து, கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் வியாக்கியைச்செய்யப்பட்ட விர்த இருபாவிரு பஃதுஎன்னும் தூலுக்குச் செய்யுட்கடோறு மாசாரியனைச்சேஷன் கேட்டும் வினாவுக்குவிடையமாக வாசாரிய ரருளிச்செய்யப்பட்ட சோற்களையெல்லா மீளவுஞ் சேஷன் மறுத்தமொழியாகவருகையா லாசாரிய ரருளிச்செய்ததெல்லாங் கீழ்ப்பட்டேச் சேஷன்சொல்லே மேற்பட்டு வருமதைப் பொருளெனக்கொள்வாருமுளர். அதுசித் தாந்தப்பொருளுக்கு விரோதமெனவறிக அப்படியானால் வேறு பொருள் கொள்ளுமிடத்து மற்றுமுண்டான தூல்களையோதியறி ந்து குருமுகாந்தரமாகக் கேட்டறிந்து சம்பிரதாயம்வந்த சித்தா ந்திகளுக்கொழிய தற்போதங்கொண்டறிவார்க் கறியப்படாதெ னவறிக அப்படியாசாரியர் சத்தியமுஞ் சேஷன்சொல் லசத்திய மென்னுங்கருத்தைப்பற்றி யிந்தூலுக்கு வியாக்கியை யெழுதின தேதென்னில் கண்ணகன்ஞாலத்து என்னுமுதல்கவலிலே சீறிய ருளல் சிறுமையுடைத்தாலென்று சேஷன் கூறியதற்குத்தரமாக வாசாரியர் அபக்குவ பக்குவகுறிப்பார்த்தருளினங் குருமுதலாய் எ-ஞ். பொருள் நாம்சொன்னவத்தங்களை மாறுபாடாகக் கொள் ளுகையாலே நான்கோபித்துக்கொண்டோமென் றாசாரியர் திரு வுளம்பற்றுக்கையாலே யாசாரியர் திருவுளம்பற்றினதே சத்தியம். அந்தவாசாரியர் வாக்கியத்துக்குச் சாத்திரசம்மதி யெழுதினதின லும் ஆசாரியர் திருவுளம்பற்றினது சத்தியமென்கிறதைக் குருமு காந்தரமாகக் கேட்டி அதுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐருபாவிருபஃது மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

௨.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றப்பலம்.

திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார்

அருளிச்செய்த

உண்மைவிளக்கமுல்மும்,

உரையும்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தாமுர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாநுண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

உ

சிவமயம்.

த னி ய ன்.

மன்னதிகை வாழு மனவா சதங்கடந்தான்
மின்னனைய வாழ்விலுறு மெய்கண்டான்-பன்மறைகண்
வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
யுண்மைவிளக் கஞ்செய்தா னுற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைவிளக்கம்

வெண்பா.

வண்மைதரு மாகதூல் வைத்த பொருள்வழுவா
வுண்மை விளக்க முரைசெய்யத்-திண்மதஞ்சேர்
அந்திரிதத் தத்திமுகத் தொந்திவயிற் றைங்கரனைப்
பந்தமறப் புந்தியுள் வைப்பாம்.

இ-ள், வண்மைதருமாகதூல் - வளப்பத்தைத்தராநின்ற
வாகமதூலிலே,—வைத்தபொருள்வழுவாவுண்மைவிளக்கமுரை
செய்ய-பரமேஸ்வர னுருளிச்செய்துவைத்த பதியி னுண்மையும்
பசவினுண்மையும் பாசத்தினுண்மையும் வழுவாமலிந்தநூலிலே
விளங்கச்செய்வது பொருட்டாக,—திண்மதஞ்சேர் - திண்ணிய
மூன்றுமதமும் பொருந்தப்பட்ட,—அந்திரிதத்து - செக்கர்வான
ம்போன்ற சிவந்த திருமேனியினையும்,—தந்திமுகத்து - யானை
முகத்தினையும்,—தொந்திவயிற்று - பண்டியுண்டான திருவுந்தி
யினையும்,—ஐங்கரனை - ஐந்து ஸ்ரீஅத்தத்தினையுமுடைய விக்கி
னேஸ்வரப் பிள்ளையாரை,—பந்தமற-பாசபந்தங்களைல்லாநீங்க,
புந்தியுள் வைப்பாம்-அடியேனுடையமனதிலே தியானம்பண்ணு
கின்றேன்.

பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றிப் போதாநந் தப்பொருளா
மெய்காட்டிமெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்-பொய்காட்டா

மெய்யா திருவெண்ணெய் வித்தகா சுத்தவினா
வையாநீ தான்கேட்டருள்.

இ-ள். பொய்காட்டி-தேகாதி பிரபஞ்சத்தைப்பொய்யென
க்காட்டி, பொய்யகற்றி-பொய்யைநீக்கி, போதாந்தப்பொருளா
மெய்காட்டு மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம்-அறிவிலே யாந்தசொ
ருபமாயிருக்கிற வுண்மையைக் காட்டுகிற மெய்கண்டநாதனே
யொருவிண்ணப்பம், பொய்காட்டாமெய்யா-பொய்யைக்காட்டா
தமெய்ச்சத்தியத்தை யுடையவனே, திருவெண்ணெய்வித்தகா-
திருவெண்ணெய்கல்லூரிலே எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட ஞானசா
ரியனே, சுத்தவினா வையாநீதான்கேட்டருள்-சுத்தமாகிய வினாவி
னைச் சுவாமி தேவரீர் இருச்செவிசாற்றியருளவேண்டும். (உ)

ஆரூறு தத்துவமே தாண்வமே தன்றேதான்
மாறா வினையேது மற்றிவற்றின்-வேறாக
நானேது நீயேது நாதனட மஞ்செழுத்துச்
தானேது தேசிகனே சாற்று.

இ-ள். ஆரூறுதத்துவமேது-முப்பத்தாறுதத்துவங்களாவதே
து. ஆண்வமேது - ஆண்வமலமாவதேது. 'அன்றேதான்மாறாவி
னையேது-அநாதியிலேவிட்டு நீங்காடலிருக்கிற வினையாவதேது,
மற்றிவற்றின் வேறாகநானேது - இந்த மலங்களுக்கு வேறாகாம
லொன்றப்பட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொரூபமாவதேது, நீய்
து-தேவரீருடைய சொரூபமாவதேது, நாதனடம்-பரமேஸ்வர
னுடைய திருநடமாவதேது, அஞ்செழுத்துத் தானேது-பஞ்சாக்
கரத்தி னுண்மையாவதேது, தேசிகனேசாற்று-சுவாமி திருவுளம்
பற்றியருளவேண்டும். (ஈ)

உள்ளபடி யித்தை யுரைக்கக்கே ஞான்றனக்கு

வள்ளலரு ளர்லன்று வாய்மலர்க்கு-தென்றியசீ

நாகமங்கன் சொன்னவடைவிலே யாந்த

யோக நிதம்புதல்வா வுற்று.

இ-ள். உள்படியித்தை யுரைக்கக்கே ஞன் றனக்கு-உண்டா
னபடியே நீ கேட்டவினுவைச் சொல்லுகிறோங்கேள், உள்ளவரு
ளாலன்று வாய்மலர்ந்து - பரமேஸ்வரன் றனது காருண்ணியத்தி
னாலே யநாதியிலே திருவாய்மலர்ந்து, தென்னியசீராகமங்கள்
சொன்னவடைவிலே ரெளவாயிருக்கிற வாகமங்கள்சொன்னமு
றைமையிலே, ஆர்த்தயோகநிகழ் புதல்வாவற்று-ஆர்த்தயோகத்தி
லே யடங்கிநிற்கிற பிள்ளையுற்றுப்பொருந் திக்கேள். (௭)

நாத்கோணம் பூமிபுனல் நண்ணு மதி யின்பாதி

யேற்குமனல் முக்கோண மெப்போது-மார்க்கு

மறுகோணங் கால்வட்ட மாகாய மாண்மா

வுறுகாய மாயிவற்ற லுற்று.

இ-ள். நாத்கோணம்பூமி - பிருதிவி நாலுகோணமா யிருக்
கும், புனல்நண்ணுமதியின்பாதி-அப்புறானது அர்த்தசந்திரனை
ப்போன்றதாயிருக்கும், ஏற்குமனல்முக்கோணம்-பொருத்தப்பட்
டதேயுறானது மூன்று கோணமாயிருக்கும், எப்போது மார்க்கு
மறுகோணங்கால் - பொருத்தப்பட்டவாயுவானது எந்தக்காலமு
மறுகோணமாயிருக்கும், வட்டமாகாயம்-ஆகாயமானது வட்டமா
யிருக்கும், ஆன்மா வுறுகாயமா மிவற்றலுற்று - ஆன்மாவுக்குப்
பஞ்சபூதம் பரிணாமமாயிருக்கிறதேகமாய்வந்தபொருத்தும். (௮)

பொன்பார் புனல்வெண்மை பொங்கு மனல்சிவப்பு

வன்கால் கருமைவளர் வான்மூட-மென்பார்

நாடித்து வரவாயப் பாடிநி டென்று

பொடித்தவாயப் பாடிநி டென்று.

இ-ள். பொன்பார்-பிருதிவியானதுபொன்னிறமாயிருக்கும் புனல்வெண்மை - அப்புவானது வெள்ளைநிறமாயிருக்கும், பொங்குமனல்விவப்பு-மிகுந்து வராரின்ற தேயுவானது சிவந்தநிறமாயிருக்கும், வன்கால் கருமை-வளப்பத்தைத் தராரின்ற வாயுவானது கருமைநிறமாயிருக்கும், வளர்வாண்மாம் - மிகுந்தவாகாசமர்னதுபுல்கநிறமாயிருக்கும், என்பார் - ஏன்றிப்படிப் பெரியோர்கள்சொல்லுவார்கள், எழுத்துல வரயவப் பாராதிக்கென்றும்-பிருதிவிக்கு லகாரமும் அப்புவுக்கு வகாரமும் தேயுவுக்கு ரகாரமும் வாயுவுக்கு யகாரமும் ஆகாயத்துக்கு அகாரமும், அழுத்தமதாய் நிற்குமது-இப்படிப் பலமாய்ப் பொருந்திற்கும். (சு)

குறிகுவிசங் கோகனகங் கொள்சுவத்தி குன்று
வறுபுள்ளி யாரமுத விர்துப்-பிறிவின்றி
மண்புனதீக் கால்வான் மன்னு மடைவேயென்
ரெண்புதல்வா வாகமமோ தும்.

இ-ள். குறிகுவிசங் கோகனகங் கொள்சுவத்தி குன்றாவறு புள்ளியாரமுத விர்துப் பிறிவின்றி மண்புனதீக் கால்வானம் - பிருதிவிக்கு வச்சிரமும் அப்புவிக்குத் தாமரைப்பூவும் தேயுவிக் குச்சுவத்திகமும் வாயுவுக்கு அறுபுள்ளியும் ஆகாயத்துக்கு வழு தவிந்துவும் விட்டுநீங்காமல், மன்னுமடைவேயென்றெண்புதல் வாவாகமமோதும்-இந்தவடையாளங்களிலே நிலைபெற்றிடுமென்று ஒள்ளியபின்னா யாகமங்களிலே சொல்லும். (எ)

பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்க
ளாரா ரயனாதி யைவரா-மோரோர்
தொழிலவர்க்குச் சொல்லுங்காற் ரேற்றமுத லெந்தும்
பமுதறவே பன்னுவர்காண் பார்.

இ-ள். பாராதி யைந்துக்கும் பன்னுமதி தெய்வங்களாரார்- பிருதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்துக்குஞ் சொல்லப்பட்ட

வதிதேவதைகளாரொன்று கேட்கிருயானால், அயனாதிமைய
ராம்-பிருதிவிக்குப்பிரமாவும் அப்புவிக்குவிஷ்ணுவும் தேயுவிக்கு
ருத்திரரும் வாயுவுக்கு மசேஸ்வரரும் ஆகாயத்துக்குச் சதாசிவரு
யென ஐந்துபேராம், ஒரோந்தொழி லவர்க்குச் சொல்லுங்கால்-
ஒவ்வொருத்தர் கிருத்தியங்களைச் சொல்லுமிடத்து, தோற்றமுத
லேந்தும் பழுதறவே பண்ணுவர்காண் பார்-சிருஷ்டி திதி சங்கா
ரந் திரோபவ மதுக்கிரக மைந்துங் குற்றமறச்செய்வார்களென்
று விசாரித்தறிவாயாக. (அ)

படைப்ப னயனளிப்பன் பங்கயக்கண் மாயன்
றுடைப்ப னுருத்திரனுஞ் சொல்லில்-திடப்பெறவே
யென்றுந் திரோபவிப்ப ரீசர் சதாசிவரு
மன்றே யதுக்கிரக ராம்.

இ-ள். படைப்பனயன் - பிரமாதிருஷ்டிப்பன், அளிப்பன்
பங்கயக்கண்மாயன்-செந்தாமரைக் கண்ணையுடையமகாவிஷ்ணு
இரகஸிப்பன், துடைப்ப னுருத்திரனுஞ்சொல்லில்-சொல்லுமி
டத்து ருத்திரமூர்த்தியானவர் சங்கரிப்பர், திடப்பெறவே-நிச்சய
மாகவே, என்றுந் திரோவிப்பரீசர் - மஹேஸ்வரமூர்த்தியானவ
ரொந்தக்காலமும் திரோபவம்பண்ணுவர், சதாசிவருமன்றே யது
க்கிரகராம்-சதாசிவமூர்த்தியானவ ரநாதியிலே யதுக்கிரகம்பண்
ணுவார். (க)

மண்கடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிசுரிசார் தேபதமா
மொண்கனல்சுட் டொனறுவிக்கு மோவாமல்-வண்கால்
பார்துசலித் துத்திரட்டிம் பார்க்கிலா காயம்
நிரந்தரமாய் நிற்கு நிறைந்து.

இ-ள். மண்கடினமாய்த்தரிக்கும்-பிருதிவியானதுவீடயங்க
ளிலே கடினகுணத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டுநிற்கும், வாரிசுளி
ர்தேபதமாம்-அபுபவானது வீட யங்களிலேநெழிந்தகுணத்தை

க்கொடுத்துக்கொண்டு வந்தும், ஒண்ணைவிட்டுப் கொடுத்துவிட்டும், தேயுவானது விடயங்களிலே சுட்டொன்று தலைப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தும், ஒவாமல்-விட்டுக்கொண்டு, வண்கால்பரந்து சலிந்துத்திரட்டும்-வளப்பத்தையுடைய வாயுவானது விடயங்களிலே திரட்டிக்கொடுத்தும், பார்த்திலாகையம்மிரந்தாமாய்நின்றொன்றிற்று-விசாரிக்குமிடத்து ஆகாயம் விடயங்களுக்கெல்லா நிரந்தரமாயிடங்கொடுத்துக்கொண்டு வந்தும், (௧)

உள்ளபடி மாபூத மோதினோமுன்றனக்குக்
கள்ளமிருமைம்புலனுங் கட்டுரைக்கில்-மெள்ளவே
யோசைபரிசு முருவஞ்சுவைநாற்ற
மாசைதருமைம்புலனே யாம்.

இ-ள். உள்ளபடி மாபூதமோதினோமுன்றனக்கு-உண்டான படியே மகத்தாகிய பஞ்சபூதங்களுஞ் சொன்னோம், கள்ளமிருமைம்புலனுங் கட்டுரைக்கில் - கள்ளமிருந்து வரப்படாநின்ற சத்தாதிவிடயங்களைச்சொல்லுமிடத்து, மெள்ளவே-பயவே, யோசைபரிசுமுருவஞ் சுவைநாற்ற மாசைதருமைம்புலனேயாம் - ஆசையைக்கொடாநின்ற சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தமென்றறிவாயாக, (2)

ஞானேந்திரியங்கள் நன்றாயுணாக்கக்கே
ஞானமிருபூத முற்றிடமா-பீனமாஞ்
சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல்கண்
ணத்தாலு முக்கென்றறி.

இ-ள். ஞானேந்திரியங்கள் நன்றாயுணாக்கக்கேள் - ஞானேந்திரியங்கள் நன்றாய்ச் சொல்லுகிறோங்கேள், ஞானமிருபூதமுற்றிடமாம்-ஞானமிருந்துவரப்படாநின்ற பஞ்சபூதங்களிடமாக, ஞானமாஞ் சத்தாதியையறியுந் தானஞ்செவிதோல் கண்ணத்தாலுமுக்கென்றறி-ஞானத்துவமாயிருக்கிற சத்தாதிவிடயங்களை யறிவிக்கிற

மேதென்று கேட்கிறாயானால் சுரோத்திரம் நெருங்கு சகஷா-நிக்கு
வை யாக்கிராணமென் றறிவாயாக. (௫௨)

வானிடமாய்நின்று செவி மன்னுமொலியதனை
யினமிசூர்தோல்கா விடமாக-வூனப்
பரிசுத்தனையறியும் பார்வைபிறக்கண்ணங்கி
விரவியுருவங் காணுமே.

இ-ள். வானிடமாய்நின்று செவி மன்னுமொலியதனை-வூனா
யத்தினிடமாகநின்று சுரோத்திரஞ் சந்தத்தையறியும், ஈனமிசூர்த்
தோல் காவிடமாக ஆசப்பரிசுத்தனையறியும் - வாயுவினிடமாக
நின்று ஈனத்துவமாயிருக்கிற தொக்குபரிசுத்தையறியும், பார்வை
யிற்கண்ணங்கி விரவியுருவங்காணுமே - தேயுவினிடமாக நின்று
சகஷா-ருபத்தையறியும். (௫௩)

நன்னுகரீரிடமாய் நாவிரதத் தானறியும்
பொன்றாமணமூக்குப் பூவிடமாய்-தின்றறியு
மென்றோதுமன்றே யிறைவாகமயிதனை
வென்றார்சென்றாரின்ப வீடு.

இ-ள். நன்னுகரீரிடமாய் நாவிரதத்தானறியும் - நல்லஅப்பு
வினிடமாகநின்று சிங்குனைவ ரசத்தையறியும், பொன்றாமணமூக்
குப் பூவிடமாய்நின்றறியும் - பிசுவிவினிடமாகநின்று கெடாத
வாக்கிராணங் கந்தத்தையறியும், என்றோதுமன்றே யிறைவாக
மம் - பரமேஸ்வரன் திருவுளம்பற்றிநின்ற வேதாகமங்களிலே
யநாதியிலேயென் றிப்படிச்சொல்லும், இதனைவென்றார் சென்
றாரின்பவீடு - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்ணின
பெயர்களே மோக்ஷவீடைந்தவர்கள். (௫௪)

கண்ணுதனாலோதியிடுங் கண்மேந்திரியங்க
ளெண்ணும்வசனாதித் திடமாக-நண்ணியிடுந்

வாக்குப்பாதம்பாணி மன்னுகுதமுபத்தி
மாய்க்கருதுநாளு மது.

இ-ள், வாக்குக்கு வசனமும் பாதத்துக்குக்கமனமும் பாணிக்குத் தானமும் பாயுருவுக்குவிசர்க்கமும் உபத்தத்துக்கு ஆரத்தமும் நான்தோறு மித்தமுறைமையிலேபொருத்தியிடுமென்றுநெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரனருளிய வேதாகமங்களிலே சொல்லும். (௨௫)

வாக்காகாயம்மிடமாய் வந்துவசனிக்குங்கால்
போக்காருங்காற்றிடமாய்ப் புல்கியன-லேற்றூ
மிடுங்கைகுதநீரிடமாய்மலாதி
விடம்பாரிடமுபத்தம் விந்து.

இ-ள், வாக்காகாயம்மிடமாய் வந்துவசனிக்கும்-ஆகாயமிடமாய்வின்று வாக்குவசனத்தைச்சொல்லும், கால்போக்காருங்காற்றிடமாய்-வாயுவினிடமாகின்று பாதம் கமனம்பண்ணும், புல்கியனலேற்றுகுமிடுங்கை-தேயுவினிடமாகின்று பாணியிடுதலுமேற்றலுஞ்செய்யும், குதநீரிடமாய் மலாதிவிடம் - அப்புவினிடமாகின்று பாயுரு மலசலத்தைப்பிரிவிக்கும், பாரிடமுபத்தம்விந்து-பிருகிவினிடமாகின்று உபத்தமாந்தத்தைவிடும். (௨௬)

அந்தக்கர மடைவேயுணாக்கக்கே
ளந்தமனம்புத்தியுட னுங்காரஞ்சிந்தையிவை
பற்றியதுநிச்சயித்துப் பல்காலெழுந்திருந்தங்
குற்றதுசித்திக்கு முணர்.

இ-ள், அந்தக்கரணமடைவேயுணாக்கக்கேள்-அந்தக்கரணங்களுடைய வடைவைச் சொல்லுகிறோங்கேள், அந்தமனம்புத்தியுடனுங்காரஞ்சிந்தையிவைபற்றியது நிச்சயித்துப் பல்காலெழுந்திருந்தங்குற்றது சித்திக்கும் - மனம்பற்றும் புத்திரிச்ச

யீத்கும் ஆங்காரமெழுந்திருக்கும் சித்தஞ்சிந்திக்கும், உணர்-அறி
வாயாக. (௮௭)

ஒதியிரொலாறு முற்றான்மதத்துவமென்
ருதியருணா லறையுங்காண்-மதறவே
வித்தியாதத்துவங்க டன்னைவிளம்பக்கே
ருத்தமனே நன்று யுனக்கு.

இ-ள். ஒதியிரொலாறு முற்றான்மதத்துவமென்றூதியருணா
லறையுங்காண் - சொல்லப்பட்ட. விருபந்துராலும் பொருந்தப்
ட்டஆன்மதத்துவமென்று பரமேஸ்வரனுடைய வேதாகமங்களி
லேசொல்லும், தீதறவே-சூற்றமறவேவித்தியாதத்துவங்கடன்னை
விளம்பக்கே ருத்தமனே நன்றுயுனக்கு - உத்தமனாகிய பிள்ளாய்
வித்தியாதத்துவங்க ளேழையுஞ்சொல்லுகிறோவ்கேள், (௮௮)

காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை
யேலவிராகம்புருட னேமாயை-மாலறவே
சொன்னோமடைவாசச் சொன்னவிவைதன் னுண்மை
யுன்னியுரைக்ககா முற்று.

இ-ள். காலநியதி கருதுங்கலைவித்தை யேலவிராகம் புருட
னேமாயை மாலறவே - காலம் நியதி கலை வித்தை இராகம் புரு
டன் மாயை மயக்கமறவே, சொன்னோமடைவாக - இந்தமுறை
மையிலே சொன்னோம், சொன்னவிவை தன்னுண்மையுன்னியு
ரைக்ககாமுற்று-இதனுடைய சபாவத்தைச் சொல்லுகிறோம் உற்
றுப்பொருந்திக்கேள், (௮௯)

எல்லைபலம்புதுவை யெப்போதுநிச்சயித்தல்
அல்லறருங்கிரியை யான்மாவுக்-கொல்லை
யறிவாசையைம்புலனு மாவருங்காலங்
குறியாய்மயக்கென்று கொள்.

இ-ன், எல்லைப்பலம்புதுமை-காலதத்துவமானது கழிகாலத் தெல்லையும் நிகழ்காலத்துப்பலத்தையும் எதிர்காலத்துப்புதுமையும் பொருத்துவிக்கும், எப்போதுநிச்சயித்தல் - நியதிதத்துவமானது எந்த காலமும் கன்மத்தையிலவளவென்றுநிச்சயப்பண்ணி நிறுத்தும், அல்லறருங்கிரியை-கலைபானது ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி யான்மாவுக்குகிரியையையெழுப்பும், ஆன்மாவுக்கொல்லையறிவு - வித்தியாதத்துவமான தான்மாவுக்குச் சிக்கிரத்திலே யறிவையெழுப்பும், ஆசை-இராகதத்துவமானது பெற்றபதார்த்தங் களைச் சிறிதாக்கிப்பெருத்திலே யிச்சையுண்டாக்கும், ஐம்புலனு மாவருங்காலம்-ஆன்மா பஞ்சேந்திரியங்களுடமாகச் சத்தாதிவிடயங்களைப் புசிக்கவருகிற வவதரத்தில் புருடதத்துவமானதுவிடயத்திலே யழுந்துவிக்கும், குறியாய்மயக்கென்றுகொள்-மாயையா னது நொன்றைநினைக்கவொட்டாமல் மயக்கத்தைச் செய்யுமென்றறிவாயாக. (உடு)

வித்தியா தத்துவங்க ளேழும் விளம்பினேம்
சுத்சுமார் தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள் - சித்தமாஞ்
சுத்தவித்தை யீசரம்பின் சொல்லுஞ் சநாசிவநம்
சுத்திசிவம் காணவைக டான்.

இ-ன், வித்தியாதத்துவங்க ளேழும் விளம்பினேம்-வித்தியா தத்துவங்களேழுஞ் சொன்னேம், சுத்தமாந்தத்துவங்கள் சொல் லக்கேள்-சுத்தமாயிருக்கிற சிவதத்துவங்களைந்தையுஞ் சொல்லுகி றோங்கேள், சித்தமாஞ்சுத்தவித்தை யீசரம்பின்சொல்லும் சநா சிவநம்சத்தி சிவங்காணவைகடான்-வித்தியமாயிருக்கிற சுத்தவித் தை நான்வரம் சாதாம்பியம் வித்தியா சந்திரியமாக. (உடு)

சுத்தவித்தை ஞானமிருந் தெய்வம் - மீளரத்தா
சுத்தன் றெழுந்தகொ - மீளரம் - பொருளெல்லாம்

* சாதாக் கியமென்றுஞ் சத்தி சிவங்கிரியை
யாதார ஞானவுரு வாம்.

இ-ள், சுத்தவித்தை ஞானமிகும்-சுத்தவித்தை ஞானமேறிக்
கிரியை குறைந்திருக்கும், தொன்மைமா மீசுரந்தானத்தன்ரு
ழிலதிகமாக்கியிடும்-பழையாக வரப்பட்டாநின்ற ஈஸ்வரதத்துவ
மானது ஞானங்குறைந்து கிரியையேறியிருக்கும், ஒத்தவிலைவசா
தாக்கியமென்னும்-சாதாக் கிய தத்துவம் ஞானமுங்கிரியையுமொ
த்திருக்கும், சத்திசிவங்கிரியை யாதாரஞானவுருவாம் - சத்தி தத்
துவம் கிரியையாயிருக்கும் சிவதத்துவம் ஞானமாயிருக்கும். (உஉ)

ஆறாறு தத்துவமுஞ் சொன்னோ மடைவாக
மாறா மலமிரண்டும் வாசொல்லக் - கூறி
லறியாவை யானவநீ யானசுக துக்கங்
குறியா வினையென்று கொள்.

இ-ள். ஆறாறுதத்துவமுஞ் சொன்னோமடைவாக - மூப்பத்
தாறு தத்துவங்களுடைய முறைமையுஞ்சொன்னோம், மாறாமல்
மிரண்டும்வாசொல்ல - விட்டுநீங்காமலிருக்கிற வாணவமலத்தை
யுங் கன்மமலத்தையுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள், கூறில்-சொல்லுமி
டத்து, அறியாமையானவம்-அறியாமையைப் பண்ணிக்கொண்
டுநிற்கிற தாணவமலம், நீயான சுகதுக்கங் குறியாவினை யென்று
கொள்-சுகதுக்கமொன்றையு நினையாமல் நீதானாயிருக்கிறதா தா
னே கன்மமலமென்றறிவாயாக. (உ௩)

ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு
மாறா வருளால் வகுத்துடைத்தீர் - வேறாக
வென்னை யெனக்கறியக் காட்டி நிவைகண்டே
னுன்னரிய தேசிகனே யுற்று.

சாதாக் கியத்தின் விரிவைச் சதாசிவரூபமென்னு
றுவாழிற்காண்க.

இ.ள். ஆளுநரத்துவமும்-மூப்பத்தாறுதத்துவமும், ஆணைமும்-ஆணவமலத்தையும், வல்வினையும்கன்மமலத்தையும், மாறாவருளால் வகுத்துரைத்தீர்-விட்டிடுங்காத நெருபையினாலே பகுத்தருளிச்சொய்தீர், வேறாகவென்னை யெனக்கறியக்காட்டி-இந்த மலங்களுக்கு வேறாகாம லொன்றுபட்டிருக்கிற வென்னுடைய சொரூபத்தையு மருளிச்செய்யவேணும், இவைகண்டேன்-இந்த மூன்றுமலங்களையும் தரிசித்தேன், உன்னரியதேசிகனேயுற்று-நினைத்தற்கரிதாகிய தேசிகனே யுற்றுப்பொருந்தத்தக்கதாக. (உச)

நன்று யுரைக்கக்கேள் நல்லசித்தின் முன்னசித்திங்
கொன்றது சித்தசித்தை யோராது - நின்றிவற்றை
பன்றே பகுத்தறிவ தான்மாவே யென்னுமறை
குன்றாம லோதுங் குறித்து.

இ.ள். நன்றுயுரைக்கக்கேள் - நீகேட்டவான்மதரிசனத்தை நன்றாகச் சொல்லுகிறோங்கேள், நல்லசித்தின் முன்னசித்திங் கொன்றது-நல்லசித்தாகிய சிவத்தின்முன்னே யசித்தாகியபாசந்
ல்லாது, சித்தசித்தையோராது-நல்லசித்தாகிய சிவத்துக்கு அசித்தாகிய பாசத்தையறியவேண்டியதில்லை, நின்றிவற்றையன்றே பகுத்தறிவதான்மாவே-சித்தாகியசிவத்தையும் அசித்தாகியபாசத்தையும் அநாதியிலே பொருந்தி விசாரித்தறிந்து அடிகிறதான்மாவே, என்றமறை குன்றாமலோதுங் குறித்து-பாமேஸ்வரனுடையதோதாமங்களிலே குறையாமற் சொல்லும். (உச)

தத்துவம் ளாருதுத் தன்னைத்தா னென்றறியா
தெத்தன்மை யென்லரி வியம்பக்கேள் - சுத்தமா
மாது சுவையு மறியாது தன்னைத்தான்
கூறி லவையிவைபோற் கொள்.

இ.ள். தத்துவங்களாருதுத்தன்னைத்தானென்றறியாது-மூப்பத்தாறுதத்துவங்களுக்கும்-மூடமாகையினாலே என்னுடைய சொரூபத்தையு

பதனைத் தானறிபச்செய்யாது, எத்தன்மையென்னி வியம்பக்கே
ள்-என்முறைமையென்று கேட்கிறுயானால் சொல்லுகிறோங்கே
ள், சுத்தமா மாறுசுவையுமறியாமலு தன்னைத்தான்-சுத்தமாயிரு
க்கிற வறுவகைச்சுவையும் தன்னுடைப சொருபத்தைத் தானறி
பச்செய்யாது, கூறில்-சொல்லுமிடத்து, அனவயிவைபோற்கொ
ள்-முப்பத்தாறுதத்துவங்களுள் சுவைகளைப்போலத் தன்னுடை
யொருபத்தைத் தானறியச்செய்யாது. (உச)

ஆறு சுவையு மருந்தி யவைதன்னை
வேறொருவன் கூறியிடு மேன்மைபோ - லாறுறு
மொன்றொன்றாய் நாடியுணர்த் தே தியதி லுற்றறிவாய்
நின்றபொரு டானேகா ணீ.

இ-ள். ஆறுசுவையு மருந்தியவைதன்னை வேறொருவன்கூறி
யிடுமேன்மைபோல் - ஆறுவகைச்சுவையும் புசித்துக்கைக்கிறது
கார்க்கிறது * கூர்க்கிறது துவர்க்கிறது புளிக்கிறதுஇனிக்கிறதெ
னக் கண்ணொர்த்தொருவன் சொல்லுகிறமுறைமைபோல, ஆறு
றுமொன்றொன்றாய் நாடியுணர்த்து-முப்பத்தாறு தத்துவங்களையு
மொன்றொன்றாக விசாரித்தறிந்து, ஒதில்-சொல்லுமிடத்து, அதி
லுற்றறிவாய் நின்றபொருடானேகாணீ - முப்பத்தாறுசத்துவங்க
ளையும் பொருந்தியறித்துவருகிறவறிவுகாணியாகியவான்மா. (உஎ)

குன்ற வருளாலே கூறினீ றென்வடிவு
பொன்றாத தம்முருவம் போயீர் - நின்றருக்கன்
கண்ணுக்குக் காட்டுமா போலே யுனதறிவில்
நண்ணியறி வித்திடுவோ நாம்.

இ-ள், குன்றவருளாலே கூறினீரென்வடிவு - கெடாதகிரு
பையினாலே அடியேனுடையசொருபத்தையருளிச்செய்தீர், பொ
ன்றாத தம்முருவம்போதியீர்-கெடாததேவீருடைய சொருபத்

* கூர்க்கிறது-உவர்க்கிறது.

தையு மடியேனுக்கருளிச்செய்யவேண்டும், நின்றருக்கன்கண்ணுக்குக் காட்டுமாபோல் - ஆதித்தப்பிரகாசமானது கண்ணுக்குப்பதார்த்தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு நிற்கிறதுபோல், உனதறிவினண்ணிபறிவித்திடுவோநாம்-உனதறிவிலே பொருத்தின் நறிவித்துவருவோம்நாம். (உஅ)

அன்றியுங்கே ளான்மாவா லாய்ந்தறியு மைம்பொறிகளின்நி யறியா திவையென்ன - நின்றதுபோலோவாம லுன்னையுணர்த்துவோ முன்னறிவின்மேவாமன் மேவிநா மே.

இ-ள், அன்றியுங்கேள்-அறிவில்லாமலுஞ் சொல்லுகிறோங்கேள், ஆன்மாவாலாய்ந்தறியு மைம்பொறிகளின்நியறியாதிவையென்ன-ஆன்மாவிலேயறிந்து காரியப்பட்டவருகிற பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆன்மாவினாலேயறிந்துகாரியப்பட்டவருகிறோமென்றியச்செய்யாது, நின்றதுபோல்-அந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களும்போல், ஓவாமலுன்னையுணர்த்துவோம்-விட்டுநீங்காமனின்றனக்கறிவிப்போம், உன்னறிவின் மேவாமன் மேவிநாமே-உன்னறிவிலே பொருந்தாமற் பொருந்தின் நறிவித்துவரச்செய்தேடி, நீயறியாமலிருந்தது மப்படிபோல. (உக)

அக்கரங்கட் கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல்
மிக்க வுயிர்க்குபிராய் மேவினோ - மெக்கண்ணு
நில்லா விடத்துயிர்க்கு நில்லா தறிவென்று
நல்லா கமமோது நாடு.

இ-ள். அக்கரங்கட்கெல்லா மகரவுயிர் நின்றாற்போல்-ஒம்பத்தோ ரகூர்த்துக்கும் அகரமாயி யவகூரமுயிராய் நின்றதுபோல், மிக்கவுயிர்க்குபிராய் மேவினோம்-சர்வான்மாய்க்களிடத்திலேயும் அறிவுக்கறிவாய்ப் பொருத்தின்றும், எக்கண்ணுநில்லாவிடத்துயிர்க்கு நில்லாதறிவென்று-ஆட்சித்துகளுெல்லாம் சுத்தநா

நிறைந்து நின்றறிவித்தாலல்ல தறியச்செய்யாதென்று, நல்லாகம
மோதுநாடு-நல்லவேதாகமங்களிலே சொல்லுமென்று விசாரித்
தறிவாயாக. (கஉ)

நற்றவத்தோர் தான்காண நாதாந்தத் தஞ்செழுத்தா
லுற்றுருவாய் நின்றாட லுள்ளபடி - பெற்றிடநான்
விண்ணார் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்ட நாதனே
தண்ணா ரருளாலே சாற்று.

இ-ள். நற்றவத்தோர் தான்காண-நல்லதவத்தை புடையவா
ன்மாக்கள் தரிசிக்கத்தக்கதாக, நாதாந்தத்தஞ்செழுத்தாலுற்றுரு
வாய் நின்றாடல்-நாதாந்தத்தின்முடிவிலே பஞ்சாக்கரமேதிருமே
னியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய்கிற முறைமை, உள்ளபடி பெற்
றிடநான்-உண்டானபடியே யடியேன் தரிசிக்கத்தக்கதாக, விண்
ணார்பொழில் வெண்ணெய் மெய்கண்டநாதனே - ஆகாயத்தைய
ளாவியிருக்காரின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரோ
திருப்பதியாகவெழுந்தருளியிருக்கிற மெய்கண்டசுவாமி, தண்ணா
ரருளாலேசாற்று - குளிர்த்திருபையினாலே திருவுளம்பற்றியருள
வேண்டும். (கக)

எட்டு மிரண்டு முருவான லிங்கத்தே
நட்டம் புதல்வா நவிலக்கேள் - சிட்டன்
சிவாயநம வெண்ணுந் திருவெழுத்தஞ் சாலே
யவாயமற நின்றாடு வான்.

இ-ள். எட்டுமிரண்டு முருவானலிங்கத்தேநட்டம்-எட்டுமிர
ண்டுமுருவாயிருக்கிறயகாரமாகிய வான்மாவினிடத்திலேநடனம்.
புதல்வாநவிலக்கேள்-பிள்ளாய் சொல்லக்கேள், சிட்டன் - பரமசி
வன், சிவாயநமவெண்ணுந் திருவெழுத்தஞ்சாலே யவாயமறநின்
றாடுவான்-பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக்கொண்டு ஆன்மாக்கள்
பிறவிபற்றத்தக்கதாக நிருத்தஞ்செய்வன். (கஉ)

ஆடும் படி கேணல் லம்பலத்தா னையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம் - கூடு
மகர முதரம் வளர்தோன் சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப் பார்.

இ-ள். ஆடும்படி கேணல் லம்பலத்தானையனே-ஐயுநல்லதிரு வம்பலத்தின்கண்ணே எழுந்தருளினின்று நிருத்தஞ்செய்கிறமுறை மையைச் சொல்லுகிறோங்கேள், நாடுந் திருவடியிலேநகரம்-உண் னரியனூபாதத்திலே நகரமாகவும், கூடுமகரமுதரம்-பொருந் தப்பட்ட திருவுந்தியிலே மகரமாகவும், வளர்தோன்சிகரம்-மிகுந் துவரப்படாநின்ற திருத்தோளிலே சிகரமாகவும், பகருமுகம் வா-சொல்லப்பட்ட திருமுகத்திலேவகாரமாகவும், முடியப்பார் திருமுடியிலேயகாரமாகவும் இந்தமுறைமையிலே நமசிவாயவெ ன்கிறபஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய் வாரென்று விசாரித்தறிவாயாக. (கூடு)

சேர்க்குந் துடிசிகரம் சிக்கனவா வீசுகா
மார்க்கும் யகா மபயகரம் - பார்க்கிவிறைத்
கங்கி நகர மடியக்கீழ் முயலகனார்
தங்கு மகரமது தான்.

இ-ள். சேர்க்குந் துடிசிகரம் - டமரகமேந்திய னூ அத்தத்தி லே சிகரமாகவும், சிக்கனவாவீசுகரம் - வீசிய னூ அத்தத்திலே வகாரமாகவும், ஆர்க்கும்யகாமபயகரம்-அமைத்தனூ அத்தத்திலே யகாரமாகவும், பார்க்கிவிறைக்கங்கிநகரம் - அக்கினியேந்தியனூ அத்தத்திலே நகரமாகவும், அடிக்கீழ்முயலகனார் தங்குமகரமது தான்-முயலகனையிதித்த பாதத்திலே மகரமாகவும் இந்தமுறை மையிலே பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செ ய்வாரென் றறிவாயாக. (கூடு)

— ஒங்கார மேநற் பிருவாசி யுற்றதனி
 னீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடரா - மாங்கார
 மற்ற ரறிவாணி யம்பலத்தா னுடலிது
 பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

இ-ள். ஒங்காரமேநற்றிருவாசி-பிரணவந்தானே நல்லதிரு
 வாசியாகவும், உற்றதனி னீங்காவெழுத்தேநிறைசுடராம்-பிரண
 வத்தைவிட்டுநீங்காத பஞ்சாக்கரமே யுள்ளொளியாகவும், ஆங்
 காரமற்ற ரறிவர்-யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றவர்களறிவார்
 கள், அணியம்பலத்தா னுடலிதுபெற்றார் பிறப்பற்றார்பின்-அழ
 கியதிருவம்பலத்தின்கண்ணிலே யெழுந்தருளியின்று நிருத்தஞ்செ
 ய்ய முறைமையைத் தெரிசித்தவர்களே பின்பு சநநமாணமற்றவ
 ர்கள். (௩௫)

தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
 சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார - மூற்றமா
 யுன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
 கான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

இ-ள். தோற்றந்துடியதனில் - டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்தி
 லே சிருஷ்டியாகவும், தோயுந்திதியமைப்பில்-அமைத்தஸ்ரீ அத்
 தத்திலே ஆன்மா இரகசியமாகவும், சாற்றியிடுமங்கியிலே சங்கா
 ரம்-அக்கியையேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்திலே மலசங்காரமாகவும், ஊற்
 தமாயுன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்றதிரோதம் - உறுதியாயுன்றிய ஸ்ரீ
 பாதத்திலே பிரபஞ்சத்தை மறைஞ்சுந் திரோதமாகவும், முத்தி
 கான்றமலர்ப்பதத்தேநாடு-நூக்கியஸ்ரீபாதத்திலே யதுக்கிரகமுத்
 தியாகவும் இந்தமுறைமையிலே முத்தி பஞ்சகிருத்தியமே திருக்
 கூத்தென்று விசாரித்தறிவாயாக. (௩௬)

மாயை தனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமெலஞ்
 சாய வழுக்கிவரு டாண்டுத்து - நேயத்தா

லாந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானமுத்தல்
தானெந்தை யார்பாதத் தான்.

இ-ள். மாயைதனையுதறி-டமரகமேந்திய ஸ்ரீஅத்தத்தினாலே
மாயையை நீக்கி, வல்வினையைச்சுட்டு-அக்கினியேந்திய ஸ்ரீ அத்
தத்தினாலே கன்மமலத்தைச்சுட்டு, மலஞ்சாயவமுக்கி - ஊன்றிய
ஸ்ரீபாதத்தினாலே மலமேலிடாமலமிழ்த்தி, அருடானெடுத்து-தூ
க்கியபாதத்தினாலே யருளேதனுவாகறிருத்தி, நேயத்தாலாந்தவா
ரிதியி லான்மாவைத் தானமுத்தல்தான் - கிருபையினாலேயமை
த்த ஸ்ரீஅத்தத்தினாலே யாந்தவெள்ளத்திலே ஆன்மாவை யழுத்
துகிறதுதான், ஏந்தையார் பாதந்தான்-எம்முடையசுவாமியாகிய
பரமேஸ்வரனுடைய திருக்கூத்துமுறைமை. (கௌ)

மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடு - மாந்த
மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணுமருண் மூர்த்தியாய்க்
கொண்டதிரு வம்பலத்தான் கூத்து.

இ-ள். மோனந்தமாமுனிவர் மும்மலத்தைமோசித்து-மெள
னஞானிகள் சுத்தாலினுடையகிருபையினாலே மூன்றுமலங்களையு
நீக்கி, தானந்தமானிடத்தே தங்கியிடு-ஆன்மபோதமுடிந்தவிட
த்திலேயுதயமாகிற, ஆந்தமொண்டருந்தி நின்றாடல்காணும்-ஆ
ந்தவெள்ளத்திலே முகந்துகொண்டதுபவிக்கிறதுதான், அரு
ண்மூர்த்தியாய்க்கொண்ட திருவம்பலத்தான்கூத்து - ஆன்மாக்க
ளைப்பிரசுவிக்கவேணுமென்கிற காரணியமே திருமேனியாகக்கொ
ண்டு திருவம்பலத்தின்கண்ணி லெழுந்தருளினின்று நிருத்தஞ்செ
ய்கிற முறைமைத்தாம். (கௌ)

உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மீது பஞ்சாங்
காத்தால் வலையுடைய பாதி - மூலம்

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்.
பேணு மவர்க்குண்டோ பிறப்பு.

இ-ள். உரையுணர்வுக்கெட்டா வொருவன்-மனவாக்குக்கா
வங்களுக்கெட்டாத வொப்பற்றபரமேஸ்வரன், மிகுபஞ்சாக்கா
ந்தால்-பஞ்சாக்கரத்தினாலே மிகுந்தகாருணியமே திருமேனியாக
க்கொண்டு, பரையிடமாய்நின்று-பராசத்தியாகிய திருவம்பலவிட
மாகிநின்று, வனாமகடான் காணும்படியே-மலையலையன்மகன்கா
ணும்படிக்கு, கருணையுருக்கொண்டு - கிருபையினாலே திருமேனி
கொண்டெழுந்தருளி, ஆடல்பேணுமவர்க்குண்டோபிறப்பு-ஆடி-
யருளியதிருக்கூத்தவிரும்பினபெயர்கள் பின்புசநமற்றவர்கள்.

நாதாந்த நாடகத்தை நன்ற யருள்செய்தீ
ரோதி ரெழுத்தஞ்ச முள்ளபடி - தீதறவே
யஞ்செழுத்தீ தாகி லழியுமெழுத் தாய்விடுமோ
தஞ்ச வருட்குருவே சாற்று.

இ-ள். நாதாந்தநாடகத்தை நன்ற யருள்செய்தீர்-தத்துவாதீ
தமாயிருக்கிற திருக்கூத்து முறைமையை நன்ற யருள்செய்தீர்;
அஞ்செழுத்தீதாகி லழியுமெழுத்தாய்விடுமோ-பஞ்சாக்காமெழுத்
துகளிலே யொன்றாயிருக்குமாகிவ் அழிகிற வெழுத்துகளாமோ,
தஞ்சவருட்குருவே-புகலிடமாயிருக்கிறகிருபையுடையதேசிகனே
தீதறவேயோதி ரெழுத்தஞ்சமுள்ளபடிசாற்று-சூற்றமற்றபஞ்சாக்க
ரத்தி னுண்மையை யுண்டானபடியே யடியேனுக் கருள்செய்ய
வேண்டும். (சுடு)

உற்ற குறியழியு மோதுங்காற் பாடைகளிற்
சற்றும் பொருடான் சலியாது - மற்றதுகே
ளீசனரு ளாவி யெழிலார் திரோதமல
மாசிலெழுத் தஞ்சினடை வாம்.

இ-ள். ஒதுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, உற்றகுறியழியும்-பொருத்தப்பட்ட வெழுத்துசளுடைய குறிகளழியும், பாடைகளிற் சாற்றும்பொருடான் சலியாது - பதினெண்பாடைகளிலே யுண்டானபொருள்கள் சற்றுங்கெடாது, மற்றதுகேள் பஞ்சாக்கரத்தி னுண்மையைச் சொல்லுகிறமுறைமைகளே, ஈசனருளாவிடெழி லார்திரோதமலம் ஆசிலெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - சிவன் அருள் ஆன்மா வழகியதிரோதம் மலம்ஐத்துங் குற்றமில்லாத பஞ்சாக்க ரத்தின் முறைமைத்தாம், (சுக)

சிவனரு ளாவி திரோதமல மைந்து
மலனெழுத் தஞ்சி னடைவா - மிவனின்னு
நம்முதலா யோதினரு ண்டாது நாடுமருள்
சிம்முதலா யோதுநீ சென்று.

இ-ள். சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து மலனெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - சிவம் அருள் ஆன்மா திரோதம் மலம்ஐத்தம் பர மேஸ்வரனுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் முறைமைத்தாம், இவனி ன்று-பக்குவப்பட்டவான்மாரின்று, நம்முதலாயோதினருண்டா து-நகரமுதலாகவுச்சரிக்கில் அருள்பொருந்தாது, நாடுமருள்சிம் முதலாயோது ந்சென்று - ஆசாரியரதுக்கிரகம்பண்ணின முறை மையிலேயின்று சிகரமுதலாக வுச்சரிக்கிலருள்பொருந்தும், ()

அண்ணல் முதலா யழகா ரெழுத்தைந்து
மெண்ணி லிராப்பகலற் றின்பத்தே - நண்ணி
யாநா ன்னுசிவத்தே யாக்தும்னுவை
யிருளா னதுதிர வின்று.

இ-ள். அண்ணல்முதலா யழகாரெழுத்தைந்தும்-சிம்முதலா யிழகுபொருந்திய பஞ்சாக்கரமைந்தும், எண்ணில்-இடைவிடா மலுச்சரிக்கில், இராப்பகலற்றின்பத்தே - கேவலசகலமற்றவிடத் தே, நண்ணியருளானது சிவத்தேயாக்து மனுஸ்யபிருளானதுதே

மூல்முமுநாயும்:

வீன்று - ஆன்மாவுக்கு ஆணவமலமானதுநீங்கவருளானது
ன்பமாகிய சிவத்திலே பொருத்திவிக்கும்.

ஆதி மலமிரண்டு மாதியா யோதினும்
சேதியா மும்மலமுந் தீர்வாகா-போத
பதிப்பரிதா மின்பத்தே வாழலா மாறி
விதிப்படியோ தஞ்செழுத்து மே.

இ-ள். ஆதிமலமிரண்டு மாதியா யோதினும் சேதியா
லமுந்தீர்வாகா-ஆதியாகிய நகாரமும் மலமாகியமகாரமும்த்
மேடியாகவுச்சரித்தால் உறுதியாக மும்மலமுநீங்கி ஆன்மா
ப்பொருத்திப் பேரின்பவாழ்வை யுறமாட்டாது. உறுமு
கூறுமிடத்து, மாறிவிதிப்படியோதஞ்செழுத்தும் (ஒதினும்)
தமதிப்பரிதா மின்பத்தே வாழலாம் - நகாரமுதலாக வுச்ச
முறைமையையமாறிச் சிவமுன்னாக அந் திருமெழுத் தஞ்
விதிப்படியுச்சரிக்க வான்மபோதத்தால் மதித்தற்கரிதாகிய
ன்பவாழ்விலெய்தி வாழலாம் நீயும்சிவமுன்னாகவுச்சரிப்பா
அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மனைத்து-மஞ்செழுத
யாநந்தத் தாண்டவமும் யாவைக்கு யப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும்.

இ-ள். அஞ்செழுத்தேயாகமமு மண்ணலருமறையும் -
மேஸ்வரன் திருவுணம்பற்றாநின்ற இருபத்தெட்டு திவ்வியாக
களும் நாலுவேதமும் பஞ்சாக்கரமே, அஞ்செழுத்தே யாகி
ணம் மனைத்தும்-பதினெண்புராணங்களினைத்தும்பஞ்சாக்கர
அஞ்செழுத்தே யானந்தத் தாண்டவமும்-ஆனந்தநடனமும்ப
க்கரமே, யாவைக்குயப்பாலா மோனந்தமாமுத்தியும் - தத்த
திதமாகிய மௌனஞானமாயிருக்கிறபரமுத்தியும்பஞ்சாக்கர

முத்தி தனையடைந்தோர் முந்துபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை யிவையிற்றி-னெத்த
விரதமணம் வெம்மை யெழினுதம் போல
விரவுவரென் றோதும் விதி.

இ-ள். முத்திதனையடைந்தோர் - மோகாததையடைந்தபெயர்கள் பேரின்பத்திலே யிரண்டறநிற்கிற முறைமைக்குத் திருஷ்டாந்தமெப்படியென்று கேட்குறயானால், முந்துபழம்போதங்கி வித்தகமாம்வீணையிவையிற்றினெத்தவிரதமணம் வெம்மையெழினுதம்போல - பழமும் ரசமும்போலவும் பூவுமணமும்போலவும் அக்கினியும் வெம்மையும்போலவும் பண்ணுமோசையும் போலவும், விரவுவரென்றோதும் விதி-இப்படி யிரண்டறப்பொருத்தி நிற்பார்களென்றாகமங்கலிலேசொல்லும். (சசு)

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவீற்
பெத்தத்தி னீற்கின்ற பெற்றிபோல்-முத்திதனிற்
சித்தமல மற்றார் செறிந்திடுவ ரென்றுமறை
சத்தியமா தேனியிடுந் தான்.

இ-ள். தத்துவங்களெல்லாஞ் சகசமா யான்மாவீற் பெத்தத்தினீற்கின்ற பெற்றிபோல் - பெத்தத்திசையிலே தத்துவங்களெல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே யிரண்டறநிற்கிறமுறைமைபோல, முத்திதனிற்சித்தமலமற்றார் செறிந்திடுவொன்று மறை சத்தியமாயோதியிடுந்தான் - முத்தித்திசையிலேசகசமலமற்றபக்குவப்பட்டுவான்மாக்கள் சிவனிடத்திலே இரண்டறப் பொருந்துவார்களென்று சத்தியமாகவே சிவாகமஞ்சொல்லும். (சஎ)

ஆதவன்றன் சந்நிதியி லம்புலியி னுர்சோதி
பேதமற நிற்கின்ற பெற்றிபோ-னாதந்தத்

திண்ண நிருவடியி லான்மா வணைந்தின்பக்
கண்ணி லழுந்தியிடுங் காண்.

இ-ள். ஆதவன்றன்சந்நிதியி லம்புலியினர்சோதி பேத
நிற்கின்ற பெற்றிபோல்-ஆதித்தப்பிரகாசத்தின் முன்னேசந்
ப்பிரகாசமான இரண்டறநிற்கிற முறைமைபோல, நாதார்த
ண்ண நிருவடியி லான்மாவணைந்து-தத்துவாதீதமாயிருக்கிறத்
வடிஞானத்திலே யான்மாப்பொருட் தி, இன்பக்கண்ணி லழுந்
யிடுங்காண் - பேரின்பத்திலே யிரண்டறப் பொருந்துமென்ற,
வாயாக. (சு)

சென்றிவன்ற னென்மீற் சிவபூ ரணஞ்சிதையு
மன்றவன்ற னென்றுமெனி லந்நியமா-மின்றிரண்டு
மற்றநிலை யேதென்னி லாதித்த னந்தன்விழிக்
குற்றமற நின்றதுபோற் கொள்.

இ-ள். சென்றிவன்றனென்றிற்சிவபூரணஞ்சிதையும்-ஆத்
மா சிவனைச்சென்று பொருந்துவானாகில் சிவத் துக்குப் பூரணத்த
வாயில்லையாகவேணும், அன்றவன்றனென்றுநேனி லந்நியமாம்.
சிவனான்மாவைச்சென்று பொருந்துவானாகி லப்போ வான்மா
வேராயிருக்கவேணும், இன்றிரண்டு மற்றநிலையேதென்னில்-இர
ண்டுமுறைமையும்மல்லாமின்ற நிலைக்குந் திருவடாந்த மெப்ப
டிமென்று கேட்கிறானால், ஆதித்தனந்தன்விழிக் குற்றமறநின்
றதுபோற்கொள்-அந்தகனுக்குப் படலநீங்கினகாலத்து ஆதித்த
ப்பிரகாசமும் கண்ணினுடைய வெளியும் இரண்டறக் கலந்து
சின்றுற்போல். (சுக)

வாக்கு மனயிறந்த வான்கருணை யாளனொரு
தாக்கறவே நிற்குந் தனிமுதல்வா-நீக்காப்
பதியினைப்போ னித்தம பசுபாச மொன்றும்
கதியிடத்து மூன்றினையுங் காட்டு.

இ - ள், வாக்குமையிறத்த வான்கருணை யாளனொரு தாக்கூ
றவேநிற்குந் தனிமுதல்வா - மனவாக்குக் காயங்களுக் கெட்டா
தபொருளே வடிவாய் அடியார்களிடத்திலே யிரண்டாகின்ற
வொப்பற்ற கத்தாவே. — நீக்காப் பதியினைப்போ ணித்தம் பசு
பாச மென்றும்-விட்டி நீங்காமலிருக்கிற பதியினைப்போற் பசவு
ம் பாசமு நித்தியமென்றருளிச்செய்தது, — கதியிடத்து மூன்றி
னையுங்காட்டு-முத்தியிலும் பதி பசு பாச மூன்றுமுதலும் அழியா
மனிற்றிற முறைமையை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய
வேணும். (இய)

முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
சுத்தவறு போகத்தைத் துய்த்தலனு-மெத்தவே
யின்பங்கொடுத்தவிறை யித்தவினை வித்தல்மல
மன்புடனே கண்டுகொள்ப பா.

இ - ள், முத்திதனில் மூன்றுமுதலு மொழியக்கேள்பா-அ
ப்பனே முத்தியிலும் பதிபசுபாசமூன்று முதலுமழியாமனிற்சி
ற முறைமையச்சொல்லுகிறோங்கேள், — சுத்தவறுபோகத்தைத்
துய்த்தலனு-பேரின்பத்தைப் புதிக்கிற தான்மா, — மெத்தவேயி
ன்பங்கொடுத்த விறை - பேரின்பத்தை மிகுதியுங் கொடுக்கிறது
கத்தா, இத்தைவினைவித்தல்மலம் - பேரின்பத்தை மேன்மேலும்
வினைக்கிறது மலம், — அன்புடனே கண்டுகொள் - அன்பின
லே யறிவாயாக. (இக)

அப்பாவீம் முத்திக் கழியாத காரணத்தான்
செப்பா யுருளாலே செப்பங்கே-ளொப்பில்
குருவிங்க வேடமெனக் கூறிவினைவ கொண்டார்
கருவொன்றி னில்லாங்கள் காண்.

இ - ள். அப்பா விம்முத்திக் கழியாத காரணந்தான் செட்
வாயருளாலே செப்பக்கேள் - அப்பனே முத்தியைப்பெறுகைக்
கழியாதகாரணஞ் சொல்லுகிறோங் கேட்பாயாக. — ஒப்பில் -
உவமையில்லாதிருக்கிற சிவம். — குருவிங்கவேடமெனக்கூறில்
குருவும் லிங்கமும் சங்கமமுமேயென்று கூறுகையால் சிந்திதனு
கக்கண்டு வழிபடுகிற சிவமென்று, — இவை கொண்டோர் - இந்த
மூப்பொருளையு முண்மையாகக் கொண்டோர், — கருவொன்றிநி
ல்வார்கள் காண் - சருவிலேபொருந்திப் பிறந்திறவார்கள். (ருஉ)

கற்ற மனம்போற் கசிந்துகசிந் தேயுருகி
யுற்றசா னிலிங்க முயர்வேடம் - பற்றாக
முத்தித் தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும்
பத்திதனி னின்றிடுவர் பார்.

இ - ள். கற்றமனம்போற்கசிந்துகசிந்தேயுருகி - ஈன்றன்
னிதான பசவைப்போலுள்ளருகிக்கசிந்துகசிந்து, — உற்றசானி
லிங்க முயர்வேடம்பற்றாக - மானிடதேகத்தைப்பொருந்திவந்த
ஆசாரியனையும் சிவலிங்கப்பெருமானையும் பெரியவேடத்தாரை
யும் இந்த மூன்றுவடிவைத் தங்களுக்குப்பற்றான தெய்வமாகக்
கொண்டு, — முத்தித்தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும் பத்தித
னிலிநின்றிடுவர்பார் - பரமமுத்தியைப் பெறுகைக்குத் தலையான
சத்திரிபாதத்தையுடையதபோதனர்முழுமலமாகியபாசங்களுகை
க்குக் கரையழிந்த பத்தியின்கண்ணே நிற்பார் நியமித்த முறை
மையிலேபார்த்து வழிபட்டு நிற்பாயாக, (ருங்)

வாழ்க்தே னருட்கடலே வற்றப் பவக்கடலில்
வீழ்க்தே யலையாயன் மேதினியிற் - சூழ்ந்துண்டா

வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
யுண்மைத் தவப்பயனே யுற்று.

இ - ள். குழ்த்துவிடாவெண்ணெய் மே தினியிற்சுவேதவன
மெய்கண்டநாதனே-சத்தியத்தைத் தரிசித்தவர் விட்டுநீங்காததி
ருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டசுவேதவ
னனென்கிற பிள்ளைத் திருநாமத்தையுடையமெய்கண்டநாதனே
உண்மைத்தவப்பயனே-உண்மையான தவத்தைப்பண்ணினவர்
களுக்குப் பயனாயுள்ளவனே,—வற்றாப்பவக்கடலில் வீழ்ந்தேய
லையாமல் - பிறவியாகியகடலில்அடியேன் வீழ்ந்தலையாமல்,—அ
ருட்கடலே வாழ்ந்தேன்-தேவரீர் காருண்ணியத்தினாலே வாழ்ந்
தேன்.

(௩௪)

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மைவிளக்க மூலமும் உரையுமும்,

முற்றிற்று.

62

சிவபகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

கொத்தவன்குடி உமாபதிசுவர்சாரிபுரம்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன்:

குந்தம்

மெய்க்குறியர் பொழிபுறையார்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா - சுந்தாமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வைப்பட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முகேச முதலியாரால்

சென்னை

விவமானையவிலாச அச்சகம் 1911

உதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அலைகடல்குழந்திலவுலகின்கண் ஆன்மாக்களனை
வற்றிற்கும் அருள்சாரத்தளிக்கும் அறப்பெருங்கடவுள்
அன்பின்வழியறிந் தடிமைபூண்டொழுதும் சிற்றறிவுயி
ர்கள் சிற்சில விருப்பினும், கருணையிற்றெந்த வொருபெ
ருங்கடவுள் பழமையிற்பழமையாய்க் கல்வியறிவொழுக்
கங்களாற் கற்றுணர்ந்தடங்கு மானிடர்கள் பாசத்தாற்
கழித்தலைத்துப் பவமாகிய கடலில் அழுத்தாவண்ணம்
வேதங்களை யருளிச்செய்தனர் என்பது பலசமயத்தவ
ற்கும் ஒப்பமுடிந்ததேயாம்.

அதனை யவாவர் கன்மத்தளவா யறிவுறுத்தும்ஆ
சாரியர்க ளநேகர் தோன்றி அவ்வவ்காலத்தில் அவ்வச்
சமயங்களைச் சீடர்கள்கட்டுண் டொருவழிப்படவற்படு
த்தினமையால் சமயங்களும்தற்கேற்ற நூல்களும்பலவா
ய்விளிந்தன.

அவ்வாறு பலவேறு பொருள்கொண்டு மயங்குரு
வண்ணம் மெய்ப்பொருளே திருவெண்ணையல்லூர்
மெய்கண்டதேவராயவதரித்துச் சிவஞானபோதமென்
ஹுநாலருளிச்செய்தனர்.

சிவஞான போதத்தை விரித்து அவர் மாணாக்கர்
அருணந்திதேவர் சிவஞானசித்தி செய்தருளினர்.

அருணக்டிதேவர் மாணுக்கராகிய மறைஞானம் பட்டரிடம் அதுக்கொகம்பெற்ற உமாபதிசிவாசாரியர்சி வஞானசித்தியைத் தொகுத்துச் சிவப்பிரகாசமெனயா வரும் எளிதிதுணருப்படி போர்நூலருளிச்செய்தனர்.

உமாபதி சிவாசாரியர் தாம்செய்த சிவப்பிரகாசம் முன்னுற்கேற்ப முடிந்தமையாம் சிந்தி விரிந்திருப்ப தைப்பற்றி மிகுபக்குவமுடைய அடியார்க்குவருத்தயி ன்றி மனனமாகும்பொருட்கித்திருவருட்செயலால்திரு வருளடையும் திருவருட்பயனென் றிந்தூலருளிச்செ ய்தனர்.

இதற்குப் பதவுரைசெய்தவர் நாமம் பிரதிகளில்கா ணப்படவில்லை, ஆயினும் சித்தாந்தசாத்திரங்களுக்குப் பெரும்பாலும்பதவுரை வேலப்பபண்டாரம்செய்திருக்கி ன்றனர் ; இவ்வுரையும் அந்நடையே கொண்டிருக்கின் றது.

சேதுபுராணஞ் செய்தவரும், சேதுமடாலய சை வாசாரியருமாகிய நிரம்பவழியார், இந்நூலுக்குப் பெர ழிப்புரை யருளிச்செய்தனர்.

இவ் விருவகையுரையும் சிற்சிலவிடங்களில் விசே ஷக் கருத்தடங்கி யிருப்பதாலும் சித்தாந்தநூலுணர் வோர் கல்விப் பயிற்சியில் சிந்திதடைந் திருப்பினும் இவ் வுரைகளை வாசிப்பதால் பெரும்பய னெளிதிலடைந்து மிகவும் வித்தியாசாகா ராவாரெவ்வக் கருதிப் பலர் தெரிவித்தபடி சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது.

௨
சி.ம.ப.ம.

நிருக்ஷித்தம்பலம்.

சிறப்புப்பாவிசம்.

காப்பு.

நேசத்தடியர் நினைந்துருகி நின்றிட்ட
வாசத் தளைதடக்க மாட்டாது-பாசத்
திருகோட்டு முக்கட் சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நால்வாயுவா.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள்பிறந்த விரிதிரைப்பாற்கடற்
சூறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழுந் தண்டிப்பபடர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்தாளன்ன
விண்ணநீரின்ப நன்னலஞ்சுரத்தவின்
விளங்கெழிற்றருமந் திரண்டுவிற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன்கயிலை
காவலிற்புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதாள்சுமந்துவந் தவ்வழித்தோன்றந்
பெண்ணையாடிக்த வெண்ணெய்நின்னுருத்த
தொண்டர்கனிதய முண்டகமலர்த்தும்
விஞ்சைவாரிவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய வொருதனிக் குடிவேயு
மருணூனிறைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடிபோலக் கூடியகாட்சியிற்
புகல்சிவஞான போதநுரெருந்த
வகல்பொருடேர்தற் கருமையுமாங்கவன்
சும்பிரதாமத் துத்தயில்வான்பொரு

ஞாலவாப்பெருங்கனி யுள்ளம்படைத்த
 பண்பின்மேதகைய சண்பையர்கோமான்
 றற்பலன்றோரப் பற்பலசமயிகள்
 மலைத்தலைக்கொண்ட மாருதமறைத்தெனத்
 தலைத்தலையிரியந் தாணினிதுரைத்த
 புகழ்சிவஞான போதமுள்ளுறையாந்
 திகழ்சிவஞான சித்தியின்விரிவு
 மென்போன்மருண்ட புன்புலமாக்க
 டிராவிடம்பையுந் திருவுளங்கெதண்டிதன்
 ஞாக்காதவி னுக்கியோனாகப்
 பாவிடங்கொண்டதன் னாவிடங்கொண்டு
 பவப்பிரகாசப் படரிருள்விழுங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேவித்
 திசைமகண்மருங்கிற் பரிவுடன்வளைத்த
 நாலையின்னெடுகைக்கு நான்மடங்குடைய
 சைவநாற்சலதி நொய்தினிற்கடத்து
 மாக்கலமதற்கு மாலுமியொப்ப
 வெழிலீரைந்தும் வழுவறப்புணர்த்தித்
 தெள்ளுசிர்ப்புலமை வள்ளுவன்றனக்கோர்
 நற்றுணையுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
 வருட்பயனென்னே வதற்கொருநாமங்
 தெருட்படப்புனைந்து செந்தமிழ்யாப்பிற்
 குறளடிவெள்ளை யொரு நூறியம்பினன்
 மற்றவன்புலியூர் வளநகர்க்கீழ்பாற்
 கொற்றவன்குடியிற் குடிக்கொண்டுறைந்த
 பூசானுறைந்த புதுமதிவேணியுங்
 காசுறுங்கண்டமுங் காந்த
 தேசிகனுமாபதி சிவனென்பவனே.
 கிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிருஷ்டிற்றம்பலம்.

திருவருடபயன்

உமாபத்சிவனென்னும் பிள்ளைத்திருநாமத்திற்கும்
இந்நூற்கும் முதல்வராகிய கொற்றவன்குடிமுதலியார்.
அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கினுள் வீடு
டுநெறிகாட்டுவான் தம்மாடுமெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இல
க்கியம் இடையூறின்றி யினிதுமுற்றுதற்பொருட்டு, ஆகி
க்கண்ணே கரிமுகக் கடவுளை வணக்கஞ் செய்தருளுகி
ன்றார். வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ்செய்யாமங்கலமொழி
முதல் வகுத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கணவில
க்கியம் இடுக்கணின்றி யினிதுமுடியு மென்பாராகலின்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்றுகாண்.

என்பது அடைந்தோர்பாற் செய்யு நல்லருளினையுடைய யர்
னைமுகத்தினையும், என்று மொருபடித்தா யிருக்கும் இளமையி
னையும் பெற்றகடவுளை, ஒருவர்மன மொழி மெய்களால் வந்திப்
பாராயின், அவர்க்கு வேதாகம புராணமுதலிய கலைகள் யாவும்
வருந்திக்கற்கும் பண்டமல்ல என்றவாறு. இதனாற்றானே யெளி
தின் வருமென்பதாம்

உலகத்து ஆனைகலெல்லாம் அடைந்தோர்பாற் றுன்பஞ்செ
ய்தலின் இதனை நற்குஞ்சரக்கன்றென்றருளிச்செய்தார். யானை
யறிந்தறிந்தும் பாகுனையேகொல்லும் என்றறிது. இஃதாருபெயர்.

சு திருவருடபயன மூலமுமுனாயும்.

இன்னவின் காப்பும் உனையும் செறப்புப்பாயிரமும் அதன்
முன்னுரைக்கும் உனையாசிரியர் காப்பும் சேது நிரம்பவழியிர்
உனையிலிருந் தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன,

க - வ து ப தி மு து நி லே.

அஃதாவது மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.
செவனுக்குத் தன்னியல்பேதென்னில்?

அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

எ-து. அகரவுயிர்போல் - அக்காங்களுக்கெல்லாம் அகர
மாகிய வெழுத்துப் பிராணனாய்வின்றாற்போல, - அறிவாகி - ஆன்
மாக்களுக்கெல்லா மறிவாகி, - எங்கும் - எடத்திலுஞ் செந்நிலம்,
- நிகரிலிறை - ஒப்பில்லாத் கடவுள், - நிற்குநிறைந்து - சர்வத்திர
பரிபூரணனாய்வுவதென்றின்பன் எ-று.

நி-வ-உ. அகரமாயெவுயிர்எழுத்துகளெல்லாவற்றிலும்பொ
ருத்தி வேறறவின்றாற்போலத் தனக்கோர் உவமணில்லாத் தலை
வன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவற நிரம்பினானவருவாய் அழிவின்
நிலிபெறும்.

அகரம் தானேதனித்தும் ஏனையுயிருடம்புக்கெல்லாம் வே
றின்றிப்புணர்ந்து நின்றலானும், அங்மனம்புணர்க்கவழியுத்தன்
னுருவுதோன்றாதாகலானும், முதற்கண் வைக்கப்படுதலானும்,
விகாரமின்றி காதமாத்திரையா யியல்பாற்பிறந்தலானும், இறை
வற்குவமைவாயிற்று. இங் வொப்புவமையாற் சடமாகியவொலி
வடிவன்றென்பதற்கு அறிவாகிபென்றும், அகரம்போல வொரு
காற்புணர்ந்து வீங்காதென்பதற்கு நிறைந்தென்றும், அங்வுகாரமு

தலிய வெழுத்துக்களு முட்டிடுதற் கெக்குமென்றும், மாணக்கற்
கறிவித்தற்பொருட்டு உவமனொடுபுணர்த்தினும் அன்னதன்மென்
பதற்கு நிகரிலென்றுங் கூறியருளினார்.

“அக்கரங் டோறுஞ் சென்றிடு மகரம்போல் நின்றனன்
சிவனுஞ்சேர்த்தே” என் றருளிச்செய்தவாறுங் காண்க.

இதனா லிறைவன துண்மையும், அவன் வேறற நின்றமை
யுங் கூறப்பட்டன. (க)

இப்படி மனம் வாக்குக் காயங்களுக் கெட்டாமலிருந்தாலா
ன்மாக்கள் மலபரிபாகம் வந்து மோகஷமடைகிற தெப்படி யெ
ன்னில்?

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தருஞ்சத்தி
பின்னமிலா நென்கள்பிரான்.

எ-து. தன்னிலைமைமன்னுயிர்கள்-தன்னுடைய நினைமலமா
கிய சுவதந்திரத்தை நிலபெற்ற வான்மாக்கள், சார-பொருந்த,
—தருஞ்சத்தி-கூட்டு மருட்சத்தி. அதனாற் சத்தியுஞ் சிவமு மித
ண்டோவென்னில்?—பின்னமிலா நென்கள்பிரான் - இரண்டி
ல்லாதவன் எங்கள்சுவாமி.

நி-வ-உ. வாக்குமனங்கட்கெட்டாத தனது விமல் ஞான
ந்தவீட்டினெல்லையை நிலபெற்ற ஆன்மாக்கள்வந்துபொருந்த
ப்படிசெய்யும் அருளாகிய ப்ராசத்தியுடனே பேதமின்றி மொன்
றிறிற்பான் எம்முடைய இறைவன்.

மன்னுயிர்களென்றதனால் ஆன்மாக்கள்வினைவயத்தில்உரு
வுந்தொழிதும் வேறபடுவதன்றி நிலமுதல் நாதமீளுகிய தத்துவ
ங்கள்போலப் பிழந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன் ஓர் சத்தியோடும் கூடிநிற்பதென்பதூஉம்
அது கருணைவடிவிற்பென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. (உ)

அப்படி யும்முடையகடவுள் மகத்துவமோவென்னில்?

திருவருடபயன மூலமுமுளாயும்

பெருமைக்கு துண்மைசுகும பேரருடகும பேற்றி
னருமைக்கு மொப்பின்மையான்

எ-து. பெருமைக்கும்-ஆன்ம போத்தாலே யறியப்படாத
மகத்துவத்துக்கும்,—துண்மைக்கும் - இப்படிப் பஞ்சகிருத்திய
நடத்தையிலேயு மான்மாக்களாலே யறியப்படாத விரகசியத்து
க்கும்,—பேரருட்கும் - ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த மிகுந்த கிரு
பைக்கும்,—பேற்றினருமைக்கும் - சரிதை கிரியாயோகங்கண்
முடிந்த விதத்திலே சாய்ச்சியத்தைக்கொடுக்கப்பட்ட வாச்சரிய
த்துக்கும்,—ஒப்பின்மையான் - இவனுக்குவமையிலே.

நி-வ-உ. எவ்விடத்துமுளதாய நிறைவினானும், நொய்மை
யினானும், மிகுந்த கருணையினானும், ஒருவராற் பெறுதற்கருமை
யானும், ஆயவிந்நான்கினுந் தனக்கோ ரொப்புமை யில்லா
தான் முன்னங்கினந்த எம்மிறைவன்,

இவ்வாற்றால் தனக்குவமனில்லானாகவே மற்றனைத்தியல்பி
னானும் ஒப்பிலாதவினல் உய்த்துணர்க.

‘அண்டப்பகுதி னுண்டைப்பிறக்க
வளப்பருந்தம்மை வளப்பெருங்காட்சி
யொன்றினுக்கொன்று நின்றெழில்பகரி
னாற்றொருகோடியின் மேற்படவிருந்தன
வின்னுழைக்கதிரின் னுன்னனுப்புரையச்
சிரியவாகப்பெரியோ னெனவும்
செருமைக்கண்டம ணுத்தா
வனுவண்டத்து
நின்றுநுணங்கிய துண்டாச்சீர்த்தி’
நனவு மருளிச்செய்தவாறு காண்க.

குல்வருபு மூன்றும்வேற்றுமைப்பொருள்தந்தது. ‘யாதனு ருபிற் கூற்றியுயினும், பொருள்கென்மருங்கின் வேற்றுமை சா ரும்’ என்பதிலக்கணமாதலின்.

இதனாலிவ்வன துயர்புகுதற்பட்டது. (௩)

இவனுக்கொப்பில்லை யென்பானேன், மூவரி னெருவனவ் வவோ வெனின்?

ஆக்கியெவையு மளித்தாசுடனடங்கப்
போக்குமவன்போகாப் புகல்.

எ-து. ஆக்கி-பிரமாவையுண்டாக்கிச் சகத்தைச் சிருட்டி பித்து,—எவையுமளித்து-விட்டுணுவை யுண்டாக்கிச்சகத்தையெ ஸ்லாமிரட்சிப்பித்து,—ஆசுடனடங்கப்போக்கு மவன் - முடிவின் மாயாமலத்திலே யெல்லாமடங்கச்சங்கரிக்குந்தன்மையையுடை யகத்தாவாய்,—போகாப்புகல்-தானேன்றுமுடிவில்லாம லந்தப் பிரமாவிஷ்ணு ஜகமெவையிற்றுக்கும் புகலாகிய வாண்டவனும்.

நி-வ-உ-இனையனாகிய அக்கடவுள் ஒருவன்ஒருத்தி ஒன்றெ ன்றுசுட்டப்பட்ட வலகங்கனெல்லாவற்றினையும் படைத்து நிறு த்தி யிச்சாஞானக்கிரியைக ளுணராதவண்ணம் ஆன்மாக்களெஸ் லாம் மூலமலத்துடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைச்செய்யு ந்தான் எஞ்ஞான்று நீங்காததோர் புகவிடமாயிருக்கும்.

ஆசுடனடங்க வென்றதனால் புனருற்பத்தி யுண்டென்பது கூறிபதாயிற்று. ‘உயிரையொடுங்கிப் பின்னுமுதிப்பதெ னக ன்பாலென்னிற் - செயிருதமலத்தினாகும்’ என் நருளிச்செய்த வாறுகாண்க.

இதனால் அவனெருவனே மூத்தொழிற்கும் உரியனென்று துகூறப்பட்டது. (௪)

அவனருவமோ வருவமோ வருவா ருபமோவென்னிற்?

அ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

அருவு முருவு மறிஞர்க் கறிவா

முருவ முடையா னுளன்.

எ-து. அருவுமுருவும்-அருவமுமுருவமுமுருவா ரூபமுமாம், —அறிஞர்க்கு-அறிவான் மிக்கநாதாக்களுக்கு —அறிவாமுருவும்- ஞானமாகிய வருட்டிருமேனியை, —உடையானுளன்-உடைத்தா னவனாயிருக்கின் றான்.

சி-வ-உ. சிவம் சத்தி நாதம் வித்து என்னும் அருவடிவுநான் சும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நா ன்ருமுடையன், அவ்விறைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்தின் தோன்றும் ஞானவுருவினையு முடையனாகலான்.

அருவும் உருவும் உளனெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவவடி வமென்பது கூறவேண்டாவாயிற்று.

“சிவஞ் சத்தி நாதம் வித்து சதாசிவன் நிகழ்மீச - னுவந்த் திருருத்திரன் ஞானமாலய னென்றினென்றாய்ப், பவந்தருமுருவ னாலிங் கருவநான் ரூபயமொன்றா, பவந்தருபேதமாகாதனா டிப்பொன்ப” என்றும் “குறித்ததொன்றாகமாட்டாக் குறைவு ஁ ஹதலானும்,” என்றும் அருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

இதனா லவனருவுருவு கூறப்பட்டன.

(ரு)

உடமையாகி லொருவருண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென் னில்?

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ லில்லாதா னென்க ளிறை.

எ-து. பல்லாருயிருணரும் - சர்வான்மாக்களுக்குத் தங்கட்குக் கத்தா சனுகாரண புவனபோகங்களைத் தந்தறிவிக்கா நிகின்ற, — பான்மையென-முறைமைபோல, —மேலொருவனில்லாதான் - ஞானே யறிதலன்றித் தனக்குமேலொருவ னறிவிக்கவேண் டென

ஸீலை யாதலாற் றுணினேந்த திருமேனியைத் தரித்துக்கொள்வன்
—எவ்களிறை-எமதுகத்தா.

நி-வ-உ. நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அறிவிக்க
வறியும் பகுதிபோலத் தனக்குமேலாய்நின்று உணர்த்துவதோர்
கடவுளையல்லாதான் எம்முடையஇறைவன்.

இதனாற் கடவுட்டன்மை யொருவராற்பெருது இயல்பாக
வுடையன் என்பதுகூறப்பட்டது. (சு)

உம்முடையகத்தாவை எல்லா லுமறியலாமோவென்னில்?

ஆனுவறிவா யகலா னடியவர்க்கு

வானாடர் காணு தமன்.

எ-து. ஆனுவறிவாய்-எவ்விடத்தும் நீங்காத பேரறிவாய்,—
அகலானடியவர்க்கு - விட்டுநீங்கான் ஞானவான்களுக்கு,—வா
னாடர்காணுதமன்-தன்னையறியாத பிரம விட்டுணுமுதலாகியதே
வர்களுக்கு அவர்கண்மனவாக்குக்காயத்துக்கெட்டாதஞானவான்.

நி-வ-உ. நீங்காதஞானமாய் அடியார்கள் உள்ளக்கமலத்தினை
விட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதல்செய்யான், தான் தேவர்களால்கா
ண்டற்கரிய மேலோனாயினும்.

அடியவனொனவும், வானாடனொனவும், பொதுப்படக் கூறின
னையால் யாவராயினும் அன்பர்க்கெளியவனாதலும் அன்பரல்லா
தவர்க்கு அரிமனாதலும் உடையன் என்பதாம்.

“கனவிலுந்தேவர்க் கரியாய்போற்றி, நனவிலுநாயேற்கு
ளினினைபோற்றி” என்றருளிச்செய்தார் போதஜர் புகழ்கம்போர்
த்தமெய்யன், வாதஜர் வந்தமறைமுதற்றிலைவர்.

இதனால் அவன் அருள்புரியுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

உமதுகர்த்தா வேகதேசனோ வியாபகனோவென்னில்?

எங்குமெவையு மெரியுநுநீர்போலேகந்

தங்குமவன் றானே தனி.

௨ திருவருடபயன மூலமுமுனாயும்.

எ-து. எங்குமெவையும் - சித்தினும் சடத்தினும்,—எரியுறு நீர்போல - அக்கினியைப்பொருந்தின சலம்போல,—ஏகந்தங்கு ம்-சுத்தாவிரண்டற வேகத்துவமாய்ப் பொருந்திற்பன்,—அவ ன்ருனேதனி-அந்தக்கடவுடானே யொப்பில்லாதவன்.

நி-வ-உ. எல்லா வுலகங்களிடத்தும் அளவிறந்த வுயிர்கள் மூட்டு ம நீரிடைநின்ற தழல்போல இரண்டறக் கலந்திருந்தான னினும் அக்கடவுள் அப்பதங்களிற்றங்கா துரீங்கி யேகனாய்நிற்பன் ஏகாரம்-பிரிதிலை. “ பார்பதமண்டமனைத்துமாய்” என்பத னுள் “ நீருறுதி ” என்றருளிச்செய்தவாறுகாண்க.

நீருறுதியென்பது, காய்ந்தபுனலின்கணுளதாயவெம்மை, இத்தால் யாண்டுநிரம்பி நிற்பினும் அதிற்சூரியானென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுத்தா வெங்குமொருபடித்தாய் நிற்பனோவென்னில்?

நலமில் னண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன் சலமில்ன் பேர்சங்கரன்.

எ-து. நலமில்னண்ணார்க்கு-தன்னை வழிபடாதபேர்களுக்கு த்தங்களாலேயுள்ள சனனமரணமாகிய துக்கத்தைநீக்கித் தன்ன லேயுள்ள விற்பநலத்தைக் கொடான்,—நண்ணினர்க்குநல்லன்- தன்னை வழிபட்டபேர்களுக்குத்துன்பத்தைநீக்கி யிற்பநலத்தை த்தருவான். வழிபடாதபேர்க்குத் துன்பத்தைநீக்காமலும் வழிப ட்டபேர்க்குத் துன்பத்தைநீக்கியு மிருக்கையினாலே பிரபஞ்சவா தியோவென்னில்?—சலமில்ன் பேர்சங்கரன்-விருப்பு வெறுப்பி ல்லாதவன் சுகத்தை யான்மாக்க ளெவைக்குங் கொடுக்கையின லே சங்கரனென்ற திருநாமத்தையுடையவன்.

தந்தானினை யடைந்ததரீமாட்டு நன்மையினைச்செய்யலும்; அதுசெய்யாரமாட்டு அது செய்யாதிருத்தலும் உடையனாயினும்; வயிரமென்பது சிறிதுமில்ன்; இன்பத்தினைப்பண்ணுஞ் சங்கர னென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான்.

வ்ஹ்மொழியில் சம் என்பது சுகம், கரன் என்பது பண்ணு
வான் இவையிரண்டும் புணர்ந்து சங்கரனெனநின்றது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பிலனென்பதும், அவரவர்க்கு
க்கொத்த பயனுதவும்நடுநிலைமையை யுடையவனென்பதுங்கூற
ப்பட்டன. (க)

வழிபட்டவர்களாலே யந்தப்பொருளைப் பெறலாமோ வெ
ன்னில்?

உன்னுமுள தைய மிலதுணர்வா யோவாது

மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து.

எ-து. உன்னும்-நினைபுகள், —உளது-உண்டு, —ஐயமிலது
சந்தேகமில்லை, —உணர்வாயோவாது-அறிவுக்கறிவாய் விட்டுநீந்
காது. அப்படி விட்டு நீங்காமலிருந் தென்செய்யுமென்னில்? —
மன்னுபவந் தீர்க்குமருந்து-பொருந்திய சனனமாணமாகிய வியா
தியைத் தீர்க்கின்றதற்கு நல்ல பாடுமளவுதம்.

நி-வ-உ. ஞானமாய்ப் பிரிப்பின்றிறின்று அனுகியதொட
ர்ந்தவரும் பிறவிப்பிணியினை அறுத்தற்கு ஓர்மருந்தார் தன்மை
யினையுடையன் அக்கடவுள் அதற்குஓர்ஐயமில்லை. அதனையெஞ்
ஞான்றும் இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக.

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்பதும் உறுதிப்பா
டுங் கூறப்பட்டன. (ம)

பதிமுதுகிலே முற்றிற்று:

உ - வ து, ப ச நி லை.

அஃதாவது பலவாய வுயிர்களது முறைமை.

இதனைப் பன்மைவாசகப்படுத்திய வதனால் பதியொன்றே
யென்பதுதானே கொண்டுகிடந்தது. பதியினியல்புகூறிப் பசுக்
களியல்பு கூற்றிற்குகலான், மேலையதிகாரத்தினோடு இதற்கியை

102 திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

புடைத்து எனக்கொள்க. பசு உயிர்-சேதனன்-புற்கல்ன்-சீவன்
அஃது வியாபகன்-ஆன்மா-என்பன ஒருபொருட்களவி.

இதி லடைத்தவருண்டோவென்னில்?

பிறத்தநான் மேலும் பிறக்குநாள் போலும்
துறத்தோர் துறப்போர் தொகை.

எ-து. பிறத்தநான்மேலும் பிறக்குநாள்போலும்-பிறந்த வர்
ன்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டானுற்போலவு மினிமேற்பிறக்கு
மான்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டானுற்போலவும், துறத்தோர்
துறப்போர் தொகை-தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று
நீங்கி மோக்கத்தையடைந்தோர்க்கும் தொகையுண்டு, இனிமே
லப்படி மோக்கத்தை யடைவோர்க்குத் தொகையுண்டு. அதற்
குமளவில்லை இதற்குமளவில்லை.

சி-வ-உ. உயிர்கள்தோற்றிய காலத்தினதுதொகையும், மே
ற்றோற்றுவ காலத்தினது தொகையும், இறைவன் திருவடியை
அடைந்தாரது தொகையும். மேல் அடைதற்குரியாரதுதொகை
யும், தம்மிலொக்கும்.—இஃதளவிலவென்பதாம்.

சுற்றினின்றதொகைகனான்கிணைங்கூட்டப்பட்டது. இதில்
உயிருண்மை யுடைத்தெனைக் கூறியது எதனாலென்னில் பொரு
ளுண்மைபெற்றே அதனியல்பு கூறவேண்டும்; பித்திகையுடை
த்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல்.

இதனாலுயிர்களதுஉண்மையும், மிதுதியும்கூறப்பட்டன.
ஆன்மாக்களெல்லா மொருபடித்தோவென்னில்?

திரிமலத்தாரொன்றதனிற் சென்றார்களன்றி
யொருமலத்தா ராயு முளர்.

எ-து. திரிமலத்தார்-ஆணவம் கன்மம்மர்மையென்னுமும்
மலத்தையுடைய சகலராயும்,—ஒன்றதனிற் சென்றார்கள் மாயா.

மலத்தைநீங்கி மற்றிருமலமுமுடைய பிரளையாகலராகியும்.—அ
ன்றி-அவையன்றி.—ஒருமலத்தாராயும் - மாபாமலத்தையும் கன்
மமலத்தையும் நீங்கி மற்றொருமலமுமுடைய விஞ்ஞானகலராகியு
ம், உளர்-இப்படி மூவகை யான்மாக்களாயிருப்பார்கள்.

நி-வ-உ. ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னுமலங்கள்மூன்று
டையதாகியும், இம்மூன்றில் மாயைநீங்கி யேனைய இரண்டு மு
டையதாகியும், அவ்விருவகையு மல்லாது ஆணவ மொன்றினையு
முடையதாகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்றுதிறத்தினையுடையார்
அவ்வான்மாக்கள்.

ஆயுடென்பது மூன்றிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. அவர்கள்
நிரனிறையிற் சகலர் பிரளையாகலர் விஞ்ஞானகலராம். “உடை
தருமிப் பசுவர்க்கமுணரின் மூன்றாமுயரும் விஞ்ஞானகலர் பிர
ளையாகலர் சகலர், நிராயின்மல மலங்கன்மமலங்கன்மமாயைநிற்
கும்” என்றருளிச்செய்தவாறுங் காண்க.

இதனால் தொடர்பின் விகற்பத்தால் உயிர்கள் மூவகைப்ப
ட்டதன்மை கூறப்பட்டது. (உ)

இவர்க ளொருவர்க்கொருவர் அதிகமோவென்னில்?

மூன்றுதிறத் துள்ளாரு மூலமலத் துள்ளார்க

டோன்றலர் தோற்றுள்ளார் துணை.

எ-து. மூன்றுதிறத்துள்ளாரும் - அம்மூவகைப்பட்டவா
மாக்களும், அநாதியிலே, மூலமலத்துள்ளார்கள்-ஆணவ மலசம்
பந்தர்களா யிருக்கிறவர்களாகையினாலே, தோன்றலர் தோற்று
ள்ளார்துணை-தோன்றாத்துணையாயிருக்கிற சிவனுக்கு அடியைய
ராயிருப்பர். அம்மூவர்க்குங் கத்தாவேதுணை.

நி-வ-உ. இம்மூன்றுதிறத் தான்மாக்களும்; மூலமலம் யோ
ஆணவத்தாற்பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவருள் மாயையென்ற
ந்துணையினையுடைய சகலர், தாம்கூட்டுற்றவனொன்னுங் தன்மை
சுமக்குத் தெரிதலிலர்.

கசு திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

ஏனையிருவருக்குந் தெரியுமென்பதாம்.

மலமென்பது அழுக்கு, உம்மை-முற்றம்மை.

இதனால் முன்னரொவ்வொன்றாக நீக்கப்பட்டது மாயை
யும் கன்மமும் அல்லது ஆணவமன்றென்பது கூறப்பட்டது.

அடிமையல்லாதவான்மாவுக் கறிவுண்டென்னில்,

கண்டவற்றை நானாந் கனவிற கலங்கியிடுங்

திண்டிதலுக் கென்றே செயல்.

ஏ-து. கண்டவற்றைநானாம் - நானாந் கனவிலே கண்டபொருள்களை நானோதும், - கனவிற்கலங்கியிடும் - சொப்பனத்திலே மறக்கப்படும். அப்படிப்பட்ட. திண்டிதலுக்கென்றேசெயல் - அற்பவலிமையுள்ளவியில்லாத வான்மாக்களுக்குச் சதந்தரமாகிய செயலேதுண்டு.

நி-வ-உ. பலகாலுஞ் சீகலாவத்தையில் தாம் கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவத்தையில் திரிபுடக்காணுந் திணிந்தவெற்றியினையுடைய வுயிர்களுக்குச் செயலுடைத்தென்பது எவ்வண்ணமோ?

திண்டிதலென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு மொழியாய்நின்றது, திரிபுடக்காண்டலாவது-நல்குரவாளர்தமைச் செல்வராகவும், செல்வார்தமை நல்குர்ந்தவராகவும், உறுப்பில்லார்தமை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புள்ளார்தமை யுறுப்பிலாராகவும், ஒன்றுஒன்றாக மாறுபாடாகக்காண்டல் முதலியனவெல்லாம். (சு)

சொப்பனத்திலேயல்லோ மறத்தான் நனவிலே தானேயறிவானென்னில்?

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புத்திச்
கறிவென்ற போர்நன்றி.

எ-து. பொறியின்றி-ஐந்திந்திரியங்களி னென்றில்லாமல், --ஒன்றும் புணராதபுந்திக்கு-ஒருவிடயங்களை யு மறியாதவான் மாக்களுக்கு --அறிவென்றபேர் - தானேயறியுமறிவையுடைய னவென்றபேர்,--நன்றற-மிகவுநன்று.

நி-வ-உ. செவிமுதலிய கருவிகள்கூடாட்ல் யாதொருவிடய மும் எய்தமாட்டாத வுணர்வினையுடைய வுயிர்களுக்கு நூல்வல்லோர் அறிவுடையனவென்றிட்டபேர் மிகவுந்அழகியது.

பொறியின்றியொன்றும் புணராதென்பதனால், கூடிப்புணருமென்பதாயிற்று. புந்தி ஆகுபெயர், நன்றென்பது முன்னையது போ லிகழ்ச்சிச் சூறிப்புமொழி.

இவை பிரண்பொட்டானும் உயிர்கட்கோர்முன்னிலையான் அன்றி அறிவுந்தொழிலுங்கூடாமை கூறப்பட்டது. (௫)

அப்படி இத்திரியங்களைக்கொண்டன்றி ஆன்மாவுக்கறிவில்லையோ வென்னில்.

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட்

டெளிவி லெனிலென் செய.

எ - து. ஒளியும் - சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசமும். இருளும் - பூதவிருளும், உலகும் - பிரபஞ்சமும், அலர்கட்டெளிவி லெனில் - அலர்வித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லையாயில், என் செய - இது மூன்று மிருந்து பிரயோசனமேது? அப்படிப் போல வொளியு கிய சிவமு மிருளாகிய வானவமலமும் பிரபஞ்சமாகிய மாயையும் அலர்விழியு கிய வான்மாவுக்கு அறிவில்லையாகில் அம்மூன்று மிருந்து பிரயோசன மென்ன? ஆகையா லனுதியே யான்மாவுக்கறிவுண்டு.

நி-வ-உ. விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள் அங்கியென்னுஞ்சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யும் அந்தகாரமும், பல்வகைப் பொருளோடு சிறுத்த வஸகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்

கசு திருவருட்பயன் மூலமுமுரையுமீ

துச்சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்தற்பொருட்டு?எ-து, எனவே யாதுமின் நென்பதாம்.

இவ்வுவமையால் மிகுந்தபிரகாசமாகிய சிவனுடைய ஞானமும், இருளாகிய ஆணவமும், கலைமுதல் நிலனீராகிய தத்துவங்களும், நித்தமாகியவுயிர்களிடத்து உணர்வில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றியின்றது. இஃது ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம். இம்மூன்றுவகையினனும் நன்றுதிதுகளை யடைவனவுயிர்களேயா மென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்கவிளங்குங் கண்போல் உணர்த்தஉணருமுணர்வினையுடைய னென்பதுஉங் கூறப்பட்டது. (சு)

ஆனவந்த மூன்றுபொருளையு மறிவ தியாதென்னில்? பதிக்கும்பாசத்துக்குமறிபவேண்டுவதில்லை, பசுவேபசுத்தறியுமென்றது.

சத்தசத்தைச் சாரர்தசத்தறியா தங்கணியை
யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்.

எ-து. சத்தசத்தைச் சாராது-சத்தாகியசிவம் அசத்தாகியபாசத்தைப்பொருந்தாது,—அசத்தறியாது—அசத்தாகிய பாசஞ் சடமாகையா லஃதொன்றையும் அறியமாட்டாது,—அங்கண்-அவ்விடத்தில்,—இவை-இவ்விரண்டையும்,—உய்த்தல் -பொருந்தியறிகிறது,—சதசத்தாமுயிர்-சதசத்தாகிய வான்மா.

நி-வ-உ. நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அறித்தங்களானசடப்பொருள்களைப் புதிதாகச் சுட்டியறியவேண்டுவதில்லை அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட் கறிவென்பதில்லை. இவ்விரண்டு தன்மையாயின், அவ்விடத்திவற்றைத் தன் னுணர்வுசெலுத்திப் பசுத்தறியுமுயிர்கள் சத்தம் அசத்தமன்றியே சதசத்தாதல் வேண்டும். அல்லது கூடாதென்பது கருத்து,

உயிர்களுஞ் சித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய ஞானத்தினோ டொருதன்மை யல்லவென்பதாம்,

“சிவன்சிவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்ற மென்னிற்-சிவ
னருட்சித்திவ னருளைச்சேருஞ் சித்திவன்றான், பவங்கேடு புத்தி
முத்தி பண்ணுஞ்சித்தவற்றிற்-படியுஞ்சித் தறிவிக்கப்படுஞ்சித்
மியன்றா, னவன்றனையறியுஞ் சித்தாதவிஞ்ஞலிரண்டு-மணைந்தா
லுமொன்றாகா தந்நியமாயிருக்கு, மியன்றனும் புத்தியுஞ் சித்தி
வனாமோ புத்தி-யிதவசித்தென்றிடி. லவனுக்கிவனும்சித்தாமே”
என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனாலுயிர்கள் சுத்தவறிவுஞ் சடமும்ல்ல வாதல் கூறப்பட்ட
து, (எ)

அப்படியான்மாசத்தும் அசத்துமானதற் குவமையுண்டோ
யென்னில்?

இருளி விருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோ புவி.

எ-து. இருளிலிருளாகி - இருளோடுகூடி யிருளாயிருந்தும்,
எல்லிடத்திலெல்லாம்-ஒளியோடுகூடி யொளியாயிருந்தும்,
பொருள்களிலதோபுவி-இந்தப் பூமியின்கண்ணே யிப்படிக்கெ
த்த பொருள்களில்லையோ? உண்டு. அதாவது, கண்ணும்-படிக்க
மும்-ஆகாசமும்போல வான்மாவு மதுவதுவாக நின்றறிதற்குவ
மையாம்.

நி-வ-உ. இருள்வந் திறுத்தகால மறைந்தும்ஒளிவந்திறுத்
தகால விளங்கியுநிற்கும் பொருள்களையுடையதன்றோ வுலகம்.

பொருள்களென்ற பன்மையால் அவை கண்ணும் ஆடியும்
விண்ணுமுதலாயின, ஓகாரம் எதிர்மறை. இதுவுமோட்டென்ப
தோ ரலங்காரம்.

இதனால் சுத்தஉணர்வுஞ் சடமும்ன்றி யிடைப்பட்டதொன்
றில்லை யென்பானா யுண்டென மறுத்து மேல்வலி யுறுத்தப்பட்ட
து, (அ)

கஅ திருவருட்பயன் முலமுமுனாயும்.

ஒளியு மனுகியேகடி நிற்கவே ஒளியோடுங் கூடி நின்று இருளோடுங் கூடுவானென்னில்?

ஊமன் கண் போல வொளியு மிகவிருளே.

வாமன் கண் காணு தவை.

எ-து. ஊமன் கண் போல-கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு, ஒளியுமிகவிருளே-ஆதித்தப்பிரகாசமு மந்தகாரமாயிருக்கும். அது போல, வாமன் கண் காணுதவை - நிலைபெற்ற சிவஞானத்தை யான்மாக்கள் காணுமலிருக்கிறது, இருளாகிய வாணவமலத்தால்.

நி-வ-உ. உதயஞ்செய்து விளங்காநின்ற சூரியனைக்காணாத கூகையினது கண்போல முற்கூறிய வுயிர்களும் கருத்தாவாகிய சிவனுடையஞானத்தினைக் காணமாட்டா, அந்தஞானமும் அந்தக் கூகையினது கண்ணுக்குச் சூரியன் கிடிலும் தோன்றாதுநின்ற ஞாற்போல வுயிர்களுக்குத் தோன்றாதுநிற்கும்.

உம்மை-சிறப்பும்மை. ஏகாரச்-தேற்றம்.

இதனாழியர்கள் தமக்கு உயிராகி விளங்கிநின்ற ஞானத்தினைக் காணுமக்கு, உமனோடுபித்திக் கூறப்பட்டது. (க)

இந்தவான்மாக்க ளறியாடையே நீயறி யருளைப்பெறுவது மெக்காலம்? என்றிரங்கியது.

அன்றளவு மாற்றுமுயி ரந்தோ வருடெரிவ

தென்றளவொன் றில்லா விடர்.

எ-து. அன்றளவும்-அனுகியேதொடங்கி, -ஆற்றுமுயிர்-சுமந்து தடுமாறப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு, -அந்தோ-ஐயோ? அருடெரிவதென்று-அந்ஞானநீங்கிச் சிவஞானம்பிரகாசிப்பது எக்காலம்? -அளவொன்றில்லாவிடர்-அளவில்லாத சன்னமாணமாகியதுக்கத்தை யருதிதொடங்கி யாற்றுமென்றிரங்கியது.

நி-வ-உ. ஆனுகியேதொடங்கி யிறைவனாயும் எண்ணிறத்ததுன்பத்தினைத் தாங்கிநிற்கு முயிர்கள் அந்தோ எந்தநாளோ

திருவருள் கிய ஞானத்தினைக் கண்டு தர்மிமீட்பைத் தீர்த்துப் பேரின் பத்தையெய்துநான்.

அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட் குறிப்பு.

இதனையுயிர்பெந் துன்பமிருதிக்கிரங்கிக் கூறப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தை உளாயாசிரியர் நிரம்பவழகியர் உயிரவை நிலையெனக்கூறினர்.

பாசநிலை முற்றிற்று.

௩-வது பாசநிலை.

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருண்மலநிலை.

அஃதாவது, அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தின னுதன்மை. உயிரவை நிலையென்பதுபோலப் பொதுப்பட்டப் பாசங்களதநிலையென்னுது இருண்மலநிலையென்றதனால், ஒழிந்த மாயை கன்மங்க ளெவ்வா றடங்குமோவெனின், “ஒருமொழி யொழிதன் னினன்கொளற்குரித்தே” என்பதனாலடங்கும். முற் றினந்த வுயிர்களாற் புணரப்பட்ட பாசத்தினியல்புகூறுதலின், மே லையதிகாரத்தினோடிதற் கியைபுண்மையறிக என்றார் நிரம்பவ ழகியர்.

ஆன்மாவைப் பொருந்திய விடராவ தேதென்னில் ?

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொருளு

மின்றென்ப தெவ்வாறு மில்.

எ - து. துன்றும் பவத்துயரும் - நெருங்கி யிருக்கப்பட்டசன மொணமாகிய துக்கத்தையும், — இன்பும் - பேரின்பமாவெவீட் டையும், — துணைப்பொருளும் - எல்லாத்துக்குந் தாரகமாயிரு க்கப்பட்ட திருவருளையும், — இன்றென்பது - இல்லையெனச் செ ப்வது, — எவ்வாறும் - தானாமெவ்வழியானு மில்லையென்னும் - படி மறைத்துரித்கும் இந்த வாணவமலம்.

உய திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

நி - வ - உ, தொன்றுதொட்டிடைவிடாதுவரும் பிறவித் துன்பமும், மேலாய வீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டி முடிப்ப தாய் முதற்றுணை நிமித்தங்களும் இல்லையென் றறதியிட்டுக் கூ ழுதல், காண்டல்முதலிய அளவைக ளெல்லாவற்றினு மில்லை. (க)

இந்த வாணவமலத்துக் கொப்புண்டோ வென்னில் ?

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப் பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

எ - து இருளானதன்றி - பூதவிருளானது தன்னைக் காட் தெலன்றி,—இலதெவையும் - எல்லாப் பதார்த்தத்தையுங் காட் டாமன் மறைத்து,—ஏகப்பொருளாகி-தானொரு பொருளாகி,நிற் றும்பொருள் - ஆணவமலமான துப்படி நின்றவிலும்.

நி - வ - உ, உலகத்து வெவ்வேறு பலவன்கப்பட்ட குண ங்களையுடைய பொருள்க ளெல்லாவற்றினையும் ஒருபொருளாக வேற்றுமை தோன்றாது மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளுரு வானதம் கன்றிப் பிறிதொரு பொருட்கில்லை.

ஆகலா விதுபோலப் பிறப் பிறப்புக்களும், வீட்டுநெறி யும், காரணங்களும், பகுத்தறியாதபடி மறைத்தது ஆணவமெ ன்ப தாயிற்று.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும், அஃகிருள்போல மருள்வடிவிற் நென்பதுஉம், கூறப்பட்டன; இருள்போலத் தானோ வென்னில் ?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டி மிருபொருளுங் காட்டா திது.

எ - து, ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்-பூ தவிருளா னதெல்லாப் பதார்த்தத்தையு மறைத்துத் தன்னைக்கா ட்டி. நிற்கும்,—இருபொருளுங் காட்டாதிது - இந்தவாணவமல மானது தன்னையும் காட்டாது தனக்குள்ளே யிருக்கிற வான்மூ ளையுங் காட்டாது.

தி - வ - உ, அந்தகாரமானது வேறொரு பொருளையுங் காணாமல் மறைத்துத் தன்னுருவங் காட்டிநிற்கும், ஆணவமானது தன்னுருவத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும்.

இதனா லிவ்விருளினு மிகக்கொடியது ஆணவமென்று கூறப்பட்டது.

காட்டாமல் மறைப்பது பதிக்குமோ வென்னில் ?

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
மின்றளவு நின்ற திருள்

எ - து, அன்று - அனாதியே, — அளவி - ஆத்மாவைப்பொருந்தி, — உள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி - சிவஞானத்தைப் பிராணனா யுடைய வான்மாவைப் பொருந்தி மறைத்து, — இன்றளவு நின்ற திருள் - சிவனது திருவடித் தாமரையைப் பெறுமளவு நின்ற திர்தவாணவ மலம்.

தி - வ - உ, அகவிளக்காகிய ஞானத்தினோடே தானும் அனாதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற்படாத உயிரளவிலே யமைவுற்று இது நாள்வனாயும் நீங்காது நின்றது ஆணவமாகிய அந்தகாரம்.

உள்ளொளியோடு என்பது உயர்வின் கண்வந்தது. “ஒருவினையொடுசொ லுயர்பின் வழித்தே” என்பதிலக்கண மாதலின்.

இதனால் ஆணவமாகிய அந்தகாரம் அனாதியென்பதும், மாயைகருமம்போல நீங்கிப்புணர்ந்த தன்மென்பதும் கூறப்பட்டன, அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட வானவமலத்தை யிவனாலே யறியப்படாதோ வென்னில் ?

பலரைப்புணர்ந்துமிருட் பாவைக்குண்டென்றுங்
கவைவற்குத் தோன்றாத கற்பு.

உஉ திருவருடபயன மூலமுமுளாயும்.

எ-து. பலரைப் புணர்ந்தும் - எல்லா வான்ம வர்க்கங்க ளையும் பொருந்திப் புணர்ந்தும், — இருட்பாவைக்குண்டு இருண் மலசத்திக்குண்டு, — என்றற்கணவற்குந் தோன்றாதகற்பு - எப் போதந் தன்பத்தாவுக்கு விபசாரியென்றது தோன்றாத கற்பு டைய தன்மை - இந்த வாணவமல மான்மாக்களுக்குத் தோன்றா டணிற்பு திப்படியென்க, இது முடிந்தகுறளிற்கருத்துரை.

ரி-வ-உ. எண்ணிலராகிய ஆன்மாக்களைப் பேதமறக் கல ந்த இடையரூது நின்றாலும், இருள்மலமாகிய மகளுக்கொருநா ளந் தனது தலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன்னைக்காட்டாது நிற்பதோர் நியமமுண்டு.

பாவையெனவுங் கணவனெனவுங் கூட்டம்பற்றி யுருவகஞ் செய்ததன்றி ஆண்குறி பெண்குறி யவ்விடத் தில்லையெனக் கொ ள்ச, என்றும் என்றதனால் கேவலசகல சுத்த மூன்றினுமென்பது பெற்றும், சிறப்பும்மை யிரண்டனுள், பின்னரதுஇழிபுகுமித்து நின்றது. இடைநின்ற உம்மைமுற்றும்மை.

இதனா லாணவத்தினது தன்மைகூறப்பட்டது. (ரு)

இந்த வாணவமலத்தை யறிவதெவ்வாறென்னில்?

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத தன்மையிரு ளார்தந் தது.

எ-து. பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத த ன்மை - பலவாகச் சொல்லுவதென்ன? நித்திய அநித்தியத்தை அறியப்படாத முறைமை, — இருளார்த்தத்து-இந்தவாணவமலங் கொடுத்ததென்றறி வாயாக.

ரி-வ-உ. பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை? அறியடே ன்ளும் பொருள்களையறியும் பகுதிதோன்றாது நின்றவியல்பெ லாங் கருமைநிறத்தினையுடைய மூலமலமாயினார் கொடுத்தது.

அறியவேண்டும்பொருள்களாவன பதி பசு பாசமெனுமூவகைப்பொருள்களும், சரியை கிரியை யோக ஞானங்களென்றகால்கையொழுக்கமுமாம். இருளாரொப்பது செறலின்கண் வந்த அக்றினை வழுவுமைதி.

இதனால் ஆலமலத்தினால்வந்த அறியாமைவலியுறுத்தப்பட்டது. (கா)

ஆணவமல மில்லையென்னில்?

இருளின்றேற் றுன்பே னுபிரியல்பேற் போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம்.

எ-து. இருளின்றேல்-ஆணவமல மில்லையென்று நீசொல்லுவாயாகில்,—துன்பேன்-சுகதுக்கவேதனை வருவானேன்,—உயிரியல்பேல்-ஆன்மாவக் கியற்கையென்று சொல்லுமையென்னில் (இயற்கையாவது கறுப்பும்வெளுப்பும்கரிக்கும்பாலுக்குமியற்கையானாற்போலவாம்),—போக்கும் பொருளுண்டே லொன்றாகப் போம்-அப்போதாணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆன்மாவக்கூடக் கெடுவென்-ஆகையாற் குணமுங் குணியுமாகச் சொல்வதடாது.

நி-வ-உ. இருளாகிய அவிச்சையிலையாயின், இந்திரியங்கட்கு ஏவல்செய்யும் பிறவித்துன்பம் படற்குக் காரணமென்னே? அஃது ஆன்மாவின் தபாவமாயின் நீங்காது, நீக்குஞ்சிவஞானமுண்டாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டுப்போ மாதலால்-எனவே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று.

இதனால் அவிச்சையிலையென்பாரை யுண்டென்றுமறுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ)

ஆனலிந்தமலம் நடுவேவந்ததென்னில்?

ஆசா தியேலணைவ காரணமென் முத்திரிலை பேசாதகவும்பிணி.

உச திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

எ-து. ஆசாதியேல்-ஆணவமலமாதியெனறல், அணைவகாரணமென்-இடையிலேவந்து பொருந்தக்காரணமென்ன? பொருந்தக்காரணமுண்டு, வெள்ளைப்புடைவையி லழுக்குப்போலவுங் கண்ணாடிக்குக் காளிதம்போலவுமென்னில்,—முத்திலை பேசாது - மோகஷமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,—அகவும்பிணி-இந்தமலமாகிய வியாதி மோகஷத்திலும்வந்து பொருந்தும்.

நி-வ-உ. அவிச்சை யிடையிட்டுவந்ததாயின், அஃதோர்காரணமில்லாமல் வந்துபொருந்தியதென்னை? அன்றி முத்தியினு முறையாடாதுவந்து கவர்த்துகொள்ளுமன்றோ.

உரையாடாது கவர்தல்-தோன்றாது வினாவிற்கவர்தல்.

இதனால் அவிச்சையாதியென்பாரா மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (அ)

அனாதியாகி லொருக்காலு நீங்காதென்னில்?

ஒன்றுமிகினு மொளிகவாராதே லுள்ள

மென்று மகலா திருள்.

எ-து. ஒன்றுமிகினும்-பூதவிருள்மேலிட்டகாலத்து,—ஒளிகவாராதேல்-விளக்கினொளி யவ்விருளைச் சற்றேரீக்கும், அப்படி நீக்காதென்றால்,—உள்ளமென்றுமகலா திருள்-அதுபோலவாணவமலமான தொருக்காலு மான்மாவை விட்டுநீங்காது, ஆணவமலமானது கலாதிக்கிடங் கொடாதேயிருந்தா லாசாரியராலும்நீங்காது, கலாதிக்குக் கிடங்கொடுக்கையினாலே யாசாரியராலேநீங்குமென்றறிவாயாக.

நி-வ-உ. மலமர்மையென்னு மிரண்டினுள், மலமாகியவிருள்விபாபகமெல்லா மறைத்ததாயினும், ஏகதேசவிளக்கமாகியமாயாகாரியத்தினை யுயிர்கள்கவர்த்து கொள்ளாதாயின் எந்தஞான்றும் அவ்விச்சை யவைகளைவிட்டு நீங்குவ தில்லை-கவருந்தன்மையுயிர்களுக்குண்டாகவேண்டுமென்பது சுருத்து.

என்றுமென்ப தருளுதையமானகாலத்தினு மென்பதுகாட்டி நின்றது.

இதனுலுயிர்கள் அவிச்சைநீங்கி முத்தியடைவதற்கோர்நிமித்தங் கூறப்பட்டது. (க)

மலமறையாது மாயை மறைக்குமென்னில்?

விடிவா மளவும் விளக்கணைய மாயை

வடிவாதி கன்மத் துவந்து.

எ-து. விடிவாமளவும்-பூநவீருணிக்குமளவும், விளக்கணைய-விளக்கானது பிரகாசித்து நின்றும்போலவும், மாயைவடிவாதி கன்மத்துவந்து. மாயை கன்மத்துக்கீடாகத் தனுவாதியாகவிரிந்து கன்மமுள்ளமட்டுஞ்சேவித்துநிற்கும். திருவருள்விளங்கினவிடத்துவிடிவளவில் விளக்கொளிமழுங்கினும்போலமாயைசேவியாது

நீ-வ-உ. சிவனுடைய ஞானமாயிய கிரணந்தோன்றி ஆணவவிருள்நீங்குமளவும், மாயையினிழ்த்திலேநின்றும் தனு கரணபுவனபோகங்கள் தத்தம் புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகத்தோன்றிச் சிறிதே மலவிருளினைநீக்கி விடமவின்பங்களைக் காட்டும்விளக்குகள்போலவாம்.

மலமுமாயையும், இருளுமொளியும்போலத் தம்முள் மாறுடைத்தென்பதாயிற்று.

சிறிதேநீக்குதல் - விளக்கணைய-என்பதனாற்பெற்றும், விடிவாமளவும் என்பதனான் மாயாகாரியங்கள் சங்கரகாலத்திற் றமதுகாரணத்தினாலேயடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீங்கினவன்றென்பதாம் “இருளிரிகடிரண்டாநின்ற முழுமலமாழை” என்றருளிச்செய்தவாறுகூண்க.

இதனால் அவ்வவிச்சையால் நீங்காது தொடர்ந்துநின்றமாயைகருமம், இரண்டின்முறைமையுங் கூறப்பட்டது.

பாசநிலை முற்றிற்று.

ச-வது அருள்துநிலை

அஃதாவது-கருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை. இத்தன்மையவாகிய அவிச்சையைத் துறந்து வீட்டுகெறி காட்டுதற் பொருட்டு அதற்கு மாறாகிய அருளினது முறைமை கூறலின், மேலை அதிகாரத்தினோடிதம் கீழையுண்டையறிக:

விடிவாவ தேதென்னில்?

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்

பொருளிற் றலையிலது போல்.

எ-து. அருளிற் பெரியது-திருவருளுக்கு மேலாகிய தொரு பொருளில்லை, அஃதென்பே-லவென்னில், அகிலத்து வேண்டும் பொருளிற் றலையிலது போல் - பூமியினிடத்தான் மாக்கள் அவரவர் விரும்பும் பதார்த்தத்துக்கு மேலானதொரு பொருளில்லாதது போல.

நி-வ-உ. ஒருவர்க் கெல்லாப்பொருள்களுள்ளுந் தாம்விரும்பிய பொருளின் மேலாயபொருளில்லாதவாறுபோலத் திருவருளின் மிக்கதூயபொருள் உலகத்திலலை.

இதனா லருளினது உயர்வுகூறப்பட்டது;

(க)

அருளதுநின் றென்னசெய்யுமோ வென்னில்?

பெருக்க துகர்வினை பேரொளிமா யெங்கு

மருக்கனென நிற்கு மருள்.

எ-து. பெருக்கம்-சஞ்சிதமிகுதியுந் கட்டுப்பட்டவும், துகர்-பிரார்த்தவமிகுதியுந் புதிக்கவும், வினை-ஆகாமியமேறவும், பேரொளியாய்-இதுகளுக்கெல்லா மிகுந்தபிரகாசமாய். நிற்கும்-நிற்கும், எங்கும்-எவ்விடத்தும், அருள் - திருவருளானது, அதற்கு வமையென்னென்னில்? அருக்கனென-ஆதித்தனாலேசகத்துக்குக் காரியப்படுவதுபோல;

நி-வ-உ. உலகத்து மக்கட்டொருகிகள் பொருளினையீட்டவும் துய்க்கவும் நிமித்தமாய்நின்ற சூரியனைப்போல, அருளும்உயிர்களெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வளர்க்கவும் அவற்றின் பயனாகிய சுகதுக்கங்களை யருந்தவும் காரணமாய்மிருந்தொளியாகியெவ்விடத்தும் நிறைந்துவிற்கும்.

அருக்கனை எனறதனால், அவ்வாறு காரணமாதல் ஒருவதாற் செய்துகொள்ளப்பட்ட தல்லவாம். பொதுப்பட வினையென்றதனால் புண்ணியபாவ மிரண்டுமாம். சூரியனைப்போல வேரிடத்துண்டாயகூலை யோரிடத் தின்னூயிருப்பதில்லையென்பார், என்கு மென்றருளிச்செய்தார்.

இதனால் அருள்காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௨)

அருள்காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை, தானே செய்துகொள்வார்களெனில்?

ஊனறியாதொன்று முயிரறியா தொன்றுமிவை
தானறியா தாரறிவார் தான,

எ-து. ஊனறியா தொன்றும்-சரீரஞ் சடமாகையால்தொன்றையுமறியமாட்டாது, உயிரறியாதொன்றும்-ஆன்மா சிற்றறிவாகையினாலே தான்தனக்கென வறிவில்லை, இவை தானறியா தாரறிவார் தான்-இந்தத் திருவருளறிந்து புசிப்பியாதபொழுது தாரறிந்துபுசிப்பார்.

நி-வ-உ. அசேதனங்களாகிய தத்துவங்கட்கு எஞ்ஞான்றும் அறிவுண்டாவதில்லை, உயிர்கள் யாதொன்றும் தாங்களாய் அறியமாட்டா, ஆதலால் அந்த அருள் தாமறிந்தறிவியாமல் உலகத்தின்கண் அறிவினைப்பெறுவார் யாவர். அருளறிந்தறிவீந்தே யறியவேண்டுமென்பதாம்.

இதனால்ருளிற்கு அறியவேண்டுவதில்லையென்பாரை உயர்கட்குநிவிந்தற்பொருட்டு வேண்டுமெனமறுத்துக்கூறப்பட்டது.

உஅ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

இப்படி நடத்துகின்ற வருளையான்மாக்களறியாமலிருக்கிற தெப்படியென்னில்?

பாலாழி மீனாரும் பான்மைத் தருளுயிர்கள்
மாலாழியாரு மறித்து.

எ-து. பாலாழி மீனாரும் பான்மைத்து - பாற்சமுத்திரத்திலே திரிகிறமீனானது அப்பாலேக்குடித்துப் பசிதீராமற் பனக்குக் கீழாகிய ஜந்துக்களைத்திண்கிற முறைமைபோல, அருளுயிர்கள் மாலாழியாருமறித்து - அருட்கடலிலே யிருக்கிற வான்மாக்கள் சிவானுபோகங்களைப் புசித்து ஜந மரணங்களைப் போக்கிக்கொள்ளாமற் சத்தாதிவிடயங்களிலே திரியும்.

நி-வ-உ. மேலாய வருளின்கட்பட்ட வுயிர்கள், அதனோடு பொருந்திவின்று பேரின்பத்தைதுகராமல் மாயாபோகமாகியமயக்கவேலையு ளாழ்ந்து அழுந்துந்தன்மை, திருப்பாற்கடலின்சுண்ணைவகியமீன்கள், பாலேப்பருகாது, அதனுச்சிறிதாயபிரானிகளை வருத்தித் தேடியுண்ணு முறைமையினை யுடைத்து.

மீன்களும் பாலேப்பருமாயின், ஜந்துக்களைத்தேடியொரு காற்குடைத்துக் கிடைபாதும் உழலாமல், நின்றநிலையிலேவேண்மெளவும் பருகும், உயிர்களும் அருளினோடுகலந்து நிற்குமாயின் சிற்றின்பங்களைத்தேடி அவ்வாறுமூலாமல், பேரின்பத்தினைத்தாமும் அந்நிலையிலே யிடையாறு அனுபவிக்குமென்பதாம்.

இதனா லருளோடுகூடிநின்றும் உயிர்க்கென்புறம் இழிபுகுறப்பட்டது. (ச)

அருளறிவிப்பதை யறியாததெப்படியென்னில்?

அனுரு துணையறியா வாற்றோனி லெந்து
முனார்வை யுணரா வுயிர்.

எ-து. அனுரு துணையறியா வாற்றோனிலெந்தும்-ஆன்மாவிலெந்திலே பொருந்தியிருக்கிற பஞ்சேந்திரியங்கள் ளான்மாவினோலே

காரியப்பட்டுவருகையிலேயும் ஆன்மாவினாலே காரியப்படுகிறோமென்றறியாத முறைமைபோல, உணர்வை யுணராவுயிர்-உயிரிந்த ஆன்மாவுந் திருவருளினாலே காரியப்படச்சேயுந் திருவருளினாலே காரியப்படுகிறோமென்றறியாத வுண்மையும் தன்மைத்து

நி-வ-உ. தனக்குமருங்காக வுடன்வருந் துணையினைத்துணையெனராடாது வழிச்செல்வான் போலவும், தமக்குமுதலாய்நின்று உணர்ந்துநன்மையறியாத இத்திரியங்கள் போலவும், உயிர்கள் தாமுந் தமக்குயிராய்நின்றுணர்ந்தும் அருளினே அறியமாட்டா

இவை துணைமையுந் தலைமையும் பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. (ரு)

அருணைத்துவிப்பதனை யறியாத தெப்படி யென்னில்?

தளையை யறியாது தாமேதிரிவார்

புளையை யுணரா புவி. •

எ-து. தளையையறியாது தாமேதிரிவார்புளையை-பூமியினிடத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் பூமிதாரகமாக நடக்கச் செய்யும் பூமிதாரகத்தைமறந்து நானடந்தேனென்னு மதுபோல; உணராபுவி-பூமியினிடத்திலேயிருக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குந் திருவருளினாலே தொழிற்படச்சேயுந் திருவருளினாலே தொழிற்படுகிறோமென்றறியாத முறைமையுமித்தன்மைத்து.

நி-வ-உ. பூமியைத்தமக்கு ஆதாரமென்றறியச் செய்யாது தாமேதமக்காதாரமாகப் போக்குவரவுசெய்வாளைப்போல், அருளினேத் தமக்காதாரமென்று அறியாஉயிர்களும்,

புவியென்ப தீண்டியிர்கண்மே னின்றது. (ரு)

அருணைத் தேடியறிவானோவென்னில்?

முலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான் கெடுத்தோர் ஞானம்; தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர்தம்.

கூடு திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

எ-து. மலேகெடுத்தோர்-மலேமேலிருந்து மலையைத்தேடின வர்போலவும், —மண்கெடுத்தோர் - பூமியிலேயிருந்து பூமியைத் தேடினவர் போலவும், —வாண்கெடுத்தோர் - ஆகாயத்துக்குள் ளேயிருந்து ஆகாயத்தைத் தேடினவர்போலவும், —ஞானம் தலை கெடுத்தோர்-ஞானமாகிய வறிவைக்கெடுத்துத் தேடுவார்கள், — தற்கேடர்தாம்-தம்மைத் தெரியாதவாண்மாக்கள்.

நி-வ-உ. மலேயினையிழந்தோரும், மண்ணினையிழந்தோரும், ஆகாயத்தினையிழந்தோரும், எங்கணுநிறைந்த பேரறிவினையிழந்தோரும், தானென்பதனை யிழந்தோரும், தம்மின்றி மொப்பர்,

மலை நிலம் ஆகாயம் தான் என்பனவற்றைக் கெடுத்தோர் உலகின்கணில்லை-உள்ளாராயின் அவர்போல அருளினையிழந்தோரும் பேதையொன்பதாம்.

ஈண்டுத்தற்கேடொன்பது யாக்கைமேலினின்றது. (எ)

ஞானத்தை யிழந்துதிரிவ தேதென்னில்?

வெள்ளத்து னாவற்றி யெங்கும்விடிந்திருளாம்
கள்ளத் திறைவர் கடன்.

எ-து. வெள்ளத்துனாவற்றி-கழுத்தளவு தண்ணீரிலே போகிறவன் ஒருவிடயத்திலே யதிதப்பட்டுப்போகிறதுபோலவும், — எங்கும்விடிந்திருளாம்-ஆதித்தனெங்கும்பிரகாசிக்கச்செய்தேயும் பிறவிக்குருடனுக்கு மிருந்த விருளாயிருந்தது போலவும், —கள்ளத்திறைவர்கடன்-கவட்டிந்திரியங்களுக்கு முறைமையாயிருக்கிறவாண்மாக்கண் முறைமையு மித்தன்மைத்து.

நி-வ-உ. நிறைந்த நறுநீரின்கண்ணேயினின்றும் அதனைப்பருகாது நாவறண்டும், எவ்விடத்தும் இருள்நீங்கி விடிந்திருக்கமயங் கியுநிற்கு மடவோரது தன்மையே, தாம்நிறைந்த அருளோடுகலந்துநின்றும் அதனாவரும் பேரின்பத்தை துகராத வஞ்சத்தலை மையுடைய ஆண்மாக்களது முறைமை.

உயிர்க்கண்மாட் ளெதாய குறைமேயன்றி அருளின் குறை
வன்றென்பதாம்.

வஞ்சத்தலைமையாவது, தாமொன்றிற்குங் கருத்தா வல்ல
வாயிருக்கவும் யானெனதென் றகங்கரித்தல். (அ)

அஞ்ஞானநீங்கி யறிவ தெவ்வாறெனில்?

பாப்பமைந்த கேண்மினிது பாற்கலன்மேற்பூளு
கரப்பருந்த நாகெங் கடன்.

எ-து. பாப்பமைந்த கேண்மினிது-அருட்பொருளைக்கேடீ
ஞ்ஞமிடத்துக் கரணவியாத்திகளைவிட்டு இன்பமாகக் கேண்மின்
அப்படிக்கேளாமலிந்திரியங்களின் வழியிலேதிரிந்தாற் கேட்ட
பொருளும்பவியாது, சநமரணமுநீங்காது, அதென்போலவெ
ன்னில்,—பாற்கலன்மேற் பூளு - பாற்சட்டியின்மேலிருக்கிற
பூளுயானது பாலேக்குடித்துப் பசிதீராமல்,—கரப்பருந்தநர்
ங்கெடன்-கரப்பைத்தின்ன விறப்பைநாடுமுறைமைபோல.

நி-வ-உ. சஞ்சலமனத்தாற்பெம் வினாவின்னையடக்கி அருளின்
ன்றன்மையே யினிதாகக்கேட்டு மணங்கொள்வீராக, அதனைநா
டாது சிற்றின்பங்கள் மேற்படருர் இப்பல்லறிவாண்மை, உறியின்
மேல்லைஞர் இனிய பாற்குடத்தின் மீதிருக்கும் பூளுயா
னது, சுவர்த்தலையிலோடுங் கரப்பினைத் தாவிப்பற்றி னுகாவிசா
ரிக்கு முறைமையினை யொக்குமாகலான்.

பூளுயும் உறியின்கட் பாற்குடத்தின்மே விருந்தவாறே
அதனைப்பருகாதே கரப்பினைப்பற்ற விசைகொண்டுவாவுங்கால்
அது கைப்படிந், சிறிதின்கையிலலாத வுணவாதலே யன்றித்
தாவலான் மிக்கவருத்தமுமெய்தும், கைப்பட்டாக்கால், வருத்தத்
தோடு கரப்பினையும்போக்கிப் பாற்குடத்தினையுமுடைத்துமிக்க
துன்பமெய்தும், உயிர்களும் அனுகியே கூடிநின்ற அருளகத்தட
ங்கிப் பேரின்பத்தினை யெய்தாது சிற்றின்பங்கண்மேற் படரு

௩௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

மாயின், அதுபோல வொருகாலெய்துஞ் சிற்றின்பத்துக்கு மன மொழி மெய்களாற் றுன்பமுற்றும், அஃதெய்தாக்கால் இருமை யின்பமு மிசுத்தும், மிக்க இடர்ப்படுமென்பதாம்.

உறியின்மேல்வைகும்பாற்குடமெனவும், சுவர்த்தலையிலே டிங் கரப்பெனவும், விதித்த தனுபவம்.

இவை யைத்துபாட்டானும், அருள்துணையும் இறைமையு மாகியும் ஆகாரமாகியும் நின்றலை யறியாதிருத்தலும், எவ்விடத் தும் இருப்பதினைக்காணாது மயங்கலும், அதனல்வரு மின்பமெ ய்தாமையும், அதன்மேற் பற்றுச்செய்யாமைபுமான உயிரின்குற் றங் கூறப்பட்டன. (கூ)

அமையாதார்க் கறியப்படாதோவென்னில்?

இற்றவனா யிசைத்து மேதும் பழக்கமில்லா வெற்றியிர்க்கு வீடு மிகை.

எ-து. இற்றவனா யிசைத்தும் சிவனுள்ளகாலந் தொடங்கி யான்மா திருவடியைப் பெறுமளவும், திருவருளுபகரித்துவரக் சேயுந் திருவருளுடனே,—ஏதும் பழக்கமில்லா - சற்று முறவில் லாத,—வெற்றியிர்க்கு - அளவில்லாதவான்மாக்களுக்கு,—வீடுமி கை-மோக்ஷமொன்றுமே கிட்டாது. இருவினையொப்பு வந்தல்ஷ துளுனம் பிரவேசியாதென்பது கருத்து.

நி-வ-உ. அனாதியேதொடங்கி இன்றளவும் அருளோடி.ரண் டறக்கலந்துநின்றும், சிறிதும் அகிற்றாய்ந்த பழமைதோற்றாத வில்லாத வெறியவுயிர்கட்கு வீடுசேர்தலென்பதுமிகுதி. தகாதெ ன்பதாம்.

வெறுமை, பயன்கொளாமை. பழமை தோற்றுதல், உலக வெறுப்புத் தோன்றுதல்.

இதன லருளோடு கலந்துநின்றும் வீடுகூட, நினைபாத வுயிரி னைப் பழித்துக்கூறப்பட்டது. (௩௩)

அருளதுநிலை முற்றிற்று.

நி-வ-து அருளுருநிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய ஞாவனதுதன்மை அருளது நிலைகூறி, அருளானும் வடிவினது நிலைகூறுதலின், மேலையதிகா ரத்தினோடு இதற்கியைபுடைத் தெனக்கொள்க.

இருவினையொப்பி லெவரவருவா றென்னில்?

அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணுங் குறியாகி நீங்காத கோ.

எ-து. அறியாமையுண்ணின் றளித்ததே-அறியாமையாகிய பெத்தகாலத்திலே, அறிவுக்கறிவாய்நின்று இரட்சித்த திருவடி தானே,—காணுங்குறியாகி-கரசரணதிகளுடனே குருவாயெழுந் தருளிவந்தது. ஆளுள்ளேயில்லையோவென்னில்? நீங்காதகோ-உள்ளும்புறம்பும் விட்டிநீங்காத ஞானராசாவாகிய குரு.

நி-வ-உ. தோன்றாதுணையகங்கலந்து நின்று காத்து நடத்தின அருளே, கண்ணாற் காணப்படும் வடிவினை யுடையதாக விட்டு நீங்காதகுரிசில்.

இதனால் அருள்குருவடிவுகொண்டெவந்தமைகூறப்பட்டது.

அவரோ குருவாகவரவேணுமோ, படித்திருக்கிற வித்துவான்களாகாதோ வென்னில்?

அகத்துறையோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனைச் சகத்தருவங் காண்பரோ தான்.

எ-து. அகத்துறையோய்க் குள்ளினரன்றி - ஒருவனுக்கந்தரமானவிடத்திலே வந்தவியாதியை அவனுக் கந்தரங்கமானபே ரறிந்துறிபது,—அதனைச் சகத்தவருங் காண்பாரோதான்-அந்தவாணவமலமாகிய வியாதியைச் சகத்திலேயுள்ள காரியம்போலக் குருவாலே நீங்கப்போகாது; சிவனே யாசாரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து நீக்கினால் நீங்குமல்லது;

௩௪ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

சி-வ-உ. ஓர்இல்வின்கண் ஒருவர்கொண்டபிணியை அவிவி-
ல்வின்கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி, அதனைச் செய்மைக்கண்ணு-
ராகிய உலகத்தார் அறிய வல்லரோதாம்.

தான்என்பது அசைநிலை. ஓகாரம் எதிர்மறை.

இதனால் இவ்வனம் வழவுகோடற்கு அருளாதல் வேண்டு-
மோவென்னில் ஐயத்தினை யகற்றி வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

இப்படிவரப்பட்ட ஞானஞ்சாரியனை யெல்லாராலு மறியவர-
மோவென்னில்?

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த

பொருளா யறிவார் புவி.

எ-து. அருளாலசையா லருள்புரியவந்த-அருட்பிரகாசியாத்-
முறைமையினாலே யருளைக் கொடுக்கவந்த,—பொரு ளாரறிவார்
புவி-இப்படிக்கொத்த ஞானஞ்சாரியனைப் பூமியிலுள்ளவான்மாக்க-
ளறியமாட்டார்கள்.

சி-வ-உ. படைப்பு நிலை ஈறு மறைப்பு என்னும் நான்கினை
யுயர் தோன்றாதுசெய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொழிவினை
யுயர் தான் பண்ணாதுபோலப் பண்ணும்படி, மாணுடவழிவெண்-
தனும்அங்கியால் மறைத்துக்கொடுவந்த உண்மைப்பொருளேஇஃ
ருருவடி வென்பதனை அறியமாட்டாதுஉலகு.

தம்போலொரு மானிடமாக நினைக்குமென்பதாம். (௧)

உத்தமரல்லாதா ரறியப்படாததெந்தவேதுவினென்னில்?

பொய்யி நுண்ட சித்தைப் பொறியிலார் போதமா

மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

எ-து. பொய்யிருண்டசித்தைப் பொறியிலார்-அஞ்ஞானமீ-
ஞ்சியாலே பொருந்தப்பட்ட சித்தத்தையுடையவர்கள் பஞ்சேந்-
திரியங்களிலே திரியப்பட்ட வான்மாக்கள்,—போதமா மெய்யி-

ரண்டுங் காணர்மிக-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற திருவருளையும், அந்தத் திருவருடானே திருமேனியாய்வந்தவாசாரியனையும், ஆகவிரண்டுவிதத்தைபு மிகுதியுற் றறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. நிலையாத் காய வாழ்க்கையினையும், ஆணவமலத்தால் மறைந்தவுணர்வினையும் உடையராய், ஞானமென்னுஞ் செல்வத்தினையும் எய்துவதில்லாதார், அறிவுமயமாகிய அருளும், அவ்வருளான் ஆகியதேசிகவடிவும் என்னு முண்மைப்பொருளிரண்டுனையும் சிறிதுமறியமாட்டார்.

இத்தன்மையவாகிய ஆசாரியவடிவிலே, அருள்கொண்டவடிவமாக வுணராராகவே; நின்மலமாய், அகண்டமாய், சின்மயமாய், ஒழிவறநிறைந்த அவ்வருளினையும் உணரமாட்டாரென்பதுகருத்து. (௪)

அவர் திருமேனியை யென்போல வறியவேணுமோ வென்னில்?

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்ததற்காம் போர்வையெனக் காணார் புவி.

எ-து. பார்வையெனமாக்களை-மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பவர்போல வான்மாக்களை,—பற்றிப் பிடித்ததற்காம்-அவரசத்திபொருத்திப் பிடிப்பட்டவற்காம்,—போர்வையெனக் காணார் புவி-இப்படி நம்மையிரகூறிக்க நமக்காகவந்த திருமேனியென்று பூமியிலுள்ள வான்மாக்கள் அறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. விலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்தற்கு அவ்வவற்றின் வடிவாற்செய்த தீவகம்போல, மிக்கதொரு வடிவங்கண்டு அஞ்சிவெருளாது. மனிதரைத் தன்வயத்தாக்கிக் கோடற்பொருட்டு, அருள்போர்த்துக்கொண்ட மாணுடவருவாகிய குருவடிவிலேப் போர்வையாக அறியமாட்டாவாம் இவ்வுலகு.

௩௬ திருவருட்பயன் மூலமுமுனையும்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் அகளமாய் நிறைந்த அருளே குருவருவுதரித்துவந்ததென்பதனை அறியாதார் இழிபு கூறப்பட்டது. (௫)

போர்ஸையாக வெல்லாரையும் தற்சொருபமாக்க வொண்ணுதோவென்னில்?

எமக்கெனெனவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

எ-து- எமக்கென்-போகாது, -எவனுக் கெவை தெரியும்- பக்குவமல்லாத வான்மாக்களுக்கு எத்தனைப் புசித்தாலுந் தெரியாது, -அவ்வத்தமக்கவனை வேண்ட-பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களந்தவாசாரியனை வழிபட்டுக்கேட்க, -தவிர் - அப்போது மலமாயாதி கன்மங்கணீங்கும்,

நி-வ-உ., நீ குருவுண்மை கொண்டமையால் எமக்கு வரும் பயனென்னை? யாவ னெருவனுக்கு யாவை சிலநூற்பொருள்கள் ஞாவனையின்றி யுணர முன்னோடு பின்மலைவறத்தோன்றும், அந்நூற்பொருள்கள் அவனைத் தமக்குக் ஞாவனாக அவாவிற்கும் பொழுது இம்மறுதலையினை ஒழிவாயாக.

குருவுண்மை கொள்ளாமாயின் என்பதெஃகிரின்றது,

இதனால் யாதொரு நூற்பொருள்களுங் ஞாவனையின்றியுணரப்படாவுென்று கூறப்பட்டது. (௬)

திருவரு எறிவுக்கறிவாயிருக்கிறது போதாதோ குருவாய்வா வேணுமோவென்னில்?

விடநருல மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீருங்
கடனிஷிருள் போவதெவன் கண்.

எ-து. விடம்-ஒருவனை விடநீண்டித் தலைமண்டைக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தே, -நருல மேவினும் - கீரியைக் கொண்டு

வந்து கழுத்திலேகட்டினாலும் விட்டுநீங்காது. பின்னை நீங்குகிற தெப்படியெண்ணில்?—மெய்ப்பாவகளின் மீறும்-உண்மையாகிய பிடாரகன்வந்து தன்னையுங் கீரியாகப்பாவித்து அவன்கீரியாகப் பாவிக்கவே விட்டுநீங்கும்;—கடன்-இந்த முறைமைபோல் வா சாரியனுஞ் சிவசொருபமாயிருந்து சீடனையுஞ் சிவசொருபமாக ஞானக்கண்ணினாலே பார்க்கவே.—இருள்போவ தெவன்கண்-அந்தகாரமலமாயாதிகன்மங்கண்ங்கும், பின்னையாராலேநீங்கும்.

நி-வ-உ. விடமானது கீரி தானேவந்து தீண்டினு மீளாது; அதன்வடிவினைப் பாவிப்பா நெருவனல் மீளுமாறு போலவே, இவனுடைய திருநோக்கினால் ஆணவவிருள்நீங்கு முனக்கு.

இறைவன் அனாதையோ உயிரோடுகலந்துநிற்பினும் குருவுருக்கொடு வந்தல்லது பாசம் நீங்காதென்பதாயிற்று, இது சகலரைக்குறித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசம்நீங்கவேண்டுமென்பது கூறப் பட்டது. (எ)

இவர் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியவந்து இரட்சிப்பது ஒரு வகைக்கோவென்னில்?

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ் சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

எ-து. அகலத்தருமருளை யாக்கும்-விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு அறிவிலே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன், ஆணவமலத்தை நீங்குவன்,—வினைநீக்கும்-பிரணையாகலரிற் பக்குவர்க்கு அவர்களைப் போல மானும் மழுவுஞ் சதர்ப்புயமுங் காளகண்டமு மூன்று நேத்திரமுமாக எழுந்தருளியவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிச்சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்,—சகலர்க்கு வந்தருளுந்தான்-சகலரிற்பக்குவர்க்கு அறுவகைத் தீட்சையினாலேயு மும்மலத்தையு நீக்கிக்கிரமத்திலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் சத்தா.

௩௮ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

நி-வ-உ. கலையினின்றும்நீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கும்பிரணையாகலர்க்கும் நிராதாரமாய்நின்று அருளைவிளக்கும். கன்மமலக் சேதனம்பண்ணுதற்குப் பக்குவராகிய சகலர்க்கும்குருவுருவினை யாதாரமாகக் கொண்டவர்போலத் தானேவந் தனுக்கிரகம்பண்ணும். அவ்வாறருள்புரிதல் சகலர்க்குங்கூடாதென்பதாம்.

பிரணையாகலர்க்குக் கலைநீங்கலாவது, அதன்வயத்தாகாதிருத்தல். குடவுருபு விகாரத்தால்தொக்கது. முதலிருவர்க்கு “நிராதாரமாகக் களையிலருட்பரந்துவிதா சத்திரிபாதத்தால்” என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மானிடச்சட்டை சாத்திவருதற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (அ)

குரு வாராம லாகாதோவென்னில்?

ஆரறிவா ரெல்லா மகன்ற நெறியருளும்

பேரறிவான் வாராத பின்.

எ-து. ஆரறிவார்-ஆரறிந்து மோக்ஷமடையப்போகிறார், எல்லாமகன்ற நெறியருளும்-மூப்பத்தாறு கருவிகளும் நீங்கும்படி பண்ணிச் சாயுச்சியமான வீட்டைக்கொடுக்கப் பண்ணின, பேரறிவான் வாராதபின் - மகத்தாகிய சிவஞானத்தை யுடைய சிவன் வாராதபோது.

நி-வ-உ. மந்திரமுதல் கலையீராகிய மூவிரண்டு அத்துவாஷங்கடந்த வீட்டுநெறியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந்த ஞானத்தினையுடைய இறைவனே, குருவுருக்கொண்டு வாராதவிடத்து, அதனை அறியவல்லார்பார். ஒருருமில்லையென்பதாம்.

இதனால்நிறைந்த அறிவாகிய இறைவனே உருக்கொடுவரினல்லது உண்மையையுணர்தல்கூடாதென்பதுகூறப்பட்டது.

இவரவேறுமுத்தராக வரவேணுமோ என்னறிவிலே யிருக்கிறது போதாதோ வென்னில்?

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடுநற்கலநற்
பானு வொழியப் படிந்.

எ-து. ஞானமிவனொழிய நண்ணியிடம்-இவன் ஞானசாரி
யான வாமாமல் ஞானம்பிரகாசிக்கும்,—நற்கல நற்பானுவொழி
யப்படிந்-நல்ல சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திலே யாதித்தனில்
லாம லக்கினியுண்டாகின்.

இவ்விரண்டு மப்படியாகா தென்பதுகருத்து.

நி-வ-உ. அருள்வடிவாகிய சூரவணையன்றி யொருவற்கு
ஞானமுண்டாதல் கூடும். ஆதித்தனலன்றி மாசிலாச் சூரியகாந்
தக்கல்லினிடத்து நெருப்புத் தோன்றுமாயின். இரண்டு மில்லையென்பதாம்.

இதனால் திருவடிஞானம் சூரவணையன்றியமையாச் சிறப்பி
ற்றென மேலதுவலியுறுத்தப்பட்டது. (௮)

அருளுருநிலை முற்றிற்று.

கூ-வது அறி யு நெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை. அரு
ளுருநிலைகூறி அதனாலியும்பொருளுண்மைகூறுதலின், மேலே
யதிகாரத்தினோடு இதற்கிடை புண்மையாக.

அவொப்போது குருவாவாொன்னில்?

நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்
கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

எ-து. நீடு மிருவினைகள்-மிகுத்த புண்ணியபாவங்களிரண்
டும்.—நேராக நேராதல்-துலையொத்தவிடத்து,—கூடுமிறை சத்
திகொளல்-கந்தா திருமேனிகொள்வர், அப்போ சத்திபதியும்.

சுருதிருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

நி-வ-உ. ஒன்றையொன்றொவ்வாது மிக்குவளர்த்து வரும் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டும் தம்மி லொப்பாக வரும் பருவத்தி லேயுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதிதல்.

கேராகுநேராதல், ஓர்புண்ணியத்துக்கோர்பாவமோர்வகை யானெத்திருத்தலாம். அதுவன்றி வாக்கு மனங் காயமென்னு மூவகையா லிடற்றப்பட்ட புண்ணியங்கள்முழுவது மோர் பங் கும், பாவங்கள்முழுவது மோர்பங்குமாகப், பொன்னும் இரும் பும் கன்மத்தாற்றலையொக்கத்தாங்குதல்போலப், பலத்தாற்சமனா தல், சத்தி பதிதலாவது, நிலையாதவியல்பினை யுடையவுலகநடை யினையஞ்சி வீட்டுநெறியினை விரும்பும்வண்ணம் உயிர்கள் துண ர்வினைத் திருந்தச்செய்தல். ஒன்றையொன்றேற்றத்தாழ்வுபடிச் செய்வையவை யிகல்செய்திழுக்குமென்பதாம்.

இதனாலுண்மை புணர்த்துகேதுவான சத்திபதியு மெல்லே கூறப்பட்டது. (க)

சுத்தா திருமேனிகொண்டவர் தென்னத்தை யறிவிப்பா னொனில்?

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண் டாகவிலை யானே தியில்.

எ-து. ஏகன்-சுத்தாவும், —அனேகன்-ஆன்மாவும், —இருள் ஆண்வமலமும், —கருமம்-கன்மமலமும், — மாயையிரண்டு-சுத்த மாயை யசுத்த மாயையும், —ஆகவிலை - ஆகவிர்த வானுபொரு ளும், —அனாதியில்-அனாதியிலே யுண்டானதென் றறிவித்தார்.

நி-வ-உ. ஒருவனாகிப் இறைவனும், அள விலவாகிய வுயிர்க ளும்; இருள்வடிவாகிய ஆண்வமலமும், கன்மமலமும், சுத்த மசு த்தமென்னு மிருவகை மாயைகளுமாகிய இப்பொருள்கள்ஆறும் அனாதியாகிய பொருள்கள்.

அனேகன் என்பதில் ஈற்றுமகரம் எனரமாய்த்திரிந்து நின் றது. இவையாறுமென அந்நினை வாசகங்கொண்டு மிகவினால் முடிந்த திணைவழுவமைதி. ஆறுமென்னு முற்றும்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றெடுக்கது.

இதனால் நித்தியப்பொருள்க ளிவையெனத் தொகுத்துக்க-
றப்பட்டன. (உ)

அனாதியாகி லாறுபொருளினு மறிவ தேதேனில்?
செய்வா னுஞ்செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ்சேர்ப்பவனு
முய்வா னுளனென் னுணர்.

எ-து. செய்வானும்-கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மா
வும்,—செய்வினையும் - செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும்,—சேர்
பயனும்-புண்ணியபாவத்துக் கேதுவாகிய சுகதுக்கமும்,—சேர்ப்
பவனும்-இந்தக் கன்மத்தைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கப்பட்ட கத்தா
வும்,—உய்வானுளனென்றுணர்-இஃதெல்லாமறிந்து பிழைக்கிற
வனான்மா.

சி-வ-உ. புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணும்புருடனும், அவ
னாற் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின்பயனாகியஇன்பதன்
பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருந்துமிறைவனு மென்னு மிக்
நான்கு திறத்தினை யுடையனாகவுள்ளையறிவாயாக. மாணவகனே!
நீக்கிசேர்த்தற்பொருட்டு.

இவை யுணராதிருக்கவே யா னெனதென்னுஞ் செருக்க
ரூது பிறவித்துன்ப முறுமென்பதாம். உடையனாதல் இருவினை
களைச்செய் திறைவனா லவற்றின்பயனை துகர்த்தற்குத் தானுரியனா
தல். (ங)

உய்வான் ருனையறிவனோ வென்னில்?

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனொடுவர்
தானுணர்வோ டொன்றாக் தாம்.

சஉ திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

எ-து. ஊனுயிரால்வாழு மொருமைத்தே-சரீரமானது ஆன்-
மாவினாலே யொருபடித்தாய் சிவிக்கிற முறைமைபோல்,—ஊ-
னெயிர் - இந்தச் சரீரத்தேயிருக்கிற வான்மாவும்,—தானுணர்
வோடொன்றாகத்தாம்-இந்தத் திருவருளினாலே சிவித்து நிற்கிற
துமித்தன்மைத்து.

நி-வ-உ. உடம்பானது உயிரோடுகூடிப்பிரிப்பின் றினைப்
பெறு மொற்றுமையினை யுடைத்து, அவ்வுடம்போடியிருக்கின்ற
ந்தனானத்தோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேறறநிலைபெறந் தருகி-
யன. உடலகத்துயிர்போலக் கலந்துநின்றநடத்துமென்பதாம்.

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மடங்கும்
அவையடங்கவே நிலமுதல் நாதமீருகிய தத்துவமெல்லா மடங்-
குமெனக்கொள்க. (ச)

அருளாற் காரியப்படுத வெப்படியென்னில்?

தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாகந் தன்மைதரும்
பொன்னிறம்போன் மன்னிறமிப் பூ.

எ-து. தன்னிறமும்-படிகந் தன்னுடைய பிரகாசத்தையும்;
—பன்னிறமும்-பஞ்ச வன்னங்களினுடைய விளக்கத்தையும்,
—தானாகந் தன்மைதரும்பொன்னிறம்போல்-இவ்விரண்டை
யங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தப்பட்ட வாதித்தப் பிரகாசத்தைப்
போல்,—மன்னிறமிப்பூ-கத்தாவினுடைய திருவருளுஞ் சித்துக்
கறியும் சடத்துப்பிரேரகமாயிருக்கிறது மித்தன்மைத்து.

நி-வ-உ. அடுத்த பலவன்னங்களையுங் கவர்தலும், அவைய
டுத்திருக்கினுந் தன்னிறமேகாட்டி நின்றலுமாகிய படிகத்தினது
தன்மை யிரண்டிற்கும் தான் காரணமாகிநின்று பண்ணும்சூரி
யன்கிரணம்போலாம், இவ்வுலகிற்கு இறைவனது சுடராகிய ரூ-
பசத்தி.

கட்டுவீடென்னு மிரண்டிற்குந் தானொன்றே காரணமெ-
ன்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டானும் இறைவனுலகினை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (டு)

அருளால்காணவேண் டுவதில்லை நானே காண்பனென்னில்?

கண்டொல்லைகாணுநெறிகண்ணு யிராப்படு னொளி யுண்டில்லை யல்லா தொளி,

எ-து. கண் டொல்லை காணுநெறி-சீக்கிரமதிலே காணப் பட்டது,—கண்-கண்ணு மொளிவிளக்கானது கண்ணுக்கும்பதா ர்த்தத்துக்கு நடுவே பிரகாசித்தாற் கண்ணானதுபதார்த்தத்தைக் காணும்,—உயிர் நாப்படு னொளியுண்டு-ஆன்மாவுக்கு நேயத்துக்கு நடுவே ருள்பிரகாசித்தா லான்மநேயத்தைப்பெறுகிறதுண்டு, —இல்லையல்லாதொளி-ஒளியாகியதிருவருள்பிரகாசியாதபோது நேயமே விளங்காது.

நி-வ-உ நினைவினையுடைய லுயிரினது நடுவாக்ஞானனொ ளிக்கு நிலையுண்டாதல் வேண்மென்றாயின் வாயில்வழியாற் புண ன்களை யுற்றுப்பார்த்து வினாவிலுணருமுறைமையிற்லை.

நடுவாகநிற்றல் கலந்துநிற்றல். இதனால் ஞான முன்னிற்பி னல்லது அறிதல் கூடாதென்பதோ ரதபவவகையால்விளங்கக் கூறப்பட்டது.

இது குரவனா லன்றி யுடைகொண் டெனர்த லரிதெனக் கொள்க. (சு)

அரனருளாற் காணுஞ்செய லென்போல் வென்னில்?

புன்செயலி னோடும் புலன்செயல்போ னின்செய மன்செயல தாக மதி. [லை

எ-து. புன்செயலினோடும் புலன்செயல்போல்-ஆன்மா பஞ் சேந்திரியங்களினாலே யொரு விடயத்தை யறிகிற முறைமை போல,—நின்செயலை-உன்னுடைய செயலையும்,—மன்செயலதா

சச திருவருட்பயன் மூலமுமுமாயும்.

கமதி-நீலைபெற்ற திருவருளினாலே காரியப்படுகிறோமென் றறி-
வாயாச,

நி-வ-உ. புருடந்து சிறுதொழிலின்வழியே திரியின்றி நட-
க்குமித்திரியங்களது செயல்போல. மாணவகனே; நின்னுடைய
செய்தியையும் இறைவனது கிரியாசத்திவழியே யவ்வாறு நடப்ப-
தாகக் கருதுவாயாக. அவ்வாறுகருதவே வினைத்தொடர்பின் நிப-
பிற்றிநின்று நிற்பொன்பதாம்.

இதனா லிறைவனது செயல்வழி நிற்பல்கூறப்பட்டது.
அருளாற் செயற்பட்டறிவ தேதென்னில்?

ஓராதே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்தனைப் பார்.

எ-து ஓராதே-ஒன்றையும் விராரியாதே கேவலத்திலும்,
ஒன்றையுமுற் றுன்னாதே-சகலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையா-
திருக்கச் செய்தேயிரு,—நீ முந்திப்பாராதே சுத்தத்திலு நீ யது
விதுவென்று சுட்டிப்பாராதே,—பார்த்தனைப்பார்-இந்த மூன்-
றவத்தையிலு மதுவதுவாக வருவிக்கப்பட்ட திருவருளையேகந்-
ன்பாயாக.

நி-வ-உ. ஞான மெவ்வண்ண மிருக்குமோவென் றூராயந்-
மல், அதனையும் விடயங்கள்போலக்குறிக்கொண் டென்றினையா-
மல், நீயாகமுன்சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல்,
உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்பாயாக.

இவ்வா றசெவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானந்-
தானே தோன்றுமன்பது கருத்து. (அ)

அப்படித் திருவருளை யெதிரிட்டுப் பார்க்கலெனக்குச் சந்-
தோஷம் வருமென்னில்?

களியே மிருபுல னுக்கருதி ஞான
வொளியே பொளியா வொளி.

எ-து. களியே மிகுபுலனாக் கருதி-அந்தச்சந்தோஷமேமிருத்தவிடயமாக நினைத்து, — ஞானவொளியே யொளியாவொளி - ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவாகவொளித்து நிற்பாயாக.

நி-வ-உ. இத்தன்மையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெற்றமையால், வருமகிழ்ச்சியைப் பெரியவிடயமாக நினைந்து ஞானமாகிய வொளியன்றி வேறுனக்கோரொளியின்றாகும்படி அதனுட் புக்குக்கரந்து நிற்பாயாக.

கரந்துநின்றல் விகற்பமறக் கூடிநின்றல்.

என்றுமிகை யிழந்துநிற்கிற தெப்படியென்னில்?

கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமை

கொண்டபடி யேகொண்டிரு.

எ-து. கண்டபடியே கண்டு - கிருவருளைத் தரிசித்தபடியே தரிசித்து, — காணாமை காணாமை - சகல கேவல நீங்கினபடியே நீங்கி, — கொண்டபடியே கொண்டிரு - கிருவருளுக்கைக் கருத்துக்கொண்டபடியே நீயுமசைவற நிற்பாயாக.

நி-வ-உ. ஞானமான துனக்கு யாதொருபடியே வெளிப்பட்டது, அப்படியே நீயும் கண்டறியாமையாகிய அதிதாவத்தை வந்துதோன்றாமல், யாதொருபடி யுன்னை விழுங்கிற் றப்படியே நீயும் விழுங்கக்கொடுத்திருப்பாயாக.

இம்மூன்றுபாட்டானு ஞானத்தினைக்காணுமாறும், கண்டாலதனுட்கலக்குமாறும், அவ்வழித் தன்னை அதன்வயத்தனக்குமாறும் கூறப்பட்டன. மாணவகனையென்ப திம்மூன்றிற்குங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.

(௨)

அறிவுநெறி முற்றிற்று.

எ-வது உயிர்வினக்கம்.

அஃதாவது ஆன்மசுத்திபண்ணும்படி அறியுநெறியிற் கூறியவாற்றான் அறிந்தபடிநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்கழத்தல் கூறினமையின், மேலையதிகாரத்தினோ டிதற்கிடைப்புடைத் தெனக்கொள்க.

கொண்டபடி கொள்வ தெக்காலமெண்ணில்?

தூரிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோற் றுனதுவாய் நிற்குந் தாம்.

எ-து. தூரிழலார் தற்காருஞ்சொல்லார் பவுத்திரமாகியதன் னுடையநிழல் ஆதித்தன் மத்தியத்திலேவந்தாற் றனக்குள்ளேய டங்கிநிற்கிறதற்கு யாருஞ் சொல்லவேண்டியதில்லை,—தொகுபு து?பால்-இந்த முறைமைபோல,—தானதுவாய் நிற்குந் தாம் - இருவினை யொப்புவந்தா ணன்மா திருவருடானாய் நிற்கிறதற்கு மியாருஞ் சொல்லவேண்டியதில்லை.

நி-வ-உ. கோடையான் வெதும்பினோன் குளிர்த நிழலை யடைதற்கு அடைதியென பொருடாருஞ் சொல்லார், தானேவி னாவின்டையுந் தன்மையினை யொக்கும்; மாயாவிகார வெய்மை யான் வருத்தினோனெருவன் தானவ்வருளினை யடைந்ததுவாய் நிற்குமுறைமை.

உலகவெறுப்பினல்லது அருளிணையடைதல் கூடாதென்ப தாம்.

இதன லருளிணையடைதற்கு ஏதுகூறப்பட்டது. (க)

எல்லார்க்குமொக்க விர்த்தத் திருஉரு ணில்லாத தென்னெ னில்?

தித்திக்கும் பாருணும் கைக்குந் திருத்திரோப் பித்தத்தின் றுன்றவிர்த பின்,

எ-து. தித்திக்கும் பாடுபுலங்கைக்கும்-பித்தமெலிட்டபொழுது தித்திக்கிறபாலுங் கசக்கும்,—திருந்திடு நாப்பித்தத்திற்றுவர்விர்த்த பின்-திருத்தமாகவழிகிற நாவிலே பித்தநீங்கினபோது கசத்தபாலுந் தித்திக்கும். அதுபோல வாணவமல மேலீட்டினாலே குருவிங்கசங்கமத்திலே யாசையறப்பண்ணும், அந்த வாணவமலநீங்கினபோது குருவிங்கசங்கமத்திலே விருப்பமுண்டாம்.

தி-வ-உ. குற்றந்தீர்ந்த நாவானதுபித்தரோயினின்றும் தான் நீங்கினபின்னர் முன்னகத்தபாலும் தித்திக்கும் அதனைத்தானுங் கண்டறியும்.

மலவிருள் தீர்த்தபின்னர் முன்னந்திரோபவித்துநின்றமருளும் அருள்வடிவாகி வெளிப்படும், அதனையுயிர்களுங்காணுமென்பதுபொருள். மாசுநீரின்விளங்கித் தோன்றும் தன்மையினை யுடையது உயிரொன்பதற்கு உவமித்து இதனைத்திருந்திடு நாவென்றருளிச்செய்தார். இதுவும் ஒட்டேன்னுமலங்காரம்.

இஃது வருள்வெளிப்படுங் காலமும், உயிர் அதனைத் திருநீதிக்காணுங் காலமு மொன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அறியாமையிங்க வறிந்தவ னுனென்னில்?

காண்பா னெளியிருளிற் காட்டிடவுந் தான்கண்ட வீண்பாவ மெந்நான் விழும்.

எ-து. காண்பா னெளியிருளிற் காட்டிடவும்-காணப்பட்ட வான்மவுக்குந் திருவருளான தானவமலத்தைநீக்கியேததைக் காட்டச்செய்தேயும்,—தான்கண்ட வீண்பாவ மெந்நான்விழும்-கான்கண்டேனென்கிற பாவ மெந்தச்சேகந்திலே தன்னுமோ?

தி-வ-உ. ஒளியடிவாகிய ஞானம், தன்னைக்கண்டறிதற்பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுகிடக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனைநாடாது உயிர் தானே காண்பதற்குக்

சஅ திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்.

கண்டமையாலே வறிதேவரும் பாவமென்னபயனைச் செய்ததாய் வந்துமுற்றும்.

ஓர் புலனுணர்வான் வரும் பாவம்போலாது வானாவருத லின் வீண்பாவமென் றருளிச்செய்தார்.

பித்தம் பாலானன்றி மற்றென்றானும் தீராவாறுபோல, மல மும் அருளாலன்றிப் பிறிதொன்றால் தீரா தென்பதா உம், அருள் மறைந்துநில்லாது வெளிப்பட்டிருந் தி னும் அந்நாக்குச் சுவைகா ண்டல்போலத் தானே காண்டல் கூடா தென்பதா உம், இதனுட் கொண்கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனால் அருளைமுன்கொண்டு காணுங்கால் குற்றமுடைத் தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

தெளிந்தார் செயலுந் தெளியாதார் செயலு மெப்படி யோ டெவன்னில்?

ஒளியுயிருளு மொருமைத்துப் பன்மை தெளிவு தெளியார் செயல்.

எ-து. ஒளியுயிருளு மொருமைத்து படலமுடைய கண்ணு க்கு ஆதித்தப்பிரகாசமும் பூதவிருளு மொருபடித்து, —பன்மை- இந்த முறைமைபோல, —தெளிவு தெளியார்செயல் - மலமாயா கண்ம மேலிட்டபேர்க்குப் பாசமும் பதியுமொரு படித்தாய் வினங்காநிற்கும்.

ரி-வ-உ. பலவாய பொருள்கடம்பன்மை தோன்றாது ஒருப டித்தாயிருத்தல் ஒளியின்கண்ணும் இருளின்கண்ணு மொக்கத் தெளிந்துநின்றலும் மருண்டிருந் தலுமாய செயல்கள் அவ்விடத் துப்பேதம்.

இதனால்ருளோடுகூடி நின்றல் ஒருவகையாலிருளோடுகூடி- நின்றல்போலுமென்பது கூறப்பட்டது. பிறிதொன்றும் தோன் றுதென்பதுசுருத்து. (ச)

தெளிந்தறிந்துகூடுவ தெல்லார்க்குந்தெரியுமோவென்னில்?

கிடைக்கத் தகுமேநற் கேண்மையார்க் கல்லா

லெடுத்துச் சுமப்பாணை யின்று.

எ-து. நற்கேண்மையார்க்கல்லால்-நல்லகேள்வியினையுடையநாதாக்களுக்கேயல்லாமல்,—எடுத்துச் சுமப்பாணை - எல்லாப்பதார்த்தத்தையுஞ் சுமத்தச் சுமக்கிற சிவனை,—இன்று-இப்பொழுது,—கிடைக்கத்தகுமே கிடைக்குமே கிடைப்பாதோயினனை.

நி-வ-உ. நல்ல கேளிரை யுடையார்க்குத் தம்மேல் பாழுமுதுஞ் சுமத்தச் சுமக்கு மொருவனை யிப்பொழுதே கிட்டதல் கூடுமோ,

நற்கேண்மையென் றருளிச்செய்தார் அருளோடு கூடிய தென்பதற்கு.

இதனால் அருளாகுங் கேண்மையினையுடையாற்குத்தன்னை யடைந்தார் வினைகளெல்லாம் அவனாத்தொடராதுதன்செயலா சக்கொள்ளுஞ்ஞெயம்வெளிப்படுத லெளிதென்பதுகூறப்பட்டது.

“ சிவனு மிவன்செய்தி யெல்லாமென்செய்தியென்றும் செய்ததெனக் கிவனுக்குச்செய்ததென்றும், பவமகலவுடனாகி நின்று கொள்வன் பரிவார் பாதகத்தைச்செய்திடினும் பனியாக்கிவிடுமே ” என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க, (இ)

எடுக்கிறவனொருத்தன் சுமக்கிறவ னொருத்தனோ, எல்லாம் பிரமந்தானே யென்னில்?

வஞ்சமுட னொருவன் வைத்த நிதிகவரந்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

எ-து. வஞ்சமுடனொருவன் - வஞ்சகமாக வொருவன்,— வைத்தநிதிகவர-வைத்தநிரவியத்தை யெடுத்துக்கொள்ள வைத்தவன்வந்துகேட்க வில்லைபென்ன,—துஞ்சினையோ போயினையோ

௫௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

யோசொல் - தூங்கித்தான் கிடந்தாயோ இவ்விடம்விட்டுத்தான் போனாயோ சொல்? அப்படிப்போலச் சிவன் தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவன்ருனேருலிங்க சங்கமமாய்வந்து என்னுடைமையைத் தாவென்று கேட்க, இவ் லையென்றுசொல்லிக் கொடுத்தவனை மறைக்கையினாலே நீ பிரம மல்ல அடிமை.

நி-வ-உ. ஒருவன் சேமித்தபொருளினே ஒருவன்கரவினால் கவர்ந்துகொண்டேக, மற்றவனுறங்குதல் செய்தானே, அவ்வி டம்விட்டுநீங்குதல்செய்தானே, மாணவகனே?சொல்வாயாக.

அதுபோலக் கேட்கின்றி நிறப்பிநிற்கு ஞானசத்தியினே வஞ் சித்து அதன் முதலாயனோபத்தினே யுடைத்தாதல்அரிதென்பது இதனூற் கூறப்பட்டது.

இதுவும், முன்னதாவும் ஒட்டென்னு மலங்காரத்தாற்கூறப் பட்டன, தஞ்சினையோ பேரீயினையோண்பதனை தஞ்சினனோ போயினனோ எனப்பாட்டமுனாத்து தூங்குதல்செய்தானே அவ் விடம்விட்டுநீங்குதல் செய்தானேஎன உணாகூறினர் நிரம்ப வழ கியர். (சு)

இப்படி யடிமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கள்வா ராதோவென்னில்?

தனக்கு நிழலின்று மொளிகவருந் தம்ப

மெனக்கவர நில்லா திருள்.

எ-து. தனக்கு நிழலின்று மொளிகவருந் தம்பமென-ஆதி த்தனுச்சியிலே வருகிறபோது படி கத்தம்பமானது பஞ்சவன்னங் கவராம லாதித்தன்றானாய் நின்றதுபோல,—கவரநில்லாதிருள்- ஆன்மாவக் கிருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வந்த வவதரத்திலரு ன்பிரகாசிக்கவே பஞ்சமலங்களையும் பொருந்தாம லருளே நிகழ் நிற்பது மிப்படியேபோல.

நி-வ-உ. தனக்கென வேறொருவரோடே தோன்றாதவண்ணம் சூரியகிரணத்தாற் கவர்ந்துகொள்ளும் பழிகத் தூன்போல ஆன்மா தன்னுடையபோதற் தோன்றாதுநிற்கும்வண்ணம் அருள்கவர்தலைச் செய்யுமாயின் அந்நிலையே யிருளானதுதன்பால் நிலைபெறுது நீங்கும்.

சூரியகிரணத்தினுள்ளே தன்னைக் கொடுத்துநிற்கும் பழிகம் போல ஆன்மாவுத் தன்னையருளினுள்ளே கொடுத்து நிற்கல்வேண்டு மென்பதாம்.

இதனால் ஆன்மாவை அருள் தன்வயத் தாக்குமாறு கூறப்பட்டது.

மலந்தோன்றாம லருளே நிகழ்நிற்ப் தெப்படியென்னில்? உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போ லுண்மைப்பி னிற்க வருளார் நிலை.

எ-து. உற்கைதரும் பொற்கை யுடையவர்போல்-பொலிவினையுடைய கையிலே விளக்கைப்பிடித்து முன்னிட்டிப் போனவர், நினைத்தபதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள்,—உண்மைப்பினிற் சுவருளார்நிலை - ஆன்மாவருளே முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கவே வேயத்தைப் பொருத்துவன்.

நி-வ-உ. தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகிய கையினையுடையோர், தாம் வேண்டியபொருள்களைக் காணாமலவும் அதனைமுன்னிட்டுத் தாம் பின்னிற்றுகுமாறுபோல, சூரியமானதுவெளிப்படுமளவும் அருளைத் தமக்குமுன்னாக்கித் தாம் அதன்பின் னின்றலே யருளோடு பொருத்திரிந்து நிலையாவது.

இதனால் அருளோடு பொருத்திரிந்துமுடியங்கூறப்பட்டது.

அருளேயறியும், யா னறியவேண்டியதில்லையென்னில்?

ஐம்புலனாற் றுண்கண் டதன்ற லதுவொழிய னைம்புலனாற் றாமா ரதற்கு.

௫௨ திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

எ-து. ஐம்புலனற்றான் கண்ட கன்றலதுவொழிய-ஆன்மாபஞ்
சேந்திரியங்களினுலே யொருவிடயத்தை யறிதிறதல்லாமல்.—
ஐம்புலனாற் தாமராதற்கு-இத்திரியங்க ளான்மாவுக்கு விடயங்க
ளை யறிவித்திறதல்லாம வித்திரியங்களுக் கறியவேண்டுவதில்லை,
அப்படிப்போல வான்மா திருவருளினுலேநேயத்தைப்பொருந்
துகிறதல்லாமல் திருவருளுக் கறியவேண்டுவதில்லை.

நி-வ-உ. மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவிகளால் தாம் கண்ட
றித்த விடயங்களுள் ஒன்றல்லவாயின், அவ்வருளானே யன்றிப்
பேரின்பமாகிய நேயத்தினின் யடைதற் கவ்வம்பொறிகள்தான்
ஆர்? உயிர்கள்தாம் ஆர்?

சுட்டிறந்து நின்றமையா லீவர்க் கடைத லுரிமையில்லை
மென்பார் ஆரொன்றருளிச்செய்தார். (க)

அருள் காட்டவேண்டுவதில்லை, நானே காண்பனெனில்?

தாமே தருமவரைத்-தம்வலியி னாற்கருத
லாமே யிவனா ரதற்கு.

எ-து. தாமேதருமவரை-ஒருத்தன் றயவினாலே கொடுக்கச்
செய்தே,—தம்வலியினாற் கருதல்-தம்முடைய உலிமையினாலே
பரித்தாற்கொடாது,—ஆமே-அப்படிப்போல,—இவனாரதற்கு—
திருவருளானதுதன்னுடையகிருபையினாலேநேயத்தைக்காட்டாநி
ற்க வான்மபோதத்தாலே நேயத்தைப் பொருந்தப்போகாது.

நி-வ-உ. ஒருபொருளினே யொருவற்குத் தாமே கருத்தாக
நின்று விரும்பித்தருதற்கு உரியானாத் தம்வலியால் தந்தவராக
நினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ் வருளாற் பெறும்
பேரின்பத்திற்கு அப்பெற்றியினை பட்டையரிந்தும்இவன்மார்.

இவையிரண்பொட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலே யன்
றிக் கரணங்களோடுசுடியுந் தனித்தும் உயிர்களால் அடையப்
படா தென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

உயிர்விளக்க முற்றிற்று.

அ-வது இ ன் பு று நி லை

அஃதாவது, ஆன்மஸர்பமடையு முறைமை, ஆன்மசுத்தி கூறிப் பின்னரதனாலெய்தும் பயன்கூறினமையின் மேலையுதி காரத்தினோடு இதற்கியை புண்மையறிக.

இன்பமடைத் லெவ்வாறென்னில்?

இன்புறுவார் துன்புறுவா ரிருளி னெழுஞ்சுடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

எ-து. இன்புறுவார் - இன்பத்தைப் பொருந்துகிறவர்கள் சிலர்,—துன்புறுவார் - துன்பத்தைப்பொருந்துகிறவர்கள் சிலர், —இருளினெழுஞ் சுடரின் - அந்தகாரமாகிய விருளிலே விளக் கைப் பிடித்து முன்னிட்டுப் போனவர்கள் நினைத்த பதார்த்தத் தையெடுப்பார்கள். விளக்கைப் பின்னிட்டுப்போனவர்களந்தப் பதார்த்தையெடுக்கமாட்டார்கள். இந்தமுறைமைபோல,—பின்பு குவார் முன்புகுவார்பின்-ஆன்மா வருளை முன்னிட்டுக்கொ ண்டுநிற்கவே வேயத்தைப் பொருந்துவன். அருளைப் பின்னிட்டு நின்றுவர்கள் சநமரணத்திலே யமுந்துவார்கள்.

நி-வ-உ. முன்னர்ஞானத்தினைப் பின்னிட்டுத் தாமதற்கு முன்செல்வாராகில் துன்புற்றவனோ, பின்னர்மிக்க துன்பினைச் செய்ய மலவிருளிலேநின்று மெழுந்தஞானவிளக்கினைமுன்னிடத் தாமதன்பின்செல்வாராகில் பேரின்பத்தினையடைவார்.

துன்பவீன்பமடைதற்குக் காரணஞானத்திற்கு முன்பின் சேறலாயிற்று. கட்டுத்து நின்றவர்க்கும் வீடடைபவர்க்கும் தம் முன் வேற்றுமை யிதுவென்பது மாம்,

இதனாற் பேரின்பத்தை யெய்துவா ரிவரென்பது கூறப் பட்டன. (க)

அருளேபோதாதோ, அதற்குமேலாகியவேயமேனென்னில்?

இது திருவருட்பயன் மூலமுமுநாயும்.

இருவர் மடந்தையர்க் கென்பயனின் புண்டா
மொருவ னொருத்தி யுமின்.

எ-து. இருவர் மடந்தையர்க் கென்பயன்-இரண்டு ஸ்திரீக
ளுக்கடினா லின்பமில்லை,—இன்புண்டாமொருவ னொருத்தியுமி
ன்-ஒரு னு மொருத்தியுக்கடினா லின்பமுண்டு ஆன்மாரேயத்
தைக்கடமிடத்துப் பேரின்பமாகிய மோகமுண்டாம்.

நி-வ-உ. இரண்டுபேர் மகளிர்க்குத்தம்புணர்ச்சியால்வரும்
பயனென்னை? ஒர்புருடனு மோர்மகளுந் தம்மீழ் புணர்வாராயி
னன்றே யின்பமுண்டாவது.

உயிர்க்கும் அருட்குமுதலாயபேய் கெளிப்படி. னல்லது
இன்பமுண்டாகாதென்பதுபொருள். ஒருவனொருத்தியென்னும்
உவமத்தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவந்தது. இதற்கிவ்வாறும்
யுயிரினைப் பெண்ணியல்பினதாகவும் இறைவனை யாணிடல்பின
தாகவும் அறிவில்லார் கூறுமது பொருளன்று. அன்னவியற்றை
அசேதனவடிவிற்கல்லது சேதனவடிவிற்குமுதலான்.

இதனாற் பேரின்பத்தினையெய்து மெல்லுகற்பட்டது.

ஆன்மா சேயத்தைக்கடமிடந்து இவனாலேநேயத்துக்கின்
பமுண்டோ வென்னிள்?

இன்பத்தை யெய்துவார்க் கிது மவர்க்குருப
மின்பகன மாதலின லில்,

எ-து. இன்பத்தை யெய்துவார்க்கேயும் - இன்பத்தைப்பெற
வேணு மென்றவர்களுக்குக் கொடுப்பர்,—அவர்க்குருபமின்பக
னமாதலினலில்-அந்தச் சிவனுக்குப் பேரின்பமே சொருபமா
கையினாலே இன்பமொருவர்கொடுக்கவேண்டியதில்லை.

நி-வ-உ. தன்னைவந் தனையுமவர்க்குப்பேரின்பத்தினைவழ
ங்கும் அவ்வினைவந் தனக்குவடிவம். ஆனந்தமயமாநல்லால், தான்
தன்னை துகர்வதில்லை.

தினபுதுரி

அனுதியே யானவமதந்தால் மறைப்புண்டு அதுநிமிஷப் பொழுது நவமாக வந்ததுபோலக் கருது முயிர்கள்போலாது, இறைவன் அனுதிமலமுத்தனாதலான் அவற்கில்லையென் றருளிச் செய்தார், புதிதாக வந்ததன்றென்பது கருத்து.

இதன லுயிர்களுக்குக் கொடுப்பதன்றி யிறைவன் தானும வ்வின்பத்தினை துகர்வனோடு என்னுஞ் சங்கையினை உகற்றிக் கூற பட்டது, (ந)

அந்நியமாயிருந் தவ்வின்ப மனுபவிப்பனோவெண்ணி?

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக் கூடலை நீ யேகமெனக் கொள்.

எ-து, தாடலைபோற் கூடியவை-எவ்வுந் தவ்வுந் தோன்றா மை மவ்வாய்நின்றதுபோல, — தானிகழா வேற்றின்பக்கூடலை- தற்போதஞ் சேவியாதவிடத்திலே விளங்கப்பட்டபேரின்பத்தை, — நீயேகமெனக்கொள்- நீ யொன்றென்றே உறிவாயாக.

தி-வ-உ, தாடலையென்னுஞ் சொல்லிரண்டுந் தம்பொருள் பிரிந்து தோன்றாது பொருந்தியவாறுபோல், புணர்ச்சிக்க ணொருகாலு முண்டாகாத வேற்றுமையினையு மின்பத்தினையுமுடைய கலப்பினை யிறைவனோ டொன்றாதலெனக் கொள்வாயாக மாணவகவே?

அச்சொற்கள் ஓரொருகாற பிரிதலும், புணர்வாற்றும்பெ றும்பயனின்மையுந் கருதி, யிவை யன் னால்லவென்பதற்குறிக ழாவேற்றின்பக் கூடலென் றருளிச்செய்தார். தாளுந்தலையுமெ ன்னுஞ் சொற்களாற் கூறியது, உயிரினது தாழ்வு மிறைவனது உயர்வுக் காட்டுதற்காம்.

இதனால் ஞேபத்தமுந்தி யொன்றுபட்டு நிற்குநிலை கூறப்ப ட்டது, (ஈ)

பின்னம் ஏகப்பெரு என்னில்?

௩௬ திருவருடப்பன மூலமுமுனாயுட.

ஒன்றலு மொன்ற திரண்டாலு மோசையெழா,
தென்றலு மோரிரண்டு மில்.

எ-து. ஒன்றலு மொன்றது - ஆன்மாவுஞ் சிவனுமொன்
றென்று சொல்லுவாயென்னில் அப்பொழுது பெறவானும்பே
றுமில்லை,—இரண்டாலு மோசையெழா தென்றலும் - ஆன்மா
வுஞ்சிவனு மிரண்டென்று சொல்லுவாயென்னில் ஆன்மாவுஞ்
சிவனு மேகத்துவமாகிய சாயுச்சியமு மில்லையென்றும். இப்படி
யாகையினாலேயோ,—ஒரிரண்டுமில்-துவிதாத்துவிதமில்லை.

நி-வ-உ. இறைவனையு முயிரினையு மொன்றென்போமாயி
னும் பின்னர்ப் பொருத்தவேண்டுவதில்லை, இரண்டென்போ
மாயினுந் தம்முட்டாக்கிய வொலியெழுதலைச்செய்யாது, ஆதலா
லொரு பொருளுமல்ல விரண்டாவதுமில்லை.

இதனா லீறைவனையு ம் உயிரினையுமேக மென்பாராயு மிர
ண்டென்பாராயு மற்றத்து அத்துவிதங்கூறப்பட்டது, அத்துவி
தமாவது தம்மிற் கலப்பா லநநியமாயிருத்தல். (௩)

கூடிப்பொருத்துங் கொள்கையாதாமென்னில்?

உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா துனையொழியப்
பற்றாரு மற்றார் பவம்.

எ-து. உற்றாரும்-அந்தப் பொருளைப் பொருத்தினேனென்
கிறவர்களும்,—பெற்றாரும் - அந்தப்பொருளைப் பெற்றேனென்
கிறவர்களும்,—ஒவாது - கூடாது,—உனையொழிய-இந்தவிரண்
டுவசனமு நீங்க, பற்றாரும் - இந்தப் பற்றுக்களற்றவரோ,—அற்
றார்பவம்-அவர்களே சநமரணங்களை நீக்கி நிட்டடையப்பொ
ருத்தின நாநாக்கள்.

நி-வ-உ. பேரின்பமாகிய முத்தியினை யடைந்தாரும், அத
ற்கு நேரே காரணமாகிய சமாதியை யடைந்தாரும், மெய்ப்பொ

ருளினை யொருகா லுந் குதல் செய்வார். அங் வாறு வாக்கிற்குங் கும் படி அதனைப்பற்றி நில்லாதாரும் பற்றப்பினைபற்றவர்.

உடையொழியப்பற்றா னென்றதனால் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாகிய நிலையின்கண் நிற்பொன்பதாம். பிறப்பற்றாரொன் பது பதமுத்திகளை யடைவாரொன்பது கருத்து.

இதனால் வீட்டினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உடையொழியப்பெற்றதென்போல வென்னில்?

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே

நீயொன்றுஞ் செய்வாம னில்

எ-து. பேயொன்றுந் தன்மைபிறக்குமளவும்-பேய்பிடியுண் டவன் முறைமை வருமளவும், -நீயொன்றுஞ் செய்வாமனில்- உனக் கந்தச்சிவானுபூதி பிறக்குமளவு மான்மபோதஞ் சீவியாம லப்பொருளிலே நிற்பாயாக.

நி-உ-உ. பேய் பிடியுண்டோரது தன்மை யுனக் குண்டா ளளவு நீ மேல் யாதொருசெயலுஞ் செய்யாதசைவற நிற்பாயாக.

பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின்செயலாமாறு போல வுன்செயலனைத்தும் இறைவன்செயலாமளவு மென்பது கருத்து. பின்னரச்சாதனையின்றென்பதாம். இனியென்றதனால் முன்னர்ச் செய்யவேண்டுவனைத்துஞ்செய்து முற்றியதென்ப தும் பின்னிலைக்குச் செயலின்மையே வேண்டுவதென்பதன் கண்டுகொள்க.

இதனால் சமாதியெய்வோர்க் கதுமுதிர்ந்து கைவருமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

பொருள்பெறுவார் செயல்போவ தென்போலவென்னில்?

ஒன்பொருட்க ணுற்று ருதுபபனே யல்லாது

கண்படுப் போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

104 திருவருட்பயன் மூலமுமுன்றியும்.

எ-து. ஒன்பொருட்க ணுற்றார்க்கு-சேயத்தைப் பொருத் தின நாநாக்களுக்கு,—உறுபயனேயல்லாது - சேயமொன்றிமே யல்லாமல் மற்றக்கிரியைகள் செய்வாரோவென்னில்?—கண்ட ப் போர் கைப்பொருள்போற்றான் - நித்திரைபண்ணினவன் கையிற் பதார்த்தம்விழுத்தது நெரியாததுபோல.

நி-வ-உ. ஒன்றியதாய மெய்ப்பொருளினது எல்லையைத் தலைப்பட்டார்க் கவ்விடந்தேயும் பேரின்பமேயன்றி மற்றுள்ள யோகமுதலிய தொழில்களியாவும் உறங்குவோர்க்கையிற் பண் டம்போல மெல்லெனத் தன்வயத்திலே நீங்குவதாக வறிதி. நற் றமேவலிது நீப்பதன்றென்பதாம்.

இதனா லவர்கமயாசாரம்நீங்குமுறைமைகூறப்பட்டது.

கூடியது கூறலாமோவென்னில்?

மூன்றாய தன்மை யவர்தம்மின் மிகமுயங்கித் தோன்றாத வின்பமதன் சொல்.

எ-து. மூன்றாயதன்மை-ஞாநஞ்ஞானஞ்ஞாயத் தோன்றாத விடத்திலே,—அவர்தம்மின் மிகமுயங்கி-அந்தச்சிவனிடத்திலே மிகுதியம்பிவிடப்பட்டு,—தோன்றாவின்பமதன் சொல்-ஆன்ம போதத்தாலே வறியப்படாத பேரின்பத்தைச்சொல்லப்படாது.

நி-வ-உ. ஞாநஞ்ஞானஞ்ஞாயமென்னுமுன்றுவகைப்பட்ட தன்மையுஞ் சிவசேவபாவங்களிரண்டும் தம்மின்மிகவுற கூடிய கலப்பினாற் றேன்றுதலைச் செய்வாத வின்பமவ்விடத்து வார்த்தைதயாது.

இதனா லவ்வானந்தமிகுதியின் அநிசயங்கூறப்பட்டது.

எவ்வா றப்பொரு ளெடுத்துவதென்னில்?

இன்பி லினிதென்ற வின்புண்டே வின்புண்டா மன்பு நிலையே யது.

எ-து, இன்பிவ்ளி சென்-றல்-எல்லாவிற்பந்துக்கு மேலா
னதேறெனிற் பேரின்பம்,—இன்புண்டெ லின்புண்டாம் -- அந்
தப் பேரின்பத்திலே சிரந்தையுண்டான வந்ரேமே யன்புநிலை
யுண்டாம்:—அன்புநிலையேது ஒரு லிங்க சங்கமத்திலே பத்தி
யுண்டாகவே பேரின்பம் விளங்கிற்றும்.

சி-வ-உ. எல்லா விற்பங்களு ளு மினிமை யுடைத்தென்று
நெப்பித்தச் சொல்லப்பும் பேரின்பமாவ தொருவற் கன்பெ
ன்ப திப்பொழுதுண்டாயி னிப்பொழுதே யுடைதாம் அது மிக்க
வன்பினது நிலையே தனக்குநிலையாக யுடையதாகலான்.

இன்பென்றபொதுமையா லமித்ததுகர்ச்சி முதலாயினவெ
ல்லா மடங்கும் ஏகாரந்தேற்றம்.

இதனா லன்புடையார்ச் கப்பேரின்ப மெளிதினி நெய்து
மென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

இன்புறுவிலை முற்றிற்று.

~ ~ ~

க-வ-து ஐந்தெழுத்தருணிலை.

அஃதாவது, ஐயடைக்கப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளிளது
முறைமை. இதனை யு மோந்திருவருளாகக் கூதியருளினார்வீட்டு
செறி காட்டுதலால்; அவ்வாறே சமாதியிலே யடைதல் கூடாதா
ர்க்கிதனை விதிப்படி யோதவே யந்திலை கூடமாதவின் மேலையதி
காரத்தினே டியையுடைத்தெனக் கொள்க.

உடையிற்தவின்பங் கூடாதாயின் மேலோருபாய மருளிச்
செய்கிறார்.

அருணா ளு மாணா மு மல்லாது மைத்தின்

பொருணா நெரிவப் புகும்.

சும திருவருடபயன மூலமுமுனாயும்.

எ-து. அருணாஹு மாரணமு மல்லாதும் - கிருபையுடனே கத்தா வருளிச்செய்த விருப்பத் தெட்டாகமும் நாலுவேதமும் இதுகளல்லாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாத்திரங்களு மென்னத் தைச் சொல்லுமென்னில், ஐத்தின் பொருணா மெரியப்புகும்- பஞ்சாக்கூரத்தி னுண்மையைச் சொல்லவந்ததால்.

நி-உ-உ. சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்களி னது கருத்தினையும், இவை யிரண்மெல்லாத பல கலைகளினது கருத்தினையும் கற்று வல்லோ ராராயப்புகுவாராயின் அவையெ ல்லாந் திருவெழுத்தைத்தின் பொருளாகியபதி பசு பாசங்களைச் சொல்லுதல்களாம்.

இதனா லெல்லாதுற்பொருள்களும் இவ் வைந்தெழுத்தினு ள்ளே யடங்குமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இத்தப் பஞ்சாக்கூர மென்னத்தைச் சொல்லுமென்னில்?

இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி

யுறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

எ-து. இறை-கத்தாவும், -சத்தி - திருவருளும், -பாசம்-ஆ ணவமல்லமும், -எழின்மாயை - விளக்கமான திரோதானமும், - ஆவி-ஆன்மாவும், -உறநிற்கு மோங்காரத்துள்-பிரணவத்திலே நிற்கும்.

நி-உ-உ. சிவனும், சத்தியும், ஆணவமும், அழகுடைத்தாய மாயையும், ஆன்மாவும், ஆகியஐந்தும் ஐத்தெழுத்தோடுமுத்தா னப பிரணவத்தினுள்ளே யமைந்துநிற்கும்.

இதனால் பிரணவமென்று பெர்பெற்றுநிற்கு துண்ணியவை ந்தெழுத்தின தியல்பு கூறப்பட்டது.

இத்தப்பஞ்சாக்கூரம் நிற்குத்தான மெங்ஙனே யென்னில்?

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா

ஞானநடந் தானநிலே நடு.

எ-து. ஊன் நடன மொருபால்-மலமுந்திரோதமு மொரு மிக்கலாகவும்,—ஒருபால்நூனடம் - அருளுஞ் சிவமுமொரு பக்கலாகவும்,—தானடுவே-ஆன்மா விந்தவீரன்மிகுநடுவேநிற் பன்,—நாடு-அறிவாயாக.

நி-வ-உ. பிறப்பினைவினைக்கு நகர மகாரங்களாகிய கூத் தொரு மருங்காகவும், வீட்டினை யுதவுஞ் சிகர வகாரங்களாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆன்மா இவ் விருவனைக் கு நடுப்பட்டதொன்றாகவும் விசாரித்தறிவாயாக.

கூத்தென்றது உயிர்களைப் பெத்த முத்திகளி லுய்த்து நடத் தலை.

இதன லைந்தெழுத்தின் பொருளியல்புகூறப்பட்டது. (க)
இந்தப் பஞ்சாக்கரமிருக்கையினாலே யான்மா நேயத்தைப் பெறாமலிருப்பா னேனென்னில்?

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

எ-து. விரியமனமேவி-மனமானது தீர்பஞ்சத்திலே விரி ந்துபொருந்தி,—யவ்வைமீளவிடா-யவ்வாகிய வான்மாவை யரு ளினாலே திரும்பாதபடி பண்ணுவிக்கும்,—சித்தம் பெரியவினை தீரப்பெறும்-ஆன்மாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணியபாவமிரண்டுந் துலையொத்தவிடத்திற் பேரின்பமாகிய மோகமுண்டாம்.

நி-வ-உ. மகார நகரமாகிய மலமும் திரோதமு மிகவுமிது கப்புணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிர்களைத் திரும்பவிடா; அவ்வுயிர் கள் தம் பெரியபிணியாகிய மலவிருள் திருங்கால் சிகரமாகிய சிவத்தினையடையும்.

மலத்திரயே திரோதத்தானே நீங்குமென்பதாம். வினை என் பது எண்டுப் பிணியென்னும் பொருளத்து நின்றது.

சூ.உ திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்.

இதனாற் கடவேடென்னு மிரண்டும் ஐத்தொழித்தினானே
யமையுமென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டர மிருக்கையிலே யாணவமல நீங்காமல்
ருப்பானே நென்னில்?

மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ

மேலாச மீளா விடின.

எ-து. மாலார்திரோத மலமுதலாய்மாறுமோ-மயக்கமாகிப்
நகரமுன்னாகச்செயித்தான்மலநீங்காது. ஆனால்நீங்குகிறமுறை
மை யெப்படியென்னில்?—மேலாச மீளாவிடின-ஆணவமலத்
தைக் கீழ்ப்படுத்தி நகரமேற்படச் சிகரமுன்னாக மாறிச்செ
பிக்கின் மோஷ்டமாம்.

நி-வ-உ. மயக்கத்தினைப் பொருங்கிய திரோதானமு மல
முமாகிய நகரமகாரம் இரண்டும் ஆதிக்கண்ணதாக வுச்சரிக்கில்
அவைகள் நீங்குமோ, இவற்றைக் கீழாக்கிச் சிவமாகிய சிகர
மேலாம் வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின்.

இதனால் நகரமகாரங்களை முதலாகவுச்சரித்துவழங்குவது
வீட்டிணையடைவோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

பஞ்சாஷ்டரத்தைச்செயித்தபோக்கு மலநீங்குமோவென்னில்?

ஆராதி வாதார மந்தோ வதுமீண்டு

பாராது மேலோதும் பற்று.

எ-து. ஆராதி-ஆராதனை பண்ணுவாய்,—ஆதாரம்-நமக்கா
தாரஞ் சிவனென் றரியாமலிருக்கிறதற்கு,—அந்தோ-ஐயோ,—
அதுமீண்டுபாராது மேலோதும்பற்று - இப்படிச் சிகரமுன்னா
கச் செயித்தான் மலமும் திரோதமுமியனைவந்து பொருந்தாது.

நி-வ-உ. தமக் காதார மாறாகவெண்ணி யவ்வா றுச்சரித்த
லால் வரும்பழுதினைத் திரும்பிவிசாரியாம லத்தோ நகரமகார
ங்களை மேலாகவுச்சரிக்கும விருப்பம்.

இதனால் லவ்வாரோதுவார் துணையின்றித் துன்புறுதற் கிரங்
கிக்கூறப்பட்டது. (௬)

இந்தப் பஞ்சாஷ்டரத்தைச் செபிக்கிற தேதென்னில்?

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்

பவமிதுநீ யோதும் படி.

எ-து. சிவமுதலையாமாறு சேருமேல்-இப்படிச்சிகாரமுன்
னாகச் செபித்தாயானால், —தீரும்பவம் - சநமநீங்கும், —இது
நீயோதும்படி-இதுநீசபிக்கப்பட்டமுறைமை. (௭)

நி-வ-உ. சிகார வகாரமென்னு மிரண்டு மாதிக்கண்ணதே
யாம் வண்ண முச்சரித்தல் கூடுமாயின். அந்நிலையே யுனது பிற
வித்துன்பநீங்கும், மாணவகனே! வீட்டினைக்காமுற்றநீ யுச்சரிச்
சுமுறைமையிது.

இதனால் முத்தரோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படி சபிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பிரயோசன
மேதென்னில்?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே

யாசி லுருவமுமா மங்கு.

எ-து. வாசியருளியதை வாழ்விக்கும் - வகாரமாகிய திருவ
ருள் யகாரமாகிய வான்மாவை சிகாரமாகிய சிவத்திலே கொடு
த்துப் பேரின்பமாகிய சுகத்தை யுண்டாக்கும், —மற்றதுவேயாசி
லுருவமுமாமங்கு - அந்தத் திருவருள்தானே குற்றமில்லாத திரு
மேணியாயிருக்கும் அந்தவான்மாவுக்கு.

நி-வ-உ. அவ்வா றுச்சரிக்குங்கால், வகாரமாகியவருள்சிகா
ரமாகிய சிவத்தினைக்காட்டி யகாரமாகியவுயிரினை வீட்டின்பந்
திலே யிருத்தும். அன்றியும் அவ்வருளே யந்தச்சிவத்திற்குச்சூற்
றந்தீர்த திருமேணியாயிருப்பது.

சுர ச திருவருட்பயன் மூலமுமுரையும்.

இதனால் திருவெழுத்தைந்தில் வகாரமாகியவருளினது தன்மை வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (அ)

அந்தவான்மாமோகூத்திலேயிருக்கிற தெப்படியென்னில்?

ஆசினவா நாப்ப ணடையா தருளினால்.

வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

எ-து. ஆசினவா நாப்ப ணடையாது - சூற்றத்தைப்பொருந்திய நகாரத்திலும் மகாரத்திலும் பொருந்தாமல், - அருளினால் - ஆசாரியனுடைய கிருபையினால், - வாசியிடைநிற்கை வழக்கு - அருளுக்குஞ் சிவத்துக்கு நடுவே நிற்கிறதே முறைமை,

நி-வ-உ. சூற்றந்தீர்ந்த திரோதானமும் அருளுமாகிய நகார வகாரங்கட்கு நடுப்பட்டெல்லாது வகாரமாகியவருளினாலேயகாரமாகியவுயிர் அவ்வகாரத்திற்குஞ் சிவமாகிய சிகாரத்திற்கு நடுப்பட்டிருப்பது முறைமை.

அவ்வாறதற்கெழுத்துக்களை மாறி யுச்சரிப்பது சூருமுகத்தூற்றெளிந்துகொள்க. ஆன்மாவை மறைக்கும் பாசங்களைச் செலுத்துவதன்றி திரோதானசத்தி தானாகமறையா தென்பதற்கு ஆசினவென் றருளிச்செய்தார்.

இதனால் திருவெழுத்தினக் கூறிய முறைமையி னேதுவாறடைந்துநிற்கு நிலைகூறப்பட்டது. (க)

ஆசினவா என்பதற்கிருவகை யுரையாசிரியர் கூறியபேதங்களை யுதித்தனிக.

மோகூத்திலே யிருக்கிறதற்குப் பிரத்தியக்ஷ முண்டோவென்னில்?

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று

நில்லா வகையை நினைந்து,

எ-து. எல்லாவகையு மியம்பும் - வேதாசமங்க எல்லாஞ் சொல்லுகிற தேதென்னில், - இவனகன்றுநில்லாவகையைநினை

ந்து-ஆன்மா சிவசத்தியினை விட்டுநீங்காத முறைமையைச் சொல்லும்.

நி-வ-உ. எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களினையு நூல்களுஞாக்கும், இவ்வாறான்மாவானவன் சிவசத்தியினை நீங்கிநில்லா துடனாய்நிற்குந் திறத்தினைக்கருதி.

இதனா லறியுநெறிமுதல் இவ்வதிகாரமீறான நான் கதிகாரத்தினது கருத்துந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டது. (௨)

ஐந்தெழுத்தருணிலை முற்றிற்று.

வி-வது அண்ணந்தோர்தன்மை

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட உமாகியிணையடைந்தோரது தன்மை. மேலையதிகாரங்களாற் சமாதிகூடுமுறைமைகூறியது கூடினோரது தன்மையிதனாகுநிதவின், அவற்றோடிதற்கிணையுடைத்தெனக் கொள்க.

நேயத்தைவிட்டுநீங்காத நாதாக்கணினை வேதென்னில்?

ஓங்குணர்வி னுள்ளொழங்கி யுள்ளத்து ளின்பொநூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல். [டுங்கத்

எ-து. ஓங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளின்பொடுங்க - மகத்தாகிய சிவத்திலே யான்மாவொடுங்க ஆன்மாவிலே சிவமொடுங்க, —தூங்குவர்-பேரின்பந் தானாகவழங்குவர்,—மற் றேதுண்டுசொல்-நேயமேயல்லது மற்றொருநினைவுமில்லை.

நி-வ-உ. நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம்அடங்கித் தம்மறிவினுள்ளே பேரின்பமடங்கும்படி யாநந்தநித்தினா புண்ணறிப்பர், மற்றவார்த்தையாதுளதாம்.

சு சு திருவருட்பயன் மூலமுமுனாயும்.

அவ்வீன்பம் இறைவற்கின்றி யுயிர்கள் தாமே துகர்தலின், உள்ளத்திலின்பொங்கவென்றும், ஞேயத்தழுந்தினுஞானத்தின் மிக்கா ரன்றென்பதற்கு ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கியென்று மருளிச்செய்தார்.

இதனுவவர் ஞேயத்தழுந்திற்கு மியல்பு கூறப்பட்டது.

இப்படிநின்றவர்கள் மேலானபதங்களையும் விரும்புவார்களோவென்னில்?

ஐந்தொழிலுங் காரணங்க ளாந்தொழிலும் போக வெந்தொழிலு மேவார் மிக. [துகர்

எ - து. ஐந்தொழிலும் - பஞ்சகிருத்தியமும்,—காரணங்க ளார் தொழிலும்-காரணேசுரர் தொழிலாகிய சாலோகாதிபதங் களையும்,—போகதுகர் வெந்தொழிலும்-போகத்தைக் கொடுக்க த்தக்க கொடிதாகிய சுவர்க்காதி பதங்களையும்,—மேவார்மிக-மிகவும் பொருந்தார்கள்.

நி - வ - உ. பரமசிவனாற் செய்யப்படும் படைப்பு நிலையீழ் மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தொழில்களையு மொருங்கே செய்தலும், அயன் மால் உருத்திரன் மகேசன் சதாசிவனென்னுமிவரி லொருவற்கு மொரோவொரு தொழிலைச்செய்தலும், மாயாபோ கத்தினையருந்தும் பிறப்பிற்கேதுவாகிய வெய்ய தொழிலினைச் செய்தலுஞ் சிறிதும் பொருந்தாரவர்.

அசஞ்சலமா யகண்டமாயொழிவற நிறைந்தஞானவடிவின் ராய்நின்றும் பரமானந்தத்தினை யனுபவித்திருக்கு மொன்றிற்கு மே யுரிவா றென்பது கருத்து. மிகவென்பது குறிப்பு மொழியாய்ச் சிறிது மென்னும் பொருள் விளங்க நின்றது. “உரீ ர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முறித்தே” என் றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனாலவர் மற்றொரு தொழிற்கு முரியாரல்ல என்பது
கூறப்பட்டது. (உ)

சர்வஞ்ஞத்து வாதிகுணங்கள் வந்து பொருந்தினாலோவெ
ன்னில்?

எல்லா மறிபு மறிவுறினு மீங்கிவரொன்.

றல்லா தறியா ரற.

எ-து. எல்லாமறிபு மறிவுறினும்-சருவஞ்ஞத்து வாதிகுண
ங்கள்வந்து பொருந்தினாலும்,—ஈங்கு-இவ்விடத்திலே,—இவர்-
இந்தநாதாக்கள்,—ஒன்றல்லா தறியாரற - நேயமொன்றுமேயல்
லது மற்றொன்றையும் பொருந்தி யறியமாட்டார்கள்.

நி-வ-உ. இயல்பினான் முழுவதூஉ முணரு ஞானமானது
வேளிப்பட்டித் தம்மையிரண்டறக் கலந்துநிற்பினு மிவ்விடத்
திற்தச் சீவன்முத்தரானவரானத்தொன்மொன்றுமேயன்றிப் பிறி
தொரு பொருளினையுஞ் சிறிது மறிதல்செய்யார்.

அற என்பது மிகவென்பதுபோலக் குறிப்பு மொழியாய்
நின்றது. சீவன்முத்தர் சீவ மொன்றுமே யன்றிப் பிறிதொன்று
மறியாரர்கவே பரமுத்தருமவ்வாறாதல்கூறவேண்டாவாறாயிற்று.

இதனாலவர் பிறிதொன்றுமறியா தெவ்விடத்துஞ் சீவமே
கண்டிருத்தல் கூறப்பட்டது. “ பரஞானத்தால் ” என்பதனுள்
“சீவன்முத்தர் பரமேபார்த்திருப்பார்” என்றருளிச்செய்தவாறு
காண்க. (ங)

இப்படிக்கொத்த நாதாக்களை விடயங்கள்வந்து பொருந்
தாலோ வென்னில்?

புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் போதார்

தலநடக்கு மாமை தக.

எ-து. புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர் - விடயங்கள்
வந்து பொருந்தினுற் றமக்குப் பிராணனாகிய நேயத்திலேயடங்கி

௯. அ. திருவருட்பயன் மூலமுமுனையும்.

நிற்பார்கள், —போதார் - ஒரு விடயத்திலுங் கர்மித்துப் புரியார்கள். ஆஃ தென்போல வென்னில்?—தலகடக்கு மாமைதக-பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வாமையானது ஆரவாரமில்லாத விடத்திலே நடக்கும், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலேயடக்கு மதுபோல.

நி-வ-உ. ஓர்விடய'மெதிரிடுங்கால் அதற்கஞ்சி யதன்மேற் செல்லுந் தர்முணர்வினை மாற்றித் தமது முதலாயின ரோயத்தினிடத்திலே புக்குப்பொருந்தி மறித்து நீங்குதல்செய்யார், அவர் பூமியின்கண்ணே நடந்துசெல்லுங்கா லொருவனொதிப்பபடி நவையஞ்சித்தன் றிலையினச்சரித்துள்ளேவாங்கியசைவறக் கிடக்கு மாமையினையொப்ப.

ஆமை பின்ன லொதிந்தோரகலங்காற் றன்றிலையினே வெளிப்படுத்திச் செல்லுமதுபோ லிவர் வினாவிற்கிரிபு படாமை யிற் போதாரொன் றருளிச்செய்தார்.

இதனாலவர் புலனுணர்வுக்கஞ்சி யகலுமாறு கூறப்பட்டது. அப்படிச் சிலர் நேயத்தைவிட்டு நீங்கி யிருப்பார்களோவென்னில்?

அவனையகன் றெங்கின்ற மாங்கவனா யெங்கு மிவனையொழிந் துண்டாத லில்.

எ-து. அவனையகன் றெங்கின்ற மாங்கவனாய் - அந்தச் சிவனை விட்டுநீங்கி யான்மாயுக் கிருக்கவிடமில்லை. அந்தச்சிவனானாய், —எங்கும்-சட சித்துக்களெல்லாம், —இவனை யொழிந்துண்டாதலில்-இந்தச்சிவனையல்லா தான்மாவில்லாது.

நி-வ-உ. இறைவனைநீங்கி யெவ்வுலகமு நிற்பதில்லை, அது போல விறைவனாதலடைந்த விம்முந்தான்மாவையன்றி யெவ்விடமுமுளதாய் நின்றவில்லை.

இவனு டிறைவனைப்போல வியாப கனய்நிற்முமென்பதாம். “காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருந்தாய்போல்நிற்பன்” என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனா ஸ்வர் சிற்றறிவுநீங்கிப் பேரறிவுடையொன் டது கூறப்பட்டது.

ஆனால் அந்தப் பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புறம்பே கண்டிருப்பார்களோ வென்னில்? (இ)

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேது மில்.

ஏ-து. உள்ளும் புறம்பு - அந்தரங்கத்திலே யறிவாய்விள்
ங்கியிருக்கப்பட்டிருவருளையும், புறம்பேருருவாகித் திருமேனிகொண்
வெந்த வாசரியளையும், — ஒருதன்மைக் காட்சியருக்கு -
ஒருபொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு, எள்ளுந் திறமேதுமில் - உ
ள்ளென்றும் புறம்பென்று நீக்கவுடமில்லை

ரி-வ-உ. அகமும்புறமு மொருதன்மைத்தாய் நிற்கு ஞான
த்தினை யடைந்தோருக் கொன்றனை யிகழ்ந்திடம்வண்ண மெவ்
வற்றாறு மில்லை.

இதனா ஸ்வர்க் கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாயே தோன்
றுதல் கூறப்பட்டது.

வேறு. ஆனா லீங்கிரியங்களினு லறியுமறிவா லுஞ் சிவனைத்
தரிசிக்கலாமோ வென்னில்? தனக்குப் பிராணஞய்நின் றுபகரி
க்கிறதன்மையையு மவ னவ ளதுவாய்நின் றுபகரித்தும் பின்பா
சாரியமூர்த்தியாய்நின்று மிராஷிக்கிற பூரணமான பொருளை விச
வமானது மறையும்படி யொரு நீர்மையாகக் கண்டவர்களுக்குச்
சிவனது இருவடி யை நீங்குகைக்கு வழியில்லை.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சம்தோன்றாம னிற்கு முறை
மை.

ஆனாலிப்படி நீக்கமறநிற்கிற நாதாக்களுக் தொழிற்படுவா
ர்களோ வென்னில்? (ஈ)

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வா ப்மை பயன்.

ஏ-து. உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந்தத்தம் - உலகத்தி
லே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் செய்த வேலைக்குத்தக்க கூலி
கொடுப்பார்கள். அதுபோல, — உறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன் -
தொழிலற்ற நாதாக்களுக்குச் சத்தியமாகிய நேயமொன்றுமே
பிரயோசனம்.

நாடு நிரூபணமுட்பயன் மூலமுமுனையம்.

வி-வ-உ. தன்னையாற்றியதிலையவைப்பிப் தொடர்ந்துமுதல்
யானெனசென்னுஞ் செருக்கார் செய்ப்பட்ட வினைகளைத் த
பயனாக அலகவாழ்க்கைகள், செருக்கினைநீங்கித் தம்மை மிசுந்
தொர்செய்யும் தானந்தவமுதலிய தொழிற்முதலும் பயனாகவழிவி
ல்லாத விட்டிப்பமே.

தக்கபய னென்றதனால் பயன்பலாயிற்று. வறுத்தொழி
லென் றருவிச்செய்தார். தொடர்ந்துபயன்வழங்காமையின். இந்
நூலானோர் தொழிலினைச்செய்யினும் பிறிதொருகாமியத்திலைக்
கருதிச்செய்யான்பது கூறப்பட்டது.

வேறு, ஆனால் தொழிலாலுஞ் சினைக் கூடலாமேவென்
றில்? பிரபஞ்சத்திற் தந்தற் தொழிலுக்குத்தக்க பிரயோசனங்க
ளியுட்கருங்குண்டா மாறுபோல வொன்றுச் செய்யாநசெய்வதுக்
கந்தவுண்மை பிரயோசனம்.

இந்தவுண்மையிலே பின்றவர்களுக் கொருசெயலுங் கூடா
தென்ப தறிவித்தது. (எ)-

பிராரத்தாம் : ரிசுக்கச்செய்தே யாகாமிய மேருதோவென்
றில்?

ஏன்ற வினையுடலோ டேகுவிடை யேனும்வினை
தோன்றி லருளே சுடும்.

எ-து. என்றவினையுடலோடேகூடும்-பிராரத்தம் தேகத்தாட
லெயோம், சர் சிறம் பிண்டையிலேயோம். இடையேனும்வினை
தோன்றி லருளேசுடும் - பிராரத்தம் புனெச்செய்தே கட்டுப்படு
கிற காகாமியஞ் சிலனானம் வினக்கவே ரிங்கும்.

வி-வ-உ. பக்குவப்பட்டமைந்த வினையானதுட்பிறக்கமை
த்த காலலாயவழறியிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்தில்
வந்து பொருத்தும்வினைக ளுண்டாயி னருளென்று நெருப்பிடு
லெவென்றுபோம்.

சஞ்சிதம் நிங்காமல் ஞானக்கொள்ப்படாத. கொள்ப்படா
நாகவே யாகாமியச் சிர்வதில்லை யானோ கருளை சுடுமென்பத
ன்ற சஞ்சிதமு நீங்கிற்றென்பது நானேபோதருமெனக்கொள்க.
தோன்றிலென்பதனா லது தோக்குதல் என்ன விடைமாறு சரு
ளோடு நிற்பொன்பது கருத்து.

இந்நூலுட்கு வினைத்தொடர்வின்றாமாறு கூறப்பட்டது.

வேறு சஞ்சிதகன்மம் திணைநிலைபோம், பிராரத்தந்தே
கத்துடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்தினாலே கூடப்படும்.

இது ஞானபுண்ணியம் கொருகன்மமும்மில்லென்றான் மூலம்
மறிவித்தது.

பாழுத்தி சரீரங்கியோ வெண்ணில்?

மும்மை தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவார்ச்

கன்மையு டம்மையே யாம்.

எ-து. மும்மை தருவினைகண் மூளாவாம்-சஞ்சிதபிராரத்த
மாகாமிய மித்தாடான்றுவினையும் பொருத்தாராம், ஏன்பொருள்
காவெண்ணில்? மூதறிவார்ச் கன்மையு மும்மையே யாம்-மேலா
யெ சிவஞானத்தைப்பெற்ற நாதாங்க ளிச்சரீரத்தந்திலே பெற
ப்பட்ட பாழுத்தியுஞ் சரீரமிருக்கையிலேயாம்.

சி-வ-உ. இம்மையர்மை மறுமையென்னு மூவகப்பய
னையுத்தரும் வினைகளையாவஞ் தொடரா, தம்மேலாய வறிவினைபு
டையார்க்கும் பிறத்தெய்து மின்பமு மதனோடு கூடி நிற்கவே
யுள்தாமாடலான்.

இம்மை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினையடைதல், மறு
மை மறித்து வரும்பிறப்பு. உடம்பிறத்தகாலத்து நிலை வேறுபடு
தவிண்மைநோக்கி யம்மையு மிம்மையேயாமென் தருளிச்செய்
தார்.

இதனால்வர்க்குச் சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்றென்பது
வலியுறுத்தப்பட்டது.

வேறு, அந்தப் பிராரத்தம் புரிக்கடோன்மையின், மாந்த
மனங் காயக்களி லுண்டாகாகன்ம மவர் சிவசம்பாவனையாலே
யவர்களைவாதிடாது, பின்பண்டாஞ் சாயுச்சிவமு பார்த்துக் கிப்
பொழுதேயாம்.

இது சென்முத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பாழுத்தியா
றென்றறிவித்தது.

இவர்களுக் கான்மாக்களை யிரட்சிக்கவேணுமென்றெ று
பை யில்லையோவெண்ணில்?

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை

வெள்ளத் தலைவர் மிக.

எ-து. கள்ளத்தலைவர் துயர்கருதி - கூட்டிநீர்மங்குளுஞ்
முதன்மையா யிருக்கிற தான்மாக்கன்படுகிற துன்புந்நைத்திரு

எஉ திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும்.

வுள்ளத்தில நினைத்து, — தங்கருணை வெள்ளத்தலைவர்மிக-தமக்
ருந் கிருபையாகிய ஞான சமுத்திரத்திலே மிகுதியு மழுந்தி நிற்
பர்கள்.

நி-வ-உ. யானென்தென்னும் வஞ்சத்தலைமையினை யுடைய
வான்மாக்கள் படுத்துன்பத்தினை யெண்ணித்தம்மிடத் தெழுந்த
ருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவுமலைதலைச் செய்வர்.

அலைத லிரக்கத்தாற் றளர்தல்

இதனாலவர் வீட்டினைவிரும்பாத வுயிர்கள் மாட்டிழைவண்
போ லருளுடையராதல் கூறப்பட்டது.

வேறு, ஆனால் ஞானவான்களுக்கு விடயங்களுடன் கூடி
நிற்கலாமோவென்னில்? இந்திரியங்களுடன் கூடி னுலுண்டான
கிலேசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய கிருபாசமுத்திரத்திலே விழு
ந்து தஞ்செயலற்றது வதுவாய்விடுவார்கள்.

“மறையோன், கமுகமுதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கமுகமுதுபதிக் கவுணியனறியு, மனையதன்மையை யாதலினி
ன்னை, நினையவல்லவாரில்லைணிலத்தே,, என்றவாறுகாண்க. (௨)

அணந்தோர்தன்மை முற்றிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமுமுளாயும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.

சிவமயம்.

(6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவர்சாரியர்

அருளிச்செய்த

போற்றிப்பொருடைமூலமும்

இதற்குரியுடன்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்.

மகாவித்வான்

சுந்தர்சாமிமுதலியார்

மாணகர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாநன்யவிஷாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898ஆம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பேற்றிப்பொருடை

மூலமும் உலாயும்.

பூமன்னுநான் முகத்தோன் புத்தேளி ராங்கவர்கோன்
மாய்நனுசோதி மணிமாற்ப - மூமன்னும்
வேதம்வேதாந்தம் விளக்கஞ்செய்வீர்துவுட
னாதநாதாந்த நடுவேதம் - பொதத்தா
லாமளவுந்தேட வளவிறந்தவப்பாலேச்
சேமவொளியேவருந் தேறும்வகை - மாமணிசூழ்
மன்னுணிறைந்து பிறவிவழக்கனுக்க
நின்றநிருத்த நிலைபோற்றி.

எ-து. பொற்றாமரைப்பூவி னிலைமைபெற்று நான்முகத்
தோடெழுந் தருளியிருக்கிற பிரமாவந் தேவர்களு மவர்களுச்சு
மன்னனாகிய தேவேந்திரனும் திருமகன்பொருந்திய மார்பின்
மிகுந்த பிரகாசமுடைய கௌத்துவமணி தரித்திருக்கிறவியுந்
வஞ் சகலபொருண்மையு நாவிவருந்துசொல்லுகிறவேதங்களும்
பேதமுடிவான வுபநிடதங்களுஞ் சகலவழியும் விளக்கஞ்செய்
வெ வித்துவு மதற் றுள்ளொளியாகிய நாதமுந் குழலையுந் தத்த
மியத்திற் றோன்றிய பொதச்செயல்களா லாமளவுந்தேடவு மள
வுபடாம லப்பாற்பட்டிருக்கிற பேரின்பவொளியாகிய பதியான்
மாக்களை யிரகங்கெண்ணெயென்கிற திருபைச்சித்து எவர்களுந்
பத்தியுடனே தரிசித்து மலமயக்கங்கித் தெளிந்து தேறும்படி
ச்சு மிகுந்த விரத்தினமணிவர் சூழ்ந்து விளங்காநின்ற வழகிய
திருச்சிற்றம்பலத்துள் ஞானப்பிரகாச நிறைந்து தோன்றநின்ற
ஞானமாக்களுடைய பிறவித்தொடர் பறுக்கச்செய்ய மாந்த நிரு
த்தநிலை பெய்மை யிரகங்கெண்

குன்றாத, பல்லுயிர்வெவ்வேறு படைத்தும்வகாத்து
மெல்லயினோப்பொழிய விட்டுவைத்துத்-தொல்லையுறு
மத்தமடி நடுவென் றெண்ணாவளவிறந்து
வந்தபெரியவழி போற்றி.

எ-து. அநாதியா யெண்ணிறந்த வான்மாக்கள் மோகந்
மடைந்திருக்கவுங் குறைவில்லாம னித்தியமா யளவிறந்திருக்கிற
பெத்தான்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடான தேகங்களிற் சராயுஜம்
அண்டஜம் சுவேதஜம் உற்பீஜம் ஆகிய நால்வகையோனிகளினு
மாறிமாறி வேறுவேறுகப் படைத்து மவ் வான்மாக்களுக்குள்ள
வரியவினைப்போகங்களை யேறாமற் குறையாமற் கூட்டிப் புசிப்
பித்தும் சர்வசங்காரகாலத்தி லான்மாக்கள் சகலாவத்தைப்பட்
டிப் பிறத்திறந்தலைத்து திரிந்தவினைப்பு நீங்கும்படிக்குக் காரண
கேவலாததையி லொடுக்குவித்தும் அநாதியேதொடுத் தாதியா
ய்ச் சிருஷ்டித்துத் திதித்துஞ் சங்கரித்து மளவிறந்தாதி நடுவந்த
மற்று வருமிறபெரிய கிருத்தியவழி யெம்மைவிரகதீக்க.

முந்தற்ற, செல்லுக்குமிதவிடு நீடுசெம்பிற்காளிதமுங்
தொல்லைக்கடரோன்றத் தோன்றுவரு - மெல்லா
மொருபுடையொப்பாயத்தா னுள்ளவாறுண்டா
யருவமாயெவ்வுயிரு மார்த்தே - புருஷுடைய
மாமணியையுள்ளடக்கு மாநாகம்வன்னிதனைத்
தான்டக்குங்காட்டத் தகுதியும்போன் - ஞானத்தின்
கண்ணைமறைத்த கடியதொழிலாணவத்தா
லென் னுஞ்செயன் மாண்டவெவ்வுயிர்க்கு-முண்ணுடி க்
கட்புலனாற்காணுந்தங் கைக்கொடுத்துகோலேபோற்
பொற்புடையமாயைப் புணர்வின்கண் - முற்பாற்
றனுகாரண்மும்புலன் முந்தந்தவற்றான்
மன்முதலில்வந்த விகாரத்தால் - வினையிரண்டும்
காட்டியதனாற் பிறப்பாக்கிக்கொண்டு
மீட்டறிவுகாட்டிம் வினைபோற்றி.

எ-து. ஆன்மாக்க ணித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பாட்டுக்
திதிப்பட்டுச் சங்காரப்பாட்டிம் வருவானேனென்னில் அநாதி

யிலே மலத்திலே பங்கிக்கப்பட்டிருக்கையினாலே மலரின்கும்மடிக்குக் கத்தா இருபையினாலே செய்வித்ததா யிருக்கும். ஆனால் மலமான்மாக்களைப் பங்கித்தெப்படி. பெண்ணில் முன்னேயுண்டான செல்லுக்குமிதவிடுமுனை முற்பிற்பாடில்லாமலாதியிலே கூட்டத் தோன்றி நதாயிருக்கும். இதிலானவமல மான்மாவின் நினைவறைத்த தெப்படியெண்ணின் செம்பினுடைய நிறத்தைக் காணிதங் கூடவுதித்து மறைத்து போன்றிருக்கும். கத்தாவின் டைய வியாபகத்திலே மான்மாக்க ணிறைந்திருக்கவுமானவமல முயினாமறைத்த தெப்படியெண்ணில் பழமையாகியகூடல் வியாபகத்திலே நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரையுப்புக்கலந்த பிடித்திருப்பதுபோன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறு யொரு புடையொப்பாகக்கத்தா வுள்ளவன்றேயுண்டா யருவமாய் மூலகையான்மாக்களையு மாணவமலம்பிடித்து நிறையுடைய மகத்தான மாணிக்க மணியை நஞ்சுவல்க்கு ளடக்கின மகத்தாகிய சர்ப்பம்போலவும் பச்சையாய் முளைத்து விழகாகுமட்டு மக்கினியைத்தெரியாமன் மறைத்து வைத்திருந்த காட்டம்போலவுமா ன்மாவின்னுடைய ஞானக்கண்ணை மறைத்த கடுந்தொழிலையுடையவானவமலத்திலே யறிவுஞ்செயலு மிறந்த சகலவுயிர்களுக்குங் கத்தா இருபையினாலே நன்ற யவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்து க்கட்புலனினுற் காணுகபிறவியந்ததர்க்குரிமையுள்ளவர்களிச்சித் தபடிக்குக் கோலக்கொடுத்திச்சிந்த விடங்களிலேகொண்டேபோய்விடுகிறதுபோலப் பொலிவுன்னையுடையமாலையின் காரியமான தனுகாண புனன் போகங்களையு முன்னேயுண்டாக்கிக்கொடுத்து இச்சித்த புனனங்களிலே யிச்சித்தவன் போகங்களையு கூட்டி முடித்துப் புசிப்பிக்கையினு மந்தவானவமல மயக்கத்தாற் சந்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்றிற் றத்தகாண விரோதவிதா னிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாண மிட்டுமுண்டாப்படி காட்டியந்தப் புண்ணிய பாலத்தினுற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாற்றிய

தினஞ்செய்யு மிருவினைகளை யு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்தவி
னைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதினானங்களை யுங் காட்டு
ங் கிருபைத்தொழிலெம்மையிரகழிக்க.

நாட்டுகின்ற, வெப்பிறப்புமுற்செயிருவினையானிச்சயித்
பொற்புடையதத்தைதாய் போகத்துட்-கர்ப்பமாய்ப்புதுப்
புல்லிற்பனிபோற் புகுந்திவலைக்குட்படுங்கா
லெல்லைப்படாவுதரத் தீண்டி யதிப் - பல்வகையா
லங்கேகிடந்த வநாதியுயிர்சம்பசியா
லெங்கேனுமாக வெடுக்குமென-வெங்கும்பிக்
காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்துங்காமியத்குத்
கேயக்கைகாண்முதலா யெவ்வுறுப்பு-மாசறவே
செய்துதிருத்திப்பின் பியோகிருத்திமுன்புக்க
வையவழியேகொண் டனைகின்ற-பொய்யாத
வல்லபமே போற்றி.

எ-து. கத்தா வான்மாக்களுக்கு வினைப் போகங்களைப்புளி
ப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிட
த்து முன் பாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட வெண்பத்து நான்கு
நூராயிர மியோனிபேதப் பிறப்பின்வகை யெல்லாமுன்செய்த
விருவினைக்கீடாக வுண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப்
பலபிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்களை யுண்டாக்குவதுமல்லா
மல் மானிடதேக முண்டாக்குவ தெப்படி.யென்னில் அமுருபொ
ருந்திய தந்தையர் தாயுங் காமவிகாரந் தீரும்படிக்குச் சையோக
போகஞ் செய்யுங்காலத்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைபே றுண்டில்
லையென்பது மறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்திற் தந்தையானவ
ன் புல்லினுணியிறற்கிய பனித்திலைபோன்றவித்தலை விழும்
போ ததற்குள் றுயிரையடக்கி யுட்கருப்பாயத்திற் சுரோணித

தீதுடனே கலப்பித்திருந்தி யந்த விந்து தாய்வயிற்றி லளவற்றிரு
க்கிற வுதராக்கினியினு லெரிகவராமலும் பலவகையாகிய வந்தவ
யிற்றுக்குட்கிடந்த வநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தங்கள் பசியி
னாலேவந்தவிந்துவை வினாவிலே யெடுத்துப் புசியாமலும் வெய்
யரும்பிநரகம்போன்ற காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்து வினைக்
கீடான கைகால் முதலாகிய சகலவறுப்புந் சூற்றமறச்செய்து அ
ழகுபொருந்தத் திருத்திப் பின்பந்தத் தேகத்தையெடுத்துநோ
யோகத்திலிருத்தித் திரிகால வர்த்தமானங்கனையு மறியும்படிக் கு
ணர்வையுந் கொடுத்துப் பத்துமாதவரைக்கும் புசிப்புந்கொடுத்
துப் பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போ திரண்டுகையுஞ்சிரசிலே கு
வித்த பாவனையாய்த் தலைமீழாய் வரும்படிசெய்தமு ன்புகுந்த சி
றுவழியைப் பெருவழியாக்கி வுயிர் துன்புற்றிறவாம லுயிருக்குயி
ரா யனைத்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு வருகிற மெ
ய்மையாகிய வல்லப மெம்மையிரகலிக்க.

அம்மாயக்கா றுண்மறைப்ப
நல்லவறிவொழிந்து நன்குநீ - தெல்லையுரு
வக்காலந்தன்னிற் பசியையறிவித்தழுவித்
துக்காவிசோரத்தா யுண்ணடுக்கி-மிக்கோங்குஞ்
செந்தையுருகமுலையுருகுந் தீஞ்சுவைப்பா ல்
உந்துமடுப்பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப் - பந்தித்த
பாசப்பெருங்கயிற்றாற் பல்லுயிரும்பாலிக்க
நேசத்தைவைத்த நெறிபோற்றி.

எ - து தாய்வயிற்றைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறத்தவுட
னே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயைச் சண்டமாருதம்போல
லைத்துமயக்க முன்சூருப்பத்தினிருக்கும்போ திந்தப் பிறவித்து
ன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென் றவ்விடத்திலேநினைத்தி
ருந்த நல்லநினைவையுமறந் துயிர் தேகமுயமாய் நல்வினை நிவினை

த்துன்பத் தொடர்ச்சியாற் பருத்திவில்லாமல் அக்காலத்தி லுயி
ர்ப்புசிப்பிச்சை யுற்றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியும்படி யறிவித்
துக்கதறிமழுப்படி செய்வித்துப் பிள்ளையமுவதுகண் டெனேபெ
றும்போதுற்ற வருத்தத்தையுந்தாயானவள் மறந்து உட்கி யாவி
சோரும்படியுள்ளே நடுங்கிமிகுந்தோங்கிய வன்பினாலே யவள் சி
ந்தை யிரங்கி யுருகப்பச்சடம்பி ல்லுந்த இரத்தஞ் சிவப்புமாறி
வெண்ணிறவழுதமாய்க் கொங்கையில்வந்து சரங்கிற வந்த தீஞ்
சுவைப் பாலேப்பிள்ளை வாய்வைத்துக்குடித்து முகஞ் செழித்தி
ருப்பதுகண்டுதொய்மகிழ்ந் திருக்கும்படி செய்வித்திப்படித் பிள்
ளையாசையென்கிற பெருங்கயிற்றினுற் கட்டிச் சகலவுயிர்களுக்கு
ங் குழந்தைகளை உளர்க்கும்படிக்கு ஆன்மாக்கடோறு நேசத்தை
வைத்தருளிய நெறி யெம்மையிரகலிச்சு.

ஆசற்ற, பானைப்பசும்பதத்தும் பாலாலும்பதத்து
நாளுக்குரூட்சகல ரூபத்து-மூள்வித்துக்
கொண்டாளவாளக் கருவிநெருத்தொக்கின்று
பண்டாரியான படிபோற்றி.

எ-து தாயன்பர் யிருந்திராவித்த கந்தா விப்பிடிசரித்துவ
ருமயிர்களுக்கருப்பத்தி லிருக்கிற பசும்பருவத்தும்பாலாலுயி
ருக்கிற அந்தப்பருவத்தும் மாளுக்குரூள்பரிணயித்துவளரும்பால
குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சகலாவத்தைப் படுத்திப் பருவத்
துக்கேதுவான கலாதிஞானத்தைச்சொடுத்துச்செடலற்றவுயிர்கள்
வாங்கிக்கொள்ள வாவதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகைக் கருவிச
னையுங்கொடுத் துயிர்க்குயிரா யிமைப்பொழுது நீங்காமலின்று ப
ண்டாரியா யுயிர்க் தேவல்செய்யுங்கிருபை யெம்மை யிரகலிச்சு.
தண்டாத, புண்புலால்போர்த்த புழுக்குரூம்பைமாமனைவி
லன்புசேர்கின்றன கட்டி டைந்தாக்கி-முன் புள்ள
வுண்மைநிலைமை யொருகாலகலாது
திண்மைமலத்தாற் சிறைபாக்கிச்-சுண்மறைத்து

மூலமுமுநாயும்.

மூலவருங்கட்டி ஹயிர் மூடமாயுட்கிடப்பங்
 காலநியதி யனகாட்டி -மேலோங்கு
 மூத்தவியன்கட்டி ஹயிர் சேர்த்துககலைவித்தை
 யத்தவராக மவைமுன்பு-தந்த
 தொழிலறிவிச்சை ஹனையாகமானி
 நெழி ஹடைபமுக்குணமு மெய்தி-மருளோடு
 மன் ஹமிதயத்திற் கெத்தந்தாற்க ன்டபொரு
 ளின்ன பொருளென் றியம்பலொண்ணு-வங்கிலேபோ ம்க்
 கண்டவியன்கட்டிற் கருவிகளீ ளாந்தொழியக்
 கொண்டிசியமித்தற்றை நாட்கொடுப்பப்-பண்டை
 யிருவினையான் முன்புள்ள விற்பனூன்பங்கண்
 மருவும்வகையங்கே மருவி-யருவுடனின்
 றேறங் துத கலாய வோலக்கமண்டபத்திற்
 போங்கருவியெல்லாம் புருந்தீண்டி-நீங்காத
 முன்னைமலத்தினிருண் மூடாவகையகத்துட்
 மின் ஹமிருணீக்குஞ் சுடரேபோ-லநிலையே
 சூக்கஞ்சுடருருவிற் பெய்துதொழிற்குரிய
 ராக்கிப்பணித்த வறம்போற்றி.

எ - து கந்தா பண்டாரிபோலகின்று தத்துவங்களைக்கூட்
 டியிரகூதிக்கும்படி யெப்படியென்னில் நீங்காமற் புன்புலால்நாறு
 ந்தோல்போர்த்த புருக்கூடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள்கி
 ருபையினாலே துரியாதிதத் துரியஞ் சுழுத்திசொப்பனம் சாக்கிர
 மென்னும் பெயருடைய வைந்து கட்டாக்கி யான்மாவுக் கநாகி
 யிலே பொருந்தின வுண்மைநிலையான வானவமல மறைப்பு
 ச்சற்றுநீங்காமற் நிண்மையா யுயிரைச்சிறைப்படுத்தி நிற்கு மூலா
 தாரமாகியவீட்டி லத்திப்பட்டியிர் மூடமாயுட்கிடப்ப வுத்திவிடத்

திலினைப்பாறுமட்டுங் காலத்தை நியதியினு னிறத்தி யப்பான்மே
 லே யோங்கியிருக்குந்துரியமான நாயித்தானவீட்டி லுயிரைப்பி
 ராணவாயுவுடனேகூடச் சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலைவித்தையி
 ராகத்தினுன்முன்னேயான் மாவினுடையதொழிலறிவிச்சைமூன்
 றையுமெழுப்பியதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையிலுண்
 டானவழகுபொருந்திய சாத்துவீக ராசத்தாமத மென்னு முக்கு
 ணங்களையுஞ்சேர்த் தப்பான் மேலே சுழுத்தி வீடாகிய ஹிருதய
 த்தானத்திற் சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி யவ்விடத்திற் சித்தத்
 தாம் கண்டபொரு ளி ன்னபொருளென்றநியாமன் மயங்கிநின்
 றவுயிரைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து வி
 வ்விடத்திலே சத்தாதிபைந்தம் வசனாகியைந்தம் அந்தக்காண
 ங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத்தும் புருடனுமானவிருபத்தைந்து
 கருவியுங்கூட்டி முன்னே செய்த விருவினைக்கீடாக முன்சாக்கி
 ரத்திலே யின்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்தமுறைமைபோலச்சொ
 ப்பனத்திலு மிருவினைப்போக முண்டாவது மயிந்து சுத்ததத்து
 வங்களினுற் பிரேரித்துப் புசிப்பித்துப் பின்பதற்கு மேலாய தூ
 லதேகத்திலுக்கண் வளர்ந்து நிற்கிறசாக்கிரவீடாகிய துதற்றூண்
 மகூய வோலக்ஷமண்டபத்தின்முன்மேவலாவத்தைக்குக் கூடா
 மனின்ற பூதங்களைந்தம் புருடசுத்துவநீர்கலாகனின்ற வித்தியா
 தத்துவமாறுஞ் சிவதத்துவமென்று யாகப்பதினா முன்சாக்கிர
 த்தி லிருந்த ஞானேந்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துஞ்
 சொப்பனத்திலிருந்துவந்த விருப்பத்தைத்து கருவியு மற்றப்புற
 க்கருவிசுருப்பத்தைந்து மாகத் தொண்ணூற்றாறு கருவிகளாயுப்
 பொருத்திச் சேய்க்கும்படி செவித்து முன்னேவிட்டிரீங்காமலை
 ந்தவத்தையினு மறைப்புகின்ற பானவமல மிருக்கடாதபடிம
 னையிலேவெருத்தியிரா நின்ம விருவி நீக்கும் விளக்கைப்போல
 ச்சுக்குமாதி வாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்த நிற்குஞ் சகலரூ
 த்தையிலுயிரை நிறுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவான சத்தாதி விடய
 ங்களைக்கூட்டி யாஷமாக்கள் யானென தென்னு காச்சித்துநின்

றவைகள் வெவ்வேறு தொழிற்குரியரம்படி செய்விக்குஞ் சிவந்
ரம் மெம்மையிரட்சிக்க.

வேட்கையிசு, முண்டிப்பொருட்டாலொருகாலவியாது
மண்டியெரியும் பெருந்திமாம்முதற்குத் - திண்டிநல்சேர்
வல்லார்கள்வல்ல வகையாற்றொழில்புரித
லெல்லாமுடனே பொருங்கிசைந்து - செல்காலை
முட்டாமற்செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக்குஞ்செலவு
பட்டோலைதிட்டிம் படிபோற்றி.

௭ - து. சுத்தா சகலவத்தையிற் கருவிகூட்டி முடிக்குமுடி
காரத்தைமறந்து ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச வாசையிசுந்துபுசிப்புரி
மித்திய மொரு கணநேரமானலுங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்
டி யெரிந்து கொண்டிருக்கிற வடவாமுகாக்கினிபோன்ற பசியை
த்தணிக்கும்பொருட்டுத் திண்ணியவாங்காரப் பலன்களால் வர
வரவல்லமைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத் தவர்களுக்குத்
தோன்றாம லுடனிகழ்ச்சியான வொருமைப்பாடாய்க் கூடிநின்
றவரவர் நினைவின்படி செய்வித்துக்கொடுத்தான்மாக்கள் யா
னெனதென் றிடையறாதசெய்யும்வினை மிகுதியான வாகாட்டித்
துக்கு முன்செய்தவாறத்துவாவிலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித
த்துக்கு மதிலேபாகப்பட்டுப் புசிப்புக்குவந்த பிரார்த்தவஞ்செ
லவுக்கு மவரவர் கணக்கப்பிள்ளையாயிருந்து பட்டோலை மெழுதி
யொப்பிக்குங்கருணையிரட்சிக்க.

கட்டோங்கு, மிங்லைமைமானுடருக் கேயன்றி யெண்
மன்னுபிரக்குமிந்தவழக்கேயாய்-முன்னுடைய [ணிலா
நாணான்வனாயி லுடல்பிரித்துநல்வினைக்கண்
வாணளின்மாலா யயனாகி-நீணாகர்
வானுடர்கோமுதலாய் வந்தபெருப்பதத்து
நாணுவிதத்தா னலம்பெறுநாட்-டான்மாள்

வெற்றிக்கடுஞ்ஞாதர் வேகத்துடன் வந்து
 பற்றித்தம்வெங்குருவின் பாற்காட்ட-விற்பைக்கு
 மில்லையோபாவி பிறவாமைமென்றெடுத்து
 நல்லதொரின் சொனவொகச் - சொல்லியிவர்
 செய்திக்குத்தக்க செயலுறுத்துவீரென்று
 வெய்துற்றுநாக்க விடைகொண்டு-மையறநூல்
 செக்கினிடைத்திரிந்துத் தீவாயிவிட்டெரிந்துத்
 தக்கநெருப்புத்துண்டமுவுவித்து-மிக்கோங்கு
 நாரரசங்காய்ச்சிக் செவிமடுத்துநாவரிந்து
 மீராவுன்னுனைத்தின் நென்றித்தும்-பேராம
 லங்காழ்நரகத் தழுத்துவித்தும்பின்னுத்தம்
 வெங்கோபமாறுத வேட்கையரா-பிங்கொருநா
 ளெண்ணி முதற்காளுத வீன்னற்கநெகரம்
 பன்னெடுகாட்செல்லும் பணிகொண்டு-முன்னாடித்
 கண்டுபுடன்கழித்தல் காரியமாமென்றெண்ணிக்
 பெண்டுவருவேயின் குறிப்பறிவார் மண்டெரியிற்
 காப்ச்சிச்சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்கநென்றிய
 மீய்த்துத்தாய்தந்தைதம் வினபுறுதல்-வாய்த்தநெறி
 யோடியதேரின்கி முயிர்போனகன்றாலே
 நீடுபொரும்பாவமின்றே நீங்குமென-நாடித்தன்
 மைத்தனைபுழுந்தோன் வழக்கேவழக்காக
 நஞ்சனைமசிந்தை நமன் னாதர்-வெஞ்சினத்தா
 லல்லலுறுத்து மருநாகங்கண்டெறிந்த
 வல்லகருணைமற்றம் பேற்றி.

எ - து. கத்தா வான்மாக்கள்செய்த விருப்பனைக்குங் காலக்
 கெழுதினபடிக்குப் புண்ணிய பாவத்துக்குள்ள பலன்களையுய்கு-
 ட்கெற தெப்படியென்னில் பொருந்தி மிகுந்த விருப்பமொழை

மை பூரியிலுள்ள மாணுடருக்கே பல்லாமலு மெண்ணில்லாத த
 னுங்களிலே பொருத்தியிருக்கிற பல் வுயிர்களுக்கும்பிற மூறை
 மையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன்னமைத்த வாயுமுடி
 வி லுடல்களைப் பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்டவுயிர்களைமெல்லா
 ம்பூதசரீரமானதிவ்விப சரீரத்துடனேகாலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்தி
 ருக்கும்படிக்குவிஷ்ணுவலகத்தில்க்விஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோக
 த்திற் பிரமரூபமாயும் தேவலோகத்திற் தேவேந்திர ரூபமாயும்
 தேவர்களாயும்வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலேநானாவிதமான
 போகங்கள் புசித்திருக்கும்படிசெய்வித்தும் பூமியிலே இராச ஜ
 ஸ்வரியத்துடனே லாபூர்ப்படி செய்வித்துமிருக்கு நாராயணபுண்
 ணிய காமபலன் புசித்து முடித்து பாவகன்மபலன் புசிக்குநா ள்
 டெத்தவுடனேயங்கங்குவாழ்ந்திருந்தவுயிர்கள் ளுந்தந்தேகத்தைவி
 ட்டி மாரூர்ப்படிக்குக் கந்தாவிலுடைய வாக்கினையினாலே வெற்
 றிபொருந்திய யமனாதர்கள் வேகத்துடனேவந்து பாசத்தினுற் க
 ட்டிப்பிடித்துக் கொண்டுபோய்த் தங்களைசமாதானிய தருமராஜா
 வின் முன்புவிடத் தருமராஜாவந்து ஆன்மாக்களைப் பாரத்திரங்
 றிப் பாவிகா ளுங்களுக் கிறறைவலாக் குள்ளாகப்பிறவாநெறி
 பெற வேண்டுமென்று கத்தாவைவிரும்பு மறிவு பிறக்கவில்லை
 யோவென்று நல்ல வின்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாகப் பேசிப்
 பின்பவர்கள்செய்த பாவத்துக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று
 சோபத்துடனே கிங்கரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லவிடைபெற்று
 ப்பூதசரீரமான யாதஞ்சரீரத்திலே ஈயிராரிதுத்தித் துன்பமுறு
 ம்படிக்குச் சென்னிலேயிட் டாட்டியும் திராயிலிட் டெரித்தும்மெ
 றியருட்புத்தூணைத் தழுவித் திடக்கும்படிசெய்து மிஞ்ந்து நீ
 ண்டிருக்கிற நாராசங்களைக் காய்ச்சிக்செவியிலே செலுத்தியும்நா
 க்கைக் கருவிகொண் டறுத்தும்அவரவருளை யவரவர் தின்னும்
 படிக்கரிந்துகொடுத்தித் தடித்தும்பேராதுபடி வாழ்ந்த நகரங்கள்

லே யழுந்துவித்தும் பின்னந்தங்களுடைய கடுங்கோபமாறாத
 விசையுடையரா யவற்றிலேயொருநாள் போல துன்பத்தைக்
 கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பலநெடுநாட் செல்லுமட்
 டியியமனின்கர்கள் பணிசெய்யக் காருண்ணிய வடிவாகிய கத்தா
 கற்றுயிர்களை யமனிக்கரர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அவர்
 கள் துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்திருப்பானே னென்னில் உலகத்
 திலே தந்தை தாயானபேர்கள் பிள்ளையினுடைய நோய் பிசுநி
 யையுள்ளேநாடியறிந்து நோய்தீரும்படிக் கதற்கேற்ற மூறை
 மைசெய்வது கடனென்று நினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மரு
 ம்துகொடுத்துத் தீர்க்கும் வைத்தியத்தொழில் செய்கிறவனிடத்
 திலே யொப்புவித்து அவனிருப்பு நாராசங்காய்ச்சிச் சுடவுஞ்சத்
 திரமிட் டறுக்கவுங் கண்படலந்தை யுரிக்கவு மிப்படிப்பவனிட
 லையுஞ்செய்யப் பிள்ளை வருத்தப்பட்டாலு நோய்தீர்ப்பதையறி
 ர்த்ததைவத்தியனுக்கு நல்ல திரவியமுதலானவெருமானம்பண்
 ணிச் சந்தோஷத்துடனே யவர்கள் கண்டுநிற்பதுபோலவுமனுச்
 சந்தரவர்த்தியான சோழராஜா தானரிய தவட்பண்ணிப்பெற்ற வ
 ருமையான வொருமகன் திருவாரூர் தெருவழியேதேனோழிப்
 போம்பொழுது மாயமாகச் தேர்க்காலில் வீழ்ந்திறந்த பசுவின்
 கன்றினிமித்திய மந்தப் பாவம் தீரும்படிக் கெத்தனோபேர்கள்மா
 றுபாடாய்த் தடுக்கவுங்கேளாமற்பிள்ளையைக்கண்டு தங்கினபடிக்
 குத் தேர்க்காலிலேபோட்டு நசிக்கிப்போட வெண்டுமென்று து
 ணிந்து தேரிலே தாய்ப்பசுவைவைத் தூர்ந்துகொன்றது மகனை
 யமன் பிடித்து வருத்தாதபடிக்குச்செய்தகிருபையே யாகையால
 ந்தாமுக்குப்போலவும் விடம்போன்றசிறந்தையையுடைய நமன்
 னாதர் மிகுந்த கோபத்தடனே பாவஞ்செய்த வழிர்களைச் கொடி
 ய நரகவாநனைப் படுத்துவதைச்சகல வழிர்களுக்கும் தந்தையுந்
 தாயுமாயிருக்கிற சிவமுக்கு சந்தியுமலநேராய் தீர்த்துத் போதுமெ
 ன்று சந்தோஷத்துடனேகண்டு நிற்கிற வல்லபமான் கருணை மற்
 றெம்மை மிரட்டிச்சு,

பல்லுயிர்ச் சூழ மின்ன வகையாவிருவினைக்க கின்றருத்தி
முன்னே முதலென்ன முதலில்லோ-னல்வினைக்க
ணைல்லாவுலகு மெடுப்புண்டெடுப்புண்டு
செல்காலம்பின்னாகஞ் சேராமே-நல்லநெறி
யெய்துவதோர்காலத்தன் னன்பரைக்கண்டின்புறுந்
லுய்யுநெறிசிறிதே புண்டாக்கிப்-பையவே
மட்டாய்மலராய் வருகாநின் முன்னேநாண்
மொட்டாயுருவா முறைபோல-கிடையதோர்
நல்லபிறப்பிற் பிறப்பிந்துகாடும்கினை
யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற்-பல்பிறவி
யத்தமதிலன்றோ வளவென்றுபார்த்திருந்து
சத்திபதிக்குந் தரம்போற்றி.

எ - து. கத்தா விங்ஙனஞ் சொன்ன வென்பது வகையி
னாலு மிரட்சிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பெத்தகால முடி
வாகமட்டு மிருவினைப் பலன்களை யவனவ ளது முன்னிலையாக
நின் றருத்தித் தனக்குமேலொரு கத்தாவில்லாத சகலபுவன கத்
தாவாகிய சிவனந்த விருஷனைகளுக் கிருப்பிடமானமாயா வுலக
ங்களை யெடுப்புண் டெடுப்புண்டு மாறிமாறி அரும்படிக்காகியா
வநாதொடுத்துச் சிருஷ்டித்துநீதித்துஞ்சங்கரித்துந் திரோபவி
த்து மதுக்கிரகித்துந் தமது சத்தியினாலே டஞ்சுகிருந்தியங்களைச்
செய்வித்து மலபரிபாகப்பட்டதாழித்து பின்னரகத்திற் செல்
லும் பெத்தத்தை நீக்கி யான்மாக்களுக்கு முந்திற்காலத்தைநே
ர்ப்படுத்தவேண்டித் தனக்கன்பரான மெப்படியார்களைக் கண்ட
வுடனே தன்னைக் கண்டதுபோல வந்தவான்மாக்க ளின்புற்றவ
ரோவின பணிவிடைகேட் டியும்படிக்குச் சிறிது நல்லவழியை
புண்டாக்கிக் காட்டி யதினல்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்திபூ
ர்வந்தினுமபுத்திபூர்வத்தினு முபாயச்சரிதையாதியிலுமுண்மைச்
சரிதையாதியிலுமாகக் கிரமத்தினே செய்யப்படுத்தியந் தமட்டாய்
மலரவிருக்கிற வரும்பு பருவந்நியப ரும்பருவத்துச்சுதித்த முதி

ஞர் மொட்டாயிருக்கிற மலர்போல் மலம் பரிபாகம் பிறத்த
ன்மை சமீபத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நல்லசிவ சமயத்திற் பத்தியி
ருந்த விடத்திலே பிறப்பித்து நாட்பட்ட விருவினையு மேககா
லத்திலே யிரண்டும் தராசு னுணிபோலச்சமனாபருவத்திலே ப
லபிறவியு மந்தமார்படிக்குத் தமது நிவிரதரம் பொருத்தின வ
ருட்சத்தியை யவ்வுயிர்களின் மலநீங்கும்படிக்குப்பதிக்குந்தாமெ
ம்மை யிரட்சிக்க.

முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ் ஞானகலர் நாமெல மொன்றி
மந்திலையேயுண்ணின் றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு ன்னையு
மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத்
தேவாய்மலகன்மந்தீர்த்தருளிப்-பூவலயந்
தன்னின் றுநீங்காச் சகலர்க்கவர்போல
முன்னின் றுமும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை- யன்னவனுந்
காதிருணமாதவினா வாடுத்திருத்தொழிநுஞ்
சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தாமும்-பாதுயாம்
பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல்
வைச்சநதியு மதிக்கொழுந்து-மச்சமற
வாமேரவு மழகார்த்திருதுதன்மே
னீடுநவவன்னி நெடுங்கண்ணுந்-கேடிலயந்
கூட்டுந்தமருகமுந் கோலவெரியகலும்
பூட்டரவக்கச்சம் புலியதனும்-வீட்டின்ப
வெள்ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா
ருள்ளத்தினும்பிரியா வெண்ணிலப்புந்-உள்ளவினே
வென்றுபிறப்பறுக்க சாத்தியவீரக்கமுன
மொன்றுமுருத்தோன்றும் னுள்ளடக்கி-யென்று
பிறவாதவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதல்வன் பிறந்து-நறவாருந்
தாருலாவும்புயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று
பேரிலாநாதனொரு பேர்புணந்து-பாரோர்த

முண்டியுறக்கம் பயமின்பமொத்தொழுக்கம்
கொண்மெகிழ்ந்த குணம்போற்றி.

எ - து. இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திரிபாதம்பெ
ற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கத்தா வாசாரிபழர்த்தமா யதாக்கி
ரகம் பண்ணுகிற முறைமை யெப்படிபென்னில் முத்தியைக்
கொடுக்கு நல்வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கவர்கன்பற்றியிரு
க்கிற வாணவமல மொன்றினையு மவர்களறிவுக்குட்போற்றியாய்
ப் பிரகாசித்துத் தோன்றி நீக்கி யருள்வடிவாக்கியோய்த்தி லமுற்
தும்படி கடைச்சிப்பர். பின்பு பொருந்திவிளங்காநின்ற பிரஜை
யாகலருக்குத் திருவுரு காணும்படிக்கு மானுமழுவுந் சதர்ப்புஜ
மூல் காளகண்டமும் திரிநேத்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்ட
ருந்து அவர்களைப் பற்றியிருக்கிறவாணவமலஞ் கன்மமல மிரண்
டையு நீக்கி யருள்வடிவாக்கியோய்த்தி லமுந்தும்படி கடைச்சிப்ப
ர். அசுந்த மாலையிற்றோன்றிய பூலோகத்தைவீட்டுந் காடலிரு
க்கிறசகலருக்கவர்களைப்போலமானிடச்சட்டைசாத்தி மாணக்கா
ட்டிமாணப்பிடிப்பார்போல முன்னின்றதரிசினகொடுத்தவர்
கன்பற்றியிருக்கிறவானவங் கன்மமாயையென்னுமூன்றாமலங்க
ளையுந் திகைக்கிரமங்களினாலேநீர்த்தருள்வடிவாக்கி யுண்டானகுண
மாதலாற்றிருச்சிற்றம்பலத்தின் கண்ணேகின்றாடுமெதிருடன
த்தொழிலுக் பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணிபோன்றிலங்குகிற
காளகண்டமும் திருமேனியிற் பாடியாய்ப் பச்சைவடிவுகொண்
டிலங்குஞ் சிவாகாமிதங்கிய விடப்பாகமும் பவளக்கொடி படர்ந்
து விடப்பதுபோன்ற திருச் சடாபாரத்தின்மேற் றரித்திருக்கிற
கங்கையும் பாஸக்திரப் பிரபையும் வெருவும்படிக்குப் படம்வி
ரித்தாடுகிற சர்ப்பமும் அழகு மிகுந்ததிருதநைடுவின்மேனோக்
கிணீண்டிடந் திலங்கு மக்கினிநேத்திரமும் வலக்கையிற் பிடித்
திருத்திற கேடில்லாத வயத்துடனே முழங்குந் தமருடமு மழகு

பொருத்திய விடதுகையிற் பிடித்திருந்திற வர்மினி குண்டமு
மறையிலே கட்டியிருக்கிற வைந்தலை யரவக்கச்சும் புள்ளிபொ
ருத்திய புலித்தோலுடையுட்பக்குவான் மாக்களை மோஷமாபெய
பேரின்ப வெள்ளத்தழுத்தாதற்குன்றின பாதத்தினு கடியா ருள்
ளத்திற்கலந் தின்பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்தினு
ம்பிரியாமற் றரித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பெயருத்திய சில
ம்பு முயிர்களைச் சோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன்வசப்ப
டுத்துகிற முன்னை வினையைவென்று பிறவித்துன்பங்களையறுப்
பதற்கு மலவைநிராமென்று முழந்தாளிற் றரித்துக்கொண்டிரு
க்கிற வீரகண்டாமணி யையு மிவைகளொன்று முருத்தோன்றா
தபடி யுள்ளேயடக்கி யொளித்துக்கொண் டென்றுமுடிவில்லாத
பேரின்ப மோஷத்தி லெம்போல்வாரையு முறுத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதல்வன்பிறந்து வந்தானென் றதிகையமாய்ச்சொல்லும்ப
டிக்ருத் திருமேனிகொண்டு தேன்பொருத்தியசெங்கழுநீர்மலை
யுலாவும் புயத்தையுடைய மறைஞான சம்பந்தநாதனைன்றொரு
பெயருஞ் சபாவத்திலில்லாதநாத னொருதிருப்பெயருஞ் சாத்திக்
கொண்டு பூமியினுள்ளவர்களைப்போலவுண்பதும் உறங்குவதும்
அஞ்சுவதும் விடயபோக மின்பமுறுவது மொத்தொழுக்கி்கொ
ண்டெழுந்தருளி மகிழ்ந்திருந்த குண மெம்மையிரட்சிக்க,

மிண்டாய, வாறுசமயப்பொருளு மறிவித்தவற் றிற்
பேறினமைமெய்க்களு ள்கே பேரருக்கித் - தேராத
சித்தத்தெனியத் திருமேனிகொண்டொரு
மத்தகைமைதானே யமையாமல் - வித்தகமாஞ்
சைவநெறியிற் சமயமுதலாக
வெய்துமபிடேக மெய்துவித்துச் - செய்யதிருத்
கண்ணருளானோக்கிக் கடியபிறப்பாற்பட்ட
புண்ணுயிருவினையும் போயகல - வண்ணமலர்க்

கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாய்கெஞ்சருட்கி [குஞ்
மெய்த்தகைமையெல்லாம் விரித்தோதி - மொத்தொழு
சேணுரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன்பாணிற்பப்
காணுதொழியுங் கணக்கேபோ - லாணவத்தி
னாகுறையாம லென்பாலணுகாம
னீதிறிதுத்து நிலைபோற்றி.

௪ - து. இப்படி மாணுடரைப்போலத் திருமேனிகொண்
டாசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணைகடத்தின் க லெனமுந்தருளியிரு
ந் தெங்களுந் ககங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களே
ல்லா மறிவித்தநிலை பொருபிரயோசனமும் மில்லெயன்றியிற
திடமே பேராகும்படி செய்வித்துத் தேருமலிருந்த சித்தந்தெ
ளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனெகொடுத்தருளிய வந்தத் தகை
மையும் போகாமன் மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சுத்
தகைவெறியில் விட்டருளுறியறிந்துசமயவிசேடநிருவாணம்பொ
ருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்னு நான்குவகைத்தீட்சையும் பண்
ணிச் சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்ணருளிற்றார்த்
துத் துன்பப்பிறப்பிற்றப்பட்ட புண்ணுடம்புத் துன்பமும் மிருவி
னைத்துன்பமும் முயிரைவிட்டு நீங்கும்படிக்கமுகுபொருந்திய தா
மரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசிலேவைத்தருளி
க் கற்போன் றிருந்த கெஞ்சை யட்கினியைச் சேர்ந்த மெழுஞ்
போல வருகிறத் திரிபதார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களே
ல்லாம் விரித்தோதி யுபதேசித்தொற்றுமையாக வாகாய்தைம
றைத்த பூதவிருள்வடிவானது அந்தஆகாயத்திற் சிவந்தருளியனு
தையமானவுடனே பூதவிருட்பிரகாரமாய் மறைந்து நீங்கவாகா
யஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோல வுபதேசித்த
ஞானப்பிரகாசத்தைப்பற்றி ஸம்மலமுநீங்கி வான்மபோத மரு
ளிலடங்கச்செய்து மலமான்மபோதத்தையும் பற்றாமற் தன்னு

டைய வகாதி நித்தியமும் கெடாம னீதியாகிவந்தின நிலைமை
யெம்மையாட்கிச்சு.

மேதக்கோர், செய்புஞ்சரிதை திகழ்கிரியாயோகத்தா
லெய்துஞ்சர்முத்திபற மெய்துவித்து - மெய்யன்பாற்

காணத்தருவார்கள் கண்டரற்றமைப்பின்பு

நாணத்தருநான நன்னெறியை - வீணை

மெனக்குத்தரவேண்டி மெல்லப்பொருட்கு

மனக்குமலாயன் மால்வானோர் - நினைப்பினுக்குச்

தூரம்போலையணிப சுத்தாத்தாளென்றலேமே

லாரும்படிதக் தருள்செய்த - பேராளன்

றத்தபொருளெதென்னிற் றுன்னேறுநான்வேறாய்

வத்துபுணராவழங்காக்கி - முத்தியென்ற

ணுள்ள மென்றுகேங்கா தெரினித்திருந்துதோன்றிநிற்குங்

கள்ளமின்னுகாட்டுங் கழல்போற்றி,

எ - து, உலகப்பற்றற மேம்பாட்டெனே தாதமார்க்கஞ்சி
ற்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்று நான்குபுழி
பிழுவின் றுண்மைச் சரிதை கிரியாயோகக்கலா விதிதப்பாம லு
றுத்தித்துச்செய்க வடியார்களுஞ்ச் சிறப்புநின்று மதமுத்தியா
ன சாலோக சாமிப சார்பு மெய்தும்படி செய்வித்து அதுனால்
ஞானதாகமுற்ற வடியார்க் கனுகூரகத்தைப்பெற்று மெய்யன்பி
ஞாலே பெறுபதி லான்மகரிசனையண்ணிக் கிவந்தரிசனத்தி லா
ன்மாவின்றன் னிபல்பை யறிந்து பின்புபெத்தமுத்தி யிரண்டி
லு முபகரித்து இரட்சித்திற் கந்தாவியுடைய தருணையையறந்
து சாமொரு முதலென்றிருத்தோமே பெற்று வச்செய்யப்பட்டு நர
ணிப் பதைப்பறாருவினமுத்தி யிரண்டற் றறுபவித்தற் சிலா
துவவத்தைத் தீதியாபியானுஞ் சிவசொன்னு நினைவாத

வெனக்கும்வீணையிங்கியதுக்கிரகம் பண்ணவேண்டிவேதாகம
புராணசாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுக்கு
மனத்துக்குத் தாமரை மலரி னெழுந்தருளி யிருக்கும்பிரமவிஷ்ணு
முதலாகிய தேவர்கண்ணினைப்புக்கும் தெரியப்படாததூதம்போ
லே நின்றும் ஜடசித்துக்களிடத்தினு மணித்தாய் நிறைந்திருக்
கிற வழகுபொருந்திய சீர்பாத கமலத்தை யடியேன் சிரசின்மீகி
ருந்து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்ததுக்கிரகம்பண்ணிப்பெரியம
காதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறைஞான சம்பந்த ஞான
சாரியரெனக்கருக்கிரகம்பண்ணிபொருளேதென்னிற்றான்வே
று நான்வேராய்வந்துபொருந்தின தில்லையென்னும்வழக்கையறி
வித் தநாதியேதொடுத்துன்னிடத்திலே யொளித்திருந்துந் நம்
மைக்காணுதிருக்க நாமென்றுமுன்னெக்கண்டுகொண்டிருந்தோ
மென்கிற கள்ளத்தையிப்போதுயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்துநின்
றறிவித்த பாதமானதெம்மையிரகூழிக்க.

வள்ளமையாற், றன்னைத்தெரிவித்துத்தன்னுளினுட்கிட
வென்னைத்தெரிவித்த வெல்லையின்கண்-மின்னாரும் [ந்த
வண்ணமுருவ மருவுங்குணம்யக்க
மெண்ணுங்கலைகால மெப்பொருளு-முன்னமெனக்
கில்லாமைகாட்டிப்பின் பெய்தியவாகாட்டியினிச்
செல்லாமெகாட்டுஞ் செயல்போற்றி,

எ - து. வளப்பமிசூந்த கிருபையினுற் கந்தா தன்னைத்தெ
ரிவித்துத் தன்பாததாமரையான திருவருளுக்குள்ளே பிரியாம
வென்றுங்கிடந்தவென்னையுந் தெரிவித்தவெல்லைக்கண்மின்போ

ன்று தோன்றியழிகிறவண்ணத்தையுடையதேகமுந்தேகத்தை
ப்பொருந்திய குணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்கப்பட்டகலையாதி
முதலாகியதத்துவங்களு முன்னில்லாதகேவலாவத்தையெழுந்
னையறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகரணதிரளுங் கூடி-
னசகலாவத்தையு மறிவித்து இனியருளைவிட்டுத் தேகமுதலான
கருவிகரணதிகளிற் செல்லாத சுத்தாவத்தையுமறிவித்தசெயலெ
ம்மையிராதிக்க.

எல்லாம்போய்த், தம்மைத்தெளிந்தா ராய்த்தாமேபொ
யெம்மைப்புறங்கூ றி யின்புற்றுச்-செம்மை [ருளாகி
யவிராம்பேசு மகம்பிரமக்காரர்
வெளியாமிருளில் விடாதே - யொளியாய்நீ
நின்றநிலையிலே நிகழ்த்தியொருபொருள்வே
நின்றுயமைபாமை யெடுத்தோதி - யொன்றுகச்
சாதித்துத்தம்மைச் சிவமாக்கியிப்பிறவிப்
பேதத்தனிவன்பப் பேதமுறாப்-பாதகரோ
டேகமாய்ப்போகாம லெவ்விடத்துங்காட்சிதந்து
போகமாம்பொற்றாணி னுட்புணர்த்தி - யாதியுட
னிற்கவழியா நிலையிதுவேயென்றருளி
யொக்கவியாபகத்தன் னுட்காட்டி - மிக்கோங்கு
மாநந்தமாக்கடவி லாராவமுதனித்துத்
தான்வந்துசெய்யுந் தருதியினு - லா னுயிர்தான்
முன்கண்டகாலத்து நீங்காதமுன்னோனை
யென்கொண்டு போற்றிசைப்பேளியான்.

எ - து. எல்லாத் தத்துவங்களையும்-பொய்யென்றுகண்டு நீ
 க்கித் தம்மைத்தெளிந்தோமென்று நமக்குமேலேவேறொருபொ
 ருளில்லையென்றுஞ் சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகாதவாந்
 மக்குப் புறம்பென்றும்பேசித் தன்னின்பத்தைத்தானே புசித்தி
 ருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவ்விதானநிருவிகாரி நாமே
 யென்றுபேசி யகமே பிரமமென்னும் வாதிகள் தன்னையுமறியா
 மற் றலையையு மறியாமன் மயங்கிநிற்கிறவெளிபோன்றவருளி
 லென்னைவிடாமல் ஞானசொருபவொளிவடிவா யிப்போது நீநி
 ந்கிற நிலையென்று நிகழ்த்தியிதற்குமேலே வேறொருபொருளின்
 றி யமையாமையு மெடுத்தோதி யான்மாவைச் சிவத்துடனே
 யொன்றாகும்படி சாதித்துத் தம்மைச்சிவமாக்கியிந்தப் பிறவிப்
 பேதமாகிய சரீரத்திலேதானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமு
 த்தித்தன்மையுஞ் சரியாகக்கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம்
 புசியாமல் சமவாதம்பேசி யான்மசத்தியுடனேகூடி யின்பம் புசி
 ப்போமென்கிறபாதகரோடுக்கூடி யேகமாய்ப் போகாமலென
 ிக்கெவ்விடத்துங் குருவிற்கசங்கமாய்க் காணுகொடுத்து. மேலா
 னபோகமுண்டாகிற திருவருட்பாதத்திற் பிரியாம லுள்ளேயடங்.
 கிக்கிடக்கும்படி பொருத்துவித்த னெயத்திலமுந்திநிற்குமழியா
 தசாயுச்சியநிலை யிந்தவருணிலையென்று விகற்பந்தோன்றாமல்து
 க்கிரகித்துத் தமதுபரிபூரண வியாபகத்துள்ளே யானுமொக்கவி
 யாபித்து நிற்குந் தன்மையுங்காட்டி மிகுந்தோங்கியளவுபட்டாம
 ளிறைந்துநின்ற தமது பேராந்தத் திருவருட்கடலில் விளைந்த
 வாராதஞெயவமுதத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமே
 யென்னைத்தேடிவந்துகொடுத்த பெருங்கருணைத்தருதியினூனா

யிர்தானே முதன்மையென்று நின்றபெத்தகாலத்து மதற்குமுத
ன்மையுங் கொடுத்து நீங்காமனின்ற முன்னோனெ யெந்தவிதங்
கொண்டு புகழ்த்து போற்றுவேனியான்.

போற்றிதிருத்தில்லை போற்றிசிவபோகம் [யெங்கள்
போற்றியவன்மெஞ்ஞானப் புண்ணியதூல் - போற்றி
வெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேரூய்வந்துண்ணின்
சும்பந்தமாமுனி பொற்றாள்.

போற்றிப்பஃறொடை சூலமும் உரையும்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

கோற்றவன்துடி

உ ம ர ப தி சி வ ர ச ர ி ய ர்

அ ரு ளி ச் செ ய் த

வினாவெண்பாமூலம், கொடிக்கவிமூலம்,

உண்மை நெறி விளக்க

மூலமும் உரையும்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

ம க ர வி த் த வ ர ன்

க ந் த ச ர மி மு த லி ய ர்

மா னை க் க ர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாநன்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898(ஆ)

வ
திருச்சிற்றம்பலம்.
வினாவண்பா
மூலமும் உரையும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடிதன்மு
னென்றவார்சோலே யுயர்மருதச்சம்பந்தா
நின்றவா நெவ்வாறுநீ

இ - ன். நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடல
ரிது-விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமா
ட்டாது—கொடுவினையேன்பாடித்தன்முன்-கொடுவினையேன்ப
க்கற் நெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வார்சோலையுயர்மருதச் சம்பந்தா
வொன்றிநின்றவா நெவ்வாறுநீ-அழகியசோலையுயர்ந்த மருதநகர்
வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யடி-யேனிடத்துத்தேவரீர்பொருந்தினி
ன்ற தெப்படி - (கருத்து) அந்தகன்கண்ணுக்கு ஆகித்தப்பிரகா
சம் விபாத்தமா யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ
லென்பதாம். உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அருக்கனேர்நிற்பி
னு மல்லிருனெகாணர்க் கிருட்கண்ணேபாசத்தார்க்கீசன்” கண்
டு கொள்க. (துட்பம்) மலமான்மாவைச் சகசமாய் மறைத்திருக்
கையிலே சிவமான்மாவைப்பொருந்தி நின்றதெப்படியென்னும்
வினாவுக்கு உ-ம் சிவஞானபோதத்தில். “மெஞ்ஞானந்தன்னில்
வினையாத சத்தாதல்” என்றபாடத்திலும். சிவதருமோத்தரத்தில்
பரமசிவன் பராசத்திபல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க,விரவுவதெனி
ருனென்றீர்கேள் வெய்யவமுற் பசுமரத்தின், விரவியதே பசுமா
ரும் வெந்தலை வெந்துவிடும், பருவமுறக் கரணமுறப் பதியு
முறப் பழுதறவே. “ என்பது கண்டுகொள்க. } க)

இருளிலொளிபுறையு மெய்துங்கலாதி
மருளினிலையருளு மாணங் - கருவியிவை

நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குணருளா வென்பெற.

இ - ன். இந்நிலைபுரையும்-ஆணவமேலிட்டகாலத்து
ஞானமொழிந்துகிறதும், —எய்துங்கலாதிமருளினிலையருளும்கா
லாதினைப் பொருந்தின விடத்திலுமாணவத்தையேதந்து, —மா
லுங்கருவி யிவைநீங்கினிருளாம் - என்னுடனே கூடிநின்ற கரு
வி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது, —நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குணருளாவென்பெற-நிறைந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமு
ளியே யில்விடத்துன்னருளாற்பிரயோசனமென்ன - (சு-து.)கே
வலசகலத்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசனமென்பதாம் உ-ம், சி
வப்பிரகாசத்தில், “காட்டிடுங் கரணமொன்றும்” என்றபாடத்
திற்கண்டுக்கொள்க.

(2)

புல்லறிவுநல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான
மல்லதிலதுள்ளதெனிலந்நியமாந் - தொல்லையிரு
ஞானமலையாவா துயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய்நவில்.

இ - ன். புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான மல்லது
சிற்றறிவுபேறியாகாதுஞானமல்லதுபொதுஞானமூன்றுவிதமா
யிருக்கும், —இவதுள்ள தெனிலந்நியமாம்-முன் பில்லாத சிவஞா
ன மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில் சற்காரியவாதமாகாம
லந்நியமாம், —தொல்லையிருஞான மலையாவாதுயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலையாவாய் நவில்-பழமையாகவருகிறஆணவமலத்தின்கு
ற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமைடையுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் ச
ம்பந்தமாமுளியே மலைபோல ஞானத்தையுடையவரேதிருவுளம்
பற்றவேணும், (சு-வது.) ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாது. தந்து
வங்கருடைய சுபாவத்தை இதுபெய்யென் றறிவிக்கிறது சிவ
ஞானம் இப்படியறிகிற வேற்றமையும் விட்டு வாய்ந்த ஞானமா
ய்நிற்பது சுத்தம், உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் “தத்துவமானவற்றி
ன்றனமகன்” என்றபாடத்திலும், சிவஞானத்தினில், “சிவன்

மேனென்றிரண்டுந் சித்தொன்ற மென்னிற் சிவனருட் சித்தி
வனருளோச் சேருஞ்சித்து. கண்டுகொள்க. (௩)

கனவுகனவென்று காண்பரிதாங்காணில்
நனவிலவைசிறிது நண்ணு - முனைவனரு
டானவற்றிலொன்று தடமருதச்சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமாறென்.

இ - ள். கனவுகனவென்று காண்பரிதாம்-கனவிலேநின்றக
னவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணில்நனவிலவை சிறிதுநண்ணு
நனவிலே காணும் கண்டதென்னில் நனவிலந்தக்கருவிகளில்லா
தபடியினாலே காணவில்லை,—முனைவனருடான வற்றிலொன்று
அருளிலே நின்றகண்டதென்னில்ரு ளவத்தைகளிற்பொருந்தா
து,—தடமருதச்சம்பந்தா யானவத்தைகாணுமாறென்-தடாகம்
பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேநானவத்தைகளை
த்தரிசிக்கும்படி யெப்படி. (௧-து.) சுத்தத்துவங்களைக்கொண்
டறியவேணுமென்பாம். உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் இத்தகைமை
யிறையருளா லுயிரறியும்' என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (௪)

அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்
குறியிறந்தநின்னுணர்விற கூடா - பொறிபுலன்க
டாமாவறியா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாவறியா நினி.

இ - ள். அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்-என்னுடை
யவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போமேயா
யின்,—குறியிறந்த நின்னுணர்விற்கூடா-வாக்குமனத்துக்கெட்
டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொரு
ந்தப்போகிறதே யில்லை,—பொறிபுலன்கடாமாவறியா-பொறிபுல
னைய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா,—தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாவறியாநினி-தடாகம்பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமா

முனியே யானா யறியப்போகிறதுதானினி. (க-து.) கண்ணு
னது யிருளோடுகூடியிருளாய் மொளியோடுகூடி மொளியாயுநி
ன்றதுபோலப் பாசத்தோடுகூடிப்பாசமாய்நின்றவான்மா அரு
ளோடேகூடிப் பாசநீங்கியருளாய் நிற்குமென்பதாம் உ-ம். சிவ
ப்பிரகாசத்தில், “சத்திதுவென்றசத்துத்தானறியாது” என்றபா
டத்திற் கண்டுகொள்க. (இ)

சிற்றறிவுமுற்சிகைதயிற் சேர்வாரின் ருஞ்சிறிது
மற்றதனிநிற்கிலருண் மன்னாவாந்-துற்றமுகின்
மின்கொண்டசோலை வியன்மருதச்சம்பந்தா
வென்கொண்கொண்பே னியான்.

இ - ள். சிற்றறிவு முற்சிகைதயிற்சேர்வாரின்ரூம்-சிற்றறிவு
முன்னேகெடொயின் பின்னருளைப் பொருந்தப்போகிற பேரில்
லை—சிறிது மற்றதனிநிற்கிலருண் மன்னாவாந்-சிற்றறிவுகொஞ்
சமாக நின்றாலும்குள்பொருந்தாது—துற்றமுகின்மின்கொண்ட
சோலைவியன்மருதச் சம்பந்தாவென்கொண்டு காண்பேனியான்
மேகங்கள் நெருங்கிய வாகாயத்தை யளாவியசோலைசூழ்ந்த விய
ன்மருதநகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனியே என்னத்தைக்கொண்டு கா
ண்பேனியான், (க-து.) சிற்றறிவுகெட்டதுமல்ல முன்போலவி
ருந்ததுமல்ல பாசபந்தநீங்கித் திருவடியிலேகலந்து கிடக்குமெ
ன்பதாம். உ-ம், சிவஞானசித்தியில், “செம்பிரதக் குளிகையி
னாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்” என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க.
உன்னரியதின்னுணர்வ தோங்கியக்காலொண்கருவி
தன்னளவுநண்ணரிது தானாகு - மென்னறிவு
தானறியவாரா திடமருதச்சம்பந்தா
யாமறிவதெவ்வா றினி.

இ - ள். உன்னரியதின்னுணர்வதோங்கியக்கால்-நினைத்தத
ற்கிரதிகிய தேவரீரருள் தோன்றினகாலத்து, —ஒண்கருவிதன்

ன்னவு நண்ணரிதானாகும்- அழகுபொருந்திய முப்பத்தாறுத்த
துவங்களாற் பொருத்தப்பட்டது, —என்னறிவுதானறியவாராதுஎ
ன்னுடையபசுஞானத்தாலு மறியப்பட்டது, —தடமருதச்சம்பந்தா
யாமறிவதெவ்வாறினி-தாடகம்பொருந்தியமருதநகர்வாழ் சம்பந்
தமாமுனியே அடியோங்களறிகிறதெப்படித்தானினி.(க-து.)பசு
கரணங்களுஞ் சிவகரணமா யான்மாவு மருளாய்ப்பொருத்தின்
றியுமென்பதாம். உ-ம்.சிவப்பிரகாசத்தில், “மாயைமாமாயை
மாயா” என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (எ)

அருவேலுருவன் றுருவேலருவன்
திருவேலுமொன்றிற் கிசையா - வுருவோரிற்
காணிலுயர்கடந்தைச் சம்பந்தாகண்டவுடற்
பூணுயிறைக்கென்னும் புகல்.

இ - ன். அருவேலுருவன் றுருவேலருவன் திருவேலுமொன்
றிற்கிசையா-கத்தா திருமேனியருவமானு லுருவமாகமாட்டானு
உருவமானு லுருவமாகமாட்டானு அருவு முருவுமொருபொருளு
க்கிரண்டென்மை மயிசையாது, —உருவோரிற் காணிலுயர்கடந்தை
ச் சம்பந்தா கண்டவுடற் பூணுயிறைக்கென்னும்புகல்-திருமேனி
யை விசாரித்துக்காணி லுயர்கடந்தை நகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனி
யே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கத்தாவுக்குத் திரு
மேனியென்னத்திலேயுண்டானதுதிருவுளம்பற்றவேண்டும்(க-து
ஞானத்திலே திருநோனிகொள்ளுவனென்பதாம். உ-ம். சிவஞா
னசத்தியில். “மாயைதான் மலத்தைப்பற்றி” என்றபாடத்திற்க
ண்டுகொள்க. (அ)

இருமலத்தார்க்கில்லை யுடல்வினையென்செய்யு
மொருமலத்தார்க்காரா யுரைப்பேன் - நிரிமலத்தா
ரொன்று கவுள்ளா ருயர்மருதச்சம்பந்தா
வன்றுகிலாமா றருள்.

இ - ள். இருமலத்தார்க் கில்லை யுடல்வினையென் செய்யும் இரண்டு மலமுடைய பிரணையாகலருக்குமாயில்லாத படியினு லே உடம்பில்லை வினைபொசிக்கும்படியெப்படி,— ஒருமலர்தார் க்காராயுடைப்பேன்-ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரையா ராகச்சொல்லுவோம்,— திரிமலத்தா ரொன்றாகவுள்ளார்-மூன் றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றாகவுள்ளது.—உயர்மரு தச் சம்பந்தாவன்றாகிலாமாறருள்-உயர்ந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந் தமாமுனியே யப்படியல்லவாகி லாமாறருள். (க-து.)விஞ்ஞான கலர் பிரணையாகலர்க்குச்சத்தமாயில்லேதேகமென்பதாம். உ-ம் சிவஞானசித்தியாரில். “வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவனென்றி வர்க்கு” என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (க)

ஒன்றிரண்டாய்நின்றொன்றி லோர்மையதாமொன்றாக நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் நேராகு - னுன்றிருந்தார் தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயானாகி யோங்கியவா நெய்வாறுரை.

இ - ள். ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றி லோர்மையதாம்-ஒ ருபொருள் விவகாரத்திலே யிரண்டாய் நின்றொன்றா மென்னி ல் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது,—ஒன்றாகநின்றிரண்டாமென்னி லுயிர் நேராகும்-இரண்டாய் நின்றொன்றாமென்னிலொன்றிலே யொன்றழிந்துபோம்,—னுன்றிருந்தார் தாங்கியவாழ்தண்கடந் தைச் சம்பந்தாயானாகி யோங்கியவா நெய்வாறுரை-ஞானத்தை ப்பொருத்தின பெரியோரால் தாங்கியவாழப்பட்டருளிர்ந்த கடந் தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேயான் சிவமாகியோங்கியமுறை மையைத் திருவுளம் பற்றவேணும். க-து. ஆணவத்தைப்பொரு த்கின வான்மாவைப்போல வென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தி ல், “ஒன்றிரண்டாகி யொன்றினொருமையாம்” என்ற பாடத்திற் கண்டுகொள்க. (ங)

காண்பா னுங்காட்டுவதுஞ் காண்பதுவுந் துணை
காண்பார்கண்முத்தி காணார்கள் - காண்பா னுங்
காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தன்கடந்தைச்சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாராதவர்.

இ - ள். காண்பா னுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் துணை
மை காண்பார்கள்-காண்டிறவான்மாவங் காட்டுகிற சிவனுங்கா
ணப்படுகிற பொருளையுமீட்டிண்மையைத் தரிசிப்பார்களென்
னில்—நன்முத்திகாணார்கள்-நல்லமுத்தியைக்காணார்கள்—காண்
பா னுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தன்கடந்தைச் சம்பந்தன்வா
ட்டுநெறிவாராதவர்-ஆனால் காணுகிறவனுங் காட்டுகிறா னுங்கா
ணப்படுகிற பொருளுமாகவோ காண்பார்களென்னில்அப்படி க்
காணுகிறவர்களுந் குளிர்ச்சிபொருத்தின கடந்தைநகர்வாழ் சம்
பந்தமாமுனி வாட்டும்புழி வாராதவர். க-து. ஞாநுருஞான ஞே
யமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஐன்றாகச் சிவனியல்பினுணரு
கிற ஞானமே பெறவேனுமென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில்
சன்மார்க்கஞ் சகலகலைபுராணவேதஞ்சாத்திரம்“ என்ற பாடத்தி
ற் கண்டுகொள்க.

(மச)

ஒன்றினுகர்வதிவ னானுமுறுதொழிலு
மென்றுமிடையி லீடமில்லை - மொன்றித்
தெரியாவருண்மருந் சம்பந்தா சேர்க்கு
பிரியாவா நெவ்வாறு பேசு.

இ - ள். சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றாத ஒரு
பைபொருத்திய மருநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே தேவரீர்திரு
வடியைச் சேர்க்கு பிரியாமற் போகங்களைப் புதிக்குமுறைமைதி
வுளப பற்றேவனும. க-து. அவன்சர்வவியாபியானையினுலும்இ
வன் சுதந்தரவீனானாகையாலும் அவனே போகங்களைப் புசிப்பி
க்கிறவ னென்பதாம். உ-ம்திருவருட்பயனில், “அவனுயகன்மெ

ங்கின்ற மாங்கவனாமெங்கு. மிவனையொழிந் துண்டர்தலில். இவனானபோதத்தில், “ ஈண்டிவ்வான்மாக்க ளவனையன்றியமைந்தொன்றையும் விஷயியாவாகலானவனுமவற்றதுவிஷயத்தையுணருமென்றும். உண்மைநெறிவிளக்கத்தில், “ பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவுகள்ளு” என்றபாடத்தினுங்கண்டுகொள்க.

அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப்
பொருளாகிற்கும் பொருத்தித் - தெருளா
வினாவெண்பாவுண்மை வினாவாரே லாமன்
கனாவின்பாவெய்துவிக்குங் காண்.

இ-ள். அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப் பொருளாகிற்கும்பொருத்தி-ஆசாரிய னதுக்கிரகம்பெற்ற ஞானவான்களுக்கு விட்டுக்கி மலைவுவராமல் செம்மைப்பொருளாகவேபொருத்திநீர்தும்,—தெருளாவினாவெண்பாவுண்மை வினாவாரேலாமன்கனாவின்பா வெய்துவிக்குவீகாண்-அறியத்தக்கதாக வினாவெண்பாவி னுண்மையை வினாவி யறியாதபேர்ஊமன்கனாவிலேபாங்குடித்ததுக் கொக்கும். (க-து.) ஞானமிருதியுடையோர்க்குச்சத்தியமாகவே தோன்றும். அல்லாதபேர்எத்தனை சாத்திரம்படித்தாலும் வினாவெண்பாப்பாராராயின்ஊமன் கனாவினாலே பால்குடித்ததுபோல் ஒன்றுத்தெரியாதென்பதாம்.

வினாவெண்பா மூலமும் உளையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வுரை சகாத்தம் ககா-க்கு மேற்செல்லாநின்ற பிங்களிஸ் வைகாசிமீ மெய்கண்டசந்ததியில் திருவாவடுதறைமச்சிவாயமூர்த்தி மரபில் வேலப்பப்பண்டாரமதுக்கிரகம்பெற்றமச்சிவாயத் தம்பிரான் செய்ததெனவறிக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்,

கொடிக்கவி.

மூலமும் உரையும்

ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேவி
 டிலொன், ரொளிக்குமெனினு மிருளடராதுள்ளுயிர்க்
 குயிராய்த், தெளிக்குமறிவுதிகழ்த் துளதேனுந்திரியலத்
 தே, குளிக்குமுயிராள் கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே.

இ-ள். ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிடம்-ஆணவத்துக்கு
 ஞானத்துக்கு மிடமொன்றே—ஒன்று மேலிடிலொன்றொளிக்கு
 மிடஞானமேலிட்டகாலத் தாணவமொளித்துநிற்கும். ஆணவமே
 லிட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கும்,—எனினுமிருளடராது
 ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலே யொன்றொளித்து நின்றாலு ஞானத்
 தையாணவமலம் பொருந்தாது,—உள்ளுயிர்க்குயிராய்த் தெளிக்
 கு மறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந் திரிமலத்தேகுளிக்கும்-பூர்வாசனா
 விசேஷத்தாற் சிவஞானஞ் சற்றுவிளங்குமானாலு மும்மலங்களி
 லேமூழ்கிக்கிடக்குமல்லாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது—உ
 யிராளுக்கூடும்படிக்கொடி-கட்டினனே-இப்படிமும்மலங்களிலே
 மூழ்கிக்கிடக்கிறவான்மா வருள்கூடும்படிக்குத் தீக்ஷாக்கிரமத்தி
 னாலே மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினேன்,(கருத்து.) ஆண
 வத்துக்கு ஞானத்துக்குமிடமொன்றாயிருக்கத்தனதுகாரணங்கெ
 டாமலிருக்கிற மலத்தைத் தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலேபோக்கி மோ
 ணுத்தை மடைவிப்போமென்பதாம். (துட்பம்) ஆணவத்துக்கு
 ஞானத்துக்கு மிடமொன்றென்பதற்கு, உ-ம், சிவஞானபோதத்
 தில், மெய்ஞ்ஞானத்தன்னில்‘என்றபாடத்தில், தண்கடனிருப்பு

புப்பாற்றாறு அயுனமுளவாய்த்தான். “எ-து, கண்டுகொள்க. ஒன் றுமேலிட்டகாலத்திலேயொன்றொளித்துநிற்குமென்றதற்கு உ-ம் சிவப்பிரகாசத்தில். “மாயைமாமாயைமாயா, “என்றவிரூபத்தி று கண்டுகொள்க. இதுல்லாமலாணவமேலிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொளித்து நிற்குமென்று முத்திகாலத்திலே சிவம்பிரகா சித்து ஆணவங் கெளரவங் கெட்டொளித்து நிற்குமென்றுங் கூ றியதற்கு, உ-ம், ‘போற்றிப்பர:’ றொடையில், “என்ற னுள்ளமெ ன்று நீங்காதொளித்திருந்துதோன்றிநின்ற, கள்ளமின்று காட்டு ங் கழல்போற்றி, “சிவஞானபோதத்தில். “நேசத்தர்தன்பானிக் முத்திகெய்போற் பாசத்தர்க்கின்றும்பதி” எ-ம், வருமேதுக் களைக்கண்டுகொள்க. ஞானத்தை யாணவம்பொருந்தாதென்பத ற்கு உ-ம், சிவஞானபோதத்தில். “அந்நியமிலாமையாற் கொன் றுணர்வின்றும், “என்ற பாடத்திற்குரியனையந்தகாரம்பொருந்தா மதற்கும், எ-து, கண்டுகொள்க. முன் விட்டருறையினாலே யுயி ர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்று விளங்குமானாலு மலத்திலேய ழுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றாகச் சத்தியாகாது, இப்படியிருந் திறவான்மாவருணைக்கூடும்படித் துசங்கட்டினே நென்றதற்கு ஆசாரிடர் நீ ஷாகிரமத்தினாலே மலந்தைப்போக்கி அருணைக்கொ டும்பர். அந்தச்சிவஞான மாசாரிமரைமல்லாமல்வராது. உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில். “விரும்பிய மந்திராதிகாரம். “என்றவிரூபத் திலும், சித்தியாரிஸ். “பலவிதமாகான்பாசமோசனைந்தான் பன்ன ணும்படி. “எ-ம். “ஆசானருளாலடி சேர்ஞானம்வந்திமற்றொஃ. “நு ளும்வாராதாகும், “எ-ம், கண்டுகொள்க.

பொருளாம்பெருளேதுபே. தேதுகண்ணே

திருளாம்பெளியேதுரவே - தருளாளா

நீபுரவாவையெமலாவேறியங்கட்டினேன்

கோபுரவாசற்கொடி,

இ-ள். பொருளும்பொருளேது-பொருளிலேயுழியாதபொருளேது—போதேது-கிரணமாகியசத்தியேது —கண்ணேது-கண் போலவான்மாவேது-இருளாம்வெளியேதிரவேது-அஞ்ஞானமாகிய சகலகேவலந்தானேது—அருளாளா-அருளையுடையவனே-நீ, புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேன்-வையமாகிய மலமாயாதிகன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப்பொருந்தியிருக்கிற தேவரீரறியக்கட்டினேன். கோபுரவாசற்கொடி-கோபுரவாசலிலேகொடி. (க-து.) கத்தாவேது, சத்தியேது, ஆன்மாவேது, கேவலசகலமேது இதுசொல்வாருமுளரோவென்றுகொடிகட்டினேனென்பதாம்(து-ம்.) அழியாதபொருளேதென்னிலேன்றது அகண்டபரிபூரணமாயுயிர்க்குயிராயாந்தரூபமாயிருக்கிறது தற்சிவம், அதற்கு. உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், “பலகலையாகமவேதம் யாவையினும்” என்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க கிரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில் சத்தியென்று தனியேயொருமுதலல்ல சூரியனுங்கிரணமும்போல மரமுங்காழ்ப்புழி போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும். உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், சுத்தமாஞ்சத்திஞானச்சுடராகும்” என்றபாடத்தில் “இரவிகாட்டிம் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே” எ-ம், சித்தியாரில் “சத்திதன்வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்” எ-ம் “ஒருவனையிராவனாதி” என்றபாடத்தில் “வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பு, மிருமையும்போலமன்னிச்சிவத்தினேடிசைந்த பித்தம்” எ-ம், கண்டுகொள்க, கண்ணொப்பாகியவான்மாவேதென்னில் அதுவதுவாய் அடுத்ததின் தன்மையாய் வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமாய்க்கண்படிசுமாயும்போலஒப்பையுடையதாய் அக்ஷிணைப்போல வொன்றைப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற் தனித்துநிற்கிற முதலல்லவாய் அருவமுருவமும் ரூபரூபமல்லவாய்ப்பூவீற் கந்தம்போன்றதாயிருக்கிறதான்மா இதற்கு. உ-ம் சிவஞானபோதத்தில், “மாயாதனுவிளக்காய்மற்றுள்ளம்” என்ற பாடத்திலும், சிவப்பிரகாசத்தில், “ஒரிடந்திருத்தல்,” என்றபா

டத்திலும், சித்தியாரில், “அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமரு
வமன்றாய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனாகி,
எ-ம், திருவருட்பயனில்” இருளிருளாகி யெல்லிடத்திலெல்லாம்
பொருள்களிலதோபுவி “எ-று, சித்தியாரில்” அங்கியானதுதானு
மொன்றை மீணந்துகின்ற திகழ்ந்திடும், பங்கியாதயிர்தானு
மிப்படிபற்றியல்லது நின்றிடா” எ-ம், சிவஞானபோதத்தில் “தோ
ன்றம்மலர்மணம்போற்றொக்கு” எ-ம், வருமேதுக்களைக் கண்டு
கொள்க அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலந்தானேதென்னில் அதிற்
கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமற் போகத்திற்
கொள்கையல்லாதவனாய் அறிவில்லாதவனாய் அந்தகாரத்திலே
அலரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமே யாயதுவாயந்
தமலமாய் விட்டுநீக்குமுறைமை யில்லாததாயிருப்பதுகேவலம்.
இதற்கு, உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், ஒங்கிவரும்பலவுயிர்கள், “எ
ன்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், “அறிவிலன் மூர்த்தனித்தனரா
காதிருணங்களோடும், “என்றபாடத்திலும் வருமேதுக்களைக்
கண்டுகொள்க, சகலமாவதேதென்னில் சகலத்துக்கு வெளியென்
றும் தீபமென்றும்பெயர், வெளி தீபமென்றிருக்கிறசகலத்தைய
ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானே நென்னில்சகலத்திலே அஞ்ஞா
னமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மல்லாமல் ஞானத்தை
யுணர்த்தாது, ஞானஞ்சுத்தத்திலே மல்லாமலுண்டாகாது, ஆ
கையால் சகலமும்போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கேவ
லத்துக்கு இது தீபமென்றும், வெளியென்றுஞ்சொன்னதல்லாம
ல்இதுவு மஞ்ஞானமே தப்பாது இதற்கு உ-ம்சிவப்பிரகாசத்தில்
புகலுமலமொழித்தற்கு, “என்றபாடத்திலும், இருபாவிருபுகில்
இருள்வெளியாக்கு மருளரினையறுத்து, “எ-ம், வருமேதுக்களைக்
கண்டுகொள்க, அருளாளாவென்றது அறிவுடையவனெயென்றது,
நீபுரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்றுதேநென்னில் சு
ர்வத்திர பரிபூரணனாயிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமாகிய மலமாயாதிக
ன்மங்களைப்பொருந்தாமலான்மாக்களிடமாக விருப்பாரென்று

சொல்லுவானே நென்னில் சிவனை மலமாயாதி கன்மங்கள்பொருந்தாது. ஆனால்சர்வவியாபக மெப்படியென்னில், சூரியனுடையசந்திரியி லந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சிவன்சந்திரியிலே நிற்கிறது, அப்படி சிவ னான்மாக்கள்தோறு நிறைந்திருக்கச் சிவனைப்பொருந்தாமலான்மாக்களை மலம்பொருந்தினதெப்படியென்னிற் சமுத்திரமும் ஜலமுமும்புடும்போல, இதற்கு உ-ம், நெஞ்சவிடுதூதில், “படநாகம்பூண்ட பசுமண்பசுவீனிடமாய் நிறைந்தவிறைவன், ‘எ-ம்.சித்தியாரில், ‘அனைத்துஞ்சத்தென்னி லொன்றையறிந்திடா தசத்தாலென்னில்,முனைத்திடா தசத்துசத்தின் முன்னிருளிரவிமுன்போல், நினைப்பதிங்கசத்தேயென்னிற் சத்தின் முன்னிலாமையானுந், தனைக்கொடொன்றுணர்தலானுந் தானசத்துணராதன்றே. எ-ம், ‘சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்துருகுற்றமெல்லாமுற்றிடுமுயின்கண்ணே, சத்துளபோதேவேருஞ்சதசத்துமசத்துமெல்லாம். வைத்திமநாதியாக வாரிநீர்லவணம்போலும், ‘எ-று வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. தேவரீரறியக்கோபுரவாசலிலே கொடிக்கட்டி நேனென்பதற்கு அந்தக்கத்தாவேகன்பாரம்பரையாக அறுக்கிரகம்பண்ணி அறிகிறதல்லாமல் மற்றப்பேராலேஅறியப்படாதென்பதுகருத்து. (உ.)

வாக்காலுமிக்கமனத்தாலுமெக்காலுந்
தாக்காலுணர்வரியதன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதம்மிற்பிரியாமையானே
சூழிக்குமருணல்கக்கொடி.

இ-ள், வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந் தாக்காலுணர்வரியதன்மையனை வாக்குமனதுக்களாலு மொருகாலத்தினுந்தாக்காமலறிவதற் கரிதா்கிப தன்மையுடையவனை—நோக்கி-விசாரித்துப்பார்த்து,—பிரித்து-பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதம்மிற்பிரியாமையானே சூழிக்குருணல்கக்கொடி-அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற

வத்தைப் பிரியாமற் குறித்து மருள்பொருத்தத் தக்கதாகக்கொடி-
கட்டினேன். (து-ம்) மனவாக்குக் காயங்களினாலே யொருகாலு
ந்தாக்காதவனென்றும், ஆன்மபோதத்தாலறியப்படாதவனென்று
ஞ்சொன்னதற்கு, உ-ம், சித்தியாரில், “மறையினுலயனூல்மால்ம
னத்தினுல்வாக்கால்மற்றுங்குறைவிலாவனவினாலுங்கு-றொனுவா
கிநின்ற விறைவனார்” எ-ம், சிவப்பிரகாகத்தில், “பாசமாஞானத்
தாலும் படர்பசுஞானத்தாலு மீசனையறியவொண்ணா” எ-ம், வரு
மெதுக்களைக் கண்டுகொள்க, விசாரித்துப்பகுக்குமிடத்தி லென்
றதுஇப்படி மனவாக்குக்காயங்களுக்கும் ஆன்மபோதத்துக்கு
மெட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீக்ஷாக் கிரமங்களினால் மலமாயா
திகன்மங்களைப் போக்கிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாக்கிமல
த்திலே பற்றுகவிருந்த வறிவைத்திருப்பி யருளிலேபற்றாக்கியெ
ன்றதற்கு, உ-ம், மெஞ்சவீடுதா தில், “பார்த்தான் பழையவினைப
ஞ்சமலக்கொத்தை யெல்லாம், நீத்தான் நினைவுவேறுக்கினான்
எ-து, கண்டுகொள்க, அறிவுதம்மிற் பிரியாமதானேருநிக்கு
மென்றது இப்படி மலங்களைப்போக்கி அறிவை யருளிலேகிருப்
பினவாசாரியருடைய வதுக்கிரகத்தினாலேஞாதுருஞான ஞேயங்
களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலேபோகாமல்தன்னிடத்திலே
உயிர்க்குயிரா யநாதியேதோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருா
ருளிலே அறிவுதாரமாக நிறுத்தி யென்றதற்கு, உ-ம், சித்தியாரி
ல், “ஞாதுருஞானஞேயஞ் சங்கற்பனைஞானமாகும் திருஞானமி
வையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலினாற் சிவன்முத்தர்சிவமே
கண்டிருப்பர், “என்பது கண்டுகொள்க, அருணல்கக்கொடி எ
ன்றது இப்படி யாசாரிய ரதுக்கிரகம்பெற்ற அதுட்டானத்தினா
லே சிவனுன்மாவைவந்து கவரீகரித்துக் கொள்ளுவனென்றும்
இந்த முறைமையிலே யல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்று
ங்கொடிகட்டினோமென்பது கருத்து அருள்பொருத்தமென்றி
ருக்கச் சிவன்கவளீகரிப்பவனென்று சொல்லுவானேனென்னில்
அருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றுமையிலையென்றது, ஆன்

மாவைச்சிவன்கவளீகரித்த தெப்படியென்னில் இரசருளிகை பொன்னைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொண்டது போலவும், தானாகினைதெப்படியென்னில் அக்கினியிரும்பைத் தானாகினைது போலவும், சிவனான்மாவை வகித்துவிடாத தெத்தன்மையென்னில்காந்தமிரும்பைவகித்தால் ஒருநாலும் விடாது அத்தன்மை போலவும், சிவனான்மாக்கள் மலத்தைப்போக்கித் திருவடியிலே கூட்டினதெப்படியென்னில் அக்கினி காட்டகத்தைக் கெடுத்ததுபோலவும் சூரிய னந்தக்காரத்தைப்போக்கினதுபோலவும்மலத்தைப்போக்கி உப்பையெண்ணந்த வப்பைப்போலவொன்றுபட்டுத்திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மா சிவனைப்பொருந்திச் சிவனாய் நீங்காம லிருக்கிறதெப்படி யென்னில் குளத்திலே கூட்டுப்பட்ட தண்ணீரணையை முறித்துக்கொண்டு சமுத்திரத்திலே சேர்ந்தபோதந்தச் சமுத்திரசலமேயா யந்தச் சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்காத முறைமைபோல ஆன்மா சிவனைப்பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமற் சிவனுடைய திருவடியிற்கலந்துகிடக்கிறது மிந்த முறைமைத்து. இதற்கு. உ-ம். சித்தியாரில். “இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போல்,, என்ற பாடத்திலும். சிவஞானபோதத்தில் “மன்னுமிருனைந்துந்து,, என்ற பாடத்திலும் “நசித்தொன்றினுள்ளம்,, என்ற பாடத்திலும். “சிறைசெய்யநின்ற,, என்ற பாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

(௩)

அஞ்செழுந்து மெட்டெழுத்துமாறெழுத்துநாலெழுத்தும், பிஞ்செழுத்துமேலப் பெருவெழுத்து - நெஞ்சழுத்திப், பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையுங் கூசாமற்காட்டக்கொழு.

இ-ள். அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்துமாறெழுத்து நாலெழுத்தும்-சிவாயநமவென்கிற வைந்தெழுத்தும். ஓம்-ஆம்-அவ்வும்-சிவாயநமவென்கிற மெட்டெழுத்தும் ஓம்நமசிவாய வென்கிற ஆ

மெழுத்தும் ஒம்-சிவாயவென்றிறநாலெழுத்தும் ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து, —பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெரு வெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாஷ்டரத்தி னுடைய சொருபத்தைய றிந்து பிஞ்செழுத் தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெரு வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையுந் தன்னுடைய ஹிரு தயத்திலே வைக்கில், —பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுந் கூசாமற் காட்டக்கொடி - பேசு மெழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை யிரண்டறக் கூசாம லழுத்தி விக்கக் கொடிகட்டினேன். (க-து.) பஞ்சாஷ்டர முதலாகிய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அதின் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுள் அக்ஷர சொருபத்தைய றிந்து சத்தி சிவான்மீகமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தை ஹிருதயத்திலே வைத்தால் அந்தச் சத்திதானே சிவனை யிரண்டறக் கலப்பிப்பனென்று பஞ்சாஷ்டரத்தினாலே மோக்ஷத்தை யடையும்படிக்குக் கொடிகட்டினேன் என்பதாம். (ந-ம்.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாஷ்டர முச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூல்பஞ்சாஷ்டரம் சூக்குமபஞ்சாஷ்டரம் அதிசூக்கும பஞ்சாஷ்டரமென்று உச்சரிக்கிற முறைமை மூன்றுவிதமுண்டு அந்த முறைமை யுச்சரித்து அந்தப் பஞ்சாஷ்டரத்தினுடைய சுபாவமறிந்து (அதுவேதென்னில் சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகாரமான்மா நகாரந் திரோதை மகாரமலம் ஆகவிக்க முறைமையறிந்து) இதில் ஊனநடனமாகிய நகார மகாரத்திலேசென்று ஜநநமரணத்திலே போகாமல் ஞானநடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருங்கிச் சிகாரமுதலாக வுச்சரித்து அப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகாரமாகி ஞானந்தானாக நிற்கவேசிகாரமாகிய ஞெயத்திலே யழுத்துவிக்கும், அதுவெப்படியென்னில் சக்கியாகிய வகாராபிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரம்

தினிடையிலே அமுந்தவே அத்தன்மை யுண்டாக்கும் அதற்கு
உ-ம். நெஞ்சுவிடுதலில், “அஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்குங்கெண்
மை யுணர்ந்தி யுணர்த்தியபின் - ஓர்செருக்குமந்த வழியாக்கி,
எ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில், “திருவெழுத் தைந்தில், என்றபாட
த்திலும். திருவருட்பயனில் “ஊணநடன. மொருபா லொருபா
லா, ஞானநடனந்தானடுவேநாடு, எ - ம். “ஆசினவர்காப்பண
டையா தருளினால், வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-ம். வருமே
துக்களைக் கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாக்கூரத்தை யுச்சரித்தா
ற் போதாதோ உச்சரிக்கவு மதின்மேலே சத்திசிவான் மிகமா
கிய எழுத்தினிடத்திலே நிற்கவும் அதின்மேலே மோகூ மூண்
டாமென்ற தேதென்னில் பஞ்சாக்கூரத்தை யுச்சரித்ததினிலே
அஞ்ஞானநீங்கி ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு. உ-ம். சிவஞா
னபோதச் சூரணையில். ஸ்ரீபஞ்சாக்கூரத்தை விதிப்படி யுச்சரி
க்கவென்றது இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்து மஞ்
ஞானத்தை வெம்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நி
ற்குமாதலினது நீக்குதற் கெனக்கோள்க. இந்தப் பஞ்சாக்கூர உ
ச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்தினாலே நகாரமகாரந் திரோத
மலமென்றும் யகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்து நீ
ங்கி ஞானமேயா யந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தினிடையிலே
நின்றமூர்துகிறதவே சிறப்பென்றதற்கும். உ-ம். திரு
வருட்பயனில். “அருளினால் வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-து.
கண்டுகொள்க. இப்படி ஞானத்திலே யுழந்துகிறோ மென்கி
றதையும் விடவே சிவன்தானே யிடனை காலித்துக்கொண்டு மீ
வன் செயலெல்லார் தன்செயலாகவு மினுந் தானாகவே நின்ற
ன். இதற்கு. உ - ம். திருவுந்தியாரில். “நஞ்செ லற்றிந்த நா
மற்றபின்னதன், நன்செயறானே மென்றுந் தீபற, தன்னையே த
ந்தானென்றுந் தீபற, இதிலிந்த மூன்றுவகையுங் கண்டு கொ
ள்க.

(சு)

கொடிக்கவி மூலமும் உணாயும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரதிகள்தோறும்இந்துலுனாயாசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உலாயும்.

மண்முதற் சிவமதீராய் வடிவுகாண் பதுவேரூப
மண்முதற் சிவமதீராய் மலஞ்சட மென்றஸ்காட்சி
மண்முதற் சிவமதீராய் வகையகிற் ருனிலாது
கண்ணுத லருளால்நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருதலாமே.

இ-ன், மண்முதற்சிவமதீராய் - பிருதிவிமுதல் நாதமீரான
மூப்பதநாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - த
னுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிளோகமும்
மாப் பின்றபெருவடிவுங் குணமும் தொழிலுங் தனக்கு வேராய்
க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீராய் மல
ஞ்சட மென்றஸ்காட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீரான மூப்பத்தா
று தத்துவங்களையுந் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலத்தினது காரி
யமென்றுஞ் சடபதார்த்த மென்றுந் தன்னாலே யறிமப்பட்டதெ
ன்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்
—மண்முதற் சிவமதீராய் வகையகிற்றுனிலாது - பிருதிவிமுதல்
நாதமீரான மூப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்ட
றிவுகளிற் ருனில்லாமல்,—கண்ணுதலருளால் காட்டல் சுத்தி
யாய்க் கருதலன்றே - தத்துவங்கள் தன்னித்தாக்காமல் காண
லைத் தன்னாலேன்று காண்டலன் காணலென்றபிற்த விடத்துத்தி
ரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில் யானேயேறிமாலே
ருடக்கண்டலன் விழித்தவிடந் ததுமெய்யாய்க் காணுதல் பொ

ய்யாய்க் கண்டது போல்வுந் தன்னறிவிலே கண்டு நீங்கித் தானை
சைவின் றி யந்தியனா யெங்கு நிறைவாய் நித்தியமா யறிவாயுள்ள
முறைமையை யறிந்து நிற்பது தத்துவ சுத்தியாமென்று வேதா
கமங்கள் சொல்லும். (க)

பாயிருணீங்கிருணன் தனைக்காண்டலான்மரூப, நீயு,
நின்செயலொன்றின்றி நின்றலேதரிசனந்தான், போயி
வன்றன்மைகெட்டுப் பொருளிற் போயங்குத் தோன்று
தாயிடி லான்மசுத்தி யருணாவின் விதித்தவாதே.

இ-ள். பாயிருணீங்கிருணன் தனைக்காண்ட லான்மரூபம்
தேசிகமூர்த்தத்தினது அநுக்கிரகத்தினாலே தன்னையும் தன்னி
டத்திலே பெந்தாமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களை யு மெவ்வி
டத்திலுந் தோன்றாமல் சகசமாய் மறைத்து நின்ற வானவ மல
த்தையு நீங்கித் தானறியு முறைமையும் அவனது ஞான மறிவுக்
கறிவாய் நின்றபுகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறிவிலே விளங்க
க் காண்பதுவே ஆன்மரூபமாம்.—நீயுநின்செய லொன்றிற்
நின்றலே தரிசனந்தான் - ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்
றாமல் தத்துவதாத்திகங்களை யென்னதென்றும் பசுஞானத்தை
யானென்றும் நின்ற வசத்திடபோதநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகி
ய சுட்டுப்போதங் கழன்றுநிற்பது ஆன்மதரிசனமாம்,—பே யீவ
ன்றன்மைகெட்டு - தனக்கெனச் செய்தியில்லாத வான்மா தன
து சுட்டறி வெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற் கெட்டு,—பொருளி
ற் போய் - தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வநுக்கிரக ஞானத்
திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மநு
க்கிரகத்தினது செய்தியாய்,—அங்குத் தோன்றாதாயிழல் - தன்
னை உந்த ஞானமடக்கின முறைமையுந் தானந்த ஞானத்திலேய
டங்கின முறைமையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல், பெத்தத்தி
னாலே தேகமேதானாயுந் தானே தேகமாகியு நின்ற முறைமை
போலச் சிவமேதானாய் நிற்கவந்ததானால்,—ஆன்மசுத்தியருணா

வின் விதித்தவாறே - ஆன்ம சத்தியாமென்று வேதாசுவரீசன்
ன் வழியிலே மடைந்த ஞாதாக்கள் சொல்லு முறைமையாம்.

எவ்வடிவு கருந்தானு யெழிற்பனா வடிவதா கிக்
கல்வியமலத் தான்மாவைக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப்
பவ்வம்விண்டகலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்னு
செவ்வையே யுயிரிற்காண்டல் சிவரூபமாருமன்றே.

இ-ள. எவ்வடிவுகளுந்தானும் - ஜடசித்துக்களாகிய தாபர
சங்கமங்களு ளெல்லாம் தான்வேறறநின்று,--எழிற்பனாவடிவ
தாகி - பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட காருண்ணிபசத்தியே
தனக்குத்திருமேனியாகி,--மலத்தான் மாவைக்கருதியே - ஆணை
வமலஞ் சகசமா யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் பாகபேதங்களைத்
திருவுள்ளத்தடைத்து,--கவ்வியே - தனதிச்சாளுான் கிரியையி
ன் செய்தியாகிய மாயா தத்துவங்களினால்,--ஆக்கி யொடுக்கி.
சிருஷ்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்தும்,--பவ்வம்விண்டகலப்
பண்ணி - மலபாகவொழிவிலே யிந்தத் தத்துவங்கள் வேறும் படி
க்குச் சத்திரிபாதத்தை விளைவித்து,--பாரிப்பானொருவன் - சத்
திரிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்டிலுந் தோன்ற மா
னிடச் சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளிக்ந்து தால்வேறற நிற்கிறபு.
றைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்மாக்களுக்குக் கெல்லா மறிவுக்க
றிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று, --செவ்வையே யுயிரிற் காண்ட
ல் - பிரதிக்கினை யேது திட்டார்தங்களினாலே மயக்க விகற்பா
றத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிற்பது,--சிவரூப மாருமன்
றே-சிவனது ரூபமாமென்று வேதாசுவரீசன் சொல்லும்.

பனையுயிரில் யானெனதென் றறநின்றதடியாம்
பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முடியாம்,
உணர்விற்த சுகமதுவே முடியாருமென்றிவ் வுண்மை
யினை மிகத்தெளித்து பொருள்வேறென்றின், லித், தரை

முதலிற் போகாது நிலையினினில்லாது தற்பரையினின்
றமூர்தா தற்புதமேயாகித், தெரிவரிய பரமாதந்தத்திற்
சேர்தல் சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநாலே.

இ-ள். பரையுயிரில் யானென தென்றறின்ற தடியாம் -
ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லென்ன தென்று
யானென்னும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத் தேசிக மூர்த்தத்தி
னதுக்கிரகஞானம் பிரகாசித்துறின்ற வவநாஞ் சிவனது பாதமா
ம்,—பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம் - த
ன்னை யுணர்ந்தும் பருகியாகத் தாக்குவதான விஷய போகங்க
ளை யவனவனதுயாய் நோக்கு மிடமெல்லாமவ னதுக்கிரகத்தை
யே கண்டதுபலிப்ப தவனது திருமுகமாம்,—உரையிறந்த சுக
மதுவே முடியாகும் - அந்த வதுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்
றாமல் பரவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியா மென்றறிந்து,—
இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளிந்து - இந்த வுண்மையைச் சந்தே
கவிகற்பமற வுள்ளபடி விசாரித்தறிந்து,—பொருள் பொருன்றி
ன்றி - இதுவல்லாமல் சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறேயுமொன்
றில்லை யென்று தெளிந்து, —தரைமுதலிற் போகாது-என்னதி
யானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகச் சொல்
லப்பட்ட சசலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—நிலையினி னில்
லாது - இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுந் தனக்குள்ள சகச நிலையாகிய
கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்பரையி லின்றமூர்த்
தாது - இந்தக் கேவலசகலமிரண்டு நீங்கின விடத்து வுள்ளஞ்
வதான போதபூரணமாகிய அசம்பிரம ஞானத்திலும் பொருந்தா
மல்,—அற்புதமேயாகி - தேசிகமூர்த்தத்தி னதுக்கிரக ஞானத்தி
லே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மவனது
துக்கிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய்,—தெரிவரிய பரமாதந்
தத்திற் சேர்தல் - அறிந்கரிதாகிய மேலான பூரணவிற்பந்தோ
ன்றாம லேகதேச விபாபரமாகிய தனுநாணுதியின்பமே தோ

ன்ற அந்த விற்பங்களையே மெய்யென் றதுபலிந்து நின்றமு றைமைபோலத் தனுகரணநி யின்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன் றாமல் பூரணவிற்பத் தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னான க்கிரக ஞானத்தை யெவ்விடந்கிலுந் கண்டதுபலிப்பது, —சிவ னுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநாலே - சிவனையுள்ளபடி சத்தி யமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள். (உ)

இனி யான்மசுத்தியாகிய போதவொழிவும் அருள் சுழற்றியு ம் வருமாறு.

எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த் தங்கெய்து முயிர்தனைக் கண்டிங் கவ்வுயிர்க்கு மேலா, மொப்பிலருள் கண்டுசிவத் துண்மைகண்டிங் குற்றதெ ஸ்லா மதனாலே பற்றினோக்கித், தப்பினை செய்வது மது வே நினைப்புமதுதானே தருமுணர்வு புசிப்புமதுதானே யாகு மெப்பொருளுமகைவிலலை யெனவந்தபொருளோ டிசைவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவன் மொழியே.

இ-ள், எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் - ஜடசித்துக்க ளிர ண்டினு நின்று விளங்குவத சிப ஹிதா இதங்களுக் கேற்ற சத் தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்கள்வந்து தாக்கினாலும், — அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த விஷயங்களை யெதிரிட்டெப் பார் த்து இது மாயாகாரியமான தனுகரண புலனபோகங்களினது விகற்பமென்று மித்த விஷயங்களி னின்றும் விளங்குவதாகிய இந்ர இதங்கள் கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெ னச் சற்றுஞ் செய்தியில்லாத ஜடரூபமாகையினாலே தானும்ச்செ யற்படவறியாது, —அங்கெய்து முயிர்தனைக்கண்டு - அந்த விஷ யங்களை யதுவதுவாகப் புசிக்கு மான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூ ரணனாயறிவாயிருந்தாலும் தானாக வொன்றையு மறிதற் கறிவில் லையென்னு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து, —அவ்வுயிர்க்கு மேலா மொப்பிலருள் கண்டு - அந்த ஆன்மாவினது அறிவுக்க றிவாய்நின்று இந்த விஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறி

ந்துணர்த்தி நிற்கிற திருவருளையு முள்ளபடி தரிசித்து;—சிவனு
ண்மை கண்டு - அந்த வருளினது நிறைவெல்லாம் தனது உய
வாகவுடைய பூரணவின்பமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தம
யெழுந்தருளி மாண்டிச்சட்டை தரித்துவந் துபதேசித்த வதுக்!
ரகத்தை யுள்ளபடி தரிசித்து,—இங்குற்றதெல்லா மதனாலேபு
றிநோக்கி - இவ்விடத்திலே உந்து பொருந்தப்பட்ட சத்தாதிக
ஷயங்களையெல்லா மந்த வதுக்கிரகத்தினாலே பொருந்திப் பா
த்து,—தப்பினைசெய்வது மதுவே நினைப்பு மதுதானே - இந்தவ்
ஷய போகங்களின் வழித்தாய்த் தீவினையைச் செய்விக்கிறது
துக்கிரகமாகிய திருவருள்தானே நல்வினையைச் செய்விக்கிறது
ந்தத் திருவருள்தானே,— தருமுணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகி -
இந்த நன்மைதிமைகளை யறியும்படிக்குப் புசிப்பாகிவந்த விஷய
பேதங்களு மவ்வதுக்கிரக மாகிய வருள்தானேயென் றுள்ளபடித்
தரிசித்து,—எப்பொருளு மசைவிலையென - இந்த முறைமைய
ன்றியிலே சித்தாகிய வான்மயர்க்கத்துக்கும் ஜடமாகிய பாசஜா
லங்களுக்கு மொன்றையொன்றறியவு மொன்றையொன்று பொ
ருந்தவு மொருசுற்றுஞ் செயலிலையென்று முறைமையை யுள்ள
படி தரிசித்து அந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே; —சிவபோக
மெனு மிறைவன் மொழியே - அவனதுக்கிரக பூரணமெல்லாம்
தற்பூரணமாகவு மிப்படி யிரண்டற நிற்கிறதே சிவனுடனே யிர
ண்டறக் கூடின முறைமை யென்றுஞ் சிவாகமங்கள் சொல்
லும்.

(௫)

பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப்
பயின்றுமிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினுஞ், சாதி
நெறிதப்பிடினுத் தவறுகள்வந்திடினுத் தனக்கெனவோ
ர்செயலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கி, ஞானவ னுடலுயிரா
யுண்டுறங்கிடந்து நானுபோகங்களுையுந் தானாகச் செய்
து,பேதமற நின்றிவனைத் தானுக்கவிடுவண் பெருகுசிவ
போகமெனப் பேசுநெறி யீதுவே.

இ-ள். பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப் பின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றிடரினுஞ் சாதிநெறி தப்பிடினுந் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்தியல்லாத் தொழில்களைச் செய்தாலும், —தனக்கென வோர்செயலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கில் - தற்செய லெவ்விடத்திலுந் தோன்றும் லதுக் கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேறற நிற்கில், —நாதனவ ளுடையிராய் - அந்த வருளுக்கு முதன்மையாகிய நேய மவனதறிவுபூரணமெல்லாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரணத்துக்கெல்லா முயிராய்—உண்டுறங்கி நடந்து-இவனதறிவுநொழிலாகிய வந்திரிய போகங்களாய் வருப்புசிப்புத் தொழிலுந்தனது புசிப்புத் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும், —நானா போகங்களையுந் தானாகச்செய்து - நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாகவே காட்டி, —பேதமறநின்றிவனுந் தானாக்கிவிடுவன் - இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமாகவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத் தோன்றிநின்று தனதின்ப நிறைவெல்லா மிவனதனுபோக பூரணத்தையமீழ்த்தி நிற்பது. —பெருகுசுவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே ஜடசித்தருவ மாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பெருகப்பட்ட சிவானந்த மேலீடாகிய சிவபோசத்தினது முறைமை யித்தன்மைத் தென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்-மூலமும்-உரையும்;

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தாலுடையாசிரியர்பெயர் காணப்படவில்லை.

௧௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றப்பலம்.

சங்கற்பநிசாகாணமூலம்.

கோற்றவன்தடி.

உமாபதிவிவாசாரியர்.

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இதற் குறையுடன்.

துஃது.

காஞ்சிபுரம்

மகாவிந்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணக்கர்

கா சுந்தாமுர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு.

கன்னிலப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாநுண்டாவிலாச அங்கங்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898(௧௧)

உ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச ங் க ற் ப னி ராக் ரண,

மூலமும் உரையும்

விநாயகர் வணக்கம்,

திருந்திய வருந்தவம் பொருந்துபன் முனிவர்
கமையாக்காத லமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்கர்ப் புக்முகத் தெழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை
வாட்டரு மும்மை நாட்ட நால்வாய்ப்
பாசமங்குசந் தேசுறு மெயிரெண்
கனியிவை தாங்கும் புனித நாற்கரத்
தங்க தங்கடகம் பொங்கிழை யார
நிறை ரணிச் சுழிகைக் கறையணற் கட்செவி
கொண்டதிண் பெரும் பண்டிக் குறுந்தாட்
களிருத னிருகழல் கருதா
வெளிறுது துயரம் வீட்டினம் பெரிதே.

இ-ள், திருந்திய வருந்தவம் பொருந்து பன்முனிவர்-சாத்
திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்ட வரிய தவசுக
ளோடுங் கூடி யிருந்துள்ள மஹா இருடிகள் பலருங்கூடி, —க
மையாக்காத லமையாது பழிச்சும் - ஒருக்காலு நிறம்பாத வாஞ்
சை யோடுங்கூடி யசுவரதமும் தோத்திரம்பண்ணும். —நிகரில்
செக்கர்ப் புக்முகத் தெழுந்த புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெ

ருங் கோட்டு - ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கர் வானம்போன்றதி
வந்தபுகரோடுங் கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட வீ
ன்றணித்தாயுள்ள வெள்ளிய பிறைபோலு மொப்பில்லாத பெரி
ய கொம்பினையு முடையதாய்;—தழைசெவி மழை மதப் புழை
நெடுந் தடக்கை - தழைந்த செவியினையுந் காற்போலும் பொழி
யா நின்ற மதத்தினையு மிரண்டு துவாரத்தோடுங்கூடி நெடியதா
ய்ப் பருத்திருக்கிற துதிக்கை யினையுமுடையதாய், —வாட்டரு
மும்மைநாட்ட நால்வாய் - ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினை
யும் நன்றவாயினையு முடையதாய், —பாசமங்குசந் தேசுறுமெ
யி ரொண்கனி யிவைதாங்கும் புனித நாகரசுத்து - பாசத்தினை
யுந் துறட்டினையும் பிரகாசத் தினையுடைய கொம்பினையு மழகி
ய மாங்களியினையு மிவை யிறைத் தரித்துக் கொண்டிருத்தெ
சுத்தமாயுள்ள நாலுகையினையு முடையதாய், —அங்கதங் கடகம்
பொங்கிழையார நிறைமணிச் சுழகை கறையணற் கட்செவி
கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக் குறுந்தாள் - தோள்வளையினையு
மிரத்தின கடகத்தினையு மிக்க நவரத்தினங்களை யழுத்தி யிழை
க்கப்பட்டிருக்கிற வாபரணத்தினையுந் குறைவுற வணித்து இர
த்தினத்தை யுடைய தலைவினையுந் கறுத்திருக்கிற கண்டத்தினையு
முடையதாய் கண்ணே செவியாகக்கேட்கிற பாம்புகொண்டு கட
டப்பட்டுச் சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுந் குறுகியி
ருக்கிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற, —களிறுத னிருசுழல்கரு
தா - இப்படிக்கொத்தவான யின திரண்டுபாதங்களை யு மென்ம
னதார நினைத்து, —வெளிறுதுயரம் வீட்டினம் பெரிதே - கு
ற்றத்தோடுங் கூடியிருக்கிற துக்கங்களை மிகவும் விடுவிடா நின்
றேம்,

(ச)

காப்பு-முற்றிற்று.

பா யி ர ம்.

—

பெருங்கட லுத்துங் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத் தமைத்த வந்தமில் கடவுள்
பாலரை யுணர்ந்து மேலவர் போலக்
கேட்போ ரளவைக் கோட்படு பொருளா
லருளிய கலை ளலகில வாலவை
மலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே
யஃதா லந்தூற் றன்மை யுன்னிய
மாந்த ரிதுவே பொருளென் றதனிலை
யறைதலின் வேற்றோர் பனுவ லேற்றோர்க்
கிசையா மாறுபாடு கூறுவ ரதனாற்
புறச் சமயங்கள் சிறப்பில வாகி
யருளின் மாந்தரை வெருளுற மயக்கி
யலகைத் தேரி னிலையிற் றீரு
மீங்கிவை நிற்க நீங்காச் சமய
மூவிரு தருகி மேவிய தாமு
மொன்றோ டொன்று சென்று நிலையி
லாறு மாறா வீறுடைத் திவற்று
ளெய்வ மில்லாச் சைவநற் சமயத்
தலகி லாகம நிலவுத் துளவவை
கனக மிரணியங் காஞ்சன மீழற்
தனவிதி யாடகந் தமணிய மென்றிப்
பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளே போலப்
பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்குந்
வாய்ந்த னூல்க ளாய்த் தன ராகி
யாசா னாகி வீசிய சமத்துட
னேழஞ் சிருநா நெடுத்த வாயிரம்

வாழுநற் சகன மருவா நிற்பப்
 பொற்பொது மலிந்த வற்புதனானி
 யாரும் விழவிற் பொற்றே ராலையத்
 தேரு வெண்மர் நிறையி விருப்ப
 மயங்குவாத மாயாவதி
 முயங்கிட வொருசிலை முதுவெதிர் மணிகேர்
 பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணையம்பதி திகழ்
 மெய்கண்டவ னருள் கைகண்டவர்களி
 லொருவ ரொருதலை மருவியிருப்ப
 வஞ்சப்பிறவிக் கஞ்சிவந்தொருவ
 னேதிறையருளென வீதெனுமாயா
 வாதியை பயலினர் மருதலைத் தருடா
 மற்றவரையலின ரவருரை மறுத்துச்
 சொற்றரவயலின ரவருந்தொலைவுற்
 றின்னையெவரு முன்னேகழியுழி
 யாங்கய விருந்த வருளின ரழகின
 நீங்கள் சங்கற்ப நிராகரித் தமையென
 மற்றவ ருரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு
 வாதசெழ்ப விதண்டையு மேது
 மோதுநால்வகை யுவமையுந்திடர
 வருள்கேர்மாதர் வெருள்கேராமற்
 றர்க்கமும் விடையமுங் கற்க
 நற்கவிமாதர் நகநவிறுவனே

இ-ள். பெருங்கடலுதவுங் கருங்கடு வாங்கிக் கந்தரத்தமை
 த்த வந்தமில் கடவுள் - பெரிதாயுள்ள திருப்பாற் கடலிலே நின்
 று முண்டாகப்பட்ட கறுத்தநஞ்சினத் தனது ஸ்ரீயந்தத்தினலே
 வாங்கி யமுதுசெய்து கண்டத்திலே தரித்துக் கொண்டிருக்கை
 யிலேயுந் தனக்கு முடிவில்லாத கடவுள், (என்னவே சுத்தாவை
 நீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமுதங்கடைய வதிலே நஞ்சு

பிறத்தது அதினாலே யவர்கள் பிடைப்படுகையினாலே துஷ்டநி
க்கிரகமும், அவர்கள் கத்தாவைநோக்கியபயமிட வஞ்சாதிரென்
றந்தநஞ்சை யமுதுசெய்தவர்களை யிரகலிக்கையினாலே சிஷ்டப
ரிபாலனமுமாகி நின்றதெனக் கொள்க.) இப்படித் துஷ்டநிக்கி
ரசமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமு முடைய கடவுளானவர்,—பாலரை
யுணர்ந்து மேலவர்போல - தங்கள் பிள்ளைகளுக்கந்தப் பக்குவ
ங்கடோறு மறிவையுந் தொழிலையும் கொடுத்துவந்த மாதா பிதா
க்களைப்போல,—கேட்போ மளவைக்கோட். படுபொருளா லரு
ளியகலை ளலகில - கேட்கிற சீடர்களுடைய வெல்லைக் கோட்
பாடுகளுக்கீடா யுள்ளவத்தங்களைக்கொண் டருளிச்செய்யப் பட்
டிருக்கிற சாத்திரங்க ளெண்ணிறந்த தாயிருக்கும், —ஆலவை
பலபல சமயப்பான்மைத் தன்றே - அப்படி யிருக்கையால் அந்
தச் சாத்திரங்கள் வெருவிதமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுங்கூ
டியிருக்கும்,—அஃதா லந்தூற்றன்மை யுன்னியமாந்த ரிதுவே
பொருளென் றதனிலையறைதலின் - ஆகையால் அந்தச் சாத்திர
ங்களினதுண்மை யாராய்ந்தறிந்தவர்கள் நமக்கிதுவே சாத்திர
மு மிதுவேயத்தமுமென் றந்தச்சமயத்தையே பலமாகச்சொல்லி
நிற்சையினாலே,—வேற்றோர்பனுவ லேற்றோர்க் கிசையா மாறு
பாடுகூறுவர் - மற்றொருசாத்திரத்தை யாராய்ந்தறிந்தவர் களுக்
கு அவன்சொல்லுகிற சாத்திரமு மத்தமும் பொருந்தா தானை
யால் அவன்சொன்ன திவனுக்குப் பொருந்தாம லிவன்சொன்ன
தவனுக்குப் பொருந்தாம லென்றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்
லாநிற்பார்கள்,—அதனாற் புறச்சமயங்கள் சிறப்பிலவாகி யருளின்
மாந்தரை வெருளுமயக்கி யலகைத்தேரி னிலையிறீறும் - அப்
படி யிருக்கையினாலே உலகாயிதன் புத்தன் சமணன் மீமாங்கி
சன் மாயாவாகி பாஞ்சராத்திரியென்று சொல்லப்பட்ட புறச்சம
யங்களினுள்ள வத்தங்களினுண்மைப் பகுதியில்லாததாய் சிவனு
டைய வதுக்கிரகத்திற் கேதுவல்லாதவ பக்குவான்மாக்களை யீ
தோரத்த மிருந்தபடியென் றச்சப்படத் தக்கதாக மருட்டிப் பே

யத்தேதைத் தண்ணீரென்று கருகி இதைக்குடித்துத் தாகம் தீர
லாமென்று வந்தவனுக்கந்தத் தண்ணீர்பொய்யாய்ப் பேய்த்தோர்
மெய்யான தன்மைபோல விர்தச்சாத்திரங்களு மத்தங்களுஞ் ச
த்தியம் போலத்தோன்றி யசத்தியமாய் முடியும், —ஈங்கிவைநி
ற்க நீங்காச்சமய முவிரு நகுதிமேவிய தாமும் - ஆகையால் இவ்
விடத்திற் சொல்லப்பட்ட சமயங்களு மத்தங்களு நமக்கு வேண்
டுவதில்லை. தன்னிலொன்றோடொன்று கூழிக் கொண்டிருக்கிற
சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவம் என்
கிற வுட்சமயங்களாகும்,—ஒன்றோடொன்று சென்றுறுந்லையி லா
றுமாறாவீறுடைத்து இவை யொருசமயத்தோ டொருசமயந் தாக்
கிப் பார்க்குமளவில் அந்தவாறு சமயங்களுந் தனித்தனியேமகத்
துக்களாயிருக்கும்.—இவற்று ளெவ்வமில்லாச் சைவந்சமயத்த
லகிலாகம நிலவுதலுள் - இந்தச்சமையங்களில் வைத்துக்கொண்
டு ஒருசற்றங் குற்றஞ்சொல்ல வொண்ணாமலிருக்கிற சைவமாகி
யல்லசமய மொன்றையு நோக்கித் தம்பிரானு ரருளிச்செய்யப்ப
ட்டிருக்கிற வாகமங்க ளெண்ணிற்று பொருந்தாநிற்கும் அந்த
ஒருசமயத்தை நோக்கிப் பலசாத்திர மருளிச்செய்வானே நென்
னில்,—அதை என்க மிரணியங் காஞ்சன மீழந்தன நிதியாடகந்
தமணியமென்றிப் பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளேபோலப்படு
பசு பாசவிதிமுறை கிளக்கும்—அப்படிப்பலவாக வருளிச்செய்த
து மொருபொருளைப் பற்றியிருக்கும் அஃதெவ்வனையென்னில்
கனகமென்றும் இரணியமென்றும் காஞ்சனமென்றும் ஈழமென்
றும் தாமென்றும் நிதியென்றும் ஆடகமென்றும் தமணியமென்று
ம் இவ்வனம் பலபெயராகச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாப்பொ
ன்னொய வேர்பொருளையே பற்றியின்றார் போல வந்தச்சாத்திர
ங்களும் பதியினிலக்கணத்தையும் பசுவினிலக்கணத்தையும் பா
சத்தினிலக்கணத்தையுமே சொல்லாநிற்கும்,—வாய்ந்தனல்களா
ய்த்தனராகிய சாணகி வீதியசமத்துடன் - இவ்வனம் பொருந்தப்ப
ட்டிருக்கிற வாகமங்களைக் கற்றுணர்ந்தாராய்ந்தபோதவான்களா

ய்சமயவிசேஷ நிருவாண வபிஷேகமென்கிற நாலுதிசைகளை யுமுடையவர்களா பெங்கும் பிரகாசிக்கப் பட்டிருக்கிறபடிப்பட்ட ரதிபடிமில்லாத சமபோதவான்களாயுள்ளவந்தப்பெரியோர்கள் — ஏழஞ் சிருதுறெடுத்தவாயிரம் வாழ்நாட்களை மருவாநிற்பசகா த்தம் ஆயிரத்திருநூற்றாம்பைத்தத்ததுசெல்லாநின்றகாலத்திலே பொற் பொதுமலிந்த வற்புத னுனியாரும்விழவில்-பொன்னினு ற்செய்யப்பட்ட திருவம்பலத்தின் கண்ணெநிவற்றச்செழுந்தருளி யிருக்கிற வாச்சரியவானாயுள்ள திருவம்பலமுடைய தம்பிரானரு டைய வானிமாதத்தி லாரூந்திருவிழாவிலே—பொற்றே ராலைய த்தேராவெண்மர் நிரையிலிருப்ப-பொலிவினையுடைத்தாகியதே ர்மண்ட பத்திலேயேறிமுன்சொல்லப்பட்ட வாசாரியமாரெட்டு த்திருப்பெய ரொழுங்கிலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவவதாத்திலே மயங்குவாதமாயாவாதி முயங்கிடவொருதலை-சந்திரிபவாதமின் றியொருகாற்சொன்ன தொருகாற்சொல்லாமல் முன்னொருபின் மலைந்துவருகிற வர்க்கத்தோடுகூடியிருக்கிற மாயாவாதி யென் றிசமயியொருபுறத்திலேகூடியிருக்க—முதுவெதிர்மணிசேர்மெ ண்ணைசூழ்த்தவெண்ணெயம்பதி திகழ்கெய்கண்டவனருளை கண்டவர்களி லொருவரொருதலைமருவியிருப்ப-முதிர்ந்தமூங்கில் களினுண்டாகிய முத்துக்களோடுங் கூடியிருக்கிற பெண்ணையா று சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லாரென்கிற திருப்படை வீ ட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்யப்பட்ட மெய்கண்ட தேவநாயனா ருடைய வறுத்தகத்தைப் பெற்றவடியார்களிலே பொருத்தந் தக்கூட்டத்தி னொருபுறத்திலே பொருந்தி யெழுந்தருளி யிருக்கி றவவதாத்திலே,—வஞ்சப்பிறவிக் கஞ்சிவந்தொருவ னேதிறைய ருளென - பொல்லாங்கை வினைப்பதாயிருக்கிற பிறவிப் பிணிக் குப்பயப்பட்டானொருபக்குவன்வந் திவர்களைத் தண்டம்பண்ணி த்தம்பிரானார் திருவருளெப்படி யிருப்பதென் றவன்வினாவ.— ஈதெனு மாயாவாதியை யடலினர் மருதலைத்தருடா - தன்னுடைய வத்தத்தைப்பார்த்திதுவே பொருளென்று நாட்டின மாயாவா

தனியை யருகேயெழுந் தருளியிருந்தவ ரவன்சொன்ன வுத்தத்தை
 க்கண்டிருந் திதுவத்தமல்ல வென்றுதள்ளித் தம்முடைய வத்தத்
 தை யிதுவே பொருளென்றுநாட்ட, அமற்றவரயலின் ருருவரை
 மறுத்துச்சொற்றர - அவருடைய பக்கத்திலிருந்தவர் அவர்சொ
 ண்ணவத்தத்தைக் கண்டித்துத் தம்முடைய வத்தத்தை யிதுவே
 பொருளென்றுநாட்ட, — அயலின் ரவருந் தொலைவுற்று - அவரு
 டையவருகே யிருந்தவராலே யவருங் கண்டிக்கப்பட்டு, — இன்
 னையெவரு முன்னேகழியுழி - இப்படியொருவரை யொருவர்ம
 றுத் தெட்டுப்பேருமுன்னே தள்ளுண்டவதரத்து, — ஆங்கு வி
 ருந்த வருளினரழகிது நீங்கள்சங்கற்ப நிராகரித்தமையென மற்
 றவறுரைத்த சொற்றரு பொருள்கொடு - அவ்விடத்தவர்க ளரு
 கையெழுந் தருளியிருந்த வாசாரியவான்களைப் பார்த்து நீங்களு
 ங்களத்தங்களைச் சங்கற்பித்தது மத்தைநிராகரித்தது மிகவு நன்
 ருயிருந்த தென்றருளிச்செய் தவர்கள்சொன்ன சொற்களிலுண்
 டாகிய பொருள்களை யெடுத்துக்கொண்டு யான், —வாத செற்ப
 விதண்டையு மேதுவு மோதுநால்வகையு வமைந்திகடர - வாத
 மென்றசொல்லுதான் விகாரமென்றும் விசியுழியென்றுமிரண்டா
 ம். இதில்விகாரமென்றது குருவுஞ் சீஷனுமாகுதல், தன்னோ
 டொத்த பஹுபாதஞ்சுதல், மாறுபாடின்றிப்பிரமாணங்களிலு
 ண்டாகிய வத்தங்களைத் தர்க்கித்திலுண்டாகிய குற்றங்களை நீங்
 கிச் சத்தியமானவத்தத்தை நியமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க விசி
 யுழியென்ற சொல்லுதான் செற்பையென்றும் விதண்டை யென்
 றுமிரண்டாம், இதிற் செற்பையென்றது பிறருடைய வத்தங்க
 ளை நிராகரித்துத் தன்னுடையபொருளை மலைவறநாட்டுகை யெ
 னக்கொள்க. விதண்டையென்றது பிறருடைய வத்தங்களைநிரா
 கரித்துத் தன்னுடையவத்தந் தோன்றாமனின்னு சாதிக்கப்படுவ
 தெனக்கொள்க. ஏதுவென்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே
 விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலவேதுக்களும், ஒதுநால்வகையு வமை
 யுமென்றது வினை பயன் மெய் உருவென்று சொல்லப்பட்ட நா

லுவகையுமையு மிர்தநூலிலே விளங்கத்தக்கதாக, — அருள்சே
ர்மைந்தர் வெருள்சேராமல் - திருவருளுக் கேதுவாயுள்ள பக்கு
வான்மாக்களுக்கு அத்தமலைவென்கிற வச்சம்வந்து பொருந்தாம
ல் அவர்கள், — தர்க்கமும் விடயமுங்கற்க நற்கவிமார்தர் நகநவீ
ற்றுவனே - இந்நூலிலுண்டாகிய தர்க்கங்களையும் விடயங்களை
யுங்கற்கத்தக்கதாகவும் நல்லகவிதையோடு கூடியிருக்கிறவித்
துவான்கள் இவனுமொருநூல் செய்வதேயென்று சிரிக்கத்தக்க
தாகவும் இந்நூலைச் சொல்லாநின்னேன். (உ)

பாபிரமுற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பம்,

— () —

நவீற்றியநிரையி னவித்தையினோனுரை
ரித்தனறிவன் சுத்தனகண்டித
னிருவிகற்பனிர்த் தத்துவனிரஞ்சனன்
சொல்வகையெவையுந் தொடராத் தாய்மணி
வரம்பில்வேதச் சிரந்தருபரம்பொருள்
சத்தாயெவையுந் தானாயித்தை
தொத்தாதுயர்ந்த தொல்சுடர்மூவா
வின்னதன்டைய நேகனனேகன்
கன்னற்பெருஞ்சைய நன்னிற்பிறஃபு
பெற்றியினிருந்து பொற்பணியியல்பினின்
வான்வளியனனீர் மண்மருந்தன்ன
மானதரது வானைங்கோசத்
தொகுதியாக்கைப் பகுதியொருபுடை
சுத்திவெள்ளி யொத்தனமித்தையிற்
முனைனலாருந் தன்னைத்துறு பதயிற்

சின்னூற்றகையின் வேற்றுமைமரீஇய
 தென்னப்பன்மைய தென்னிலைபழம்பூத்
 தோனூர்வயிரந் தருத்தருந்தொன்மையின்
 வாணூரந்திரை துரைதருவாம்பமையிற்
 கூடுகித்தைச் சித்துதவாதென
 னெற்பதர்பலாலத் திற்பரந்தருமிது
 தன்னியல்பென்றும் வினையாட்டென்று
 முன்னுளமறைகண் மொழிதலினொருதூற்
 பன்மணிநிலையும் பசுப்பாலெனவும்
 பகல்வனீரி லலர்கதிரெனவுங்
 கூ-வலாழிஞளஞ் சிறுஞ்சிகால்
 வாவியாவையும் வருபுனலெனவு
 மவ்வவற்றடங்கி யாடியுணிழலெனத்
 தோன்றியாக்கைநற் காந்தத்திரும்புங்
 கனவிறீங்குங் கங்குலீற்கயிறும்
 புனலிற்றோன்றும் பேய்த்தேர்ச்செய்தியு
 மன்னதுன்பினன் னிறப்பளிக்கெனப்
 பதினாற்காணத் தொருமூன்றவத்தை
 நாளுநாளு நயந்துறுமிருபயன்
 றன்னிற்சாராத் தொன்மைத்தன்மை
 தர்ப்பணநிழற்கட் ஞற்றிபாய்ந்தற்றே
 வில்வியற்பந்தப் பெளவமதகல்
 விவ்முதறந்த கொண்மூப்படலத்
 திருளறவுதித்த காரகவிவேகந்
 தன்னிற்றோன்றிச் சாதகமனைத்தையு
 மன்னகப்பிரிப்பு மடியிழைவாங்கு
 போலஞாலம் பொய்யறக்கூறுந்
 தானேகாலுய்த் தன்னிற்றோன்றி
 தானேகண்டி னன்னலுமுற்று

வசையிறத்துவ மசிபதத்தெரிவா
 லகமேபிரமமாயின னெனவறிந்
 தசலனாகிந்சல சலமதியெனக்
 கண்டிடுமுடலம் விண்டகல்கடத்து
 மங்குலதுடைதர வெங்குமார்தகைத்தே
 யிவ்வகையுணர்ந்து செய்தொழிலுறத
 மடவோர்தாமுங் கடனாவியற்றங்
 கன்மகாண்டத் தொன்மைப்புரிவாற்
 ரோற்றியவித்தை மேற்கடையரணியி
 லெழுந்தெரியவற்றை விழுங்கியதென்னத்
 தன்னொழிந்துள்ள தானுயழியு
 மந்நிலையன்றி யழிவறுமுத்தி
 யேயாதென்றுதன் னியல்பை
 மாயாவாதிவகுத் துரைத்தனனே.

இ-ள். நவிற்பிரையினை விவந்தையி னேனுரை - முன்
 சொல்லப்பட்ட பொழுத்தில் மாயாவுபாதிக்களினாலே வாதிக்கப்
 பட்டுப் பரப்பிரம மிப்படிமயங்கி நிற்குமென்று சொல்லுகிறமா
 யாவாதியினுடைய மதமிருக்கும்படி, —நித்தனறிவன் சுத்தனக
 ண்டிதன் - ஒருக்காலு மழிவில்லாதவனுமாய் சர்வக்கியனுமாய்
 நிர்மலனுமாய் கண்டிக்கப்படாதவனுமாய், —நிருவிசுப்பனிர்ந்தத்
 துவ நிரஞ்சனன் - விகற்பமில்லாதவனுமாய் தத்துவாதிதனுமா
 ய் மறைப்பில்லாதவனுமாய், —சொல்லகையெடையுந் தொடரா
 த்தாய்மணி - சொல்லும்பொருளுமா யிருக்கிற சாத்திரங்க ளொ
 ன்ருவாருசென்று கிட்ட பொண்ணாமலிருக்கிற சுத்த ரத்தினமாய்
 —வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரம்பொருள் - எந்தச்சாத்திரங்க
 ளினாலு மளவிடப்படாமலிருந் துள்ளதாமாயினு மெல்லையற்றிரு
 க்கிறவேதத்தினது தலையிலேசுமந்து தரப்பட்ட வெல்லாத்துக்
 குமேலாயிருக்கிறவத்தமாய், —சத்தாய் - சுத்த சைதன்னியமாய்,
 —எவையுந்தானாய் - எல்லா வுபாதிகளுந் தானேயாய், —அவந்

தைதொத்தா துயர்ந்ததொல்கடர் - அப்படியிருந்த தாமாயினுய்
 ந்தவுபாதிசு டானவனைத் தொந்தியாதபடி மிக்க பழையதாயுள்ள
 பிரகாசமாய், — மூவாவின் தன்மையன் - ஒருக்காலும் போது
 செய்யாமலிருக்கிற விந்தியாயத்தோடு கூடியிருப்பானாய், — ஏன
 னனேகன் - ஒருத்தனுமாய்ப் பலயோனிகளிலு நிற்கிறவனுமாய்
 — கன்னற்பெருஞ்சுவை தன்னிற்பிறவாப் பெற்றியினிருந்து -
 கரும்பிலுண்டான மிக்கவிரதமான தந்தக்கரும்புக்குத் தோன்றா
 தவியல்புபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய விற்பத்தையுந் தான
 நியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமானது பிரபஞ்சலீலையையுண்டா
 க்குமிடத்து, — பொற்பணி யியல்பினின் - பொன்னுனதுபலவா
 ன வாபரணங்களாயிருந்த தன்மைபோல, — வான்மேயி யனைநீர்
 மண்மருந் தன்னமான தாதுவாழைங் கோசத்தொடுக்கியாக்கை
 ப்பகுதியு தொருபுடை - பரப்பிரமந்தானே ஆகாசமும் வாயுவும்
 க்கிரியு மப்புவும் பிருதிவியு மெனாத வன்னங்கரு மதனாலுண்
 டாகப்பட்ட தாதுக்களாறு மன்னமயம் பிராணமய மனோமயவி
 ஞ்ஞானமய மாந்தமயமென்கிற ஐங்கோசங்களும் ஒருபொருட்
 னவையெல்லாமாகக் கூடியிருக்கிற கீரத்தின்பகுதியாய் இருக்கும்.
 இங்ஙனம் தோன்றப்பட்ட பிரபஞ்சரித்தியமோ வரித்தியமோ
 அரித்தியமென்னில் இதுரித்தியமாய்த் தோன்றுவானே நென்
 னில், — சுத்திவெள்ளியொத்தன மித்தையில் - சுத்தியாகிய சிப்
 பியானது வெள்ளியையொத்துத் தோன்றினாற் போலத் தோன்
 நிற்கென்று சொல்லலாமாக, மதிப்பிரமையினாலே உரித்தியமா
 யுள்ள பிரபஞ்சமு ரித்தியமாய்த் தோன்றும், ஆனால் தப்பரப்பிர
 மமு மித்தப்பிரபஞ்சமும் தன்னில்வேறோவென்னில், — தானே
 னலாகுந் தன்மைந்து - அந்தப்பரப்பிரமந்தானே யித்தப்பிரப
 ஞ்சமுமென்று சொல்லுந் தன்மையை யுடையதாயிருக்கும் அந்த
 ப்பிரமத்தைப்போலேயிராம விர்தப்பிரபஞ்சம் வேற்றுமையாய்
 ருப்பானென்னில், — உலாநதயிற் சின்னுற்றகையிற் கேட்க
 னுமைமரீஇயது - சிலம்பியினிடத்துண்டாகிய சிறியநூலினையொ

க்சப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றுமையைப் பொருந்தியிருக்கும்,—என்னப் பன்மையதெனின் - சிலம்பிதூல்போலேயென்றுசொல்ல வதுவொருதன்மையா யிருந்தது. பிரபஞ்சம்பலபிரகாரமா யிருப்பானேனென்னில், —இலேபழம் பூத்தோ னாவ் யிரத் தருத்தருத்தொன்மையின் வானூர் திரை துரை தருவாய் மையிற்கூடும் - இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலு நாருவ் யிரமு யிவையெல்லாமரமானது தந்தொடுங்குந் தன்மைபோலவும் பெருமையினையுடைய தண்ணீரானது திரையையு துரையையுந் திவலையையுந் குமுழியையுந் தந்தொடுக்குத்தன்மைபோலவும் இப்படிபிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றி யொடுங்குமென்றுசொல்லப்படும்,—அசித்தைச் சித்துதவாதெனில் - அசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ளபிரமத்திலே தோன்றாதென்னில்—நெற்பதர் பலாலத்திற்பரந்தரும் - நெல்லானது பதரையும்வைக்கோலையும் தந்ததன்மைபோலச் சத்தாகியபிரமும் சித்தாகியபிரபஞ்சத்தைத் தராகிற்கும். இந்தபிரம மிப்படிச்செய்யவேண்டுவானேனென்னில்—இதுதன்னியல்பென்றும் - இப்படிச்செய்துவருகிறதிற்தப் பிரமத்தினுடைய வியல்பாயிருப்ப தொன்றென்றும், பிரமமிந்த வுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானேனென்னில்,—வினையாட்டென்றும் - இந்த வுபாதிகளோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பிரமத்துக்கு வினையாட்டா யிருப்ப தொன்றென்றும் பிரமத்துக் கியல்பென்றும் வினையாட்டென்றுமெங்கேகாணப் பட்டதென்னில்,—முன்னுள மறைகண்மொழிதலின் - அநாதியேயுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையினாலே, இந்தவுபாதிகள் பலவாகக் காண்பிக்கப்பட்டாற்போல வந்தப்பிரமமூமிப்படிப்பலவாகக் கண்டிருக்கப் பட்டிருக்குமோ வென்னில்,—ஒருநூற் பன்மணிரிலையும் பசப்பாலெனவும் பலவகலாரிலலர்கதிரெனவுங்குவ லாழி குளஞ் சிறுகுழி கால் வாவியாடையும்வருபுனலெனவு மவ்வவற்றடங்கி - மணிகள் பலநிறமாயிருந்த தாயினும் அகிர்கோர்ப்புண்டானா லந்திரம்போற் றோன்றியு

மொருதன்மையா யிருந்தாற்போலவும் பசுக்கள் பலவர்க்களா யிருந்தாலும் பாலொரு தன்மையாயிருந்தாற்போலவும் நீர் பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்ததாயினும் அதிற் பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்தனென்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் கிணறுங் கடலுங் குளமுஞ்சிறிதாயுள்ளகுழிகளும் வாய்க்கால்களும்இவை யெல்லாம் பலபேதமா யிருந்ததாயினும் தண்ணீரொன்றாயிருந்த தன்மைபோலவும் இப்படியே யோனிகள் பலவாராயிருந்த தாயினுமறிவேகமாய் அந்தையோனிகடோறும் கூடியிருந்தாயி னிந்தவுடல்கடோறும் பெந்தப்படாதோ வென்னில்,—ஆடியுணிழலெனத்தோன்றி யாக்கை-கண்ணாடியிலே நிழலானது தோன்றிநிற்கும் அந்தநிழலிற் றோய்வறநின்றும் போலவும் உடலிலே பிரமமானதுதோன்றி நிற்குமிடத்தேயு மந்தவுடலிற் றுணுந்தோய்வறநிற்கும். அப்படியந்தவுடலிலே தோய்வறநிற்குமாயின் இந்தவுடல் காரியப்படுகிற தெப்படியென்னில்,—நற்காந்தத்தினும்பும - நல்லகாந்தமானது தோய்வறநிற்க வதின்சர்நிதியிலே யிரும்பானது காரியப்பட்டாற்போலப் பிரமந்தோய்வறநிற்க வதின்சர்நிதியிலே யுடலானது காரியப்படாநிற்கும். அந்தவறி விர்தவுடலிலேநின்ற ஈகதுக்கங்களை யதுபவிக்குதே யதுவருவானே நென்னில்,—கனவிற்பீங்குங் கங்குலிற்கயிறும் புனவிற்றோன்றும் பேய்த்தோர்ச் செய்தியும் - ஒருவன் சொப்பனங் காண்கிற விடத்தவனை யோராணைபின் பிடித்துக்கொண்டுவர வதற்குப்பயப்பட்டிவனோடு மிடத்துவிழித்தவவதரத் திவையெல்லாம் பொய்யாயிருந்ததன்மைபோலவும் ஒருவனிராக் காலத்திலே யொரு புந்நின் வாசலிலே கயிறுகிடக்கிறதைக் கண்டொருபாம்பு கிடக்கிறதைப்பாரீரென்று பிரமித்துநிற்குமிடத்து விருந்தவவதரத்துப் பாம்புபொய்யாய்க் கயிறுமெய்யான தன்மைபோலவும் ஒருவன் தண்ணீர்தாகத்தின் மிகுதிக்கொண்டு காணலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண்ணிக்கெண் டவந்தா னதினுடைய வுண்மையைப் பார்த்தவிடத்தவனுக்குத் தண்ணீர் பொய்யாய்க் காணல்மெய்யான தன்

மைபோலவும் இந்தப்பிரம முடலோடுங்கூடி நின்று சுகதுக்கங்
களை யதபவித்தாற்போல விருக்குமதொழிந்து தன்னுண்மைபா
ர்க்குமிடத்திந்த சுகதுக்கங்களு மந்தவறிவுக் குண்டாகாது. இப்
பொழுது பிரத்தியக்ஷமாக சோத்திராதிகளோடுங் கூடியதுதா
னாய்க்கன்மங்களைப் புசிச்சிறது காணப்பட்டிருக்குதே யென்னி
ல்,—அன்னதன்பி னன்னிறப்பளிங்கென - அப்படியந்தவிந்நி
ரியங்கள் தானாய் நின்றதாயினும் பிரமத்துக்கந்த வதுபோகமுண்
டாகாது அத்தென்போலவென்னில் படி-கமானது நல்லபஞ்சவ
ன்னங்களோடுங்கூடி யதுதானாயிருந்ததாயினு மவையிற்றி னோ
மும் படிக்கமொரு சற்றுந்தோய்வற நின்றாற்போலவு மெனக்கொ
ள்க. இதன்றியும்,—பதினாற்கரணத் தொருமூன் றவத்தை நாளு
நாளு நயந்துறும் - சோத்திராதிகளைந்தும் வாக்காதிகளைந்தும் அ
ந்தக்கரணங்க ளாலுமாகப் பதினாலோடுங்கூடிப் புருவ மத்திய
த்திலே சாக்கிராவத்தையும் அதிலே சோத்திராதியும் வாக்காதி
யுநிற்க வந்தக்கரணங்க ளோடுங்கூடிக்கண்டத்தானத்திலே சொ
ப்பனாவத்தையும் அதிலே மனோபுத்தி யாங்கார நிற்கச் சித்தத்
தோடுங்கூடி யிதயத்தானத்திலே சுழுத்தியவத்தையும் இந்தவவ
த்தைகளிலே நாடோறும் பொருந்தி யதபவியா நிற்கும், அறி
வானதிந்த வவத்தைகளோடுங்கூடி யதபவிக்குமாயி னிதற்குப்
புண்ணியபாவதொந்தனை யில்லையோவென்னில்,—இருபயன் ற
ன்னிற்சாராத் தொன்மைத்தன்மை தற்பணநிழற்கட் குற்றிபாய்
ந்தற்றே - இந்தவவத்தைகளோடுங்கூடி நின்றதாயினுமநாதியே
புண்ணி பாவதொந்தனை யிந்தப்பிரமத்துக்குச் சாராது. அத்தெ
த்தன்மைத்தென்னில் கண்ணாடியிலே யொருவன்முகம் பிரதிபி
ம்பஞ்செய்ய வவ்விடத் தந்தமுகத்தின் கண்ணே பாரைக்கோல்
கொண்டு பாய்ந்தவிடத் தந்தக்கண்ணாடி யுடைந்தொழிந்து கண்
னுக்கினம் வராதிருந்தாற்போலு மெனக்கொள்க. (இதுபெத்த
விலக்கணம்) (மேல்முந்தி) — இவ்வியற்பந்தப் பெளவம் சுக
ல - இப்பொழுது நான்சொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப்பி

ரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளி லுண்டாகிய பிறவித் தொந்தனை நீங்குகையித்தமாக. —வின்முதறந்த கொண்முப்படலத் திருளறவுதித்த காரக - ஆகாச மென்கிறதிலே நின்று மேகமானதுதோன்றி யந்தவாகாசத்தை மறைக்க வதனாலுண்டாகிய விருளானது நீங்குகையித்தமாக வந்த வாகாசத்திலேநின்ற தோன்றி யந்தமேகங்களைநீக்கி யாகாசத்தை நின்மலமாகினை வாயுவைப்போல, —விவேகந்தன்னிற் றோன்றி - அந்தப்பிரமத்திலேநின்றும் விவேகஞானமானது தோன்ற, —சாதகமனைத்தையும் - இந்தப்பிரமத்துக்குண்டாகிய மறைப்புக்களெல்லாதையும், —மன்னகப் பிரிப்பு மடி யிழை வாங்கலும்போல ஞாலம்பொய்யறக் கழிநீ - நிலைபெற்று வாராநிற்கிற தொருவீட்டை யொருத்த னொருவைக்கோலாகவு மோரொரு மரமாகவும்நாளிலே பிடிங்கிப்பாட்டபின் அந்த வீட்டென்கிற சொருப மில்லை யாய்ப்போன தன்மைபோலவும் மடியாகிய புடவையு மப்படித்தானோரோரிழையாக வாங்கிப்போட்டாற் புடவை யென்கிறதன்மை போனற்போலவும் பிரபஞ்சமாகிய பொய்யையும் பிருதிவிமுதலாகக்கண்டிது நானல்லவிது நானல்லவென்று நியதிபண்ணிநாளிலே நீங்கிக்கொண்டு, —தானே தானாய்த் தன்னிற் றன்னைத்தானேகண்டு தன்னலமுற்றி - இப்படியந்த வுபாதிசு ணீயினவீடத் திந்தவறிவான திந்தப் பிரமந்தானேயாய் தன்னிடத்திலே தற்சொருபத்தைத் தானேதரிசித்துத் தன்னிடத்திலுண்டாகிய விற்பத்தைத் தானேயதுபவித்து, —வசையி றத்துவ பசிபதத்தெளிவா லகமே பிரமமாயினனென வறிந்து - குற்றாற்றிருக்கிற தத்துவமசியென்கிற மகாவாக்கியத் தொம்பதந்தப்பத மசிபதமென்னு மிலக்கணை மூன்றாமறிந்த தெளிவுகொண் டந்தப்பிரமம் தானென்கிற பிரமஞானத்தைத் திரவின்ன்கி, —அசலனாகி இந்தப்பிரமஞான முண்டான விடந்துப் பின்னைச் சற்றுஞ் சலநமில்லாதவனாய், உபாதிசுளோடுங் கூடிச் சந்தாதி விடயங்களைப்பிசிக்குமிடத்துச் சலநமில்லையென்ற தென்னையெனில், —நற்சல

சலமதியெனக் கண்டிடும் - உபாதிக்கோடுங் கூடிச் சத்தாதிவி
 டயங்களைப் புசிக்குமிடத்தே யந்தவுண்ணுமக்குச் சல்லமில்லாதது
 நல்லஜலமான தசைந்தவிடத் தந்தஜலத்தோடுங்கூடினதென்கிரனு
 மொக்க வசைந்தாற்போலே யிருக்க வந்தச்சந்திரனுண்மையை
 ப்பார்க்குமிடத் ததற்கில்லையானுற்போல விந்தவறிவையுங்காண
 ப்படும், (இதுஜீவன்முத்தியிலக்கணம்) (இனிபாமுத்தியிலக்க
 ணம்,)--உடலம்விண்டகல். கடத்து மங்குலதுடைதர வெங்கு
 மாந்தகைத்தே - இந்தச்சீர்த் தொந்தனை விட்டவதரத் தந்தவ
 றிவு மந்தப்பிரமமு மொன்றுபட்டவிடத் தென்போல வென்னி
 ல் விசாலமாக விருக்கிற கடத்துக்குள்ளே யகப்பட்டுகின்ற வா
 காயமிந்தக்குட மானதுடைத்த வவதரத் தந்தப்பிரகாசமுந்தானு
 மொன்றுபட்டாற்போல வாமெனக்கொள்க, (இதுபாமுத்தி,)--
 இவ்வகையுணர்ந்து செய்தொழிலுறத மடவோர்தாமும், ஏ - து
 அதனானென்ற பிரமஞானத்தையறிந்து தான்முன்புசெய்துவ
 ந்த கன்மங்களுல்லாவந்தையும் கீடமட்டாத வறிவில்லாதவந்
 தாமும்,-- கடனா வியற்றுங் கன்மகாண்டத் தொன்மைபுரிவா
 ற்றேற்றியவித்தை - ஏ - து, அந்தப்பிரமஞான முண்டாகைநி
 மித்தமாகச் சாதரசதுஷ்டயமாகிய கன்மங்களையதுஷ்டித்தந்தத்
 தொழில்களைப் பழிச்செய்துவர விவேகஞான மானதவர்களுக்
 குண்டாகாநிற்கும்,-- மேற்கடையரணியி லெழுந்தெரியவற்றை
 விழுங்கியதென்னத் தன்னொழிந் துள்ளதானமுழியும் அப்படி
 யுண்டான விவேகஞானமுந் திக்கடைக்கோலே மேலேவைத்துக்
 கடைய வந்தத்தொழிலினாலே யுண்டாகிய நெருப்பந்த வரணி
 யையுந் கோலினையுந் சேரச்சுட்டுப் போட்ட தன்மைபோ லந்
 தானொன்று மொழிந்து மற்றுண்டாகிய கன்மங்களைத்தெய்ய
 முதித்துப்போடா நிற்கும்,--அந்நிலையன்றி - அந்தநிலையிலே யி
 னுவிடக்கடவன், அஃதொழிந்து,--அழிவறுமுந்நிலையான
 னு தன்னிடம்ஸப மாயாவாதி வகுத்தகைத்தவரே - மித்யைபு
 னையதாயிருக்கிற முத்தியொருந்தாது, இப்படியெழுந்தவா

யபெத்தத்திலு முத்தியிலுமுண்டாகிய முறைமையினை மாயாவா
தியானவன் விரித்துச்சொன்னான். (க)

மாயாவாதிசங்கற்ப முற்றிற்று.

மாயாவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

உரைதருபிரம மொன்றெனுமுனாகண்க்
வருபிரமாண மறையெனிலருமறை
யொன்றென்றதன்மீ யிருபொருளுரைத்த
னன்றன்றபேத நாடியபொருளேற்
பேதமும்பேதமு மோதவேண்டா
பேதமெனினு மபேதமெனினும்
பேதாபேத மெனினுமமையுநின்
னையமிலுரையிற் பையவந்துளதாந்
திகழ்பிரமாண விகழ்வுமுண்டன்றிப்
பெத்தம்பேத முத்தியபேதமே
லாவத்திதமா மவையிருதிறனு
மினியப்பழமொழி யிரண்டலவொன்றே
யன்றியும்பெத்தம் பேதத்தறைதலு
மொன்றியமுத்தி யபேதத்துரைத்தலும்
பழுதாமித்திறம் பதையாதாய்கமற்
றெழுதாமறையெனு மிப்பிரமாண
மாருரைதானே யாயினதேலுனை
தேகமநேக முறுபியம்பாமற்
சத்தருபந் தாகாதெனில்வானத்
தொத்தொலியுறழு மெனில்வாழிநாநா
சுன்றியுப்பதமு ம்பாழியுமனைத்த

மின்றியோரொலியா மெழுந்திமெதனுக்
 கறிவிலதுருவில தறியாதறையா
 தன்றியுமவ்வகை யகண்டிதமதுவிது
 வென்றதுகுறிப்ப தெவ்வகையாவு
 மொன்றெனுமுரையு மொழிந்தனையன்றே
 யருமறைபிசம வுரையெனினதற்குத்
 தந்ததாலு முதனவில்பொறியில
 தென்னிலோருடற்கண் மன்னியவலகை
 யறைந்தற்றென்ப தார்சொலதமலத்
 திறப்பெற்றின்றே செய்தோர்பெயரார்
 சுயம்புவென்றல ஓயம்புமென்றறியினித்
 தற்கீட்டலவரைத் தானொழுதுரைக்குஞ்
 சொற்கேற்புரவல னேவலமைச்சரை
 யடிகண்மற்றெங் குடிமுழுதான்மினென்
 றேத்தியிறைஞ்சிக் காப்பீர்கொன்றாங்
 சீசனஞ்செயப் பேசினனன்றி
 யினையவைபிறிற் கனவிலுமில்னே
 தன்னைத்துதிக்குஞ் சொன்னலந்தானுமத்
 துறையறிவாணர்க் கறைவதொன்றன்றியுந்
 சனக்குத்தானே தன்னலம்பகரா
 தசத்துக்குரையா தார்ச்சுரையுயிர்ச்செனி
 லுரைபிரமாண மிறைபிரமேய
 நீபிரமாதா நின்பிரமிதியென
 நால்வகையுளதென தேகமன்றன்றே
 நற்பிரமாண நிற்பதொன்றன்றோ
 லப்பிரமேயம மதனியல்பன்றே
 கன்னற்சுவையி லந்நியமிலதா
 லினிமைதோன்றாத் தனிமைத்தென்றனை
 யறிவிற்குவமை யசத்தாங்கட்டி

பிறிவித்தொட்டினும் பேறதுராதே
 தற்பரவிரிவு பொற்பணிதருமெனிற்
 செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையிற்
 பொன்மணியாகை தன்பணியன்றே
 செய்வோர்போலாச் செயப்படுபொருண்முதற்
 செய்வோரேயாச் செய்யவும்படுமே
 சுத்திவெள்ளியிற் றேன்றிற்றாயினுஞ்
 சுத்துல்கேதுந் தாராதருமெனி
 னுலகமித்தையென் றேராதுரைத்தனை
 நிலவுநின்மரபு நினைந்திலைபாங்கொல்
 விவகாரத்தில் வேண்டுதுமுகம்
 பரமார்த்தத்திற் பகராமென்னிற்
 பரத்துளதேலிவை யும்பரமார்த்தம்
 பரத்திலதேலொழி முன்பகற்மாற்ற
 மதன்முதலிதுவென வுதவுகவன்றியும்
 விவகரிக்குங்காற் நிகழ்பரமார்த்த
 நிலையதுதெரியி னிதுநீயேற்
 மெரியாதாயி னஃதுந்தெரியா
 துரையாரளவையு மொழிந்தனையன்றே
 யளவைகாண்டல் கருதலுலுரையென
 வுளதவைமூன்றின் மொழிவழிதுழையி
 னின்பிரமேய மென்பதெனங்கொல்
 பொற்பிதிப்பிதிந்தும் பொன்னையாநின்
 தற்பரமித்தைத் தருமாறென்னெனின்
 சிலம்பிதாறரு நலம்பேரற்றேற்று
 மென்றனையது வதன்றொழிலன்றியு
 மொன்றதனியல்புல கோரியல்பன்மென்ப
 பலமிலைபழம்பூப் பாதுவந்தருநீர்
 திரைதுரைதிவலை சிலதருயிவைபோல்

ஸ்ரணேபலவா மெனநீசாற்றினை
 சத்தசத்தாகவுஞ் சத்தினிலசத்தின்
 கொத்துளதாகவுங் கூறினரில்ரால்
 வித்திலைகளினனி விழுதாறருநெறி
 சத்தலதொன்று தான்றாவேண்டு
 நெற்பதர்ப்பலா லத்திற்குபாதானமென்
 காரணமின்றிக் காரியம்பிறவா
 பாரிடையொருபடம் பண்ணவும்படுமே
 யந்தமில்பிரம மவித்தைகாரணமெனத்
 தந்தனையவித்தை தானெய்துறுத
 றன்னியல்பென்னில் வன்னிதன்வெம்மையிற்
 சத்தினதியல்புஞ் சத்தேயசத்தெனில்
 வைத்தனியல்பெனும் வழக்கொழியன்றியு
 மிருன்பொதுவிளக்கென வருமருவிளக்கிற்
 கருமைபயந்த பெருகொளீதகுமெனிற
 றன்னியல்பன்றத னுபாதிவசத்தான்
 மன்னியதன்றிமைத் தான்றனிமாயா
 தொன்றானசத்த னன்றாமன்றே
 யாங்கொருகாலத் தோங்கியதாயி
 னந்தமில்வித்தை வந்தணைவதற்கோ
 ரேதுவேண்டும் புயலியல்பெனின்வீ
 டோதகேண்டா பொழிந்தோரினுமுறுங்
 களங் சமதுறுவறு மவித்தைதற்கவித்தல்
 விளங்கியபிரம வினையாட்டாயி
 னவித்தையென்பதொன் றந்தியந்தன்னி
 லுதிக்குமென்றமுன் னுளாயுமறந்தனை
 நுண்ணூர்குடம்பை துத்துழிபோலுட்
 படுநெறியதனால் விடுநெறியிலதாற்
 றலைமையுமறிவு மிலதெனவித்தைய

வித்தெடுத்தாணரும் வேற்றோரன்றே
 யொளிகொடாமிரங் குளிகைபெற்றாங்கத
 னவித்தையைவித்தை தவிர்குமென்றுரைக்கி
 னித்தனறிவன்சுத்த னென்றுரைத்த
 வித்தகமென்னீ வித்தையும்வேறென்
 றெம்மனோரி லொருவனின்னிறை
 யமமசைவந் தவனியன்றே
 பன்மணிபுசுநற் பாத்திரமெனவு
 நன்னூல்பானீர் நற்கெதிரெனவு
 முடலையுமுணர்வையு முவமித்தனையேற்
 நடமணிசுரடொடு தாங்குடலவே
 யுணர்வுணர்வொழியி னுலகுணர்வுநினில்
 பாலும்பசவுஞ் சாலஞ்சாலக்
 கலம்பலவன்றிச் சலம்பலவிலதெனக்
 காணுகரின்றி வீணினீ விளப்பினே
 யாடியுணிழல்போற் கூடுதல்குறிற்
 றன்னிழல்கொண்டு தற்பணஞ் ளிக்கின்
 மன்னிழல்கொண்டுடல் வந்தகன்றிடுமே
 மன்னயக்கார்த மெனவுடல்பிரம
 சந்நிதியளவிற் சலித்திடுமாயி
 னகண்டி-தன்சந்நிதி யலகிலதெனையு
 நடந்திடவேண்டிங் கிடந்திடப்பெறாவே
 கார்த்தத்திரும்பு காட்டுநர்ப்பெறிலயஞ்
 சேர்ந்திடுநீக்குஞ் செயலதற்கிலதே
 கனாத்துயர்கயிற்றர வெனாச்சிலதொடுத்தினை
 கனவிற்பயனு நனவிற்பயனும்
 வினையிற்பயனவை பொய்யெனவேண்டா
 வுடன் மாறாட்டக் கடனதுகருதுக
 வற்றபுற்று மற்றதிற்கயிறு

முடலுங்கூடச் சடமெனவறிதி
 யறிவுகயிறென் றறியாதன்றே
 யர்சமதடைதல் கொச்சமையுடைத்தே
 யின்னுமக்கனவி விருளுகயிற்றிற்
 பின்னுநின்பிரமம் பிரமித்திடுமே
 துன்னியவினையிற் செம்மலர்ப்பளிங்கெனத்
 தானுந்தகைம யானுலம்லரென
 வெருபயனன்றிப் பலபயன் மரீஇய
 திருவினைதருபய னெனநனிவேண்டி
 லாண்டவித்தையு மவித்தைகொடாக்கையு
 மீண்டிருவினையு மியம்பினைபரத்தைக்
 கள்வனாப்பிணிக்குங் காவலரெனமுய
 ரெல்லினைத்தொடக்கிற் றேன்றுடற்சிறையிட
 டிருவினையூட்டு மெம்மானம்மா
 னருவினையுடற்க ணவதனீதகளுரைத்தனை
 யாருறுபவர்பர மகண்டிதமடங்கா
 தோர்விலதுடல்சட முருநெய்யாதெனின்
 மன்னியகரண மாளுட்டத்திற்
 பன்னினமென்னி னிவையோபரமோ
 முதலியதாயி னிவைபிறழ்வெய்தா
 திவையெனிலுனது மொழிபழுதுளதே
 யுடற்படுபிரமமுறுமெனிற் சாளரத்
 திடத்தகுமுறுவிர னுதியளியெறிதுய
 ரங்குவிதானே யருந்திலுடற்கட்
 டங்கியவறிவு தனித்துறுமன்றே
 தற்பணநிழற்கட் குற்றிபாய்ந்தற்றா
 னற்கணிற்றுயர நணுகாத்தகைத்தெனி
 னின்மொழிவிரோதமுங் காட்சிவிரோதத்
 தன்மையுமுறுமவை தவறிலவாகா

யாமுடைப்பதிவகையாவரும்பலகலை
 சொல்லுதலெளிதரி தத்தொழில்புரிவெனப்
 புல்லியபழமொழி புதுக்கிணையன்றே
 யகண்டிதமெனநீ பகர்ந்தமைதனக்குப்
 பந்தமிதுவெனத் தந்தமைகருதில்
 வானினடக்குங் காலினைப்பிடித்துப்
 பருவிலங்கிட்ட வெருவனையன்றே
 பந்தமதகல வந்துவிவேகம்
 வான்வளியெனத்தனிற் றுனேதோன்றின்
 முன்புளதாயின் மயங்காதிவதெனின்
 பின்புளதாகா திலதுளதெனின்வெளி
 மலரதுதருமனல் மரக்கணின்முகித்
 தருவதுதருமெனின் றுனேதோன்ற
 விறகினுதித்த கனறகுமாயி
 னவித்தையினுதித்த வித்தையம்மரத்
 துதித்தவிவேகம் வித்தையென்றுரைத்த
 வெந்தழல்னைய விவேகமுதித்த
 திந்தனமனைய திறையிலன்றற்றே
 யிற்படப்பிரிப்பின் மெய்ப்படுமெயற்றையு
 மிதுவன்றிதுவன் மெனக்கழிகாலை
 யதுவேதானே யாயினதென்றனை
 வித்தைமுன்ன ரவித்தையுமவித்தையுள்
 வித்தையுநிலல வியனொளியிருனென
 விருளவொளிக்கு மொளியலவிருட்கு
 மொருகாலத்து மொருபயனிலதா
 விரண்டையுதாகரு முரண்டருவிழியென
 வித்தையுமவித்தையு முய்த்ததொன்றுளதெ
 தானேதானு மாணற்பயனென்
 றன்னிற்றன்னித் தானேகாணிற்

கண்ணிற்கண்ணைக் காணவும்படுமே
தன்னலமதனைத் தானே நுகரு
மென்னின்முன்னல மெய்தாதிருந்ததென்
கட்டி-போலெனக் கதறினயின்பம்வந்
தொட்டி-டும்வித்தை யுடையயாயிடுனே
தத்துவமசியென வைத்தமுப்பதத்திற்
கொன்றேபொருளென் றன்றேபகர்வது
நீபுலியாயினை யென்றாங்குணரி
லாயினையென்றத தாகுவமைத்தா
னேயாயினமே லாயாயென்றா
லகமேபிரம மாயினதென்றாற்
சுகமேயறியத் தான்வேறன்றே
யுண்மையிற்சலமில வுடற்சஞ்சலமுறும்
வெண்மதிபோல விளங்கிடுமென்றனை
யசலனாகிச் சஞ்சலசலத்து
சலநமேவின மெனமதிகாண
வேண்டுமதன்றிக் காண்பவர்பிரதே
லீண்டுனதேகமென் செய்ததியம்புக
வுடல்விடக்கடத்துட் படுவெளிபோலெனில்
விட்டென்பெறவுடற் பட்டென்புடமற்
றிகலறவொருவ னிவ்வகைதெளியி
லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டு
மறிந்தோர்முத்தி யடைந்தோராயின்
பிறிந்தோருயிர்பல பேதத்தன்றே
கன்மகாண்டங் காரணமாக
மன்னும்விவேக மென்னிலவித்தைத்
கேதுகாரண மோதுணையிலை
யிதற்குங்காரணம் விதித்தல்வேண்டி

தேவரிலொருருண்டாக

மேவருகரகம் வித்தலோவந்தே.

இ - ள், உரைதரு பிரமமொன்றெனு முரைக்கண் வருபி
ரமாண மறையெனில் - நீபெத்தமாகவு முத்தியாகவுங் கூறினவு
ன்னுடைய மதத்தின் முற்பரியம் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதெ
ன்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றென்றதற்குப் பிரமாணமேதென்னி
ல், இதற்குப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமா யிருக்
குமென்னில், — அருமறை யொன்றென்றதன்றி யிருபொருளு
ரைத்த னன்றன் லு - அரியவேதமானது பிரமமொன்றுமே யுள்ள
தென்று சொல்லுவதன்றி ஜீவபரமிரண்டென்று சொல்லுகிறது
நீயிட்ட பிரமாணத்துக்கு கன்றாகாது, — அபேதநாமய பொரு
ளேல் - வேதமப்படி யிரண்டென்றது மபேத சித்தாந்தத்தைச்
சொன்னதாயிருக்குமென்னில், — பேதமுமபேதமு! மோதவே
ண்டா - நீ யொன்றென்றதற்கிட்ட பிரமாணமிரண்டென்று மிர
ண்டல்லவென்றுஞ் சொல்லவேண்டுகெடுவிலே, பேதமென்று ம
பேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிற தெவ்
லாமந்தப்பிரம மொன்றையுமா யிருக்குமென்னில், — பேதமெ
னினு மபேதமெனினும் பேதாபேதமெனினு மமையு நின்னை
யமிலுரையிற் பையவந்துளதாந் திகழ்பிரமாண விகழ்வும் - வே
தமிரண்டென்றாலு மிரண்டல்லவென்றாலு மிரண்மொ யிரண்
டல்லவுமா யிருக்குமென்றாலு மமைவப்பிற்திருந், அன்னுடை
ய சந்தேகமற்ற சாத்திரத்திலே விசாரித்துப் பார்ப்பதுமிடத் தான்
மதத்திலே ஐயங் கப்பட்ட பிரமாண விரோதமுண்டாகா நிறு
ம், — உண்டன் நிப்பெந்தம் பேதமுந்தி மபேதமேல் - அப்படி
ப் பிரமாண விரோத முண்டாகாது காணும் அந்நவேதம்
பெத்தத்திற் பேதமென்று முத்தியிலேபேதமென்று சொல்லுமெ
ன்னில், — அவதந்திதமாமவைபிருகெனும் - சாத்திரம் பேதந
த்திற் பேதமென்று முத்திலேபேதமென்று சொல்லுமென்று
வரையும் விசாரித்துப்பார்ப்பதுமிடத் தன்னுடை யாந், மறுபி

யில்லாததாம். ஆகையாற் சாத்திரவிரோத முண்டென்கிறது த
ப்பாது,—இனியப் பழமொழி யிரண்டல வொன்றே - நானாவ
த்திதமாயிருக்கு மென்றது கொண்டு நீயிப்பொழு தந்தப்பழை
ய மொழிபாடிய வேதமிரண்டென்று சொல்லாது ஒன்றென்று
சொல்லுமென்னிஃ. —அன்றியும் பெத்தம்பேதத் தறைதலுமொ
ன்றிய முத்தியபேதத் துணைத்தலுப்பழுதா மித்திறம்பதையா தா
ய்க. —சாத்திரமுன்னே யிரண்டென்று சொல்லி யிப்போதொ
ன்றென்று சொன்ன தோஷமன்றியும் பெத்ததிசையில் ஜீவபர
மிரண்டா யிருக்குமென்றதும் முத்திதிசையில் ஜீவபரமிரண்டு
மொன்றாயிருக்குமென்றதுங் குற்றத்தை யுடைத்தாம். இப்படி
நான்சொன்னவகையைப் பதமுமலாய்ந்து பார்ப்பாயாக. —மற்
றெழுதாமறையெனு மிப்பிராமணமாருரை - அதொழிந்துஎழு
தப்படாதவேதமாயி வந்தப்பிரமாண மாராலே சொல்லப்பட்ட
து,—தானேயாயினதேல்-அஃதொருவராற் சொல்லப்பட்ட த
ல்லசயம்புவாயுள்ள தொன்றென்னில்,—உனதேக மனேசமுறும்
நீபிரமமொன்றென்றது பொய்பிரம மொருமுதலும் வேதமொ
ருமுதலுமாக வுன்னுடையஏக மனேகமாட்ப் பொருந்தாின்றது
- இதன்றியும்,—இயம்பாமற் சத்தருபந் தகாதெனில் - ஒருவனு
ச்சரியாமற் சத்தத்தினுடையசொருபந் தானாகத் தோன்றாதென்
னில்,—வானத்தொத்தொலி யுறழுமெனில்—ஆகாசத்திலேயொரு
வருச்சரியாமற்சத்தமானதுண்டாளுற்போலவேதமுமொருவ ருச்
சரியாமற்றானே யுண்டாகாநிற்குமென்னில்,—வறிதுதியாது-ஆ
காசத்திலே வாயுவேதுவாகக்கொண்டு சத்தமுண்டாவதொழிந்து
சும்மாச்சந்தந்தோன்றாது,—அன்றியும் பதமும் பாழியு ம்ணத்து
மின்றியோ ரொலியாமெழுந்திடு மதனுக்கறிவிலது-அன்றியும் ப
தமென்றங் கிரமமென்றங் பாழியென்று மின்னும் பலசத்தங்க
ளுமத்தங்களு மத்தங்களுமாயிருக்கும் வேதமானது இப்படி யா
காசத்திற்சத்தமொரு பிரகாரமாயிருக்கும் அந்தசத்தத்துக்கறிவெ
ன்ப தொன்றில்லை இந்தவேத மழியாயிருப்ப தொன்றாகையால்ந்

த வாகாசத்திலுண்டாகிய சத்தம்போலு மிந்தவேதமென்றுசொல்லலாகாது. வேதந்தானே யுண்டாகாதென்றாலந்தவேதத்தைச் சொன்னார் சிலர்வேண்டும். இதற்கு,—உருவிலதறியா தறையாது - இந்தச்சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது வேதமென்னி விது சுத்தஜடமாயிருந்தபடியாலே யொருசுத்தத்தையு மத்தத்தையுஞ் சொல்லமாட்டாது, அன்றியும்வகை யகண்டிதமதுவிதுவென்றது குறிப்பதெவ்வகை, அதுவயம், அவ்வகை யன்றியுமகண்டித மதுவிதுவென்றது குறிப்ப தெவ்வகை - அந்தச்சரீரத்தின்பகுதியுமன்றியும் பிரமத்தினுடைய தன்மையை விசாரிக்கி லதுகண்டிக்கப்படாததா யகண்டிதமாயிருந்தபடியாலே சத்தத்தையு மத்தத்தையு மதுவிதுவென்று சுட்டிச்சொல்லும்பகுதி பெப்படியாவு மொன்றெனுமுறையு மொழிந்தனையன்றே - ஆகையாலல்லா மொன்றேயென்று சொன்ன சொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும்,—அருமறை பிரமவுரையெனில் - அரியவேதமான தந்தப்பிரமத்தாலே யுச்சரிக்கப்பட்டதென்னில்,—அதற்குத் தந்தத்தாலுமுத னவில்பொறியிலது - அந்தப்பிரம மகண்டிதமானகையால் பல்லுநாக்கு முதலாக விதற்குச் சொல்லப்பட்ட கருவிகளில்லாதபடியினாலே வந்தப்பிரமத்தாற் சொல்லப்பட்டாது,—என்னிலோருடற்கண் மன்னியவலகையறைந்தற்று - அந்தப்பிரமத்தாலே வேதஞ் சொல்லப்பட்டாதென்னில் பேயானது ஒருவன்சரீரத்திலே நிலைபெற்றநின்று வருகால நிகழ்ச்சிகள் சொன்னாற்போல வந்தப்பிரமமு மொருவனுடிலைச் சார்ந்துநின்று வேதத்தைச்சொல்லாரிற்கும்,—என்பதாற்சொல தமலத்திறம் பெற்றின்றே - அப்படியொருடிலைச் சார்ந்துநின்று சொல்லுமென்றது ஓர்தேவரைச்சார்ந்தோ ஓரிருடியைச்சார்ந்தோ யாரைச் சார்ந்துநின்று வேதத்தைச்சொல்லப்பட்டது, அப்படியொருவரைச் சார்ந்துநின்று சொன்னதாமாடு லதுபசுவாக்கியு மாகையா லந்தச் சொல்லுக்கு நின்மலத்துவமுண்டாகாது, பின்னையெப்படிப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுயம்புவென்று சொல்லுவதென்னில்,— செய்

தோர்பெயராற் சுயம்புவென்றுலகியம்பு மென்றறியினி - நிஷ்க
 ளமாய்மின்ற கத்தாசகளிகரித் தவனூலேபிறந்தத் வேதமூச்சரிக்
 கப்படுகையினுலே இதைச் சொன்னவன் சுயம்புகையா லிந்த
 வேதத்தையுஞ் சுயம்புவென் னுலகஞ்சொல்லாநிற்கும் இஃதிப்ப
 டியிருக்குமென்று மேலறிவாயாக, — தந்தீட்டலைவரைத் தான்
 ரொழுதுரைக்குஞ் சொற்கேல் - வேதமும்முடைய கத்தாசொ
 ன்னதாகில் அவன்மனக்குக் கீழ்தாயுள்ளதேவதைகளைந்தா னம
 ஸ்கரித்துச் சொல்லவேண்டுவானென்னெனில், — புரவலனே உல
 மைச்சரையடிகண் மற்றெங்குடி முழுதான்மினென் தேத்தியி
 னைநஞ்சிக் காப்பார்களுென்றாங் கீசனாஞ்செயப் பேசினன் ா இரா
 ஜாவினுடைய குடியாயுள்ளவர்களுெல்லாரு மந்தராஜாவைக்கண்
 தெங்கள்மேற் கருமஞ்சொல்லிக் கொள்ளமாட்டார்கள்; வாசற்
 காரியம்பார்க்கிற மந்திரிமுதலானபேர்களைக்கண் டடியோங்கள்
 தேவரீருக்குப் பழையவழமையாக விருக்குமென்று வணங்கின
 விடத் தவர்களுக்குண்டாகிய தீமற்கரும பந்தக்காரியப் பெயர்க
 ளாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போலக் கத்தாவு மெல்லாரும் பக்குவர்
 களல்லாததுகொண்டே யபக்குவர்களாயுள்ளவர்கள் வழிபாடுசெ
 ம்யத்தக்கதாக அத்தேவதைகளையுஞ் சொன்னதா யிருக்கும், —
 அன்றியினையவை பிறிர்கனவினுமில்லனே - இஃதொழிந்தபிற
 தெய்வங்கலையவ னமஸ்கரித்துச் சொன்னானென்றிற தவனுஞ்
 ச்சொப்பந்தினு முண்டாகாது. உம்முடையகத்தா தன்னைத்
 தான் ரோத்திரம்பண்ணுவானே னென்னில், — தன்னைத் தனிக்
 குஞ்சொன்னலத்தானு யத்துறையறிவாணர்க் கறைவதொன்று -
 கத்தாதன்னைத்தான் ரோத்திரம்பண்ணிறது பக்குவான்மாக்க
 ளாயிருக்கிறவர்கள் தன்னை வழிபட்டு மெய்யத்தக்கதாகச் சொன்ன
 தாகயிருக்கும், — அன்றியுந் தனக்குத்தானே தன்னலம்பகரா தச
 த்துக்குறைய தார்க்குறையுயிர்க்கெனில் - இதுன்றியும் கத்தா
 தன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லுமிடத்து வேறெவொருவர்
 கேட்கச் சொல்லுவதொழிந்து தனக்குத்தான் தன்னுடைய பெ

ருமைமையச் சொல்லிக்கொள்ளாது. பின்னைச்சரீரம் ஜடமானப
டியினாலே வந்தச்சரீரத்தை நோக்கிச் சொல்லாது. பின்னையவ
னுடைய பெருமையைச்சொன்ன தாரைநோக்கி? அது பிறரை
நோக்கிச் சொன்னுன்னென்னில்,—உரைபிரமாண மிறைபிரமே
யநீபிரமாதா நின்றபிரமிதியென நால்வகையுளனுத்தேக நன்றன்
றே - சாத்திரமாகிய பிரமாணங்கத்தாவாகியபிரமேயம் ஆன்மா
வாகியபிரமாதா ஆன்மாவினுடைய வறிவாகிய பிரமிதியென்று
நால்வகையாகக் காணப்பட்ட. தாகையா னீயொன்றென்றது ந
ன்றாயிருந்தது,—நற்பிரமாண நிற்பதொன்றன்றால் - ஆகையா
ல் நன்றாகவிதற்குப் பிரமாணமொன்று நாட்டப்பட்ட வேதமு
மொன்றென்றுசொல்லி நிலைநிற்கப்பட்டதில்லை,— அப்பிரமே
யமு மதனியல்பன்றே - இத்தப்பிரமாணத்தாலே யளவிடப்பட்
டதாய் மேல்மறுக்கப்போகிற பிரமேயமு மந்தச்சாத்திரத்தி னு
டைய வியல்பாகப்படும். (இது அவன்வேதஞ் சுயம்புவென்ற
தை மறுத்தது.) (மேற்பிரமேயமேன் றவன்கொண்ட பிரமத்
தை மறுக்கிறார்.)—கன்னற்சுவையிலந்ரியமிலதா லினிமைதோ
ன்றாத் தன்மைத்தென்றனை - கரும்பிலுண்டாகிய விரதந் தன்
னில் வேறுபாடில்லாததுகொண்டு தன்னுடையவிரதந் தனக்குத்
தோன்றத்தன்மை போலும் பிரமமுந்தன்னுடையவின்பத்தை
த்தானறியாதென்றும் நீயுன்மதத்திலேசொன்னாய்,— அறிவிற்கு
வமை யசத்தாங்கட்டியிவித் தொட்டினும்பேரூதுருதே - அ
றிவாயுள்ளதற் குவமைசொல்லுமிடந் தறிவாயுள்ளதைச் சொல்
லாமல் ஜடமாயுள்ள கரும்புமிரதமும் போலுமென்று சொன்னா
ய், அந்தந்தோஷமன்றியுந் கரும்பிலுண்டாகிய கட்டியைத் தன்
னிலேபிரித்துவைத்து மேலோராவகாத்திலே கூடினவிடத்தித்த
னைநாளிந்த விரதத்தையிழந்தோமே யிப்பொழுதிந்த விரதத்
தைப்பெற்றோமே யென்கிறதன்மை கட்டிக்குண்டாகா தாகை
யாலது பிரமத்துக்குவமையன்று,இதன்றியும், தற்பரவிநிவுபொ
ற்பணிதகுமெனில் - பரப்பிரமந் தேகாதிபிரபஞ்சமாகப்பலவா

கவிரிந்த தன்மைபொன்னானது பலபணியாயிருந்த தன்மைபோ
லுமென்று நீசொல்லில்—செய்வோரின்றிச் செய்வினை யின்மை
யிற் பொன்பணிபாகை தன்பணிபன்றே - இந்தப்பிர பஞ்சத்தி
ற்செய்வோ ரொருவரையன்றிச் செய்தொழிலானதுகாணப்படா
தாற்போலப் பொன்னானது மொருவன் பண்ணப்பல் பணியாக
விருந்ததொழிந்து தானாகப்பலபணியாகாது, நீசொன்னபிரமம்
பிரபஞ்சமாக விரிந்ததும் வேறேயொருவனாலே செய்யப் பட்ட
தாகவேண்டும். அப்படியன்றுகூடும் எல்லாத்தையுஞ்செய்தது
பிரமந்தானே யென்னில்,—செய்வோர்போலாச் செயப்படுபொ
ருண்முதல் - இந்தவுலகத்திற் செய்கிறவர்கள் போலாயிராதிவர்
கனாற்செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு முதலாயுள்ள வுபாதானமு
ம். அதென்போலவென்னில் குலாலனைப் போலேயிராது சால்
குடம் சட்டி பானைக் குபாதான மாகியமண்ணும், ஆகையாலி
ந்தப்பிரமத்தை யின்றிப் பிரபஞ்சத்துக் குபாதானம் வேறே
யொன்றுண்டாகவேண்டும், அப்படியோருபா தானமுண்டாகி
லதுவேயமையாதோ யிர்தப்பிரமமே நென்னில்,— செய்வோ
ரேயாச்செய்யவும்படுமே - அந்தவுபாதானம் ஜடமாயிருந்த படி
யாலே யதுதானாகப் பிரபஞ்சமாகாது அந்த வுபா தனத்தைக்
கொண்டு செய்கைக்குக் கத்தாவேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ்
சத்தி வியாதொருபொருள்களுஞ் செய்வோரொருவரையில்லாம
லந்தத்தொழில்கள்தான் செய்யப்பட்டவருவது முண்டாமோ,—
சுத்தி வெள்ளியிற் றோன்றிற்றாயினுஞ் சத்துலகேதுந்தாரா தரு
மெனில், - சுத்தியென்னுஞ் சிப்பியானது வெள்ளியாகத்தோன்
றியுர்போலக் கண்டவர்களுக்கு அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமு
ஞ்சத்தியமாகத் தோன்றிற்றாயினும் அந்நிவாயுள்ளபிரமம் ஜடமா
யுள்ளபிரபஞ்சத்தை யொருபிரகாரத்தா லுண்டாக்காது. உண்
டாக்குமென்னில்,—உலக மிந்தையென் றோராதுரைத்தனை-நீ
முன்னே யிந்தவுலகத்தைப் பிராந்தியென்று சொன்னது விசரி
யாமற் சொன்னாயாகவேண்டும்,—நிலவு நின்மரபு நினைந்திலையா

ங்கொல் - இப்படி மலைகளைப் பொருந்தப்பட்ட வுன்னுடைய வத்தித்தினது கிரமத்தை மறந்தாயாகவேண்டும், — விவகாரத்திலவேண்டுமூலகம் பரமார்த்தத்திற் பகராமென்னில் இந்தப் பிரமமூபாதிகள் வசத்தினாலே தன்னிலைவென்று பிரமாணம் பண்ணிக் கொண்டு நிற்கிற வீந்தவிவகாரதிசைக் குலகமென்று கொள்ளப்படும், அஃதொழிந்து கான்பிரமமென்றறிந்த பரமார்த்தத்திசையிலே யெல்லாம் பொய்யா யிருந்தபடியாலே யவ்விடத்துக்குலகமென்று சொல்லப்பட்ட டிராதென்னில், — பரத்துள தேலிவையும் பரமார்த்தம் - இந்தவுலகம் பரமார்த்தமாயுள்ள பிரமத்திலே நின்றுமுண்டானதாயின் அசத்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாயுள்ள பரமார்த்தமாகவேண்டும், — பரத்திலதேல் - உலகம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே யிந்தப் பரமார்த்தத்துக்குப் பணியல்லவென்னில், — ஒழி முன்பகர்மாற்றம் - முந்தையிரமத்திலேநின்றத் தோற்றினதென்று சொன்னவார்த்தையை நியொழித்துவிடையாக, — அதன்முதல்துவெனவுதவுக - இந்தவுலகம் பிரமத்திலே தோன்றினதல்லவாயின் அதுதோன்றின வுபாதானமுனக்குத் தெரியுமாயி னின்னதென்று சொல்லுமாயாக, — அன்றியும் விவகரிக்குங்காற் நிகழ்பரமார்த்தநிலையது - இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ்சொல்லுமிடத்து நிம்மலமாயெல்லாவுபாதிகளையுங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்றந்தப் பரப்பிரமம், — தெரியினிது நீ - அந்தப்பிரமந்தான் காணுநானென்னில் அது அறிவாயிருப்பது, விசாரித்துப் பாரக்குமிடத்து மலமாயிருக்கிற வீந்த மாயாவுபாதிகளோடுஞ் சம்பந்தியாயிருப்பா னொருத்தனியாகையாலிந்த ஜீவனுந் தனித்தொரு முதலென, — நீயேல் - அந்தப்பிரமந் தான்காணுநானென்னில் அஃதறிவாயிருப்பது இஃதறியாமலிருப்பானேன், — தெரியாது - இது உபாதிவசத்தினாலே யறியாமலிருக்கும், — ஆயினுந் தெரியாது - நீயும் தப்பிரமமு மொருமுதலாயிருக்கையினாலே இக்குபாதிவசத்தினாலே யறியாமலிருக்குமாயின் அந்தப்பிரமமு மறியாதாக

வேண்டும், — உரைபாரளகையு மொழிந்தணையன்றே - உன்னு
 டையவத்தத்தையவவிட்டுச் சொல்லிவைக்கிற பிரமாணத்தை
 யும்விட்டுவிட்டாய், அதேனென்னில் அஃதொன்றைச் சொல்
 ல நீயொன்றைச் சொல்லுவகையால் அந்தச் சாத்திரத்தின்படி
 காணு நான்சொன்னதென்னில், — அளவை காண்டல் கருதலு
 ரைபெனவுளது - பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்று மதுமா
 னமென்று மாகமமென்று மூன்றுவகைப்படும், — அவைமூன்றி
 ன்மொழிவழி நுழையினின் பிரமேயமென்ப தெனாங்கொல் அ
 ங்வனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின் வழியாலு மதுமாந
 த்தின் வழியாலு மாகமத்தின் வழியாலு நுழைந்தொன்றையறிந்
 துகொண்டு உருமாயின்வாக்குமனத்துக்கு மெட்டாதவுன்னுடை
 யபிரமேயமென்று சொல்லப்பட்ட தென்னமாய்முடியும், (இது
 அவன் பிரமேயமென்றதை மறுத்தது,) (மேற்சித்தினிடத்த சித்
 துத்தோன்று மென்பதைமறுக்கிறார்,) — பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும்
 பொன்னையா நின்றற்பரம சித்தைத் தருமாரென் னெனில் -
 பொன்னும்பனியும் போலப்பிரமமும் பிரபஞ்சமு மென்றாய்,
 பலபணியானதும் பொற்கட்டியானதும் மாற்றுநிறமு மொருப
 டித்தாகக் கண்டோம்பின்பு பொன்னோடுங்கூடப் பொன்னாய்
 நின்றதுங்கண்டோம் ஆகையாலுன்னுடைய சத்தையுள்ளபிரமம்
 ந்த வசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத்தந்த பிரகார மெப்படிவெண்
 றுநான்முன்னே புன்மதத்திலே கேட்டபொழுது, — சிலப்பிநாற்
 ருலம்போற்றோன்று மென்றனை - சித்தையுள்ள சிலப்பிநாற்
 ருள்ள துலைத்தந்த தன்மைபோலுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே
 டமாயுள்ள பிரபஞ்சத் தோன்றி எதென்றுசொன்னாய், — அதை
 தன்னொழில் - அத்தராலையவரதமுந் தோற்றி வித்துக்கொண்டு
 நிற்கிறதந்தச் சிலக்கிருள்ளதொழில் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலே
 ன்னோரவதரத்திலே தோன்றுவதொழில் தநவரதமுந் தோன்றி
 க்கொண்டு நில்லாது, — அன்றியுமொன்ற தனியல்புகொ ரிடல்
 பன்றென - அதன்றியுந் சிலத்தியினிடத்திலே தோன்றி எ

வெருதன்மையாகக் காணப்பட்டது பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சமொரு தன்மையாகக் காணப்பட்ட தில்லையென்று நான்முன்னேசொன்னபொழுது,—பலமில் பழம்பூ பாதவந்தருநீ ர்திரை நுரை திவலை சிலதருமிவைபோற் றானே பலவாமென நீசாற்றினை - காயையு மிலையையும் பழத்தையும் பூவையு மரமானதுதந்த தன்மைபோலவும் திரையையு நுரையையுந்திவலையையுஞ்ருமிழியினையு நீராணது தந்தத் தன்மைபோலவும் பிரமந்தானே பலவிதமாயுள்ள பிரபஞ்சமாய்ருக்குமென் றுன்மதத்திலே சொன்னாய்,—சத்தசத்தாகவுஞ் சத்தினி லசத்தின் கொத்துளதா கவுங் கூறினரிலரால் - அறிவாயுள்ள தறியாமையாயிருக்கு மென்று மறிவினிடத்திலே உறியாமையினது கூட்டங்கடோன்றுமென்று நீ சொன்ன விந்தமலைவு புத்தர் சமணதிகளுஞ் சொல்லார்க ள், (ஆல்-அசை.) பின்னையிந்தப் பிரபஞ்சந்தோன்றினபடியெ ப்படியென்னில்,—வித்திலே கனிநனி விழுதாமருநெறி சத்தல தொன்று தான்றரவேண்டும் - சூக்குமமாயுள்ள வித்தானது இ லையையும் பழத்தையுமிருகியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தூலமாகிய வாலமரத்தையுந்தந்த தன்மைபோலத் தூலமாய்ப் பலவாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையுஞ் சூக்குமமாய் அசத்தா யிருக்கிறதோ ருபாதானத் தந்ததாகவேண்டும். அப்படி ஂன்றுகாணும்நெல்வீ லேறின்று வைக்கோலும் பதருந்தோன்றினுற்போலச் சித்திலே நின்று ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந்தோன்றுமென்னில்,—நெற்பதர்ப் பலத்திற் ருபாதானமென் - நெல்லுஞ் சூக்குமமாய் ஜடமாயிருக்கையா லதுவும் வைக்கோலுக்கும் பதருக்கு ருபாதானமென்றறிவாயாக,—காரணமின்றிக் காரியம்பிறவா - ஆகையாற் றனதாகவுடைய காரணத்திலே நின்றுங் காரியந்தோன்றுது. அப்படித் தோன்றுமென்பையாகில்,—பாரிடை யொருபடம் பண்ணவும்படுமே - பருத்திகாரணமாகப் புடையுண்டான தொழித் து மண்காரணமாகப் புடையபண்ணப்படுமோ ஆகையால் ஜடங்காரணமாக ஜடமுண்டாவதொழிந்து சித்துக்காரணமாக ஜட

முண்டாகாது இப்படியிருக்கையிலே நீ, — அந்தமில்பிரம மவித்
தைகாரணமெனத் தந்தனை-ஜடமாயழிந்து போவதா யிருக்கிற
தேகாதி பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாயழிவில்லாம லிருக்கிற பிரமங்
காரணமென்று சொன்னாய், — அவித்தை தானெய்துறுதல் - சித்
தாயுள்ள பிரமத்திலே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுவானே
ன், — தன்னியல்பென்னில் - இந்தப்பிரபஞ்சந் தோன்றுகிறதந்த
ப்பிரமத்துக் கியல்பாயிருப்ப தொன்றென்றுநீ சொல்லில், — வன்
னிதன்வெம்மையிற் சத்தினதியல்புஞ் சத்தே - அக்கினிக் கூடந்
ணமியல்பானோபோல நீசித்துக்கியல்பென்று சொன்னபிரபஞ்ச
முஞ்சித்தேயாகவேண்டும், — அசத்தெனில் - பிரபஞ்சத்தைஜட
மென்னில், — வைத்தசனியல்பெனுங் வழக்கொழி - சத்தாகவை
க்கப்பட்ட பிரமத்தினுடையவியல்பிந்தப் பிரபஞ்சமென்றுசொ
ன்னவழக்கை விடுவாயாக, — அன்றியுமிருன்பொதி விளக்கென
வரும் - இந்தக்குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்குஜடமா
யுள்ள பிரபஞ்சமியல்பென்றுநீ சொல்லுகிறது பிரகாசமா யுள்ள
விளக்கு இருளானதைப் பொதிந்துகொண்டு நின்ற தென்றதை
யொக்கும் அப்படியன்றுகாணும், — மருவினக்கிற் கருமைபயந்த
பெருகொளிதருமெனில் - பெரியவிளக்கினிடத் துண்டாகியமிக்
கபிரகாசமானது கறுத்த மையைத்தந்த தன்மையை யொக்கும்
சித்தாயுள்ள பிரமம் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத் தந்ததென்று
நீ சொல்லில், — தன்னியல்பன்ற தனுபாதிவசத்தான் மன்னியது
- அங்ஙனம் விளக்கினிடத்திலே கறுத்தமையானது தோன்றின
து விளக்கினுடைய வியல்பல்ல வென்றறி, திரியென்றும் நெய்
மென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வுபாதிகள் வசத்தினாலேமையானது
நிலைபெற்ற தென்றுகொள், — அன்றிமைத்தான் நனின் மாயாது
- அன்றியும் பிரமத்திலேதோன்றின பிரபஞ்சமீளவும் பிரமத்தி
லே யொடுங்காநிற்கும் விளக்கிற்கோன்றிய மையானது மீளவும
ந்த விளக்கிலே சென்றொடுங்காது. அன்றியும், — ஒன்றானசத்
தன் என்றமனதே - இப்பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட வெ

ப்பில்லாதவன் ஞான சுத்தஞெழிந்த சுத்தனாயிருப்பா னெருத்த
 னல்லவே அப்படியிருக்கச்சே யிந்த மாயாவுபாதிக்கோடுக்கூடி
 யிருக்கவேண்வொனென்,—ஆங்கொருகாலத் தோங்கிய தாயின்
 - அந்தப்பிரமத்தினிடத்திலே யோரவதரத்திலே யிந்த வுபாதிக்க
 ன்வந்துகூடினதாயின்,—அந்தமில்வித்தை வந்தணைவதற் கோ
 ரேதுவேண்டும் - முடிவில்லாத மாயாவுபாதிக்க பிரமத்தினிட
 த்திலே வந்துகூடினதற்கு முன்னே யொருகாரண முண்டாக
 வேண்டும்.—புயலியல்பெனின் - நின்மலமாயிருக்கிற வாகாசத்
 தை மேகமானதுவந்து மறைத்ததன்மைபோலச் சுத்தமாயுள்ள
 பிரமத்தை மாயாவுபாதிக்க ளியல்பாகவந்து கூடிற்றொழிக் திதற்
 கொருகாரணம் வேண்வெதில்லையென்னில்,—வீடோத வேண்
 டாம் - இந்தவுபாதிக்க ளியல்பாகவந்து பொருந்தின் மோஷ்டமெ
 ன்றுசொல்லவேண்வெதில்லை. அதேனென்னில்,—ஒழிந்தோரி
 னுமுறும். எல்லாவுபாதிக்கோயு நீங்கிப்பழைய சுத்தத்தைக் கூடி
 னவர்களிடத்திலு மிந்தவுபாதிக்க ளியல்பாக வந்து பொருந்தும்,
 அப்படியன்றுகாணும்,—கனங்கமதுறவுறு மவித்தை தற்கவித்த
 ல் விளங்கியபிரம வினையாட்டாயின் - பிரமத்துக்கு மயக்கமுண்
 டாகத் தக்கதாகப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரங்க ளிந்தப் பிர
 மத்தைப் பொருந்திக்கொண்டது மிக்கபிரமத்துக்கு வினையாட்
 டாயிருப்ப தொன்றாயின்,—அவித்தை யென்பதொன் றந்நியந்
 தன்னிலுதிக்குமென்ற முன்னுரையு மறந்தனை-வினையாடுகிறவர்
 களுக்கு வினையாடப்பட்ட பொருள்வேறானால்பிரமத்தி
 னையுடைய வினையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் வேறாயிருப்ப தொ
 ன்றாகையாம், பிரமத்தினிடத்திலே யுபாதிக்கடோன்றிப் பிரமத்
 தை மறைக்குமென்று நீ முன்னேசொன்னசொல்லையு மறந்தா
 யாகவேண்டும்,—தூண்டாற்குடம்பை துத்துழிபோலுட்படுநெறி
 யதனால் விடுநெறியிலதாற் மலஹமய மறிவு மிலதென் - உலட்
 டிப் புழுவானது தன்னிடத்திலே நின்றுத் தோன்றிய தூண்னிய
 தூலாலே தனக்குக் கூடாகப்பண்ணித் தானதற்குள்ளேபுகுந்து

பின்னைத் தானாகப்பறப்படமாட்டாமற் செத்ததன்மைபோல வந்தப் பிரமமு மாயசரீரத்துக் குள்ளே விளையாட்டாக வந்துபுகுந்து பின்னைத் தானாகப் புறப்படமாட்டாம னிற்கையா லந்தப் பிரமத்துக்குச் சர்வமுதன்மையுஞ் சர்வஞ்ஞியத்துவமு மில்லையென்றுசொல்,—அவித்தையை விடுத்தெடுத்தானரும் வேற்றோரன்றே - இதுபாசபந்தியாயிருக்கையாலே இந்த மாயாசரீரத்தைத் தானாக விவித்துக் கொள்ளமாட்டாமனின்மலமா யிருக்கிறதொரு குருமுதலிந்த மாயாசரீரத்தை நீக்கிப் பாவக்குழியிலு நின்றுநெடுத்துத் தனக்கடிமைபாக வாண்டுகொள்கையினு லந்தச்சரீரத்தோடே கூடிநிற்கிறது பிரமமாகாது. அப்படியன்றுகாணும்,—ஒளிகொடாமிரங் குளிகைபெற்றாங் கதனவித்தையைவித்தைதவிர்க்குமென் றுறைக்கின் - பிரகாசத்தோடுங் கூடியிருக்கிறசெம்பானது இரதகுளிகையோடுங் கூடினவிடத்துக்காளித நீங்கிப் பொன்னு தன்மைபோல வந்தப் பிரமத்துக்குண்டாகிச் சரீரசம்பந்தத்தையு மதணிதலே தோன்றின விவேகஞான நீக்க வந்தப்பிரமஞ் சுத்தமாமென்று நீ சொல்லில்—’நித்தனவறிவன் சுத்தனென்னுறைத்த வித்தகமென்னீ - அப்படி மசுத்த மாயிருக்கிற முதலே நீ முன்னே நித்தியனென்றுஞ் சர்வஞ்ஞியெனென்று வின்மல நென்றுஞ் சொன்ன சாமர்த்திய மென்னதான்,— வித்தையும் வேறென்று - நீ விவேகமென்று சொல்லுகிற இந்த வவித்தையோடுங் கூடிக்கொண்டுநிற்கிற முதலல்ல வந்த வேறே முதலென்றுசொல், இந்தவிவேகந்தான் காணுமந்தப்பிரமமென்று நீசொல்லில்,—எம்மனோரி லொருவ னின்னிறை - நீ சுத்தாவென்றுசொல்லுகிறமுதல்பாசபந்தியளாயுள்ளவெங்களிலே யொருத்தனாகவேண்டும்,—அம்ம-நான் சொல்லுகிறசொல்லைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக,— சைவந்தவனீயன்றே - யாதொருத்தனைப்பொல்லாதவனென்று சொல்லப்பட்டது அப்டடிச்சொல்லப்பட்டவ னீயாகவேண்டும். (இதுபிரமிதியைமறுத்தது)(இனிபிரமாதாமுப்பு.) இதன்றியம்,—பன்மணிபசுந்நபாத்திரமெ

னவு நன் லூல்பானீர் நற்கதிரெனவு முடலையுமுணர்வையு மூவ
மித்தனையேல் - இரத்தினங்கள் பலவாயிருந்ததாயினுமதிந்கோ
க்கப்பட்ட நூற்சர டொருதன்மையா யிருந்தாற்போலவும்பசுக்
கள் பலவாயிருந்த தாமாயினு மவையிலுண்டானபா லொருதன்
மையாக விருந்தாற்போலவும் பாண்டங்கள் பலவாயிருந்ததாமா
யினு மவையிற்றிற் பிரதிபிம்பஞ்செய்கிற வாதித்தனொருதன்மை
யா யிருந்தாற்போலவுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால் பலவா
யிருந்த தாமாயினு மவையிற்றிலுண்டாகிய தண்ணீரொரு தன்
மையா யிருந்ததுபோலவுமென்று யோனிடேதங்களா யிருந்துள்
ளவுடல்களுக்கும் அவையிற்றிற்கூடிநிற்கிற பிரமத்துக்கு மூவ
மையாகச்சொன்னாய் அப்படியாகில், — தடமணிசரடொடு தாங்
கூடவே - பிரகாசத்தினாலே மிகுந்திருக்கிறமணிகளுஞ்சரடுந்தா
மாகக்கூடினதில்லே யவையற்றை வேறேயொருத்தன் கோக்கக்
கோப்புண்டுகின்ற தன்மைபோல வுன்னுடைபிரமத்தையு மிந்
தவுடலையுங்கூட்டினவ னொருத்த னுண்டாகவேண்டும, அதன்
றியும், — உணர்வுணர்வொழியி னுலகுணர்வுறினின் பாலும் பசுவு
ஞ் சாலும் - உன்னுடையபிரமமான தறியாததாயுங் கூடிநிற்சி
றதேகாதி பிரபஞ்சமறிவேயா யிருந்ததாமாயினீ பாலையும் பசு
வையு மூவமையாகச் சொன்னதற்கொக்கும். அதன்றியும், — சா
லக்கலம்பலவன்றிச் சலம்பலவிலதெனக் காணுநரின்றி வீணின்
விளம்பினை - மிசவுப்பாத்திரங்கள்ளிற் பின்னமொழிந் தாதித்தன
ிற் பின்னமில்லையென்றுங் கூவலாழி குளஞ் சிறுகுழி கால் தங்க
ளிற் பின்னமொழிந்து ஐலத்திற்பின்ன மில்லையென்றுங் கண்டு
ரொல்வார் சிலரையின்றி விருதாவிலேமிகவுஞ் சிறிது வார்த்தை
களை நீசொன்னது இருந்தடாந்த விரோதமாகையா லதந்தபாகா
தா. — ஐடியுணிழல்போற் கூடுதல்கூறில் - கண்ணாடிக்குணியு
தோய்வத நின்றும்போலச் சரீரத்திலேபிரமந் தோய்வத நிற்கு
மென்று நீசொன்னவத்தத்தை நான்சொல்லுமிடத்து, — தண்ணி
ழல்கொண்டு தற்பணஞ்சலிக்கின் மன்னிழல் கொண் டேடல் உந்த

கன்றிடும் - தன்னிடத்திலேநிற்கிற பிரதிபிம்பம் பிரதான மா
கக்கொண்டு கண்ணடியானது சலித்துதாமாயின் பிரமத்தினு
டைய பிரதிபிம்பம் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தவுடல் கூடியும்
பிரிந்தும் நிற்கும் அவையிற்றுக் கில்லாதபடியினாலே யீதத்தம
ன்று,—மன்னயக்காந்தமென வுடல் பிரமசந்திதியளவிற் சலித்தி
டுமாயின்-நிலைபெற்று வாராரிற்கிற விரும்பானது காந்தம்விகார
மறநிற்க வதனுடைய சந்திதிமாத்திரத்திலே விகாரப்பட்ட தன்
மைபோலப் பரப்பிரமமும் விகாரமறநிற்க வதனுடைய சந்திதி
மாத்திரத்திலே யுடல்போக்குவரத்தைச் செய்யாநிற்குமாயின்—
அகண்டதன் சந்திதியலதிலதெவையு நடந்திடவேண்டுங் கிடந்
திடப்பெறாவே - பரப்பிரமமென்று சொல்லுகிறது கண்டதமல்
லாமலகண்டதமாகையாலே யதனுடைய சந்திதியல்லாத விட
மோரிடமுயில்லையாகையாற் கடபடாதிபாயுள்ளவை யெல்லாம்
போக்குவரத்தைச் செய்யவேண்டும். அதன்றியும் உடலானது
சேட்டித்துங் கடபடாதிக்கள் சேட்டையின்றிக் கிடக்கிறதுஞ் சந்
திதியிலே யெல்லாங் காரியப்படு மென்கிறதுக்குப்பெறாது. இத
ன்றியும்,—காந்தத்திரும்பு காட்டுறப்பெறு லயஞ்சேர்ந்திடும்-காந்
தமும் மிரும்புங் கூடிக்கிடந்த தாமாயினு மதைதாமாகக் காரியப்
படமாட்டாது அவையிற்றை முகமொக்கக் காட்டுவார் சிலரைப்
பெற்றகாலத் திரும்பானது காந்தத்தத்தைச்சென்று பொருந்தாநி
ற்கும், ஆகையாலுன்னுடைய பிரமத்தையு முடலையுங் கூட்டிக்
காரியப்படுத்துகிறது வேறேயொரு முதலுண்டென்று கொள்ளு
வாயாக. இதன்றியும்,—நீக்குஞ்செய லதற்றலதே - காந்தமிரு
பைக் கூட்டிக்கொள்ளும் தொழிந்து நீக்கிக்கொள்ளுந் தன்மை
யதற்குண்டாகாது. பிரமத்தின் சந்திதியிலே யுடல்கூடியுப் பிரி
ந்தும் வருகையானீ காந்தமிரும்பென்றது நிருஷ்டாந்த விரோத
மாகையா லதுவத்தமன்று. இதன்றியும்,—கருத்துயிர் கயிற்றா
வெனச் சிலதொடுத்தனை - சொப்பனத்திலே மதிபடங்களை யுட
ளகாரியங்களைக் காண்கிறதன் விழித்தவிடத்திலுடையான தன்

மைபோலவும் இராக்காலம் புற்றின்வாசலிலே கயிறு கிடக்கிறதைக்கண்டு பாம்பென்று புத்திபண்ணிப் பயப்பட்டவனுக்கு விடிந்தவவதரத்துப் பாம்புபொய்யான தன்மைபோலவுஞ் சுகன்க்கங்களாலுண்டாகிய வதுபோகங்களு மந்தப்பிரமத்துக் குண்டாகாதென்று சொன்னாய்,—கனவின் பயனு நனவின் பயனும் வினையின்பய நவைபொய்யென வேண்டா - சொப்பனத்திற்குக் குமதேகத்தோடுங் கூடிச் சந்தாதிடயங்களை யிவன் புசித்துஞ் சாக்கிரத்திலே தூலதேகத்தைப் பொருந்தித் சந்தாதி விடயங்களைப்புசித்து மீண்டுமிவன்முன்னேசெய்த பிராரத்தம்புசித்ததொழிந்து சாக்கிரத்திப்புசித்ததுமெய் சொப்பனத்திப்புசித்தது பொய்யென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை,— உடன்மாறாட்டக் கடனதுகருதுக - சாக்கிரத்துக்குத் தூலதேகத்தோடே கூடி யதுபவிக்கும் சொப்பனத்துக்குச் சூக்குமதேகத்தோடே கூடி யதுபவிக் கும் ஆகையால்சரீரவொற்றுமை யுள்ளதென்றறிவாயாக,—உற்ற புற்றுமற்றதிற்கயிறு முடலுங்கூடச் சடமெனவறிதி - இவன்சென்றிராக்காலத்திலே பொருந்தப்பட்டபுற்றும் அதன் வாசலிலே கிடக்கிறகயிறு மிவனுடையசரீரமுமாக மூன்றும் ஐடமென்றித னீயுமறிவை,—அறிவுகயிறென் றறியாதன்றே - அறிவாயுள்ள பிரமங்கயிற்றைக் கயிறென் றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமாகிவதையறிவென்று சொல்லப்படாது,— அச்சமதடைதல் கொச்ச மையுடைத்தே - பிரமங்கயிற்றைப் பாம்பென்று பயப்படுமாயின் அதைக்கத்தாவென்ற சொல்லப்படாது, இன்னறியும்,— இன்னுமக்களவி லிருளும்கயிற்சிற் பின்னுறிய்பிரமம் பிரமித்திதிமே-இன்னமொரு குற்றமுண்டு கனவிற்கீங்கு பொய்யென்றழித் துங் கங்குலிற்கயிறுபொய்யென் றழித்து மிராணை மிவனிடயங்களைவைக் கண்டவிடத்துங் கங்குலிலே சயிற்றைக் கண்டவிடத்து முன்னுடையபிரமமான தச்சப்படுகிறது, அப்பிரமம் பரிவலிந்தவுடம்போடுகூடி யிப்படியாய்ந்திருக்கிறது, அப்பிரமம் பரிவலியும்,—தூண்னியவினெயிற் பெம்மலாய்ந்திருக்கிறது.

கைமையானால் - சிவந்த பூவோடுகூடியிருக்கிற பழகந்தன்னு
 டைய தன்மையிழந் தந்தவன்னமேயா யிருந்த தாமாயினு மதி
 லொரு சற்றுந்தோய்வற நின்றாற்போலப் பிரமமுநெருங்குகூருகி
 றகன்மங்களைப் புசிக்குமிடத் தந்தவிடயங்கள் தாமாயிருந்ததாமா
 யினுமதிலொரு சற்றுந்தோய்வற நிருமாயின், —மலரென்வொ
 ருபயனன்றிப் பலபயன்மரீஇய திருவினைதருபயனென நனிலே
 ண்டில் - பழகம்பூவோடு கூடியிருந்தபொழுது சிவந்த வன்ன
 மொன்றுமேயாயிருந்தாற்போல் வினையோடுகூடினபிரமமுமே
 கப்பிரகாரமாயிராமல் நானாவிதமாய்க் கொண்டிருப்பானே நெ
 ன்ன வதுபுண்ணிய பாவங்கள் பலவாயிருக்கையினாலே யத்தை
 யனுபவிக்கவேண்டி யப்பிரமமும் வெகுபிரகார மாயிருந்ததெ
 ன்றுமிகவு முனக்குப்பகைமாயின், —ஆண்டலித்தையு மலித்தை
 கொடாக்கையு மீண்டிருவினையு மியம்பினை - இவ்விடத்தினை—
 யடிமையாகவாண்டு மிரகித்துக்கொள்ளுகிற தொருவிவேகஞா
 னமும் அறியாமையோடுங் கூடியிருக்கிற வோர்சரீரமும் பலவி
 தமாயிருக்கிற புண்ணிய பாவங்களு முண்டென்றும் ஆகையா
 ல், —பரத்தைக் கள்வரைப்பிணிக்குங் காவலரெனமுய ரெல்வி
 னைத் தொடக்கிற்றோன்றுடர் சிறைமிட்டிருவினையுட்டு மெம்மா
 னம்மான் - இவ்விடத்துக் களவுகொண்ட கள்வரைக்கொண்டுவு
 ந்து சிறைசெய்ததற்குத்தக்க தண்டங்கனையுந் செய்கிற விராஜா
 க்கினைபோல முன்ஜநங்களிலே செய்தபழையவினையினதொ
 ந்தினையினாலே யுண்டாகப்பட்ட வுடலாகிய சிறைச்சாலையிலையு
 ன்னுடைய பிரமத்தைவிட்டுப் புண்ணியபாவங்களென்றதன்
 டங்களைப் புசிப்பிக்கும் சர்வான்மாக்களிடத்துங் கிருபை ஐந்த
 வெம்முடைய கத்தாவாயுள்ள சுவாமியென்றிற கத்தா, இதென்றி
 யும், —அருவினையுடற்க ணவத்தைக ஞரைத்தனை - அரிதாயுள்
 ளவினைக்கிடாக லெடுக்கப்பட்டவுடலிலே மூன்றவத்தைப் படு
 மென்று நீயுன்மதத்திலே சொன்னாய், —பூருறுபவர் பரமகண்டி
 தமடங்கூறு - இந்தச்சரீரத் தோடுண்டாகிய மூன்றாத்தையும

துபவிக்கிறதார்தான் பரப்பிரமமோ வென்னில் அது பரிபூரண
மாயிருந்தபடியாலே நனவு கனவு சுழுத்தினன்கிற வவத்தைகளி
லடங்காது,—ஒர்வில துடல்சடமுரு நெறியாதெனின் - உடல்ஜ
டமாயிருந்தபடியாலே யவத்தைப்படுமென்கிற வார்த்தை யதுக்
குண்டாகாது. பின்னையிந்த வவத்தைப்படுகிற நெறியாதென்று
கேட்க,—மன்னியகரண மாறாட்டத்திற் பன்னினமென்னின்நி
லைபெற்றுவாராநிற்கிற வந்தக்கரணங்கள் பிரிந்தவிடத் துண்டா
கிய மயக்கத்தையுடைய தாயிருக்கும் மியாமவத்தையென்று சொ
ல்லப்பட்டதென்னில்,—இவையோ பரமோமுதலியது - அந்த
க்கரணங்களோ பரப்பிரமமோ வந்தச்சரீரத்துக்கு முதன்மை
யுடையது,—ஆயினிவைபிறழ்வெய்தாது-பரப்பிரம முதன்மை
யுடையதாயி னந்தப்பரப்பிரமநிற்க வந்தவந்தக்கரணங்க ணீங்
கமாட்டாது, அதனால்,—இவையெனி லுனதுமொழி பழுதுள
தே - இந்தவந்தக் கரணங்கள் முதன்மையு முடைய தென்னி
லெல்லா முதன்மையு முடையதீ பரப்பிரமமே யென்று வே
தஞ் சொல்லு மென்று நீசொன்னது பழுதாகவேண்டும், — உ
டற்படு பிரம முறுமெனில் - அப்படியன்று காணும் அவத்தை
யுறுகிற துடலுக் குள்ளே யகப்பட்டு நிற்கிற பிரமமேயாகில்,
— சாளரத் திடத்தகு முறுவிரனுதி யளிநெறி துயரங்குலிதா
னே யருந்திடி லுடற்கட் டங்கியவறிவு தனித்துறுமன்றே - பலக
ணிவாசலிடத்திலே புறம்பேநின்றுள்ளே யொருவிரலேகீட்ட வந்
தவிரல்துதியிலே யொருவண்டானது கொட்டவதன லுண்டாகி
யவிதன மந்தவிரல்தானே யதுபவித்ததாமாயின் இந்த வுடலிலே
பொருந்திநிற்கிற பிரமமவத்தையைத் தனியேயதுபவித்ததென்
றுசொல்லலாம். அந்தவிரனுதியிலே வண்டுகொட்டின கடுப்புப்
பாதாகுகேச மளவுநின்று கடுக்கிறபடியினாலே யுடலிலேநிற்கிறவ
றிவவத்தையைத் தனியேயுறுமென்று நீசொன்னது அத்தமாகா
து இதன்றியும்,—தர்ப்பணரிழற்கட் குற்றியாய்ந்தற்றா நற்கணிற்
றுயரநனுதாத் தகைத்தெனின் - கண்ணாடியி னிடத்திலே தோ

ன்றின நிழலினதுகண்ணிலே கூர்ச்சிகொண்டு கடாவின் விடத்
துக் கண்ணுடியுடைந்ததொழிந்து கண்ணுக்குலயம்வாராத் தன்
மைபோலச் சுகதுக்கங்கனாலுண்டாகிய யதுபோகங்களுமுடலு
க்கொழிந்து பிரமத்துக்கில்லையென்னில்,— நின்மொழி விரோத
மும் காட்சிவிரோதத் தன்மையுமுறமவை தவறிலவாகா - உன்
னுடையசாத்திரஞ் சுகதுக்கங்களை யறுபவிக்கிறதறிவென்றுசொ
ல்லும் நீ-யிப்பொழுது துடலுக்கொழிந்து வறிவுக்கற்போகமில்லை
யென்கையாற் சாத்திரவிரோதமும் பிரத்தியக்ஷமாகவறிவு சுக
துக்கங்களை யறுபவிக்கையிலே யதுபோகமில்லை யென்கையாற்
பிரத்தியக்ஷவிரோதமு மிவையிரண்டுந்தப்பாம லுண்டாகாநிற்
கும்,—யாமுடைப்பதிவகை யாவரும் பலகலைசொல்லுதலெளித
ரிதத் தொழில்புரிவெனப் புல்லியபழமொழி புதுக்கினையன்றே
மாம்வஸ்து நின்னையமாகாட்பட்டது 'சொல்லுதல் யார்க்கு
மெளியவரிவாஞ்சொல்லிய வண்ணஞ்செயல்.' என்று சொல்லப்
பட்ட திருவள்ளுவப்பயனிற் சூறனை நீ யிப்பொழுது புதுக்கின
யாகவேண்டும், (யாமென்ற தாசேஷபச்சொல்,) இதன்றியும்,—
துக்கண்டிதமென நீ பகர்ந்தமை எனக்குப்பந்தமிதுவெனத் தந்த
மை கருதில் - பரப்பிரமமொன்றாலுங் கண்டிக்கப்படாத வக
ண்டிதமாயிருப்பதென்று நீ முன்னே சொன்னதற்கிப்பொழுது
மாயாவுபாதிகளாலே யிப்படிப் பந்திக்கப்பட்டு நிற்குமென்று
சொன்னதை விசாரித்துப்பார்க்கில்,—வானினடக்குங் காலினை
ப்பிடித்துப் பருவிலங்கிட்ட வொருவனையன்றே - ஆகாயத்தின்
கண்ணே வியாபரித்துநடக்கிற காற்றினைப்பிடித் தங்கிங் கசை
யாதவண்ணம் பெரியவிலங்கை யிட்டுவைத்தவ னீயாவனென்று
சொல்லப்படும்: (இதுபிரமாதாவை மறுத்தது.) (இஃதவனுடை
யபெத்தம்.) (மேலவனுடைய முத்தியை மறுக்கிறார்.) பந்தமது
கலவுந்து விவேகம் வான்வளி யெனத்தணிற்றானே நோன்றின்
பிரமமாயாவுபாதிகளாலே பந்திக்கப்பட்டிருக்குமென்று சொன்
னவந்தப்பந்தம் பிரமத்துக்கிப்பொழுது நீங்குத்தக்கதாக வந்து

தோன்றின விவேகஞான மாகாசத்தி னிடத்திலே யெழுவாயு
தோன்றி யந்தவாயுவாகாசத்தைமறைத்துநின்ற மேகங்கையொ
துக்கியதனை நின்மலமாக்கின தன்மைபோல வந்தவிவேகஞான
மும் பிரமத்தினிடத்திலேநின்றந் தானேதோன்றினதாயின்,—
முன்புளதாயின் மயங்காது-இந்தவிவேகஞானம் பிரமத்துக்குமு
தலேயுள்ளதாயின் அதுநிற்கையிலே பிரமத்துக்கு நடுவேமயக்க
ம்வாராது,—இலதெனில் இந்தவிவேகம் பிரமத்துக்குமுதலேயு
ள்ளதல்ல நடுவே யோரவ தரத்திலே வந்துண்டான தென்று நீ
சொல்வில்,—பின்புளதாகாது - முன்பில்லாதது பின்போ ரவத
ரத்திலே யுண்டாகாது,—இலதுளதெனின் - முன்பில்லாதது பி
ன்புண்டாமென்னில்,—வெளிமலராததும் - இல்லாததுண்டா
மென்ற தாகாசத்திலே யொருபூவுண்டென்கிறதுக் கொக்கும்,
—அப்படியன்றுகாணும். அனல் மரக்கனின்றுகித் தருவதுத
குமெனில் - அக்கினியினுடையபிரகாச மரத்தினிடத்திலே மு
ன்பு காணப்படாதிருந்து பின்பொரு காலத்திலே காணப்பட்
டாற்போல முன்பில்லாத விவேகஞானம் பின்புண்டாவ் காணு
மென்று நீசொல்வில்,— தானேதோன்றுவிறகினிடத்து முன்பி
ல்லாதவாக்கினி பின்புண்டாமிடத்து ஒரு அரணியைவைத்துக்க
டைய வுண்டானதொழிந்து தானாகவுண்டாகாது. ஆகையாலுன்
பிரமத்துக்கும் பின்புண்டாகிய விவேகஞானமும் வேறேயொ
ருத்தனுண்டாக்க வுண்டானதென்றுகொள். இதன்றியும்,— விற
கினுதித்த கன்றருமாய் வலிந்நையினுதித்த வித்தை. அதுவயம்.
அவித்தையினுதித்த வித்தைவிறகினுதித்த கன்றருமாயின் - அநி
யாமையாகிய பெத்தநிலையிலே தோன்றின விவேகம் விறகினி
டத்திலே தோன்றின வக்கினியை யொக்குமாயின்,— அம்மாத்
துதித்த விவேகம் வித்தையென்றுரைத்த வெந்தழலனைய. அது
வயம் வித்தையென்றுரைத்த விவேகம் அம்மாத்துதித்த வெந்த
ழலனைய - வித்தையென்று சொல்லப்பட்ட விவேகஞானமந்தவி
றகிலேதோன்றினவெவ்வியதழலையொக்கும்,விவேகமுதித்ததிந்த

னமனையது-விவேகஞானந் தோன்றினதுதானந்த விநகனையெர்
 க்கும். ஆகையாலே,--இறையிலன்றற்றே- விவேகஞானந் தோ
 ன்றினது பிரமத்திலேயென்று சொல்லப்படாது மாயாவதித்தை
 யிலேயாகவேண்டு. இதுதிருஷ்டாந்த விரோதமாகையால்நீசொ
 ன்னதத்தமாகாது இதுவன்றியும்,--இற்படப்பிரிப்பின் மெய்ப்
 படுமெவற்றையு மிதுவன்றிதுவன்றெனக் சழிகாலையதுவேதா
 னே யாயினதென்றனை - வீடானதை யோரோர் வைக்கோலா
 கவு மோரோர்கழியாகவு நாளிலேபிடிங்கிப் போட்டபின்பு வீ
 டென்கிற சொல்லில்லையாய்ப் போனதன்மைபோலவும்சீலைய
 யையோரோரிழையாக வாங்கிப்போட்டாற் சீலையென்கிற தன்
 மைபோனதுபோலவும் சக்ரமாகக்கூடி-க் கொண்டிருக்கிறவெல்
 லாவுபாதிக்கையு மிதுநாமல்ல விதுநாமல்லவென்று நியதிபண்ணி
 நீங்கினவிடத் தந்தப்பிரமந்தானே யிந்தஜீவனுயிருந்ததென்று நீ
 சொன்னாய்,-- வித்தைமுன்ன ரவித்தையு மவித்தைமுன் வித்
 தையுநில்லா - அறிவாகிய பிரமத்தின்முன்னே யறியாமை யாகி
 யதேகாதிபிரபஞ்சந் தோன்றிநில்லாது அறியாமையாகிய தேகா
 திபிரபஞ்சத்தின் முன்னே யறிவாகியபிரமந் தோன்றி நில்லாது
 அதென்போலவென்னில்,--வியனொளிவருளென - மிக்கபிரகா
 சத்தினையுடைய வாதித்தன்முன்னே யந்தகாரநில்லாதாற் போ
 லவு மந்தகாரத்தின்முன்னே யாதித்த நில்லாதாற்போலவு மெ
 னைக்கொள்,--இருளல்லவொளிக்கு மொளியல்லவருட்கு மொருகா
 லத்து மொருபயனிலது - இருளல்லாத சுத்தவொளிக்குமொளி
 யல்லாத சுத்தவிருட்கு மொருகாலத்தினு மிவையிற்றுக் கொருப
 யனுமுண்டாகாது,--ஆல் -அப்படியிருக்கையால்,--இரண்டை
 யதுகரு முரண்டருவிழியென - இருளோடுகூடி யிருளை யதுபவி
 த்து மொளியோடுகூடி யொளியையதுபவித்து மவையிரண்டுமு
 தலுமாகாப் பறனியேயொருமுதலாய் லின்ற பெரியகண்ணினது
 தன்மையைப்போலுமென்று சொல்லலாமாகில்,-- வித்தையும்
 வித்தையு முய்த்ததொன்றுளதே - அறிவாயுள்ள பதியோடுகூடி

யிதபதியென்றறிந்து மறியாமையாயுள்ள பாசத்தோடுகூடி யித பாசமென்றறிந்து மிரண்மெல்லாமற் பசுவென்றொருமுதல் தனியேயுண்டென் றறிவாயாக,—தானே தானுமானுற்பயனென்- இந்தப் பிரமந்தானே பிரமமானதானால் இந்தப் பிரமத்துக் குண்டாகிய பிரயோசனமென்னதான்,—தன்னிற்றன்னைத்தானே காணில், இந்தப் பிரமந் தன்னிடத்திலே தன்னுடையவியல்பைத் தானே காணப்படுமாயின்,— கண்ணிற்கண்ணைக் காணவும்படுமே கண்ணுனது தன்னிடத்திலே தன்னுடைய சொருபத்தைக் காணுமென்று சொல்லவும்படுமே, அதுண்டாகாதாகையால் நீப் பிரமந்தன்னிலே தன்னைக்காணுமென்றுசொன்ன தத்தமன்று, இதன்றியும்,—தன்னலமதனைத் தானே நுகருமென்னின் - பிரமந் தன்னிடத்திலே யுண்டாகியசுகத்தைத் தானேயனுபவியா நிற்குமென்று நீசொல்லில்,— முன்னல மெய்தாதிருந்ததென் கட்டிப் போலெனக் கதறினை - பிரமமிந்தப்பேத முண்டாவதற்குமுன்னே தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகத்தைத் தானனுபவியாம லிருப்பானேனென்று நான்கேட்டதற்குக் கருப்புக்கட்டியானது தன்னிடத்திலுண்டாகிய வீரதத்தைத் தானனுபவியாம லிருந்தாற் போலென்று நீ-கத்தினாய்,—இன்பம்வந்தொட்டிடம் விந்தையுடையையாயிடினே - அந்தப்பிரமத்தி லுண்டாகியசுக முனக்கிந்தமுத்தியிலே யதுபோகமானது நீதனியே பசுவென்றொரு முதலாயதிலே பாசபந்தியாயிருந்திப்பொழு தப்பாசநீங்கிப்பதியோடுகூடுகையினாலே யெனக்கொள்,—தத்துவமசியென வைத்த முப்பதத்திற்கு-தத் - அது—தொம்-நீ—அசி-ஆகி நின்றாயென்கிற மகாவாக்கியத்துக்கு உண்மை யத்தம் விசாரிக்குமிடத்து,—ஒன்றேபொருளென் றன்றேபகர்வது - நீயொன்றேயா யிருக்குமென்றது பொருளல்லவோ, இதற் கத்தமொன்றல்லவென்றே யந்த மகாவாக்கியஞ் சொல்லுவது பின்னையெவ்வனையென்னில்,— நீ புலியாயினெ யென்றாங்குணரில் - ஒருவ னொருவனுடைய வீரத்தைக்கண்டபோது நீ புலியாயினெயென் றவன்சொன்ன சொல்

லை விசாரித்துப் பார்க்கில்.—ஆயினையென்றத தருவ மைந்தி
 ன் - ஆயினையென்றதாகுவலமத்தென் நிலக்கணவிதியிற்குத்தி
 ரங்கள் சொல்லுகையினுலவன் புலியாகின்றான்லன், இசைநி
 டும்,—நோயாயினமேலாயாய் - ஒருவனொருவனை ப்பார்த்து நீயி
 ப்படிப்பொல்லா திருப்பானேனென்ன நானோயாய்க் கிடந்தே
 னென் நவன்சொன்னசொல்லுக் கத்தம்நீதானே யாராய்து பா
 ராய் அவன்கொண்ட வெப்பக்குளி ரவனாகிறதில்லையே,— என்
 றால் - அப்படியிருக்கையினாலே.— அகமேபிரம மாயினதென
 றால் - அகந்தானே பிரமமாகா நின்றதென்று மகா வாக்கியஞ்
 சொல்லுகையினால்,—சகமேயறியத்தான் வேறன்றே - ஒருந்தர
 ன்றி இங்கப்பிரபஞ்ச மித்தனையுமறியத் தக்கதாகவிவனந்தப்பிர
 மத்துக்கு, வேறென்கிறது தப்பாதென்றறிவாயாக. அன்றியும்,
 —உண்மையிற் சலமில் உடற்சஞ்சலம் - நம்முடைய உண்மையி
 யைப் பார்க்குமிடத்திலே நமக்குச்சலநமில்லை இந்த வுடலினிடத்
 துண்டாகிய சலநமுடலுக்காயிருக்கும், அதென்போல வென்னி
 ல்,...சலமுறும் வெண்மதிபோல - ஜலத்தோடே கூடியிருக்கிற
 பிரதிபிம்ப மதியந்தஜல் மசைந்தபொழுது தானு மசைந்தாற்
 போலே யிருந்ததொழிற் ததனுடைய புண்மையைப் பார்க்குமி
 டத் தந்தமதிக் கசைதலில்லை யானுற்போல,— விளக்கி மென்ற
 னை - இவ்வனமந்த முத்தித்திசையில் விளங்கா நின்றோமென்று
 நீ சொன்னாய்,—அசலனாகிச் சஞ்சலமலந்துச் சலமே வினமெ
 னமதிகாணவேண்டும் - நாம் சலநமில்லாமலிருப்பா னொருத்தன்
 ஆற்றிலேயோடுகிற ஜலத்தினுடைய சஞ்சலங்கொண்டு நாமுற்
 சஞ்சலித்தாற்போலேயிருந்த தொழிந்து நமக்கந்தச் சஞ்சலமில்
 லையென்று கண்டாற்போல வாகாதநிலிருக்கிற வந்தமதியானது
 காணவேண்டும் அப்பொழுது நீ சொன்ன திருந்தாந்தமுமொ
 க்கும்,—அதன்றிக் காண்பவர் பிறரேல் - அநொழிர் திர்ப்பிபு
 பிம்பமதிக் கசைதலில்லை தன்னிருக்கே யகாதலென் றந்தாதி
 யையொழிந்து வேறேயொருத்தன் கண்டுசொல்லுஞ்சொல்லு

மைபோல லந்தப் பிரமத்துக்குச் சலநமில்லை யுடலுக்கேசலநமென்று அந்தப் பிரமத்தையொழிய வேறேயொருத்தன் கண்டு சொல்லுகையினாலே,— ஈண்டுன தேகமென்செய்த தியம்புக - இவ்விடத்துப் பிரமமொன்றுமே யுள்ளதென்றுச் சொன்னசொல் லேதாய் முடிந்தது சொல்லாய். (இஃதவனுடைய ஜீவன்முத்தியை மறுத்தது) (மேற்பரமுத்தியை மறுக்கிறார்)—உடல்விடக் கடத்துட்படுவெளிபோலெனில் - பரமுத்தியானதிந்தச் சரீரநீங்கின விடத் திந்தச் சரீரத்திலே நின்றவறிவு தன்னிலொன்றுபட்டு நின்றது கடத்துக்குள்ளே யகப்பட்டுநின்ற வாகாச மந்தக் கடமுடைந்த வவதரத் தந்தக் கடத்துக்குள்ளே நின்ற வாகாசமும் பராகாசமும் தன்னி லொன்றுபட்டு நின்றாற் போலுமென்று நீ சொல்லின்,—விட்டென்பெறவுடற்பட்டென்பட' - ஆகாசங் குடாகாசமாய் நின்ற காலத்தொரு துக்கத்தை யநுபவித்தது மில்லை குடமுடைந்த காலத்தொரு சுகத்தையநுபவித்தது மில்லை யதுபோலப் பிரமமுடலுக்குள்ளே யகப்பட்டுநின்ற காலத்தொரு சுகத்தை யநுபவித்தது மில்லையாக வேண்டும் இந்தவுடல்விட்ட காலத்து மொருசுகத்தை யநுபவித்தது மில்லையாகவேண்டும் இதன்றியும் இந்தவுடலிலே நிற்கிறவறிவுபிரத்தியசுஷமாக விட்பொழுது துக்கத்தை யநுபவித்துவிட்ட காலத்துச் சுகத்தை யநுபவித்து நிற்கையால் நீ குடாகாச வாகாசம்போலுமென்ற தத்தமன்று. திருஷ்டாந்த விரோதம்,—மற் றிகலறவொருவனின்வகைதெளியி லகிலமுமுத்தி யடைந்திடவேண்டும்-இஃதொழிந்து நீ சொன்ன சாத்திரப் பிரமாணத்திலே மாறுபாடறவொருத்த னுன்பிரமமென்று தெளிந்தகாலத் தெல்லாவறிவு மொன்றென்று சொல்லுகையாற் சர்வான்மாக்களுமுத்தியுடையவேண்டும். —அறிந்தோர் முத்தி யடைந்தோராயின் - பிரமஞானமுண்டானவர்கள் முத்தியடைவார்கள் இல்லாதவர்கள் முத்தியை யடையார்களாயின்,—பிறிந்தோ ருயிர்பல றேதத்தன்றே - இவ்விந்தவர்களென்று மறியாதவர்களென்றுஞ் சொல்லுகையா லந்தப்பிரம

த்தை யொழிந்து சொல்லப்பட்ட ஜிவான்மவர்க்கமும் பலபேத
மாயிருக்குமென்று கொள்வாயாக. (இதுபரமுத்தியை மறுத்தது)
(மேலிந்த விவேகத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சாதக சதுஷ்ட
யங்காரினாலே பிரமஞான முண்டாமென்பதனை மறுக்கிறார்.)
—கன்மகாண்டங் காரணமாகமன்னும் விவேகமென்னில் - இத்
தன்மை கூடாதவர்கள் யாகாதிகளாயுள்ள கன்மகாண்டங்கலைய
துஷ்டிக்க வதுகாரணமாக வவர்களுக்குப் பின்பு விவேகஞான
முண்டாமென்று சொல்லில்,—அவித்தைக் கேதுகாரண மோதி
னையிலை - பிரமத்தை மாயாவித்தைகள் வந்தோ ரவதரத்தி
லேபொருங்கி யத்தை மயக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்று நீசொன்
னதற்கு இன்னதுகாரணமாகப் பிரமத்தைவந்து பொருந்திற்றெ
ன் றொன்றைச் சொன்னாயிலை,— இதற்குங்காரணம் விதித்த
ல் வேண்டினதே - கன்மகாண்டங் காரணமாக விவேகமுண்
டா மென்றதுபோலப் பிரமத்துக்கு முன்னேயிப்படி யிருப்ப
தொரு குற்றமுண்டு அதுகாரணமாக வந்த வவித்தைகள் உந்தி
ப்பொழுது பொருந்திற்றென் றொன்றை நாட்டவேண்டும். இப்
போது,—அரணியிலுதித்த சனலைவகவரவென விரதத்துதித்த
விவேகமழித்தல் - தீக்கடைக்கோலை மரத்தில்வைத்துக் கடை
ந்தந்தத் தொழிலினாலே யுண்டாகிய வக்கினி யந்தவிரண்டுகாட்
டத்தையுஞ்சுட்டுப் போட்டதென்று சொல்லலாமாகக் கன்மங்க
ளைச் செய்வதனாலே யுண்டாகிய விவேகமந்தக் கன்மங்களை யில்
லையாக்கிப் போடுமென்கிறது,—வருந்தியாயினும் திருந்தியவேத
நீதியெல்லா நீத்து - சதாசாரங்கனையு நன்றாகச் சொல்லப்பட்டி
ருக்கிற வேதவொழுக்க மெல்லாத்தையும் வருந்தியுங் கைவிட்டு,
—போதமொன் றறியோர்தாம மவ்வுழிரடத்தல் - பிரமஞான
மென்கிற தேகதேசமுங்க-டி யறியாதவர்களும் ஓர் பிரமஞான
முண்டாயிற் றெங்களுக் காராரம் வேண்டுவ தில்லையென் றனா
சாரங்களைச் செய்துகொண்டு திரிகிறது,—பொறியோ போதநெ
றியோ - இவர்களுடைய திலையி லெழுந்தோ லல்ல சிறியினந்தா

னோ, — இதுபவநீங்கிடு நெறிதருபாங்கினைப் பழித்தல் - இவனை விட்டு டொருகாலத்திலு நீங்காமற் றொன்றித்துக்கொண்டு வருகிற பிறவித்துன்பங்க ஸீங்குகைக் கேதுவாயுள்ள விர்த்தக் கன்மத்தின் பகுதிகளையெனக் காகாதென்றிதனைக் கைவிட்டு விடுகிறது, — நன்றி கொன்றலன்றே - “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு, என்றுசொன்ன செய்ந்நன்றி கொன்றதிதுவாயிருக்கும், விரதத்துதித்த விவேகமழித்தல் நன்றிகொன்றலன்றே என்று பொருள்கூட்டுக, — அன்றியு ஞாலநீதியு நான்மறைநீதியும் - இதன்றியு முலோகாசாரங்களும் வேதஞ்சொல்லப்பட்ட வாசாரங்களுமியை, — பாலருண்மத்தர் பசாசரிலெனவு முறங்கினோன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் தானேதவிராது - யாதொன்றினையும் விசற்பியாமல் நிருவிகற்பமாய்க்கொண்டு காண்கிற பாலரைப்போலவும் வைதானாயும் வாழ்த்தினொடியுஞ் சுட்டியறியாத மதுபானஞ்செய்தவர்களைப் போலவும் ஆகாரமுதலில்லாத பசாசரைப்போலவும் நித்திரை செய்கிறவன்கையிலே தனியேபிடித்திருந்த பாக்குப் போலவும் உனக்குப் பிரமஞான மில்லாதபடியாலே யந்தவாசாரங்களுந்தா னாகப்போக வறியாது, — ஆனற் புரியாதொழிந்திடி னிரயத்தழுந்துதறிடமே - அவைதானே போகாதென்றால் அவன்றானே யெனக்கந்த வாசரங்கள் தேவையில்லையென்று விட்டுவிடற் றே காந்தத்திலே மீளாநரகத்திலே போய்க்கிடந்து துக்கங்களையதுபவிப்பானென்கிறது தப்பாது, — உய்த்தோனன்றி முத்தி யுரைத்தல் பித்தோ-நீயந்தவாசாரத்தினாலே பிரமஞானமுண்டா மென்றாமல் நான்முத்தனென்று சொல்லுகிறவிது பித்து மேலிட்டுக் கொண்டோ, — பிரமஞ் செத்தோபெறுவது - இவனிருக்கையிலே பிரமஞானமுண்டாக வேண்டுமெனொழிந்து இவன் செத்துபோய்ப் பிரமஞானத்தைப் பெறப்போகிறதில்லை, அதே நென்னில், — உடலையு நீயே சடமெனச்சாற்றினை - இந்தவுடலை நீதானேஜடமென்று சொல்லிவைத்தாய், — னையினும் வாழ்த்தினுங்கொய்

பிணங் கொளுத்தினும் வணங்கினு முதைப்பினும் பிணங்குதல் செய்யாப் பிரமத்தன்மை பெறுவ தெக்காலம் - ஒருவனிவனை வைதவிடத்து மொருவனிவனை வாழ்த்தினவிடத்து மொருவனி வனுடைய கைகாலைத்தறித்த விடத்து மொருவ னிவன்மேலே நெருப்பைக் கொளுத்தினவிடத்து மொருவன் தண்டம்பண்ணி னவிடத்துங் கால்கொண்டு மிதித்தவிடத்து மிதமகிதப்படாமலி ருக்கிற பிரமஞான மிவனிடத் திற்றைவரையாகக் காணப்பட்ட தில்லை யந்தப்பிரமஞான மெந்தக்காலத்திலே யுண்டாகப்போ ருது,—இருக்குரான்சில - புருடராயிற்று தூறு, இதிலேபாதி நித் திரையிலேபோம், நின்றவைம்பதிலே வாலிபமாய்ப் பதினைந்து போம், விருத்தனாய்ப்போம் பதினைந்து, நின்ற விருபதிலேநேர யாய்ப்போஞ் சிலநான், இதிலே யிடையிலே யிறந்துபோகிற கா லமுமிசூதி, இதற்குகடுவே.—எண்ணினால் கதறித் தருக்கம் பே சித் தலைபறியுற்று - எண்ணிறந்த சாத்திரங்களை யெல்லாங்கற்று அதுகொண் டெல்லார்களோடுந் தருக்கங்கள்பேசி யதனாலே த லைபறியுண்டு, கண்டோரீய்ந்த பிண்டமுண்டலறி - இவர் மல்லவ த்தியான்மியென்று கண்டவர்க ளிடப்பட்ட வசனங்களையும் புசி த்தும் பிரமஞானஞ் சொல்லுகிறே னென்றவர்க ளிடங்களிலே சீவனவயிற்றைக் கூப்பிட்டு,— பன்னோயாக்கை தன்னோயுற்று டல் விடவருமென்றுநடுநடுங்கி - பலநோய்களுங்கூடி யொன் று யெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக்கடைத்த வியாதி யிவனை வந்து பொருந்தினபோதி விதனாலே நமக்குச் சாக்காவருமென்று ப தைபதைபதைத்து,—விட்டோர் தெய்வத்தொட்டின் மன்றியும் - உடல்விடுகிற காலத்து நீ-பயப்படாதே நானுண்டென்று சொ ல்லி யுன்னை யிரகூழ்த்துக்கொள்ளுகைக்கு ஒருதெய்வதொந்தனை யு மில்லையா யிருக்கிறதன்றியும்,—யானே யெவருமானே நென் றவின் - நானருளே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் இந் திரனும் இயமராஜா மற்றுமுள்ளவர்க ளெல்லாருமா யிருந்தே நென்று சொல்லுகையால்,—அவ்வவர்கீறிய வல்வவர் வாணுட்

செவ்விதினிரயஞ் சேர்த்துவர் - அந்தத்தேவதைகள் நம்மையிவ
ன்றெனென்று சொன்னானென் றுன்னோடே கோபித்துக்கொண்
டெதங்களுக்குச் செல்லாநிற்கிற காலங்களெல்லா நன்றாகக் கொ
ண்டமுந்த நாகங்களிலே தள்ளிவிடாநிற்பார்கள்;—அதனால் மா
யாவாதப்பேயா வுனக்குத் தேவரிலொருவருண்டாகமே வருநாக
ம் விடுத்தேவர் வரிதே - அங்ஙனமிருக்கையால் மாயாவாதமென்
கிற பேய்ச்சமயத்தை யுடையவனே யுனக்கெல்லாருஞ் செய்துப்
போய்த் தேவவர்க்கத்திலே யொருத்த நிருந்தாராயினு மொருவ
ராலுங் கிட்டெழ்க்கரிதா யிருக்கிற நாக முனக்கு நீங்குதலுண்டா
கா தென்றறிவாயாக. (உ)

மாயாவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

ஐங்கியவாதிசங்கற்பம்

அரிதேர்த்துணராப் பெரியோனுரைத்த
பதிபசுபாச விதிமுறைகிளக்கி
லீசனேகனெண்ணிவிபசுக்கள்
பாசமிருவகைப் பரிசினதுலகத்
தாயவனுயிர்க்குமாயையினருளா
விருவினைத்தொகை யிலுருவினைதருமாற்
கருமுநிலடரவிநிருகதிர் போன்
றரிவாமுயிரிற்பிறியாதேயு
மீட்டுமிருபயனுட்டிடுறியதிக்
கொருபொழுதிருபய னுகர்வுறமருவுத்
வின் மையாதன் முன்னியகாலச்
சத்திநிபாத முற்றிறையருளா
லுருவுகொடுவரு தெரிவுறமருவி
மாசுநுந்தாச தேசுறவிளச்சுந்

தன்மையிலுணர்த்துப் புன்மைகணிங்கி
நீருநீருஞ் சேருந்தகைமையி
னறிவினோடறிவு செறிவுறப்பொருந்தி
யொன்றாமென்பதையுலகோர்
நன்றாமுத்தி யெனநவின்றனரே,

அரிதேர்த் துணராப் பெரியோனுரைத்த பதிபசுபாச விதி
முறைகிளக்கில் - விஷ்ணுவானவன் பூமியைக் கீண்டா ராய்ந்து
பார்த்தவிடத் திப்படியிருக்கு மிவனுடைய சொருப மென்றறிய
ப்படாத பெரியவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவனாலேயரு
ளிச் செய்யப்பட்ட பதியினுண்மையினையும் பசவினுண்மையி
னையும் பாசத்தினுண்மையினையு முளளபடி சொல்லுமிடத்து—
சசனேகனெண்ணிலி பசுக்கள் பாசமிருவகைப் பரிசினது - பதி
யென்று சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வர னொருமுதலா யிருப்பதொ
ன்று, பசுவென்று சொல்லப்பட்ட வான்மாக்கள் பலமுதலாயி
ருப்பதொன்று, பாசமென்று சொல்லப்பட்டது மாயையென்று
ங் கண்மென்று மிருவகைப்பட்ட இருப்பதொன்று,—உலகத்தா
யவனுயிர்க்கு மாதையினருளா விருவினைத் தொகையி லுருவினை
த்தருமால் - பிரபஞ்சத்திற்கு மாதாபிதாவுமாயுள்ள சிவன்றனது
காருண்னியத்தினாலே யான்மாவுக்குப் புண்ணிய பாவங்களுக்கி
டான சரீரங்களை மாயையிலே நின்றுங்கொடாநிற்பன், (ஆல்அ
சை,) கருமுகிலடர விரிதருகதிர்போன் தறிவாமுயிரிற் பிழியா
தேயும் - கறுத்தமேகமானது பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்தனி
டத்திலேசென்று பொருந்தினவிடத் தந்த வாதித்தனுடைய கிர
ணங்களெல்லா நீங்கினதன்மைபோல முதலே சுத்தமாயிடுமாயி
ருக்கிற வான்மாவினிடத்திலே யந்தமாயாதேக மொருங்குலுநீ
ங்காமற் பொருந்திவாராநிற்கும்,—மீட்டெயிருபயனுட்பிடு மியதி
- முன்னேசெய்த புண்ணியபாவங்களை இந்தச் சரீரத்திலே கத்
தாவானவ னிவனுக்கெங்காளும் புசிப்பியாநிற்பன்,—ஒருபொழு
திருபய னுகர்வுறமருவுத லின்மையாதன் முன்னியகாலே - புண்

ணியபாவங்களிரண்டுத் துலையொத் தொருஜநத்திலே யெல்லா
க்கன்மங்களும் புசித்துத் தொலையத்தக்கதாக வேதேனினு மொ
ரு சிவபுண்ணியம்வந் தெகிர்ப்பட்ட வவதரத்து,—சத்திரிபாதமு
ற்று - இவனுக்குச் சத்திரிபாதமென்ப தொன்றுண்டா யந்தவவ
தரத்திலே,—இறையருளா லுருவுகொடுக்குதெரிவுற மருவி - க
த்தாவானவன் றனது காருண்ணியமேதனக்குத் திருமேனியாகக்
கொண்டருளி யுலகத்திலுண்டானவர்க ளெல்லாருங் காணத்தக்
கதாக வாசாரியனாக வெழுந்தருளி வந்து,—மாசுதந்தாசு தேசுற
விளக்குந் தன்மையிலுணர்த்தும் - அழுக்கினலே மிருத்திருக்கி
றபுடவையை நன்றாகவெள்ளாவிவைத் தந்தவழுக்கை நீக்கித் தூ
ய்தாக வெள்ளையாக்கின தன்மைபோல் இவனிடத்தி லுண்டாகி
ய பாசங்களைத் தீக்கைகளைச்செய்து கிரமத்திலே போகத்தக்கதா
கவுபதேசங்களை யருளவே,—புன்மைகண்கி நீருநீருந் சேருந்
தகைமையி னறிவினோடறிவு செறிவுறப் பொருந்தி யொன்றும்,
இவனிடத் துண்டாகிய குறைகளேல்லா நீங்கச்சுத்தனாகித் தண்
ணீருந் தண்ணீருந் தன்னிலேகூடி யைக்கியமா யொன்றுபட்டுநி
ன்றதன்மைபோலச் சிவனுடைய வறிவோடே தன்னுடையவறி
வுகூடியைக்கியம்பிறந் தொன்றுபட்டு நிற்கும்,— என்பதை யுல
கோர் நன்றமுத்தியென நயின்றனரே - என்றிங்கனஞ்சொல்ல
ப்பட்டதை யுயர்ந்தோரா யுள்ளவர்கள் முத்திக ளெல்லாத்திலும்
வைத்துக் கொண் டி-துவே நல்ல முத்தியென்ற சொல்லா நிற்ப
ர்கள், (க)

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று,

—()—

ஐக்கியவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

முத்தியென்பதென்னேசுத்த

வறிவெளிப்பாசஞ் செறியாமையை

யுருவிருவினையால் வருமிருவினையு
 முருவாலன்றி மருவாதிவற்றின்
 முந்தியதேதோ வந்தனைவதற்கோ
 ரேதுவேண்டும தானியல்பென்னின்
 வீற்றவரினுங்கூடக்கூட்டு
 மிங்கிவைநிற்கநீங்காக்கருவிகள்
 கொண்டறிவறியக்கண்டதமன்றி
 மருவியவுருவதாயில்பெறுங்காலேச்
 சிறுபொறித்தற்குக்கறையணற்சுழிகைத்
 துத்திக்கடுவுட்டுளையெயிற்றாகக்
 கொத்தயல்கிடப்பினுங்குவைதருநவமணி
 யொருபாற்றுகையினும் பொருகார்வத்தினே
 டச்சமுமணுகாக்கொச்சமையென்னே
 கருவியாவும் பிரிவுறுநிலையேற்
 பொறிபுலனாகி குறைநிறிநிறந்து
 காட்சியதளிக்கு மூட்சியின்முன்னர்க்
 கொடுத்தோராழிவிடுத்தவர்நாடி.க்
 கொள்வோர்க்காண துன்கிமிண்டுழித்
 தந்தவர்க்கண்டாங் கத்தமிலநனைத்
 தருகவென்னும் பெருமதிபிறங்கும
 தறிவிலாமைமென்றனையதுமலமாக்
 குறிக்கொள்ளாறறகுவரன்றே
 யறிவிற்கறிவுசெறியவேண்டின்றே
 யுண்மையிலிருமையுமொளியேமெனிலொரு
 தன்மையாகமுன்சாற்றினரிலவே
 முன்புநன்றுடனென்றியகாலே
 யின்பமெய்துதற்கெலதாயிராதவி
 னியலேபொருதமாயாவாதி
 யாயினையமையுமருணிலேகேண்மதி.

இ-ள். மூத்தியென்பதெவனோ - இதை நீ மூத்தியென்று சொன்ன தென்னைகாண். அது பின்சொல்லுகிறோம்—சுத்தவறிவெனிற்பாசஞ்செறியா - ஆன்மா வநாதியிலே சுத்தமாய்அஃ தறிவுமாயிருக்குமென்று சொல்லின் நடுவே யோரவதரத்திலேசுத்தமாயிருக்கிற வான்மாவைப் பாசம்வந்து பொருந்துகைக்குவழக்கில்லை—மாயையுருவியு வினையால்வரும் - இந்தமாயாசரீரமானதிவனைவந்து பொருந்துமிடத்திலுன் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கீடாகவந்து பொருந்துவ தொழிந்து தானாகவந்து கூடமாட்டாது - இருவினையு முருவாலன்றி மருவாது - அந்தப்புண்ணியபாவங்க டாஹுண்டாமிடத் தொருமாயா சரீரமுண்டாயிதுண்டுடாகிய திரிவித கரணங்களினாலே யிவன்செய்ய வுண்டாவதொழிந்து தானேயுண்டாகா தாகையால், —இவற்றின் மூத்தியதேதோ - இந்த மாயாமலங் கன்மமல மிரண்டினும் வைத்துக்கொண் டிவனைமூத்தி வந்துகூடின பாசமெதுதான். இதன்றியும்—வந்தனைவதற்கோ ரேதுவிடண்டும் - இந்தப்பாசங்கள் நடுவே யோரவதரத்திலே யிவனைவந்து பொருந்துமென்கிறதற் கநாதியிலேயிவனுக்கு மலமென்ப தொன்றுண்டா யதுகாரணமாகவந்து கூடிற்றென்று சொல்லவேண்டும்—தானியல்பென்னின் - அப்படிமலமென்ப தொன்றில்லை இந்தப் பாசங்கடா னடுவேவந்திவனைப் பொருந்தினது வெள்ளைப்புடவைக் கழுக்கேறிற்றேயேலே யியல்பாகவந்து பொருந்துமென்று நீசொல்லிவ்...வீநிற்றவரினுங் கூடக்கூடும் - மாயாகன்மங்களில்கி மோஷுத்ததைப் பெற்றிருக்கிறவர்களிடத்திலு மாயாகன்மங்க ளியல்பாகவந்துபொருந்தப்படும்— ஈங்கிவைவிற்க - இவ்விடத்து நான் சொன்னதற்கோருத்தர முணக்குச்சொல்லப்பட்ட தில்லையாகையா விடைநிற்க—நீங்காக் கருவிகள்கொண் டறிவறியத் தண்டதுமன்றி - அநாதியிலே யுண்ணவிட்டு நீங்காமனிற்றித மலசம்பந்தத்தைவிட்டு மாயாகருவிகள்வந்து நீங்காததக் கருவினைக்கொண் டிவனுண்டாயிடுவது சத்தாவெட்டாங்கதில் யறிந்து நன்குபுணர் பிட்டு நன்கு

மாகக்கண் டிருக்கையிலேயு மலமென்ப தொன்றில்லை யென்றாய். இதன்றியும்—மருவிய வருஷ துயில்பெறுங்காலே—அநாதியே யிவனுக்கு மலமென்பதொன்றில்லை நடுவேயியல்பாகவந்துபொ ருந்திற்றென்று நீசொன்னவிர்தவுடம்பில் நித்திரைசெய்கிறவவ தரத்து—சிறுபொறித்தறுகட் கறையென்றாடிகைத்துத்திக் கப்ப ட்டொடுபெயிற் றாகக்கொத் தயல்கிடப்பினும்—உடம்பிலே சிறி தாயிருக்கிற பொறிதனையுமுடையதாய்த் தறுகண்ணினையுமுடைய தாய்த் தலையிலே துத்தியினையு முடையதாயுள்ளே துளையாயிருக்கிறபல்லுகளிலே நஞ்சினையுமுடையதாயிருக்கிற பாம்பினது கூட்ட மொருபக்கத்திலேஉந்து கிடந்ததாமாயினும்,—குடைத ருவமணி யொருபாற் றுதையினும் - கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிற கவரத்தினங்க ளொருபக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாயினும்—பெருகார்வத்தினோ டச்சமுமனுக்காக் கொச்சமையென்னே ஐந்த விரத்தினங்க ளிருக்கிறதைக் கண்டுமிகவும்பிரியம் வாராமலும் இரத்தப்பாம்புகள்கிடக்கிறதைக் கண்டுமிகவும் பயம்வாராமலும் மிருத்த வறியாமையென்னதான்—சருவியாவும் பிரிவுறு நிலைய ல் - எல்லாக்கருவிகளு ளீங்குக்கையினாலே யவ்விடத்துவிருப்புவெ றப்புக் காணப்பட்டதில்லையானோ—பொறிபுலனுதி குறைந்தறி றைந்துகாட்சியதளிக்கு மூட்சியின் - பொறியுப்புலனு மாதியா யுள்ள கருவிகளெல்லா மொன்றிற்றுகறவற நிறைந்துநின் றிவ னுக் கறிவைக்கொடுக்க விவனுடையவறிவு சந்தாநிலிடயங்களி லேமூண்டு ஜீவியாநித்திற வவதரத்திலே,—மூட்டினர்க் கொறுந் தோராழிவிடுத்தவர் நாடிக்கொள்போர்க் காணுதன்கி மீண்டுந் தத்தவர்க் கண்டாவ்கந்தமிடனைத் தருகென்றுப் பெருபுரி பிறற்கும், அநாநுபுரிக்கரு மூன்றாக வொருத்தன் கையிலே யொருமோதிரத்தைந் கொடுத்தித்தமோதிரத்தை விற்றவர் கொ ண்டுவாருமென்று சொல்லிப் போகவிட அந்த மோதிரத்தைந் கொள்ளோ ரொருத்தரையுங் காணுமலிந்த மோதிரத்தைத் தரு டையகையிலே வைத்துக்கொண் டிருக்கக்கட லோ மல்லவென்

று விசாரித்துன்னிடத்திலே மீண்டவன்றித் தோதிரத்தை வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பின்னையு மரைநாழிசைக்குள்ளே யந்த தோதிரத்தைத் தந்தவரைக்கண்டு நான்முன்னே யும்முடைய கையிலே விற்கத்தந்தவிலைமதிக்க வொண்ணாத தோதிரத்தைத் தருவீராகவென்று சொன்ன யுத்திப்பெருமை மிகவுமுண்டான தென்னதான். (பெருமதியென்ற தாசேஷபச்சொல்.)—அதறிவி லாமையென்றனை - அப்படியவனுக்கு மயக்கம்வந்த தறியாமை கொண்டென்று சொல்லில்—அதுமலமாக் குறிகொள்ள ரறை குவரன்றே - அப்படியறியாமையென்று நீசொன்னது தன்னை க்காணும் மலமாகக்கொண்டு திரிபதார்த்த நிண்ணயம்வந்த பெ ரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். (அன்றென்ற தாமெனக்கொள்க) (சதைக்கியவாதியுடைய பெத்தநிலைமையை மறுத்தது.) (மேல் முத்திநிலைமையை மறுக்கிறார்.)—அறிவிற் கறிவுசெறிய வேண்டி ன்றே - ஆன்மா வறிவேயாயிருக்கில் வேரூற்றிவோடே சென் று கூடவேண்டுவதில்லை. இதன்றியும்.— உண்மையி லிருமையு மொளியே டெலிஸ் - முத்தியில் நீருநீருங் கூடினற்போலப்பதி யுப்பகவு பிரண்டென்கூடிப் பிரகாசமாயிருக்குமென்று நீசொல்லி ல்,—ஒருதன்மையாக முன்சாற்றினிலரே - அவன்சர்வஞ்ஞன் இவன்கிஞ்சிஞ்ஞன் அவன்பரிபூரணன் இவனேகதேசி அவனி ன்மலன் இவன்மலசகிதன் அவன்பதி இவன்பக இப்படி யிருக் கையாற் சிவனையுமான்மா மாவையு மொருதன்மையாகக் கொ ண்டிதற்குமுன் பொருவருந் சொல்லுவார்களிவர்.—மூன்று நன் றுடனென்றிப்பகலே யின்பமெய்துதற்கில துயிராதலின் - அநா தியிற் சுத்தமாயிருக்கிற வான்மாவைப்பின்பு கூடின வசத்தங்க ணீங்க முத்தியிற்சிவனோடேகூடி யின்பத்தை யதுபவிக்குமென் றாய். இத்தமாயாகன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன்னே யான்மா சிவ னோடேகூடி நிற்கையிலே யின்பத்தையதுபவிக்கக் கண்டோமி ல்லையே ஆகையால்.—நீ யலைபொருத மாயாபாதிமாயினே யனம யுமருணிலகேண்மடி-நீயும் பிரமந்தானே குடாகாய மாகாயும்

போல நிறைந்தவுட ஸீங்கினவவதரத் திரண்டுபிரமமு மொன்
ரூய்நிற்கு மென்றுன்னோடேயடித்துக்கொள்ளப்பட்ட மாயாவா
திதானாய் விட்டாயாகையால் நீசொன்னதெல்லாமமையும் மேற்
நிருவருணிலைமையை நான்சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக - ம.நி
வயறன்சததைச்சொல். (5)

ஐக்கியவாதி சங்கற்பநிராகரண-முற்றிற்று.

—()—

பாடாணவாதி சங்கற்பம்.

மூலமலத்தாற் சாலுமையை
கருமத்தளவிற் நருமுருவிறைவன்
செறிந்திருபயனு துகர்ந்திடுமுயிர்க
ளிருளுமலத்திற் பருவரற்படுதலி
னிடையிருநோக்குந் தடைபட்டோரிற்
றுயருமதனற் செயிருறுதுன்பங்
கொத்தைமாந்த ருய்த்துறுந்துயில்போற்
காட்சியென்னக் காணாதுயா
மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரே.

இ-ள், மூலமலத்தாற் சாலுமையை - அநாதியே யான்மாக்கீ
களுக் காணவமலமென்பதொன்றுண்டு அந்த மலத்தைப்போக்
குவது நிமித்தமாக மாயையினைவந்து பொருந்தும்.—கருமத்த
ளவிற் நரு முரு விறைவன் - ஆன்மாமுன்னே செய்த கன்மங்க
ளுக்கிடான சரீரங்களைக் கத்தாவாணபன் கொடுப்பன்.—செறிந்
திருபயனு துகர்ந்திடு முயிர்கள் - அந்தச்-சரீரங்களைப் பொருத்தி
த்தங்களுக்குண்டான புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையு முயிர்கள்
புசித்துவாராநிற்கும்—இருளுமலத்திற் பருவரற்படுதலி-இ
ப்படியதபவித்து வருமிடத் காணாமலத்தினாலே மறைப் புண்
ஸையினாலே, இடை யிருநோக்குந்தலை பட்டோரிற்று யரு

ம் - முன்பு கண்டுவந்த கண்ணடுவே காசமேவிட்டதினால் கா
 னாமலிருந்த கண்ணினையுடையவர் களைப்போல வவத்தைப்படு
 ம், - அதனாற் செயிருறுதுன்பம் - அப்படியவத்தைப்பட்டு வரு
 கையினாற் குற்றத்தையுடைத்தாகிய பிறவித்துக்கம் மேன்மேலே
 யுண்டாகாநிற்கும், (இதுபெத்தம்,) (மேன்முத்தி) கொத்தை
 மாந்த ருய்த்துநூற் துயில்போல் - அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிறவான்
 மாக்க ளெல்லாவவத்தைக்கருநீங்கி யதித்ததிலே யமுத்தி கிடக்கு
 ந்தன்மைபோல, - காட்சியென்னக்காணாத் துயரமாட்சியை முத்
 தியெனவகுத்தனரே - அவ்விடத்துச் சுட்டிக்காண்கைக் கொரு
 காட்சியுமில்லையாய்ச் சுகதுக்கங்களினுடைய வதுபோகங்களுமி
 ல்லையாயிருக்கிற வவதரத்தை முத்தியென்று சொல்லாநிற்பர்கள்,

பாடாணவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

—(1)—

பாடாணவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்:

—

வகுத்துரைபெருகத் தொகுத்தடுமுத்தி
 நன்றுநன்றிரு ளொன்றியமலத்தா
 முளத்திற்குறுபொறி செறிபுலநுகர்தல்
 விளக்கிற்றிகழு மேன்மையதன்றே
 கருவிவாசல்வுழி மருவியதுயரமு
 நன்றெனலாகுந் துன்றியபடலத்
 திடைதடைப்பட்ட சுடர்விழிமாந்தர்
 படலநீங்குதல் கடனாதவினே
 காட்சியென்னக் காணாத்துயர
 மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக்கிற
 கரணபாவ மரணங்கருமற
 மேயந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே
 உணையதிக்கோர் முனைவரும்புவண்டா

தனிதருதுயா மெனுமிதிதிடமே

பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி

இ-ள், வஞ்சுத்துரைபெருகத் தொகுத்திடு முத்திரன் றுநன் றிருளொன்றியமலத்தாம் - சொல்லைப் பலவாகவகுத்துச் சிலநிரு ஷ்டாந்தங்களைபுஞ் சொல்லமுடிவில் யான்மலத்தோடுங் கூடிநி ற்சிற சேவலக்கிடையை முத்தியென்று நீ சொன்னது நல்லது இப்படியொருத்தருஞ் சொல்வாரில்லை. (நன்றென்ற தானேயே ச்சொல்) உனத்திற்குறுபொறி செறிபுலனுக்காதல் விளக்கிற் நிக மு மேன்மையதன்றே - சகலத்தி லான்மாவுக்குப் பொருந்தப் பட்ட வித்திரியங்கள்காட்டாக வந்தவான்மா செறித்திருக்கிற சத் தாதிவிடயங்களைப் புசித்துக்கொண்டு வருகிறதுகண்ணுக்கு விள க்கினது காட்டாகக்கண்டுவருகிற தன்மைபோலுமாயைற்சக லங்குற்றமாகச் சொன்னாய், - சுருவிகளகல்வுழி மருவிய துயரமு நன்றெனலாகும் - விளக்குப்போல விவனுக்குக் காட்டாநிற்சிற சுருவிகளீங்கினவிடத் தாணவமலத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற கே வலமு முன்னேசொன்ன சகலம்போல நன்றென்றுசொல்லலா மாகும், அஃதெதுகொண்டென்னில், - துன்றியபடலத் திடை தடைப்பட்ட சுடர்விழிமாந்தர் படலநீங்குதல் கடனாதலினே - மிக்கபடலத்தினுலே நடுவேகாஷி தடைப்பட்ட கண்ணினையு டைய வான்மாக்களுக்குப்பின் போரவதரத்திலே யவுஷ்ட, பிர யோகங்களினுலே யந்தக்கண்ணிற் படலநீங்குகிறது மூன்றைய யாயிருக்கையினு லெனக்கொள்க, (இது பெத்தத்தைமறுத்தது) (மேன்முத்தியை மறுக்கிறார்) - காட்சியென்னக்காணாத் துயர மாட்சியை முத்தியென வஞ்சுத்துரைக்கில் - சுட்டிக் காண்கைக் கொருகாஷியுயிரிற் சுகதுக்கங்கனிந்துடைய வுருபோதமுயின் றியிருக்கிற விந்தவவதரத்தை முத்தியென்று நீ-பலவாகவகுத்துச் சொல்லில், - கரணபாவ மரணங் கரு மர மேயந்தவர் முத்தியே ரந்தவரன்றே - கரணங்களினுடைய பிரிவினைப்பொருத்தினவா ன்மாக்களில் மரணத்தைப் பொருந்தினவர்களுங் கருவைப்பெர

ருத்தினவர்களு மாவர்க்கங்களைப் பொருத்தினவர்களு மிவர்களை
த்தனைப்பேரு முத்திடைப் பொருத்தினவர்க ளாகவேண்டும்.—
அணையகதிக்கோர் முனைவரும்வேண்டா - அப்படிக்கொத்தமுத்
தையைப் பெருகைக்கொராசிரி னும் வேண்டுவதில்லை.— தனித
ருதுயரமெனுமிது திடமே. - இந்தமுத்தி யெல்லாக்கருவிகளுநீ
ங்கி யாணவமல்தோடுங்கடி யொன்றுமறியாமற் கிடக்கிற கே
வலத்துயரமென்பது சப்பாதாகையால்,—பாடாணத்திற் கூடா
முத்தி - கல்லுப்போலே யொன்றுமறியாமற் கிடக்கிறது முத்தி
யென்று சொல்லப்படாது.

பாடாணவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

பேதவாதிசங்கற்பம்.

—()—

ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி
செறிவுறுசெம்பிற்கறையுறுகளிம்பு
குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு
நித்தசுத்த முத்தராக
வைத்தனருகிலன் மறைவல்லோரே.

இ-ள். ஈசனதருளாய் பாசத்தொகுதி செறிவுறு செம்பிற்க
றையுறுகளிம்பு குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு, (அஃதெனம்.)
செறிவுறுசெம்பிற் கறையுறுகளிம்பு குளிகைதாக்க வொளிபெற்
றாங்கு ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி - குகைக்குள்ளே செறிந்த
கொண்டிருக்கிற செம்பினிடத்துண்டாகிய கருமை பொருந்திய
ருக்கிற காளிதமான திர்த்தக்குளிகைசென்று கூடினவிடத் தந்தக்
காளிதங்கெட்டுப் பத்துமாற்றுப்பொன்னுன தன்மைபோலப்ப
க்குவப்பட்ட வான்மாங்களுக்குக் கந்தாலினுடைய கருண்ணி
பத்தினாலே ஆணவமையை காமியமென்று சொல்லப்பட்டு வரு
மமலங்களினது கூட்டங்கெட்டு,—நித்த சுத்த முத்தராக வைத்

தன ருலகின் மறைவல்லோரே - அழியாததாய் நில் மலமறியுந்
கிற முத்தியினைப்பெற்றுப் பெறுவானும் பேதுமாயிருப்பார்களே
ன்று சொல்லிவைத்தன ருலகத்தின்கண்ணே வேதத்தினுண்மை
யை நன்றாகப்பொருந்தின பெரியோர்கள், (எ)

பேதவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

பேதவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—(0)—

மறைகளாகமத் துறைகண்மற்றெவையு
நாசமில்பதிபச பாசமென்றுரைத்த
லயர்த்தோர்குளிகைச் சயத்தாத்தூம்பிரக்
காளிதநாசம் பாசத்தேய்த்தல்
கூடாதன்றியங் குளிகைசீருண
நீடாதழித்த நிலைநிலையாதலிற்
பேதவாத மோதுதல்பிழையே
யின்னுமின்னுயி ரேமங்குளிகை
தன்னிலங்கியத் தருவதுதிடமே
வீடித்திறனிற் கூடக்கூடா

இ-ள், மறைகளாகமத் துறைகண்மற்றெவையும் - நாலை
வேதங்களு மாகமங்களு மதன்வழினுலகிய புராணங்களு மற்று
ண்டான சாத்திரங்களும், - நாசமில் பதிபசபாச மென்றுரைத்த
ல் - பதிபசபாசங்களுக் கழிவில்லையென்று சொல்லுகிறாது -
அயர்த் தோர்குளிகைச் சயத்தாத்தூம்பிரக் காளிதநாசம் - மறத்
திப்பொழுதோ ரிரதகுளிகையிற் சாமர்த்தியத்தினாலே செம்பி
லுண்டான காளிதமானது செட்டுப்பெய்தொது, - பாசத்தேய்
த்தல் கூடாது - பாசத்திற்குரியுலமைசொன்னது எப்பெயிரோர்
தம் - அன்றியுங் குளிகை ருண நீடாழித்த நிலைநிலையாத
லில் - அதுவல்லுமது பிரதகுளிகையானது தெய்வ மென்க

வொட்டாம லதையழித்துப் பொன்னுக்கின் திருஷ்டாந்த நிலையு
னக்குத்தாஷ்டாந்த நிலையாகையால், — பேதவாத டோதுதல்பி
ழையே - பசுமுதல்கெடாது பெறுவானும் பேருமாயிருக்குமென்
று நீ முன்னேசொன்ன பேதவாதமும் பழுதாம், — இன்னு மின்
னுயி ரேமல் குளிகைதன்னி லந்நியந்தருவது திடமே - இதுவல்
லாமல் செம்பானது தன்னைச்சுத்தமாக்கின குளிகையுமாகாமற்ற
ன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு நடுவேபொன்னு தன்மைபோ
ல இத்தவான்மாவும் தன்னைச்சுத்தமாக்கின சிவனுடைய சொரு
பமுமாகாமற் றன்னுடைய தன்மையுங்கெட்டு வேறொருசொரு
பமாகவேண்டு மாகையாற் குற்றமுண் டென்கிறது தப்பாது, —
வீடித்திறனிற்சூடக் கூடா - மோகனம் செம்புமிரத குளிகையு
ம்போலு மென்று சொன்ன வகையிற் கூடுமென்கிற துண்டா
காது.

(அ)

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

சிவசமவாதி சங்கற்பம்

பாசமும்பசவு மீசனுமென்றிம்
மூவகையுணர்வு தான்முதன்மையவாய்ப்
பாசவைம்புலன் றேசுறவுணர்த்தப்
பசுத்தனிஞானம் பசித்திடுமன்றே
யினைமஞானம் பிரிவுறவெரியாச்
செத்தமுறகுநெறி யந்தமிலுயிரு
மறிவாயொன்று மய்யாதன்றே
யிவ்வாறொழுது மேனையுயிர்க்கு
முன்னேனாற்றாது முநிரொளிரூன
மறிய ப்பச்சுசச் சிவபுழுக்கவந்த
உண் டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமயிரது

தன்னைநோக்கித் தானதுவாழி
யைவதைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வு
பிரியாவாறு பெற்றுத்
திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடமே

இ-ள், பாசமும் பசுவும் மிசனுமென்றும் மூவகையுணர்வு தா
ன்முதன்மையவாய் - பதிபசுபாச மூன்றிற்கும்பதி ஞானமென்
றும் பசுஞானமென்றும் பாசஞானமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஞா
னங்களாகியே தனித்தனியே முதன்மையாயிருக்கையால்,—பா
சவைப்புலன் நேசுறவுணர்த்த - பாசஞானமாகிய வந்திரியங்க
ள் விடயங்களை மயக்கமறவறிவிக்க,—பசுத்தனினுநாம் புசித்தி
மன்றே - பசுவினதொப்பிலாத ஞானமான தந்தவிடயங்களைப்பு
சிக்கும்,—இனையஞானம் பிரிவுறவெரியாத் செந்தழறகுசெறி - இ
ந்தவிரண்டு உகைஞானமு நீங்கினவிடத்துக் கொழுந்துவிட் டெ
ரியாமற் கிடக்கிற சிவந்ததழலையொக்கு மென்றுசொல்லலாம் - அ
ந்தமிலுயிருமறிவா பொன்றமுறிவாதன்றே - அவந்தையிலழி வில்
லாமலிருக்கிற வான்மாயு மழ்வாயிருக்கையிலே சட்டி. யறிவதற்
குண்டாகாது,—(இதுபெத்தம்.) (மேல்முத்தி) - இவ்வா ளொழ
குமேனை யுயிர்க்குமேனை யுயிரக்கு-இப்பொழுதோடுங்கே லசு
கலப்பட்டு வருநெவான்மாயுக்கு,—முன்னோன்றனது முதிர்
ளினுநாம்-மூன்று முதலுக்குள்ளே முத்திபெயிற்றுடைய மிகுந்
தவழிவாயிருக்கிற ஞானமானது,—அறிவாப்பக்கைச் சிறப்புறுக்க
வந்தவன்மென வுயிரைக்கொண்டிடு - ஒன்றமறிபாமற் றெ
ற பச்சைநிறக்கையுடைய சிறியபுழுவினை வந்தெடுத்தும் கொ
ண்ட வேட்டுவாளியைப் போல பொன்றமுறிவாத வான்மாலா
வத் தெரிந்துக்கொள்ளுந்,—உயிரை தன்னைநோக்கித் தானது
வாகி-புழுவான தத்தோட்டு வாளியின் விளக்கிருத்த வேட்டு
வாளியினுடைய சொருபமானுந் போல வான்மாவந்தச் சிவனை
த் திரியாப்பெரியோர் மயத்தசிவனுடைய சொருபமாகி,—ஐவகை
த்தொழிலு மெய்வகையுணர்வுப் பிரியாவாறுபெற்று - வேட்டு

களியான புழுவத்தவேட்டு வாளிசெய்யுத் தொழிலஞ்செய் தத
னுடைய சொரூபமுகீங்கா ததனுடைய கூட்டத்தோடுங் கூடியி
ருந்த தன்மைபோல விந்தவான்மாவுஞ் சிவனுடைய பஞ்சகிருத்
தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞயத்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங்காத வாறுபெ
ற்று,—திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே - முன்னே யிந்
தவறிவுந் தொழிலும் பெற்று நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்கள் கூ
ட்டத்தோடுங் கூடிநிற்கும், (க)

சிவசமவாதிசங்கற்ப முற்றிற்று,

—()—

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்

சேர்ந்தமும்மை வாய்ந்தஞானமு
மொருகாலன்றித் தெரிவுறவிற்பி
லொண்பொருள்காணும் பண்பினுக்கொருகாத்
பரிதியுமதிரி மெரிதருவின்க்கும்
வேண்டலின்றே காண்டருகாலை
யொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனி
லந்நியமறியா மன்னுயிர்பொறிபுலன்
ருளேனவறியா தலைவர்க்குலகினை
யானாவறியா லறியவே ண்டின்றே
கொழுந்தழறகுமெனி லமுந்திடுமென்தையிற்
றிரியாத்தலைவர் பெரியாத்தன்மை உந்
தெய்தலாகா மெய்யுறுபொருட்கு
முன்னர்க்கிடந் தன்னெனவெடுத்த
வேட்டுவனியல்பு கூட்டல்பெருதே
வண்டிறும்பெடாவுட் கொண்டதுதனக்கு
மந்திரவாதந் தந்ததுமிலதே
பெடுத்திடுமருன லெடுத்ததென்றறையிற்

கருமயிர்க்குட்டி யிருசிறைப்பறவை
 யாயினதெடுத்த தாயர்சாற்றிஓரே
 பிறவிப்பேதத் துறையிவைகிடக்க
 வேயுமித்திற னாயுங்காலை
 யோகத்தருதி யாகத்தருமே
 ஞானமின்மைபென் றோதுவநெவனெனீ
 லயிருமுணர்வும் பயிலுதலின்றி
 வேட்டுவனுருவ மென்புழுவுணர்வு
 கூட்டுதலாலுருக் கூட்டுதலாணு
 முத்தியிலிறையிற் பற்றுதலின்றித்
 தன்னுருவணந்த பின்னதனுணர்வு
 மாறுதலாணு மூறுடைத்தனறே
 யீசனதியல்பரு ளெய்துயிரியற்றல்
 பேசுதறவறெனப் பெருமறையஹய
 வைந்தொழியுயிருத் தத்திடறகுமோ
 யாவதென்முன்ன னாவலர்பெருமான்
 பண்டொருமுதலே யுண்டமைந்தனை
 வரவதைத்தனனென் றாய்பிழைப்பிலத்தூம்
 தத்திடவேண்டு மென்றனரன்றே
 யின்னைவகிடக்க முன்னவன்றன்மை
 யெய்தினரெல்லாச் செய்தியுஞ்செய்தா
 ரிரும்பெரியெய்தித் தருஞ்செயற்கொணரீர்
 பொருணிலகிடக்க வொருதிட்டாந்தப்
 பேறேயாயிற் சீரூக்கதுவிய
 புனலொருபுடைசேர் கனறொருயினும்
 வேறொருபொருளை மீரூக்கிலதே
 நெருப்பெனுமிதனி னுருத்தனிகாட்டுக
 வங்கியுமொன்றிற் றங்கிநின்றலது
 தன்றொழிண்டத்தா தென்றறியினிநீ

யிருப்பனற்செய்தி தரும்பரிசுளதோ
 யதுவெனோலகை பொதிதருங்காலே
 யதன்செயலனைத்து மிவன்செயலாமா
 ஸவனிவனாகி லிவனவன்செய்திக்
 கென்னவையென்னிற் பின்னுறுசெயலு
 மதன்செயலன்றி யிவன்செயலாகி
 லிவன்செயல்பேயின் றன்செயலாகி
 யிருத்தவாவெனத் தெரிந்திடவேண்டுந்
 தெரியாதாகித் புரியிடுங்கடுங்கன
 லெரிந்ததென்னு மிதுதகுமன்றியு
 மவனிவனாகி லிவனவன்செய்தி
 பென்றுசெய்வா னென்றியமதத்தா
 யெல்லாமறிதல் செல்லாதுயிர்கள்
 சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவனாகு
 மென்பதெனலகை தன்முதமடைந்தோர்
 கொண்டவாறு கண்டனமென்னின்
 மூவ்கையந்தரும் றோங்கியகுணங்குறி
 செய்வதெனின்னும் பெளவமுற்றமுத்தினு
 நாழிகொள்ளா தாழியினலைபுன
 லதனற்கருந்து முதலுளதாக
 வேண்மென்றே பீண்டினியமையு
 மெல்லாமினுமிச் சொல்லாற்படும்பொரு
 ளனைத்துத்தாக்கா தனிப்பரத்துற்றவர்க்
 கெய்வகையுணர்வு செய்வதென்செய்ப்புக
 வொன்றினென்ற மொன்றானாகி
 னின்றபோதுயிர் நேராமன்றே
 முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை
 சேர்வரென்றனை சார்தருமுத்தி
 சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமெனிற்

பந்தமுற்ற கந்தலகழித்த
 வறிவினோடறிவு பிரியாப்பெற்றி
 வேண்டிமென்றதற் கீண்டிவரிவ்வா
 நிருப்பரென்பதற் குருத்தான்வேண்டி
 மண்ணலதருளி னண்ணியிருப்பினுஞ்
 சிவன்முத்தரென் றோதினரகன்று
 நீங்கியுமுருவ நீங்காதாயி
 னோங்கியமுத்தி யாவதென்னுரைக்க
 செடியுடலனுநாகக் குழிலகொடுக்குமென்
 றோதினநீயே பேதாய்புகட்டு
 லொளிரினமுச்சித் தளிரெனுமிதுதகு
 மிச்சாளுப நச்சினரென்னின்
 மும்மலத்தேது மின்மையதன்றே
 யிதுவளர்முத்திப் பதமெனவியம்புவர், (நங்கிவைநிற்க)

இ-ள, சேர்ந்த மும்மைவாய்த்தனாநமு மொரு காலன்றி
 த் தெரிவுற்றிங்கில் - இங்ஙனங்கூடிவருகிற பதிபசுபாச மூன்றி
 னுக்கும் பொருத்தப்பட்ட மூவகைஞானமு மொக்கக் கடழிதின்
 றே யொருமுதல்க னறியப்பட வேண்மொயின், - ஒன்பொருள்
 காணும்பண்பினுக் கொருதால் - கண்ணன தழகியபதார்த்தங்க
 ளிலே மொன்றைக்காணவேண்டின வொழுங்கினுஞ் விசாரித்
 துப்பார்க்குமிடத்து. - பருகியுமகியு மெரிநருவிளங்கும் - புதிற்
 தனுகுதல் சங்கிரனுகுதல் எரிகிறவிளங்கோகுதல். - வேண்டலின்
 றே காண்டகுதலை - ஒன்றுகாட்டக் காணும்பொழிக் நிலைமூ
 ள்நுங்கூடி நின்றுகாட்டக் கண்ணொன்றைக் காணவேண்டியதி
 ல்லை, ஆகையால் மூன்றுஞானமுகூடி யறியுமென்ற தந்தமன்
 று. - ஒன்றொன்றாக கின்றறிவறமெனில் - அப்படியென்று காணு
 ம் ஒவ்வொன்றாகத் தனித்தனியே நின்றொவ்வொரு விடயங்களை
 யறியுமென்று நீ-சொல்லில், - அங்கிய மறியர மன்புயிர் - நிலை
 பெற்றவான்மாவுக்குவிடயங்கள்வேராயிருக்கையிற் றுலேபகனான

ந்தானாக வொருவிடயங்களை யறியமாட்டாது,— பொறிபுலன்ரு
னே லறிபா - பாசஞானம் ஜடமாகையினாலே யொரு விடயங்
கையும்றிபாது,— தலைவர்க்குலகினை யானுகறிவா லறியவேண்டி-
ன்றே - பதிஞான மநாதியே பொறிவாயிருக்கையினாலே விடய
ங்களைப் புதிதாகச் சட்டறியவேண்டிவ தில்லை,— கொழுந்தழற்
ருமென லமுத்திடுமவந்தையில் - கருவிகணீங்கி யானவ யலத்தி
னாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வவந்தையி லான்முகெறியாமற்
கிடக்கிற கொழுவிதழலை மொத்திருக்குமாயில்,— தீரியாத் தலை
வர் தெரியாத்தன்மைவர் தெய்தலாகா - ஒருகாலத்திலு யிகளை
விட்டு நீங்காததத்தாவை யிவனறியாமலிருக்கிற முறைமை பொ
ருந்துத் லிவனுக் குண்டாகாது, (இது பெத்தத்தமைமறுத்தது.)
(மேலான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதை மறுக்கிறார்.) —
மெய்யுறுபொருட்டு முன்னர்க்கீடர் தன்னெனபெடுத்த - சிவ
னேடொன்று பட்டிருக்கிற முத்தித்தன்மைக்கு முன்னே யொ
ன்று மறியாமற்கிடந்த பச்சைப்பட்டழுவைத் தன்னுடைய சொருப
மாக வேண்டுமென்றெடுத்த, - வேட்டுவனியல்பு கூட்டல்பெரு
தே - வேட்டுவாளியி னதியல்புவமையாகக் கூட்டிச்சொல்லி
றதுபெருது,—வண்டிறும்பெடா வுட்கொண்டதுதனக்கு மந்தி
ரவாதர் தந்ததுமிலதே - இவனிர்த வான்மாக்களுக்கு மந்திரவு
பதேசங்களைச்செய்து தற்சொருப மாக்கினுற்போல் வேட்டு வா
ளியானது புழுவையெடுத்ததற்கு மந்திரவுபதேசங்களைச்சொல்லி
த் தற்சொருபமாக்கினதாகச் சொல்லப்பட்டாநாடையால் நீவேட்
டுவாளியையும் புழுவையு முத்திருவமைசொன்ன தத்தமாடா
து,—எடுத்திடுமதனு லடுத்ததென்றறையில் - அப்படியன்று கா
ணும் அந்தவேட்டுவாளி சென்றெடுத்ததுதானே யுபதேசமாகவ
ந்தப்பழுதற் சொருபமானதென்று நீ-மொல்லில்,— கருமயிர்க்கு
ட்டி யிருகிறைப்பறைவை யாயினது - கருமைபொருத்திய மயிர்
க்குட்டிப்பழுவானது பெரியசிறகினையுடைய வண்டுப்பறையா
ய்ப்போனது,—எடுத்த தாயர்சாற்றிலதே - அதற்கொருதாயால்:

ந்தெடுத்ததுபதேசமாய்ப் பறவையாய்ப்போன தென்னொரு வரு
ஞ்சொல்லுவாரில்லை - பிறவிப்பேதத் துறையிடவிடக்க - டுரை
யால்பச்சைப்புழுவு மயிர்க்குட்டியுந் கண்மத்துக்கிடாக வச்சுமா
றினது முத்திக்குமை சொல்லப்படாது இவ்வகிடக்கட்டிம்துந
ன்றியும், - ஏயுமித்திற ஞாயங்காலை யோகத்தஞ் சாகத் தருமே
- புழுவேட்டுவாரியானற்பால வான்மாவுஞ் சிவசொருபமான
தை விசாரிக்குமிடத்து யோகத்திற்குச் சொல்லலா மொழிந்து
ஞானத்திற்காகாது, - ஞானமின்மையென் றோதுவதெவனெனி
ல் - இதுஞானமார்க்கமாகாதென்ற தெதினாலேயென்னில், - உ
யிருமுணர்வும் பயிலுதலின்றி - ஆன்மாவுஞ் சிவனுங்கூடி யொன்
றுபட்டிருக்கிறதே முத்தியென்றிருக்கையிலே வேறுபட்டிருக்கு
மென்று நீசொன்னதன்றியும், - வேட்டுவனுருவ மென்புழு வுண்
ர்வு கூட்டுதலா லுருக்கூட்டுதலானும் - வேட்டுவாரியி னுடைய
சொருபத்தை மெல்லியபுழுவினுடைய நினைவானது கூடுதலா
லே யுனக்குமுத்தியிலொரு சரீரங்கூடுகையாலும், - முத்தியிலி
றையிற் பற்றுதலின்றி - மோகத்திற கத்தாவினிடத்துச் கூடியி
ருத்தலன்றி வேறாயிருக்கமென்று சொன்னதோடு மன்றியும், -
தன்னுருவிணந்த யின்னதனுணர்வு மாறுதலாலும் - புழுமான
து வேட்டுவாரியினுடைய சொருபத்தைப் பெற்றபின், - முன்
னுண்டானவறிவதற் கில்லாதபடியினாலும், - ஊறுடைந் தன்றே
இத்தை ஞானத்தினுலுண்டாகிய முத்தியென்று சொல்லுகிறது
குற்றமுடைத்தாம், - ஈசனதியல்பரு ளெய்துயிரியற்றல் கத்தாவு
க்குண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களைத் திருவருளிப்பெற்றவான்மா
க்கள் செய்யுமென்று, - பேசுதறவறெனப் பெருமறை யாதைய -
சொல்லுகிறதுந் குற்றமென்றுபெரியதேமானது சொல்லாவிட
த்து, - ழுத்தொழி லுயிருத்தத்திடறகுமோ - கத்தாவிருவேசெய்த
ற பஞ்சகிருத்தியங்களை யான்மாவினுலே செய்யப்படுமென்றுந்
காது, - ஆகதென் முன்ன றுவல்பெருமான் பண்டொருந்
லையுண்டமைந்தனை வரவழைத்தனொம் முய்யப்படிச்செய்து -

கிறதென்னதான் மூற்காலத்திலே நம்பியாரூரர் முன்னேயொரு முதலே விழுங்கின பின்னையை வரத்தக்கதாகவழைத்தாரில்லை போவென்று சொன்னும்,--பிழைப்பிலததுதீ தங்கிடவேண்டுமென்றனரன்றே - அப்படிச்சொன்னது குற்றமில்லை அந்த முதலே வாயிலேநின்று பின்னையினவரவழைத்தனம் (திருப்பாட்டு) “உரைப்பாருளாயுதந் துள்கவல்லார்தங்களுச்சீவா, யரைக்காடரவா வாகுமந்தமுமாயினும், புரைக்காடுசோலைப் புக்கொளியூரவினா சியே, கரைக்கான்முதலையைப் பின்னேதரச்சொல்லுகாலினையே, இப்படித்தேவரீ ரந்தப்பின்னையைத்தந் திடவேண்டுமென்றுசொன்னதொழிந்த தாமாகவரவழைத்த தில்லையாதலாற் திருவருளைப் பெற்றவான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்று நீசொன்னதந்தமன்று,--இன்னவைகிடக்க முன்னவன்றன்மையெய்தினர் - இதுவெல்லா நீர்சொன்னது கிடக்கட்டும் கத்தாவினுடையதிருவருளைப்பெற்றவர்களே,--எல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வர் - கத்த ய்கிற சிருஷ்டிமுதலான கிருத்தியங்களுெல்லாஞ்செய்வார்கள். அ தென்போலவென்னில்,--இரும்பெரியெய்தித் தருஞ்செயற்கவெனில்-இரும்பான தக்கிரியைப்பொருந்தி யதனுடைய சொருபத்தையும் பெற்றதனுடைய தொழிலையுஞ்செய்தாற்போல வென்று நீசொல்லில், பொருணிலைகிடக்க வொருகிட்டார்தப் பேறேயாயின் - திருவருளைப்பெற்ற நம்பியாரூரராலே பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யப்பட்டதில்லையென்று பிரத்தியஷ்டமாகக் கண்டிருக்கையிலே யதைப்போட்டிரும்பு மக்கிரியும்போலேயென்று திருஷ்டார்த்தத்தினாலே யுனக்குச் சாதிக்கலாமாகில்,--சீரூக்கதுவியபுன் லொருபுடைசேர்க னறகுமாயினும் - ஆரவாரிற் றெய்துகிற தன்னரீரான தக்கிரியைப்பொருந்தி யைப் பற்றியுந் தவையினும்,--வேறொருபொருளை நீரூக்கிலதே - அக்கிரியைச்சேர்ந்த விரும்புபோல விந்தியவநீர் வைக்கோல் முதலானவற்றைச் சுட்டுப்பொடியாக்க மாட்டாது, அதுதன்னரீரோடே நிற்கையாற்சுட்டதில்லைகாணும் தனித்துவியுந் தருமென்று நீ-சொல்லில்,--

நெருப்பெனுமிதனி னுருத்தனிகாட்டுக - நெருப்பென்று சொல்
லுகிற விர்தப்பூசுருபந்தனித்துநின்று தன்னுடையதொழிலைச் செ
ய்யமாட்டாது, எவ்வேயாயினும் தனித்துக்காரியப்பட்ட துண்டா
காட்டுவாயாக, — அங்கியு மொன்றிற்றங்கி நின்றல்லது தன்றொ
ழினடத்தாதென் தறியினிசீ - அக்கிரியமொன்றைச்சார்ந்து நின்
றல்லது தன்னுடையதொழிலைச் செய்யமாட்டாதென் தறிவாயா
க, ஆகையால், — இரும்பனற்செய்தி தரும்பரிசுளதோ - அக்கிரி
யிரும்பைச்சார்ந்துநின்று தன்னுடைய தொழிலைச் செய்ததொழிந்
து இருப்பக்கிரியுடைய தொழிலைச் செய்ததுண்டோ? ஆகையா
ற்றிருவருளைப்பெற்ற லான்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வார்க
ளென்று நீசொன்னதத்தமன்று, — அதுவென்றாலகை பொதித
ருங்காலை - ஒருவனையொரு பசாசுபிடித்தவிடத்து, — அதன்செய
லனைத்து மிவன்செயலாமால் - அந்தப்பசாசினுடைய செயலெ
ல்லா மிவனுடையசெயலாக் காணப்பட்டதோ வில்லையோ? ஆ
கையால் அருளைப்பெற்றவர்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்வார்களே
ன்று நீசொல்லில், — அவனியானாகி விவனவன்செய்திக்கென் - அந்
தச்சிவனரிந்த வான்மாவாயிருந்து தன்னுடையதொழில்களைச்செ
ய்தானாமாகில் இந்தவான்மா டந்தச்சிவனுடைய தொழிலைச்செய்
வதெதனுலே செய்யும், — அவையென்னில் - அந்தத் தொழில்க
ளைச்செய்தற் கிந்தவான்மாவுரித்தென்று நீசொல்லில், — பின்னு
றுசெயலு மகன்செயலன்றி யிவன்செயலாகில் - ஒருனைப்பேய்பி
டித்துவிட்டு நீக்கினைபோ இவன்செய்த செயல்களெல்லா மிடனு
டையசெயலாமோ அந்தப்பேயினுடைய செயலாமோ அதெல்
லாம் பேய்ச்செயலாகாதிவாய் டாய் செயலாமாகில், — இவன்செ
யல்பேயின்றன்செயலாகியிருந்த ரொகெனத்தெரித்திடவேண்டும்
அப்படியினுக்குப் பேய்பிடித்தபேயு செய்க தொழில்களையும்
றியவேண்டும் அறிபட்டாதென்னென்று நீ, ரொல்லில் தெரி
யாதாகில் - அப்படியினுக்குப் பேய்பிடித்தபேயு செய்கதொழி
ல்களை யறியப்பட்டதாகில், — புரியற்கென்கன வெரித்ததென் னுமி

தூத்கும்-புரியினிடத்துக் கடிதாயுள்ள வக்கிரிகூடிகின்ற தன்னு
டையதொழிலைச் செய்தாற்போலச் சிவனுமான்மாவினிடத்திலே
நின்றுதன்னுடைய தொழிலைச்செய்த தொழில்தான்மாசிவனுடை
யதொழிலைச் செய்யமாட்டானு,...ஆன்றியுமவனாவனாகி விவனவ
ன்செய்தி-இதன்றியுமந்தச் சிவனொருகாலத்திலும் ஜந மரணம்
ல்லாதவன் இந்தவான்மா வொருகணப்பொழுதிலே ஜநமரண
ப்படுகிறவன் இப்படிக்கொத்தவான்மா உப்படிக்கொத்த சிவனு
டையதொழிலைச் செய்தானாயினும்,...என்றுசெய்வானென்றி
யமதத்தாய்-எந்தக்காலத்திலேசெய்து நிறைவேற்றுவான் உன்ம
தத்தொடே கூடியிருக்கிறவனே இதற்குத்தர முண்டாகிற்சொல்
(இஃதான்மாபஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதைமறுத்தது),(மே
லான்மாவிற்கு சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டென்பதை மறுக்கிறார்,)-
எல்லாமறிதல் செல்லாதுயிர்கள்-இதுவன்றியும் சர்வஞ்ஞத்துவமா
ன்மாவுக்குண்டென்று சொன்னாய் எல்லாத்தையும்நியம்பகுதியா
ன்மாக்களுக் குண்டாகாது எல்லாத்தையும்நிர்கிருக்கிற திருவரு
ளினிடத்திலே பதிகையினாலே யிவனுமெல்லாத்தையும்நிவனெ
ன்று நீசொல்லில்,...சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவராகும்- இந்தவா
ன்மா கிஞ்சிஞ்ஞனென்று சொல்லுகிறசொற்பழுதாம்,... என்ப
தெனலகை தன்பதமடைந்தோர் கொண்டவாறு கண்டனமென்
னில்-என்றுநீர் சொல்லுகிறதென்ன பேயினுடைய பதவியைப்
பெற்றவர்க ளந்தப்பேய்க்குண்டாகிய வருகாலத்தி னிகழ்ச்சிகளை
யெல்லாஞ்சொன்னது கண்டோமேயென்னில்,...மூங்கை யந்த
ரும்மேலங்கிய குணங் குறி செய்ததென்-ஊமையுமாய்க் குருடனு
மாயிருக்கிறவ னொருவனை யிவையெல்லாங் குறைவற் றிருக்கிற
பேப்பிடித்தவிடத் தவனாமுங்கிச் சொன்னதுமில்லை கண்டெ
ரித்தொன்றைக்கண்டதுமில்லை, ஆகையால் பேயின்றன்மையெ
ல்லாம் பிடியுண்டவனுக் குண்டாகாது இன்னும் பெளவமுற்றமு
ந்தினுளாழி கொள்ளாதாழியினலைபுனல் - இதன்றியு நாழியானது
சமுத்திரத்திலே பொருந்தியமிழ்த்தினுலு மிணையுடையவந்தச்

சமுத்திராரீரையெல்லாம் கொள்ளமாட்டாது, ...அதனாற் சமுத்தி -
முதலுளதாகவேண்டும் - அப்படியிருக்கையினாலே பொறியோடு
ங்கூடியிருந்தாலு மான்மாவுக்குள்ள வறிவுண்டாமொழிந்து கதி
தாவுக்குள்ள வறியெல்லாமுண்டாதாக வேண்டும், ... அன்றையே
ண்டினியமையும் அநாதியிலே யிப்படியிருக்கையினாலே நீ யிங்
விடத்தருளோடுங்கூடின வான்மா வெல்லாததையும்றியு மென்ற
சொல்லையினிவினவொயாக, அதேனென்னில், ... எல்லாமெனுமிச்
சொல்லாற்பமொ பொருளனைத்துந் தாக்கா தனிப்பரத்துற்றவர்க்
கெவ்வகையுணர்வு செய்வதென்செப்பு - சர்வமுமென்றுசொல்
லப்பட்ட சொல்லினாலுண்டாகிய பொருளனைத்திலுந் தோய்வற
நிற்கிற வெர்ப்பற்றசியலரிடத்திலே பொருந்நினவர்க் கெந்தமு
றைமை சர்வஞ்ஞியமுண்டான தவ்விடத்துச்செய்யப் போகிற
தொழிலேதுசொல்லுக, ஆகையால் சிவனைப்பெற்றவர்களுக்குச்
சர்வஞ்ஞியத்துவ மென்பதுகூடாது, (அஃதான்மாவுக்குச் சர்வ
ஞ்ஞியத்துவ முண்டென்றதை மறுத்தது.) (மேன் முத்தியைம
றுக்கிறார்.) இதன்றியும், ... ஒன்றினென்ற மொன்ருதுலகினிள்
றபோதுயிர் நேராமன்றே - முத்தியிலான்மாவுஞ் சிவமுமொன்
ருமென்னிலொரு முதலில்லையாம் அப்படிப்பரமுத்தியடையாம
ற்சரித்ததைப்பெற்று லீவன்முத்தன யிருக்குமென்னில் அப்படி
யிருந்தவான்மா சிவனுக்குச்சமயாதாதே, ஆகையால் நத்தமன்று
இதன்றியும், ... முத்தியுற்ற நற்றவரையிடையே சேர்வரென்றனை
- முன்னே திருவருளிப்பெற்றவர்கள் முத்தியைப்பெற்றிருந் திற
நல்லதவத்தினையுடைய பெரியோர்நருடைய கூட்டத்தினையே
சென்றிருப்பார்களென்று சொன்னாய், ... சார்தரு முத்தி சாலோக்
கியமோ - இப்படிப்பொருந்தினார்களென்று நீ சொன்னமுத்தி
சாலோக்கிய முத்தியைச்சொன்னாயோ, ... சாயுச்சியமென்னில் அ
ப்படியன்றுகாணும் நான்சாயுச்சியமுத்தியைச் சொன்னே நென்
னில், ... பந்தமுற்றகந்தலகழிந்தவறிவினோடறிவு - ஆன்மர்களை
ப்பொருந்தின மலங்களைப்போக்கின கந்தாவினுடனே யான்மா

கூடினவிடத்து,...பிரியாப்பெற்றிவேண்டு மென்றதற்கு - பிரியா
மலொன்று பட்டிருக்கவேண்டுமென்ற வியல்பினுக்கு,...என்டிவ
சிவ்வாரிருப்ப ரென்பதற் குருத்தானவேண்டும் - இவ்விடத்தந்த
ப் பரமுத்தியைப்பெற்றவர்கள் முன்னேழுத்தியைப்பெற்றிருக்
கிற பெரியோர்களோடு கூடியிருப்பார்களென்றீசொல்லுகை
யா விவர்களுக்கு மொருசரீர முண்டாகவேண்டும். இதன்றியும்,
...அண்ணலதருளி எண்ணியிருப்பினுஞ் சிவன்முத்த ரென்றோ
தினர்-கத்தாவினுடையதிருவருளைப்பெற்றப் பரமுத்தியையடை
யாமலிந்தச்சரீரத்தோடேயிருந்தார்களாயினு மவர்களைச்சிவன்மு
த்தரென்று நல்லோர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி நல்லோர்கள்
சொல்லப்பட்டிருக்கையிலே,...அகன்றுநீங்கியு முருவ நீங்காதா
யின் - இந்தச்சரீரத்தொந்தனை விட்டுப்போய்ப்பரமுத்தியைப்பெ
ற்றவிடத்துஞ் சரீரத்தொந்தனை நீங்காமலிருக்குமாயின்,— ஒங்கி
யமுத்தியாவ தென்னுரைக்க - அதுமேலானபரமுத்தியாவ தெ
ப்படித்தான் சொல்லுக, அப்படியின்றி காணும்.—செடியுடலணு
காக் குழலகொடுக்குமென் றோதினைநீயே - அந்தமுத்தியிந்தவ
சுத்தமாயா தேகம்பொருந்தாது சுத்தமாயா தேகத்தைக்கொடுக்
கவந்தச் சரீரத்தோடு கூடியிருப்பார்களென்று நீ சொன்னமு
றைமை,—பேதாய் பசுட்டுர லொளிர்சினை முச்சித்தளிரொனுமி
துதரும்—வேம்பினதழக்கட்டைக் கைக்குமென்றறிந்து விட்டுவி
ளங்காநின்றகொம்பினுனியிற்றளிகைக்கசவாதென்கொண்டத
ற்கொக்கும், இதன்றியும்,—இச்சாரூப நச்சினரென்னில் -சுனே
ச்சையினாலேயெடுக்கிற சரீரத்தோடுங்கூடிப் பிரியப் பட்டிருந்
தார்களென்று நீசொல்லின்,—மும்மலத்தேது மின்மையாதன்றே
- ஆகையாலேமுத்தியின் மலமாயாகன்மங்களி லொருமலமாறா
லுநீங்கினதில்லையாம்;— இதுவளர்முத்திப் பதமென வியம்புவர்
—இப்படிச் சரீரத்தோடுங்கூடியிருக்கிற முத்தியைச் சாலோகா
தியாகிய பதமுத்தியென்று நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள்,—அவ்
கைவந்தக் - இவ்விடத்து நீபமுதாசச்சொல்லவந்த பெத்த முத்
திகளைவிட்டு நான்சொல்லுகிறதைக் கேட்பாயாக. (1)

சிவசமவாதிசங்கற்ப நிராகரண-முற்றிற்று.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்பம்

—()—

(நீங்காதொளிருயிர்)

விளக்கெனநிற்கு மளப்புறமறிவின்
 நிறைவர்க்கேது மறியவேண்டின்றே
 மன்னுமான்ம சந்தியளவிற்
 காந்தபசாசத் தேம்ப்பவாய்ந்த
 வுயிருடலியக்குஞ் செயலுறுபூட்டைப்
 பலவகையுறுப்பு மிலகியதொழில்போ
 லைம்பொறிபுலன் களின்புறமன்றே
 யினையவாய்தலி னிகழ்தருபயனவை
 யந்தக்கரண முந்தியுணர்ந்திடு
 மிவையகல்வுழிஇயைழ் பொறிபுலனிகழா
 வுயிர்நீங்கிடி லுடல் செயலிலதன்றே
 யிவ்வகைவினையின் செவ்விதிநடத்தும்
 பழமலநீங்க நிகழுங்காலே
 யேற்றோர்முகவொளி தோற்றுங்கலனெனத்
 தலைவனதருளுயிர் தீலவிடுநிலவக்
 காட்டத்தங்கி மாட்டத்தங்கிய
 தன்மையுமளத்துப் புல்வையினீப்பும்
 போன்றதுவாகித் தோன்றிடுமதனாற்
 பசுக்கரணங்கன்செவகரணங்க ளாகமாறியறிவு
 மேசுமாமுயி ரியானெனதின்றே,

இ-ள். நீங்காதொளிருயிர் விளக்கெனநிற்கு மளப்புறமறிவின் - ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தையுடையவீளக்கைப்போலே சுட்டறநிற்கும். அதுவிறுவென்று சுட்டியறிதிறவறிவிதற்கில்லை, -- இறைவற்கேது மறியவேண்டின்றே - சுத்தாவிகாரமில்லாதவ ராகையாலே யவருக்கொன்றையு மறியவேண்டுவதி

ல்லை;—மன்னுமான்ம சந்நிதியளவிற் காந்தபசாசத்தேய்ப்பவா
ந்தவுயிருடலியக்கும் - காந்தமானது விகாரமற்றிற் ற வதன்சந்
தியிலே யிரும்புகாரியப் படுமாறுபோல நிலபெற்ற வான்மா
காரமற்றிற் ற வதன்சந்நிதியிலே பொருந்தப்பட்ட பிராண வா
வான துடலைக்காரியப்படுத்தும்,—செயலுறு பூட்டைப் பலவகை
யுறுப்பு மிலகையதொழில்போல்-சமைக்கப்பட்ட நீரிறைக்கிறபூட
டையினது பலவகையாகிய வவையவங்களுந் விளங்கப் பட்ட
தொழில்களைச் செய்தாற்போல,—ஐம்பொறிபுலன்க ளின்புறமு
ன்றே - பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சத்தாதிவிடயங்களை யதுபவியாந்
ற்கும்,—இனையவாய்தலி னிகழ்தருபயனவை யந்தக்கரணமுந்தி
யுணர்ந்திடும் - இந்தவிந்திரியங்கள் பொருந்தப்பட்ட விடயங்க
ளையறிவதற்குமுன்னே யந்தக்கரணங்க ளறிபாரிற்கும்,—இவை
யகல்வழிஇ யையம்பொறிபுலனிசுழா - இந்தவந்தக்கரணங்க ணீன்
கினவிடத்துப் பஞ்சேந்திரியங்க ளோடுஞ் சத்தாதி விடயங்கள்
பொருந்தாது, (இதுசகலம்),—உயிர்நீங்கிடி லுடல்செயவிலதன்
றே - பிராணவாயு நீங்கினனிடத்துடல் சேட்டையின்றி கிடக்கு
ம். (இதுகேவலம்).—இவ்வகைவினையின் செவ்விதிநடத்தும் -
இப்படியான்மாவின் சந்நிதிமாத்திரத்திலே பிராணவாயு வான
து பிராரத்துவத்தைப் புசிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கும், (இஃதவ
ன்பெத்தம்) (மேன்முத்தி).—பழமலநீங்கி நிகழுங்கலை - இப்
படிப்பிராரத்துவ மதுபலித்துவருமிடத் திவனுக்கநாதியாகியலா
ணவமலநீங்க விருவினையொப்புஞ் சத்திரிபாதமும்வந்தவிடத்து,
—ஏற்றோர்முகவொளி தோற்றுங்கலனென - எடுத்துப்பார்த்தவ
ர்கள் முகத்தினது பிரதிபிம்பம் தோன்றுகிறகண்ணாடிபைப்போ
ல்,—தலைவனதருளுயிர் நிலவிடும் - கத்தாலினுடைய திருவருளா
ன்மாவிடத்திலேபொருந்தும்.—நிலவக் காட்டத்தங்கி மாட்டத்த
ங்கியதன்மையும் - இப்படித்திருவருள்பொருந்தவே விறகினிட
த்துநெருப்பைக் கொளுத்தினபோ தந்தவிறகுக்கெட்டக்கிரியான
துபோலவும்,— அளத்துப் புல்வையினிப்பும் போன்றது வாகித்

தோன்றிடும் :- உப்பளத்திற்போட்ட புல்லும்வைக்கோலுங் கெட்டுப்போனதன்மைபோலவு மிந்தவான்மாவும் தன்னுண்மையெட்டுப்போன தன்மைபோலவு மிந்தவான்மாவும் தன்னுண்மைகெட்டு அருட்சொருபமாய்த் தோன்றாநிற்கும்,...அதனும் பகைரணங்கன் சிவகரணங்களாகமாறி யறிவுமேகமா முயிரியானெனதின்றே - அறிவிரண்டாய் வில்லாமல்லுனோடுங் கூடியொன்றும் பின்னையிந்தவான்மா விற்கியானென தென்கிறதில்லை.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்ப-முற்றிற்று.

சங்கிராந்தவாதிசங்கற்ப நிராகரணம்.

—()—

இன்றுனதுரையி னன்றியுயிரொளிர்
தீபம்போலத் தாபந்தரினிருள்
செறியுனதன்மையெ ன்றிவிலதாதி
லொளியெனவுரைத்த தெளிவாதற்கேதாந்
சந்திதியளவில் மன்னுஞ்செயலுடல்
காந்தம்போல வாய்ந்ததென்ற
தன்மையுமுணராப் புன்மையதன்றே
யுயிருடலியக்கிற் றுயில்பெறுங்காலேச்
செய்ததென்மனாகி யெய்துயிர்வொழிபுல
னடத்தவாவியுஞ் சடத்தனவாயிற்
பூட்டையிற்பூணி கூட்டல்பெறுதே
புலனைப்பொறியி னிலவிடுமென்றனை
யஞ்சுமொருகாற் றஞ்சாதநிதம்
கழிவென்றருச் செழுமலரினெயல்
களிதருவதுபோ ல்னையவைபுந்து
மொன்றொன்றாக நின்றிவ்வுறுமென
லொன்றின்பயனனி யொன்றறிவாதா

விதுவேயல்லது சுதுமெனவிருசெவி
 யிருசுற்றொருகாற் றெரியாத்தன்மைவந்
 தெய்துமனாகியு மெய்யுயிர்ச்செயலுந்
 தனக்கிலதொருவர்க் கெனத்தெளிசிலையே
 நோக்குமுகவொளி நீக்காதானெனக்
 கவருந்தன்மை முருரம்போல
 கொடுத்ததுகோடற் கடுத்துண்டன்றே
 காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு
 மிந்தனத்தியற்கை வெந்தழராங்கா
 வுப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள்
 சடத்தவேனுங் கொடுத்ததுகொள்ளுந்
 தன்மையாயுண்டு எனக் கின்மையதன்றே
 யவமுறுகருவி சிவமயமாமெனக்
 கூறினையாகம் வேறுருக்கவரா
 தென்பதெனவைமூற் றுன்பந்துடைக்குந்
 திருவருண்மருவ வுரியனவென்னி
 ல்ருளுறுமாயா விருளிதாங்கொல்
 சத்தப்பரிச ரூபரசநறை
 யெத்திறத்தினதரு ளியம்புகவன்றியு
 ரிதைந்துநீயாய் நின்றனையேனு
 மறைந்தைம்புலனாய் வாராமென்றுங்
 கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று
 மரணமெனையந் தி னப்புறத்தென்று
 முன்னருட்டலைவர் பன்னிணரெனவு
 மினியவையொழிய வறிகுவதெவ்வா
 றென்றநிற்கலிக் கொன்றியவின்பங்
 கூறுதற்குமருட் பேறினையன்றே
 யேகமுயிரறி வாகமொழிந்தனை
 யிருபொருளொருமை மருவியதிலதே
 யிவ்வகைகிடக்க மெய்வகைகேண்மதி.

இ-ள், இன்றுனதுகாயி னன்றி - இப்பொழுது நீபலவாக
 ச்சொல்லுவந்த பெத்தமுத்திதன்மையை விசாரிக்கு மிடத்து,—
 உயிரொளிந்திப்போலத் தாபந்தரின் - ஆன்மா பிரகாசத்தை
 யுடைய விளக்கப்போலத் தாவுதலைச்செய்யுமாயின், இருள்செலி
 யுந்தன்மையென் - அஞ்ஞானமாயிய விருள்பொருத்தினதன்மை
 யெண்ணதான்,—அறிவிலதாவில் - அறிவில்லாமைமையால்,— ஒ
 ளியெனவுரைத்ததெளி வதற்கேதாம் - பிரகாசத்தைப் போல
 வென்றுசொன்னதிடப்பாடு அதெப்படியாகும் விசாரித்துப்பார்,
 —சந்திரியளவில் மன்னுஞ்செயலுடல் - ஆன்மாவினுடைய சந்
 திரியிலே பொருந்தப்பட்ட பிரணவாயுவானது காரியப்படுத்த
 வுட்காரியப்பட்டுவரும், அதென்போல வெண்ணில்,— காந்தம்
 போலவாய்ந்ததென்ற தன்மையுமுணரப் புன்மையதன்றே-கா
 ந்தத்தின்சந்திரியிலே யிருப்புக்காரியப்பட்டாற் போலவென்று நீ
 முன்னேசொன்ன தன்மையினை யு மிப்போது விசாரியாத சிறு
 மையினையுமுடையது. அதன்றியும்,— உயிருடலிடத்திற் றுயில்
 பெறுங்காலையெய்வதென் - பிரணவாயுவான துடலெக்காரியப்ப
 டுத்துமாயின் நித்திரைசெய்திற வவநதத்துப் பிரணவாயுவுமொ
 க்க நிற்குமிடத்துடல் காரியப்படக்கண்டோ மில்லையே ஆகையா
 லான்மாவுடலைக் காரியப்படுத்துமதொழிந்து பிரணவாயுகாரிய
 ப்படுத்தமாட்டாது. ஆன்மாவவிசாரியா யிருப்பதொழிந் திவை
 யிற்றைக் காரியப்படுத்தமாட்டாதென்று நீசொல்லின்,— மனநி
 யெய்துயிர் பொறிபுலனடத்த வாவிபுஞ் சடத்தனவாயின் - மன
 முதலாகிய வந்தக்கரணங்கள் பொருந்தப்பட்ட பிரணவாயுவிந்
 திரியங்கள் விடயங்களிகையெல்லாத் தையுங்காரியப் படுத்தாதற்
 கான்மாவும் ஜடமாயிருத் தமாயின்,— பூட்டையிப்பூட்டுகூட்ட
 ல்பெருதேநீரிதைக்கிறபூட்டைபோலெனில் பூணியாகிய பெருகு
 னாலே பூட்டையினிடத்துண்டாகிய உவையவர்கள் காரியப்பட்டு
 வருகையால் நீசெயற்படுத்துகிறபூணியை யான்மாயித்தனானை
 சொன்னது இருஷ்டாந்தவிரோதம், ஆகையா னீர்த்தாயிற்று இ

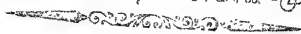
தன்றியும், ...புலனைம்பொறியி னீலவிடுமென்றனை - சத்தாதிட
 யங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களானது பொருந்தியதுபவிக்கு மெ
 ன்றுசொன்னாய், — அஞ்சுமொருகாற்றஞ் சாதறிதற்கழிவென் -
 த்தாதிவிடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்க ளதுபவிக்குமாயின் பஞ்
 சேந்திரியங்களு மெக்காலத்திலேயறியாம லொன்றறிந்தது ம
 தராலு மறியாலிருப்பதற்குக் குறைவென்; ...தருச்செழுமல ரிஷி
 ப்லங் கனிதருவதுபோல் - நல்லமரமான தொருகாலத்திலேயி
 னையு மொருகாலத்திலே பூலையு மொரு காலத்திலே காலையு
 மொருகாலத்திலே பழத்தையுந்தோற்றுவித்த நின்றதன்மைபோ
 லு, — இணையவைவையெந்து மொன்றொன்றாக நின்றறிவுறுமெனில்.
 இத்தவிந்திரியங்களை யு மொவ்வொருவிடயங்களாக வறியுமென்று
 சொல்லின், ...ஒன்றின்பய னையியொன்றறியாதா விதுவே யல்ல
 து - ஒரிந்திரியத்தின் விடயத்தை மிகவுமோரிந்திரிய மறியாது; இ
 தல்லாமலும், — கதுமெனவிருசெயி யிருகூற்றொருகாற் றெறியா
 த்தன்மைவந்தெய்தும் - ஒரிந்திரியமாயிருக்கிற விரண்டு செவியி
 லுஞ்சுடச்சென விரண்டுபேர்சத்த மொருகாலத்திலே சொல்ல
 வொருவன் சொன்னதையறிந்து மொருவன்சொன்னதையறியா
 மலு மிருத்ததன்மைவந்து பொருந்துகையினுலே யந்த விர்திரிய
 த்தின்றொழில் களதற்கின்றி யான்மாவிற்காணற்போல, — மன
 தியுமெய்யுயிர்ச்செயலுந் தனக்கில தொருவர்க்கெனத் தெளிகிலை
 யே - அந்தக்கரணங்களுக்குஞ் சீரத்திற்கும் பிராணவாயுவுக்குமு
 ண்டானதொழில்களு மவைபிறந்துக்கிலை யான்மாவிற்கே யென்
 றறிவாயாக. எனவே யான்மாவவிகாரிடல்ல விகாரியென்பதுகரு
 த்து. (இஃதவன் பெத்தத்தைமறுத்தது.) (மேன்முத்தியை மறு
 க்கிறார்.) இத்தன்றிய ரீமுத்தித்தன்மை சொல்லுதறவிடத்திலே க
 ண்ணடியிலே பார்த்தவர்களுடைய முகத்தினுள்ளி யந்தக் கண்
 ணடியிலே தோன்றினற்போலக் கத்தாவினுடைய திருவருளமி
 ன்தவான்மாவிலே பிரகாசிக்குமென்று சொன்னாய், — கோக்குமுக்
 வெவிரிசிக்கா தானெனக்கவருந் தன்மைமுருரம்போல் - கண்ணு

டியானது பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியை தள்ளிவிடாமற் றுனையென்னைத் தக்கதாகத் தன்னிடத்திலே வளிகரித்துக்கொண்டு நின்றார்போல,—கொடுத்ததுகொடற்கி த்துண்டன்றே - கொடுத்தது கொள்ளுத்தன்மை யுனக்கடுக்கும தொன்றன்று. இதன்றியும்,—காட்டத்தங்கி கூட்டக்கடுமித்தன த்தியற்கை வெந்தழமுங்கா - விறகினிடத்துண்டாகியநெருப்பை யான்மாவினோடுங் கூடிநிற்கிறவருளிற் குவமையாகச் சொல்லப் படுவது நெருப்புவிற்றைச் சுட்டுப்போடாமற்கொண்டிருந்தாலா ம், அன்றி நெருப்புவிற்றைச் சுட்டுப்போட்ட விசையினு லதத்த மன்று. இதன்றியும், உப்பளத்தடுத்த புறப்பலாலங்கள் சடத்தவே னும் - அளத்திலேகூடின புல்லுமவைக்கோலும் ஜடமா யிருந்த தாயினும்,—கொடுத்தது கொள்ளுத்தன்மையுண்டு னக்கின்மைய தன்றே - அதுதற்சொரூபத்தைக் கொடுத்ததனுடைய சொரூப- த்தை முன்னுருப்போலப் பெருந்தன்மையதற்குண்டு. உனக்கத னுடைய முறைமைதானுமில்லை. இதன்றியும்,— அவமுதகருவி சிவமயமாமெனக்கூறியே - அஞ்ஞானங்களுக் கேதுவா யிருக்கி றகருவிகளைச் சிவரூபமென்றுன் மதத்திலேசொன்னும்,... யாகம் வேறுருக்கவராது - அதினந்தச் சரித்தோண்டாகிய வாசை நீ சொன்னதொழிந் திந்தச்சிவசொரூபஞ் சுத்தநின்மலமாயமிந்தமா மாசொரூப மசுத்தமலமாயுமிருக்கையா வினுவதுவாகாது,—என் பதெனவை முற்றுன்பத்துடைக்குந் திருவருண்மருவ ஞ்சியனவெ ன்னில்- என்றுநீர்சொன்னதென்ன அந்தமாயாகருவிகடொன்று தொட்டுவருகிற பிறவித்துன்பத்தைநீக்கித் திருவருளைப் பொருந் தியதனுடைய சொரூபமாகைக் குரியதென்று நீசொல்லிவ்,...அ ருளுரு மாயாவிருளினதாங்கொல் - அப்பொழுதுதிருவருளு மாயையாகிய வஞ்ஞானமாகவேண்டும், (கொல்லுரை) சந்தப்பரிசுரு பரச நறையெத்திற தினதருளியம்புக சந்தப்பரிசுருப ரகாசகந்த ற்களோடுங்கூடி யறிந்துவருகிற மாயாகருவிகளுக்குத் திருவரு ளெத்தினதுரம் இதற்குத்தாமுண்டாகிற் சொல்லவாயாக:...அன்

நியுகிமைந்து நீயாய்நின்றனையேனு மறைந்தைம்புலனாய் வா
யென்றுங் கரணமெல்லாங் கடந்தனைபென்று மரணமைமையந்
னப்புறத்தென்று. முன்னருட்டலைவர் பன்னினரெனவு மினை
வையொழிய வறிகுவதெவ்வாரென்ற நிற்கலிக்கொன்றியவின்
ங்கூறுதற்கும் - இதன்றியும் காளத்தியந்தாதி. "நிறைந்தெங்
நீயேயாய் நின்றொலுமென்று, மறைந்தைம்புலன்காண வாராய்,-
சிறந்த, கணியாருத்தன்சோலைக் காளத்தியான்வாய், பணியாரே
லென்னுண்பரிசு., என்றும், திருவாசகம். 'கரணங்கெல்லாங்
கடந்து நின்றகடாமிடற்றன், சரணங் களேசென்று சார்தலுயே
தானெனக்கு மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கே சென்றுதாய்கோத்தும்பி, என்றும், தேவா
ரத்திருப்பாட்டு, 'பையஞ்சுடர்வீரநாகப் பள்ளிகொள்வா னுன
த்தானுங், கையஞ்சுநான்ருடையானைக் கால்விரலா லடர்த்தானு
ங், பொய்யஞ்சுவாய்மைகள்பேசிப் புகழ்புரிந்தார்க்கருள் செய்யு
மையஞ்சினப்புறத்தானு மாருரமர்த்தவம்மானே., என்றும் முற்
காலத்திலே திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்களருளிச் செய்தார்க
ளென்று நான்சொல்லவு மிந்திரியங்களைவிட்டா லிவனுடைய வறி
வு ஜீவியாதாகையாலிந்த விந்திரியங்களன்றித் திருவருளையறியும்
பகுதி யெப்படியென்றுகேட்கிற வுனக்குச்சொல்லுகிறது ஒருவ
னுமொருத்தியுங் கூடியதுபலித்த வின்பத்தைத்தானதுபலியாத
வலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறதையொக்கும்,- அருட்பேற்
ளையன்றே-மாயைக்குள்ளே மயக்கப்பட்டுவருகிற பொருள்களை
யழிகிறதானே பெருசுக்கொண்டா யாகையாலிது வுத்தமன்று.
இஃதன்றியும்,-ஏகமுயிரறிவாக மொழிந்தனை - அருளு மான்
மாவங் கூடினவிடத் திரண்டுமொன்றாய் வீடுமென்றுசொன்னாய்
-இருபொரு ளொருமை மருவியதிலதே - இரண்டுமதல் கூடி
மொருமுதலாய் நிற்குமென்பதுண்டாகாது. இவ்வகைகிடக்கமெ
ய்வகைகேண்மதி-இவ்வனம் பலவாகச்சொன்ன வத்தங்களைப்
போட்டு நான்சொல்லப்போகிற சத்தியந்தைப் புத்திபண்ணிக்கே
ட்பாயாக. (மதி-அசை.)

(கஉ)

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்ப கிராகாண-முற்றிற்று.

ஈஸ்வரவவிகாரவாதிசங்கற்பம்

பஃதுணைக் குடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப
 வறிவுளதா கு முருவுருமுயிர்கள்
 கண்ணிரைசாயும் கந்தமுங்கருத
 வெண்ணுதன் னு முணர்வுடைமையின
 லவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள்
 செவ்விதிறிவிச் சேர்ந்தவைகரு
 மூலமலத்தின் பாகம்வந்துசுவுழி
 யிருடருயிற் புக் கொடுபொருள்கவரத்
 தீபம்வேண்டு மானவர்போல
 மோகமாமலம் போகஞான
 விளக்கானருளாற் றுளர்காப்பொருந்தி
 நீர்நிழலினைய சீர்பெறுகடவுளைச்
 சலமிலனாகிச் சார்ந்தவர்க்கென்று
 மலமிசைந்து நாதபாமனைந்
 பூழிவெம்மை பொருந்தாதாய்ந்த
 நீழல்வாழ நினைவினர்போலத்
 திருவடிநீழல் சொந்து
 கருவுறுதுயரங் களைந்திருந்திடுமே,

இ ள். பஃதுணைக் குடத்தினுள் விளக்கேய்ப்ப வறிவுளதா
 குமுருவுருமுயிர்கள் - பலத்தவரங்களைமுடைய ஓடத்துக்குள்ளி
 ருக்கிற விளக்கைப்போன்ற வந்தவரங்களை முடைய சரிந்தி
 லே நிற்கிறவான்மாக்களு மறிவாய் நுத்தும், —கண்ணு லோசையு
 ங்கந்தமுங் கருதவெண்ணு தென்னுமுணர்வுடைமையினல்-கண்
 னைக்கொண்டு ரூபத்தையறிவதொழிந்து சந்தபரி சகந்தங் களைய
 றியவெண்ணு தென்கிறவழி வந்தவான்மாக்களுக்குள்ளதா யிரு

மூலமும்-உரையும்.

அ
515

கையில்,—அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள் - இந்தவான்பு
தனக்குக்கொள்ளவேண்டின விடயங்களுக்குற்ற வந்தவிந்தி
ங்களை,—செவ்விதனிறுவிச் சேர்த்தனவாறுகரும்-மாறுபாடற நி
த்தியவையற்றிலே பொருந்தப்பட்டுவருகிற விடயங்களைப் பு
யாரிற்கும், (இதுபெத்தம்) (மேன்முத்தி.) ஈலமலததின் பாசு
வந்தவழித்தி - இப்படிக்கண்மத்தைப் புசித்தாருமிடத்துவாண
வமலநீங்கிப் பாகம்வந்தவிடத்து,—இருடருநிற்புக் கொரு பொ
ள்கவர-இருட்டுவிட்டிலே விளக்கைமுன்னிட்டுக் கொண்டு
ருபதார்த்தத்தை யெடுக்கவேண்டினவிடத்து —திபமவேண்டுமா
னவர்போல - ஒருவிளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென்றத்தப்
பதார்த்தத்தை யெடுத்ததன்மைபோல மோகயாமலம்போக -அ
ஞ்ஞானவிருளாகிய வாணவமலநீங்க,—ஞானவிளக் கரனருளாற்
றுளக்கற்பொருந்தி-ஞானமாயிதிபத்தைச் சிவனுடையவாதுங்கி
ரகத்தாலே யவைசவறப்பெற்று,—நீர் நிழலினைய சிப்பெறுகடவுளை
- தண்ணீரைப்போலவு நிழலைப்போலவு மொருவரளவிலும் ப
சுஷப்பிரதிபசுஷ மின்றியிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கத்தாவை,—
சலமிலனுசிச் சார்ந்தவர்க்கென்றும் - அப்படிப்பசுஷ மில்லாதவ
னையிருக்கையிலேயுந் தன்னையடைந்தவர்களுக் கெப்பொழுதும்
—மலமிக நல்கு நாதனையணந்து - நன்மைப்பகுதிகளை மிகவுந்
கொடுக்குஞ் சுவாமியைக்கூடி,—பூழிலெம்மை பொருந்தா துயர்
ந்தநீழல் வாழுநினைவினர்போல - மந்தியாநந்திலே வழிகடந்த
வர்களுக் கந்தவழியிலேயுண்டாகிய பொடிச்சூழி நீங்கத்தக்கதா
கவுயர்ந்த மரத்தினிழலிலேவந்து பிரிப்பப்பட்டிருக்கிற, நினைவை
யுடையவர்களைப்போல,—திருவடிநீழல்சேர்ந்து கருவுறுதுயரங்க
ளைந்திருந்திடுமே-இந்தவான்மாவுந் கத்தாலினுடைய இருவடி நி
ழலைப்பொருந்தித் தனக்குண்டாகிய ஐநகருக்கங்களை மெல்லாநீக்
கிக் கொண்டிருக்கு மென்றறிவாயாக, (கரு)

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

நவ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்ப நிராகாணம்

இருந்தன்கேள்வி திருநெழுவிக
 னறிவெனில்வாயிற் பொற்புலனென்னை
 மற்றவைபற்றி புற்றறிந்திடுதலி
 னறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைத்தல்
 காணுங்கண்ணினன் கைகொடுதலிப்
 பூணும்பொருளின் பெயர்பலபுகழ்
 லென்னுங்கிளவி தன்னொடுதருமே
 யவ்வப்புலன் டக் கவ்வப்பொருள்களைச்
 செவ்விதனிறுவி னறிவினைச்செப்பினை
 யறிவிலாமைகண் டனமண்புலற்குப்
 பொறிகளேலவி னறிவொடுபொருள்தில்
 கண்டதோர்பொறியாற் கொண்டுவேண்டு
 முதலியதொன்றாற் கதுமெனவியற்றின
 ருண்டோவென்னிற் கண்டனமேனாட்
 கடவுளிற்கடிமலர் முகிழ்பமதன
 னங்கமரங்கற் தங்கிடக்கிடந்தது
 னையின்றிரளிற் செய்யசிறுபொறி
 மாட்டிமூட்டின தன்றேமீட்டுந்
 தேனமர்தவிசி னன்முகனுச்சி
 யறுத்ததுங்கருவி பொறுத்தோவன்றே
 யீசனதியல்பு பேசுதறவிற்க
 காழிமார்க்கக் கவுணியர்கடவுண்
 னானமாகிப் பற்பதிகங்க
 னொழுதுமன்பர்த மின்புறுமொழியாற்
 களிமெனவண்ணத் கன்மனப்புத்தன்
 முருட்டுச்சிமொன் றுருட்டினமன்றி

வாய்ந்தவானொன் தேந்தினரிலரே
 பென்றதுமிர்வான் கொன்றதென்பதுபோற்
 தனித்துணையருளாற் றுணித்தனரென்ப
 வாதலின்வாயி லனவினிலறிதலி
 லேதமிலயிவுயிர்க் கெய்துதலிலதே
 யிருட்டுவிளக்கொன் தேந்தினர்போல
 மருட்டுருளான மன்னுதலுளதே
 பென்றனைகருவிக ளிபாவுமசேதனந்
 துன்றியவுயிருந் துரியுத்தன்மைய
 னாதலினந்த ரனைவருங்கூடித்
 திதவருநெறி தெரியுமென்றற்றே
 நீர்நிழலினைய சீர்பெறுகடவுளைச்
 சேர்ந்தவர்க்கின்பம் வாய்ந்திடுமென்றனை
 பாதுவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி
 னினோத்தோர்வம்மி னெனேபதாந்துன்பம்
 வினோத்தோர்தம்மில் லொப்புமொன்றிலதே
 பொடித்திகொப்புள் வெடித்திடுபாதம்
 வெய்யபூழியி னுள்ளுறவழுங்கி
 யாற்றுதலின் டி யாறியங்கினர்முன்
 ரோற்றிடுமென்று சொல்லவுமில்லதா
 லிவவகைகூடவுட் கிடாப்புதறவறே
 பாசருளப் பழிவழியொழிக
 வீசனதருள்வழியியம் புவன்கேண்மதி,

இங், இருந்துன்கேள்வி - இப்படியிருந்தது நீகேட்டகே
 ள்வி நான் சொன்னதற்குக் குற்றமென்ன, - திருந்திடுமுயிர்க் ளறி
 வெனில், வாயிற்பொறிபுலனென்னை - திருத்தமுண்டாகிய வா
 ன்மாக்கள் அறிவோடுங்கூடி யிருந்ததாமாயிற் சத்தாதி விடயங்
 களை யறிதற்கிந்கிரியங்கள் வேண்டுவதில்லை, இந்த விக்ரிபயங்க
 ளைக் கொண்டறிக்கையினாலே யான்மாவுக் கறிவில்லையென்ப தவ

வொப்பில்லாத உத்தாவினுடைய வறுக்கிரகத்தினாலே புத்தனு
டைய தலையெடுத்துண்டித்துப் போட்டார்களென்று பெரியோர்க
ள் சொல்லுபார்கள் - ஆதலின் வாயிலளவினிலறிதலி லேதமிழறி
வுபிச்செய்துதலிலதே - ஆகையாலித்த விந்தரியங்களுடையவெ
ல்லையிலே நின்றபிற்துவருகையினாலே குற்றமற்றிருக்கிறவறிவா
ன்மாவிற்குண்டாகாது, திருவருளபிவிக்க வேண்டும், (இது
பெய்க்கதைமறுத்தது.) (மேன்முத்தியை மறுக்கொர்.)— இருட்
கு விளக்கொன்றேத்தினர்போல - இருளினிடத்திலே யொருப
ண்டத்தை யெடுக்கவேண்டினவர்கள் கையிலே விளக்கைப்பிடி
த்துக்கொண்டந்தப் பண்டத்தை யெடுத்தாற்போல,— மருட்கு
ஞானமன்னுதலுண்டே யென்றனை - இவ்வுடைய வஞ்ஞானமா
கிய விருணீங்குகைக்கு ஞானவிளக்குநிலைபெற்று நிற்கத்தக்கதா
கச் சத்தாவறுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று நீசொன்னாய்,— கருவிக
ளியாவு மசேதனந்துன்றியவுயிருந் துரியத்தன்மையன் - தத்துவ
ங்கள்முப்பத்தாறும் ஐடம் ஆணவமலத்திலே செலியப்பட்ட வா
ன்மாவந் துரியத்திலே நிற்பானொருத்தன்,— ஆதலி னைந்தானைவ
ருங்கூடித் தீதறவருநெறி தெரியுபுன்றற்றே- ஆகையால் இதுத
ன்னிற்கூடித் திருவருளைப்பெற்றது தமக்குக்காட்டாகச் சிவனை
ப்பெறுமென்றது அநேகங்குருடர் தம்மிருக்க குற்ற மற்றிருக்
கிறதொருபெரிய வழியைக்கண்டந்த வழியேபோயோ ருரிலே
ஒன்றார்களென்று சொல்லுதற்கொக்கும், இதன்றியும்,— நீர்நி
ழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச் சேர்ந்தவர்க் கின்பம்வாய்ந்திடு மென்
தனை-நீரைப்போலவு சிழலைப்போலவுமபகூப்பிரதிபகூமில்லா
மலிருக்கிற சிறப்பினைபுடைய உத்தா தன்னைவந்துகூடின பக்கு
வான்மாக்களுக்குப் பேரின்பமுண்டாக வறுக்கிரகஞ்செய்யவென
ன்றுநீசொன்னாய்,...பாதவமென் றஞ் சேதனமின்மையின் - மா
மானதெப்பொழுதும் அறிவில்லாமல் ஐடமாயிருக்கையினாலே,
—இளைத்தோர் வம்மினென்பவன் துன்பம்விளைத்தோர் தம்மில்
வெறுப்புமொன்றிலதே - வெயிலினாலே யிளைத்துப்போகிறவர்கள்

ள வாரூங்களைன்று பிரியப்பட்டதைத்தந்தும் தன்னை வெட்டிட
போட்டவர்கள் போரிலே யகிதப்படுத்துவது பில்லை. இதன்நியு
—பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடுபாதம் வெய்யபூமியி னுள்
ஓறையுங்கி யாற்றுதலின்னி - பொடியினுலே யுள்ளவர்காவலே
கொப்பளங்கொண்டதுடைந்து சுடுதெழுது புள்ளே பட்டமும்
தியதனாலே யாற்றமாட்டாமல்,—புழியங்கிடை முன்னோற்றிடுமெ
ன்றுசொல்ல வுமில்லதால் - வழிகடந்துவருகிறவர்கள் முன்னேய
ரமானதுசென்றுதோன்றி யவர்கள் விதனத்தைத்திரிந்ததென்கிற
சொல்லு மதற்கில்லாதபடியாலே,—துவக்கை கடவுட்கியபுத
றவதே - நீருதிழலும்போலுமென்கிற அவிசாரவாதங்கத்தாவிற்
சூர்சொன்னது மிகவும்பழுதாம். ஆதலால் —பாசஞானப் பழிவ
ழியொழிக வீசனதருள்வழி யியம்புவன் கேண்மதி - இனி சரீரச
ம்பந்தமுநீங்காமற் கத்தாவையும் அவிசாரவாதஞ்சொன்ன குற்
றத்தையுமுடைத்தாய் முத்திரெறியைவிட்டுக் கத்தாவினுடைய
திருவருளின்வழி சொல்லுகிறேன் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக
(மதி - அசை.) (கசு)

எஸ்வரவணிகாரவாதிசங்கற்பநிராகரண-முற்றிற்று.

—()—

நிமித்தகாரண பரிபூரணமவாதி சங்கற்பம்.

புலனமியாவையும் புனிதனதுருவாஞ்
சிறுமுஞ்சத்தியு மெனத்தெளியவற்று
ளசேதநமென்றென் றறைதற்கிலத்த
சேதனனுகர்பொழு திரண்டிமோர் திறத்தே
யிதவெனுமொன்றை யதுவாய்ப்படுத்தப்
பொதுமையினிற்கும் போதமென்றிக
பொற்பணிப்பேதம் புரைவழியொருவழி
நற்பொனிற்கிழுவென நயப்பதொன்றன்றா

லாவதுமாகா தொழிவதுமெனுமிப்
 பாவகமுண்மை பாராதோர்க்கே
 பாராதோரெனம் பல்லுயிர்பகர்தலி
 ஞராயந்துவாக்கி னவைபிறவல்ல
 பலபலபேத மிலவென்போருமில்
 கண்ணினதொளியைக் கண்ணினதெனிலது
 திண்ணியவிருளிற் செறிபொருடெரித்தனு
 மின்மைமின்மினி யெனவிருகண்மணித்
 தன்மைதானுந் தாவிவததனூற்
 கண்ணினதுருவு மதிற்கதிரொளியு
 நண்ணருஞ்சுத்தி சத்தர்கண்டிப்பே
 யுலகேழெனத்திசை பத்தெனவொருவன்
 பலவாய்நின்ற படியிதுவென்று
 மூனாயிரா யுணர்வாயென்று
 மானக்கண்ணே மணிமீயயென்றுந்
 தாமேதானாய் செய்தனரென்று
 நாமேசிவமாய் நண்ணினமென்றுங்
 கூபாய்ப்பழமாய்ச் சுவையாய்நுகர்வு
 மோயாதுண்போன் றானேயென்று
 மறிவோன்றானு மறிவிப்போனு
 மறிவாயறிகின் றேனாமறிவுறு
 மெய்ப்பொருடானும் வியந்திதுவெனப்படு
 மப்பொருளியாவு மவனேயென்றுந்
 தாய்தலைப்பட்டங் கொன்றாய்த்தென்று
 மேதமதற்கான் செட்டேனென்று
 மின்னுமின்னு மிதையோனளித்தவை
 பன்னிலெண்ணரும் பான்மைத்தாதலிற்
 றருபொருள்கொள்பொரு டருவோன் கொள்வோ
 னொருபொருளில்விய லுயப்பெனவுணர்க்

ஆகர்பொருள்செத்தி தூகர்வோன்சத்தெனன்
 நிகலறுமுணர்வு வந் தெய்துலரிதே
 நானவனெனுமிது நனவழிநெழி
 தானவனுடை யிதுசாயுச்சியம்
 மித்திரன்நெளரிய வய்த்திமௌவு
 மிபாதொருவகையி னீதியநாகர்
 தானநிவழிபெ தலைநின்றென்று
 மூலுயிர்சிவத்தி லோடுக்கிடந்தி
 மூடுமுழுமலம் வீங்குகாலைக்
 கருவிகளனவிற் புரிசருமறிவு
 சாக்கிரங்கனவு நீக்கமில்சமுனை
 துரியமென்றவை பயிற்ருமறிவு
 துரியதிதந் திரியாத்தன்மையி
 லிறையருளுதவுங் கறையறமாயி
 யழிவேயாகும் பிறியாக்கீருவிக
 ணிரைமுதலவத்தையி லறிவிலதாகத்
 துரியாதிதந் தோற்றந்
 திரியாததநந் சிவகதித்திறனே.

(இ-ள்) புஷனமியாவையும் புனிதனதுருவாஞ் சிவமுஞ்ச
 த்தியுமெனத்தெளி - இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசொருபமா
 யிருக்கும் இதிலருவமாயிருக்கிறது சிவமு முருவமாயிருக்கிறது ச
 த்தியுமென்று தெளிவாயாக,--அவற்று ள சேதநமென் றொன்ற
 றைதற்கிலது - அந்தவிரண்டிவகைக்குள்ளு மசேதமாகச் சொல்
 லப்பட்டதொரு பொருளுமில்லை,...அதுசேதநனுந் பொழுதிர
 ண்டுமோர்திறத்தே - அருபமாயறிவாயிருக்கிற வனதுபவிக்குமி
 டத்தந்த விரண்டிபகுதியு மொன்றாயிருக்கும்,... இதுவெனுமொ
 ன்றை யதுவாய்ப்படுத்தப் பொதுமையினிந்தும் போதமென்
 றறிக - இதுவென்றுசுட்டப்பட்ட தொருவிடயந்தையதுபவிக்கு
 மிடத் தந்தவிடயந்தானையாய் அந்தவறிவென்றும் விடயமென்று

மிரண்டாகாமற் பொதுமையிலே சித்தமுமென்றறிவாயாக. இதன்
 நியுந், ... பொற்பணிப்பேதம் புரையழியொருவழி - பொன்னொ
 ன்ருயிருக்கையிலே பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னஞ் சொன்
 னுற்போலவறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மொருபக்க மிப்படியுந்
 சொல்லலாம், — அற்பொணிற்றிகழ்வென நயப்பதொன்றன்றால் -
 நல்லபொன்னினுண்டாகிய மாற்றுப்பணியிடத்துங்காண்கையா
 ற் பொன்னுப்பணிபுமொரு தன்மையாகவிருக்கப் பொண்ணையம்
 பணியையு மறிவிக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு முவமையாகச் சொன்ன
 தென்னதானென்று கேட்கில், — ஆவது மாகாதொழிவது வெனு
 மிப்பாவகமுண்மை பாராதோர்க்கே - இத்தவ்வமையாம்பகுதியி
 ற்தவ்வமையாகாப் பகுதியென்று சொல்லுகிற விர்தப்பாவக மு
 ண்மையைத் தரிசியாதவர்களுக்காயிருக்கும், உண்மைபார்த்தவ
 ர்களென்றும் பாராதவர்களென்றுஞ் சொன்னதுகொண்டே யறி
 விலே பின்னமுண்டென்னில், — பாராதோரெனப் பல்லுயிர்பக
 ர்தவின் - உண்மையைத் தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்ன
 துகொண்டே நியாள்மாக்களைத் தனித்தனியே யொருமுதலென்
 றுசொல்லில் பலவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வான்மாக்கள், —
 ஆராய்ந்துரைப்பினை பிறவல்ல-அத்தன்மையை விசாரித்துச்
 சொல்லுமிடத் தக்கவான்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறாயிருப்ப தொ
 ன்றன்று எல்லாஞ்சிவமுதலேயென்றறி, இதன்றி, — பலபல பே
 தமிலவென்போருமில் - சிவமுமான்மாக்களும் பிரபஞ்சமுத்தனி
 த்தனி யொய்வொருமுதலென்று பலபேதங்களாகச் சொல்லுவா
 ர்களுமுண்டு அது சித்தியமன்று, கண்ணென்றொருமுதல் கண்டு
 வருமாபோல வான்மாவென்றொருமுதல் தனித்தறிந்து வருமிட
 த்விநிணயில்லை யென்பானே என்னில், — கண்ணின தொளி
 யைக் கண்ணினதெனிலது - கண்ணொன்றைக்கண்டு வருகிறகாந்தி
 மாத்கண்ணுக் குண்டாயினபம.க் காண்கிறகண், — திண்ணியவிரு
 யிற் செறிபொருடெரித்தலுமின்மை - நெருங்கியிருக்கிறவிருளுக்
 குள்ளே பொருத்தியிருக்கிற பொருளின்ன பொருளென் றென்

ஹைக்காணும்புருதி யுண்டோவிலையோ, இதன்றியு,... மின்ம
 னியென விருகண்டணித்தன்மை தானுந்தாவிலது - ஒருமின்மின்
 யிருளை நீக்கினமரியாதியிரண்டு கண்மணியுக்கடி. யிருளை நீக்கிக்
 கண்டோமில்லை,... அதனாற் கண்ணினதுருவு மதிர்கதி ரொளி
 யு கண்ணருஞ் சத்திசத்தர்கண்டிப்பே - கண்ணுடையவடிவு மத
 னிடத்தாகித்தப் பிரகாசத்தாலுண்டாகிய காணியுமிவையெல்லா
 மனதினாலே யெட்டுதற்கரிய சிவசத்திகளுடைய நாடகமென்றறி
 வாயாக, நெதங்கே காணப்பட்டதென்னில்,—உலகேழுனத்தி
 சைபத்தென பொருடான்பலவாய்நின்ற படியிதுவென்றும் - திரு
 வாசகத்தில், “நிலகீர்நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்பு
 லுறையமைந் ததனோடெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்ற, லுலகே
 ழுனத்திசை தெனத்தாறொருவனுமே, பல்வாகிநின்ற வாதோ
 ளோக்கமாடாமோ, என்றும்,...ஊனாயிரா புணர்வாயென்றும் -
 தேவாரத்தில், “ஊனாகி யுயிராகியதனுணின்ற புணர்வாகிப்பி
 தவனைத்து நீயேநின்றாய், நானேதுமறியாமே யென்னுள்வந்துந
 ல்லனவுந் தீயனவுங்காட்டாநின்றாய், தேனருங்கொன்றையனே
 நின்றியூராய் திருவானைக்காவி லுழைசிவனேஞான, மானாய் நின்
 பொற்பாதமடையப் பெற்றாலல்ல கண்டங்கொண் டடியேனெ
 ன்செய்கேனே., என்றும்,—மானக்கண்மணியே யென்றும்-திரு
 வாவடுதரை தேவாரத்தில், “திருவேயென் செல்வமேதேனே
 வானோர்செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற்சோதிமிக்க, வருவேயெ
 ன்னுறவேயென்னானே யுனின்றுள்ளமே யுள்ளத்தினுள்ளேநின்
 ற, கருவேயென்கற்பகமே கண்ணேகண்ணிற் கருமணியே மணி
 யாநி பாவாய்காவா, பருவாயவல்வீனே தோயடையாவண்ணமாவ
 தென்னிறை யுறையுமமரரேமே. ;, என்றும்,...தாமேதானாய் செ
 ய்தனரென்றும் - திருக்கடைக்காப்பில், “பத்திப்போர் வித்திட்
 டிப்பாரந்த வையுபலன்கள்., என்னும் திருத்தாளச்சதியில், “தா
 மேதானாகச்செயுமவன்., என்றும்,—நாமேசிவமாய் கண்ணின்
 மென்றும்-திருவாசகத்தில், “அவமாய தேவரவகதியி லமுத்தா
 மே, என்கிறதிருப்பாட்டில் “நாமொழிந்துசிவமான., என்றும்;

—காயம்ப்பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வுமோயாதான் போன்ற
 நேயென்றும் - தேவாரத்தில், “தீயாகி நீ ராகித் தின்மையாகி,,
 திருப்பாட்டில் “காயாகிப்பழமாகிப் பழத்தினின்ற விரதங்கணு
 கர்வானுந்தானேயாகி,, என்றும்,—அறிவோன்றானு மறிவிப்
 போனு மறிவாயறிகின்றோனு மறிவுறுமெய்ப்பொருடானும் விய
 ந்திதுவெனப்படு மப்பொருளியாவு மவனேயென்றும்—அந்தாதி
 யில் அம்மைவாக்கு, “அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானேய
 றி வாகின்றான் றானே - யறிகின்ற மெய்ப்பொருளுந்தானே விரி
 சுடர்ப்பாராகாயம், அப்பொருளுந்தானேயவன்,, என்றும்,—தா
 ய்தலைப்பட்டங் கொன்றும்த்தென்றும்-திருவிசைப்பாவில், “மோ
 தலைப்பட்டகடல்,, என்னும்திருப்பாட்டில், “தாய்தலைப் பட்ட
 ன்ருகியொன்றாய்,, என்றும்,—ஏதமதறநான் கெட்டேனென்
 றும் - திருவாசகத்தில், “வாங்கெட்டொருதம்,, என்னும் திருப்
 பாட்டில், நான்கெட்டேன்,, என்றும்,—இன்னு மின்னுமிறை
 யோனளித்தவை பன்னிலெண்ணரும் பான்மைத்து - முதலே
 சொல்லிவந்த திருவாக்குகளன்றியின்னமு மேலுமதுக்கிரகம்பெ
 ற்றதம்பிரான்க ளாருளிச்செய்த செயல்களைச்சொல்லுமிடத்தெண்
 னிறந்த பகுதியின்புடையது,—ஆகலிற் றருபொருள் கொள்
 பொரு டருவோன்கொள்வோ னொருபொரு ளிவ்வி லுவப்பெ
 னவுணர்க - ஆகையாலே யொருவனொருத்தனுக்குக் கொடுக்கிற
 பொருள் தான்கொள்கிறபொரு ளொருபொருளினைக் கொடுக்கி
 றவ னந்தப்பொருளைக் கொள்கிறவ னெல்லாமொருபொருளாயி
 ருக்கு மிந்தமுறைபுள்ளதாகிய வத்தமென்றறிந்து பிரியப் படுவா
 யாக, ஆகையால்,—நுகர்பொருள் சத்தி நுகர்வோன்சத்தனைன்
 றிகலறுமுணர்வு வந்தெய்துத லரிதே - இதனாற்புரிக்கப்பட்டிரு
 க்கிற சந்தாதிவிடயங்களு மந்தவிடயங்களைப் புரிக்கிறவிவனுஞ்ச
 த்திசுவமாயிய சைதன்னியம் இவையிரண்டும் வேறல்ல வென்று
 மாறுபாடறவறிகிற வறிவொருவனுக் குண்டாகிறது மிகவுமரிது,
 (இதுபெற்றதம்,) (மேன்முத்தி) நானவவெனுமிது நவைவழி-ஆ

ன் மாவுத்தனியே யொருமுதல் சிவமுத்தனியே யொருமுதலாமெ
ன்றிங்ஙனம் துவிதபாவகமாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்றிற
து குற்றத்தையுடைத்தாகிய வழியாயிருக்கும்,... நல்வழி தானவ
னாகையிது சாயுச்சியம் - நல்வழியானது தானொருமுதலறச் சிவ
முதலேயாய் நின்றுவருகைச் சாயுச்சியமென்று சொல்லப்படும்—
இத்திறன் நெளியவுயர்த்திரிமனவும்-இப்படியினால் குண்டாகத்
தக்கதாக விடன்போதஞ்செலுத்துமளவும். — யாதொருவனாகிய
னீதியதாகத் தானவிகழியே தலைகின்று - சஞ்சாரத்தோடுகூடி
யிருந்தவன் அவற்றைவிட்டுத் தானின்றது நீதியாக விதுதமக்கு
முத்திக்குவழியென்று தன்னுடைய போதத்துக்குத் தோன்றின
வழியிலே தலைகின்று,—என்று ஆலுயிர் சிவத்தி லொடுக்கிடநட
த்தி - கனவிலுநனவிது மித்தவுடம்பையமுயினாயுஞ் சிவத்திற்கு
ள்ளே பொருந்தத்தக்கதாகச்செய்ததி,—முடிமுழுமலம் வீடுநீங்கா
லை-ஒன்றையுமறியவொட்டாமற்பொருத்திக் கொண்டுநிற்கிறவா
ணவமல நீங்குமாதரத்து,—கருவிகளாவிற புரிசுருமறிவுசாக் கிர
ங் கனவு நீக்கமில்சமுனை துரியமென்றவைபயிறமுறியு - சாக்
கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்றுசொல்லப்பட்ட நாலவ
தரத்திலு மறிகிறவவதரம் அறிகருவிகளிர்தவவத்தைகடோறு
மேற்றக்குறைச்சல்களாக நிற்கிறதாகவிருக்கும். ஆகையால் இந்
தக்கருவிகளெல்லாங்கழன் றொன்றாமறியாமற்கிடக்கிற வவதரங்
துரியாதீதம், (இதுகேடலம்)— துரியாதீதங் துரியாதீதன்மையி
லிறையருளுதவும் - இத்தத்துரியாதீதத்தை விட்டுநீங்காமனிர்தி
றவவதரத்திலேகத்தாவினுடைய திருவருளானது கருவிகளைகூட்ட
முயி யனுடையபெத்தத்தைஜீவிக்கப்பண்ணும்பொழுது,—கனற்
யறமாரியறிவேயாகும் ஆணவமல நீங்குகருவிசுளோங்குகடா நி
வாகிநிற்குநீ (இதுசகலம்(மேற்சுத்தாவத்தை),—பிறியாக்கருவிசு
ணிறை முதலவத்தையில் - இவனைவிட்டுநீங்காமநிற்கிற கருவி
முப்பத்தாறும் நிறைந்துநிற்கிற சாக்கிராவத்தையிலே,—அறிவீ
லதாகத் துரியாதீதத்தோற்றத்துரியாதீதநற்சிவத்திநின்றனே-எல்

லாக்கருவிகளுங்கழன்றிருக்கிற துரியாதீதந்தோன் நினவிடத் து
தவவதர நீங்காமனிலை பெற்றுநிற்கிறதே யிலனுடையசிவகத்
எ-று.

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப-முற்றிற்று.

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்.

திறம்பெறயீங் கறைந்தமைகருதிற்
புவனமியாவையும் புனிதனதுருவென
லவன்முதற்காரண மன்றமுன்னி
னிமித்தகாரண நிகழ்த்துகவென்னீ
யவனேகாரண மனைத்துமென்றறைந்தனை
மண்டனிக்குலாலன் மண்டசக்கராதி
காரணமூன்று மோர்போரணந்த
தித்தாரணிதனில் கண்டதுசாற்றுக
வத்தனியற்று மித்தொழில்பிறர்க்கோ
தனக்கோவீனோ வெனக்கீதியம்புக
வீனெனிற்பித்தர் மாண்பறுந்தொழில்போற்
றலைமையுமறிவு மிலதெனவிகழ்வர்
தனக்கெனிலஃதும னிற்பதொன்றன்றே
தன்போலறிஞரும் தலைவருமிலரான்
மின்போனிலைமையை வேண்டலும்பழுதே
பிறர்க்கெனிற்பிறரும் பிறர்க்காம்பொருளும்
பொருட்குமைகருவியு மதற்குபாதாநமுஞ்
செய்கையுமென்றோ ரைவகைத்தானொடு
மாறாச்சைவர் கூறாரென்ற
னிச்சித்தாந்த மவசித்தாந்த
மென்சித்தான்ற வசித்தைமற்றீன

திசுத்திலதென்னி லசித்ததென்னுலகில்
 உலகாயிதனும் பூதக்கூட்டஞ்
 சலமேற்கொப்புட் டகுமெனச்சாற்றினன்
 றீயகருமச் சீனர்சாவகர்பிறர்
 ஞேயமில்லென நிகழ்த்தினரிலரே
 காண்டல்விரோத நிற்பிறர்கணித்தில
 ரீண்டுனதுரைக்குமற் றியார்கரியுடனுஞ்
 சித்தோசித்தின் சேர்வாற்சித்தெனின்
 கூடபடாதிழுமுடற் கட்சிதைவென்
 தாபரவுயிற்போற் றனுவொழிந்திவற்றின்
 மேவியவுணர்வு விரவிடுமென்னிற்
 சடத்துயிற்போலெனச் சாற்றினையாகவி
 னுடற்குயிரினைறையெ யொழிந்துண்டன்றே
 தருகிட்டாந்தமுந் தாட்டாந்திகமு
 மொருபொருளாகி லுவமைபெறாதே
 யொன்றையாகி லுடற்கிதைதூபரத்
 தொன்றியநிலையில் விசேடமென்னுரைக்க
 பூதச்சேர்வைப் பேதமென்றறையிற்
 சேர்வைப்பேத மென்கொடுசெப்புக
 கருமத்தளவில் வருமெனிற்பித்த
 ருரையிற்றிகழு முணர்வொழிந்தனைவே
 கருமஞ்செய்வோன் கடவுளன்றுடலு
 மருவிநின்றிருவினை வளராதுகரா
 கடவுளுமுடலின் கண்படறுஞ்ச
 லிடர்நலமுறுத லிறங்குதலேறுத
 லெவ்வகையேனுஞ் செய்கையின் றுதலும்
 பலகலையுலகி னிலவுதலானு
 மெண்ணருப் பொருளு மிரவியுமொழியக்
 கண்ணெனவொன்று காண்கையினுலும்

பாசப்பகுதியு மீசனுமொழியப்
 பசவுமுண்டென் றிசையவேண்டி ந்றே
 யிதுவெனுமொன்றை யதுவாய்ப்படுத்தப்
 பொதுமையினிற்ரு மாயையின்பொற்பெனப்
 பொற்பணிபாவும் பொன்னுந்தன்மையி
 னிட்களசௌத் திருவுருநிலையு
 மீசனெயெகப் பேசுவரன்றி
 யருவுருவாகி வருமுலகென்னி
 ல்லினத்துமாயை யெனத்தெளிகிலையே
 யாவதுமாகா தொழிவதுமில்லென
 பாவகமுலகா யினது பான்மை
 கட்டுகொலெவொளி காமங்களவுக
 ளுட்படுமிவைவிட மொழியாதாரில்
 சோமபாருஞ் சூரபாருங்க
 ளாமெனமறைக ளார்செவிப்பறைந்தன
 மறையோன்புலச்செயை மருவுமென்பது
 முறையோவெனிலது புனைமொழியென்னிற்
 சாதிபேத நீதிநீதவறினு
 மேதியையேறு விழையாவிரும்புங்
 கண்ணினதுருவு மதிர்க்கதிரொளியு
 நண்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனிலதற்
 கேதுவும்பயனு மோதவேண்டு
 நின்மொழிவிரோதமு நீலகியற்கையுந்
 தன்மசாத்திரமுஞ் சகலமுமென்செயு
 முலகேழெனவிதை பலவார்த்தன்மை
 கடமொடுசார்வங் கலசமாதிக
 ளடலுறுசுவை னாயினென்றோற்
 ளுனையாகா வவைதானாகா
 னாயினென்ப தாக்கினெனவே

யானாயென்ப தனைத்துமவ்வகை
 நானாகாமையைச் சாற்றிடுமென்க
 தாமேயெனும் தனியேகார
 மழிந்திலரதுவே யாய்த்திலரதுவிடீ
 டொழிந்திலர்பிரிவில ரெனும்பையுணர்த்துங்
 காயும்பழமுஞ் சுவையுதுகர்வ
 தாயவன்றனு மவன்முதற்றென்னு
 மகிலமும்பெளரிய வந்தவோன்றனு
 மகிலமும்பிறுரை யறிவிப்போனு
 மறிஞர்க்கறிவா யறிகின்றோனு
 மறிவிற்கறிபொரு ளாவோன்றனு
 மகிலமும்மேனி யானவனென்னுந்
 தருபொருள்கொள்பொரு டருவோள்கொள்வோ
 னொருபொருளாயி னுவப்புண்டென்க
 துகர்வோன்றனக்கு துகர்பொருள்வேண்டிற்
 றிகலறக்கிடையா திருந்ததெனிரையமும்
 வேண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக
 ளீண்டாதொழியா திறைக்கிவையிடல
 சத்தியுஞ்சிவமும் தாமேதுகருமென்
 றித்திறனுணர்வுவர் தெய்துவதெவர்க்கோ
 தமக்கேயென்னிற் றுமுணராமையு
 மமைப்பறவுணர்தலு மவர்க்கடைவன்றே
 நீரானுமவனு நவையுலனுந்
 தானவனாகையு நின்சாதனத்தில்
 சகயோகத்தைச் சாயுச்சியமெனப்
 பகர்வதுபதிபசு பாசத்தவர்க்கே
 யாதொருவகையென வோதியதிறைநூல்
 சொன்னவற்றொன்றன் றென்னில்வீடெளிகே
 தானறிவழியே தலைப்பொருள்பிடித்து

மேனிகழ்பலமும் வீடளித்திடுமே
 நிலையாக்கருவியை நிலையாக்கருதிப்
 புலையாதெலு மூலகாயிதன்பொருள்
 ருட்டியமின்றிகற் கோலமெழுதந
 விட்டமதாயிற் கருவியுமிடங்களுங்
 கருந்துறவுரைக்கத் தெரித்திடுமீதத்
 தறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுதவுதல்
 பிறிவறிவரிபச் செறியிருளிடத்தோ
 ரந்தகர்காண வந்தோரெம்மை
 நீவிருங்காண வேணுமென்றான்
 கெடுத்தோர்தீபங் கொடுத்ததைபொக்கு
 மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சயனன்றே
 கருவிவசத்திற் றெரிவறக்காண
 வேண்டுனிலரா லீண்டறிவியாவுஞ்
 சிவமேயென்று செப்பினையவமுது
 பொறிபுலனறியா வறிவதுபிரம
 மென்றோர்க்குன்போ லிடர்ப்பட்டலிலதே
 யேற்றற்கருவி யிருபதோடி ரண்டும்
 போற்றுமைத்தவத்தையும் புகறிரிமலமு
 மீசனுமுயிரும் பேசினையொத்தொழிந்
 தொன்றேயாகு மென்றிண்ணியல்பு
 தாயர்மனைவியர் தாகியர்தவ்வைய
 ராயவரெவரையு மோர்மையிற்காணங்
 கோகழிநார்த்தர் கொடுத்தொழிறகுமே
 யாகமற்றத னருணிலைதன்னிலை
 யேகநாயக னாகியவிதைநிலை
 நாசமில்பாசம் வீசியவிபனிலை
 யினையவையொன்று நினைவினுயின்றி
 யுண்டெனுமுணர்விற் கண்டதுகருதி

விறக்கென்று புலம்பி நினைவுகூர்வதாயிற்று
 கொண்டெய்யை லெண்டமுடங்கு
 வந்தவர்கெய்த தந்தையையன்றே
 புன்மைகன்க வுண்மைகெண்மறி,

(இ-ள்.) திறம்பெற நீயின்கறைத்தமை கருதினீர்-நீ நன்றாக விவரித்தபிற்பெற்றமுற்றினிவர் சொன்னவைபற்றி விரிவிக்குமளவி வெப்பமுற்றிருத்தது. இவற்றுக்குற்றமென்ன,—புன்மையிபாணாயம் புனிதனதுருவெனில் - பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்டிருக்கிறதெல்லாம் சத்தாவினுடைய பொருபமென்று நினைவிலி—அவன்முதற்காரணம் - விசுவாதிதனு புள்ள வந்தச்சிவன் இத்தப்பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாக வேண்டும்,—அன்றமென்னில்—அவன்முதற்காரணமல்ல வென்றநீசொல்லில்,—நிமித்தகாரண நிகழ்த்தகரென் - அவனை நிமித்தகாரணமென்றவொல்லென்ற நான்சொல்லு, ...நியமனகாரணமனைத்தமென்றதைத்தனை - நிமித்தனாயு மந்தவிசுவா தனுபுள்ள சிவன்ருளே நிமித்தகாரணமுத்தனைக் காரணமு முதற்காரணமு மெல்லமென்றுசொன்னாய், ...மண்டனிக்குலாலன் மண்டசக்கராதி காரணமுன்றும் - மண்ணையமுதற்காரணமு பொப்பில்லாத சூயவனைய நிமித்தகாரணமு மவனுக்குக் கருவியென்றுசொல்லப்பட்டதண்டசக்கரம் தியாகிப தனைக்காரணமு மிவவமுன்றும் மூன்றுகாரணமாயிருப்பதொழிந்து,—ஒர்பேரனைத்த நித்தாரணியதனைக்கண்டது சாற்றுக்-மூன்றுமொருகாரணமாயிருக்கிற தித்தப் பூமியினிடத்துக் கண்டதுண்டாகிற் சொல்லுவாயாக. (நிமித்த காரணமென்றது சிவனை, துணைக்காரணமென்றது ஈத்திகனா, முதற்காரணமென்றது வித்துமோகினிமனென்கிற வபாதா கத்திரயங்கனா.) இதனாலும்,—அஞ்சனியற்று மித்தொழில் பிறர்க்கேந்தனக்கோ வினோ வெனக்கேதியம்புக - எந்தாசெய்திறபஞ்சகிருத்தியம் பிறர்நிமித்தமாகச்செய்து ஒருருளே வல்லது தன்னிதித்தமாகச் செய்துருகிருளே யன மிதான் மென்றிச்சம்மாயுண

ற்றதாகச்செய்து வருகிறானே இதனையெனக்குத் தெளியச்சொல்
வாயாக, சொல்லமாட்டாயாயின் நான் சொல்லக்கேட்பாயாக—
வீனெனிற்பித்தர்மான்புறம் தொழில்பொற்றலைமையு மறிவுமி
லதென விசுவர்-சும்மா பயனற்றதாகச் செய்தானுமாகிப்பித்தரா
யுள்ளவர்கள்செய்கிற மாசுநிமையற்ற தொழில்போல விருக்கை
யாற்றத்தாவிற்றுச் சர்வமுதன்மையுஞ் சர்வஞ்ஞத்தும மு மில்லை
யென்றுசொல்லிப் பெரியோர்களிகழ்வார்கள். ஆகையால்வீணா
கச்செய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது,—தனக்கெனிலஃது
முனிற்பதொன்றன்றே தன்னிமித்தமாகச் செய்தானென்னிலது
வுமுன்னசொன்னது போலப்பொருந்துவ தொன்றன்று அதேன்
ன்னில்,—தன்போலநிஞ்ஞந்தலைவருமிலரான் மின் போனிலைமை
யையொண்டஹம்பமுதே - தன்னிப்போலச் சர்வஞ்ஞத்தும
ஞ்ஞச் சர்வமுதன்மையும் பிறரொருவருக்கு மில்லாதபடியினாலே மி
ன்போலத்தோன்றி மறைந்துபோகிற பிரபஞ்ச வியற்கையைத்
தனக்குவேண்டிச் செய்தானென்னுமிது மிகவும்புறமாம் ஆகை
யாற்றல்வீனியித்தமாகச் செய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது
—பிறர்க்கெனிற்பிறரும் பிறர்க்காம்பொருளும்-இந்தத் தொழி
ல்கத்தா பிறர்மிமித்தமாகச் செய்தானென்னில் தன்னை யொழிந்
துபிறரென்றொருமுதலும் அந்தப்பிறரென்று சொல்லப்பட்டவ
ர்களுக்கு வேண்டிவைவிடமும்,—பொருட்கமைகருவிபு மதற்கு
பாதாமும் - அந்தவிடமங்களைப் புசிக்கத்தக்கதாக வதற்கேத்த
கருவிபு மந்தக்கருவிகடோன்று கைக்கோருபாதாமும்,—செய்
கையென்றோரை வகைத்தாரெடு மாளுச்சைவர்களுர்- இந்த
வுபாதாத்திலேநின்று பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனோ
டுங்கூட விர்த்தவைந்துவகைக்கு மாறுபாடாகச் சைவராயுள்ளவர்
கள்சொல்லார்கள்,—என்றா னின்சித்தாந்த மவசித்தாந்தமென்-
என்றிப்படியிருக்கையால்நீகொண்டிருக்கிறசித்தாந்தஞ்சித்தாந்த
மல்லவென்று நீதானே சொல்-இதன்றியும்,—சித்தான்மவசித்தை
மற்றினாதுசித்தாயுள்ளசிவம்அசித்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தைத்தன்னி

டத்திலேவிந்துத் தோற்றுவித்து அசித்தில்தென்னில் அசித்தென்
 மறவசகம்பிரபஞ்சத்திற்கில்லை, எல்லாஞ்சிற்சொருபமே யென்
 னில், அசித்தென்னுலகில்தூத்தவுலகத்தின் கண்ணே பிரபஞ்சம்ஜட
 மாயிருப்பதென்று சாத்திரங்கள் சொல்லுவானேன். இதன்றியும்
 —உலகாயிதனும் பூசக்கூட்டஞ் சலமேற்கொப்புட்டரு மெனச்
 சூற்றினன்-உலகாயிதன்முதலாய்ப் பூசக்கூட்டமாயிருக்கிற பிர
 பஞ்சத்தை நீர் மேற்குமிறிப்போலு நிலைநிற்பதல்லவென்று சொன்
 னான். அப்படியிருக்கையிலே நீயித்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சிற்சொ
 ருப்பமென்றுசொன்னது வுண்மைமன்று. (மேலவனுள்மாவில்லை
 யென்னவுண்டென்கிருர்.)—தியகருமச் சீனர் சாவகர் பிறர்ஸூய
 மில்லென நிச்சத்தினரிலரே-பொல்லாத தொழிலுக் கேதுவாயி
 ருக்கிற புத்தர்கள் சமணர்கள் மற்றுண்டான சமயிகளைவருமிந்
 தச்சீரத்திலே யோரறிவுண்டென்று சொல்லுவார்கள், அதனை
 யொழிந் துண்ணப்போல வான்மாவில்லையென்று சொல்லுவார்
 களில்லை.—காண்டல்விரோதநிந்திரர்கணித்திலர் - பிரத்திக்ஷ
 விசிராத நீராட்டினுற்போலப் புறச்சமயத்திலுள்ளவர்களு மிப்ப
 டிக்கொன்னவர்களில்லை —கண்ணினுலாக்கு மற்றியர்கரி-இங்
 விடத்து நீயாண்மாவில்லையென்று சொல்லுகிறதற் கியார்தான்சா
 ஸ்வி. இன்னுரென்றொருவரைநாட்டு இதன்றியும்,...உடலுஞ்சித்
 தோ - இத்தச்சீரமு மறிவோவறிவல்லவோ,—சித்தின்சேர்வாற்
 சித்தெனில் - அறிவோடுங்கூடி வாதினைப்பட்டு வருகையினுலே
 யித்தவுடலுமறிவென்று நீசொல்லில்,...கடபடாதிபு முடற்கட்பி
 ரைவென்-கடபடாதிசுரு மித்தவுடலைப்போல வையுமோருட
 ல்களாயிருக்கையிலே யித்தவுடலைப்போலச் சஞ்சாரமின்றிக் கிட
 ப்பாமேன்.—தாபரவுயிற்போற் றனுயொழிந்திவற்றின் மேவிய
 வுணர்வுவிரவிடுமென்னில் - அத்தக்கடபடாதிசுருளிலே பொருந்தி
 நிற்கிறபேரறிவு எல்லாருபங்களினும் சலந்து நிற்குமிடத்துயிந்
 கூடி நிற்கிறவுடம்பிலே தாக்கினுற்போல மற்றக்கடபடாதி களி
 லேதாக்கி நிலைத்தென்று நீசொல்லில்,—சுடந்துயிர் போலெனச்

சாற்றினையாகவி னுடற்குயி ரிறைமையொழிந் துண்டென்றே-உ
யிர்நிற்கிறவுடம்புபோல வுயிரில்லாத வுடம்புகளிலிந்தப்போற்றிவு
பொருந்தாதென்று சொன்னுமாயாவையா விர்தவுடற்குத் தத்தாவை
யொழிந் தோருயிண்டாகவேண்டும். நான் திருஷ்டாந்தரூ சொ
ன்னதுகொண்டே னப்படிச்சொல்லுகிறேன் என்று நீ சொல்லில்—
தருதிட்டாந்தமும் தாட்டாந்திகமு மொருபொருளாகி லுமமைபெ
ருதே - ஒன்றிற்குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தமு
முவமைப்பற்றினின்ற தாஷ்டாந்திகமு மொருபொருளாகி யிருக்கு
மாயின் பொன்போலும் கொன்றையென்கிற வுமையில்த வுல
கின்கணுண்டாகாது,—ஒன்றேயாகிய னுடற்கிறை தாபரத்தொ
ன்றிய நிலையில்விசேடமென்னுரைக்க பசமுதலின்றிப் பதிமுத
லொன்றுமேயாகி விர்தப்பதிமுதலெங்கு நிற்குமிடத்துத் தாபரங்
களைப்பார்க்க விர்தவுடலிற்கு விசேடமுண்டானதென்ன நீ சொ
ல்லு,—பூதச்சேர்வைப் பேதமென்றறையில்-பூதக்கூட்டுறவினே
ற்றக்குறைச்சலென்று நீ சொல்லில்,—சேர்வைப்பேதமென் கொ
டுசெப்புக - பூதங்கள் கூடுகிறவிடத்திலேபேதத்தான்வந்ததேனு
கொண்டென்று சொல்லுவாயாக;-கருமத்தளவில் வருமெலில் -
கன்மத்துக்கிடாகப் பேதமுண்டாமென்று நீ சொல்லில்,—பித்த
ருரையிற்றிசமு முணர்வொழித்தனமே - நீ கன்மத்துக்கிடாய்வ
ருமென்றுசொன்னது பித்தர்சொல்லுகிற சொல்லைப்போல விள
ங்காநின்றது நீபுமறிவுகெட்டு விட்டநாயிருந்தது.— கருமஞ்செ
ய்வேவான் கடவுளன்று - யாதொருகருமத்தைச் செய்து வருகிறவ
னைக் கத்தாவென்று சொல்லப்படாது ஆகையா விர்தக்கன்மஞ்
செய்தது சிவமல்ல.-உடலுமருவி நின்றிருவினைவளரா நுகராஉட
லும் ஐடமாகையாலோ ரேதுவுமின்றிக் கன்மத்தை யுண்டாக்கி
க்கொள்ளாமாட்டாது பிரார்த்தகன்மத்தைத் தானாகப் புதிக்கவு
மாட்டாது, சிவன்கூடாநின்ற புசித்தாரெண்ணில்,—கடவுளு முட
லின்கண்படறுஞ்சல் - வாக்குமனத்தினையிருக்கிற சிவன் கன்மத்
துக்கிடாக வொருடலினிடத்துவந்து பொருந்துதல் பிரார்த்தந்

தொலைந்தவாறே மந்தவுடலைவிட்டுவிடுதல், — இடர் நலமுறுதலிற
 ன்குது லேறுதல்-இந்தவுடலோ மெட்டி-நின்ற புண்ணிய பரவங்க
 னைப்புகித்துக் கொண்டுருதல் சாக்ரொதியை ந்தைகளிலே யிறங்
 கிய திறப்பட்டுக்கிடத்தல்-மீண்டுமுணர்ந்துமுறைமையிலேயேயேதிச்
 சாக்ரதத் தானத்திலே வருதல். — எவ்வகையேனுஞ் செய்
 வையின்றதும் - இவையெல்லா மெந்தப்பிரகாரத்தாலும் கட
 லுஞ் கித்தத்தொழிலின்லாபமாயும். — பவநலையுலகினிலுதா
 லானும் - கந்தா சந்திரகுருகையாலும் பாசஞ்சுடமாயகையாலும்
 இவையிறறைக்கற்க வேண்டுவதில்லை இத்தவிரண்டுமகைக்குமி
 ன்றப்பவசாதத்திரங்க ளிந்தப்பிரபஞ் சந்திலேயுண்டாம் வருதல்-கு
 லம், — எண்ணரும்பெருகு மிரவியுமொழியக் கண் ணென்கொ
 ன்று காண்கையினும் - எண்ணித்தபேதமாயிருக்கிற பிரபஞ்
 சங்களு மிவையிறறையினக்கஞ் செய்திந்தவாதித்தநுமெதிக்க
 ண்ணென்கொருமுத ளெடு நின்றுகண் ணென்கையினும், — பா
 சப்பகுதியு மீசனுமொழியப் பசுமுண்டென் றிவையேண்டி
 றே-பாசத்தினுடையகையும் பதியினுடையகையுமிருட். — ப
 சவின்னுடைய வகையுமுண்டென்று நீபொருந்தவேண்டும். — இது
 கொணுவென்றை யதுவாய்ப்படுத்துப் பொதுமையுனிற்சுமாயை
 யின்பொற்பென - இதுவென்று சுட்டப்பட்டவொருவிடயத்தை
 விடயந்தானாய்ந்த வறிவானது பொதுவிலே சிற்றுகென்றது மா
 யாமயக்கத்தினுடைய பெருமைமென்றதிவாயாக, ... பொற்பணி
 யாவும்பொன்னுத்தன்மையின், பொன்னிலேயுண்டான டனிக
 ளெல்லா மந்தப்பொன்போல விருத்ததன்மையோல், — பிட்சன
 சகனத்திருவுரு நிலையுமிசனையெனப் பேசுவர் - நிஷ்காமாமிதவ
 ருமுஞ் சகனமாகியவுருவமு மிவையிரண்டுங் கந்தாவினுடைய
 சொருபாயிருக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், — அ
 ன்றியருவாயுள்ள சிவமுருவாயிருப்பிற பிரபஞ்சமா யிருக்குமெ
 ன்று நீசொல்லில், — அனைத்துமாயெனத் தென்கிலேயே-பிர
 பஞ்சமாபையாயிருக்கையா லிந்தப்பிரபஞ்சத்திற் ருபாதாமாயி

ருக்குமென்றசொல்லு மாயையென்று தெளிகின்றாயில்லையே. (என
யேபிரபஞ்சத்திற் குபாதாநஞ்சிவமல்லமாயைபென்பதுகருத்து)
இதன்றியும்,—ஆபாதுமாகாதொழிவது மிலதெனும்பாவசமுலகா
யிதனதுபான்மை - இதாம்பகுதி இதாநாப்பகுதி இவையிரண்டு
யில்லையென்கிற பாவசமுலகாயிதனுடைய பகையாயிருக்கும். அ
ந்தமுறைமைகள் ஞானவான்சொருக்கில்லையென்னில்,—கட்கொ
லை வெருளி காமங் களவுக ளுட்படுமெவைவிட மொழியாதாரிலர்
-மதுபாநஞ்செய்கிறது கொன்றுபறிக்கிறது கோபித்துச்சொல்லு
கிறது பாதாநகமஞ்செய்கிறது பிறது கோபித்துச் சொல்லுகிற
து பாதாநகமஞ்செய்கிறது பிறருடையபொருளைக் களவுகொள்
ளுகிறது இப்படிப்பின்னையுஞ் சொல்லுகிற பொல்லாங்குக் கெ
ல்லாததையுமாகாது இவையிற்றைவிடநி விடுங்கோளென்றுசொ
ல்லாதிருப்பா சொருவருமில்லை இப்படிக்கொத்தவைகெல்லாந்
செய்தாலும் ஞானவான்சொருக்குத்தேவையில்லை தோஷமேருதெ
ன்று சாத்திரஞ்சொல்லுமென்னில்,—சோமபாநஞ் சுருபாநங்
களமென மறைகளார்செய்ப்பறைந்தன - சோமபாநஞ் செய்கிற
து சுருபாநஞ்செய்கிறது இவையிரண்டு கொள்ளலாமென்றொ
ருத்தருமறிபாமல் வேதங்களாருடைய செவியிலே சொல்லிற்று
இதன்றியும்,—மறையோன்புலைச்சினை மருவுமென்பது முறை
யோ - பிராமணன் பறைச்சிக்காசைப்பட்டவனோடே கூடுகிற
து முறைமையோ முறைமையினமோ,—எனின் லதுபுனைமொழி
மென்னில்-பிராமணன் பறைச்சியைப் பரிசிக்கலாகா தென்று
சொல்லுகிறது ஒருவரம்பு கூடிச்சொன்னதொழிந்து அவளிடத்
திலேகூடினவிடத் தின்பம்வினைந்த தில்லையோவென்று நீசொல்
வில்,—சாதிபெற்றீதி நீதவறினுமேதியை யேறுவிடையா விரும்பு
ம்-பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்றும் வழங்குவந்தசாதித்த
ன்மையை நீயிப்போது தவிர்ந்துவிட்டாயினு மெருமையை விரு
ஷபமானதுவிரும்பாது பகைவவிரும்பும், ஆகலால் ஞானவான்
சொருக்கெல்லாமா மென்கிறதத்தொழுகாது,—கண்ணினதுருவு மதி

ற்கதிரொளியு நண்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனில் - கண்ணினுடைய பிரகாசமோ மறிக்கடிநித்திர வாதித்தனாண்டாசிய காந்தியும் பொருந்துதற்கரிய சிவசத்தியினுடைய நாடகமாயிருக்குமென்று நீசொல்லில், —அதற்கேதாவும் பயனு மோதலென்றும்—அப்படிச் சிவனொரு வருவத்தைக்கொண்டானாகில் அவனுக்கிப்படி யொரு குற்றமும், டென்று மதுரீக்கிக்கொள்ளுதற்குப் படிப்பு சித்தா நென்றுந் சொல்லவேண்டும், ...கிம்மொழி விரோதமுநீக்கி யற்கையும் - விவாதித்தனாயிருக்கிற சிவனரிப்படிப் புசித்துவருவா நென்று நீசொல்லுகிறசொல் விரோதமோ எல்லாநின்றார் பொ ல்லாதவனின்னானென் றுலகிலுள்ளவர்களுெல்லா மங்கீ கரித்துக் கொண்டிருக்கிற முறைமையும், —தன் மசாத்திரமுற்சகலமெ மென்செய்யும் - புண்ணியபாவங்களின்னதென்றும் பாவஞ்செய்தவ ர்களை ராஜாதண்டஞ்செய்யக்கடவனென்றும் தன்ம சாத்திரம்களி ற்சொல்லுகிற முறைமையுமிப்படிச் சொல்லப்பட்டதெல்லா மான்மாவொன்றில்லாமாயி ன் வயெல்லா மென்னியோஜ னத்தைச்செய்யும். இதனையும், —உலகேழெனவிறை பல்வாந்த ன்மை - “ உலகேழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே,; என்ற திருவாசகத்தின் றன்மை, —கடமொடு சார்வங் கல்சமாதி களடனுறு குயவனாயினனென்றால் - குடங்கள் சட்டிகள்கலசங்க ளிவையா தியாகச் சொல்லப்பட்ட பாத்திரங்களுெல்லாம் வீரை விலேபொருத்திச் செய்யப்பட்ட குயவனாயினனென்று சொன்னால், —காணோகா வதைதானாகான் - அந்தக் குயவனந்தப்பாத்தி ரங்கனாகான் அந்தப்பாத்திரங்க ளிந்தக்குயவனாகாது, —ஆயின நென்பதாக்வின நென்பதாக்வின நெனவே-ஆயினனென்னதா க்வினனென் றிலக்கணங்களிற் குத்தி ிஞ்சொல்லுகையினால், ...ஆ னையென்பதனைத்து மவ்வகைதானாகாமையைச் சாற்றிமென்க வானுறைய்மன்னுறையென்று சொல்லப்பட்டதெல்லா மந்தச்சிவ னந்தவாறு மன்னுமாகா நென்பதைச் சொல்லுமென்றாக, — தாமேயெனு மித்தனியேகாரம் - தாமேதானாகச்செய்யு மென்ற

வொப்பில்லாத வேகாரத்தோடுங் கடடியிருக்கிற திருநாக்கு,—
 அமுத்தில ரதுவேயாய்த்திலர்-தாங்களழிந்தார்களுமில்லை யந்தச்
 சிவமுதலானார்களுமில்லை,— அதுவிட்டொழித்திலர் பிரிவில்லெ
 னுமியைவயுணர்ந்தும் - அந்தச்சிவமுதலையின்னிக் காரியப்பட்டா
 ர்களுமில்லை யந்தமுதலிற்கு வேறாயிருந்தார்களு மில்லைபென்றிப்
 படியிருக்கென்று சொல்லும்,—காயும் பழமுஞ் சுவையுதுகர்வ
 தாயவன்றானு மவன்முதற்றென்னும் - “காயாகிப் பழமாகிப் ப்
 பழத்தினின்ற விரதங்களுகர்வானுத் தானேயாகி, என்றதிருவாக்
 கு காயும் பழமுமவற்றுணின்ற விரதமு மவையிற்றைப்புசித்திற
 வானு மத்தக்கத்தாவாலே யுண்டாகையா விகையெல்லாஞ்சிவமு
 தலாகவுண்டான தென்றுசொல்லும்... அகிலமும் தெளிய வறி
 வேன்றானும் - பிரபஞ்சமெல்லாத்தையு மாக்கமற வறிகிறவனு
 ம்,...அகிலமூழ்நிலை வறிவிப்போனும் - அறியும்பகுதியுள்ளவ
 ர்களுக் கெல்லாத்தையு மறிவிப்போனும்,—அறிஞர்க்கறிவாயறி
 கின்றோனும் - அறியும் பகுதியுள்ளவர்களுக் கவர்களுடைய வறி
 வாய்கின்றறியும் பகுதியையுடையவனும்,— அறிவிந்தறி பொரு
 ளாயோன்றானும்-முத்தான்மாக்களுக் கறிப்பொருளா யிருக்கிறவ
 னும்...அகிலமு லோசியானவனென்னும் - பிரபஞ்சமெல்லாமவ
 னுக்குத் திருமேனிபாடையா வித்தமுறைமைகளை யுடையவனெ
 ன்று சொல்லாநிற்கும்,—தருபொருள் கொள்பொரு டருவோன்
 கொள்வோன் - ஒருவன்கொடுக்கப்பட்ட பொருள்தான் கொள்
 ளப்பட்டபொருள் ஒருவன்பொருளைக் கொடுக்கிறவன் அத்தப்
 பொருளை வாங்கப்பட்டவன் இவையெல்லாம்,...ஒருபொருளாயி
 னுவப்புண்டென்க - ஒருபொருளாயிருக்குமாயின் மிகவும்பிரியம்
 வருமென்க இப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ,— னுகர்வோன்றன
 க்கு துகர்பொருள்வேண்டிற்று புசிப்பானொருவனுக் கொருபொ
 ருளைப் புசித்தவேண்டினவிடத்து... இகலறக்கிடையா திருத்த
 கெனிரையமும் - அந்தப்பொரு ளிகனுக்கு மாறுபாடின்றி ஂ
 துபொருத்தாதிருப்பானேன், எல்லாமொருபொருளா யினானே

த்தபொழுது புசிக்கக்கண்டோமில்லையே ஆகையா லெல்லாமொ
ன்றாயிருக்குமாயின் நாகமுண்டாகாது. அதேனென்னில்,—வே
ண்டாராயினு மெய்யுறுவியாதிக ளீண்டாதொழியாது - ஞன்மகு
லேமுதலானவியாதிகளை யதூபவிக்கவேண்டா மென்றவர்களிருந்
தாலுஞ் சீராத்நிலேயுண்டாயிருக்கிற வியாதிக ளிவர்களை வந்து
பொருத்தி யதூபவியாமல்விடாது, ஆகையா லெல்லா மொன்றெ
ன்றுசொன்ன தந்தமன்று. ஆன்மாவில்லை யெல்லாஞ் சிவமதூப
விக்குமென்றாய்,—இறைக்கலை யிடல - வேண்டான பொருள்
கிட்டாமலும் வேண்டாதவியாதிகள் கிடீழயும் இவையிற்றிலுண்
டாகியவருந்த மாண்மாடுக்கேயல்லது சிவனுக்குண்டா காதுதிப்ப
டியிருக்கையிலே,...சத்தியுஞ் சிவமும் தாமதானரு மென்றித்திற
னுணர்வு வந்தெய்துவதெவர்க்கோ-ஆன்மாவில்லை சத்தி சிவங்க
ளே யெல்லாக்கைதுக்கங்களைப் பூசப்பவிக்குமென்று சொன்னவி
ந்தப்பகுதியி லுண்டாகிய ஞானமித்தப்பிரபஞ்சத்திற்குள்ளே யா
ர்க்குத்தான் வந்துண்டாவது. (சந்திரசேகரபம்),— தமக்கே
யென்னிற் றுமுணர்வமையும் - சத்திசிவங்களுக்கேயுத்தவதுபோ
கமென்னில் அந்தச்சத்திசிவம் வளிந்தப்பிரபஞ்சத்தை யறிபா
தபடியாலும்,—அ நமப்பறவுணர்தலு மவர்க்கலைவன்றே- அறி
யமிடத்துச் சுட்டியறியாமற் றடையறவெல்லாத்நையு மொக்கவ
றிகையாலுஞ் சகலக்கங்களைவா விற்கொழிந்துசிவசத்திகளுக்
குண்டாவதல்லவே. (இதுபெத்ததை மறுத்தது.) (மேல்முத்தி
யைமறுக்கிறார்.) நானொருமுத லானொருமுதலென்கிறது குற்ற
த்தையுடைய வுழியென்று மிவனவனாவிகிறது நல்லவழியாகிய
சாயுச்சியமென்றுஞ் சொன்னாய்,—நானுமவனு நவையு நலனும்-
நானென்கிறவான்மாவும் அவனென்கிற சிவமு நவையென்கிறகு
ற்றமு நலனென்கிறநன்மையும்,— தானவனாகையு நின்சாதனத்
தில் - இந்தவான்மா வந்தச்சிவனாகவேண்டு மென்கையும் நியெ
ல்லாமொன்றென்கிறவ னாகையாலுன்னுடைய சாதனத்திற்குட்
பட்டதல்ல, இதன்றியும், சகலோத்ததைச் சாயுச்சியமெனப் பக

ர்வது பதிபசுபாசத்தவர்க்கே - சிவனோடொன்றாய்க்கடிப்போ
கிறதைச் சாயுச்செயமென்று சொல்லுகிறவிது திரிபதார்த்த நிண்
னயம் வந்தவர்கள் கொள்ளும்பகுதியாமே. இதன்நி,... யாதொ
ருவகையெனவோதிய திறைநூல் சொன்னவற்றொன்றன்று -இ
ந்தமுத்தித்தன்மை கூடுமளவுஞ் சஞ்சாரத்தோடே கூடியிருக்கி
றவ னனவயிற்றறவிட்டு நின்றதே நிலையாகக்கொண் டெசரித்து
வரக்கடவனென்று நீசொன்னது சிவாகமம் மோக்ஷத்துக் கேது
வாயுள்ளவர்கள் சரிக்கவேண்டியமுறைமை பலவழியுஞ் சொல்லு
ம் அவையிற்றிலே யொருவழியுங் கூடப்பட்டதல்ல,... என்னிங்
வீடெளிதே - அப்படிச்சரிக்கிறதானே முத்திசாதனமென்னி
ன் மோக்ஷத்தையரிதென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, எல்லார்க்
குமெளிதாய்ப் பெற்றுவிடலாமென்றுசொல், இதன்நியும்,...தா
னநிவழியே தலைப்பொருள்பிடித்து - ஆசாரியர் கற்பித்தவழியே
யொழுங்கில்வாராமல் தன்னுடைய போசத்திற்குத் தோன்றின
வழியே தலைபானவழியாகப்பிடித்து,...மெனிகழ்பலமும் வீடளி
த்திடமே - அந்தவழியே யொழுங்கெவர வதனாலுண்டாகிய பலமும்
வீட்டின்பத்தைத் தருமேல்,—நிலையாக்கருதி நிலையில்லாமெக்கு
ச்சாநதியான தேகாதிபிரபஞ்சத்தை நிலை நிற்குமென்றுகருதி—
புலபாதிதலு மூலநாயிதன்பொருள் - செய்யாத காரியத்தைச் செ
ய்துகொண்டெவருகிற துலநாயிதன்கொள்ளும் பொருளாமொழிந்
து சைவர்கொள்ளும் பொருளல்ல, குட்டியன்மிறி நற்கோலமெ
ழுதுத லிட்டமதாயில் - சுவரில்லாமற் சிந்திரமெழுதுகிற தொரு
வருக்குங்கூடாதது உனக்கிட்டமா யிருக்குமாயின்,— கருவியுமி
டங்களுங் கருத்துறவுரைக்க - தனுகரண புவனபோகங்க ளான்
மாவிற்கேயென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமிடத்து,—தெரித்திட மீதே
த்து. அதுவயம். அதேத்துதெரித்திடம் - சிவன்விசுவா திதனாயி
ருக்கையினலே யவனுக்கிவை வேண்டுவதில்லை இவைவெல்லா
மான்மாவிற்கு வேண்டியிருக்கையிலே யான்மாவிற்கில்லைஇவை
யந்தரத்தே நிற்குமென் னுன்னுடையபோத மென்றுங் கூசாமனி

னைத்துச்சொல்லிமம், இதன்றியும்,—அறிவொன் நிஸ்ஸோர்க்கெ
 றையருளுதவுதல் - சுற்றமுபிவிலலாத வான்மாக்களுக்கும்சுத்தா
 வினுடைய வருளறிவைக் கொடுக்குமென்றாய் அங்ஙனமதுசெப்த
 தல்.—பிரிவறிவரிபச் செயியிருளிடத்து - ஒருசுற்று நீக்கங்காணாம
 ற்செறித்த விருளிடத்திலேயிருக்கிற,—ஒரந்தகர்காணவந்தோரொ
 ம்மை நீவிருங்காணமே னாமென் னாக்கெடுத்தோர்திபங்கொடுத்
 ததையொக்கும் - அந்தகரைக்காணவந்த வொருவர்விளக்கை
 க்கொல்லவந்து கண்டந்தவினக்கையந்தகர்கையிலே கொடுத்தெ
 ன்னை நீவிருங்காணவென்மென்று சொல்லவவரை மந்தகர்க
 ண்டாரொன்சிறத்தற்கொங்கும் அறிபில்லாத வான்மாக்களுக்கும்சு
 த்தா வறிவைக்கொடுக்க வந்ததென்றும் நீசொன்னது,...இச்செய
 ற்றிறைவன் கொச்சயனன்றே - அறிபில்லாத வான்மாவிற்றகுத்த
 ன்னுடைய வருளைக்கொண்டபின்புக்கொடுத்தா னென்றிததுக
 ள்தகவு பித்தவான்மாவைப்போல வறிவில்லாதவ னாகவேண்டும்.
 இதன்றியும்,—கருவியசத்திற் தெரிவுறக்காண் வேண்டுன ரிலரா
 ல் - கருவிகளைக்கொண்டு நேகாதிப்பபுரந்தை நன்றாகக்காண்
 கிறகாசுபிபை சிவஞானிகளொருவரு மந்தையேண்டி யிருப்பாரி
 ல்லை அப்படியிருக்கையிலே - ஈண்டறிவுயாவார், சிவமேயென்று
 செப்பினை - இவ்விடத்துக் கருவிகளைக்கொண்டறியு மறிமெல்
 லாஞ் சிவமேயென்று நீசொன்னாய்,—அவமுறப்பொறிபுல் னறியா
 - இத்தீரியங்கள் ஜடமாகையிருலே விடவங்கை வறிய மாட்டா
 து,...அறிவது பிரமமென்றோர்க் குன்போ விடர்ப்படலிலதே -
 எல்லாததையும்றிக்கிற பரப்பிரமமென்றுரொன்ன மாயாவாதி
 குமுன்னைப்போலக் குற்றஞ்சொல்லத் தக்ககில்லை அதேனென்
 னில் அவன்பிரமத்தையறிவென்றும் பிரபஞ்சத்தை ஜடமென்று
 ன்சொன்னான். நீயெல்லாததையுஞ் சித்தென்றுசொல்லுகையிரு
 லே குற்றம். இதன்றியும்,...ஏற்றங் கருவியிருபதோ டிரான்மெ-
 அந்தமாயாவாதி பதினாலுகருவியு மூன்றவத்தையுஞ் சொன்னான்
 நீயவனிலும்பார்க்க தெறிருபத்திரண்டு கருவியும்,...பொற்றுகை

ந்தவத்தையும் புகழிரிமலமு மீசனுமுயிரும்பேசினே - சைவருடு
 சரித்துக்கொண்டுவருகிற வஞ்சவத்தையு மவர்களாற்சொல்லப்பட்
 டட மூன்றுமலமுங் கத்தாவு மான்மாவுமுன்டென்றுசொன்னாய்
 ...அஃதொழிந் தொன்றேயாகுமென்றின்னியல்பு - அவையிற்
 றையெல்லாம் விட்டிப்பொழுதெல்லா மந்தச்சிவமொன்றுமேயெ
 ன்று நீசொல்லுகிறவியல்பு எத்தோடொட்டிமென்றால்,...தாயர்ம
 னேவியர் தாடியர் தவ்வையர் - தாலையுந் தன்னுடைய பெண்கா
 தியையும் வெள்ளாட்டியையும் தமக்கையையும், ஆயவரெவரை
 யுமோர்மையிற்காணும் - அப்படிச்சொல்லப்பட்ட வெல்லாரை
 யும் விடயப்பார்வையாய்ப் பார்க்கும்,...கோகழி தூர்த்தர் கொ
 மிந்தொழிநகுடே - கோவினாற்கழியுண்டு போர்த்தொழிலைக்கொ
 ண்டி அவர்களைக்கண்டு தன்னெல்லையிலே ரில்லாமலப்பாற் பட்
 டெக்கண்டுவருகிற தூர்த்தனுடைய கொடுந்தொழிலையொக்கும்..'
 ஆக மற்றதன்-நீ சொல்லிவந்த ஞானத்தினது தன்மை இப்படித்
 வராகக்கிடக்க,--அருளிலைநின்றனிலே யேகாயக னாகிய விறைநி
 லை - அருளான்மாக்களை யுபகரித்து நித்திரமுறைமையான்மாவி
 ற்குத் தனக்கெனவேயர் கதந்தரகிலல்லாமல்,--நித்திரமுறைமைகத்
 தா சர்வத்திலுநிறைந்த நித்தியிடத் தொன்றிலுந்தாக்கற்று நிற்கி
 நடுமுறைமையிலே, காசயில்லாமல் வீசியவியகிலை-அழிவின்றியிரு
 க்கிறபாசஞ் சர்வான்மாக்களையும் படுத்திப்பிற்பிற முறைமை,--
 இணையவைபொன்று நினைவினுமின்றி - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட
 உவையொன்று மூன்னுடைய நினைவிலுங்கட்டவில்லாமல்,... உ
 ண்டெனுமுணர்விற் கண்டது கருதில் - ஆன்மாவிற்குவிவிலை
 அநிகிறது சிவனேபென்று நீ நாட்டப்பட்டவறிவினாலே நீ யநா
 சாரமாகச்சொன்னதை விசாரிக்கில்,--இழுக்கெனும் புலன்வழி
 யொழுக்கமு மதுவாய்க்கொண்டு - இந்திரியவாதனை பொல்லா
 தென்றுசொல்லுமிடத் தந்தவிந்திரிய வாழ்ணையை நீயாசாரமாக
 க்கொண்டு,--பண்டையி லெண்டருமடங்கு வந்தவாச்செய்தந்தை
 யையன்றே - பெத்தினகையிற்செய்து வந்தநாசாரத்திலும் பார்

க்க முத்தத்திசையி லெட்டுமடங் கநாசாரஞ்செய்ய மயக்கத்தை
த்தந்த வஞ்ஞானத்தை வெறுக்கிறதல்லது உண்ணவெறுக்க வழ
க்கில்லை,—புன்மைக ணிங்க வுண்மை கேண் மதி-இப்படிக்கொ
த்தவஞ்ஞான முனக்கு நீங்கத்தக்கதாக நான்சத்திய ஞானத்தை
ச்சொல்லுகிறேன் அதைபுத்தி பண்ணிக்கேட்பாயாக, எ-று. (ம
தி-அசை.) (கசு)

நிமித்தகாரணபரிணாமவாதிசங்கற்பரிரா கரணமுற்றிற்று

சைவவாதி சங்கற்பம்

—(0)—

அறிவாயறியு மறிவுயிர்கேவலத்
தருவிலனிருளொடும் பிரிலிவண்ணல்
கலைமுதலாக நிலவியகருவிகள்
விளக்கெனவுதவுந் துளக்கறப்பொருந்தி
யிருவினைதுகர்வில் வருவினைசெய்து
மாறிப்பிறந்து வருநெடுங்காலத்
திருண்மலபாகமுஞ் சத்திரிபாதமு
மருவுழியருளுருமன்னவண்ணந்து
செல்கதியாய்ந்து பல்பிணிபடுத்திக்
கருவியுமலமும் பிரிவுறப்பிரியா
ஞானல்கலுந் தானதுநோக்கித்
தன்னையும்தனையுந் தன்முதற்பொருளையு
மின்னவென்றறியா விருவருமுயங்கி
யொன்றாயுறுபயனுவப்பு
மின்றாய்நிற்கு மிதுசிவகதியே.

(இ-ள்) அறிவாயறியு மறிவுயிர் = அநாதியே சகலத்திலறி
வாயறிந்து கொண்டவருகிற வறிவாயிருக்குமான்மா, — கேவலத்

தறிவில் னிருளொடும் பிரிவில்ன் - கேவலாவத்தையிலே யொன்
 றையுமறியான் அறிவில்லாம ல்வவிடத் தானவமலத்தையும் வி-
 ட்டுநீங்கான், - அண்ணல் கலைமுதலாக நிலவிய கருவிகள் விளக்
 கெனவுதவும் - இப்படிக்கேவலப் பட்டுக்கிடக்கிறவ்வதரத்திலே
 யான்மாவிற்குக் கத்தாவானவர் கலைமுதலான தத்துவங்களைக்க
 ண்ணுக்குக் காட்டான விளக்கினது தன்மைபோலக் காட்டாக
 க்கூட்டுவன்;... துளக்கறப்பொருந்தி யிருவினையுதரவில் வருவி
 னையெய்து - அந்தக்கருவிகளோடு மனசைறக்கூடிப் பிராரத்தக
 ன்மமான புண்ணியபாவங்களைப்புகித்துவருமிடத் தாகாமிடத்தை
 யாற்றித்துக் கொள்ளும். - மாறிப்பிறந்துமரு நெடுங்காலத்து - இ
 ந்தக்கண்மத்துக்கிடாக நெடுங்காலமச்சுமாறிப்பிறந்துவருமிடத்து
 ச் சிவபுண்ணிய முண்டாய் அதனாலே, - இருண்மலபாகமுஞ் சத்
 திவிபாதமருவழி - மலபரிபாகமுஞ் சத்திவிபாதமும்பொருந்தி
 னவிடத்து, (இதுபெத்தம்.) (மேன்முத்தி.) - அருளுருமன்னவ ன
 னைந்து - அருளேநிருமேனியாகிய கத்தாவாசாரியமூர்த்தமாகவ
 ந்து, - செல்கதிராய்ந்து பலபணிபடுத்தி - இவன்பொருந்தப்பட்
 டமோகூத்திற்கேதுவையாராய்ந்து பலபணிபாகியசரிதைகிரியா
 யோகங்கனிலே நிறுத்தி - கருவியுமல்லும்பிரிவுறப் பிரியாஞா
 னால்கலும் - அந்தச் சரிதைகிரியாயோகங்களை முற்றச்செய்கை
 யினாலே கேவலசகல பிரண்டையுநீக்கி யநாதியே யிவனையுபகரி
 த்துக்கொண்டு வருகிறவுண்மை ஞானத்தைக்கொடுப்பன். அப்
 படிச்செய்த மாந்திரத்தினாலே, - தானதுநோக்கித் தன்னையுமத
 னை தன்முதற்பொருளையும் - இந்தவான்மா வுண்மை ஞானத்
 தைத்தெளிந்து ஞானவாகியதன்னையும் ஞானமாகிய வுண்
 மைஞானத்தையும் மந்தஞானத்திற்கு முதலாயுள்ளனாலுத்தையு
 மிந்தமூன்றுமுதலையும், - இன்னவென்றறியா விருவருமுயங்கி -
 அவ்விடத்திற் கூட்டியறியாமலிந்தவான்மாவஞ் சிவமூர்த்தம்மிலே
 கூடி, - ஒன்றாய் யுறுபய னுவப்புமின்றாய் நிற்குமிதுசிவகதியே -
 இரண்டுமொருமுதலாகியவ்விடத்துற்ற தொருபயனும் பிரியமு

மீரண்டு மில்லையாயிருக்கிற வவதரத்தைச் சிவசாயுச்சி. மென்று
சொல்லப்படுவது, எ-து, (கள்)

சைவவாதி சங்கற்ப-முற்றிற்று.

—()—

சைவவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

—o—o—o—

இதுகதியாக முதலறிவுயிரேற்
பொறிபுலனீங்க வறிவுயிரன்றே
யடைகாயநூறி னிடைசேர்சிவப்பென
வந்தியத்தொகையின் வந்தறிவொன்றுநின்
றின்றாமென்ற லன்றேயெந்தை
யறிவிலனதீதச் செறிவிலென்றுரைத்த
நின்மொழிவிரோதமும் பின்மூன்மலைவு
மன்வயினிகழா மலமிருணீறையோளி
யான்மாலிளக்கிற் றகுமருட்கலாதிக
ளீனமிலிவனிடத் தெவ்வாறிசைந்தன
வசைந்ததாயினு மிசையாதாயினு
மசைந்திடுமுத்தி சாதநமவமே
சத்திரிபாதமோ தருமலபாகமோ
வய்த்தகாரண காரியமோனாக
பாகங்காரணமாகின்மற்றது
காலாவதியிற்காயாவதியின்
மேலாமென்னும் வினையுறுமவதியிற்
றுயரெனவுயிர்க்குத் தோன்றிடுமடதியி
னயமிகுமிறைவ னன்கிடுமவதியி
லேறிந்கூடு மோதுகவிருவினை
பொத்தெல்லையில் வைத்தனரென்றி
லருவினைதூக்க வருவினைநில்லா

வொருவினைபுரிசா விருவினையாகா
 வொப்புறுமாறு செப்புகதேசிக
 னுருளுருவென்ற பொருளினையாயின்
 மாயாவுருவன் மாயாவுருவினை
 யேயானேயந்தவ ரெம்மனோரே
 பல்பணிஞான் காரணமென்னிற்
 ரொல்பணிதொழும்பயன் ரொட்ப்பதனாலு
 மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச்சிறுவரு
 மரசராய தருணத்தலைவரு
 முகிர்பர சமயத்திதமுறுமரசரு
 ஞானம்பெற்ற நன்மையினாலு
 மினமில்பணியருட் கேதுவன்றென்றான்
 ஞானேற்பத்தி நிமித்தமித்தொழிலென
 வேனோர்கிறைநூ வியம்பிற்றென்றாக்
 கருவியுமலமும் பிரிவுறவருடரு
 மென்றனைகேவலத் தேதுமறிவிலன்
 றுன்றியசகலத் தருணிலேதோன்ற
 வெவ்வவத்தையி லிறையருள்பெறுருவம்
 செவ்வியஞான தரிசநமாவது
 நால்வகைமாயைப் பால்வருஞானம்
 மண்டைஞான மிதுவறிதாவாக்
 கண்டஞான மிதுவரக்காணி
 லீனஞானிக ளென்போர்யாருமின்
 ஞானவேற்றமை நாடலுமரிதே
 தானுஞானமும் தலைவனுமென்றனை
 யானபினியனு மிவனதுஞானமும்
 பாசமும்பாச ஞானமுமென்றிவை
 பேசுவரொன்றூப் பெற்றிபவாகலின்
 மும்மைப்பொருட்கு மும்மைத்தன்மை

செம்மைத்தென்னிற் செலவுகொழுதுக
 விருவருங்கூடி யொருபயனும்த்தென்
 றருளினையில்வா றபேதிகணிலையே
 பதிபசுபாச முதிரநிலைஞட
 னொழுமுன்னர்க் கூரப்பின்ன
 ரிருபொருணித்தும் றொருநூல்வகையு
 மீனமில்லாதுரு ஞானனேயமென்
 றிசையுமுன்றும்ப் பசுபதியென்றவற்
 றிரண்டாயிரண்டு மொன்றினென்றாகத்
 திரண்டாம்பயனெனுந் திருவருடெளியிற்
 சென்றுசென்றனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்த்தொன்றூ
 மென்றிசையியற்கை யியம்புதற்குமே
 யொன்றாமென்ற லன்றியுமுவப்பு
 மின்றாமென்ற லென்பயனிபம்புக
 வென்றனைவினாவு மியாவும்விளங்க
 வென்றிகொள்கருத்தின் விரும்பினையாய்
 னதிக்கையானெனக் கொதித்தலமாந்து
 வெண்ணெயம்பதிதிகழ் மெய்கண்டவனரு
 லுண்ணிலையுடையோ னொருவனுரைத்த
 தவப்பிரகாசத் தன்மையில்விரித்த
 சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழுண்மையை
 யருளுடனாய்த் கொள்ளத்
 திருவருள்வினவூற்றிருந்திடுமன்றே,

(இ-ள்.) இதுகதிராக முதலியுயிரேல் - நீயிப்பொழுது
 சொல்லிமுடிந்தவிது முத்தியாகட்டும் அதுபின்பு சொல்லுகிறோ
 ம் ஆன்மாவநாதியிலே யறிவாயிருக்குமாயின், ... பொறிபுல னீங்க
 வறிவுயிரன்றே - இத்திரியங்களு மதனாஸ்தியப்பட்ட விடயங்க
 ளு நீங்கினவிடத் தான்மாவிற்கறியும் பகுதியுண்டாமோ அட்வீ

ந்திரியங்கள் கூடினபொழுதறிந்து மவைநீங்கினபொழு தறியா
மையுமாயிருப்ப தான்மாவிற்குள்ள சுபாவமென்று நீ-சொல்லி
ல்,—அடை காய் நூறினிடையேர் சிவப்பென பாக்கு வெற்றிலை
சுண்ணாப்பு கூடி-மத்தித்தவிடத்திலே யவையற்றினது தன்மை
யின்றி நடுவேயொரு சிவப்பெழுந்தாற்போல,— இந்தியத் தொ
கையின்வந் தறிவொன்று நின்றின்றமுமென்ற லன்றே பெந்தை-
இந்திரியங்களினுடைய கூட்டத்தினடுவே யோரறிவுதோன்றியுட
னையழியுமென்று சுண்பங்கஞ்சொல்லுகிற புத்தநாமே பப்பா நீ
ரிதன்றியும்,—அயிலில னதீதச்செறிவிலென்றுறைத்த - அறிவா
யறித்துவருகிறவாண்மாவிற்கு மலத்தினாலே நெருங்கியிருக்கிற வ
தித்தானத்திலறிவில்லைபென்றுசொன்ன.—நின்மொழிவிரோத
மும் பின்முன்மலைவு மன்வயி ணிகழா - உன்னுடையசொல்வி
ரோதமுமொருக்காலறிவில்லையென்று மொருக்காலறிவென்று நீ
முன்னொருபின்மலையச்சொன்ன விவையு நிலைபெற்ற நல்லோர்க
ளுடைய கூட்டத்தினிடத்துச் சொல்லிக்கொள்ளப்படாது. இத்
ன்றியும்,— மலமிருள் - ஆணவமலமோவென்றற் சுத்தவிருளா
யிருப்பதொன்று... இறைமொளி - சுத்தாதானே வென்னின் ம
காபிரகாசமாபிருப்பானெருத்தன்,...ஆன்மா விளக்கிற்குமருட்
கலாநிகள்—ஆன்மாவிற்குத்தான் விளக்கையோலே காட்டாயுள்
ள சுலைமு கலாநதத்துவங்களு மாயாகாரியமாயிருக்கையினாலேம
யக்கமாயிருப்பதொன்று. ஆகையாலந்தக்கருவிகள் - ஈனமிவிவணி
டத்தென்பாரிசைந்தன—இருளாயிருக்கிறகேவலத்தானத்திலே யறி
வின்றியிருக்கிற வான்மாவிற்கு மகாபிரகாசமாயிருக்கிற கருவிகள்
சென்றுபொருந்தினபடிபெப்படி,...இசைந்தநாயினு மிசையா
தாயினும்—அந்தக்கருவிகள் கூடியறிந்தாலும் அந்தக்கருவிகள் கூ
டாமற்கேவலத்திலே கிடந்தாலும்போகட்டும்,...அசைந்திடு முக்
கிசாதநவமே நீநிலைநிற்கமாட்டாமல் முந்திசாதஞ்சொன்னது மி
சவுகன்ருயிருத்துநிலை. (இதுபெத்தந்தைமறுத்தது.) (மேன்மு
த்திலையமறுத்திதா),... சத்திரிபாதமோ தருமல்பாகமோவுய்த்த

காரண்காரிய மோதுக-முன்னேயிருண்மலபாகமுஞ் சத்திநிபாத
மூலருவழியென்றாய் அதிற்சத்திநிபாதங்காரணமாக மலபரிபாக
முண்டாயினதோ மலபரிபரகங்காரணமாகச் சத்திநிபாதமுண்ட
டாயினதோ இவையிற்றிற்செலுத்தப்பட்டகாரண்காரியமாயதெ
ன்றுசொல்லுவாயாக... பாகங்காரணமாகின் - மலபாகங்கார
ணமாகச் சத்திநிபாதமுண்டாயிற்றென்னின்,...மற்றது காலாவ
தியிற் காலாவதியின்-அந்தமலபாகமென்றுசொன்னது என்னி
றந்த சரீரமெடுத்துப்போட்டு வருகிறதற்குள்ளே யின்னசரீரத் தி
லே முத்தியென்றிருக்குமோ வந்தச்சரீரத்தினுடைய வெல்லையி
லே யெண்ணிறந்த காலஞ்செல்லுக்கையிலே யதிலே யின்னகால
த்திலே யிலனுக்கு முத்தியென்றிருக்குமோ,மேலாமென்னும் வி
னைபுறுமவதியில்-அந்தக்காலத்தினெல்லையிலே யொன்றுக்கொண்
றுமேலாகவருகிற புண்ணியபாவங்களிரண்டுதலையொப்புவந்த
வெல்லையிலேயோ,... தாமரெனவுயிர்க்குத் தோன்றிடு மவதியில் -
எண்ணிறந்தகாலம் பிறந்திறந்துவருகிற வான்மாவிற்கு ஐந்தெந்து
க்கமென்று தோன்றின வெல்லையிலேயோ,...நயமிருமிறைவனல்
கிடு மவதியிலேதிருக்கடு மோதுக-ஆன்மாக்கள்பேரிலே மிகவும்
பிரியத்தையுடைய கத்தா அவனை யின்னவவதரத்திலே யிரகூழி
ப்பனென்றுண்டே யந்தவெல்லையோ இவையிற்று லெந்தவவதர
த்திலே கூடுமென்று சொல்லுவீராக... இருவ்வினையொத்த வெல்
லையிலவைத்தன ரென்னில் - புண்ணியபாவ பிராண்டெல்லையொ
த்தவவதரத்தில் மலபாகமுண்டாமென்று டெர்.யோர்க்கர் சொல்
லுவார்க்கென்று நீசொல்லில்,...அருவ்வினை தூக்க வருவ்வினை நில்
லா - கன்மமருவாயிருக்கையினாலே புண்ணியமொரு தட்டிலும்
பாவமொரு தட்டிலும்போட் டிரண்டுமொத்துதோவென்று தூ
க்கிப்பார்க்கைக்கு உருவாகக்காணப்படாது, இதன்றியும்,... ஒரு
வினைபுரிகா விருவ்வினையாகா - ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்
துப் பாவம்பாதிதாகப் பகுத்தாநில்லாது ஒருபாவத்தைச்செய்யுமி
டத்துப் புண்ணியம்பாதிதாகப் பகுத்து நில்லாது புண்ணியம்பு

ண்ணியமாகவும் பாவம் பாவமாகவும்வரும், — ஒப்புறுதல்செப்பு
 க - புண்ணியம் பாவமிரண்டு துலையொக்கிறபடி யெப்படி யெ
 ன்று நீர்சொல்லவேண்டும். இதன்றியும், ... தேசிகனருளுருவென்
 றபொருளினையாயின் - ஆசாரியனுடைய வடிவு அருள்வடிவாயிரு
 ச்ருமென்று நீசென்னதனுடைய வத்தத்தை விசாரிக்குமிடத்து
 ...மாயாவுருவன் மாயாவுருவினையேயான் - அழியாத் திருமேனி
 யினையுடைய கத்தா வழிந்துபோகிறமாயாசீரத்தைப் பொருந்
 தான். அப்படியன்றுகாணும் ஆன்மாக்களை யிரணிக்கைப் பொ
 ருட்டாகப் பொருந்துவனென்று சொல்லில், — ஏய்ந்தவ ரெம்ம
 னேரேயாதொருந்தர் மாயாசீரத்தைப் பொருத்தினவர்க ளெ
 ம்மைப்போல வான்மவர்க்கத்திலே யொருத்தர், அதனையொ
 ப்றித்து வேறொருகச்சொல்லப்படாது. இதன்றியும், — பல்பணி
 ஞானகாரணமென்னில் - பல்பணியாகச்சொல்லப்பட்ட சரிதை
 கிரியாயோகங்களைச் செய்வது காரணமாக ஞானமுண்டாமென்னி
 ல், — தொல்பணிதொறும் பயன்ஒருமேப்பதனாலும் - பழையதாக
 ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற சரிதைகிரியா யோகங்களைச்செய்வதுகா
 ரணமாகச் சாலேகசாமீப சார்பவ்ஞாண்டாயதுபவித்தப்போ
 மென்பது திருவாக்குச்சொல்லி யிருக்கையினாலும், — ஒருபணி
 செய்யாச் சிரபுரச்சிலாகும் - ஒருதொழிலுஞ் செய்வாத் திகழித்
 தலைவராய் திருஞானசம்பந்தரும், — அரசராய் தருவாச்சிலைவரும்
 - இராஜகுமாரராகிப் வல்லிபத்திற்கெல்லாந் தலைவராகிய சுந்தர
 ப்பெருமானையானும், — முடிப்பரசமயத் திதமுறமராரும் - மித்
 தவமணசமயத்திலேநின் றவையிற்றைச் சமயமல்லவென்றுசெவ
 சயமேசயமென்றறுதி யிட்டுவந்த திருநாவுக்கரையரும், — ஞான
 ம்பெற்ற நன்மையினாலு மீனடிக்பணியருட்கேதுவன்று - சூற்ற
 மற்றிருக்கிற சரிதை கிரியாயோகங்களென்னுந்தொழில்களைச்செ
 ய்யாமல் ஞானத்திற்குக்காரணம் பதியேயல்ல தலை காரணமெ
 ன்றுசொல்லப்படாது, — என்றால் - அல்லவென்று சொல்லி யிருக்
 கையிலே நீவுள்ளதென்று சொல்வதென் ஞானேற்றத்தி நிமித்த

மித்தோலென-ஞானவுற்பத்தி நிமித்தமித் தொழிலென்று,—
 ஞோக்கிறை தூலியம்பிற்றென்றும் - உன்னையொழிந் துள்ளே
 ரொல்லார்க்குங்கத்தா தூல்களிலே வருளிச்செந்து வைத்திரு
 ஞானத்தைப்பெறுதற்கு நிமித்தமன்றி ஞானம் கொடுப்பதற்கு
 சரிதைமுதலாகியது நிகாரணமென்ற தென்னமாய்முடியும். (
 ன்னவே ஞானம்பெறு நிமித்தம் தாமாமென்பது வருந்து.) இ
 ன்றியும்,...சுருவியுமலமும் பிரிவுற வருடருமென்றனை - ஆவ
 கியகருவியு மறியாமையாகிய மலமுநீங்கத்தக்கதாக வருட்பிரக
 சமுண்டாமென்று நீசொன்னும்,...கேவலத்தேதமறிவிலன்-
 வலத்தையிலே யான்மாவொன்று மறியாமறிதக்கையினு லவ்வ
 டத்தருட் பிரகாசமுண்டாகாது,—துன்றியசகலத் தருணிலே
 ன்ரு - சுருவிகணெருங்கியிருக்கிற சகலாவத்தையிலு மருட்பிரக
 சமுண்டாகாது,—எவ்வவத்தையி லிறையருள்பெறுதலும் - முன்
 சொன்னவிரண்டவ தரத்திலுமருட்பிரகாச முண்டாகாதென்று
 ற்பின்னெந்த வவதரத்திலேதான் கத்தாவிலுடைய திருவருளிப்
 பெறுவோம்,—செவ்விய ஞானதரிசுமாவது - மயக்கமற நீதரிசி
 த்த ஞானமாவது,— நால்வகையாயைப்பால் வருஞானம் - தனு
 கரணபுவன போகமென்கிற நால்வகையோடுங் கூடியிருக்கிறமா
 யையின்பகுதியிலே நின்றறிந்துவருகிற ஞானமெப்பொழுது மு
 ள்ள ஞானமாகவேண்டும்,— பண்டைஞான மிதுவறிதாவர்க்க
 ண்டஞான மிதுவரக்காணில் - இந்தமாயையினுலே யறிந்துவரு
 கிறஞான மெப்பொழுதுமுன்னஞானம் இதுநீங்கத்தக்க தாகவே
 வருகிறஞானம் இத்தத்தனுக்கரணபுவன போகங்களாகக்காணப்ப
 டின், ஞானஞானிக ளென்போர் யாருமில் - அஞ்ஞானிகளென்று
 சொல்லத்தக்கதாக வருத்தருமில்லை நீசொன்னவசந்திருவே
 யெல்லாரு ஞானவான்களாகவேண்டும்,...ஞானவேற்றுமை காட
 லுமரிதே - ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும் பொழுதறிதையிரு
 க்கும். இதன்றியும்,—தானுஞானமும் தலைவனுமென்றனை-ஆன்
 மாவரு சிவஞானமுந் சிவமுமென்று மூன்றாகச்சொன்னும்—ஆ

னபினிவனு மிவனதுஞானமும் - சிவனுஞ் சிவனுடையஞானமு
 மென்கையினுலே ஆன்மாவு மான்மாவினுடைய ஞானமும்.—
 பாசமும் பாசஞானமுமென் நிவைபேசுவர் - பாசமும் பாசத்தி
 னுடைய ஞானமுமென் நித்தமூன்று முதலிற்கு மூன்றுஞானமு
 ண்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,—ஒன்றாப்பெற்றிய
 வாகவின் - இதுஒன்றாகாத முறைமையினுலே, - மும்மைபொ
 ருட்டுமும்மைத்தன்மை செம்மைத்தென்னிற் செலவுகளுமுதுக
 இந்தமூன்றுமுதலிற்கு மூன்றுஞானமுள்ள தென்கையா லான்
 மாகொன்றாமிடத் தந்தப்பசுஞானமும் பாசஞானமும்போனபடி.
 யெப்படியென்று சொல்லவேண்டும், இதன்றியும்,... இருவருங்
 கூடி யொருபயனாய்த் தென்றருளினே-ஆன்மாவுஞ் சிவனுங்கூடி
 யொருமுதலாயிற் றென்றுசொன்னாய்,— இவ்வாற பேதிகணிலே
 யே - இப்படிப்பெத்தத்தி லிரண்டாய் முத்தியிரொன்றாயிருக்கு
 மென்றுசொல்லுகிறது மாயாவாகியுடைய மதமாயிருக்கும்,...பதி
 பசுபாச முதரநிலுகளுடனாறு ஞன்னர்க்குற - பதிபசு பாசங்க
 ளுமவையிற்றினுடைய ஞானங்களு மாகவகையாக முன் சொல்
 லி,—பின்னிருபொருளீத்து மற்றொருநால்வகையும்- அந்தவா
 றினும் பாசமும் பாசஞானமென்ற விரண்டையும்விட்டுப் பின்பு
 நாலாக்கி யந்தசால்வகையும்,—ஈனமில் ஞாதுருஞானஞேயமென்
 றிசையமூன்றாய் - இதிலேபசுஞானமொன்றையுவிட்டுக் குற்ற
 மில்லாத ஞாதுருஞான ஞேயமென்று பொருந்தப்பட்டமூன்றாய்
 —பசுபதியென் றவற்றிரண்டாய் - அதிலே ஜீவஞானத்தை நீக்
 கியான்மாவென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டாய்,...இரண்டுபொன்
 றினொன்றாகத் திரண்டாய்பயனெனாந் திருவருடெளியில் - இந்த
 விரண்டிலே யான்மாவானதந்தச் சிவனிடத்திலேகூடி யிரண்டு
 மொருபயனாய் கிற்குமென்று நீசொல்லும் நிர்மலசாக்ரீராதத்கிரு
 வருட்பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து,— சென்று சென்றனுவாய்த்
 தேய்ந்து தேய்த்தொன்றுமென் றிறையியற்கையியப்புத மகும்-தி
 ருவாசகத்தில் "இன்றெனக்கருளி, என்றதிருவிருத்தத்தில் திரு

வாதவூர்திராயனார் பேரின் பம்வேண்டிக் கத்தாலினுடையதின்ன
 யையருளிச்செய்தது நீர்சொன்னவத்தத்திற்குத் தரும். (என்ற,
 என்னத்தகாதென்பது கருத்து.) (ஒன்றுமல்லவிரண்டுமல்லவெ
 ன்றுமிரண்டு மின்னும்ல்ல வென்பதுன்மை,) இசன்றியும், ஒ
 ருமென்றலன்றியு மூவப்பமின்றுமென்ற லென்பயன் - பதி
 ம்பகவுமொன்றுமென்று சொன்னதன்றியு மிவ்விடத்தோரின்
 முமதன லுண்டாகிய பிரியமூமின்றுசலின லுனக்குப் பிரயோ
 னமென்ன (என்னவே பெறுவானில்லையென்பது கருத்து.)—இ
 யம்புக - நான்சொன்னவத்தை யல்லவென்று சொன்னீரேபின்
 னையிந்தச் சித்தாந்தவத்த மிப்படியிருப்பதென்று நீர்சொல்லுவ
 ராக,—என்றனை வினாவுமியாவும்விளங்க வென்றிகொள் கருத்த
 ன்விருப்பினையாயின் - பின்னையெப்படி யிருப்பதென்றென்றனை
 நீகேழ்க்கிறதாக வுன்னுடைய து-முறுகருத்திலே விருப்பமுண்
 டாயின்.—நதிக்கரையானெனக் கொடுத்தலமாந்து - ஆற்றங்க
 ரைப்பசப்போல் அங்காமோ விங்காமோவென்று நீபதறிக்கொ
 ண்டுகிரிகிறதெல்லாந் தெரியத்தக்கதைவிட்டு வெண்ணெயம்பதி
 திகழ்மெய் கண்டவனரு ஞண்ணிலையுடையோ நெருவனுரைத்
 த - திருவெண்ணெய் நல்லூரிலேவிளங்கப்பட்ட மெய்கண்டதே
 வனுடைய வதுக்கிரகத்தி லுண்மையைப் பெற்றமறைஞானசம்
 பந்தநாயனார் எனக்கருளிச்செய்த வத்தத்தைக்கொண்டு,—தவப்
 பிரகாசத்தன்மையில் விரித்த சிவப்பிரகாசச் செழுந்தமிழுண்
 மையை - முன்னுரைத்திலே செய்ததவங்களினது மிகுதிநொண்
 நொண்செய்யப்பட்ட சிவப்பிரகாசமாகிய செழுவியதமிழினுடை
 யவத்தத்தை,—அருளுடனாய்ந்து கொள்ள - ஆசாரியருடனாகு
 மியாராய்ந்துகொள்ளவே,—திருவருள்வினவ நிருந்திமன்றோ

மூலமும்-உரையும்.

பின்னைபிந்தற் திருவருளின்புகுதி யெப்படியிருப்பதென்றுக் கேட்ட சத்தேகங்களெல்லா நன்றாயும்க்கு விளங்காநிற்கும். ஏ-று.

சைவவாதி சங்கற்ப பிராகரண-முற்றிற்று.

சங்கற்ப பிராகரணமூலமும் - உரையும் - முற்றிற்று.

பாபிரமுட்பட அகவல் - உரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—()—

த னி ய ன்;

சுற்றவன்சுருணைகூடாக் கலநதுயிர்சிவமாய்வாழ்ப்
பற்றவன்பரமேயாகப் பரிவினாற்சிவப்பிரகாசஞ்
சொற்றவன்பொருட்சுபாபந் துலக்கியதுயோன்றொல்லோன்
கொற்றவன்ஞாயிதந்தங் குடிமுழுதாண்டகோவே.

இத்துலுரையாசிரியர் பெயர் பிரதிகளிற்

காணப்படவில்லை.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோழ்வன்துடி.

உமாபதிசிவாசாரியருளிய

தெஞ்சுவிதி தூதுமுலம்.

—o—

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்,

இப்பற்றிய பதவுமையும்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

சுந்தராமிமுதலியார்

மாணக்கர்

காசுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

சுன்னிகைப்பேர்

முருகேசமுதலியாரால்

சென்னை

சிவகாநன்யவிலாச அம்சங்கூடத்தித்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—o—
1898(1900)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

—()—

வேண்பா.

நெஞ்சவிடு துதினுக்கு நேரா முரையொன்று
விஞ்சையுறக் காட்டி விளக்கினான்—கஞ்சனிக
ரட்டாவ தானகலி யாணசுந்த ரக்கவிஞ
னெட்டாமெய்க்கு ஞானத்தை யேய்ந்து.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சுவிடுதூது

மூலமுமுலாயும்.

—()—

* கார்ப்பு.

வேதாந்தஞ்சொற்ற வியனுருவமூன்றினையுஞ்
சாதாக்கியமைந்திற் சான்றாக்கு-மேதாவா
மஞ்சமுகத்தானருளு மாணைமுகத்தானருளா
னெஞ்சுவிடு தூதுகினை.

(இதன்பொருள்.) வேதாந்தம் - உபநிடதங்கள், சொற்ற
- சொல்லிய, வியன் - பெருமைபொருந்திய, உருவமூன்றினையு
ம் - (அருவமுருவமருவருவமென்னு) மூன்றுருவங்களையும், சா
தாக்கியமைந்தில்- (சிவசாதாக்கியம்அமூர்த்திசாதாக்கியம்மூர்த்தி
சாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம்மென்னும்)
ஐந்துசாதாக்கியங்களுள், சான்றாக்கும்-(அருவமானது சிவசாதா
க்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியங்களிலும், உருவமானது கன்மசாதா
க்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியங்களிலும், அருவருவமானது மூர்த்திசா
தாக்கியத்திலும்) நிலைபெறக்காட்டும், மேதாவாம்- பேரறிஞனும்,
அஞ்சமுகத்தான்-(ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம்வாமதேவம் ச
த்தியோசாதமென்னும்)ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சதாசிவநாய

* இக்கார்ப்புவெண்பா கொற்றவன்குடி முதலியார் கூறியத
ன்று. இந்துலுரையாசிரியர் பரிவீற்சொற்றது.

ஞர், அருளும் - தந்தருளிய, புனைமுகத்தான் - டேயுமுகக்கடவுளது;
 அருளால் - திருவருளாலே, நெஞ்சவிடுதூது - (கொற்றவன்குடி உ
 மாபதிசுவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய) நெஞ்சவிடுதூது என்னும்
 ஞானசாத்திரத்தினை நினை - மனமேதியானம்பன்னுவாயாக, ஏ - னு

தூல்.

சுலிவென்பா.

பூமேவு முத்திப் புயல்வண்ணன் பொற்பமைந்த
 நாமேவு மாதபுனர் நான்முகத்தோன் - ழுமேவிப்
 பன்றியு மன்னமுமாப் பாரிடத்தும் வான்பறத்த
 மென்றமதியா வியப்பினான்.

(இ - ள்.) பூமேவுமுத்தி - தாமரைப்பூவினையொத்த கொப்
 பூழினையாய்ந்த, புயல்வண்ணன் - மேகத்தத்தினையுடைய நாரா
 யணமுர்த்தியும், பொற்பமைந்த - அழகுபொருத்திய, நாமேவும்
 நாவினிடத்தமரும், மாதா - சாஸ்திபுனர் - சேரும், நான்முகத்
 தோன் - நான்குமுகங்களைவாய்ந்த பிழமாவும், பன்றியுமன்னமு
 மா - முறைபெயர், பன் - மிகவும் அன்சாமாயெயும், தாமேவி - தா
 மங்கன்வடிவெடுத்து, பாரிடத்தும் - பூமிவட்டின்கீழும், வான்ப
 றத்தும் - ஆகாயத்தின்பறத்தும், ஞானம - எக்காலத்தினும்,
 அறியா - அறியவெண்ணா, இயல்பினான் - தன்மையினையுடை
 யவன்.

அன்றியு

மித்திரனும் வானோரு மேனோரு மெப்புறியு
 மந்தர வெற்பு மறிமடலு - மத்திரமும்
 வேதமும் வேத முடிவும்வினா விர்துவது
 னாதமுங் காணு நனத்தினான் -

(இ - ள்.) அன்றியும் - அல்லாமலும், இத்திரனும் - தேவேந்தி
 ரனும், வானோரும் - தேவர்களும், ஏனோரும் - மற்றையாரும்,

எப்புவியும் - எந்தவுலகத்தவரும், மந்தரவெற்பும் - மந்தரமலைவா
சிகளும், மறி - அலைமடங்கும், கடலும் - சமுத்திரவாசிகளும், ம
ந்திரமும் - சப்தகோடிமகாமந்திரர்களும், வேதமும் - நான்கு
வேதங்களும், வேதமுடிவும் - முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும்
வினாவிந்துவுடன் - சுத்தமாயையிலுண்டாகிய விந்துவுடன், நாத
மும் - அம்மாயையின் காரியமாகிய நாதமும், காண - இவை
களால் காணப்படாத, நலத்தினுண் - நன்மையையுடையவன்,

ஓத

வரியா எளரியா னளவிறத்து நின்ற

பெரியான் சிறியான் பெண்பாகன்—

(இ-ள்,) ஓத - எடுத்துச்சொல்ல, அரியான் - (உழுஉலன்
பின்றலைப்படாத அயன்முதலியதேவர்கட்கு.) அருமையானவன்
எளியான் - (அன்பின் நலைப்பட்ட அடியருக்கு) எளிமையான
வன், அளவிறத்து - (வைகரியாகி நால்விதவாக்கின் பகுதியவா
கிய வேதமுதல் நாதமிருனவைகளுக்கு அதிதமாய்ச் சுட்டுணர்வ
க்கெட்டாது யாங்கணும் பிரிவின்றி சமவேதமாய் நின்ற) வியா
பகமாய், நின்ற - எழுந்தருளிய, பெரியான் - (அளவின்றிப்பா
ந்த அண்டங்களையாவும் தன்னுள்வியாப்பியமாகத் தான்வியாபக
மாயெங்குகிறைந்துநின்ற) பெரியவன், சிறியான் - (மலபாகம்வ
ருவித்தருளுதற்பொருட்டி அணுக்களாகிய உயிர்கட் குள்ளிருந்து
அகிருக்கும் ஐந்தொழில்படத்தும்) சிறியவன், பெண்பாகன் -
(நிஷ்களசுவம் ஆன்மாக்களின் பேரந்தகாரமாகிய ஆணவத்தை
நீக்கும்பொருட்டும் ஆகடங்களைக் குருந்தானத்தில் வைக்கும்
பொருட்டும் அறுவகைச்சமயத்த வரும்வரவர் தியானவண்ணம்
அருளுதற்பொருட்டும் அருள்வடிவாவிய சத்தியின்வழியேசங்கற்
பித்துநின்ற) அம்மையாரை வாமபாதத்திலுடையவன்,

தெரியார்

வருவா னுருவா னருவருவு மில்லான்
மரியான் மரிப்பார் மனத்தான்—

(இ-ள்) தெரியார் - ஒருவராலுமறியப்படாத; அருவான் - (சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என) அருவமானவன், உருவான் - (மகேச்சரன் உருத்திரன் திருமால் அயன் என) உருவமானவன், அருவருவம் - (சதாசிவமென்னும்) அருவருவமாகி, இல்லான் - (நவந்தருபேதமுடாக மாத்திரையானடிக்கும்) இவையாவும் இல்லாதவன், மரியான் - இறவாதவன், மரிப்பார் - இறக்கும்பிரம விஷ்ணுக்களுடைய; மனத்தான் - மனத்திலிருப்பவன்,

பரிவான்

மெய்யர்க்கு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினான்
பொய்யர்க்குப் பொய்யாய்ப் பொய்யாயினான்—

(இ-ள்) பரிவான் - பக்குவப்பட்ட, மெய்யர்க்கு - உண்மையுடையர்க்கு, மெய்யன் - உண்மையாய் விளங்குபவன், வினைக்கு - பிரபஞ்சகாரிகட்கு, வினையாயினான் - நிமித்தகாரணனாயினான், பொய்யர்க்கு - உண்மையில்லார்க்கு, பொய்யாய் - இண்மையாய், பொய்யாயினான் - தோன்றாதவனாவான்.

ஐயன்

படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவின்
ஸிடமாய் நிறைந்த விழைவன்—

(இ-ள்) ஐயன் - சீவான்மாக்களுக்கும் பிதாவானவன், படநாகம் (தாருகாவனத்தர் விசாரவோமத்துண்டாக்கியேயிய) படங்கனோடுங்கூடியபாம்புகளை, பூண்ட - ஆபரணங்களாகத்தரித்த, பரமன் மேலானவன், பசுவின் - எண்ணிறந்தவான்மகோடிகளின், இடமாய் - இடமாகி, நிறைந்த - பூரணனாய்த்தங்கிய, இழைவன் - கருவுள்,

சுடரொளியா

னென்றுமுள் னன்றளவு மியானு முளனாகி
நின்றநிலை யிற்றரித்து நில்லாமற்—

(இ-ள்) சுடரொளியான் - சோமசூரியாக்கினி சொரூபமாயு
ள்ளவன், என்றுமுள் - இத்தகையமுதல்வன் எக்காலத்துள்ளா
னோ, அன்றளவும் - அக்காலமுதல், டானும் பசவாகியநானும்,
உளனாகி, இருப்பவனாகி, நின்றநிலையில் - ஆன்மாவின் தன்மை
ச்சொரூபமாயுள்ள தன்மையில், தரித்து-நிலைபெற்று, நில்லாமல்-
வாழாமல்,

சென்றுசென்று

தோற்றியிடுமெண்டஞ்சுவேதசங்கண் மண்ணின் மேற்
சாற்றுமுற் பீசஞ் சராயுசங்கட்-கேற்றபிரப்
பெல்லாம் பிறத்து மிறத்து மிருவினையின்
பொல்லாங்கு தய்க்கும் பொறியிவியேன்—

(இ-ள்) சென்றுசென்று - படைப்புகடோறும் போய்ப்போய்,
தோற்றியிடுமெ-முதல்வனானுண்டாக்கப்பட்டு, மண்ணின் மேல் -
பூமியின்மீது, சாற்று - சொல்லும்-அண்டம் - முட்டையிற்றோ
ன்றுவன, சுவேதசங்கன் - வியர்வையிற்றோன்றுவன, உற்பீசம்-
விதையிற்றோன்றுவன, சராயசங்கட்டு-கருவிற்றோன்றுவனவாகி
யவிலைவகட்டு, ஏற்ற-சம்பந்தமாகிய, பிறப்பெல்லாம் - எழுவகை
ப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிகடோறும், பிறத்தும்
சனித்தும், இறத்தும்-மறுபடியுமரித்தும், இருவினையின்-அந்தந்தச்
சென்மங்கடோறும் உண்டான புண்ணியபாவங்களின் பொல்லா
ங்கு - தீமையை, தய்க்கு-அனுபவிக்கும், பொறியிவியேன் - அ
றிவிவியேன்,

சல்லா

வுணர்வின் மிசையோ டெகாயிதனைப்
புணர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு—

(இ-ள்) கல்லா-பிழைதூல்களைக்கல்லாது உணர்வின் பாசவறி வினால், மிசையோடு - மிசுந்ததிகரித்த, உலகாயிதனை-சாருவாக னை, புணர்வதொரு - கலந்ததொரு. புல்லறிவு-சிற்றறிவுபூண்டு கொண்டு.

கணையிற்

கொடிதெனவே சென்று குடிபழுதே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்-படியின்மிசை
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி. இடைபு மனந்தனக்கு—

(இ-ள்) கணையின்-அம்பினைக்காட்டிலும், கொடிதெனவே-கொடுமைமாகவே, சென்று-வேகமாகப்போய், குடிபழுதேசெய்து - பிறனில்விழைந்து, கடிய - அச்சமான, கொலை-பிறவுயிரை உகொல்லல், களவு-திருடல், காமம்- அன்னியமாதர் மேலிச்சை முதலியன, படியின்மிசை - இவ்வுலகில், தேடியுழன்று - முயன்று திரிந்து, தெரிவை-முதல்வனறிருவருளை, தெரியாமல் - நாடாமல், வாடி-சோம்பி, இடையும் - சோர்தலையடையும், மனந்தனக்கு (சூவுகளிற்றலைமையாய்) மனத்துக்கு.

நாடியது

போன வழியோடும் புத்திக்கும் புத்தியுட

னான திறலா ஈகந்தைக்கும்—

(இ-ள்) நாடி - மனமானது விடயங்களைப்பற்றி, அது-அம் மனம், போனவழியோடும் - சென்றவிதத்திலே செல்லும், புத்திக்கும்-ஒன்றை விச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும், புத்தியுடன்-அப் புத்தியுடன், ஆன - பொருங்கிய, திறலார், வல்லமை பொருங்கிய, அகந்தைக்கும் - சித்தத்திற்கும்.

மேனி

யயர் வயர் வழிய வழியு

முயிரின் னுயர் முரையேன்

மூலமும் உரையும்.

(இ-ள்,) மேனி-தேகமானது, அயர அயர - நாளுக்கு நா தளரதளர; அழிய அழியும் - அக்கருவிகளுடன் அம்மேனியழி ம்போது, உயிரின - ஆன்மாவின் தயரம் - அக்காலத்து டாகுந் துன்பத்தினை, உரையேன் - இவ்வளவெனக் கூறேன்
வயிரமே

கொண்டதொரு காமனுக்குங் கோபனுக்குமோகனுக்கு மண்டு மதமாச் சரியனுக்கும்—

(இ-ள்,) வயிரமே விரோதமே, கொண்டதொரு, பெற் தொரு, காமனுக்கும் ஆசையென்பவனுக்கும், கோபனுக்கும் சிறிதுஞ்சாந்தமில்லாத கோபமென்பவனுக்கும், மோகனுக்கு நன்மைதீமை பகுத்தறியாது மயக்கஞ்செய்யும் மோகனென்பவ னுக்கும், மண்டு - மிகுந்த, மதம் - செருக்கினையுடைய, மாச்சு யனுக்கும் - பொருமைபனுக்கும்,

திண்டிறல்சே

இந்திரியம் பத்துக்கு மீனாந்து மாத்திரைக்கு
மந்தமிலாப் பூதங்க ளோந்தினுக்கும்—

(இ-ள்,) திண்டிறல்சேர், வல்லமையே வெற்றியாக் வுடைய, இந்திரியம் பத்துக்கும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியாகிய ஞா னேந்திரியமைந்து வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமாகியக ன்மேந்திரியமைந்து ஆக பத்துக்கும், ஈரைந்து மாத்திரைக்கும் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க் கம் ஆனந்தமாகிய பத்துக்கும், அந்தமிலா - முழுவில்லாத, பூதங் களைந்தினுக்கும் பிரிதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாகியவைந்து க்கும்,

கிந்தைகவர்

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றுமல மூன்றுவத்தை யேன்றுவின்று செய்யு மிருவினைக்கும்—

அ

நெஞ்சுவிடுதூது

(இ-ள்,) சிந்தைகவர் மனத்தைக்கிரகிக்கின்ற; மூன்றுகுற்றம்
காமம் வெருளி மயக்கமெனு மூன்றுகுறைகள், மூன்று குணம்
சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் ஆகியமூன்றுகுணங்கள், மூன்று
மலம் ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னு மும்மலங்கள், மூன்றவ
த்தை கேவலம் சகலம் மத்திபமெனு மூன்றவத்தைகள், என்று
நின்று பொருத்தி முறை பிறழாது புசிப்பிக்கநின்ற, இருவினைக்
கும் புண்ணிய பாவமீரண்டினுக்கும்,

தோன்றாத

வாயுவொரு பத்துக்கு மாறாத வல்வினையே

வாயகிளைக்கு மருநிதிக்கும்—

(இ-ள்,) தோன்றாத பிரத்தியட்சமில்லாத, வாயுவொரு பத்
துக்கும் பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நர
கன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன்ஆக பத்துவாயு
க்களுக்கும், மாறாத விடாத, வல்வினையேயாய் வலிமைபொருந்
திய வினைகளேயாகிய, கிளைக்கும் உறவினுக்கும், அருநிதிக்கும்பி
கவும் வருத்தித்தேடிய செல்வத்துக்கும்,

நேயமா

மிச்சை கிரியை யிவைவதரித்திங் கெண்ணிலா

வச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—

(இ-ள்,) நேயமாம்-இவைகளின் வசமாம், இச்சை கிரியை
யிவைதரித்து இச்சா ஞானக்கிரியா ரூபனும், இங்கு இப்புலியில்
எண்ணிலா அளவில்லாத, அச்சம் பயம், கொடுமை தீமை, அ
வைபூண்டு அவைபெற்று.

கச்சரவன்

சீரினிலை நில்லாமற் றிண்டாடும் பல்கருவி

வாரி யகப்பட்டு மயங்கினேன்—

(இ-ள்,) கச்சரவன் அரையில் பாம்பினைக்கச்சையாகக்கொ
ண்டமுதல்வன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, சீரினிலை சிறப்புப்பொ

ருந்திய ஆகமவழியில், நிலலாமல் நடவாது, திண்டாடும் அலக்கழியும், கருவிவாரி தத்துவங்களாகிய சமுத்திரத்தில். அகப்பட்டு மூழ்கி மயங்கினேன் கரைதெரியாது அலைந்தேன்.

தேருங்கா

ஹன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது

தன்னை யறிவைத் தலையறிவை—

(இ ள்) தேருங்கால் ஆராயுங்கால், உன்னை முதல்வனாகிய தேவரீரை, ஒழிய அல்லாது. உறவில்லை வேறுதலையினில்லை என்னுமதுதன்னை என்று சொல்லப்பட்டு முண்மையினை, அறிவை சிவவறிவை, துணியறிவை சிவவறிவை.

முன்னம்

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—

(இ ள்) முன்னம் பூர்வத்தில், தீரத் துறந்தார் விசாரித்தும் முதுந்துறந்தவர், தலைப்பட்டார் முத்தியையடைந்தவராவர், மற்றையவர் அப்படித் துறவாதவர், மயங்கி மருண்டு, வலைப்பட்டார் பிறப்பாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவர் என்று என்று,

நிலைத்தமிழின்

தெய்வப் புலமைத்திருவள் ஞ்ருவருரைத்த

மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—

(இ ள்.) நிலைத்தமிழின் உலகத்தில் நிலைபெற்ற தமிழினால் தெய்வப்புலமை, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புலமைவாய்த், திருவள்ளுவர். திருவள்ளுவதேவநாயனார், மெய்வைத்தசொல்லை, உண்மையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளினினை, விரும்பாமல், அன்புடனாடாமல்,

ஐவர்க்கு

மாவதுவே செய்தங் கவர்வழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுத்தி

(இ ள்.) ஐவர்க்கும், பஞ்சேந்திரியங்கட்கும், ஆவதுவே, ஆனகா
ரியங்களினையே, செய்து முடித்து, அங்கவர்வழியைத் தப்பாமல்
அவைகளின் வசம்டவாமல், பாவமென்னும் நரகமென்னும்
பௌவப்பரப்பு பிறப்பாகிய சாகரத்தில், அழுந்தி முழுகி,

பூவையர்தங்

கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக்கலை பயின்றங்
குண்மை யறிவுணர்ச்சி யோராமல்-

(இ ள்.) பூவையர்தம் மாதர்களின், கண்வலையில் கண்களா
கிப வலைகளில், பட்டு சிக்கி கலவிக்கலை மதனதூல் முதலியவற்று-
ள், பயின்று தேர்ந்து, அங்கு அவ்விடத்து, உண்மை மெய்மை
யாகிய அறிவு அறிவினைவினைவிக்கும் உணர்ச்சி கல்வியை ஓராம
ல் ஆராயாமல்,

திண்மையினு

னவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்கு

(இ ள்.) திண்மையினால் வலிமையினால் நாவில் நாவினைக்கொ
ண்டு, கொடுமைபல அனேகமான தீங்குகளை, பிதற்றி விடாது
பேசி நாடோறும் எத்தினமும் சாவில் இறப்பிலும், பிறப்பில்
னிப்பிலும், தலைப்பட்டு எதிர்த்த இங்கு இப்புலியில்,

ஆவிநிலை

நிற்கும் வகைபாராய் நிலையான நெஞ்சமே

பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்—

(இ ள்.) நிலையான என்னுடன் எப்போதும் நிலையாயுள்ள, நெ
ஞ்சமே மனமே ஆவி ஆன்மாவானது நிலைநிற்கும் எந்நாளுமோ

படித்தாயிருக்கும், வகைபாராய் விதத்தை யாலோசிக்கக்கடவாய், பொற்பினுடன் அழகுடன், யானே நானே, புகலக்கேள் அந் தவிதத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக.

வெற்பின்மிசை

வந்திருக்க வல்லான் மதியாதார் வல்லரணம்

செந்தழவின் மூழ்கச் சிரித்த பிரான்—

(இ ள்) வெற்பின்மிசை-வெள்ளியங்கிரியின்மீது, வந்திருக்க எழுந்தருளியிருக்க, வல்லான் வல்லவன்; மதியாதார் ஒருவரையும் வணங்காதவர்களாகிய வசுரர்களின், வல்லரணம் வலிமை பொருந்திய வெள்ளி பொன் இரும்பு முதலியவற்றால் லாகிய மதிலால் சூழப்பட்ட கோட்டைகளை, செந்தழவின் அக்கினியில் மூழ்க அழிந்துபோம்படி, சிரித்த புண்ணைகசெய்த, பிரான் கடவுள்.

அந்தமிலா

வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி

யாதி யமல னிமலனருள்—

(இ ள்) அந்தமிலா முடிவிலாதனேகமான, வேதம் வேதங்களின், முடிவில் அந்தத்தில், விளைவில் சத்தத்தின், விளைவில் பொருளாயிருக்கின்ற, ஒளி சோதியன், ஆதி சகலத்திற்குந் தலைமையான, அமலன் அனாதியே மனமில்லாதவன், நிமலன் நின்மலன், அருள் அருள்மயமாகிய.

போத

வறிவி லறிவை வறியு மவர்கள்

குறியுள் புகுதுங் குணவன்—

(இ ள்) போதவறிவில் ஞானமயமான வறிவின் சுண்ணை, அறிவை சிவத்தை, அறியும் தரிசிக்கும், அவர்கள் சிவன்முத்தர்

சுள், குறியுள் இதயத்தில், புகுதும் எழுந்தருளும், குணவன் இயல்புடையவன்,

நெறிகொள்

வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியி

லொளியி லொளியி லொளியன்—

(இ ள்) நெறிகொள் அடைவான, வெளியில் ஆகாயத்தினது வெளியில் அதற்குக்காரணமான பிரகிருதியில், வெளியன் அதற்காதாரமான கலா ரூபமாயுள்ளவன், வெளியில் அக்கலையின் ஒளியில் அக்கலைக்குமேலாகிய அசுத்தமாயையில், ஒளியில் அதற்கப்பாற்பட்ட சுத்தவித்தையில், ஒளியன் அதைக்கடந்த விந்நுவிவிருப்பவன்,

ஒளியி

லளியி லளியி லளிய னளியி

லளவி லளவி லளவன்—

(இ ள்.) ஒளியில் அவ்விந்நுவில், அளியில் அவ்விந்நுவைக் கடந்த சதாசிவத்தில்: அளியில் அச்சதாசிவத்தின் மேலானபராசுத்தியில், அளியன் அப்பராசுத்திக் காதாரமான பரசிவன், அளியின் அத்தகைய பரசிவனானும், அளவில் எண்ணல் எடுத்தல் நீட்டல் குறுக்கல் என்பனவற்றினுக்கும்; அளவில் அவற்றினுக்கு மேற்பட்ட காட்சி கருதலுரைமுதலிய வற்றினுக்கும், அளவன் அதனினுமிக்க முதனடு வீரின்மையான தனியளவினன்,

அளவிறந்து

நின்ற னனைத்து நிறைந்தா னினைப்பவர்பாற்

சென்றான் நெறியத் தெரியாதான்—

(இ ள்.) அளவிறந்து இவ்வளவென எல்லைப்படுத்தற் கரியனாய்; நின்றான் உள்ளவன், அனைத்தும் பிரபஞ்சமுழுதும், நிறைந்தான் வியாபகமானவன், நினைப்பவர்பால் தியானிப்பவரிடத்து

சென்றான் எழுந்தருளுபவன், தெரிய ஆன்மபோத்தாலறிய, தெரியாதான் அறியப்படாதவன்.

குன்று

விளக்காய் நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேற்

றுளக்காம னின்ற பெருஞ்சோதி—

(இ ள்,) குன்று குறைபடாத, விளக்காய் தீபமாய், நிறைந்த எங்கும் வியாபியான, விரிசுடரான் பரவிய சோதியான், விண்மேல் ஆகாயத்தில், துளக்காமல் தானே பிரகாசியாது, நின்ற சோம சூரியாக்கினியாய் நின்ற, பெருஞ்சோதி பெரிய வொளிநுட்பமாயுள்ளவன்.

உளக்கண்ணுக்

கல்லாது தோன்ற வமல ன்கிலமெலா

நில்லாம் னின்ற நிலையினான்.

(இ ள்) உளக்கண்ணுக்கு அறிவினுக்கு, அல்லாது அல்லாமல், தோன்ற புறக்கண்களுக்குக் காணாத, அமலன் பரிசுத்தமானவன் அகிலமெலாம் சித்பிரபஞ்சமெல்லாம், நில்லாமல் வேறாயிராமல், நின்ற (கண்ணொளியான்ம போதம்போல உடனாய் நின்ற நிலையினான் பூரணனாய்நிற்பவன்.

சொல்லாநு

மீசன் பெருமை யிருவினை யேன்றனக்குப்

பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிக்கேள்—

(இ ள்) சொல்லாரும் வேதாகமங்களில் பொருந்திய, ஈசன் முதல்வனது, பெருமை மகிமைகளை, இருவினையேன் புண்ணிய பாவங்களிற் கட்டுப்பட்ட பெத்தனாகிய நான், உன்றனக்கு மனமாகிய வுனக்கு, பேசும் எடுத்துச்சொல்லும் தகைமை யெலாம் பெருமையெல்லாம், பேணிக்கேள் விரும்பிக்கேட்பாயாக.

பாசம்

பலவுங் கடந்து பரித்தருள்சேர் பண்பாற்
குலவி விளங்குங் குணக்குன்றோன்—

(இ ள்) பாசம்பலவும் ஆணவம் கன்மமாயையாகிய மலங்க
ளின் காரியகாரணங்களை, கடந்து அவற்றிற்கேயாது அப்பாற்
சென்று, பரித்து விரும்பி, அருள் கருபையினை, சேர் பொருத்தி
ய பண்பால் குணத்தினால், குலவி பாராட்டிவிளங்கும் அடியா
ரிதயந்தோறும் பிரகாசிக்கும், குணக் குன்றோன், நற்குணமே
சொருபமாகிய மலையானவன்,

இலகவே

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழித்து
வையம் பரவமகிழ்த்தெழுத் தங்கு—

(இ ள்) இலகவே ஒளிவிடவே, செய்ய செவ்விய, தருமம்ப
திபுண்ணியமான' செழுங்கிரியின்மீது அழகியமலையின்மேல் இ
ழித்து இறங்கி, வையம் உலகம், பரவ வணங்க, மகிழ்த்துச்
தோஷித்து, எழுத்து எழுத்தருளி, அங்கு அவ்விடத்து,

ஐயம்

களவுபயங் காமம் கொலைகோபங் காதி
யளவில்வினை யெல்லா மழித்திங்கு—

(இ-ள்) ஐயம் சந்தேகம், களவு திருட்டு, பயம் அச்சம், காம
ம் ஆசை, கொலை கொல்லல், கோபம் சினம், காதி இவைகளைக்
கெட்டுத்து, அளவில் எண்ணிறத்த, வினையெல்லாம் துன்பங்களை
யெல்லாம், அழித்து ஒழித்து, இங்கு இவ்விடத்தில்,

உளமகிழ்த்

தொம்மெனவே யெங்கு முழங்கிச் சுருதியில்
செம்மைதரு மரசுமங்கள் சேர்ந்தோடி—

(இ-ள்.) உளமகிழ மனம்பூரிக்க, தொம்மெனவே தொம்மென மகாவாங்கிய வொலியோடு, எங்கும் எவ்விடத்தும், முழங்கி ஆரவாரித்து நிற்கும், சுருதி நான்கு வேதங்களிடத்தும், பயில்த ன்கிய செம்மைதரும் உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற ஆசுவங்கள் இருபத்தெட்டாக மங்களில் சேர்ந்தோடி தங்கவியா பித்து.

மும்மலத்தின்

காட்டங்க வேர்பறித்துக் கல்விக் கரைகடந்தங்

கோபெல பூதத் துணர்வழித்து—

(இ-ள்.) மும்மலத்தின் மூன்றுமலங்களின், காடுகாடானது அடங்க ஒங்காதுருன்றிவிட, வேர்பறித்து அடியோடலைத்து, க ல்வி அபரஞானமாகிய சமுத்திரத்தின், கரை கரையினை கடந் து தாண்டி, அங்கு அவ்வவ்விடங்கட்கு, ஒடு தாவீச்செல்லுகின் ற, பலபூதத்த பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாமென்னுமைம் பூதங்களுடைய ஐந்துநான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று ஆகியஅவ ற்றின் குணங்களின், உணர்வு தெளிவை, அழித்து போக்கி.

நீபெுகழ்

மெய்வாய்க்ண் மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
வைவாய வேட்கை யவாவழித்து—

(இ-ள்.) நீபெுகழ் அதிகப்புகழினை வாய்ந்த, மெய் வாய்க்ண் மூக்குச் செவி யென்னப் பேர்பெற்ற, மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யென்னும் பெயர்களை வாய்ந்த ஞானேந்திரியங்களாகிய-ஐ வாய ஐந்து வாய்க்களினாலாய, வேட்கை கிரகிக்கும் சத்தப்பரி ச ரூப ரசகந்தமென்றாய, அவா ஆசைகளை, அழித்து போக்கி

நையுமியல்

வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவு

நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடி—

(இ-ள்) நையும் கீழ்ப்படுத்தும், இயல் தன்மையினைவாய்ந்த, வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம்பலவும் வாக்கு பாதம் பாணிபாயுரு உபத்தமெனப்படும் கன்மேந்திரிடங்களின் நீக்கி அவற்றின் செயலாகிய வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்த மென்பனவற்றை ஒழித்து, செறிந்து நெருங்கி நிறைந்தோடி நிரம்பிச்சென்று,

போக்கரிய

பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பரந்தலைக்கு

மந்தமனம் புந்தியுட னாங்காரஞ்சிந்தைவிழ

(இ-ள்) போக்கரிய நீக்குவதற்கரிமையாகிய பந்தமெனும் சங்கற்பவிகற்பங்களாகிய கட்டென்னும் சோலை செறிவினை பறித்து-களைந்து, பரந்து சூழ்ந்து அலைக்கும் வருத்தும் அந்த, தேகத்தினிடத்துள்ள மனம் புத்தியுடனாங்காரஞ்சிந்தை அந்தக்காணங்களாகிய மனம்புத்தி சித்தமகங்காரங்கள் விழ ஒழிய.

மோதி யலைக்கு மருணீர்மை முக்குணமுங்

காதி யுரோமமெலாங் கைகலந்து—

(இ-ள்) மோதி தாக்கி அலைக்கும் வருத்தும், மருள்நீர்மையங்கவொப்புரவாய்ந்த முக்குணமும் சாத்தவித இராசத தாமதமாகிய முக்குணங்களையும், காதி அழித்து உரோமமெலாம் உடல்முழுதும் கைகலந்து நிரம்பி,

சீதப்

புளக மரும்பிப் புலன்மயக்கம் போக்கி

வினைவில் புலன்முட்ட மேவி—

(இ-ள்.) சீதம் குளிர்ச்சிபொருந்திய புனகம் மயிர்ச்சிவிர்ப்பு, அரும்பி உண்டாகி, புலன் ஐம்புலன்களாலுண்டாகும், மயக்கம்மருளினை போக்கி கெடுத்து வினைவில் அச்சம்பலிப்பில், புலன் அறிவானது முட்ட கிட்ட, மேலி பொருந்தி.

களபதன்

மாதர் மயக்க மழித்துவளர் மண்டலத்தின்

சோதியொரு முன்றினையுஞ் சோதித்து—

(இ-ள்.) களபம் கலவைச்சந்தனத்தாற் பொலிந்த, தனம் கொங்கைகளையுடைய, மாதர் ஸ்திரீகளாலுண்டாகும், மயக்கம், அறியாமையை. அழித்து நீக்கி வளர் ஓங்கிய மண்டலத்தின் அக்கினிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலம் சோமமண்டலங்களிலுள்ள சோதி பிரகாசங்களாகிய ஒருமுன்றினையும் சோமசூரியாக்கினி மூன்றினையும், சோதித்து ஆராய்ந்து,

நீதியினு

லாதார மாறினுஞ்சென் றுறிபடல் வாயுக்கண்

மீதான பத்துமிகப்பார்த்து—

(இ-ள்.) நீதியினால் கிரமத்தால், ஆதாரமாறினும் மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆஞ்சையென்னும் ஆறு ஆகாரங்களிலும் சென்று போய் ஆநிரிறைந்து அடல் வல்லமைபொருந்திய மீதான மேலான வாயுக்கள் பிராணன் அபாணன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் திருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயனென்னும், பத்தும் தசவாயுக்களும் மிகப்பார்த்து மேற்கொண்டோடி,

காதிப்

பிருதிவியபுத்தேய வாயுவா காய

முதுதிரில மைந்து மோடி—

(இ-ள்.) காதி கோபித்து, பிருதிவி யப்புத் தேயுவாயுவாகா யம் மண் புனல் தீ காற்று வெளியென்னும் உறுதி நிலைபெற்ற நிலைமந்து ஐந்துநிலங்களிலும், ஓடி தாவி.

மறுவிலா

நான்முகன்மா லீசன் மகேச னலஞ்சிறந்த
தான்முக மைந்தாஞ் சதாசிவமும்

(இ-ள்.) மறுவிலா குற்றமில்லாத நான்முகன் நிவர்த்திகலைக்கதிபரான பிரமாவும் மால் பிரத்திட்டா கலைக்கதிபரான நாராயணனும், ஈசன் வித்தியாகலைக்கதிபரான ருத்திரனும் மகேசன் சார்த்திகலைக்கதிபரான மகேசனும் நலம் நன்மை சிறந்தசிறப்புப் பெற்ற முகமைந்தாம் ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம்சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களுடைய சதாசிவமும், சார்த்தியாதிகலைக்கதிபரான சதாசிவமும்,

ஆனதொரு

வீந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியி
லந்தமிலாப் பாழடந்து தேக்கியபின்

(இ - ள்.) ஆனதொரு - இவ்வகையாகிய கலைக்கும் முத்திகுக்கும் காரணமானவொரு, வீந்து - சுத்தமாயையினதோ முகமான பராசத்தியையும், தாதம் - சுத்தமாயையின் ஊர்த்துவமுகமான ஓசைவடிவாகியபராசத்தையும், கடந்து - மேற்சென்று, சுத்த-நின்மலமான, வெறுவெளியில் - வெட்டவெளியில், அந்தமிலா - முடிவில்லாத, பாழடங்கு-சுத்தகுனியமுழுதும், தேக்கியபின் - நிறைந்தபின்,

முந்திவரு

மவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ்சென்ற கண்டமுள்ளார்க்கிச்
செவ்வறிவே யாகித் திதைப்பொழிந்தங்கு

(இ-ள்.) முந்தியரு-ஞானபாதங்களின் முதற்பேசப்பட்ட; அவ்வறிவுக்கு-அப்பராசத்திவடிவினுக்கு, அப்பாலும்-அப்பாலும், சென்றகண்டம்-போப்பிசாரித்த பரநாதத்தை, உள்ளாக்கி உள்ளடக்கி செவ்வறிவேயாகி ஒரேநீர்மையான சுத்தவறிவாகி இதைப் பொழிந்த சந்தேகமில்லாது தீர்ந்து அங்கு அவ்விடத்து.

எவ்வறிவுத்

தானைய வீடருளித் தன்னிற் பிரிவினலா

ஐனுகி யெவ்வுயிர்க்கு முட்புகுந்து—

(இ-ள்.) எவ்வறிவும் பாதாளசத்திதுடங்கிப் பரநாதவியாபகம் வரையிலுள்ள சத்துக்களின் ஞானங்களும், தானும் தானேயாகி வீடருளி முத்தியுங்கொடுத்து தன்னில் தன்னிடத்து; பிரிவில்லா அபின்னமானவைகட்கு, ஐனுகி திருமேனியாகி, எவ்வுயிர்க்கும் மூவகைப்பட்ட விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர் சகலராகிய உயிர்கட்கு உட்புகுந்து உயிருக்கு உயிராய்விமைத்து.

மேனியிலா

ரஞ்சவத்தை யுங்கடர் தாயபெரும் பேரொளிக்கே

தஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பெய்தி—

(இ-ள்.) மேனியிலார் தத்துவங்கொலாய தேகத்தில்பொருந்திய அஞ்சவத்தையும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி தரியத்துரிடாதிதம் ஆகிய பஞ்சாவத்தைகளையும். கடந்து கடந்து, ஆய பொருந்திய, பெரும் பெரிய பேரொளிக்கே சோதிசொருபத்தினுக்கே, தஞ்சமென அடைக்கலமென சென்று அடைந்து தலைப்பட்டு உபாயந்தேடி,

வஞ்சமறத்

தானந்த மில்லாத தன்னொரிய லோங்குகரு

மானந்த மென்பதோ மாணுடையான்—

(இ-ள்.) தான் வஞ்சமற வினையால் வேறுபாடுசெய்வ தல்லது தான்யாதொருபக்கல் சார்தலின்றி அந்தமில்லாத முடிவுடைய பொருபொருளாயிராது தண்ணளியால் காருண்ணியத்தினால் ஒங்கி மேலுமேலும் வளர்ந்து வரும் வருகின்ற ஆனந்த மென்பதோர் நித்தியானந்த சுகமென்பதொன்றான ஆறுடையான் ஆற்றினையுடையவன்,

ஆனந்தம்

பண்ணும் பயன்சுருதி யாகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து நண்ண வரியதொரு நாடுடையான்—

(இ-ள்.) ஆனந்தம் சுகரூபத்தினையே பண்ணும் செய்வதற்கு பயன் பிரயோசனமாயுள்ள சுருதி இருக்கு யசர்சாமம் அதர்வணம் என்னும் பொதுவான நான்குவேதங்களையும் ஆகமங்கள் அவ்வேதங்களின் பாசுஷியமாக விளங்கும் சிறப்பான ஆகமங்களையும் பார்த்து விசாரித்து உணர்ந்து உண்மையறிந்து நண்ண ஆடைதற்கு அரியது அருமையானதாம், ஒரு ஒப்பற்ற நாடுடையான் நாட்டினையுடையவன்,

எண்ணென்

கலையா லுணர்ந்து கருத்தழிந்து காம நிலையா தெல்லாமுன் னீத்திக்கு—

(இ-ள்.) எண்ணென்கலையால் அறுபத்துநான்குவகைப் பட்ட அபரஞானங்களால், உணர்ந்து அறிந்து கருத்தழிந்து உண்மையினையறியாமல் நொந்து காமநிலையானதெல்லாம் ஆசைக்கேதுவான கீழுற்ற போகத்தானங்களெல்லா வற்றையும் முன்னீத்து முன்பு நீக்கி இங்கு இவ்விடத்து.

அலைவறவே

தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தா லோட்டற்று வீற்றிருக்கு முருடையான்

(இ-ள்.) அலைவறவே சலிப்பறவே தேட்டற்ற தேடுதலின் றி ஒடுங்கிய சிந்தை மன ஆன்மாக்களிட்டுத்துதித்த, சிவஞானம் சிவஞானமாகிய மோனத்தால் மவுனநிலையில் ஓட்டற்று போக்கு வரவற்று, வீற்றிருக்கும் அனுபூதிமயமாய்ப் பூரணம் பெற்றிருக்கும் ஊருடையான் ஊரினையுடையவன்

நாட்டத்தால்

தெண்ணீரருவிவிழ்ச் சிந்தை மயக் கந்தெளிந்

துண்ணீர்மை பெய்தியுரோம் மெலாம்—

(இ-ள்.) நாட்டத்தால் கண்களினின்றும் தெண்ணீர்விழ ஆனந்தநீர்சோர, சிந்தைமயக்கம் மனமயக்கம் தெளிந்து தெளியப் பெற்று உண்ணீர்மை மனக்களிப்பு எய்தி பெற்று உரோமமெலாம் மயிர்க்கால்கடோறும்,

நண்ணும்

புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிற்குட டாம

உளகம்பங் கொண்டுள் றுருகி—

(இ-ள்.) நண்ணும் பொருந்தும் புளகம் சிலிர்ப்பு, புனை கொண்ட மெய்யர் அடியார்கள் பொய்யிற்குடாமல் பிரபஞ்சத்திற் சாராமல் உளகம்பங்கொண்டு மனநடுக்கம்பெற்று உள்ளுருகிசிந்தையுருகி.

அளவிலா

மாலா யிருக்கு மவர்மனத்தை வாங்கவருண்

மேலாய் விளங்கலங்கள் மெய்யினுள்—

(இ-ள்.) அளவிலா எல்லையில்லாத மாலாயிருக்கும் வாஞ்சைபுடன் வீற்றிருக்கும் அவர் ஜீவமுத்தர்களின் மனத்தை இருதயத்தை வாங்க தன்வயப்படுத்த, அருள் அருண்மயமான மேலாய்

வினங்கு எப்பொருட்கும் மேற்பட்டு வினங்கும் அலங்கல் மெய்
யிருன் திருமேனியில் மாலையாகவுடையவன்,

தோலாத

வானம் புவன மலேகடலேழ் பாதாள

முடிவந்து பூதத் தூயிருணர்ச்சி—

(இ.ள்.) தோலாத பொருளாய்க்காணப்படாத வானம் ஆகர்
யமும் புவனம் இருணற்றறுபத்து நான்கு புவனங்களும் மலை அ
ட்டருவ பர்வதங்களும் கடல் ஏழுசமுத்திரங்களும் பாதாளம்சத்
தபாதாளங்களும், ஊன் உடம்புண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஐ
ந்துபூதத்த பஞ்சபூதங்களும் உயிர் எண்ணிறத்த ஆன்மகோழிக
ளிடத்தும் உணர்ச்சி அவ்வவ பதார்த்தங்களின் அறிவுக்குத்த
க்க,

ஞானமா

யெல்லாமா யல்லவா யெண்ணுலா ரெண்ணத்து

ணில்லாம னிற்குநீள் வாசிபான்—

(இ.ள்.) ஞானமாய் ஞானமாகி எல்லாமாய் கலப்பினாலுடலு
விர்போல அவ்வுயிர்களையாய் அல்லவாய் பொருட் டன்மையா
ல் கண்ணருக்கன்போல அவற்றின்வேறாமாய் எண்ணத்துள்மன
தில் நிலலாமல் பேதமாயிராமல் கிற்குந் அபேதமாய்க்கலந்துந்
ற்கும், நீள்வாசிபான் வேகமாய்ச்செல்லங் குதிரையினையுடை
யவன்,

சொல்லாரும்

பாதாள மூடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழு

மாதா மாகியகண்ட பிறந்து—

(இ.ள்.) சொல்லாரும் தூல்களிற் சொல்லப்பட்ட பாதாள
மூடுருவி அதோமுக வுலகங்களையுஞ்சென்று, பாரேழும் மத்தி

வகதமாணமுலகங்களுக்கும்விண்ணேழும்ஊர்த்துவமுதமானமே
லேமூலகங்களுக்கும், ஆதாரமாகி நிலையாகநிம்பதற்காதாரமாகி,
அகண்டநிறைந்து-சுத்தமாயாலோகமெங்கணுநிரம்பி,

ஓத

வரிதா யெளிதா யருமறைபா றங்கத்
துருவா யுயிரா யுணர்வாய்—

(இ-ள்.) ஓத-சட்டிச்சொல்லுதற்கு, அறிதாய் காட்சியிழிப்பட்,
மல், எளிதாய்-ஞானவான்களருளால,விதற்கெளிதாய்,அருமறை-
அருமையானவேதங்களும்,ஆறங்கத்துசிட்டைகற்பம்வியாகரண
ம் நிருத்தம் சோதிடம் சத்தமென்னும் ஆறங்கங்களின், உருவா
ய் ரூபமாய்,உயிராய் கலப்பினால் ஆன்மகோடி-களாய், உணர்வா
ய் அவ்வுயிர்களில் விளங்கும் அறிவுமாத் திரையாய்.

பெரிதாய

வெய்யதுயர்ப் பாசம்ற வீசியே வெம்பிறவித்
துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி—

(இ-ள்.) பெரிதாய சர்வவியாபியாகிய,வெய்ய கொடுமையானா
துயர் துன்பினைச்செய்யும்,பாசம் கட்டை;அறவீசியே,முற்றுமெ
றித்து வெம்பிரவி கொடியபிரப்பென்னும் துய்ய நீராற்சுத்தமா
கிய கடலை புறவிக்கடலை துகளெழுப்பி நீர்வற்றித்து ளெழுப்பும்
படிச்செய்து,

ஐயமுறுங்

காமக் குரோதமதமாச்சரியங் காய்த்தடர்த்துச்
சாமத் தொழிலின் றலைமிதித்து—

(இ-ள்.)ஐயமுறும் விலேசத்திலைச்செய்யுகின்ற,காமம்விருப்பம்,
குரோதம் சினம் மதம் செருக்கும் மாச்சரியம் பொருடையாகிய

வற்றை, காய்ந்து கோபித்து, அடர்ந்து எதிர்த்து சாமத்தொழிவீ
ன் பிரப்பினுக்குக் காரணமான புவனத்தொழிலை, மிதித்து நசு
க்கி,

நாமத்தாற்

கத்துஞ் சமையக் கணக்கின்விறற் கட்டழித்தத்
தத்தம் பயங்கொலைக ளாங்கழித்தே—

(இ-ள்.) நாமத்தால் பலபெயர்களால், கத்தும்பிதற்றும்சமையக் கணக்கின் அகப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம் ஆகிய முக்கூற்றுச்சமயங்களின், விறல் வலியவாதத்தின் கட்டழித்து பொய்க்கட்டுப்பாட்டை யொழித்து, தத்தம் தங்கள் தங்கள் பயம் அச்சம் கொலைகளாம் கோறலாடியாம், கழித்தே நீக்கியே

தத்திவரும்

பாசக் குழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்த
மாசைக் கருத்தை யறவீசி—

(இ-ள்.) தத்திவரும் ஆன்மாக்களின்மீது சூழும், பாசக்குழாத்தை பிரபஞ்சவாசனைகளை படவடித்து தலையெடா தொதுக்கி பாவையர்தம் மாதர்களின் ஆசைக்கருத்தை அவாவாகியவெண்ணத்தை அறவீசி முற்றுநீக்கி.

நேசத்தா

லானவே கங்கொண் டருண்மும் மதத்தினு
வானையார் தத்துவங்க ளுள்புகுந்து—

(இ-ள்.) நேசத்தாலான அன்பாலாகிய வேகங்கொண்டு விரைவினைவாய்ந்து அருள் கிருபையாம் மும்மதத்தினால் ஆரணிகநீரி, ரேநயித்திரினன்னு மூன்றுசத்திகளாலாய், மதங்களால் உணையார் உடலைக்கலந்த தத்துவங்களுள் தத்துவக் கூட்டங்களுள் புகுந்து பிரவேசித்து

தேனைப்

பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநாற் கோட்டான்
மருவித் திகழ்ஞான வாணையான்—

(இ-ள்.) தேனை ஆனந்தத்தேனை பருகி குடித்து களித்தசல்
லாபமடைந்து உயர்ந்த வீறிட்ட பன்மறை நாகோட்டால்பல
வேதங்களை நான்குகொம்புகளாக மருவி பொருத்தி திகழ் பிர
காசிக்கின்ற, ஞானவாணையான் பரஞான வாணையினை யுடைய
வன்.

இருமுகச்

சுமைமங் கடந்து தனக்கொப்பிலாத

சுமைதுன்ப நீக்குந் துவசன்—

(இ-ள்.) இருமுகச்சுமையம் அகச்சுமைமங்க ளானினுக்கும் கட
ந்து அப்பாற்பட்டு தனக்கொப்பிலாத சுமதியாகப் பொருந் து
லில்லாத சுமை பிரபஞ்சபாரமாய் துன்பம் துவசன் நீக்கும்
ழிக்கும், துவசன் கொடியினையுடையவன்.

சுமையொன்றித்

தன்மை மறந்து தழுவொளியுள் ளேயிருத்தி

யிம்மை மறுமை பிரண்டகற்றி—

(இ-ள்.) சுமையொன்றி பொருமை வாய்த்த தன்மைமறந்து
ன்மாவினுக் கன்னியமானவற்றை மறந்து தழுவொளி அக்ஞா
யை உள்ளேயிருத்தி மூலாதாத்திலெழுப்பி இம்மை மறுமைஇ
கபரங்களின் இரண்டகற்றி இருவகைப்பட்ட வாசனைகளை அக
ற்றி நீக்கு,

செய்யுமை

வாயுவை போடா வடைகிறுத்தி வாயுத்து

வாயுவைவாயு மாந்தே யுறவுவெய்து—

(இ-ள்.) செம்மையே கிரமமாகவே வாயுவை இடைபிங்கலக ளை ஒடாவதை வெளியில் செல்லாதவிதம் நிறுத்தி தம்பிக்கச்செ ய்து வானத்து இவ்வாயுளுக்குக் காரணமாய் ஆகாயத்துல்வம்வர யுவையும் பூதவாயுவினையும், ஆங்கே உள்ளே வாங்காதபடி உற பொருத்த, அமைத்து நிறுத்தி,

தேயுவா

லென்று மொருதகைமை யாயிருக்கு மின்பருளே
நின்று முழங்கு நெடுமுரசோன்—

(இ-ள்.) தேயுவால் சமுமுனை நாடியினுண்டாய வாயுவினால் என்றும் - (மூலாதாரத்திற் சொலிக்கின்ற அக்கினியை யெழுப் பிலலாடதானத்துள்ள சந்திரமண்டலத்துத்தாக்கி யதின்னின்றஞ் சொட்டிமயிர்த்தத்தை யுண்டு) எக்காலத்தும் ஒருதகைமைபாய்ந ரைதிரை மூப்பு 'மரணமுதலியவின்றி வச்சிரகாபமான) ஒரே தன்மையாகவிளங்கி, இருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் இன்பரு ளே அப்பான திருவருளினையே நின்று நிலைபெற்று முழங்கும் சப்திக்கும் நெடுமுரசோன் பேரொளியான வாத்தியமாக வுடை யவன்,

அன்றியு

மாலு மயனும் வகுத்தறித்த வையமெலாஞ்
சாலுமிதற் கப்பாலு மெப்பாலும்—

(இ-ள்.) அன்றியும் அல்லாமலும் அயனும் பிரமாவும்மாலும் விண்டுவும், வகுத்தறித்த முறையே சிருட்டித்தும் காத்தும்வரு கின்ற வையமெலாம் பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உலகமெல்லாம் சாலும் மிகுந்து இதற்கப்பாலும். இப்பிரகிருதிக்கு அப்பாற்ப ட்ட அசுத்தமாயா புவனங்களும் எப்பாலும் மேலுமுண்டாய வு ளுங்களும்,

மேலை

யுலகு மூலகா ஹணரவொண்ணு ஆந
மிலகி நடக்குமொழி லாணையான்—

(இ-ள்.) மேலையுலகும் சுந்தமாயா புலனங்களும் உலகால்இ
த்தகைய உலகங்களிலுள்ள எவ்வகைப்பட்டவாத்தமாக்களாலு
ம் உணர அறிதற்கு ஒண்ணு எட்டாத, ஊரும் ஓர் ஊரினையும்
இலகி இவ்வுலகமெல்லா வற்றினும் விளங்கி நடக்கும் தன்னருள்
படக்கப்பெற்ற ஏழில் அழகுபொருந்திய ஆணையான் செங்கோ
லுடையவன்.

அலகிறந்த

காட்சியான் காட்சிக்குங் காணாக் கலைஞான
வாட்சியா னாட்சிக்கு மாயினான்—

(இ-ள்.) அலகிறந்த எண்ணிறந்த வான்மகோடிசுக்கு காட்
சியான் அவரவர்கள்கொண்ட கோட்பாட்டிற்குத் தக்கபடி அரு
ள்புரியும் பலதன்மைகளை யுடையவன் காட்சிக்கும் தற்போதமு
ன்னிட்டறியுங் காட்சியினுக்கும் காணான் அறியப்படாதவன் க
லைஞானம் வேதாகமமுதலிய அபரஞானங்களால் நிச்சயிக்கப்
பட்ட ஆட்சியான் உரிமையினையுடையவன் ஆட்சிக்கும் அஃவே
தாகமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட வரிமையினுக்கும் ஆயினான் து
ண்மையானவன்.

சூட்சியான்

பாருந் திசையும் படரொளியா லேகிறைந்தான்
றுருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான்—

(இ-ள்.) சூட்சியான் துண்ணியன் பாருந் பூமியும் திசையும்
எட்டுத்திக்குகளும் படர் சஞ்சரிக்கின்ற ஒளியாலே சோமஞரியா
க்கினிகளாலே நிறைந்தான் அவற்றினுக்குப் பிரகாசித்தினைக்

கொடுத்து நிறைவினையுற்றான், தூரும் ஆதியும் தலையும் அந்தமும் இலா இல்லாத தோன்றலான் அநாதி நித்தியனானவன்,

வேராகி

வித்தாகி வித்தின் முனையாகி மேவுதனுச்
சத்தாதி பூதங்க டானாகி—

(இ-ள்,) வித்தாகி - (தாவரங்கட்குப் பொருந்த முயர்கட்கு முதற்காரணமான) விதையாகி' வேராகி - (அவ்விதைக்கு நிலையாய்) மூலமாகி, அவ்வித்தின் - அவ்விதையின், முனையாகி - (சினையடைதளிர் முதலியனவாய்க் காரியப்படுவதற்கு) அங்குரமாய், மேவும் - சங்கமங்களாய்ப் பொருந்தியவுயர்கட்கு, தனுச்சத்தாதி தேகமுதலிய வாதாவாதி, பூதங்கடானாகி - (அத்தனுக்களுக்குக் காரணமான) பிருதிவியாதி பூதங்களாகி,

சுத்த

வெறுவெளியாய்ப் பரீழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்ற வொருவன்—

(இ-ள்,) சுத்த - (இத்தகையபிரகிருதிகளை யதிட்டித்துக் காரியங்களை யாக்கினனாயினும்) அபரவிந்துவாய், வெறுவெளியாய் அபரநாதமாய் பரீழாய் பரவிந்துவாய், வெறும்பாழுக்கு - பரநாதத்தினுக்கு அப்பால் - மேற்பட்டு உறு - பொருந்திய, பொருளாய் - திரிபுடியற்ற முதல்வனாய் நின்ற - தானேதானாய் நின்ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,

பொறியிலியென்

வெம்பும் பிறவியிலே வீழாமல் வீடனித்த
சம்பந்த மாமுனியென் றம்பிரான்—

(இ-ள்,) பொறியிலியென் - (மெய்யாதிபொறிகள் உடைத் தானவனாயினும் அவற்றைத் திருவருண் மாட்டிச் செலுத்தாமை

யால் அப்பொறிகள் இன்மையனைப்போன்ற வெனது, வெம்பும் துயரவுழலினால்வாட்டும், பிறவியலை - பிறவிக்கடலில், கீழாமல்- அழுந்தாமல் வீடளித்த - மோட்சத்தையருளிய, சம்பந்தமாமுனி சம்பந்தமாமுனியென்னு மருமைத்திரு நாமத்தைப்புணந்த எந்தம்பிரான் - என்சுவாமி:

அம்புலியார்

போற்றுந்திருவடியென் புன்றலைமீதேபொறித்தோ
னேற்றின் புறத்தமைந்த வெங்கோமான் -

(இ-ள்,) அம்புலியோர் இவ்வுலகில்வாழும் பேரியோர்கள் போற்றும் - ஏத்தும், திரு - அழகிய, அடி, பாதத்தை, என் - எளியேனது, புன் - அற்பமாகிய, தலைமீதே - சிரசின்மீதில் பொறித்தோன் - விளங்கத்தீட்சித்தவன், ஏற்றின் - (புண்ணியருபமாகிய) நந்தியம்பெருமானது, புறத்து - முதுகின்மீது, அமைந்த - எழுந்தருளிய, எங்கோமான் - நம்கடவுள்,

சாற்றுவார்

சாற்றும்பொருளான் தனிமுதல்வன் றுனல்லான்,
வேற்றின்ப மில்லா விளங்கொளியான் -

(இ-ள்,) சாற்றுவார் - பலசமயத்தவர்கள், சாற்றும் - எடுத்துச் சொல்லும், பொருளான் - (அவரவர்களைக் கருத்துக் கிசைந்த பொருளாயிருப்பவன், தனிமுதல்வன் - சாமனாகிதன யிருப்பவன், தானல்லான் - சுட்டிற்றந்தவனாயுள்ளவன், வேற்றின்பம் - பிளவுபட்டாகத்தினை, இல்லா - வாய்க்கப்பெறாது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, ஒளியான் - சுக சொரூபமாய்ப், பிரகாசிக்கப்பட்டவன்.

போற்றுங்

குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றில்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான்

(இ-ள்.) போற்றும் எல்லாராலேயும் தோத்தரிக்கப்பட்ட குருவேடமாகி (இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமுமமைந்த சகலான்மாக்களையிரட்சிக்கும் பொருட்டு) ஆசாரியகோலம்புனைந்து குணம் (அத்தகைய திருமேனிகொண்டானாயினும்) தனக்கெனவொருகுணமும் குறி தனக்கெனவொரு அடையாளமும் ஒன்றில்லா ஏதேனுமில்லாத பெருவேடமாய் பெரியகோஷமாய் நிறைந்த வியாபகமான பெம்மான் கடவுள், 1

கருவேடங்

கட்டுமுருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையா
எனட்டுமவர்க் கெட்டா வியல்பினுன்

(இ-ள்.) கருவேடம் (நால்வகைத்தோற்றத்து மூவகைப்பிறப்பினுக் காதாரமான) பிறவிக்கோலத்திற் கேதுவாய், கட்டுகன்மமுதலிய வற்றிணையும், உருக்கட்டு-அவற்றால் விளைந்த தனுவாதிகளையும், அறுத்தான் - நீக்கினவன், கற்றவர் - வேதாகமங்களிற் தேர்ந்தவர்கள், வாழ் - தங்கப்பெற்ற, தில்லையான் - சிதம்பரத்தெழுந்தருளி யிருப்பவன், எட்டுமவர்க்கு - தற்போதத்தாலனைகொண்டு விசாரிப்பவர்க்கு, எட்டா - அவரறிவாற்காணாத, இப்பலிபினுன் தன்மையினன்.

மட்டவீழ்தார்

வானேன் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையே

னேனோரு மேத்துதல்கண் டேத்தினேன்—

(இ-ள்.) மட்டு - தேனானது, அவிழ் - சித்தப்பெற்ற, தார் கொன்றைமாலையினையுடைய, வானேன் - (பெண்ணாடகத்தைத் திருப்படை வீடாகக்கொண்ட மறைஞானசம்பந்த முனியாகிய) தேவன், பவனிவரக்கண்டு - உலாபோதலைத் தரிசித்து, ஏனோரும் - அனேகமான வண்ணமயடி யார்களும், ஏத்துதல்கண்

டு - தோத்தரித்தலைப்பார்த்து, வல்வினையேன் வலியமல்கித
னாகிய நானும், ஏத்தினேன் - தொழுதேன்.

தானென்னைப்

பார்த்தான் பழையவினைப்பஞ்சமலக் கொந்தையெல்லா
நீத்தா நினைவுவே ருக்கினான் -

(இ-ள்.) தான் - அப்பெருமான், என்னை - ஏழையை; பார்
த்தான் - திருநோக்கால் தீட்சித்தான், பழைய - அநாதிசம்பந்த
மான, வினை - வினையாகிய, பஞ்சமலம் - ஆணவம் கன்மம் தி
ரோதானம் மாயை மாயேயம் ஆகிய ஐந்துமலங்களின், கொத்
தை - கூட்டத்தினை, எல்லாம் - யாவற்றினையும், நீத்தான் - சுட்
டெடுத்தான், நினைவு - என்னுடைய சிவவறியை, வேருக்கினா
ன் - சிவவறிவிற் சேர்த்திட்டான்.

ஏத்தரிய

தொண்ணூற்றறுவர்பபிரொக்கிற்று வக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமிர்தம் காட்டினான் -

(இ-ள்.) ஏத்தரிய மதித்தர்க்கரிய, தொண்ணூற்றறுவர்பபியி
தொண்ணூற்றறு தத்துவங்களாலாய, தொக்கின் - உடலின் து
வக்கு - துன்பமனைத்தும், அறுத்தான் - ஒழித்தான், கண்ணூறு
தம் திருநேத்திரங்களிற் றதும்பிய, தேனமிர்தம் - தேனினையும்
அமுதத்தினையு மொத்த திருவருளினை; காட்டினான் - தரிசிப்பீ
த்தான்,

வெண்ணீரும்

வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்
மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே -

(இ-ள்.) வெண்ணீறும் - விபூதியும், வேடமும் - உருத்திராக்கமணி கல்லாடை முதலாமவேடமும் பூசையுமே சிவபூசையுமே மெய்யென்றான் மோட்சவேதுவினுக்குக் காரணமாகிய சத்தியபதார்த்தங்களென்றான் மரடையும் செல்வமும் வாழ்க்கையுமும் பிரபஞ்சவாழ்வும் மனைபுமே, பெண்ணிமுதலியவுயே பொய்யென்றான் நிலையிலாத அசத்திய பதார்த்தங்களென்றான்,

நாடரிய

வஞ்செழுத்தி னுள்ளீடறிவித்தா னஞ்செழுத்தை

நெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி—

(இ-ள்.) நாடரிய - அரிதற்கரிய, அஞ்செழுத்தின் . பஞ்சாக்கரத்தின், உள்ளீடு - (பதிபசுபாசமமைந்திருக்கும்.) உள்ரகசியத்தை, அறிவித்தான் - தெரிவித்தான், அஞ்செழுத்தை பஞ்சாக்கரத்தை, நெஞ்சழுத்தி - மனமிருத்தி, நேயமயலாக்கி - அன்பாலாசைப்பெருக்கி,

அஞ்செழுத்தை

யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்ந்தியதி லுச்சரிப்பு

வைச்சிருக்கு மந்த வழி காட்டி.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாக்கரத்தை, உச்சரிக்கும் - (தீட்சிதர் சிகரமுதலாகவும் அநீட்சிதர் நகரமுதலாகவும்) செபிக்கும்; கேண்மை - சம்பந்தத்தினை, உணர்ந்தி - அறிவித்து, அதில் - அந்தமகாமந்திரத்தில், உச்சரிப்பு - (நகரத்தில் நிரோதசத்தியும், மகாரத்தில்மலமும், சிகரத்தில் சிவமும், வகாரத்தில் அருளும், யகாரத்தில் ஆன்மாவாகின்ற) உச்சரிப்பினை, வைச்சிருக்கும் - நிலைப்பித்திருக்கும், அந்தவழி - அந்தச் சோபானமார்க்கத்தை, காட்டி - வெளிப்படுத்தி,

அச்சமறச்

சென்று விளக்கையெழுத் தூண்டிச் செழுஞ்சுடரி

வென்றி யொருவிளக்கி னுள்ளொளியாய்—

(இ.ள்.) அச்சமற - மனச்சஞ்சலநீங்க, சென்று - அதோமுகமாக கோக்கி, விளக்கை - அவ்விடத்து அவ்வமையத் துண்டாணதீபத்தை, எழ்த் தூண்டி - சிகாரவட்சரத்தைக்கொண்டு சொலிப்பித்து, செழுஞ்சுடரின் - மாட்சிமைதங்கிய சோதிருபமாகிய அச்சிகாரத்தை, ஒன்றி - தாதான் மியமாகப் பொருத்தி, ஒருவிளக்கின் - ஒப்பற்ற தீபம்போன்ற வகாரமாகிய சத்தியினால், உள்ளொளியாய் - உள்ளே பிரகாசிப்பதாய்,

நின்ற

பெருவிளக்கின் பேரொளியி னுள்ளே பிரக

மருவு மலர்போன் மதித்தங்கு—

(இ.ள்.) பெருவிளக்கின் - வகாரமான வான்மதித்தின்பேரொளியின் - பெரியசோதியின்; உள்ளே - மத்தியிலே, பிரசம் - ஆனந்தத்தேன், மருவும் - பொருத்தும், மலர்போல் - தாமரை மலர்போல், மதித்து - ஒன்றைப்பாவித்து, அங்கு - அத்தத்தமலத்தின்,

உருவினுருக்

கொள்ளாவருளைக் கொளுத்திக்குணங்குமி யொன்

றில்லா விடத்தே யிளைப்பாற்றி—

(இ.ள்.) உருவில் - மாயையில், உருக்கொள்ளா - தோயாத அருளை - திருவருளின, கொளுத்தி - அத்தாமரையிற் பிரவேசிப்பித்து, குணம் - பண்பும், குறி - அடையாளமும், ஒன்றில்

லா - ஒன்றுமில்லாத, இடத்தே - தானத்திலே, இளைப்பாற்றி
(சென்னமரனதாபமாகிய,) சோபத்தைநீக்கி,

விள்ளாத

வுள்ள முதலாக வுற்றதெல்லாம் வாங்கவருள்

வெள்ள மயலளித்து மேவினான்—

(இ-ள்,) விள்ளாத இனிவாய்திறந்து பேசவழக்கில்லாத, உ
ள்ளம் உயிர்முதலாக, உற்றதெல்லாம் - பொருந்திய உடல் பொ
ருள் யாவினையும், வாங்க தனதாகக்கொண்டு வெள்ளமயல் (அத
ற்குப்பதிலாக) கருணைப்பிறவாகத்திற நினைக்கும் களிப்பினை அ
ளித்து தலைவன்பிணைந்து மேவினான் என்றோ டிராண்டறக்க
லந்தனன்,

கள்ள

மறப்பித்தான் மெய்ஞ்ஞான மாக்கி மனமெல்லா

மிறப்பித்தா னென்பிறவி யீர்த்தான்.

(இ-ள்,) கள்ளம் எனக்குண்டாய லஞ்சமாகியினை, மறப்பித்
தான் தலையெடாதபடி செய்தான் மெய்ஞ்ஞானம் பேரறிவினை
ஆக்கி எனக்குண்டாக்கி மனமெல்லாம் மனமாதிகரணங்கள் யா
வும் இறப்பித்தான் கெடுத்தான்என்பிறவி (தோன்றியதும் தோ
ன்றுவதுமான,) எனது சன்மங்களை ஈர்த்தான் (அவற்றிற்குக்கா
ரணமாயிருந்த சஞ்சிதவித்தினை,) பிளந்திட்டான்,

விறற்சொல்லுக்

கெட்டானை யார்க்கு மெழுதா வியற்குணங்க

கெட்டானை யாற்று கெழுத்தினான்—

(இ-ள்,) விறல் பெருமைபொருந்திய, சொல்லுக்கு வையரி
யாதிவாக்கு விசற்பங்கள் பற்றிநிகழும் தோதாதிகட்கு எட்டா

னை எட்டாதவனாய் யார்க்கும் எத்தகையினர்கட்கும் எழுதாஇன்
னதன்மை நென்றெழுந்தொனாமல் இயல் சுபாவமான குணங்
கள் குணங்கள் எட்டான் (முடிவிலாற்றல் தம்மய்த்தனாதல் இ
யற்கையுணவு முற்றுமுனர்தல் பேரருளுடைமை வாய்ப்பிலின்ப
ம் தூயவுடம்பு பாசங்களினீக்கம்என) எட்டிடைமவனாய் ஆற்றா
(அபரஞான முழுவதினையும்) செய்யும் எழுத்தினான் பிரணவ
சொருபியானவன்.

மட்டாரும்

பாடலா ராடலார் பண்பலார் நண்பலா

ராடலா ராட லகன்பதியாம்—

(இ-ள்.) மாட்டாரும் (பரதனுலின்) அளவுபொருந்திய பா
டலார் இளைப்பாவினுக்குத் தக்கபடி ஆடலார் தாண்டவத்தை
ச்செய்பவர் பண்பலார் (இத்தகைய ராயினும்) தனக்கெனவோ
ரியல்பில்லாதவர் நண்பலார்தனக் கெனவோர் விருப்பமில்லாத
வர் ஆடலார் அவிநயர் ஆடல் நடனம் அகன்பதியாம் எங்கும்பா
விய விசால்மான நகரமாகும்.

கூடலார்

காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக்காட்சியான்

பாணர்க் கிலகு பலதையிட்டான்—

(இ-ள்.) கூடலார் - (துவாத சாந்தத்தலமாகிய) திருவாலா
வாயுடையார் காண ஊனேத்திரத்தாற் பார்க்க கிடையாதவன்
கிட்டாதவன் காண்பார்க்கு அறிவால் விசாரிப்பார்க்கு காட்சி
யான் புலப்படுபவன் பாணர்க்கு (மேற்கொன்ன திருவாலவா
யென்னும்பதியில்) பாணபத்திரர்க்கு, இலகு பிரகாசிக்கின்ற ப
லனையிட்டான் பலனையென்று கொடுத்தனுப்பினான்.

சேணீழ்

சிறந்த வருவான் திருமாலுக் கெட்டா

னிறைத்த திருவுருவாய் நிற்போன்—

(இ-ள்,) சேணில் ஆகாயத்தில் மலைக்காலத்திற் றோன்றும் செவ்வானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மிக்க நிறத்தினவாய்ந்த உருவான் திருமேனியையுடையவன் திருமாலுக்கு (உலக முழுவதையுமளந்த நாராயணனுக்கும்) எட்டான் கணிக்கக் கூடாதவன் நிறைந்த சர்வ வண்டங்களிலும் வியாபகமான திருவுருவாய் அழகிய சொரூபமாய் நிற்போன் எழுந்தருளி யிருப்பவன்.

சுறவஞ்சுடனே

சுறை சுழர் வண்டு சுழல்கொள்ளி வட்டமெனு

மாமில் சுருணையினுன் மாற்றினுன்—

(இ-ள்,) சுறவஞ்சுடனே (எழுவகைப்பட்ட எண்பத்துரான்கு தூறியிர பேதமான யோனிவகைகளிலும்) காற்றாடியுடன் சுறை சுழற்காற்று சுழல்வண்டு வட்டமிட்டுமலும்வண்டு சுழல்கொள்ளி காத்திற் பிடித்துச்சுற்றும் கொள்ளிக்கட்டை யாதிபலிட்ட மெனும் வகைபோல மாறிமாறிப் பிறக்கும் வேகச்சுற்றினமாறில் யாதொரு னைம்மாறில்லாமலே சுருணையினுல் தனக்கு இயற்கையாயுள்ள கிருபையினுல் மாற்றினுன் நீக்கிச் சலிப்பற நிறுத்தினுன்.

நீறணிந்த

-மெய்ய னமல னிமலனருள் வீடளிக்கு

மைய னறிவுக்கறி வாயினுன்—

(இ-ள்,) நீறணிந்த விபூதிபூத்த மெய்யான் திருமேனிவாய்க் தவன் அமலன் பரிசுத்தமானவன் நிமலன் அனுகியே மனமில்லா

தவன் அருள் அருண்மயமாகிய சுத்தாத்துவித வீடு சிவசாயுச்சிய
மூத்தியினை அளிக்கும் பாவிக்கும் ஐயன் முன்னோன் அறிவுக்கு
ஆன்மகோடிகளின் சிற்றறிவினுக்கு அறிவால் அடற்றைப்பிரே
ரேபிக்கும் போறிவுடையவனாய் ஆயினான் விளங்கினான்,

பொய்யற்பாற்

பொய்மையாய் நின்றான் புரிந்தவர்தநெஞ்சத்துடன்
மெய்மையாய் நின்றுவிளங்கினான்—

(இ-ள்.) பொய்யர்பால் அஞ்ஞானிகளிடத்து பொய்மையா
ய் ஞானியமாய் நின்றான் மறைந்திருப்பான், புரிந்தவர்தம் ஒழி
பட்டார்களது, நெஞ்சத்துள் மனதிற்கண்ணே மெய்மையாய்சத்
தியமாய் நின்று எழுந்தருளி விளங்கினான் தோன்றினான்,

கைமமூலா

னத்தன்பா லீசென் றடையுமிடத் தையொலஞ்
சித்தஞ்சேர் நெஞ்சமே செப்பக்கேள்—

(இ-ள்.) கைமமூலான் (அத்தகையனாயினும்) திருக்காத்தி
ல் மமுவாயுதத்தையுடையவன், அத்தன்பால் (இத்தகைய) சுவா
மியினிடத்து ிசென்று ிபோய் அடையும் சேரும்போது இடத்
தையெல்லாம் (வழியில் பல்விடையுறுகளை வினைவிக்கும்) இடங்
களையெல்லாம் சித்தஞ்சேர் அந்தக்கரணங்களின் பாற்பட்டநெ
ஞ்சமே மனதே செப்பக்கேள் நான் சொல்லுவதைக் கேட்பா
யாக,

நித்தலுமே

பூசிமுடித் துண்டுமெத்துப் பூஞ்சுழலார்தங்கலவி
யாசைதணிற் பட்டின்ப வார்கலிக்கு—

(இ-ள்.) நித்தலுமே நாடோறுமே பூசி சந்தனகண்டாரிகளாய்
ணிந்து முடித்து பரிமாள் புட்பங்களைச்சூடி உடுத்து பட்டு பீழாம்

பரமதரித்து உண்டு அறுவகை சுவையுடன் கூடிய நால்வகைப் புசிப்பினைப் புசித்து பூங்குழலார்தம்-மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மாதர்களது கலவி புணர்ச்சியாகிய ஆசைதனில் மோகத்தில் பட்டு கட்டுப்பட்டு இன்பவார்கலிக்கு இன்பசமுத்திரத்தில்

நேசமுற

நின்று திளைக்கு மிதுமுத்தி யல்லதுவே

நென்று திளைக்கு மதுமுத்தி யன்றென்று

(இ-ள்,) நேசமுற ஆசைபொருந்த நின்று நிலையாக விருந்து திளைக்கும் (பிரத்தியட்சமாக) அனுபவிக்கும், இதுமுத்தி, இது வே உண்மையான மோட்சமாம் அல்லது இதுவல்லாமல்வேறென்று (ஆன்மா பரமான்மா வுண்டென்றும் நரகமோட்ச முண்டென்றும் அனுமானவாகம வாதிகளாற்பேசும்) வேறுவிதமாக வென்றகூறி திளைக்கும் அனுபவிக்கும் அதுமுத்தி அது உண்மையான மோட்சம் அன்று அல்லவாம் என்று இவ்விதமாகக் கூறி,

இலகா விருளலகை போலிகலே பேசு

முலகா யுதன்பா ஹுதே—

(இ-ள்,) இலகா வாழ்ந்து இருள் அஞ்ஞானத்தை வாய்ந்த அலகைபோல் பேயைப்போல இகலே குற்றமே பேசும் பிதற்றுகின்ற இலகாயுதன் சாருவாகனிடத்தில் உறாதே அவன் வலையிற் படாதே;

பலகா ஹுந்

தாம்பிரயக் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண்டாங்கலுவே
கான்பிரம் மென்பவர்பா னண்ணுதே—

(இ-ள்,) பலகாலும் எந்தேனையும் தாம் ஆன்மாவாகியதங்க ளையும் பிரமம் பரமான்மாவாகிய பரத்தினையும், கண்டவர்போல் விசாரித் திரண்டற வனூபவிக்கும் சீவன் முத்தர்களைப்போல, த ம்மைக்கண்டு - கருவிகன் நீக்கத்தான்மாவாகிய தன்னைத்தரிநி த்து, ஆங்கதாவே, அங்ஙனம் தரிசித்தநிலையிலேயே திருத்தியடை ந்து, நான் பிரமம் - அகம்பிரமம், என்பவர்பால்-என்றுசாதிக்கு மாயா வாதியர்களிடத்தில், நண்ணுதே-அவர்மயக்கில்மயங்காதே

ஊன்றனுக்குக்

கொன்றிவெதெல்லாங் கொலையல்லவென்று குறித் தென் றுமற மேதெய்வ மென்றென்று - வென்றி

(இ-ள்,) ஊன்றனுக்கு - தேகத்தினை வளர்க்கும் பொருட்டாக் கொன்றிவெ தெல்லாம் மிருகாடிகளைக்கொலை, செய்துண்ணுவ தெல்லாம் கொலை யல்லவென்று பாவமாகாதென குறித்துதிர்மா னித்து என்றும் எக்காலத்தும் அறமே புண்ணியமேதெய்வமென் று கடவுளைனக்கூறி என்றும் வென்றி இத்தகையபுண்ணியத்தி னில் செயமடைந்து,

பொறையேயெனும்புத்தன்பொல்லாத புன்சொல் மிறையே விரும்பி விழாதே—

(இ-ள்,) பொறையே (நட்புபகையிரண்டிலும் விருப்புவெ டுப்பின்றி) பொறமையாகவிருத்தலே எனும் முத்தியெனக் சா திக்கும், புத்தன் பெளத்தமசத்தினைது; பொல்லாத நிமையாகி ய புன்சொல் அற்பச்சொல்லாம் மிறையே குற்றத்தினையே விரு ம்பி நாடி விழாதே அத்தமொற்றத்தி னுழையாதே,

நிறைமேவி

வாழ்பவர்போல்மன்னுடலின்மன்னுமுரோமம்பறித்துத்
தாழ்வுநினை யாதுதுகி றுனகற்றி—

(இ ள்.) நிறைமேவி (ஒருயிக்குந் துன்பத்தைச்செம்பப்ப்டா
தெனும்) மாட்சிமையினையடைந்து, வாழ்பவர்போல் வாழுகி
ன்றவர்களைப்போ னடித்து மன்னுடலில் தனக்குநிலையான தேக
த்தில் மன்னும் தங்கும் உரோமம் உரோமங்களை பறித்து பிடுங்
கி தாழ்வுநினை யாது உயிர்க்களையிம்சிபாது துகில்தானகற்றிஆடை
யணியாது (மரவுரிதாங்கி)

ஆழ்விக்கு

மஞ்ச மகற்று மதுமுத்தி யென்னுரைக்கும்

வஞ்சமணன் பாழி மதியாதே—

(இ ள்.) ஆழ்விக்கும் பிறப்பினிலழுத்தும் அஞ்ச, (உருவம்
வேதனை குறிப்புபாவனை விஞ்ஞானமென்னும்) பஞ்சகந்தங்களை
அகற்றும் நீக்குவதே அதுமுத்தி அதுமோட்சமாகும் என்றுரை
க்கும் என்றுகூறும் வஞ்சமணன் வஞ்சத்தினைவாய்ந்த சமணன
து பாழி அவர்கோயிலை மதியாதே நினைவாதே,

செஞ்சொல்புனை

யாதீமறை யோதி யதன்பயனென் னும்மறியா

வேதியர் ல்சால் மெய்யென்று மேவாதே—

(இ-ன்) செஞ்சொல்புனை மங்களகரமான பதங்களா னிறை
யப்பெற்ற ஆதிமறை பழையவேதங்களை ஒது நன்றாயாராய்ந்து
அதன்பயன் அவ்வேதங்களின் உண்மையினில் ஒன்றும் சிறிதே
னும் அறியா நிச்சியாத வேதியர் பஞ்சராத்திராதிபர் சொல் அஃ

நீரும் நூல்களை மெய்யென்று சத்தியமென்று மேவாதே அன்ற,
நைவாசித்கச்சாராதே.

ஆதியின்மே

ஹற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்

செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே—

(இ-ள்.) ஆதியின்மேல் பரமேஸ்வரன் திருமேனியின்மீது
உற்ற பொருந்திய திருநீறும் விபூதியினையும் சிவாலயமும் சிவபெ
ருமானெழுந்தருளியிருக்கு மாலயத்தினையும் உள்ளத்து மனதின்
கண்ணே செற்ற தியாளியாதவிட்டபுலையர்பால்பஞ்சமர்களிடத்
தில் செல்லாதே சேராதே,

நற்றவஞ்சேர்

வேடமுடன் பூசையருண் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத

மூடருடன் கூடி முயங்காதே—

(இ-ள்.) நற்றவஞ்சேர் அரிபதவத்தோடுகூடிய வேடமுட
ன் விபூதிருத்திராட்ச காஷாயம்பூண்ட கோலத்துடன் பூசை சி
வபூசையும் அருள் திருவருளைப்பொழிகின்ற மெய்ஞ்ஞானம் சிவ
ஞானமும் இல்லாத வாய்க்கப்பெறாத மூடருடன் மடையர்களு
டன் கூடி சந்தித்து முயங்காதே தழுவாதே

கீட

வழித்துப் பிறப்ப தறியா தானைப்

பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே—

(இ-ள்.) கீட எக்காலத்தும் அழித்து பிரமமுதல் பிபீலீன்க
பரியந்தமுள்ள ஆன்மகோடிகளைச் சர்வசங்காரகாலத்தில் ஒழித்
து பிறப்பது மறுபடியும் அச்சங்கார காரணஞலேயே உதிப்பது

தும் அறியாது இவ்வுண்மையினை யறிந்துகொள்ளாது அரணை முதல்வனை பழித்து ரிந்தித்து திரிபவரை ஈஞ்சரிக்கின்ற பாவினை பாராதே முகாலோபனம் பண்ணாதே,

விழித்தருளைத்

தக்கெம்மை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவ
னந்தன் டட்டந்தப்பா லாய்வின்றோன்—

(இ ள்) விழித்து காருண்ணியமான நேத்திரங்களைத் திறந்து தீட்சித்து அருளை தனது அருட்சத்தியை தந்து என்பால் பதிமவைத்து எம்மை அடிபேலம் ஆண்டருளும் திருவடியின்கீழ் இறண்டறக் கலக்கச்செய்யும் சம்பந்தமா முனிவன் முனிந்திரராய்வினங்கும் மறைஞான சம்பந்தமூர்த்தி அந்தம் தேதாதிரளின் முடிவினில கடந்து அடங்காது அப்பாலாய் வேறாய் நின்றோன் எழுத்தருளுபவன்,

எந்தைபிரான்

வீற்றிருக்கு மோலக்க மெப்தியடி வீழ்த்திறைஞ்சிப்
போற்றி சயசய போற்றியென—

(இ ள்.) எந்தை, எமது பரம பிதாவாகிய பிரான் தலைவன் வீற்றிருக்கும் எழுத்தருளியிருக்கும் ஒலக்கம் திருமோலக்கத்தினைத்தரிசித்த எய்தி (பையப்பைய) சென்று அடி அவரது திருவடியில் வீழ்த்து (சாஷ்டாங்க அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க எனாங்கமாக) வணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்த போற்றியசயசய போற்றியென போற்றிபோற்றி சயசய போற்றியெனவாழ்த்தி

ஆர்த்தகரி

யன்றுரித்தாய் நிற்பவனியாதரித்தாரெல்லோரும்
வென்மத னம்புபட வீழ்வரோ—

(இ ள்.) ஆர்த்த (தாருகாவணத்தர் அபிசார வேள்வியினின் றும்வந்து) கூச்சலிட்ட கரியானையை அன்று (கங்காளர்வேடங் கொண்ட) அக்காலத்தில் உரித்தாம் அதன்தோலைவாங்கிப்போ ர்வையாகக் கொண்டாய் நின் தேவரீரது பவனி (இரண்டாயிர ந்தந்தங்கையுடைய யானையின்மீதுவரும்) திருவுலாவினை ஆதரி த்தார் ஆலையுடன் தரிசித்தவர்கள் எல்லோரும் சிவனடியார்கள் யாவரும் வென்றி (ஆன்மாக்களையெல்லாம் செயத்தினை வாய் ந்த மதன் மன்மதனது அம்பு (புட்பங்களாலாய்) பஞ்சபாணங் கள் பட தங்கள்மீதுபட வீழ்வரோ அம்மன்மதன் மாய்கையில் கப்படுவரோ,

நின்றிடத்து

நில்லாது செல்வ நிலையென் றுணைநீங்கிப்

பொல்லா நரகம் புகுவரோ—

(இ-ள்) நின்றிடத்து ஒரேதானத்தில் நில்லாது என்றும் நிலை பெற்றிராத செல்வம் பிரபஞ்சவாழ்வினை நிலையென்று சத்திய டெனவெண்ணி உணை தேவரீரை நீங்கி (திருவருட்கன்னியமாக) பிரிந்து பொல்லா தீமையாகிய நரகம் நரகத்தினில்- புகுவரோ முழுவரோ.

பல்லாரும்

கத்துஞ் சமையக் கணக்கிற் படுவரோ

சித்தம் பலகாற் றிகைப்பரோ—

(இ ள்.) பல்லாரும் முக்கூற்றப் புறச்சமயத்தவர்கள் யாவரு ம் கத்தும் பிதற்றும் சமையக்கணக்கில் சமயக்கூட்ட த்துள் படுவ ரோ அகப்படுவரோ சித்தம் மனதில் பலகால் பலதடவைதிகை ப்பரோ சந்தேகிப்பரோ.

முத்தம்

பொருத நகைமடவார் புன்கலவி யின்பம்
மருவி மயங்கி வருவரோ—

(இ ள்.) முத்தம் முத்துகளை, பொருத ஒத்த, நகை பற்களையு
டைய மடவார் மாதர்களது புன் அற்பமாகிய கலவியின்பம் சை
யோக வின்பத்தினை, மருவி பொருந்தி மயங்கி மோகத்தில்முழு
கி வருவரோ வாழ்ந்துவருவரோ,

இருபொழுது

நாளிருபத் தேழு நவக்கிரக மும்நலியும்
கோளிதுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—

(இ ள்.) இருபொழுதும் இரவுப்பகலும், நாளிருபத்தேழும்
இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் நவக்கிரகமும் நவக்கிரகங்களு
ம் நலியும் இடையூரினைச் செய்யும் கோளிதுவென்று கோள்களா
மென்று எண்ணி நினைத்து குறிப்பரோ மனதில் மதிப்பரோ

வேளை

யெரித்தவிழி யாய்சின் னின்பக் கடற்கே

தரித்து மதிமறந்த டையல்—

(இ ள்.) வேளை மன்மதனை எரித்த சாம்பராக்கிய விழியாய்தி
ருநேத்திரத்தை யுடையவனை நின் தேவரீரது இன்பக்கடற்கே
சிவானந்தக் கடவினிடத்திலேயே தரித்து தங்குமதி அறிவான
து மறக்க இருவருளிலினைத்த டையல் நாயகியின்,

வருத்தமெலாந்

தீரா யெனவுரைத்துச் செங்கமலப் பூந்திருந்தா

டாரா யெனப்பலகாற் றாமங்கிளைநஞ்சி—

(இ ள்,) வருத்தமெலாம் சோகமனைத்தும் தீராய் தீர்த்தருளு வாய் எனவுரைத்து எனத்திருச்செவியிலோதி செங்கமலம் சிவந் ததாமரை யினையொத்த பூந்திருத்தாள் அழகிய திருவடிகளை தா ராயென தந்தருளுவாயென பலகால் அடிக்கடி தாழ்ந்துவணங் கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து (திருவுளமிசையாரேல்,)

ஏராரும்

பூங்கொன்றை வாங்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
யீங்கொன்ற வாராயினி—

(இ ள்,) ஏராரும் அழகு பொருந்திய பூங்கொன்றை (சிவம ணங்கமமும் பிரணவாகாரமான கொன்றைப் பூமாலையினை வா ங்க பெற்றுக்கொள்ள புகழ்ந்துபுரி வாழ்த்துநிலைச்செய்து நெஞ்ச் மே மனமே ஈங்கு இவ்விடத்து ஒன்ற என்னிடத்திப் பொருந்த இனி இனிமேல், வாராய் வரக்கடவாய்:

வேண்பா.

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன் ரூர்வாங்கி—யம்புந்தும்
வஞ்சமே வுமவிழியார் வல்வினையெல் லாமகல்
நெஞ்சமே வாராய் சினைந்து.

நெ ஞ் ச வி டு தூ து

மூ ல மும் - உ ரை யும்

முற்றுப்பெற்றது,

—()—

